

N. 95 - 2096

**Besluit van de Vlaamse regering
houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II)**

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

1. PROCEDURELE TOELICHTING :

In zitting van 21 december 1994 heeft de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gehecht aan een ontwerp-besluit houdende de nieuwe titel II van het Vlarem. Overeenkomstig deze beslissing werd het ontwerp op 23 december voor advies overgemaakt aan de Raad van State, met het verzoek dit advies te verstrekken tegen einde januari 1995.

De achtste kamer van de afdeling wetgeving heeft op 3 februari 1995 haar advies geformuleerd. Het advies is op 7 april 1995 betekend geworden.

Op het ogenblik waarop dit ontwerp aan de Vlaamse regering wordt voorgelegd is de Vlaamse Raad ontbonden, waardoor de regering genoodzaakt is met de nodige omzichtigheid te besturen wegens het ontbreken van parlementaire controle. Om de hiernavolgende redenen ben ik van oordeel dat de definitieve goedkeuring van het besluit wel degelijk onder de "omzichtige zaken" kan beschouwd worden:

1° het ontwerp werd reeds in principe goedgekeurd geruime tijd vóór de ontbinding van de Vlaamse Raad, en zelfs voor er sprake was van een mogelijke vervroegde ontbinding, en behoeft geen verdere externe adviezen;

2° reeds bij de principiële goedkeuring op 21 december 1994 oordeelde de Vlaamse regering dat het ontwerp ten spoedigste zou dienen in werking te treden; ik verwijs hiervoor naar het verzoek aan de Raad van State om een advies te formuleren binnen één maand en naar het punt 3 van de beslissing dd. 21 december 1994 (VR/PV/1994/56 - punt 39), volgens hetwelk de Vlaamse regering besliste "de dienst secretarie te gelasten alle mogelijke organisatorische maatregelen te nemen opdat voornoemd besluit in het Belgisch Staatsblad wordt gepubliceerd binnen de twee maanden na de goedkeuring ervan door de Vlaamse regering.";

3° Ingevolge het arrest van de Raad van State nr. 52.260 van 16 maart 1995 is het vigerende Vlarem II vernietigd; de situatie van rechtsonzekerheid die hierdoor is ontstaan en de noodzakelijke continuïteit inzake het beoordelen van vergunningaanvragen, duldt geen uitstel tot het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering;

4° het advies van de Raad van State is pas ontvangen op het ogenblik waarop de kamers werden ontbonden, alhoewel dit advies reeds ruim voordien was geformuleerd;

5° ten slotte kan ik nog verwijzen naar de talrijke debatten die gedurende de voorbije legislatuur in de Vlaamse Raad plaats hadden omtrent de in het regeerakkoord aangekondigde evaluatie van Vlarem II; hieruit blijkt overduidelijk dat het ook de wil van de Vlaamse Raad is dat het aangevatte werk wordt gefinaliseerd; de ontwerp-tekst werd bovendien reeds in het najaar ter beschikking gesteld van de leden van de commissie leefmilieu van de Raad en er informeel besproken tijdens de commissievergadering dd. 19 oktober 1994.

2. ALGEMENE TOELICHTING BIJ HET ONTWERP :

Het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (Vlarem II), in werking getreden op 1 januari 1993, heeft het voorwerp uitgemaakt van evaluaties door verschillende commissies.

Deze commissies hebben niet alleen de praktische werkbaarheid van het besluit geëvalueerd, en aanpassingssuggesties geformuleerd, maar ook voorstellen gedaan aangaande de in Vlarem II voorziene "codes van goede praktijk".

Voor de werkzaamheden van deze commissies werd beroep gedaan op deskundige ambtenaren en op externe deskundigen uit de wetenschappelijke wereld en het bedrijfsleven.

De verschillende adviezen van deze commissies werden door de Afdeling Milieuvergunningen van AMINAL beoordeeld en hebben geresulteerd in een nieuw tekstvoorstel dat het huidige Vlarem II integraal moest vervangen. Dit voorstel was gestructureerd overeenkomstig het bestaande Vlarem II en bevatte reeds een aantal voorstellen van de commissies.

Na bijkomende raadpleging van deskundigen, en na advies van de SERV en de MINA-RAAD werden een aantal verdere inhoudelijke aanpassingen doorgevoerd. Ook werd de bestaande tekst grondig geherstructureerd.

Voorliggend ontwerp is aangepast aan het advies van de Raad van State dd. 3 februari 1995. Het advies is op enkele vlakken niet gevolgd. Vooreerst zijn een aantal schijnbaar overbodige bepalingen toch gehandhaafd, omdat het wenselijk is ze te benadrukken ten aanzien van diegene die ze moet naleven of toepassen.

Enkele opmerkingen van de Raad konden worden ondervangen door een gepaste wijziging van de indelingslijst (Vlarem I).

Tevens werd niet ingegaan op het voorstel om het deel 2, dat betrekking heeft op milieukwaliteitsnormen, in een afzonderlijk besluit op te nemen, dit om redenen die verder worden toegelicht.

Het nuttige voorstel van de Raad om het complexe hoofdstuk 5.17 te herstructureren kon in deze fase, in het licht van de tijdsdruk, niet meer worden overwogen. Inmiddels werd het

Besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen immers vernietigd door het arrest 52.260 van 16 maart 1995 van de Raad van State, afdeling Administratie.

De rechtsonzekerheid die hierdoor is ontstaan dient in het belang van alle betrokken partijen zo vlug mogelijk ongedaan te worden gemaakt. Enerzijds is tengevolge van de vernietiging een situatie ontstaan waarbij rechtsonderhorigen die zich in gelijke omstandigheden bevinden, verschillende uitbatingsvoorwaarden moeten naleven. Anderzijds bestaan op vandaag (vrijwel) geen normen die de uitbating van klasse-3 inrichtingen reglementeren.

De redenen waarom het VLAREM II moet worden vervangen zijn dus niet alleen van inhoudelijke aard (noodzakelijke aanpassingen aan de technische voorschriften), maar ook, en vooral van beleidsmatige aard omdat er op vandaag een ernstige lacune in de wetgeving bestaat.

Doel

Inhoudelijk strekt het besluit ertoe de negatieve milieu- en veiligheidsinvloeden van menselijke bedrijvigheden en handelingen die milieubelastend (kunnen) zijn, of die gevaarsrisico's in zich (kunnen) dragen, te voorkomen of te beperken. In tegenstelling tot het vorige VLAREM II beperkt het zich daarbij niet tot de ingedeelde inrichtingen die onder het toepassingsgebied van VLAREM I vallen.

Herstructurering en algemene inhoud

De nieuwe structuur van Vlarem II beoogt vooral de tekst gebruik(er)svriendelijker te maken door hem te ordenen in functie van de verschillende doelgroepen.

Het is inderdaad zo dat Vlarem II zich richt tot zowel de overheid, als tot de exploitanten van hinderlijke inrichtingen. Binnen deze laatste groep worden niet alleen vergunningsplichtige (klasse 1 en 2), maar ook meldingsplichtige (klasse 3) inrichtingen beoogd. Tenslotte richt de tekst zich tot niet-ingedeelde inrichtingen (momenteel in hoofdzaak de lozing van afvalwater van particuliere huishoudens in riolering, de particuliere opslag van minder dan 5000 liter stookolie en het gebruik van verwarmingsinstallaties).

De tekst is daarom zo ingedeeld dat de verschillende doelgroepen of gebruikers zich in principe kunnen beperken tot lezing van de op hen toepasselijke hoofdstukken. Een exploitant van een klasse 1 metaalbewerkingsatelier (rubriek 29.5.2) vindt de voor zijn inrichting geldende regelen vrijwel integraal in de delen 4 (algemene milieuvoorwaarden) en 5 (sectorale milieuvoorwaarden) en in mindere mate in deel 3 (overgangsbepalingen voor bestaande inrichtingen). Binnen deel 5 zijn alleen de bepalingen van hoofdstuk 5.29 voor hem toepasselijk, tenzij de uitbating ook andere ingedeelde inrichtingen omvat (bijvoorbeeld de lozing van afvalwater of de opslag van bepaalde gevaarlijke producten). In dat laatste geval zullen eveneens de specifieke daarop toepasselijke hoofdstukken voor zijn activiteit gelden.

Om deze toegang nog verder te vereenvoudigen is Deel 5, dat de sectorale milieuvoorschriften voor ingedeelde inrichtingen bevat, ingedeeld volgens de indelingslijst in bijlage 1 bij Vlare I. Zo bevat bijvoorbeeld hoofdstuk 5.11, de milieuvorwaarden aangaande drukkerijen en fotografische industrie (rubriek 11).

De particuliere gebruiker van een stookolietank van minder dan 5000 l (en derhalve niet-ingedeeld) vindt de op deze tank toepasselijke voorschriften volledig terug in deel 6, waar de meeste particulieren verder ook de op hen toepasselijke lozingsvoorwaarden (niet-ingedeelde lozing op openbare riole-ring) vinden.

Alle definities zijn opgenomen in deel 1. Het hergroeperen van de definities vooraan de tekst bevordert uiteraard de "vindbaarheid" in een wettekst van ruim 800 artikelen en meer dan 1000 pagina's. Hiertoe werden ze eveneens thematisch gerangschikt en niet in alfabetische volgorde. De thema's zelf zijn wel alfabetisch geordend.

De bepalingen aangaande het realiseren van milieukwaliteitsnormen en deze normen zelf zijn opgenomen in deel 2. Dit deel richt zich derhalve vrijwel uitsluitend tot overheidsdiensten. In deel 2 zijn eveneens een aantal communicatieverplichtingen jegens de Europese Commissie opgenomen.

Met de herstructurering werd ook een nieuwe nummering ingevoerd. Zoals blijkt bestaat de tekst uit verschillende delen, die elk in verschillende hoofdstukken zijn ingedeeld.

Hoofdstukken bevatten meestal afdelingen, die op hun beurt soms subafdelingen bevatten, en steeds één of meer artikelen. Deze laatsten zijn gebeurlijk onderverdeeld in paragrafen en desnoods verdere onderverdelingen.

De artikelnummering bevat steeds meerdere cijfers, waarvan het eerste het deel aanduidt, het tweede het hoofdstuk, het derde de afdeling, het (eventuele) vierde de subafdeling en het laatste het artikel zelf.

De gekozen nummering ligt niet soepel in de mond, maar dat is ook niet de eerste bedoeling. De gehanteerde nummering werd gekozen omdat ze toelaat op een eenvoudige manier bepalingen toe te voegen aan de tekst, of delen weg te laten, zonder dat daardoor de nummering haar logica hoeft te verliezen. De soepele aanpasbaarheid is een essentiële voorwaarde voor een snel evoluerende technische wetgeving.

Ook laat de nummeringstechniek toe om op vrij eenvoudige wijze aan de exploitanten slechts die voorwaarden ter kennis te brengen die relevant zijn voor de beschouwde inrichting. Het waarborgen van de naleving van de opgelegde voorwaarden wordt immers versterkt wanneer de exploitant niet overstelpt wordt met een ruim pakket wetteksten, waarvan slechts een gedeelte voor hem toepasselijk is. Met dat doel voor ogen zal de administratie trouwens aangepaste "voorwaardenpakketten" ter beschikking stellen (ook op magnetische drager) van de vergunningverlenende overheden die hierom verzoeken. In het kader van een optimale informatieverstrekking kunnen de geldende voorwaarden door het gemeentebestuur ook worden overhandigd aan de exploitanten van klasse 3 inrichtingen.

Er werd systematisch gebruik gemaakt van arabisch cijferschrift en van het latijnse alfabet.

Bij de herstructurering werd de tekst tenslotte zo veel mogelijk verlicht, en dit door - waar mogelijk - grote delen naar bijlagen over te hevelen. De bijlagen volgen dezelfde nummering als de hoofdstukken of afdelingen waartoe ze behoren. Dit brengt met zich mee dat de bijlagen niet doorlopend genummerd zijn.

De nieuwe structuur (zie eveneens de inhoudstafel van de tekst en de bijlagen, gehecht aan dit verslag) omvat aldus zeven delen, elk opgedeeld in verschillende hoofdstukken. De zeven delen zijn als volgt samen te vatten:

Deel 1 omschrijft de gehanteerde begrippen, en de wijzigingsbevoegdheden en de regelen omtrent het verlenen van afwijkingen, alsook het statuut van de erkende milieudeskundige. Deel 1 is van algemene toepassing.

Deel 2 handelt over milieukwaliteitsnormen en de ermee gepaard gaande beleidstaken.

De delen 3 tot 5 (milieuvorwaarden voor ingedeelde inrichtingen) behandelen respectievelijk het toepassingsgebied en de overgangsregelen voor ingedeelde inrichtingen, algemeen geldende milieuvoorschriften (gegroepeerd rond de belangrijkste milieucompartmenten) en per sector (in de zin van type ingedeelde inrichting) geldende milieuvoorschriften. Deel 4 richt zich in principe tot alle ingedeelde inrichtingen. Het is onderverdeeld in de hoofdstukken 4.1. (algemene voorschriften), 4.2. (oppervlaktewaterverontreiniging), 4.3. (bodem- en grondwaterverontreiniging), 4.4. (luchtverontreiniging), 4.5. (geluidshinder), 4.6. (lichthinder) en 4.7. (asbestbeheersing). Deel 5 bevat, zoals reeds gezegd, de sectorale milieuvorwaarden die gelden per type van ingedeelde inrichting.

Deel 6 omvat de milieuvorwaarden die van toepassing zijn op niet-ingedeelde inrichtingen.

Deel 7 tenslotte bevat de slotbepalingen. Het is eveneens van algemene toepassing.

Het inmiddels vernietigde VLAREM II-besluit was gedeeltelijk analoog gestructureerd, met dien verstande evenwel dat alle bepalingen met betrekking tot milieukwaliteitsnormen en overheidstaken in de "inrichtingsgerichte" voorschriften waren geïntegreerd, en dat de nummering niet toeliet de teksten soepel aan te passen. Een belangrijk gedeelte van teksten, die nu als tabellen of als codes van goede praktijken in de bijlagen zijn gegroepeerd waren eveneens in de lopende tekst vervat. Zoals opgemerkt bevatte het vorige besluit verder geen voorschriften voor niet-ingedeelde inrichtingen.

Verruiming van het toepassingsgebied en van de juridische basis

Het toepassingsgebied van Vlarem II is verruimd, in zoverre dat ook niet-ingedeelde inrichtingen worden genormeerd. Dit is in deze tekst ondermeer het geval voor kleinere particuliere

stookolietanks, particuliere verwarmingsinstallaties en de rioolozing van particulier huishoudelijk afvalwater. Ook het niet-ingedeelde gebruik van lichtreclames en zgn. laserstralen wordt geregeld.

In de toekomst kunnen hier eveneens standaardvoorschriften worden opgenomen die zich richten tot particulieren (opslaan van gevaarlijke produkten of van afval, gebruik van gazonmaaiers, verbranden van tuinafval,...) of tot andere niet-ingedeelde activiteiten (apotheker, tandarts, kapper,...).

Het ontwerp is dusdanig opgevat dat het ook kan blijven fungeren als uitvoeringsbesluit van het "decreet milieubeleid" dat werd voorbereid door de Interuniversitaire Commissie tot herziening van het milieurecht in het Vlaamse Gewest, waarin een éénduidige decretale basis wordt voorzien voor het uitvoeren van algemeen geldende milieuvoorschriften. Op dat ogenblik zal het mogelijk zijn een groot aantal meldingsplichtige activiteiten (klasse 3) rechtstreeks te normeren zodat ze uit de indelingslijst kunnen geschrapt worden.

In de oorspronkelijke versie was Vlarem II een uitvoeringsbesluit van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Dit decreet voorziet echter niet in de juridische basis om andere dan ingedeelde inrichtingen te normeren.

Eveneens is het onduidelijk in welke mate het milieuvergunningsdecreet toelaat milieukwaliteitsnormen vast te stellen. Mede door de recent gewijzigde gewestelijke bevoegdheden werd geoordeeld dat deze bepalingen, mede omwille van de continuïteit, in Vlarem II thuishoren, maar dan in uitvoering van de verschillende sectorale miliewetten en -decreten. Op deze wijze worden de belangrijkste milieuhygiënische bepalingen die in Vlaanderen van toepassing zijn gebundeld in één wetboek. Daarom is het ruimere toepassingsgebied telkens ondersteund met verwijzing naar de relevante juridische basis.

In de toekomst zullen deze bepalingen vastgesteld en/of gewijzigd worden in uitvoering van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

De tekst bevat in de huidige versie nog geen bepalingen die van toepassing zijn op vergunningsplichtige verplaatsbare inrichtingen (art. 15bis van het milieuvergunningsdecreet), aangezien hieromtrent nog geen vergunningsprocedure is uitgewerkt. Dergelijke voorschriften kunnen in de toekomst worden ingevoegd.

Conformiteit met Europese wetgeving

De teksten zijn in lijn gebracht met de Europese wetgeving. Concreet betekent dit dat de geldende richtlijnen zijn geïmplementeerd. Overwegend hebben de ingevoegde bepalingen betrekking op overheidsverplichtingen (planning en opvolging, communicatie aan de EC,...). De meeste van deze bepalingen bevinden zich in deel 2.

In lijn met Vlarem I en andere wetgeving

De tekst werd eveneens in lijn gebracht met Vlarem I. Ondermeer werd de gehanteerde terminologie aangepast (vb. afvalwaterdefinities), en werd de structuur van de indelingslijst

overgenomen in deel 5 dat de sectorale bepalingen bevat. Verder werd rekening gehouden met de terminologie en inhoud van het vernieuwde afvalstoffendecreet. Ook werden de verbods- en beperkende bepalingen uit het grondwaterdecreet en uit Vlarem I in hun consequenties uitgewerkt. Waar mogelijk werd reeds rekening gehouden met de terminologie zoals die wordt gebruikt in komende wetgeving (vb. het ontwerp-rivierbekkendecreet).

Belangrijkste inhoudelijke wijzigingen en elementen

Naast de hoger vermelde verruiming en herindeling van de Vlarem II-tekst werden ten opzichte van de bestaande tekst een aantal inhoudelijke wijzigingen doorgevoerd. Deze hebben overwegend betrekking op detailaanpassingen (o.m. terminologiecorrecties, opheffen van ongewenste interpretatieruimte, verduidelijking van een aantal technische normen, aanpassen aan stand der techniek,...)

Een aantal voorgestelde wijzigingen hebben een meer diepgaand karakter. Ze worden hier kort samengevat. Ook wordt ingegaan op enkele belangrijke elementen die reeds in het vorige besluit bestonden en tot interpretatiemoeilijkheden aanleiding konden geven.

- De Milieu-technische eenheid

Aanvankelijk was voorzien om dit begrip in Vlarem I in te voegen. Uit het advies van de Raad van State blijkt evenwel dat het milieuvergunningsdecreet dit begrip niet kent, zodat er in het kader van de vergunningsprocedure geen rechtsgevolgen kunnen aan gekoppeld worden.

In toepassing van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt de in de titel 3 (bedrijfsinterne milieuzorg) voorziene benadering van de milieu-technische eenheid in Vlarem II opgenomen, waar ze relevant is voor o.m. de meet- en registratieverplichting en het emissiejaarverslag. De decretale basis van het besluit wordt in die zin ook uitgebreid met voornoemd decreet.

- Best Beschikbare Technieken

In overeenstemming met internationale afspraken en in aansluiting op de vorige VLAREM II-teksten, wordt de toepassing van de B.B.T., voor zover ze geen overmatige kosten teweegbrengen als algemeen principe gehandhaafd en verder verruimd.

- Milieukwaliteitsnormen

Er is een duidelijke verplichting opgenomen krachtens dewelke de overheden de milieukwaliteitsnormen dienen te hanteren bij het plannen en uitvoeren van het beleid. Zij zijn richtinggevend bij o.m. de beoordeling van (milieu)vergunningsaanvragen.

Milieukwaliteitsnormen richten zich in eerste instantie tot de overheid, wat evenwel niet wegneemt dat, in toepassing van het algemene zorgvuldigheidsbeginsel, elke burger ertoe gehouden is op een normaal zorgvuldige wijze te voorkomen dat zijn gedrag het handhaven of bereiken van milieukwaliteitsnormen in de weg staat.

De opgenomen milieukwaliteitsnormen zijn grotendeels deze die reeds bestonden in toepassing en uitvoering van de bestaande wetgeving (oppervlaktewaterwet, wet luchtverontreiniging), of die opgenomen waren in het vernietigde VLAREM II. Ten opzichte van dit laatste zijn de milieukwaliteitsnormen slechts in details aangepast, behoudens voor wat bodem- en grondwater betreft, waar geopteerd is om de natuurlijke achtergrondwaarden te hanteren. De juridische basis voor bodemkwaliteitsdoelstellingen is als dusdanig correcter, omdat ze geformuleerd worden als noodzakelijke voorwaarde om het grondwater te beschermen, en als dusdanig gebaseerd zijn op het grondwater-decreet.

Verder is de grondwettelijk gewaarborgde recht op de bescherming van een gezond leefmilieu vertaald in een algemene basis-milieukwaliteitsnorm.

- Wijzigingsbevoegdheid en afwijkingen

Naast de bevoegdheid van de regering, kan de minister van leefmilieu bij wege van ministeriële besluit autonoom een aantal bepalingen (hoofdzakelijk opgenomen in de bijlagen) wijzigen. Het betreft hier bepalingen die geen beleidsmatig karakter hebben (technische voorschriften, aanpassingen aan de stand der techniek, toe te passen analysemethoden, codes van goede praktijk). Tevens kunnen door de Vlaamse regering afwijkingen worden toegestaan op de algemene of per categorie van inrichtingen geldende voorwaarden (ook voor niet-ingedeelde activiteiten, zoals geregeld in deel 6), waarbij advies van SERV en MINA-Raad vereist is. De minister van leefmilieu heeft een analoge bevoegdheid bij het verlenen van individuele afwijkingen, met die belangrijke restrictie dat ze geen versoepeling op de emissienormen kunnen inhouden. Tevens moeten analoge beschermingswaarborgen voor het milieu worden geboden.

In individuele vergunningen kunnen als algemene regel geen afwijkingen worden toegestaan door de vergunningverlenende overheid. De bijzondere vergunningsvoorwaarden staan in een hiërarchisch ondergeschikte relatie tot de algemene en sectorale voorschriften, en kunnen in principe slecht aanvullend of verstrengend zijn. Enkel waar zulks uitdrukkelijk is voorzien kan de individuele vergunning - en steeds binnen de toepassing van het B.B.T.-beginsel - een versoepeling inhouden.

Waar de reglementering voorziet dat de vergunningverlenende overheid in individuele besluiten kan afwijken, is de lijn doorgetrokken naar klasse-3 inrichtingen, waar het college van burgemeester en schepenen op uitdrukkelijk verzoek van de betrokkene de afwijking kan toestaan.

De onderlinge verhouding tussen verschillende normen strekt zich tevens uit tot de milieukwaliteitsnormen, die steeds het referentiekader vormen binnen hetwelk de overheid een vergunning of hervergunning kan toestaan. Wordt het naleven van de kwaliteitsnorm door de inrichting in het gedrang gebracht of onmogelijk gemaakt, dan moeten bijkomende voorwaarden worden opgelegd of moet gebeurlijk tot weigering van de vergunning worden besloten. De vergunningverlenende overheid draagt hier een bijzonder ernstige verantwoordelijkheid, temeer nu deze uitdrukkelijk in de tekst is opgenomen. Overigens is de overheid evenzeer gebonden door de milieukwaliteitsnormen bij het plannen en realiseren van haar eigen projecten.

- Emissiejaarverslag

De oorspronkelijke verplichting had alleen betrekking op welbepaalde klasse 1 inrichtingen die de aangegeven vuilvrachtdrempels overschreden. De drempels werden verlaagd en het toepassingsgebied werd verruimd tot de klasse 2 inrichtingen die de drempels overschrijden.

- Nulnorm

De verbodsbepaling stoffen van de lijsten in bijlage 2c bij Vlarem I (de zgn. zwarte- en grijze-lijststoffen) te lozen, behelsde in het verleden een nulnorm. Deze wordt genuanceerd door de ondergrens te relateren aan het risico voor schade aan gezondheid of leefmilieu.

- Lozingen in grondwater

Er is een absoluut verbod tot rechtstreekse lozing van gevaarlijke stoffen in grondwater opgenomen. Onrechtstreekse lozing mag slechts binnen zeer strikte voorwaarden, waardoor deze lozingen quasi onmogelijk worden.

- Dieren en mest

De inplantingsregels werden globaal herwerkt in volgende zin:

1° de in Vlarem II voorziene kwetsbare zones waarin strengere beperkingen zijn opgelegd t.a.v. varkenshouderijen zijn geschrapt met uitzondering van de Noordzeekustzone; deze regels resulteerden immers in een toenemende verspreiding van de industriële veehouderij over heel Vlaanderen; voortaan gelden binnen de Noordzeekustzone echter ook strengere beperkingen voor de pluimveesector en de rundveehouderij;

2° bij de hindergevoelige gebieden die in rekening worden gebracht voor het bepalen van de afstandsregels in functie van de preventieve milieuvorzieningen (waarderingpunten) werden de parkgebieden en gebieden voor dagrecreatie vervangen door de natuureservaten, de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en de bosreservaten (bescherming tegen verzurende emissies);

3° in het kader van het beleid ter bescherming van de open ruimte werden de afstandsregels voor de bio-industriële veehouderijen versoepeld; deze versoepeling gaat wel gepaard met een verstrenging wat de preventieve voorzieningen betreft.

4° in afdeling 5.9.3. (algemene voorwaarden met betrekking tot de exploitatie van stallen) werden de ontwerp-bepalingen die het MAP-vergunningsbeleid inhielden (differentiatie volgens witte, grijze en zwarte gemeenten; bevoordeling van het gezinsveeteeltbedrijf) geschrapt. Deze afdeling bevat bijgevolg momenteel enkel nog de (eveneens in ontwerp goedgekeurde regeling) die de exploitatie van bestaande veeteeltinrichtingen, het starten met een veeteeltexploitatie in een bestaande landbouwrichting en het verplaatsen van bestaande veeteeltinrichtingen regelen. Samengevat komt het erop neer dat er, behoudens de afstandsregels, voorlopig geen beperkingen zijn op de exploitatie van bestaande landbouwbedrijven. Na de goedkeuring van het in het mestdecreet voorziene mest-actie-plan zullen evt. aanvullende regels moeten worden voorzien. Terzake wordt het overgelaten aan de appreciatie van de volgende Vlaamse regering om te oordelen in welke mate wordt ingegaan op de suggestie van de Raad van State om deze regels onder te brengen in een afzonderlijk besluit (in uitvoering van het mestdecreet).

Overgangsregeling voor bestaande inrichtingen en uitbreidingsmogelijkheden

Het ontwerpbesluit is van onmiddellijke toepassing op nieuwe inrichtingen. Samengevat zijn dit inrichtingen die dateren van na 1 januari 1993. Voor inrichtingen die dateren van voor deze datum gelden overgangstermijnen. Deze zijn functie van de aard van de door te voeren aanpassingen. Nieuwe inrichtingen die reeds vergund zijn op datum van inwerkingtreden van voorliggend besluit genieten dezelfde overgangsregeling voor die bepalingen die een verstrenging inhouden ten opzichte van de voorwaarden (vergunnings- of andere) die reeds van toepassing waren op hun uitbating.

Voor inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken voorzagen het oorspronkelijke ontwerp en het vernietigde VLAREM II een zeer gecompliceerde regeling. In het voorliggende ontwerp vallen deze inrichtingen onder de algemene definities terzake nieuwe en bestaande inrichtingen, met uitzondering van grote stookinstallaties. Deze die dateren van na medio 1987 worden als nieuwe installaties beschouwd.

Hetzelfde geldt voor bepaalde types afvalwaterlozingen. Ook deze worden vanaf de implementatie van de onderliggende EU-richtlijn als "nieuw" beschouwd.

De algemene overgangsbepalingen gelden, onder voorbehoud van de specifieke overgangsbepalingen die in een aantal sectorale voorwaarden zijn vervat.

Het is van belang er op te wijzen dat de meeste inplantingsregels (verbods- en afstandbepalingen) die in het besluit zijn opgenomen niet automatisch gelden voor bestaande inrichtingen, ook niet na verloop van de overgangstermijnen of bij het hernieuwen van een vergunning, behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale voorwaarden. Wel kan de vergunningverlenende overheid ze opleggen bij het hervergunningen.

Ook ten aanzien van veranderingen aan bestaande inrichtingen wordt, behoudens andersluidende bepalingen in de sectorale voorwaarden, rekening gehouden met de historische context. Voor veranderingen (zowel op reeds vergunde als op nog niet vergunde percelen) van de inrichting of van onderdelen ervan die een vergroting van meer dan 100 % impliceren gelden alle voorschriften, met inbegrip van de inplantingsregels. Uiteraard betreffen de voorwaarden alleen het nieuwe (door wijziging, uitbreiding of toevoeging "veranderde") gedeelte. Voor vergrotingen van minder dan 100 % gelden eveneens alle voorwaarden, met uitzondering van de inplantingsregels. Samengevat laat deze regel toe bestaande installaties of onderdelen ervan die als nieuwe inrichting in conflict zouden komen met verbods- en afstandsregels, binnen een redelijke marge te ontwikkelen.

De overgangstermijnen voor bestaande inrichtingen gelden uiteraard niet voor het nieuw bijgevoegde gedeelte.

Slotbepalingen

Aangezien de Vlaamse regering besliste een grondige aanpassing van Vlarem I te verwijzen naar de volgende legislatuur werden in de slotbepalingen die bepalingen uit het op 21 december 1994 goedgekeurde ontwerp tot wijziging van Vlarem I hernomen die essentieel zijn voor de uitvoering van Vlarem II.

Omtrent deze bepalingen heeft de Raad van State eveneens op 3 februari advies gegeven (L. 23.998/8.). Zij worden hierbij nader toegelicht.

Artikel 1. Vlarem I

Een aantal definities uit Vlarem I worden gewijzigd. De belangrijkste worden hierna besproken :

- De indelingslijst is niet langer een " alfabetische " lijst. Deze wijziging is noodzakelijk om de thans voorgestelde en later nog komende aanpassingen van de indelingslijst eenvoudig te kunnen doorvoeren. Omwille van de hanterbaarheid en de informatica-toepassingen (milieudatabank) is het niet wenselijk dat er gewerkt worden met rubrieken Xbis, Yquater e.d. Daarom wordt elke nieuwe rubriek achteraan de lijst toegevoegd. Het alfabetisch (en gebruiksvriendelijk) karakter wordt maximaal gevrijwaard door op de betreffende logische plaats een verwijzing in te lassen. Voorbeeld: de nieuwe rubriek BIOTECHNOLOGIE wordt rubriek 51 i.p.v. de alfabetische noodzakelijke rubriek 5bis. Na rubriek 5 (Biociden) wordt wel de volgende vermelding ingelast: "Biotechnologie: zie rubriek 51 "
- Op voorstel van de Vlarem-evaluatiecommissie worden de definities voor afvalwater aangepast. Zo wordt o.a. het vanuit milieuoogpunt weinig relevant criterium van " maximaal 7 werknemers " geschrapt. Ter compensatie wordt de klasse-indeling van de lozing van bedrijfsafvalwater (nu steeds klasse 2) debietsafhankelijk gemaakt. Zodoende wordt vermeden dat elke zelfstandige of kleine KMO enkel o.w.v. zijn afvalwater vergunningsplichtig zou zijn.
- Gevolg gevend aan de suggestie van de Raad van State werd de definitie "beste beschikbare techniek" (BBT), die aanvankelijk in Vlarem II was voorzien, overgebracht naar Vlarem I.

In deze definitie kunnen de volgende begrippen worden onderscheiden, die een verduidelijking van de draagwijdte van het begrip beogen:

"techniek": zowel de toegepaste techniek als de wijze waarop de installaties zijn of worden ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld. De technieken moeten in de betrokken sector zowel uit een bedrijfstechnisch als uit een bedrijfseconomisch oogpunt haalbaar zijn;

"beschikbare": ontwikkeld op een schaal die een economisch leefbare implementatie daarvan in de betrokken industriële context mogelijk maakt, mits de technieken voor de exploitant redelijkerwijze toegankelijk zijn;

"beste": meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming voor het milieu als geheel, rekening houdend met de kosten en de baten die kunnen worden opgeleverd door al dan niet maatregelen te nemen.

Bij de keuze van de BBT moeten de hierna vermelde punten in aanmerking worden genomen:

- a. vergelijkbare procédés, installaties of werkwijzen in het bedrijf die onlangs met goed resultaat zijn getest;
- b. de bevordering, waar mogelijk, van terugwinning en hergebruik van de in het proces gegenereerde en gebruikte stoffen;
- c. aard en omvang van het gebruik van grondstoffen (inbegrepen water) en energie bij de beschouwde processen;
- d. de noodzaak het totale effect van de emissie op het milieu te voorkomen of tot een minimum te beperken;
- e. technologische vooruitgang en veranderingen in wetenschappelijke kennis en inzichten;
- f. de termijnen voor de toepassing ervan in zowel nieuwe als bestaande inrichtingen, oa. rekening houdend met de nog voorziene levensduur of exploitatieperiode van de installatie;
- g. de aard en de omvang van de emissies;
- h. de toepassing van technieken waarbij weinig of geen afval wordt geproduceerd.

Dit houdt dus in dat de betekenis van BBT voor een bepaalde procesvoering in de loop der tijd zal veranderen in het licht van de technologische vooruitgang, van economische en sociale factoren, alsook van veranderingen in wetenschappelijke kennis en inzichten.

Artikel 5, Vlarem I

Er worden een aantal aanpassingen voorgesteld aan de inhoud van een vergunningsaanvraag, nl.

- het aspect "preventieve maatregelen" moet in de vergunningsaanvraag duidelijker dan nu het geval is worden uitgewerkt.
- ingevolge het advies van de Raad van State op het ontworpen Vlarem II wordt een bepaling toegevoegd die betrekking heeft op evt. bekomen toelatingen tot afwijking van Vlarem II.

Bijlage 1 (indelingslijst)

De indelingslijst wordt als volgt aangepast:

- 1° De rubriek afvalstoffen wordt in overeenstemming gebracht met de bepalingen van het nieuwe afvalstoffendecreet.

De indelingslijst is zo opgevat dat de verwerking van de afvalstoffen wordt verbonden aan de er steeds mee gepaard gaande opslag van afvalstoffen. De opslagcapaciteit

wordt als indelingscriterium gebruikt omdat er een rechtstreeks verband met de omvang van de handelingen uit kan worden afgeleid en dus een maat vormt voor de mogelijke hinder.

rubriek 2.1: opslag van afvalstoffen voor onbepaalde tijd, zonder enige vorm van behandeling, moet worden vermeden. Het kan een verdoken vorm van storten of achterlaten van afvalstoffen zijn; louter overslag van afvalstoffen is een te ontmoedigen werkwijze, het creëert een hinderlijke inrichting die meestal kan vermeden worden.

2° Voor de lozing van bedrijfsafvalwater en koelwater wordt de klasse-indeling debietsafhankelijk gemaakt.

Bij het gebruik van waterzuiveringsinfrastructuur is voortaan ook de lozing van het effluent inbegrepen in de rubricering, zodat voor deze lozing niet langer een afzonderlijke rubriek van toepassing is.

Ook wordt er in de rubricering voor de lozing van bedrijfsafvalwater niet langer een onderscheid gemaakt tussen het ontvangende water (riool, oppervlaktewater,..). Enerzijds wordt hierdoor vermeden dat de weigering van een aangevraagde lozing op bv. riool impliceert dat een nieuwe aanvraag is vereist voor de wel toelaatbare, maar elders ingedeelde, lozing op oppervlaktewater. Anderzijds vormt de omstandigheid van de lozing hierdoor niet langer het voorwerp van de aanvraag maar wel een vergunningsvoorwaarde, waarop o.a. de bepalingen van art. 45 kunnen toegepast worden.

3° Voor de dieren (rubriek 9) wordt een afzonderlijke indeling ingevoerd voor het kweken van struisvogels.

4° Ingevolge de opmerkingen van de Raad van State over Vlarem II wordt de indeling van de lokalen met dansgelegenheid aangepast.

5° Aangezien een inrichting ook "handelingen" omvat bleek het noodzakelijk om voor rubriek 32.4 (inrichtingen voor ruiters- draf-, ren- en mensport, i.c. paardesportwedstrijden) de mogelijkheid van een tijdelijke vergunning te voorzien.

6° De nieuwe rubriek 51 (biotechnologie) vervangt de huidige subrubriek 24.2 (activiteiten met GGO's in laboratoria). De subrubriek 24.3 (introductie van GGO's in het milieu) wordt geschrapt omdat gebleken is dat het milieuvergunningsdecreet geen werkbaar instrument is om deze aangelegenheid te reglementeren. Hiervoor wordt in overleg met de andere gewesten en de federale overheid een specifieke reglementering uitgewerkt.

Ingevolge de opmerkingen van de Raad van State over Vlarem II werd de rubriek 51 geherformuleerd in die zin dat de handelingen met GGO's en GGM's niet als hinderlijk zijn ingedeeld. De indeling betreft uitsluitend de laboratoria, werkplaatsen ed. waar activiteiten met dergelijke organismen plaatsvinden. Hierdoor is de wijze waarop de activiteit wordt uitgeoefend niet langer het voorwerp van de vergunning, maar vormt zij een voorwaarde die in toepassing van art. 20 van het decreet kan worden opgelegd en/of beperkt. De kritiek van de Raad over het, in toepassing van de EU-regelgeving, in Vlarem II voorziene systeem van "kennisgeving" wordt hierdoor opgevangen.

7° De overige wijzigingen werden voorgesteld door de Vlaamse evaluatiecommissies en door de SERV (aanbeveling tot aanpassen van de indelingslijst, 7 juli 1993) en de MINA-RAAD (diverse adviezen, 1992 en 1994). Zij beogen hoofdzakelijk een verduidelijking, verfijning en herschikking van sommige rubrieken.

Aangezien de indelingslijst al snel een afzonderlijk leven gaat leiden, wordt slechts ten dele ingegaan op de suggestie van de Raad van State om alle cursief gedrukte passages te schrappen. Diegene die behouden blijven betekenen een noodzakelijke aanvullende verduidelijking voor de dagelijkse praktijk.

Lijst van gevaarlijke stoffen (bijlage 7)

De lijst van de gevaarlijke stoffen werd geactualiseerd en aangepast aan de recentste wijzigingen van de overeenkomstige EU-richtlijnen

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,

N. DE BATSELIER

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING HOUDENDE ALGEMENE EN SECTORALE BEPALINGEN INZAKE MILIEUHYGIENE - INHOUDSTAFEL

DEEL 1: ALGEMENE BEPALINGEN

- Hoofdstuk 1.1: Rechtsgrond en definities
- Hoofdstuk 1.2: Wijzigingsbevoegdheden en het verlenen van afwijkingen
- Hoofdstuk 1.3: Erkende milieudeskundigen

DEEL 2: MILIEUKWALITEITSNORMEN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

- Hoofdstuk 2.1: Algemene bepalingen
- Hoofdstuk 2.2: Milieukwaliteitsnormen voor geluid en beleidstaken ter zake
- Hoofdstuk 2.3: Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren en beleidstaken ter zake
- Hoofdstuk 2.4: Milieukwaliteitsnormen voor bodem en grondwater en beleidstaken ter zake
- Hoofdstuk 2.5: Milieukwaliteitsnormen voor lucht en beleidstaken ter zake
- Hoofdstuk 2.6: Beleidstaken terzake asbest

DEEL 3: TOEPASSINGSGEBIED EN OVERGANGSBEPALINGEN VOOR DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN; HET OPLEGGEN VAN BIJZONDERE VERGUNNINGSVOORWAARDEN

- Hoofdstuk 3.1: Toepassingsgebied
- Hoofdstuk 3.2: Overgangsbepalingen
- Hoofdstuk 3.3: Bijzondere vergunningsvoorwaarden

DEEL 4: ALGEMENE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN

- Hoofdstuk 4.1: Algemene voorschriften
- Hoofdstuk 4.2: Beheersing van oppervlaktewaterverontreiniging
- Hoofdstuk 4.3: Beheersing van bodem- en grondwaterverontreiniging
- Hoofdstuk 4.4: Beheersing van luchtverontreiniging
- Hoofdstuk 4.5: Beheersing van geluidshinder
- Hoofdstuk 4.6: Beheersing van hinder door licht
- Hoofdstuk 4.7: Beheersing van asbest

DEEL 5: SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN (de nummering van de hoofdstukken volgt de indelingslijst)

- Hoofdstuk 5.1: Aardolie of aardolieprodukten
- Hoofdstuk 5.2: Inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen
- ...
- Hoofdstuk 5.51: Biotechnologie
- Hoofdstuk 5.52: Grondwater

DEEL 6: MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

- Hoofdstuk 6.1: Toepassingsgebied van de milieuvorwaarden voor niet-ingedeelde inrichtingen
- Hoofdstuk 6.2: Beheersing van oppervlaktewaterverontreiniging
- Hoofdstuk 6.3: Beheersing van hinder door licht
- Hoofdstuk 6.4: Beheersing van asbest
- Hoofdstuk 6.5: Particuliere stookolietanks met een waterinhoud van minder dan 5000 liter
- Hoofdstuk 6.6: Niet-ingedeelde inrichtingen voor de verwarming van gebouwen

DEEL 7: WIJZIGINGS-, OPHEFFINGS- EN SLOTBEPALINGEN

- Hoofdstuk 7.1: Wijzigingsbepalingen
- Hoofdstuk 7.2: Opheffingsbepalingen
- Hoofdstuk 7.3: Slotbepalingen

BIJLAGEN

- Bijlage 2.2.1.
Milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor geluid in open lucht.
- Bijlage 2.2.2.
Richtwaarden voor geluid binnenshuis.

- Bijlage 2.3.1.
Basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater.
- Bijlage 2.3.2.
Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, bestemd voor
drinkwaterproduktie.
- Bijlage 2.3.3.
Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater met de bestem-
ming zwemwater.
- Bijlage 2.3.4.
Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater met de bestem-
ming viswater.
- Bijlage 2.3.5.
Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, bestemd voor
schelpdieren.
- Bijlage 2.4.1.
Milieukwaliteitsnormen voor grondwater.
- Bijlage 2.4.2.
Milieukwaliteitsnormen voor bodem.
- Bijlage 2.5.1.
Milieukwaliteitsnormen voor lucht.
- Bijlage 2.5.2.
Milieukwaliteitsnormen voor stofneerslag.
Bijlage 2.5.2.a.
Uitbouw van een meetnet ter bepaling van stofuitval
- Bijlage 2.5.3.
Ozonbeheersing.
- Bijlage 4.1.8.
Model van jaarverslag inzake emissies van verontreinigende
stoffen.
- Bijlage 4.2.5.1.
Controle-inrichting voor lozingen van afvalwater.
- Bijlage 4.2.5.2.
Controle en beoordeling van de meetresultaten op lozingen
van bedrijfsafvalwater.
- Bijlage 4.2.5.4.
Controle en beoordeling van de meetresultaten op lozingen
van afvalwater van afvalwaterzuiveringsinstallaties waarin
stedelijk afvalwater wordt behandeld.
- Bijlage 4.4.1.
Verspreidingsberekening ter bepaling van de schoorsteen-
hoogte.
- Bijlage 4.4.2.
Algemene emissiegrenswaarden voor lucht.
- Bijlage 4.4.3.
Lucht meetfrequenties.
- Bijlage 4.4.4.
Lucht controlemeetprogramma.

Bijlage 4.4.5.

Lucht monstername en analysemethode asbest.

Bijlage 4.5.1.

Meetmethode en meetomstandigheden voor het omgevingsgeluid.

Bijlage 4.5.2.

Akoestisch onderzoek.

Bijlage 4.5.3.

Saneringsplan.

Bijlage 5.2.2.10.

Dierlijk afval.

Hoofdstuk 1: Natuurlijk vet; batch- of discontinuprocédé atmosferisch

Hoofdstuk 2: Natuurlijk vet; batch- of discontinuprocédé druk

Hoofdstuk 3: Natuurlijk vet; continuprocédé atmosferisch

Hoofdstuk 4: Toegevoegd vet; continuprocédé atmosferisch

Hoofdstuk 5: Toegevoegd vet; continuprocédé vacuüm

Hoofdstuk 6: Toegevoegd vet; continuprocédé druk

Hoofdstuk 7: Ontvet

Hoofdstuk 8: Laag- en hoog-risicomateriaal van herkauwers

Bijlage 5.3.1.

De lozing van stedelijk afvalwater.

Bijlage 5.3.1.a: Agglomeraties > 10.000 IE

Bijlage 5.3.1.b: Agglomeraties < 10.000 en > 2.000 IE

Bijlage 5.3.1.c: Agglomeraties < 2.000 en > 500 IE

Bijlage 5.3.2.

Sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater

- 1° aardappelverwerking (inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 45.13.a en 45.13.b van de indelingslijst)
- 2° asbest (gebruik van asbest en werken met asbesthoudend produkten, zoals gedefinieerd in artikel 4.7.0.1. van dit besluit - inrichtingen bedoeld in subrubrieken 20.3.2 en 30.5 van de indelingslijst)
- 3° bierbrouwerijen, mouterijen, drankconditioneringsbedrijven en bottelarijen (inrichtingen bedoeld in de subrubriek 10.1 van de indelingslijst)
- 4° chloor (fabricatie van, door elektrolyse, door het kwik- of het diafragmaprocédé, met inbegrip van de voorbereiding en de zuivering van de pekels voor de fabricatie van chloor) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.5 van de indelingslijst)
- 5° chloorkoolwaterstoffen en derivaten evenals de polymeren ervan met uitzondering van chloorpesticides (produktie van) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.7 van de indelingslijst)
- 6° chloormethanen (produktie van chloormethanen uit methanol of uit een combinatie methanol en methaan alsmede door chlorering van methaan) (bepaalde inrichtingen uit de rubrieken 5, 7 en 17 van de indelingslijst)
- 7° chloorpesticiden (produktie van aldrin en/of dieldrin of bereiding, formulering of verpakking van pesticiden op basis van deze verbindingen) (inrichtingen bedoeld in subrubrieken 5.1, 5.2 en 5.4 van de indelingslijst)

- 8° chloroform (industriële bedrijven die chloroform als oplosmiddel gebruiken en bedrijven waar koelwater of afvalwater wordt gechlореerd)
- 9° cokesfabrieken (inrichtingen bedoeld in subrubriek 20.1.1 van de indelingslijst)
- 10° D.D.T. (produktie van D.T.T. met inbegrip van het formuleren van D.D.T. op dezelfde plaats) (bepaalde inrichtingen bedoeld onder subrubrieknummer 5.4 van de indelingslijst)
- 11° dichloorethaan (EDC) (produktie, omzetting en gebruik van) (o.m. bepaalde inrichtingen bedoeld in de rubrieken 5, 7 en 17 van de indelingslijst)
- 12° Farmaceutische nijverheid (inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 13.1, 13.2 en in rubriek 24 van de indelingslijst)
- 13° gelatine-industrie (inrichtingen bedoeld in subrubriek 26.3 van de indelingslijst)
- 14° gist- en spiritusfabrieken (inrichtingen bedoeld in subrubriek 10.2 van de indelingslijst)
- 15° glas (bedrijven die glas en derivaten produceren en gebruiken) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 20.3.4 van de indelingslijst)
- 16° grafische industrie (inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 11.1, 11.2 en 11.3 van de indelingslijst)
- 17° groentenconservenfabrieken (vruchten) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.13.c) van de indelingslijst)
- 18° hexachloorbenzeen (HCB), -butadiëen (HCBd) en/of -cyclohexaan (HCH) (produktie en verwerking van) alsmede bedrijven die chintozeen en tecnazeen produceren (o.m. bepaalde inrichtingen van de rubrieken 5, 7 en 17 van de indelingslijst)
- 19° houtvezelplaten (en alle andere platen, hoofdzakelijk samengesteld op basis van hout en gefabriceerd volgens een nat procédé) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 19.2 van de indelingslijst)
- 20° ijzer- en staalwinning langs vloeibare weg (inrichtingen bedoeld in subrubrieken 20.2.2, 29.2.1, 29.4.1 en 29.5.1)
- 21° laboratoria (inrichtingen bedoeld in rubriek 24 van de indelingslijst)
- 22° lak, verf, drukinkten en pigmenten (produktie van) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 4.1 van de indelingslijst)
- 23° leer- en witlooierijen, pelterij- en bontwerfabrieken (bereiden, verven, reinigen inbegrepen) en de vilthoed- en textielhaarfabrieken (inrichtingen bedoeld in subrubriek 25.2 van de indelingslijst)
- 24° meststoffenfabrieken (inrichtingen bedoeld in subrubriek 28.1 van de indelingslijst)
- 25° methylcellulose (produktie van methylcellulose door inwerking van methylchloride op cellulose) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.10 van de indelingslijst)
- 26° natriumcarbonaat (produktie van) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.9 van de indelingslijst)
- 27° non ferro-metalen (produktie en bewerking van) (inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 20.2.4, 20.2.5 en 29.3.1 en bepaalde inrichtingen bedoeld in de rubriek 29)
- 28° papier-, karton- en pulpfabrieken (inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 33.1 en 33.2 van de indelingslijst)

- 29° pentachloorfenol (produktie van natriumpentachloorfenolaat door hydrolyse van hexachloorbenzeen) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.8 van de indelingslijst)
- 30° perchloorethyleen (PER) (produktie van PER en koolstoftetrachloride (CCl₄) via perchlorering) (bepaalde inrichtingen bedoeld in rubrieken 7 en 17) zie sub 18° en sub 45°.
- 31° peroxyden (fabricatie van organische en anorganische) (inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.6 alsmede bepaalde inrichtingen bedoeld in rubriek 17 van de indelingslijst)
- 32° petrochemie en de daarvan afgeleide organische chemie niet elders vermeld (inrichtingen o.m. bedoeld in subrubriek 7.3)
- 33° petroleumraffinaderijen en secundaire produktie-eenheden (inrichtingen bedoeld in subrubrieken 1.1, 7.3 en 20.1.2 en bepaalde inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.1 en 17) van de indelingslijst)
- 34° plantaardige en dierlijke oliën en vetten (produktie en verwerking van) met uitzondering van de zeepziederijen (inrichtingen bedoeld in de subrubriek 44.2)
- 35° polychloorbifenylen (PCB) en polychloorterfenylen (PCT) (vervaardigen of verwerken van) (bepaalde inrichtingen bedoeld in rubriek 17 van de indelingslijst)
- 36° reinigen van wagens en binnenschepen welke vloeibare produkten transporteren (inrichtingen bedoeld in subrubriek 2.10 van de indelingslijst)
- 37° slachthuizen (inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.1 van de indelingslijst)
- 38° stallen (bepaalde inrichtingen bedoeld in rubriek 9 van de indelingslijst)
- 39° steengroeven, cementbedrijven, zandgroeven en ondernemingen van baggerwerken die het afvalwater in bezinkingsvijvers behandelen, met uitzondering van de bedrijven die op rivieren werken (o.m. inrichtingen bedoeld in rubriek 18)
- 40° steenkolenmijnen en de hieraan verbonden nevenbedrijven voor de voortbrengst en de valorisatie van de steenkolen
- 41° stortplaatsen (inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 2.1.a), 2.2.a), 2.2.b), 2.2.c) en 2.8 van de indelingslijst)
- 42° suikerindustrie en bietenrasperijen (inrichtingen bedoeld in de subrubriek 45.9 van de indelingslijst)
- 43° tandartsen en tandheelkundige laboratoria
- 44° textiel (vezels, garen, wol, weefsels, breiwerk, vlechtwerk, textielwaren en soortgelijke produkten) (inrichtingen bedoeld in rubriek 41 van de indelingslijst)
- 45° titaandioxyde (lozing residuen van de produktieprocessen van titaandioxyde alsmede van de behandelingsprocessen van voormelde residuen)
- 46° trichloorbenzeen (TCB) (produktie en/of omzetting van) (bepaalde inrichtingen bedoeld in rubriek 5, subrubriek 7.7 en rubriek 17 van de indelingslijst)
- 47° trichloorethyleen (TRI) en perchloorethyleen (PER) (produktie en/of gebruik van) (o.m. bepaalde inrichtingen bedoeld in de rubrieken 7 en 17 en subrubriek 29.5.7 van de indelingslijst) (zie ook sub 17°)
- 48° vatenreiniging (bepaalde inrichtingen bedoeld in subrubriek 2.10 van de indelingslijst)

- 49° vilbeluiken (inrichtingen bedoeld in subrubriek 2.11-
.a) van de indelingslijst)
- 50° visverwerkende nijverheid (inrichtingen bedoeld in
subrubriek 45.5 van de indelingslijst)
- 51° vleeswarenverwerking, uitgezonderd vetsmelterijen
(inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.4 van de inde-
lingslijst)
- 52° vloeibare koolwaterstoffen (installaties voor het
ontvangen, opslaan en laden van) die als tussen-,
eind- of afvalprodukt zijn bestemd voor een verdeler
of gebruiker (bepaalde inrichtingen bedoeld in de
rubriek 17 en de inrichtingen bedoeld in subrubriek
17.3.8) van de indelingslijst)
- 53° vloeibare produkten [opslag van vloeibare gevaarlijke
stoffen (bepaalde inrichtingen bedoeld in rubriek 17
van de indelingslijst) alsmede opslag van allerlei
vloeibare produkten van wisselende aard (bepaalde
inrichtingen bedoeld in rubriek 48 van de indelings-
lijst)]
- 54° wasserijen en ververijen van stoffen (inrichtingen
bedoeld in rubriek 46 en bepaalde inrichtingen be-
doeld in subrubriek 41.4 van de indelingslijst)
- 55° werktuigbouw, koudbewerking en oppervlaktebehandeling
van metalen (bepaalde inrichtingen bedoeld in rubriek
4 en subrubrieken 29.5 van de indelingslijst)
- 56° zeepziederijen en bedrijven die voor de produktie van
oppervlakte-actieve stoffen grondstoffen vervaardigen
en/of verwerken voor technische doeleinden (inrich-
tingen bedoeld in subrubriek 34.1 van de indelings-
lijst)
- 57° zetmeel (produktie en/of verwerking) (inrichtingen
bedoeld in subrubrieken 45.7 en 45.8 van de inde-
lingslijst)
- 58° zuivelindustrie (inrichtingen bedoeld in subrubriek
45.6 van de indelingslijst)
- 59° overige bedrijvigheden
voor de bedrijvigheden die niet onder sub 1° tot en
met sub 58° vallen, gelden onverminderd de algemene
emissiegrenswaarden vastgesteld in afdeling III.

Bijlage 5.7.

Lijst van chloorfluorkoolwaterstoffen en broomfluorkool-
waterstoffen waarvan de produktie en het gebruik verboden
zijn.

Bijlage 5.9.

Opslagplaatsen voor mest.

- Hoofdstuk 1: Bouwen van mestkelders
Hoofdstuk 2: Bouwen van mestsilo's
Hoofdstuk 3: Bouwen van foliebassins en mestzakken
Hoofdstuk 4: Afdekken van opslagplaatsen voor mengmest
Hoofdstuk 5: Opslag, vullen en lossen van minerale mest-
stoffen in gesloten silo's in open lucht
Hoofdstuk 6: Konstruktie van peilputten, bemonstering en
analyse
Hoofdstuk 7: Opslagcapaciteit voor mest

Bijlage 5.16.1.

Afstandsregels voor open opslagplaatsen voor gasflessen.

Bijlage 5.16.2.

Afstandsregels voor gesloten opslagplaatsen voor gasfles-
sen.

Bijlage 5.16.3.

Afstandregels voor opslagplaatsen voor vaste, ongekoelde gasreservoirs, andere dan vloeibaar gemaakte handelspropanaan, handelsbutaan of mengsels daarvan.

Bijlage 5.17.1.

Afstandstabel voor de opslag van gevaarlijke stoffen

Bijlage 5.17.2.

Code van goede praktijk inzake opslaghouders

Hoofdstuk 1: Bouw en controle van opslaghouders

Hoofdstuk 2: Permanent lekdetectiesysteem

Hoofdstuk 3: Bepaling van water en slib in en buiten de houder

Hoofdstuk 4: Corrosie en corrosiebescherming

Hoofdstuk 5: Ontwerp en uitvoering van een groeve

Hoofdstuk 6: Overdrukbeveiliging

Hoofdstuk 7: Aanvraagformulier erkend deskundige

Bijlage 5.51.

Biotechnologie

Bijlage 5.51.1.a: Technieken van genetische modificatie

Bijlage 5.51.1.b: Vrijstellingsvoorwaarden

Bijlage 5.51.2: Criteria voor indeling van GGM's en GGO's in risicoklasse 1

Bijlage 5.51.3: Parameters van de risico-analyses waaraan aandacht moet worden geschonken

Bijlage 5.51.4: Risicoklassen en fysische inperkingsmaatregelen

Bijlage 5.51.5: Kennisgevingsgegevens

Bijlage 5.51.6: Vectoren en inserten

Bijlage 5.51.7: Gegevens die aan de bevoegde instantie moeten worden verstrekt bij ongevallen

Bijlage 5.51.8: Indeling van biologische agentia, fytopathogenen en zoopathogenen

**1 JUNI 1995. - Besluit van de Vlaamse regering
houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne**

De Vlaamse regering,

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij de decreten van 7 februari 1990, 12 december 1990, 21 december 1990, van 22 december 1993 en van 21 december 1994;

Gelet op de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van luchtverontreiniging, gewijzigd bij de wet van 10 oktober 1967;

Gelet op de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging zoals gewijzigd bij wet van 22 mei 1979 en bij de decreten van 23 december 1980, 2 juli 1981, 5 april 1984, 28 juni 1985, 13 juli 1988, 20 december 1989, 12 december 1990, 21 december 1990, 25 juni 1992, 1 juli 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 6 juli 1994 en 21 december 1994;

Gelet op de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder;

Gelet op de wet van 24 mei 1983 betreffende de algemene normen die de kwaliteitsobjectieven bepalen van oppervlaktewater bestemd voor welbepaalde doeleinden;

Gelet op de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen;

Gelet op het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer zoals gewijzigd bij de decreten van 12 december 1990 en 23 januari 1991;

Gelet op het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, gewijzigd bij decreet van 19 april 1995;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 75/439-/EEG van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie, gewijzigd bij de Akte betreffende de toetreding van Spanje en Portugal van 12 juni 1985 en bij de Richtlijn van de Raad 87/101/EEG van 22 december 1986;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 75/440-/EEG van 16 juni 1975 betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat is bestemd voor produktie van drinkwater in de Lid-Staten alsmede de Richtlijn 79/869/EEG van 9 oktober 1979 inzake de meetmethodes;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 75/442-/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van 18 maart 1991;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 76/160-/EEG van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 76/464-/EEG van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd alsmede de in uitvoering hiervan getroffen Richtlijnen 82/176/EEG van 22 maart 1982, 83/513/EEG van 26 september 1983, 84/156/EEG van 8 maart 1984, 84/491/EEG van 9 oktober 1984, 86/280/EEG van 12 juni 1986;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 76/403-/EEG van 6 april 1976 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 78/659-/EEG van 18 juli 1978 betreffende de kwaliteit van zoet water dat de bescherming of verbetering behoeft ten einde geschikt te zijn voor het leven van vissen;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 78/176-/EEG van 20 februari 1979 en op de richtlijn 92/112/EEG van 15 december 1992 betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 79/923-/EEG van 30 oktober 1979 inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 80/68/-EEG van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen;

Gelet op de beschikking van de Raad van de Europese Unie 80/372/EEG van 26 maart 1980 betreffende chloorfluorkoolstofverbindingen in het milieu;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 80/779-/EEG van 15 juli 1980 betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes, gewijzigd bij Richtlijnen 89/427/EEG en 81/857/EEG;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 82/501-/EEG van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten, gewijzigd bij de richtlijn 87/216/EEG van 19 maart 1987 en van 88/610/EEG van 24 november 1988;

Gelet op de beschikking van de Raad van de Europese Unie 82/795/EEG van 15 november 1982 betreffende de versterking van de voorzorgsmaatregelen inzake chloorfluorkoolstofverbindingen in het milieu;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 82/884-/EEG van 3 december 1982 betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 84/360-/EEG van 28 juni 1984 betreffende bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 85/203-/EEG van 7 maart 1985 inzake luchtkwaliteitsnormen voor stikstofoxyde, gewijzigd bij Richtlijn 85/580/EEG;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 86/280-/EEG van 12 juni 1986 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen, gewijzigd bij Richtlijn 88/347/EEG van 16 juni 1988 en bij Richtlijn 90/415/EEG van 27 juli 1990;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 87/217-/EEG van 19 maart 1987 inzake voorkoming en vermindering van verontreiniging van het milieu door asbest;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 88/609-/EEG van 24 november 1988 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 89/369-/EEG van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 89/429-
/EEG van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande
installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroor-
zaakte luchtverontreiniging;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 90/219-
/EEG van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van gene-
tisch gemodificeerde micro-organismen;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 90/313-
/EEG van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-infor-
matie;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 90/667-
/EEG van 27 november 1990 tot vaststelling van de gezondheids-
voorschriften voor de verwijdering en verwerking van dierlijke
afvallen, voor het in de handel brengen van dierlijke afvallen
en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in
diervoeders van dierlijke oorsprong (vissen daaronder begre-
pen) en tot wijziging van richtlijn 90/425/EEG;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 91/271-
/EEG van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk
afvalwater;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 91/676-
/EEG van 12 december 1991 inzake de bescherming van water
tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 91/689-
/EEG van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstof-
fen;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 91/692-
/EEG tot standaardisering en rationalisering van de verslagen
over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied,
wijzigend de richtlijnen 75/439, 75/440, 75/442, 76/160,
76/403, 78/659, 79/923, 80/68, 80/779, 87/216, 82/884, 84/360
en 85/203;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Unie 92/72/-
EEG van 21 september 1992 betreffende de verontreiniging van
de lucht door ozon;

Gelet op de beschikking van de Raad van de Europese Unie
88/540/EEG van 14 oktober 1988 betreffende het besluit van de
conventie van Wenen inzake de bescherming van de ozonlaag en
het protocol van Montréal inzake stoffen die de ozonlaag
aantasten;

Gelet op de verordening van de Raad van de Europese Unie nr.
3322/88 van 14 oktober 1988 betreffende bepaalde chloorfluor-
koolwaterstoffen en halonen die de ozonlaag aantasten;

Gelet op het overleg met de federale minister bevoegd voor
landbouw, overeenkomstig artikel 6, § 3 bis, 5° van de bijzon-
dere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

Gelet op de aanvraag tot advies van 14 november 1994 aan de
Hoger Gezondheidsraad, die onbeantwoord is gebleven;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,

Na beraadslaging,

B E S L U I T:

DEEL 1 ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1.1. RECHTSGROND EN DEFINITIES

Rechtsgrond

Art. 1.1.1.

Behoudens andersluidende bepaling, is dit uitvoeringsbesluit uitgevaardigd in uitvoering van art. 20 van het decreet betreffende de milieuvergunning.

Definities

Art. 1.1.2.

De begrippen en definities vermeld in artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende het algemeen reglement voor de milieuvergunning, hierna Titel I van het VLAREM genoemd, zijn ook van toepassing op dit besluit.

Voor de toepassing van dit besluit gelden bijkomend de hierna opgenomen definities. Deze zijn thematisch gerangschikt in functie van de betrokken tekstonderdelen, maar zijn - behoudens afwijkende bepaling - eveneens van toepassing op dezelfde termen en begrippen in andere tekstonderdelen.

DEFINITIES ALGEMEEN

- "decreet betreffende de milieuvergunning": het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.
- "Afdeling Milieuvergunningen": de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (afgekort als AMINAL)
- "Afdeling Milieu-inspectie": de Afdeling Milieu-inspectie van de Administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (afgekort als AMINAL)
- "Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid": de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de Administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (afgekort als AMINAL)
- "toezichthoudende overheid": de overheid en/of de ambtenaar die krachtens dit besluit of krachtens art. 58 van Titel I van het VLAREM bevoegd zijn om toezicht uit te oefenen

- "verontreinigingsfactoren": vaste stoffen, vloeistoffen, gassen, micro-organismen, energievormen zoals warmte, stralingen, licht, geluid en andere trillingen;
- "verontreinigen": het veroorzaken van een emissie die mens of milieu op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloedt of kan beïnvloeden;
- "verontreiniging": de door de mens veroorzaakte aanwezigheid van verontreinigingsfactoren energie in de atmosfeer, de bodem of het water die mens of milieu op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloedt of kan beïnvloeden;
- "emissie": elke inbreng door de mens van verontreinigingsfactoren in de atmosfeer, de bodem of het water;
- "emissiegrenswaarde" of "emissienorm": concentratie van verontreinigende stoffen die niet mag worden overschreden in emissies afkomstig van inrichtingen gedurende een bepaalde periode;
- "immissie": de wijziging van de aanwezigheid van verontreinigingsfactoren in atmosfeer, bodem of water rond één of meer bronnen van verontreiniging ten gevolge van emissie uit deze bron of bronnen;
- "milieukwaliteitsnormen": normen die de maximaal toelaatbare hoeveelheden verontreinigingsfactoren in de atmosfeer, het water of de bodem bepalen. Zij kunnen ook bepalen welke natuurlijke of andere elementen in het milieu aanwezig moeten zijn met het oog op de bescherming van de ecosystemen en de bevordering van de biologische diversiteit.

Milieukwaliteitsnormen kunnen worden vastgesteld in de vorm van grenswaarden, richtwaarden en streefwaarden:

- Grenswaarden mogen, behoudens in geval van overmacht, niet worden overschreden.
 - Richtwaarden bepalen het milieukwaliteitsniveau dat zoveel mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd.
 - Streefwaarden geven het milieukwaliteitsniveau aan waarbij geen nadelige effecten te verwachten zijn.
- "gebied": tenzij anders gepreciseerd in de desbetreffende hoofdstukken, afdelingen of subafdelingen, gebied bepaald in de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en/of andere plannen van aanleg vastgesteld in uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw met bestemmingsvoorschriften zoals bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen;
- "waterwingebied" en "beschermingszone type I, II en III": het als dusdanig in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer afgebakende gebied, respectievelijk zone;
- "bijlage 2B": lijst 2B van bijlage 2 bij Titel I van het VLAREM
- "bijlage 2C": lijst 2C van bijlage 2 bij Titel I van het VLAREM

- "code van goede praktijk": geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroepscategorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap.

Worden in elk geval beschouwd als code van goede praktijk

- a. de toepasselijke bepalingen in de belgische wetten, decreten en besluiten,
 - b. de belgische normen,
 - c. de normen uitgegeven door het Comité Européen de Normalisation (C.E.N.),
 - d. de normen uitgegeven door het Vlaamse Instituut voor Technologisch Onderzoek (VITO),
 - d. de normen uitgegeven door de International Organisation for Standardisation (I.S.O.),
 - e. de regels uitgegeven door de erkende controle-instellingen of de milieudeskundigen, erkend in de toepasselijke disciplines;
 - f. de regels uitgegeven door de constructeurs of verdelers van installaties of onderdelen ervan;
- in geval van onderlinge tegenstrijdigheden is bovenvermelde volgorde bepalend;

- "Milieu-technische eenheid": verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu.

Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieu-technische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen.

Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen.

- "ingedeelde inrichting": elke inrichting die meldings- of vergunningsplichtig is krachtens het decreet betreffende de milieuvergunning en die vermeld is op de in Bijlage 1 bij Titel I van het VLAREM gevoegde lijst.

- "bestaande inrichting": tenzij anders in de bepalingen (met inbegrip van de andere definities) van dit besluit vermeld, de ingedeelde inrichtingen of onderdelen van ingedeelde inrichtingen:

- waarvoor de exploitatie op 1 januari 1993 was vergund, of waarvoor vóór 1 september 1991 een vergunningsaanvraag is ingediend;

- of, die op 1 januari 1993 in bedrijf zijn gesteld, vóór 1 september 1991 niet vergunningsplichtig waren, en waarvoor voor 1 maart 1993 een vergunningsaanvraag is ingediend;

- of, wanneer het in de derde klasse ingedeelde inrichtingen betreft, die op 1 januari 1993 in bedrijf zijn gesteld en waarvoor de melding gebeurde voor 1 maart 1993;

- of, die op 1 januari 1993 niet ingedeeld waren, en het tengevolge een wijziging van of aanvulling op de indelingslijst nadien wel werden of worden, en die op dat ogenblik reeds in uitbating of gebruik waren of zijn.

- "nieuwe inrichting":

§ 1 ingedeelde inrichtingen die niet beantwoorden aan de criteria terzake "bestaande inrichtingen",

§ 2 worden eveneens als nieuwe inrichtingen beschouwd, en dit voor wat de subrubriek 3.4. en 3.6.3. van de indelingslijst betreft, de hierna aangegeven ingedeelde inrichtingen die niet in werking waren op de erbij vermelde data, of waarvan de verwerkingscapaciteit sinds die data voor de desbetreffende stoffen met meer dan 100 % is vergroot:

- op 27 maart 1982, voor lozingen van kwik, zoals bedoeld in Richtlijn 82/176/EEG;
- op 24 oktober 1983, voor lozingen van cadmium, zoals bedoeld in Richtlijn 83/513/EEG;
- op 17 maart 1984, voor lozingen van kwik, zoals bedoeld in Richtlijn 84/156/EEG;
- op 17 oktober 1984, voor lozingen van hexachloorcyclohexaan (HCH), zoals bedoeld in Richtlijn 84/491/EEG;
- op 4 juli 1987, voor lozingen van tetrachloorkoolstof, zoals bedoeld in Richtlijn 86/280/EEG;
- op 4 juli 1987, voor lozingen van DDT, zoals bedoeld in Richtlijn 86/280/EEG;
- op 4 juli 1987, voor lozingen van 2,3,4,5,6-pentachloorfenol-1-hydroxy-benzeen en haar zouten (PCP), zoals bedoeld in Richtlijn 86/280/EEG;
- op 25 juni 1989, voor lozingen van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin, zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;
- op 25 juni 1989, voor lozingen van hexachloorbenzeen (HCB), zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;
- op 25 juni 1989, voor lozingen van hexachloorbutadieen (HCBd), zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;
- op 25 juni 1989, voor lozingen van chloroform, zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;

§ 3 worden eveneens als nieuwe inrichtingen beschouwd, en dit voor wat de subrubrieken 20 en 43 van de indelingslijst betreft, de grote stookinstallaties, die niet in werking, gebouwd of vergund waren op 1 juli 1987;

- "aanzienlijke verandering": de vergroting met meer dan 100 % van de capaciteit, de drijfkracht of de perceelsoppervlakte, ten aanzien van de vóór 1 januari 1993 vergunde situatie.

- "constructie-eisen": technische voorschriften met betrekking tot de wijze waarop een inrichting of onderdeel ervan moet worden gebouwd, geplaatst of uitgerust, andere dan inplantingsregels

- "inplantingsregels": inplantingsregels omvatten verbodsbepalingen en afstandsbepalingen. Verbodsbepalingen betreffen de onverenigbaarheid tussen, enerzijds, bepaalde inrichtingen of onderdelen ervan en, anderzijds, bepaalde activiteiten, zones of gebieden. Afstandsbepalingen betreffen de na te leven minimumafstanden van inrichtingen of onderdelen ervan ten opzichte van bepaalde activiteiten, zones of gebieden.

DEFINITIES AFVALSTOFFENVERWERKING (Hoofdstuk 5.2.)

ALGEMEEN

- "werkplan": het geheel van plannen, maatregelen en richtlijnen noodzakelijk voor de organisatie van de uitbating;
- "register": boek met genummerde bladzijden of de dagelijkse uitprint van een geïnformatiseerd systeem met de gegevens die de exploitant moet noteren overeenkomstig de bepalingen van dit reglement;
- "zwerfvuil": vaste afvalstoffen die ingevolge het verwaaien of een andere ongewilde verspreiding worden aangetroffen op een niet daarvoor bestemde, willekeurige plaats;
- "verdunnen": het mengen van een afvalstof met één (of meerdere) andere stoffen met het oogmerk om door de lagere concentratie van één (of meerdere) in de afvalstof aanwezige stof(fen), voor de verdunde afvalstof een verwijderingsmethode in aanmerking te laten komen die voor de niet verdunde afvalstof niet is toegelaten;
- "bewerkt voertuigwrak": een voertuigwrak dat ontdaan is van de aanwezige vloeistoffen;
- "lekkend voertuigwrak": een voertuigwrak waarvan vloeistofhoudende onderdelen of leidingen lekken;
- "stapelen van voertuigwrakken": het op elkaar plaatsen van voertuigwrakken.

VERBRANDINGSINRICHTINGEN VOOR AFVALSTOFFEN

- "verbrandingsinrichting": elke technische inrichting die voor de verbranding van afvalstoffen door oxidatie wordt gebruikt, met inbegrip van voorbehandeling, pyrolyse of andere thermische behandelingsprocessen, (bijvoorbeeld het plasmaproces), voor zover de produkten daarvan vervolgens worden verbrand, al dan niet met terugwinning van de geproduceerde verbrandingswarmte.

Deze definitie omvat het terrein en de gehele installatie met de verbrandingsoven, de systemen voor de toevoer van afval, brandstof en lucht, de voorzieningen voor rookgas- en afvalwaterbehandeling alsook de apparatuur en systemen voor de regeling van het verbrandingsproces en voor het continu registreren en bewaken van de verbrandingsomstandigheden.

- "nominale capaciteit van de verbrandingsinrichting": de gezamenlijke capaciteit van de ovens waaruit de inrichting bestaat, zoals berekend door de fabrikant en bevestigd door de exploitant, met inachtneming van in het bijzonder de verbrandingswaarde van de afvalstoffen, uitgedrukt als de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kunnen worden verbrand.

- "bestaande inrichting voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen": een inrichting voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen waarvoor vóór 1 januari 1995 de eerste exploitatievergunning is verleend;
- "nieuwe inrichting voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen": een inrichting voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen waarvan de exploitatie niet vóór 1 januari 1995 is vergund geweest;
- "bestaande inrichting voor de verbranding van huishoudelijk afval": een inrichting voor de verbranding van huishoudelijk afval waarvoor vóór 1 december 1990 de eerste exploitatievergunning is verleend;
- "nieuwe inrichting voor de verbranding van huishoudelijk afval": een inrichting voor de verbranding van huishoudelijk afval waarvan de exploitatie, niet vóór 1 december 1990 is vergund geweest;
- "as": de as van de verbranding van afvalstoffen, o.m. opgevangen als bodemas, roosteras, met uitzondering van vliegias;
- "vliegias": de fijne as van de verbranding van de afvalstoffen die wordt opgevangen bij de ontstopping of een andere behandeling van de rookgassen;

VERBRANDINGSINRICHTINGEN VOOR HOUTAFVAL

- "bestaande inrichting voor de verbranding van houtafval": een inrichting voor de verbranding van houtafval waarvoor vóór 1 december 1990 de eerste exploitatievergunning is verleend;
- "nieuwe inrichting voor de verbranding van houtafval": een inrichting voor de verbranding van houtafval waarvan de exploitatie, niet vóór 1 december 1990 is vergund geweest;
- "onbehandeld houtafval en houtafval vergelijkbaar met onbehandeld houtafval":
 1. natuurlijk stukhout, schors inbegrepen, bijvoorbeeld in de vorm van spaanders, borstelhoutjes of -stelen;
 2. natuurlijk hout in de vorm van zaagresten en -meel, krullen, slijpstof of schorsdeeltjes;
 3. multiplex, spaanplaten, vezelplaten of ander verlijmd hout evenals resten ervan in zoverre zij geen andere stoffen bevatten of ermee bekleed zijn.
- "niet gevaarlijk behandeld houtafval":
 - geverfd, gelakt of veredeld hout evenals resten ervan in zoverre zij geen verduurzamingsmiddelen of brandvertragende middelen bevatten.
- "gevaarlijk houtafval":
 - hout en houtresten die verduurzamingsmiddelen bevatten (inclusief brandvertragers).

DIERLIJK AFVAL

- "natuurlijk vet": het vet dat van nature in de meeste grondstoffen aanwezig is; een kleine hoeveelheid gerecycleerde verwerkte talk kan worden toegevoegd om het droogproces te

bevorderen, maar de tijd die ten minste vereist is om de deeltjes een volledige behandeling te laten ondergaan, moet steeds in acht worden genomen.

- "toegevoegd vet": aanzienlijke hoeveelheden talk die aan de grondstof worden toegevoegd voordat met het steriliseren wordt begonnen; verhoudingen kalk/grondstof van 0.5:1 tot en met 5:1 zijn gebruikelijk; wijzigingen in het aandeel gerecycleerd vet kunnen invloed hebben op de behandelingsuur van de grondstof en op de in aanmerking te nemen parameters;

- "ontvet": de grondstof wordt geschikt gemaakt om te worden ontvet door coagulatie onder invloed van warmte, gevolgd door mechanische persing. Het eiwitresidu met een laag vetgehalte wordt vervolgens gedroogd en gesteriliseerd.

- "scheiding": de eerste scheiding of voorscheiding van vet uit gedroogd en gesteriliseerd materiaal; deze scheiding kan plaatsvinden door indrogen of centrifugeren.

- "meelproduktie": hierbij wordt meestal het gescheiden materiaal geperst tot een perskoek, tenzij dit reeds vooraf is gebeurd; vervolgens wordt de perskoek/het meel gemalen en wordt voor distributie geschikt meel verkregen.

STORTPLAATSEN

- "stortplaats": elke plaats in of op de bodem die wordt gebruikt om afvalstoffen te bergen voor onbepaalde tijd;

- "monostortplaats": elke stortplaats waar een bepaalde afvalstof die in grote hoeveelheden ontstaat afzonderlijk wordt gestort;

- "stortvak": genummerd onderdeel van het totale beschikbare stortvolume;

- "stortzone": zone van de stortplaats waar de stort- en verdichtingsactiviteiten geschieden en waar de afvalstoffen in de loop van de werkdag niet hoeven afgedekt te worden;

- "stortfront": breedte van de stortzone waar de aflaadactiviteiten van afvalstoffen geschieden;

- "afsluitlaag": laag op bodem en wanden van de stortplaats die het doorsijpelen van percolaat naar bodem en grondwater moet verhinderen;

- "afdichtlaag": laag aangebracht op een stortvak waar de stortactiviteiten definitief beëindigd zijn en die het binnendringen van water in de gestorte afvalstoffen moet beletten;

- "eindafdek": laag aangebracht op een stortvak boven op de afdichtlaag bij de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten;

- "percolaat": iedere vloeistof die door de gestorte afvalstoffen sijpelt en afkomstig is uit de stortplaats of zich daarin bevindt;

- "steekvast" (inzake slibvormige afvalstoffen): voldoende ontwaterd zodat de betreedbaarheid en de stabiliteit van de stortplaats nooit in het gedrang komen;

- "solidificatie": fysico-chemische behandeling waarbij de in de afvalstof aanwezige gevaarlijke stoffen worden geïmmobiliseerd via chemische of fysico-chemische omlegging;
- "openbare stortplaats": iedere stortplaats die krachtens het Afvalstoffenplan een openbare functie heeft;
- "stortdijken": dijken die de stortplaats begrenzen;
 - "dijkbelopen": schuine gedeelten (taluds) van de dijken;
 - binnenbeloop: talud aan de zijde waar gestort wordt;
 - buitenbeloop: talud aan de zijde van de omliggende percelen;
 - "dijkkruin": bovenste horizontale gedeelte van de dijk tussen binnen- en buitenbeloop;
- "exploitatiefase": periode gedurende de welke de stortplaats wordt uitgebaat met inbegrip van de definitieve afwerking van de stortplaats;
- "nazorgfase": periode volgend op de exploitatiefase;

DEFINITIES ASBESTBEHEERSING (Hoofdstukken 2.6., 4.7. en 7.7.)

- "asbest": de vezelachtige silicaten actinoliet, amosiet (bruin asbest), anthofylliet, chrysotiel (wit asbest), crocidoliet (blauw asbest) en tremoliet;
- "ruw asbest": het produkt verkregen bij een eerste verbrijzeling van asbesthoudend gesteente;
- "gebruik van asbest": werkzaamheden waarbij per jaar een hoeveelheid van meer dan 100 kg ruwe asbest wordt behandeld en die betrekking hebben op:
 - a) de produktie van ruw asbest uit asbest-houdend gesteente - met uitzondering van alle procédés die rechtstreeks verbonden zijn met het winnen van het gesteente; en/of
 - b) de vervaardiging en industriële afwerking van produkten die ruwe asbest bevatten, zoals asbestfrictiemateriaal, asbestfilters, asbestweefsels, asbestpapier en -karton, koppelings-, dichtings-, verpakkings- en verstevingsmateriaal van asbest, vloerbedekkingen van asbest en asbesthoudende vulmiddelen;
- "werken met asbesthoudende produkten": andere werkzaamheden dan gebruik van asbest, ten gevolge waarvan asbest in het milieu terecht kan komen;

DEFINITIES BEDEKKINGSMIDDELEN (Hoofdstuk 5.4.)

- "verf of lak": bereidingen met inbegrip van alle componenten nodig voor het aanbrengen ervan, die in een continue laag op een voorwerp worden aangebracht om daaraan een decoratief, beschermend of ander functioneel effect te verlenen;
- "organische oplosmiddelen": iedere organische stof die bij een temperatuur van 293,15 °K een dampdruk heeft van 0,133 kPa of hoger, of die onder de specifieke gebruiksomstandigheden een overeenkomstige vluchtigheid heeft, en die:
 - ofwel afzonderlijk of in combinatie met andere agentia gebruikt wordt om grondstoffen, produkten, of afvalstoffen op te lossen;

- ofwel als een reinigingsprodukt gebruikt wordt om verontreinigende stoffen op te lossen of als een oplozend produkt of als een dispersiemedium of als een viscositeitsregelend produkt, of als een weekmaker of als een bewaarmiddel;
- "voorbehandeling": het verwijderen van vuil, olie en vet, hamerslag, gloei-, wals- of lashuid, roest of andere corrosieprodukten, oude laklagen, enz. van voorwerpen die moeten worden geverfd, gelakt of vernist;
- "mechanische voorbehandeling": voorbehandeling op mechanische wijze zoals bikken, borstelen, schuren en (pneumatisch, werp- of nat)stralen;
- "thermische voorbehandeling": voorbehandeling door het afbranden of het vlamstralen;
- "chemische voorbehandeling":
 - a) het chemisch reinigen met:
 - een alkalisch ontvettingsmiddel in ontvettingsbaden, in sproeitunnels of met een stoomstraal;
 - organische oplosmiddelen in dompeltanks, sproeitunnels, met de hand of in dampontvettingstoestellen;
 - emulsies of met produkten die tijdens het reinigen emulsies vormen;
 - b) het beitsen om oxyden of een walshuid te verwijderen;
 - c) het aanbrengen van anorganische conversielagen gevormd door inwerking van chemische stoffen waarbij het metaal zelf aan de deklaag meewerkt;
- "pneumatisch spuiten": het verstuiwen van verf door een snelle luchtstroom;
- "warm spuiten": het spuiten van verf waarvan de viscositeit van de verf is verlaagd door het verhogen van de temperatuur van de verf;
- "airless spuiten": het verstuiwen van de verf zonder luchtstroom door deze onder zeer hoge druk van circa 4.000 tot circa 20.000 kPa door een nauwe hardmetalen sproeier te spuiten;
- "elektrostatisch spuiten": het verstuiwen van verf door middel van een elektrische hoogspanning van circa 90 tot circa 175 kV;
- "elektroforetisch lakken": het aanbrengen van lak door middel van een dompeltank waarin zich de met water verdunbare lak bevindt en waarbij tussen het voorwerp en de wand van de tank een elektrische gelijkspanning wordt aangelegd.
- "emallieren": het op voorwerpen tot smelten brengen van een glasachtige massa die vervolgens in een emalleeroven op hoge temperatuur (circa 800 tot circa 900° C) wordt gebrand met email als resultaat;
- "moffelen": het versneld laten drogen en doorharden van laklagen op voorwerpen door toepassing van objecttemperaturen boven 100 °C.

DEFINITIES BIOCIDEN (Hoofdstuk 5.5.)

- "biocide": elke stof en elk preparaat alsmede micro-organismen en virussen bestemd om te worden gebruikt ter vernietiging of afwering van schadelijke dieren, planten, micro-organismen of virussen;

DEFINITIE BRANDSTOFFEN (VASTE) (Hoofdstuk 5.6.)

- "stuvende stoffen": stoffen die bij het transport, de verwerking of opslag tot stofimmissies kunnen leiden.

DEFINITIES DIEREN/OPSLAG MEST (Hoofdstukken 5.9. en 5.28.):

- "vee": alle voor gebruiks- of winstdoeleinden gehouden dieren;

- "gevogelte": gevogelte zoals leg- en mestkippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden, ganzen, fazanten, kwartels, met uitzondering van geringde duiven voor wedstrijddoeleinden, ouder dan drie weken;

- "varkens": zeugen, beren en/of gebruiksvarkens ouder dan 10 weken;

- "zeug": een vrouwelijk varken dat na de eerste worp in productie wordt gehouden;

- "inheemse grote zoogdieren": dieren zoals paarden, koeien, runderen, die gespeend zijn;

- "kleine herkauwers": dieren zoals geiten, schapen, damherten, edelherten, reeën, die gespeend zijn;

- "inheemse kleine zoogdieren": dieren zoals konijnen, knaagdieren, katten, die gespeend zijn;

- "pelsdieren": dieren zoals vossen, marterachtigen, beverachtigen, chincilla's, die gespeend zijn;

- "honden": inheemse en uithéemse honden die gespeend zijn;

- "meststof": meststof zoals gedefiniëerd in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;

- "dierlijke mest": dierlijke mest zoals gedefiniëerd in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;

- "mengmest": dierlijke mest in vloeibare vorm, met een gehalte aan droge stof lager dan 20 %;

- "vaste dierlijke mest": dierlijke mest andere dan mengmest;

- "opslagplaats voor vaste dierlijke mest": permanente stapelplaats voor vaste dierlijke mest;

- "opslagplaats voor mengmest": boven- of ondergronds reservoir voor de opslag van mengmest;

- "foliebassin": opslagplaats voor mengmest, uitgevoerd als een met folie beklede grondput;

- "mestzak": opslagplaats voor mengmest, geheel of gedeeltelijk gelegen boven het maaiveld, voornamelijk gebouwd uit kunststoffolies waarvan de bodemafdichting en afdichting één geheel vormen;
- "mestkelder": opslagplaats voor mengmest, geheel of gedeeltelijk gelegen onder het maaiveld en voorzien van een afdekking die als vloer moet kunnen fungeren;
- "mestsilo": opslagplaats voor mengmest, niet zijnde foliebassin, mestzak of mestkelder
- "mestdicht": met een zodanig kleine doorlatendheid ten opzichte van dierlijke mest dat verontreiniging van bodem, grond- en oppervlaktewater is uitgesloten;
- "gesloten varkenshouderij": een inrichting als bedoeld in subrubriek 9.4 waarin uitsluitend in de inrichting geboren biggen worden afgemest en waarin het aantal zeugen één achtste tot één negende bedraagt van het totaal aantal varkens dat in de inrichting mag worden gehouden;
- "bijzondere varkenshouderijen":
 - a) proefbedrijven, verbonden aan door de bevoegde overheid erkende onderzoekcentra;
 - b) erkende centra voor kunstmatige inseminatie voor varkens;
 - c) varkenshouderijen, uitsluitend bestemd voor vermeerdering en selectie, die door de overheid als dusdanig zijn erkend zoals:
 - fok- en vermeerderingsbedrijven die deel uitmaken van een erkende fokkerijgroepering of van een varkensstamboek;
 - selectiemesterijen;
 - d) stallen bij erkende landbouwscholen, bij geklasseerde hoeven en bij slachthuizen en private slachterijen;
 - e) door de bevoegde overheid erkende verzamelplaatsen van slachtrijpe mestvarkens bestemd voor de export of van biggen bestemd voor de export;
- "kwetsbare zones": geografisch afgebakende zones die vanuit milieu-oogpunt als uiterst bijzonder kwetsbaar, zeer bijzonder kwetsbaar of bijzonder kwetsbaar dienen beschouwd ten aanzien van verontreiniging uit organische bronnen.
- "bestaande landbouwinrichting": een inrichting die overeenkomstig titel I van het VLAREM niet als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de subrubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst, en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank;
- "bestaande veelteeltinrichting": een inrichting die ten minste één stal omvat met een capaciteit die overeenkomstig titel I van het VLAREM als hinderlijke inrichting is ingedeeld voor de subrubrieken 9.3 tot en met 9.8 van de indelingslijst en waarvoor de definitieve bouwvergunning werd verleend voor 1 september 1991 en waarvan in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de

verontreiniging door meststoffen minstens voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993, aangifte werd gedaan bij de Mestbank. In de op de inrichting betrekking hebbende aangifte moeten de dieren zijn aangegeven;

- "bestaand landbouwbedrijf": een bedrijf zoals gedefinieerd in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, omvattende één of meer bestaande landbouwinrichtingen;

- "gezinsveeteeltbedrijf": het alsdusdanig in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen gedefinieerd bedrijf omvattende één of meerdere bestaande veeteeltinrichtingen;

- "ecologische mestafzet": de als dusdanig in uitvoering van artikel 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen gedefinieerde mestafzet."

DEFINITIES EMISSIEJAARVERSLAG (Hoofdstuk 4.1.)

- "geleide emissie": een emissie afkomstig van een bron (uitlaat, schoorsteen) waarvoor bepaalde fysische kenmerken bestaan (ligging, afmetingen) én een in principe meetbare volumestroom (debiet).

- "niet-geleide emissie": elke emissie, andere dan de geleide emissie.

- "totale emissie": de som van de geleide en de niet-geleide emissies

DEFINITIES GASSEN (Hoofdstuk 5.15)

- "open opslagplaats": een opslagplaats in open lucht of in een ruimte die maximum voor 3/4de van de omtrek van de opslagplaats gesloten is;

- "gesloten opslagplaats": een opslagplaats in een gesloten lokaal of in een ruimte die voor meer dan 3/4de van de omtrek van de opslagplaats gesloten is;

- "opslagcapaciteit": het totaal waterinhoudsvermogen van de recipiënten, zowel de volle als de ledige, die maximaal opgeslagen worden zoals opgegeven in de milieuvergunning of in de melding;

- "stockeringszone": in de inrichting voorziene zone voor het stockeren van verplaatsbare recipiënten;

- "veiligheidsscherm (opslag van gassen in verplaatsbare recipiënten)": scherm dat tot doel heeft de opslagplaats voor een brand van buitenaf te beschermen; het gaat ofwel om een tussenmuur ofwel om één of meerdere muren van de opslagplaats of de stockeringszone.

- "inhoudsvermogen van de houders": hun waterinhoudsvermogen;

- "veiligheidsscherm (opslag van gassen in vaste houders)":

a) voor opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van meer dan 3.000 l: wand of muur ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een dikte die een equivalente vuurweerstandscoefficiënt hebben; dit scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de gashouder met minimaal 0,5 m overschrijden;

b) voor opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen tot en met 3.000 l: dicht en onbrandbaar scherm; dit scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de gashouder met minimaal 0,5 m overschrijden.

DEFINITIES GELUID (Hoofdstukken 2.2. en 4.5.)

- "A-weging": weging volgens de A-curve gedefinieerd in de belgische norm NBN C 97-122 "geluidspeilmeters";

- "trage, snelle en impuls-tijdsweging (S, F, I)": dynamische karakteristieken zoals gedefinieerd in de belgische norm NBN C 97-122 "geluidspeilmeters";

- "A-gewogen geluidsdrukniveau L_{pA} ": het A-gewogen momentane niveau van de geluidsdruk;

- "A-gewogen equivalent continu geluidsdrukniveau $L_{Aeq,T}$ ": het constante A-gewogen geluidsdrukniveau dat gedurende het tijdsinterval T dezelfde geluidsenergie zou veroorzaken als het werkelijk gemeten A-gewogen geluidsdrukniveau gedurende hetzelfde tijdsinterval T;

- "A-gewogen procentueel niveau $L_{AN,T}$ ": het A-gewogen geluidsdrukniveau dat gedurende N % van het tijdsinterval T wordt overschreden;

- "stabiel geluid": geluid waarvan de niveauschommelingen, gemeten met de snelle tijdsweging F, niet meer bedragen dan 5 dB(A) ($L_{pA} \text{ max} - L_{pA} \text{ min} \leq 5 \text{ dB(A)}$) gedurende een periode van 5 minuten;

- "intermitterend geluid": geluid waarvan het niveau meerdere keren terugvalt tot dat van het residueel geluid of het oorspronkelijk omgevingsgeluid waarbij het geluidsniveau tijdens de verhoging constant is en aanhoudt gedurende een periode in de orde van grootte van 2 seconden of meer; de niveauverhogingen worden gemeten volgens de snelle tijdsweging;

- "fluctuerend geluid": geluid waarvan het niveau voortdurend en in belangrijke mate varieert; de variaties kunnen zowel periodisch als niet-periodisch zijn; de niveauverhogingen worden gemeten volgens de snelle tijdsweging;

- "impulsachtig geluid": geluid veroorzaakt door zeer kortstondige gebeurtenissen, korter dan 2 seconden, en waarvan het niveau meerdere keren abrupt terugvalt tot dat van het residueel geluid of het oorspronkelijke omgevingsgeluid; de niveauverhogingen worden gemeten volgens de snelle tijdsweging;

- "incidenteel geluid": weinig frequent voorkomende geluidsniveauverhogingen die veroorzaakt worden door gebeurtenissen, langer dan 2 seconden en korter dan 10 % van de beoordelingsperiode, en die één of enkele malen per beoordelingsperiode voorkomen; de niveauverhogingen worden gemeten volgens de snelle tijdsweging en uitgedrukt met de $L_{A,max}$ -waarde of met de $L_{Aeq,Tv}$ -waarde waarbij T_v de periode is waarover de verhoging zich voordoet;
- "tonaal geluid": een geluid waarvan het niveau van een bepaalde frequentieband beduidend hoger is dan het niveau van de aangrenzende frequentiebanden;
- "omgevingsgeluid": het geluid op een gegeven plaats en op een gegeven ogenblik; dit geldt zowel in open lucht als in een gesloten ruimte;
- "specifiek geluid": een component van het omgevingsgeluid die kan worden toegeschreven aan een welbepaalde inrichting of aan één of meerdere geluidsbronnen van die inrichting en, akoestisch gezien, kan geïdentificeerd worden en eventueel aangepast wordt met een beoordelingsgetal; tot het specifiek geluid van een inrichting wordt eveneens geluid (lawaai) gerekend, voortgebracht door transport, laad- en losverrichtingen, verkeer, opwarmen en opstarten van voertuigen op het terrein van de inrichting, evenals door het in- en uitgaande verkeer;
- "residueel geluid": geluid dat bestaat na stopzetting of opheffing van één of meer welbepaalde geluidsbronnen van een inrichting die op significante wijze bijdragen tot het omgevingsgeluid;
- "oorspronkelijk omgevingsgeluid": omgevingsgeluid dat aanwezig is vóór het exploiteren of veranderen van een inrichting;
- "beoordelingsperiode":
 - overdag: de periode van 07 tot 19 uur;
 - 's avonds: de periode van 19 tot 22 uur;
 - 's nachts: de periode van 22 tot 07 uur;
- "meetduur": de totale duur van een periode gedurende dewelke het geluid effectief wordt gemeten;
- "meetperiode": niet noodzakelijk aaneengesloten periode die meerdere "meetduren" kan omvatten;
- "erkend laboratorium of persoon": erkende milieudeskundige in de discipline "geluid en trillingen";
- "richtwaarde":
 - de waarde in dB(A) waaraan het specifieke geluid van een inrichting wordt getoetst
 - de waarde in dB(A) die geldt als milieukwaliteitsnorm voor het $L_{A95,1h}$ van het omgevingsgeluid in open lucht;
- "akoestisch onderzoek": onderzoek dat een evaluatie volgens dit besluit beoogt van een akoestische situatie op basis van immisssieniveaus en zo nodig een inventarisatie van geluidsbronnen, eventueel aangevuld met saneringsvoorstellen;

DEFINITIES GENETISCH GEMODIFICEERDE ORGANISMEN (Hoofdstuk 5.51.)

- "micro-organisme": elke cellulaire of niet-cellulaire microbiologische entiteit met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal;

- "organisme": elke biologische entiteit, met inbegrip van micro-organismen, met het vermogen tot replicatie of tot overbrenging van genetisch materiaal;

- "menselijke pathogenen": de micro-organismen, de celculturen en de menselijke endoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de immunocompetente mens een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken;

- "zoöpathogenen": de micro-organismen, de celculturen en de endoparasieten, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij het immunocompetente dier een infectie, een allergie of een vergiftiging kunnen veroorzaken;

- "fythopathogenen": de micro-organismen en de organismen, met inbegrip van hun genetisch gemodificeerde derivaten, die bij de gezonde plant een ziekte kunnen veroorzaken;

- "pathogeen micro-organisme of organisme": het geheel van menselijke, fytopathogene en zoöpathogene agentia van de risicoklasse 2, 3 en 4 bedoeld in artikel 5.51.2.1., §2;

- "genetisch gemodificeerd micro-organisme (GGM) of organisme (GGO)": een micro-organisme of een organisme waarvan het genetische materiaal gewijzigd is op een wijze die van nature door voortplanting of natuurlijke recombinatie niet mogelijk is. Volgens deze definitie, vindt genetische modificatie plaats indien één van de in bijlage 5.51.1., deel 1, genoemde technieken wordt toegepast, uitgenomen de technieken opgesomd in bijlage 5.51.1., deel 2.

- "zichzelf verspreidende GGO": de eukaryoten behorende tot de insekten, de ongewervelde dieren, de vissen, de vogels, de knaagdieren en de planten die kunnen bestuiven;

- "ongeval": elk incident tijdens het ingeperkte gebruik waarbij een betekenisvolle en onbedoelde introductie van pathogene en/of genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen optreedt en waardoor de menselijke gezondheid of het milieu rechtstreeks of onrechtstreeks in gevaar kunnen worden gebracht;

- "activiteiten van categorie A": activiteiten bedoeld voor onderwijs, onderzoek, ontwikkeling of niet-industriële of niet-commerciële doeleinden en die op kleine schaal plaatsvinden;

- "activiteiten van categorie B": alle andere activiteiten dan die van categorie A;

- "vertrouwelijke informatie": informatie die nergens in de pers, door een octrooidienst, in een eindwerk of een thesis is bekendgemaakt, uitgenomen de algemene informatie bedoeld in artikel 5.51.4.1., §5, a-d;

- "gebruiker": elke natuurlijke persoon die verantwoordelijk is voor één of meerdere activiteiten van ingeperkt gebruik van pathogene en/of genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen; de gebruiker of zijn afgevaardigde is de kennisgever voor de nieuwe activiteiten in een toegelaten inrichting van klasse 1, bedoeld in afdeling 5.51.5.;
- "kennisgevingsdossier": het document dat de door de bevoegde overheid vereiste informatie bevat inzake het ingeperkte gebruik;
- "bevoegde instantie": de Afdeling Milieuvergunningen van AMINAL;
- "technische deskundige": het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie.

DEFINITIES GEVAARLIJKE STOFFEN (PRODUKTIE EN OPSLAG)
(Hoofdstukken 4.1., 5.17. en 6.5.)

ALGEMEEN

- "grondwaterwinning": alle putten, opvangplaatsen, draineerinrichtingen, bronbemalingen en over het algemeen alle werken en installaties die tot doel of tot gevolg hebben grondwater op te vangen, met inbegrip van het opvangen van bronnen op het uitvloeingspunt en het tijdelijk of bestendig verlagen van de grondwatertafel ingevolge grondwerken;

BRANDBARE GEVAARLIJKE STOFFEN

- "P1-produkten": zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen met een vlampunt lager dan 21°C;
- "P2-produkten": ontvlambare vloeistoffen met een vlampunt gelijk aan of hoger dan 21°C en gelijk aan of lager dan 55°C;
- "P3-produkten": brandbare vloeistoffen met een vlampunt hoger dan 55°C en gelijk aan of lager dan 100°C;
- "P4-produkten": brandbare vloeistoffen met een vlampunt hoger dan 100°C;
- "vlampunt": temperatuur, bepaald volgens de voorschriften van de norm NBN T 52-110 voor vloeistoffen andere dan benzines, respectievelijk NBN T 52-075 voor benzines;
- "permanent lekdetectiesysteem": een bestendig aanwezig systeem, gebouwd en geïnstalleerd volgens de aanbevelingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige, dat toelaat op een gemakkelijke manier lekken op te sporen;
- "inkuiping": een kuipvormige uitgevoerde vloeistofdichte constructie uit niet-brandbare materialen, die in staat is om de lekvloeistof te weerhouden; onder deze definitie valt

tevens de "opvanglade" bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones;

- "vloeiëtdicht/ondoordringbaar": met een zodanig kleine doorlatendheid ten opzichte van P1-, P2-, P3- en/of P4-producten, dat verontreiniging van bodem, grond- en oppervlaktewater uitgesloten is;

- "niet-brandbare materialen": een materiaal wordt niet-brandbaar genoemd (NBN S21 - 201) wanneer het geen enkel uitwendig verschijnsel van merkbare warmte-ontwikkeling vertoont tijdens een genormaliseerde proef waarbij het aan een voorgeschreven verhitting blootgesteld wordt;

- "tankenpark": een verzameling van één of meer bovengrondse houders binnen éénzelfde inkuiping en met een totale capaciteit van meer dan 250 m³;

- "erkend technicus": milieudeskundige, erkend in de discipline verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof;

- "bevoegd deskundige": een aan een inrichting eigen deskundige waarvan de bevoegdheid omtrent de bouw, beveiliging, onderhoud en controle van houders, leidingen en toebehoren algemeen wordt erkend en die overeenkomstig de bijlage 5.17.2. bij dit besluit door de Afdeling Milieuvergunningen aanvaard is om reglementaire controles over houders, leidingen en toebehoren van die inrichting uit te voeren;

- bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige: milieudeskundige, erkend in de discipline bodemcorrosie en in het kader van deze reglementering inzonderheid belast met de uitvoering van reglementaire metingen i.v.m. grondcorrosiviteit en controles van kathodische beschermingsinstallaties van houders, leidingen en toebehoren;

- groeve: een kuipvormige uitgevoerde constructie die in staat is om de lekvløeistof te weerhouden, derwijze opgevat dat:

a) de erin geplaatste houder(s) zich beneden het peil van de belèndende grond bevinden zodanig dat het bovenste gedeelte van de houder(s) op tenminste 50 cm onder vermeld peil is gelegen;

b) geen hemelwater noch grondwater in de groeve kan terechtkomen;

onder deze definitie valt tevens:

a) de "kelder" bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones;

b) de prefab betonnen cilindrische houders waarin een enkelwandige metalen houder is geplaatst;

c) eventuele varianten die aan dezelfde voorwaarden voldoen.)

PARTICULIERE STOOKOLIETANKS MET EEN WATERINHOUD VAN MINDER DAN 5000 LITER (Hoofdstuk 6.5.)

- "nieuwe installatie": installatie die in gebruik is genomen na de datum van in werking treden van dit besluit;

- "brandstof": stookolie die gebruikt wordt voor de verwarming van een onroerend goed dat hoofdzakelijk gebruikt wordt als woongelegenhed;

- "houder": elke onroerende recipiënt van ten minste honderd en ten hoogste vijfduizend liter waterinhoud die gebruikt wordt voor het opslaan van brandstof;

- "inkuiping": een aan de binnenzijde brandstofdichte en aan de buitenzijde waterdichte onbrandbare constructie die de totale waterinhoud van de erin geplaatste houder(s) kan bevatten, bestand is tegen de inwerking van de brandstof die ze kan bevatten en tevens geschikt blijft voor haar doel onder de inwendige en uitwendige belastingen waaraan ze onderworpen kan zijn;

- "groeve": een ondergrondse inkuiping waarin geen hemel noch grondwater terecht kan komen. Dit kan een kelder zijn zoals hierna gedefinieerd ofwel een volledig waterdichte, brandstofdichte en bestendige bekleding van de wanden en de bodem van een uitgraving en een afdekking die het indringen van hemelwater belet;

- "kelder": groeve gemaakt hetzij uit gewapend beton, vezelbeton, bakstenen, of betonblokken hetzij bestaande uit een geprefabriceerde constructie in gewapend of gespannen beton of in gewapende thermohardende kunststof;

- "waarschuwingssysteem": een systeem dat een goed hoorbaar signaal uitzendt van zodra de houder voor 95% gevuld is en dat pas stilvalt wanneer de toevoer van brandstof afgesloten is;

- "beveiligingssysteem": een systeem waarbij de brandstoftoevoer automatisch afgesloten wordt van zodra de houder voor 98% gevuld is;

- "lekdetectiesysteem": een systeem dat toelaat om een verlies van brandstof buiten de houder te detecteren. Dit systeem kan permanent zijn d.w.z. dat het een alarmsignaal geeft van zodra een verlies van brandstof buiten de houder gedetecteerd wordt ofwel niet permanent zijn d.w.z. dat een verlies van brandstof buiten de houder gedetecteerd wordt na het aanbrengen van een sonde, sensor e.d.;

- "opslaginstallatie": het geheel van houder(s), inkuiping, lekdetectiesysteem, waarschuwings- of beveiligingssysteem, leidingen en alle toebehoren tot aan de verbrandingsinstallatie;

- "certificaat": een document opgesteld door een daartoe gemachtigde installateur van een opslaginstallatie of door een erkende technicus waarin verklaard wordt dat de opslaginstallatie gebouwd en geplaatst is volgens een wetsomschreven code van goede praktijk. De machtiging om een certificaat op te stellen wordt afgeleverd door een instelling erkend door de Vlaamse minister die het leefmilieu onder zijn bevoegdheid heeft;

- "gecertificeerde opslaginstallatie": een opslaginstallatie waarvoor een certificaat afgeleverd werd.;

- "erkende technicus": een natuurlijke persoon gemachtigd door een instelling erkend door de Vlaamse minister die het leefmilieu onder zijn bevoegdheid heeft om de controles

voorgeschreven door dit besluit uit te voeren en een certificaat af te leveren. De erkende technicus moet houder zijn van een attest van erkende brandertehnicus en bovendien met vrucht een opleiding gevolgd hebben waarvan het minimale curriculum in dit besluit bepaald is. Tevens moet hij over het materieel beschikken dat nodig is om de controles uit te voeren;

- "exploitant van een opslaginstallatie": hij onder wiens gezag of in wiens opdracht de houders gevuld worden;

- "bestaande opslaginstallatie" een opslaginstallatie in gebruik genomen (eerste vulling) voor het in werking treden van dit besluit. Het bewijs van ingebruikname moet door de exploitant van de installatie overlegd worden aan de controlerende ambtenaren wanneer deze erom verzoeken;

- "sanering van een verontreiniging": het verwijderen van een verontreiniging door brandstof volgens de best beschikbare technieken zodanig dat de bodem en het grondwater in hun oorspronkelijke toestand hersteld worden of indien dit niet mogelijk is het nemen van maatregelen zodanig dat een verdere verspreiding van de verontreiniging in bodem en grondwater onmogelijk is ;

- "groene, oranje of rode merkplaat": een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene of rode klever of dito plaatje, geplaatst op een zodanige wijze dat het op de plaats waar de houder gevuld wordt duidelijk erkend kan worden. De merkplaat vermeld de identificatie van de erkende technicus of de installateur, het jaartal en de maand van controle en het jaartal en de maand waarvóór de installatie ten laatste een (nieuwe) controle moet ondergaan.

DEFINITIES LICHTHINDER (Hoofdstukken 4.6. en 6.3.)

- "lichthinder": hinder tengevolge van kunstlicht;

- "klemtoonverlichting": verlichting, bedoeld om de aandacht te trekken of om het verlichte onderwerp te accentueren;

- "lichtreclame": door middel van lichtgevende boodschappen de aandacht vestigen op een produkt, een merknaam of de naam van een inrichting.

DEFINITIES LUCHTVERONTREINIGING (Hoofdstukken 2.5., 4.4., 5.20., 5.43. en 6.6.)

ALGEMEEN

- "grenswaarde voor luchtkwaliteit": concentratie gedurende een bepaalde periode, van verontreinigende stoffen in de lucht, die niet mag worden overschreden;

- "grenswaarde voor stofneerslag": massa van stofneerslag van verontreinigende stoffen over een bepaald oppervlak gedurende een bepaalde periode, die niet mag worden overschreden;

- "richtwaarde": de gedurende bepaalde perioden in aanmerking genomen concentraties die dienen als referentiewaarden voor de invoering van specifieke regimes binnen beschermingszones;

- "beschermingszone": een geografisch afgebakende zone die vanuit milieu-oogpunt bijzonder moet worden beschermd;

als beschermingszones worden aangeduid de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten, als bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de bosreservaten als bedoeld in het Bosdecreet van 13 juli 1990 en de natuurreservaten en natuurparken zoals bedoeld in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

- "speciale beschermingszone": zone waarin de te verwachten toename van de verontreiniging ten gevolge van stedelijke en industriële ontwikkelingen moet worden beperkt of voorkomen;

als speciale beschermingszones worden aangeduid:

1° zone Antwerpen: de gemeenten Antwerpen, Borsbeek, Edegem, Mortsel, Schoten, Wijnegem, Wommelgem en Zwijndrecht;

2° zone Gent: de gemeenten Destelbergen, Evergem en Gent;

3° zone Brussel-rand: de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Machelen, Vilvoorde, Wezembeek-Oppem en Zaventem.

- "Nm³": Normaal kubieke meter, of het volume gas, herleid tot de genormaliseerde temperatuur (273°K) en druk (101,3 kPa), na aftrek van het waterdampgehalte, behoudens anders vermeld.

- "emissiegrenswaarde": concentratie en/of massa van verontreinigende stoffen, gedurende een bepaalde periode, in emissies afkomstig van inrichtingen, die in normale bedrijfsomstandigheden niet mag worden overschreden; bij verbrandingsinrichtingen wordt ze bepaald in massa per volume van de rookgassen, uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 3 volumepercent in het geval van vloeibare en gasvormige brandstoffen, van 6 volumepercent in het geval van vaste brandstoffen en van 15 volumepercent in het geval van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties;

- "geleide emissie": is een bron (uitlaat, schoorsteen) waarvoor welbepaalde fysische kenmerken bestaan (ligging, hoogte, diameter) én een in principe meetbare volumestroom (debiet);

- "normale bedrijfsomstandigheden": bedrijfsomstandigheden buiten de opstart- of stillegprocedures, tenzij anders vermeld;

- "percentielwaarde X_q": is de waarde als volgt berekend uit de over het gehele jaar gemeten waarden:

a) alle werkelijk gemeten waarden, afgerond op de eenheid van 1 µg/m³, behoudens voor de parameters waarvoor een grenswaarde < 5 µg/m³ is voorgeschreven in welk geval de afronding dient te gebeuren op 0,01 µg/m³, worden op een rij gezet en wel voor elk meetpunt in volgorde van grootte: X₁ ≤ X₂ ≤ X₃ ≤ ≤ X_k ≤ ≤ X_{n-1} ≤ X_n;

b) het q-percentiel is de waarde van het element met volgnummer k, waarbij k berekend wordt met de volgende formule:

$$k = q \times n$$

waarin:

- q = 0,98 voor het 98ste percentiel, 0,50 voor het 50ste percentiel, enz.;

- n = het aantal werkelijk gemeten waarden;

de berekende waarde van k wordt hierbij afgerond op het naastbij gelegen gehele getal;

voormelde percentielwaarde wordt slechts als geldig beschouwd indien tenminste 75 % van de mogelijke waarden beschikbaar zijn en voor het bewuste meetpunt zoveel mogelijk gelijkelijk over de gehele referentieperiode zijn verdeeld;

- "meetwaarde": een zo nauwkeurig mogelijke benadering van de werkelijke gemiddelde concentratie of massa van een verontreinigende stof over een volledige referentieperiode;
- "referentieperiode": in principe een uur, behalve voor metingen bij discontinue produktieactiviteiten (batch-procédés), waarvoor de tijdsduur van de activiteit (batch) met een max. van 4 uur dient genomen;
- "inadembaar stof": is de inadembare fraktie van stof t.t.z. de deeltjes welke tot in de alveolen van de longen doordringen. Deze fraktie wordt gedefinieerd als de cumulatieve log-normale verdeling met een aërodynamische mediane diameter van $4,25 \mu\text{m}$ en een geometrische standaardafwijking van 1,5;

STOOKINSTALLATIES

- "rookgassen": gasvormige uitworp met de vaste, vloeibare of gasvormige emissies die zich daarin bevinden; het debiet van deze gassen wordt uitgedrukt in m^3/uur herleid tot de genormaliseerde temperatuur (273°K) en druk ($101,3 \text{ k Pa}$) na aftrek van het waterdampgehalte (Nm^3/u);
- "ontzwavelingspercentage": de verhouding tussen de hoeveelheid zwavel die gedurende een bepaalde periode op de locatie van een stookinstallatie wordt afgescheiden door speciaal voor dit doel bestemde procédés en de hoeveelheid zwavel die aanwezig is in de brandstof die in de stookinstallatie met de daarbij behorende voorzieningen wordt gebracht en in dezelfde periode wordt verbruikt;
- "brandstof": elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee de stookinstallatie wordt gevoed, met uitzondering van huisvuil en toxische of gevaarlijke afvalstoffen;
- "stookinstallatie": elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxydeerd ten einde de aldus opgewerkte warmte te gebruiken.
- "grote stookinstallatie": installatie met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer;
- "middelgrote stookinstallatie": installatie met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 2 MW tot 50 MW;
- "kleine stookinstallatie": installatie met een nominaal thermisch vermogen van 100 kw tot en met 2 MW;
- "stoom- en gasturbine-installatie (STEG)": een stookinstallatie bestaande uit een gasturbine, waarin een vloeibare of een gasvormige brandstof wordt gestookt, met een bijbehorende ketel waar de verbrandingsgassen van de gasturbine doorheen gevoerd worden, teneinde warmte over te dragen aan een medium dat niet in contact treedt met die gassen en waarin al of niet een brandstof wordt gestookt en waarbij geen dan wel nagenoeg geen extra lucht voor de verbranding wordt toegevoegd;

- "gemengde stookinstallatie": iedere stookinstallatie die terzelfdertijd of beurtelings met twee of meer brandstoffen kan worden gevoed;
- "nominale thermisch vermogen": de warmte-inhoud van de nominale hoeveelheid brandstof die per tijdseenheid kan worden toegevoerd aan een stookinstallatie uitgedrukt in MW en die is vermeld in de milieuvergunning voor de betrokken installatie.

PRODUKTIE TITAANDIOXIDE

- ingeval het sulfaatproces wordt toegepast:

a) vaste afvalstoffen:

- onoplosbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door zwavelzuur worden ontsloten;
- gekristalliseerd ijzersulfaat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$);

b) sterk zure afvalstoffen:

- de moederlogen afkomstig uit de filtratiefase na de hydrolyse van de oplossing van titanylsulfaat. Zijn deze moederlogen gecombineerd met zwak zure afvalstoffen, met gemiddeld meer dan 0,5 % vrij zwavelzuur en met verschillende zware metalen dan worden de twee te zamen als sterk zure afvalstoffen beschouwd;

c) zuiveringsafvalstoffen:

- filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie en neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die slechts sporen van zware metalen bevatten en die vóór enigerlei verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;

d) zwak zure afvalstoffen:

- waswater, koelwater, condenswater en andere, niet onder voornoemde omschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5% of minder vrij zwavelzuur;

e) geneutraliseerde afvalstoffen:

- vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts sporen van zware metalen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen;

f) stof:

- stofdeeltjes van welke aard ook, afkomstig van de productie-inrichtingen, en met name stofdeeltjes afkomstig van erts en pigment;

g) SO_x :

- gasvormig zwaveldioxide en zwaveltrioxide, afkomstig van de verschillende fasen van het productieproces en van interne behandeling van de afvalstoffen, met inbegrip van zuurdruppels;

h) dumping:

- iedere opzettelijke lozing in oppervlaktewateren in het binnenland, in de interne kustwateren, in de territoriale wateren of in volle zee van stoffen en materialen door of vanuit schepen of luchtvaartuigen.

- ingeval het chloorproces wordt toegepast:
- a) vaste afvalstoffen:
 - ontplofbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door chloor worden ontsloten;
 - metaalchloriden en -hydroxiden (filterstoffen) die in vaste vorm vrijkomen bij de titaantetrachloridefabricage;
 - cokesresiduen die bij de titaantetrachloridefabricage vrijkomen;
 - b) sterk zure afvalstoffen:
 - afvalstoffen met meer dan 0,5 % vrij zoutzuur en met verschillende zware metalen;
 - c) zuiveringsafvalstoffen:
 - filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die uitsluitend sporen van zware metalen bevatten en die vóór de verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;
 - d) zwak zure afvalstoffen:
 - waswater, koelwater, condenswater en andere niet onder voornoemde omschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5 % of minder vrij zoutzuur;
 - e) geneutraliseerde afvalstoffen:
 - vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts sporen van zware metalen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen;
 - f) stof:
 - stofdeeltjes van welke aard ook, afkomstig van de productie-inrichtingen, en met name stofdeeltjes van erts, pigment en cokes;
 - g) chloor:
 - gasvormige chloor, afkomstig van de verschillende fasen van het productieproces;
 - h) dumping:
 - iedere opzettelijke lozing in oppervlaktewateren in het binnenland, in de interne kustwateren, in de territoriale wateren of in volle zee van stoffen en materialen door of vanuit schepen of luchtvaartuigen.

LUCHTVERONTREINIGING DOOR OZON

- "drempelwaarde voor de bescherming van de volksgezondheid": de waarde van de ozonconcentratie die ter bescherming van de menselijke gezondheid bij langdurige periodes van verontreiniging niet zou mogen worden overschreden;
- "drempelwaarde voor de bescherming van de vegetatie": de waarde van de ozonconcentratie waarboven de vegetatie kan worden aangetast;

- "drempelwaarde voor het informeren van de bevolking": de waarde van de ozonconcentratie waarboven er bij een korte blootstellingsduur beperkte gevolgen van voorbijgaande aard optreden voor de gezondheid van bijzonder gevoelige bevolkingsgroepen; wordt deze waarde overschreden, dan moeten door de bevoegde overheid maatregelen worden genomen overeenkomstig de voorwaarden, bepaald in afdeling 2.5.2.;

- "drempelwaarde voor de alarmering van de bevolking": de waarde van de ozonconcentratie waarboven er bij een korte blootstellingsduur een risico voor de volksgezondheid bestaat; wordt deze waarde overschreden, dan moeten door de bevoegde overheid maatregelen worden genomen overeenkomstig de voorwaarden, bepaald in afdeling 2.5.2.

DEFINITIES METALEN (Hoofdstuk 5.29.)

- "stuivende stoffen": stoffen die bij het transport, de verwerking of opslag tot stofimmissies kunnen leiden.

DEFINITIES MINERALE PRODUCTEN (Hoofdstuk 5.30.)

- "stuivende minerale stoffen": minerale stoffen met een korrelgrootte kleiner dan 80 μm die bij het transport, de verwerking of opslag tot stofimmissies kunnen leiden.

- "mortel- of betoncentrale": een vaste inrichting voor het vervaardigen van mortel- of betonbeslag omvattende tenminste een granulatensilo en een mengmolen.

DEFINITIES ONTSPANNINGSINRICHTINGEN (Hoofdstuk 5.32.)

LOKALEN MET DANSGELEGENHEID (afdeling 5.32.2.)

- "muziek": alle vormen van muziek-emissie elektronisch versterkt en voortkomend van blijvende of tijdelijke geluidsbronnen;

- "lokale met een dansgelegenheid": alle lokale met een dansvloer, ongeacht de oppervlakte van deze dansvloer, alsmede hun aanhorigheden die, al dan niet tegen betaling, voor het publiek toegankelijk zijn, ook al is de toegang tot bepaalde categorieën van personen beperkt;

SCHOUWSPELZALEN (afdeling 5.32.3. en 5.32.4.)

- "langs boven met mechanische toestellen uitgerust": bovenste gedeelte van de toneelkooi (toneelzoldering) met uitgerust rooster, dat de behandeling en het bergen van onderdelen van schermen tijdens de vertoning, voor of na het gebruik ervan op het toneel, mogelijk maakt;

- "langs onder met mechanische toestellen uitgerust": ruimte gelegen onder het plateau (toneelvloer) uitgerust met één of meerdere mechanische toestellen die het bedienen of het bergen van één of meerdere schermen mogelijk maken;

- "uitgerust rooster": een opengewerkte zoldering, die de katrollen of de takels van de toneeluitrusting draagt, het is te zeggen, een geheel van koorden (kabels), katrollen, machines (windassen, trommels, tegengewichten, enz.) en draagbomen, dat de behandeling van onderdelen van schermen en van opgehangen verlichtingstoestellen toelaat.

SCHIETSTANDEN IN LOKAAL (afdeling 5.32.7.)

- "schietstand": een gebouw of een gedeelte van een gebouw dat minimum uit de volgende ruimten bestaat:

1° de schietruimte: de ruimte waar effectief geschoten wordt en waarin zich de schietzone bevindt;

2° de schietzone: de ruimte tussen de schutter en het objectief;

en waarin zich verder ook de volgende lokalen kunnen bevinden:

1° de wapenkamer: de ruimte waar wapens en munitie opgeslagen worden;

2° de onderhoudsplaats: de ruimte waar de wapens gebruiksklaar gemaakt of onderhouden worden voor of na het schieten;

3° de berging: de ruimte waar de schijveninstallatie wordt opgeborgen; deze ruimte dient te grenzen aan de schietruimte;

SCHIETSTANDEN OPEN LUCHT (afdeling 5.32.8.)

- "schietstand": het geheel van werpmachines, schietplaats en schietveld dat dienstig is voor één bepaalde discipline;

- "schietterrein": het geheel van de percelen waarop een schietstand ingericht is;

- "schietveld": het gedeelte van het schietterrein, te rekenen vanaf de standplaats der schutters, dat bij normaal schietgedrag kan bestreken worden door de projectielen;

- "werpplaats": plaats waar de werpmachine(s) opgesteld is (zijn);

- "schietplaats": plaats waar de schutters plaatsnemen wanneer zij schieten;

- "operatoren": de personen bij de werpmachines, die deze rechtstreeks bedienen;

- "werpleider": de persoon die vanop afstand de machine bedient of bevelen geeft aan de operatoren.

ZWEMBADEN (afdeling 5.32.9.)

- "baden":

a) zwem-, instructie-, stoei- en relaxatiebaden en hot whirlpools, al dan niet overdekt, met uitzondering van inrichtingen binnen privé-woningen die niet worden opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding;

b) hot whirlpools, zijnde circulatiebaden voorzien van zitbanken met maximale diepte van 1 meter, waarin er vanuit de bodem of wand lucht geïnjecteerd wordt en die gevuld worden met water van meer dan 32° C;

c) plonsbaden, zijnde onverwarmde openlucht baden met een diepte van maximum 35 cm, continu doorstroomd met vers supplementiewater;

d) dompelbaden, zijnde baden, continu doorstroomd met vers suppletiewater, met een maximale diameter van 2.5 m, met temperaturen beneden de 20° C met als doel een kortstondige, plotse afkoeling van de gebruiker door middel van onderdompeling;

e) therapiebaden, zijnde baden welke uitsluitend aangewend worden voor medische behandelingsdoeleinden.

- "zwemgelegenheden en waterrecreatie": vijvers, meren en waterlopen evenals inrichtingen voor waterrecreatie waar één of meerdere van volgende activiteiten worden beoefend: zwemmen, duiken, windsurfen, waterskiën, met uitzondering van zeebadzones.

OMLOPEN VOOR MOTORVOERTUIGEN (afdeling 5.32.10.)

- "motorvoertuig": voertuig, te land en/of te water, aangedreven door een verbrandingsmotor, ongeacht de gebruikte brandstof;

- "omloop": de in niet gesloten ruimten en niet op de openbare weg of openbare waterweg gelegen terreinen of wateren, of gedeelten van terreinen of wateren, waarop snelheidswedstrijden, hinderniswedstrijden, testritten, oefenritten of ander recreatief gebruik van motorvoertuigen plaatsvindt;

- "stilte-behoevende inrichting": verplegingsinrichting, bejaardentehuis, wetenschappelijke en onderwijsinrichting, cultureel centrum, openbare bibliotheek of museum, in gebruik tijdens de exploitatie van een omloop voor motorvoertuigen;

- "natuurreservaat, natuurpark, bosreservaat": de gebieden als bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, als bedoeld in het Bosdecreet van 13 juli 1990 en als bedoeld in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

DEFINITIES OPPERVLAKTEWATERBESCHERMING (Hoofdstukken 2.3., 4.2., 5.3. en 6.2.)

ALGEMEEN

- "specifiek referentievolume": de hoeveelheid geloosd afvalwater per eenheid gefabriceerd of behandeld produkt of per tewerkgestelde persoon in de onderneming.

- "estuarium": het overgangsgebied aan de monding van een rivier, tussen zoet water en kustwateren;

- "hemelwater": verzamelnaam voor regen, sneeuw en hagel, met inbegrip van dooiwater;

- "bemalingswater": opgepompt grond- en bodemwater;

- "bodemwater": het water aanwezig in de onverzadigde zone tussen het aardoppervlak en de grondwatertafel;

- "lozing van afvalwater": de emissie van afvalwater door daartoe bestemde afvoerkanalen;

- "afvalwater": water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, met uitzondering van niet-verontreinigd hemelwater;
- "gewone oppervlaktewateren": alle oppervlaktewateren met uitzondering van de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater en de openluchtgreppels, behorend tot de openbare riolering;
- "openbare riolering": het geheel van openbare leidingen en openluchtgreppels bestemd voor het opvangen en transporteren van afvalwater;
- "gescheiden riolering": een dubbel stelsel van leidingen of openluchtgreppels waarvan het ene stelsel bestemd is voor het opvangen en transporteren van afvalwater en het andere stelsel bestemd is voor de afvoer van hemelwater;
- "collector(en)": de bovengemeentelijke openbare leidingen die bestemd zijn om de openbare riolering te verbinden met een openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie en die beheerd worden door de in art. 32 septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap;
- "openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie": een openbare installatie waarin afvalwater wordt gezuiverd; hiermee worden gelijkgesteld de installaties die beheerd worden door de in art. 32 septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap;
- "Zuiveringszone A" of "Openbaar waterzuiveringssysteem": een geheel bestaande uit een operationele afvalwaterzuiveringsinstallatie, het stelsel van de openbare rioleringen en collectoren die ermee verbonden zijn, alsook de zone van 50 meter gelegen rond dit stelsel. De Vlaamse Regering legt de modaliteiten vast voor de aanduiding van de openbare rioleringen die behoren tot dergelijke zones;
- "Zuiveringszone B": de zone van 50 meter gelegen rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren die binnen een periode van 5 jaar aangesloten worden op een operationele openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie. De Vlaamse Regering legt de modaliteiten vast voor de aanduiding van de openbare rioleringen die behoren tot dergelijke zones;
- "Zuiveringszone C": de zone van 50 meter gelegen rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren die niet binnen een periode van 5 jaar aangesloten wordt op een operationele openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie. De Vlaamse Regering legt de modaliteiten vast voor de aanduiding van de openbare rioleringen die behoren tot dergelijke zones;
- "kunstmatige afvoerweg voor hemelwater": de greppels, grachten, duikers en leidingen bestemd voor het afvoeren van hemelwater, bodemwater, grondwater, bemalingswater en desgevallend ook afvalwater, behandeld conform de van toepassing zijnde wetgeving;
- "individuele voorbehandelingsinstallatie": septische putten of gelijkaardige inrichtingen voor de voorbehandeling van normaal huisafvalwater ter verwijdering van vetstoffen, bezinkbare en drijvende stoffen;

- "septisch materiaal: bijzondere afvalstoffen afkomstig van septische putten resulterend uit bezinkingsprocessen en biologische omzettingsprocessen.

- "eutrofiëring": aanrijking van het oppervlaktewater door voedingsstoffen, vooral stikstof- en fosforverbindingen, die leidt tot een versnelde groei van algen en hogere plantaardige levensvormen met als gevolg een ongewenste verstoring van het evenwicht tussen de verschillende in het water aanwezige organismen en verslechtering van de waterkwaliteit;

MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATER

- "oppervlaktewater":

- het stilstaande of stromende zoet, brak of zout water dat permanent of op geregelde tijdstippen op natuurlijke of kunstmatige wijze een deel van het aardoppervlak inneemt en dat deel uitmaakt van een waterhuishoudkundig systeem;

- het stilstaande water dat permanent of op geregelde tijdstippen op natuurlijke wijze een deel van het aardoppervlak inneemt, dat niet in verbinding staat met het waterhuishoudkundig systeem maar wordt gevoed door hemelwater;

- "zoetwatergrens": de plaats in een waterloop waar bij hoog tij en in een periode met gering zoetwaterdebiet, het zoutgehalte stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van al dan niet fossiel zeewater;

- "brak water": de wateren waarvan het chloridegehalte op natuurlijke wijze 600 mg Cl/l kan overschrijden;

- "zoet water": de oppervlaktewateren in het binnenland tot de plaats waar bij hoog tij en in een periode met gering zoetwaterdebiet, het zoutgehalte stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van zeewater;

- "drinkwater A1, A2 en A3" : de niet brakke oppervlaktewateren bestemd voor de produktie van drinkwater bedoeld in de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 75/440/EEG van 16 juni 1975 die als dusdanig zijn aangeduid door het Besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografische net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater en waarbij onder de groepen A1, A2 en A3 wordt verstaan de volgende wijze van behandeling waardoor het oppervlaktewater tot drinkwater kan worden verwerkt :

a. groep A1 : eenvoudige fysische behandeling en desinfectie, bij voorbeeld : snelle filtratie en desinfectie ;

b. groep A2 : normale fysische en chemische behandeling en desinfectie, bij voorbeeld : voorbehandeling met chloor, coagulatie, uitvloeking, decanteren, filtratie, desinfectie (definitieve behandeling met chloor) ;

c. groep A3 : grondige chemische en fysische behandeling, raffinage en desinfectie, bij voorbeeld : chloorbehandeling op het "break point", coagulatie, uitvloeking, decanteren, filtratie, raffinage (actieve kool), desinfectie (ozon, definitieve chloorbehandeling) ;

- "zwemwater": het water dat zich bevindt in een badzone;
- "viswater": de oppervlaktewateren die zo zijn aangeduid door het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987 als "water voor zalmachtigen" of "water voor karperachtigen"; hierbij wordt verstaan onder:
 - a. "water voor zalmachtigen" : water waarin vissoorten zoals zalm (*Salmo salar*), forel (*Salmo trutta*), vlagzalm (*Thymallus thymallus*) en coregonidae (*Coregonus*) leven of zouden kunnen leven ;
 - b. "water voor karperachtigen" : water waarin karperachtigen (Cyprinidae) of soorten zoals snoek (*Esox lucius*), baars (*Perca fluviatilis*) en paling (*Anguilla anguilla*) leven of zouden kunnen leven ;
- "schelpdierwater": de oppervlaktewateren die zo zijn aangeduid door het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987;
- "winplaats": de plaats waar het oppervlaktewater voor drinkwaterproduktie vóór de zuiveringsbehandeling wordt onttrokken;
- "badzone": zwemwater aangewezen in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren, bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater;
- "badseizoen": de periode waarin gelet op de plaatselijke gebruiken, met inbegrip van de eventuele plaatselijke bepalingen betreffende het baden, alsmede op meteorologische omstandigheden een grote toeloop van baders kan worden verwacht;
- "natuurlijke aanrijking": het proces waarbij water, zonder invloed van de mens, bepaalde in de bodem aanwezige stoffen opneemt;
- "verontreiniging": het direct of indirect door de mens lozen van stoffen of energie in het aquatisch milieu, ten gevolge waarvan de gezondheid van de mens in gevaar kan worden gebracht, het leven en de eco-systemen in het water kunnen worden geschaad, of enig rechtmatig gebruik van het water kan worden gehinderd;

AFVALWATERCONTROLES

- "referentie-meetmethode": de opgave van een meetprincipe of de beknopte omschrijving van een werkwijze waarmee een bepaalde parameter kan worden bepaald;
- "waarnemingsdrempel": het/de laagste gehalte of concentratie voor de betrokken parameter die kan worden waargenomen;
- "bepalingsdrempel": het/de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalbare gehalte of concentratie van een gegeven stof die nog van nul kan worden onderscheiden;
- "precisie": het interval waarin 95 % van de resultaten worden gevonden van metingen die volgens dezelfde methode op een zelfde monster worden uitgevoerd;

- "nauwkeurigheid": het verschil tussen de werkelijke waarde van de betrokken parameter en de experimenteel vastgestelde gemiddelde waarde uitgedrukt hetzij in % hetzij in absolute waarden;

- "daggemiddelde": het/de gehalte of concentratie bepaald op basis van een met het debietevenredige 24-uurmonstername;

- "maandgemiddelde": de waarde bepaald op basis van een met het debiet evenredige samenstelling van alle 24-uurmonsternames voor de betrokken maand.

STEDELIJK AFVALWATER

- "stedelijk afvalwater": huishoudelijk afvalwater of het mengsel van huishoudelijk afvalwater en/of bedrijfsafvalwater en/of afvloeiend hemelwater;

- "opvangsysteem": een systeem van leidingen waardoor stedelijk afvalwater wordt opgevangen en afgevoerd

- "primaire behandeling": behandeling van afvalwater door middel van een fysisch en/of chemisch proces van bezinking van gesuspendeerde stoffen, of andere processen waarbij het biochemisch zuurstofverbruik in 5 dagen bij 20°C van het binnenkomende afvalwater vóór de lozing met tenminste 20 % wordt verminderd en de totale hoeveelheid gesuspendeerde stoffen in het binnenkomende afvalwater met tenminste 50 % wordt verminderd;

- "secundaire behandeling": behandeling van afvalwater door middel van een proces waarbij in het algemeen biologische zuivering met secundaire bezinking plaatsvindt, of een ander proces waarbij de waarden van de sectoriële emissiegrenswaarden voor het effluentwater vastgesteld door dit reglement worden in acht genomen;

- "toereikende behandeling": behandeling van afvalwater door middel van een proces en/of afvoersysteem waardoor de ontvangende oppervlaktewateren na de lozing aan de relevante milieu-kwaliteitsnormen en aan de relevante bepalingen van dit reglement voldoen;

- "slib": uit waterzuiveringsinstallaties afkomstig behandeld of onbehandeld restslib;

- "agglomeratie": een gebied waar de bevolking en/of de economische activiteiten voldoende geconcentreerd zijn om stedelijk afvalwater op te vangen en naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie en/of een definitieve lozingsplaats af te voeren;

- "kwetsbare gebieden": overeenkomstig Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater wordt voor de toepassing van afdeling 2.3.6. en 5.3.1. onder kwetsbare gebieden verstaan een watermassa die onder een van de volgende groepen valt:

1° natuurlijke zoetwatermeren, andere zoetwatermassa's, estuaria en kustwateren die eutroof zijn of in de nabije toekomst eutroof kunnen worden indien geen beschermende maatregelen worden genomen;

2° voor de winning van drinkwater bestemde oppervlaktewateren, die een hogere nitraatconcentratie zouden kunnen bevatten dan is vastgesteld overeenkomstig de desbetreffende immissienormen indien geen maatregelen worden genomen;

3° gebieden waar verdere behandeling dan bepaald in afdeling 5.3.1. nodig is om te voldoen aan Richtlijn 91/271/EEG.

Met betrekking tot de groep sub 1° kunnen de volgende elementen in aanmerking worden genomen wanneer wordt bepaald welke nutriënten door verdere behandeling moeten worden verminderd:

a) meren en in meren, reservoirs of gesloten baaien uitmondende rivieren waarin een geringe wateruitwisseling wordt vastgesteld, waardoor accumulatie kan optreden; in deze gebieden moet ook fosfor uit het afvalwater worden verwijderd, tenzij kan worden aangetoond dat de verwijdering daarvan geen effect heeft op het eutrofiëeringsniveau; waar lozingen van grote agglomeraties plaatsvinden kan ook de verwijdering van stikstof worden overwogen;

b) estuaria, baaien en andere kustwateren waarin een geringe wateruitwisseling wordt vastgesteld, of die grote hoeveelheden nutriënten ontvangen; lozingen van kleine agglomeraties zijn in deze gebieden meestal van minder belang, maar voor grote agglomeraties moeten ook fosfor en/of stikstof worden verwijderd tenzij kan worden aangetoond dat de verwijdering daarvan geen effect heeft op het eutrofiëeringsniveau.

- "Inwonerequivalent (I.E.): de biologisch afbreekbare organische belasting met een biochemisch zuurstofverbruik gedurende vijf dagen bij 20°C (BZV₅²⁰) van 60 g zuurstof.

AFVALWATERPARAMETERS

- Afkortingen:

- a) "pH": zuurtegraad;
- b) "BZV": biochemisch zuurstofverbruik in 5 dagen bij 20°C;
- c) "CZV": het chemisch zuurstofverbruik;
- d) "CCl₄ extraheerbare stoffen": het gehalte aan apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;
- e) "PCB": polychloorbifenylen;
- f) "T.O.C.": het gehalte aan totaal organische koolstof;
- g) "T.O.X.": het gehalte aan totaal organisch gebonden halogeen, uitgedrukt in chloor;

SECTORALE VOORWAARDEN: AFKORTINGEN:

- a) "n.v.t.": niet van toepassing;
- b) "n.v.w.b.": niet visueel waarneembaar;
- c) "v.g.t.g.": in de vergunning vast te stellen toegelaten gehalte in de gevallen waarin voor de betrokken parameter geen sectorale lozingsvoorwaarden zijn vastgesteld.

DEFINITIES ZEEHAVENGEBIEDEN (Hoofdstuk 5.48)

- "behandelen": het laden, lossen, stuwen, ontstuwen, trimmen, storten en ander handelingen die inherent zijn aan de laad- en losactiviteiten;

- "doorvoeropslagplaats": opslagplaats waarin goederen, producten of stoffen hetzij in afwachting van hun verscheping of verzending, hetzij na verscheping of verzending, tijdelijk

worden opgeslagen gedurende een periode die de maximum tijdsduur voor opslag in havengebieden, bepaald in de ter zake door de havenbeheerder uitgevaardigde verordeningen, niet overschrijdt;

- "kortstondige opslag": opslag op de voorkaai van via de zeehaven verscheepte of te verschepen goederen, produkten of stoffen, gedurende een periode van maximum 30 opeenvolgende kalenderdagen voor IMDG-goederen en gedurende een periode, waarvan de maximum duurtijd bepaald wordt door de havenkapitein, voor de andere dan IMDG-goederen;

- "zeehavengebied": de voor opslag bestemde exploitatiezone die door de zeehavenbeheerder in concessie of erfpacht gegeven wordt of waarover de exploitant de beschikking heeft, met het doel er enkel doorvoergoederen te behandelen, begrensd overeenkomstig bijlage 1 van het koninklijk besluit van 2 februari 1993 tot vaststelling van de lijst van de havens en hun aanhoorigheden overgedragen van de Staat aan het Vlaamse Gewest;

- "voorkaaien": de voor kortstondige opslag bestemde exploitatiezone die aansluit bij een kademuur en die door de zeehavenbeheerder in concessie of erfpacht gegeven wordt, of waarover de exploitant de beschikking heeft, met het doel er enkel doorvoergoederen te behandelen en waarop het havenreglement van toepassing is.

HOOFDSTUK 1.2. WIJZIGINGSBEVOEGDHEDEN EN HET VERLENEN VAN AFWIJKINGEN

Afdeling 1.2.1. Wijzigingsbevoegdheden

Art. 1.2.1.1.

De bepalingen, opgenomen in de bijlagen bij dit besluit, met betrekking tot meet- en analysemethodes en codes van goede praktijken kunnen door de Vlaamse minister gewijzigd worden.

Afdeling 1.2.2. Individuele afwijkingmogelijkheden voor alle inrichtingen

Art. 1.2.2.1.

§ 1. De Vlaamse minister kan bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen toestaan op de milieuvorwaarden uit dit besluit, mits de aanvrager het bepaalde in de art. 4.1.2.1. naleeft.

In zoverre de bepalingen waarop de afwijking betrekking heeft tevens zijn opgelegd in de milieuvergunning, geldt ze ook voor deze vergunningsvoorwaarden.

§ 2. Deze afwijkingen kunnen slechts worden toegestaan voor maximaal twintig jaar. Zij vervallen in elk geval zodra de geldigheidsduur verstrijkt van de milieuvergunning waarop zij betrekking heeft of van de milieuvergunning die op grond van die afwijking is verleend.

§ 3. Deze afwijkingen kunnen geen versoepeling inhouden van de in dit besluit vastgestelde emissiegrenswaarden.

§ 4. De vergunningverlenende overheid kan in de milieuvergunning slechts die afwijkingen opnemen die voor de datum van indiening van de vergunningsaanvraag waren toegestaan.

Art. 1.2.2.2.

§ 1. De in art. 1.2.2.1. bedoelde individuele afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd door de exploitant van de inrichting. De aanvraag moet volgende elementen omvatten:

1° de vermelding van de voorwaarden en de artikelen waarvoor de afwijking wordt aangevraagd;

2° de technische redenen die de afwijking motiveren;

3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;

4° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de beste beschikbare technieken.

§ 2. De Vlaamse minister doet binnen een termijn van drie maanden na de indiening ervan, uitspraak over de afwijkingsaanvraag. Voorafgaand aan deze uitspraak wint de minister het advies in van de Afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Wordt de afwijking toegestaan, dan maakt het besluit melding van de na te leven voorwaarden die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan de afwijking wordt toegestaan.

Art. 1.2.2.3.

Bijzondere afwijkingsmogelijkheden voor sommige inrichtingen ingedeeld in de derde klasse

Op de algemene en per categorie van inrichting geldende milieuvoorschriften van dit besluit (de delen 4 en 5), kunnen voor in de derde klasse ingedeelde inrichtingen individuele afwijkingen worden toegestaan door het College van Burgemeester en Schepenen. Deze afwijkingsbevoegdheid geldt slechts indien ze in de desbetreffende hoofdstukken uitdrukkelijk is voorzien ten aanzien van vergunningsplichtige inrichtingen.

Afdeling 1.2.3. Verlenen van afwijkingen op algemene of per categorie van inrichtingen geldende voorwaarden

Art. 1.2.3.1.

§ 1. Een wijziging van de voorwaarden bepaald in de delen 4, 5 en 6 van dit besluit kan, voor een bepaalde sector of categorie van inrichtingen, worden aangevraagd door één of meer van de representatieve organisaties, vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, door deze Raad zelf, door één of meer van de milieu- en natuurverenigingen vertegenwoordigd in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, of door deze Raad zelf.

§ 2. De met redenen omklede aanvraag wordt ingediend bij de Vlaamse minister. Deze wint het advies is van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Behoudens wanneer de aanvraag

uitgaat van de betrokken Raad zelf, wordt de aanvraag tot wijziging eveneens voor advies voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

§ 3. Na de adviezen bedoeld in § 2 te hebben ingewonnen, legt de Vlaamse minister de aanvraag voor aan de Vlaamse Regering, die erover beslist bij met redenen omkleed besluit.

Afdeling 1.2.4. Vroeger toegestane afwijkingen

Art. 1.2.4.1.

De vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit toegestane afwijkingen van de bepalingen van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming of van andere reglementaire bepalingen, met inbegrip van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor Hinderlijke Inrichtingen, blijven tot het einde van de vergunningstermijn van toepassing overeenkomstig de voorwaarden in de afwijkingsbesluiten.

Deze besluiten dienen door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

HOOFDSTUK 1.3. ERKENDE MILIEUDES KUNDIGEN

Afdeling 1.3.1. Algemene bepalingen

Art. 1.3.1.1.

§ 1. Milieudeskundigen kunnen door de Vlaamse minister worden erkend voor het onderzoek van bepaalde inrichtingen of onderdelen van inrichtingen enerzijds alsmede voor de uitvoering van bemonsteringen, metingen en analyses anderzijds en dit in een of meerdere van de volgende disciplines of deeldomeinen van deze disciplines:

- 1° geluid en trillingen;
- 2° oppervlaktewater;
- 3° grondwater;
- 4° bodem;
- 5° lucht;
- 6° afval;
- 7° verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof;
- 8° niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen;
- 9° bodemcorrosie;
- 10° houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 van dit artikel zijn voor de toepassing van dit besluit de hierna vermelde personen van rechtswege erkend als milieudeskundige, en dit tot intrekking of uitdoving van hun erkenning:

- 1° de deskundigen die in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen en/of van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere

dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effect-rapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, als milieudeskundige in een welbepaalde discipline zijn erkend, en dit in dezelfde discipline(s) als deze waarvoor bedoelde erkenning is verleend;

2° de deskundigen die in toepassing van titel I van het VLAREM in de discipline "externe veiligheid, risico's voor zware ongevallen" zijn erkend, en dit in dezelfde discipline als deze waarvoor bedoelde erkenning is verleend;

3° de deskundigen die door de federale overheid in toepassing van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming als erkend organisme respectievelijk zijn erkend voor:

- elektrische installaties, en dit in de discipline elektrische installaties;
- toestellen onder druk, en dit in de discipline toestellen onder druk;
- recipiënten voor samengeperst, vloeibaar gemaakt, of opgelost gas, en dit in de discipline recipiënten voor samengeperst, vloeibaar gemaakt, of opgelost gas.

4° de laboratoria erkend in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 1994 tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria voor wateranalyses zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de disciplines water en grondwater:

5° de ontledingslaboratoria erkend in toepassing van het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval, alsmede de laboratoria erkend in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1982 houdende nadere regels inzake de erkenning van laboratoria ter uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de disciplines afval en bodem.

6° de laboratoria en instellingen erkend in toepassing van het koninklijk besluit van 13 december 1966 betreffende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van laboratoria en instellingen die belast zijn met de monsternemingen, ontledingen, proeven en onderzoekingen in het kader van de bestrijding van de luchtverontreiniging, zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de discipline lucht.

7° de laboratoria en lichamen erkend in toepassing van het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van laboratoria en lichamen die in het kader van de bestrijding van de geluidshinder, belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen, zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de discipline geluid en trillingen.

§ 3. De in § 2 bedoelde erkenning is, in voorkomend geval, beperkt tot het deeldomein, respectievelijk de deeldomeinen van de disciplines waarvoor in toepassing van de in voormelde paragraaf vermelde besluiten de erkenning werd verkregen.

Afdeling 1.3.2. Erkenningsvoorwaarden en -procedure

Art. 1.3.2.1.

De erkenning als milieudeskundige in de disciplines:

- a. geluid en trillingen;
- b. oppervlaktewater;
- c. grondwater;
- d. bodem;
- e. lucht;
- f. afval;
- g. verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof;

geschiedt respectievelijk overeenkomstig de voorwaarden en procedures, vermeld in de navolgende besluiten:

a. het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van laboratoria en lichamen die in het kader van de bestrijding van de geluidshinder belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen;

b. en c. het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 1994 tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria voor wateranalyse;

e. het koninklijk besluit van 13 december 1966 betreffende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van de laboratoria en instellingen die belast zijn met de monsternemingen, ontledingen, proeven en onderzoekingen, in het kader van de bestrijding van de luchtverontreiniging;

d. en f. het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1982 houdende nadere regels inzake de erkenning van laboratoria ter uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 1992;

g. het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstof.

Art. 1.3.2.2.

§ 1. De erkenning als milieudeskundige in de disciplines:

- a. niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen;
- b. bodemcorrosie;
- c. houders voor gassen of gevaarlijke stoffen;

geschiedt overeenkomstig de volgende voorwaarden en procedure:

1° als het een natuurlijke persoon betreft moet deze voldoen aan de volgende voorwaarden:

- a) van de burgerlijke en politieke rechten genieten;
- b) houder zijn van een door de Vlaamse Overheid erkend diploma of getuigschrift van hoger of universitair onderwijs;
- c) zich niet in een positie bevinden die van aard is om een onafhankelijke taakuitoefening overeenkomstig de regels geldend voor een erkende milieudeskundige in het gedrang te brengen;

d) in de vennootschappen die inrichtingen exploiteren die aan zijn controle zijn onderworpen, noch in een daarmee verbonden onderneming, geen andere taak, mandaat of opdracht aanvaarden die zal worden vervuld tijdens de duur van de erkenning of erna en die van aard zou zijn de onafhankelijke uitoefening van zijn taak als erkend milieudeskundige in het gedrang te brengen;

e) over het materieel beschikken dat nodig is om de opdrachten waarvoor hij erkend is uit te voeren;

f) over een voldoende geachte ervaring en onderlegdheid beschikken in het domein van de beschouwde disciplines;

2° als het een rechtspersoon betreft moet deze voldoen aan de volgende voorwaarden:

a) een vennootschap of vereniging zijn waarvan de statuten geen enkele bepaling bevatten die strijdig is met dit besluit;

b) beschikken over één of meerdere erkende milieudeskundigen als vennoot of in dienstverband die belast zullen worden met de uitvoering van de in dit besluit bedoelde opdrachten;

c) over het materieel beschikken dat nodig is om de opdrachten waarvoor hij erkend is uit te voeren.

d) in de vennootschappen die inrichtingen exploiteren die aan zijn controle zijn onderworpen, noch in een daarmee verbonden onderneming, geen andere taak, mandaat of opdracht aanvaarden die zal worden vervuld tijdens de duur van de erkenning of erna en die van aard zou zijn de onafhankelijke uitoefening van zijn taak als erkend milieudeskundige in het gedrang te brengen.

§ 2. De aanvraag tot erkenning als milieudeskundige conform § 1 moet per ter post aangetekende zending worden ingediend bij het Bestuur Algemeen Milieubeleid en moet, onverminderd de voorwaarden gesteld in § 1 van dit artikel, ten minste bevatten:

1° de vermelding van de discipline(s) waarvoor de erkenning wordt aangevraagd;

2° de vermelding van het voorwerp waarvoor de erkenning wordt aangevraagd:

a) het onderzoek van inrichtingen of onderdelen van inrichtingen in het domein van de sub 1° aangegeven discipline(s);

b) de uitvoering van bemonsteringen en metingen in het domein van de sub 1° aangegeven discipline(s);

c) de uitvoering van analyses van bemonsteringen in het domein van de sub 1° aangegeven discipline(s);

3° de nodige attesten en/of bewijzen dat voldaan is aan de erkenningsvoorwaarden vermeld in § 1 van dit artikel;

4° als het om een rechtspersoon gaat, de namen van de in dienst hebbende deskundigen, de statuten van de vennootschap of vereniging evenals de namen van de persoon gelast met de feitelijke leiding, van zijn plaatsvervanger alsmede van de beheerders.

§ 3. De Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid onderzoekt de aanvraag en maakt deze samen met haar advies over aan de Vlaamse Minister, die bij gemotiveerd besluit uitspraak doet over de aanvraag.

§ 4. De aanvrager is ertoe gehouden al de door de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid met het oog op het onderzoek van de in § 2 bedoelde erkenningsaanvraag gevraagde aanvullende gegevens en/of documenten te verstrekken.

§ 5. De erkenning als milieudeskundige in één of meer disciplines met een bepaald voorwerp wordt verleend voor een termijn van maximum vijf jaar. Deze erkenning kan door de Vlaamse Minister worden verlengd overeenkomstig de hierboven beschreven modaliteiten.

§ 6. De erkenning kan door de Vlaamse minister ten allen tijde worden ingetrokken wanneer niet meer aan de erkenningsvoorwaarden is voldaan of wanneer de milieudeskundige de taken waarmee hij is belast door dit reglement niet reglementair of objectief uitvoert.

Art. 1.3.2.3.

Enkel de milieudeskundigen krachtens de bepalingen van dit reglement erkend, mogen de benaming "Door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu erkende milieudeskundige voor de discipline ..." voeren.

Afdeling 1.3.3. Verplichtingen van de erkende milieudeskundige

Art. 1.3.3.1.

De erkende milieudeskundige verbindt er zich toe zich niet te onttrekken aan zijn burgerlijke verantwoordelijkheid ten opzichte van de personen die in het kader van dit reglement op zijn diensten beroep doet.

De erkende milieudeskundige onderschrijft een beroepsaansprakelijkheidsverzekering, ten einde zijn aansprakelijkheid jegens derden, voortvloeiend uit fouten of nalatigheid bij de uitoefening van zijn opdrachten, in redelijkheid te dekken.

Art. 1.3.3.2.

§ 1. Het is de erkende milieudeskundige verboden, zelfs na het beëindigen van zijn functie, gegevens inzake procédés en handelsgeheimen kenbaar te maken waarvan hij ten gevolge van zijn opdrachten kennis zou hebben gekregen.

§ 2. De erkende milieudeskundige noch zijn personeel mag handelingen stellen of commerciële activiteiten uitoefenen die de onafhankelijkheid van zijn deskundige tussenkomst in het gedrang kunnen brengen.

§ 3. De attesten, vaststellingen, verslagen en andere documenten die krachtens dit reglement door een erkende milieudeskundige worden afgeleverd moeten voldoende duidelijk en uitgebreid zijn opdat uit de lezing ervan het mogelijk weze na te gaan of aan de reglementaire voorschriften is voldaan. Voormelde attesten, vaststellingen, verslagen en andere documenten waarvan het opstellen door dit reglement is voorgeschreven moeten ondertekend worden door de erkende milieudeskundige.

DEEL 2 MILIEUKWALITEITSNORMEN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE**HOOFDSTUK 2.1. ALGEMENE BEPALINGEN****Art. 2.1.1.**

§ 1. De in dit deel vastgestelde milieukwaliteitsnormen bepalen, tenzij uitdrukkelijk anders aangegeven, de kwaliteitseisen waaraan het betrokken onderdeel van het milieu in heel het Vlaamse Gewest moet voldoen.

§ 2. De in dit deel opgenomen beleidstaken hebben betrekking op een aantal van de taken die de overheid moet waarnemen om de gestelde kwaliteitsnormen te handhaven of te realiseren (zoals op het vlak van het vergunningenbeleid), op gegevensinventarisatie, op informatieverstrekking en op communicatie aan de EU-commissie of aan andere lid-staten.

§ 3. De beleidstaken met betrekking tot de gegevensinventarisatie, de informatieverstrekking en de communicatie aan de EU-commissie of aan andere lid-staten worden waargenomen door de minister, mits voorbereiding door de vermelde administraties.

Art. 2.1.2.

De in dit deel vastgestelde milieukwaliteitsnormen worden door de overheid gehanteerd bij het plannen en bij het realiseren van haar beleid.

Art. 2.1.3.

De duurzame ontwikkeling en de bescherming van een gezond leefmilieu, zijn algemene basismilieukwaliteitsnormen.

HOOFDSTUK 2.2. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR GELUID EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE**Artikel 2.2.0.1.**

De milieukwaliteitsnormen voor geluid worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder.

Afdeling 2.2.1. Milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor geluid in open lucht**Art. 2.2.1.1.**

De in bijlage 2.2.1. aangegeven waarden in dB(A) gelden als milieukwaliteitsnormen voor het $L_{A95,1h}$ -niveau van het omgevingsgeluid in open lucht.

Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen gelden deze waarden in dB(A) als richtwaarden waaraan het specifieke geluid van een inrichting wordt getoetst.

Afdeling 2.2.2. Richtwaarden voor binnenshuis waargenomen geluid

Art. 2.2.2.2.

Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken gelden de in bijlage 2.2.2. aangegeven waarden in dB(A) als richtwaarden voor binnenshuis waaraan het specifieke geluid van een inrichting wordt getoetst.

HOOFDSTUK 2.3. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Artikel 2.3.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Afdeling 2.3.1. Basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater.

Art. 2.3.1.1.

Als basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren gelden de normen, opgenomen in bijlage 2.3.1.

Art. 2.3.1.2.

De in artikel 2.3.1.1. vermelde basismilieukwaliteitsnormen gelden ook voor de oppervlaktewateren bedoeld in de afdelingen 2.3.2., 2.3.3., 2.3.4. en 2.3.5. van dit hoofdstuk, in zoverre ze de voor die wateren geldende, bijzondere milieukwaliteitsnormen aanvullen of verstrengen.

Afdeling 2.3.2. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, bestemd voor drinkwaterproductie.

Art. 2.3.2.1.

De fysische, chemische en microbiologische eigenschappen waaraan het oppervlaktewater, bestemd voor de produktie van drinkwater op de winplaats dient te voldoen zijn opgenomen in de tabel onder art. 1 van bijlage 2.3.2.

Afdeling 2.3.3. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, met de bestemming zwemwater.

Art. 2.3.3.1.

De milieukwaliteitsnormen waaraan de zwemwaters van alle badzones dienen te voldoen zijn opgenomen in bijlage 2.3.3.

Afdeling 2.3.4. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, met de bestemming viswater.

Art. 2.3.4.1.

De milieukwaliteitsnormen waaraan het oppervlaktewater, aangeduid als viswaterzone dient te voldoen zijn opgenomen in bijlage 2.3.4., onder de tabellen die van toepassing zijn op water voor karperachtigen.

Art. 2.3.4.2.

De oppervlaktewateren in het Vlaamse Gewest, aangeduid als viswater, zijn bestemd voor karperachtigen (Cyprinidae) of soorten zoals snoek (*Esox lucius*), baars (*Perca fluviatilis*) en paling (*Anguilla anguilla*). Er worden geen oppervlaktewateren, bestemd voor zalmachtigen, aangeduid.

Afdeling 2.3.5. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, bestemd voor schelpdieren.

Art. 2.3.5.1.

De milieukwaliteitsnormen waaraan de schelpdierwaters in alle als dusdanig aangeduide wateren dienen te voldoen zijn opgenomen in bijlage 2.3.5.

Afdeling 2.3.6. Beleidstaken

Art. 2.3.6.1.

§ 1. Overeenkomstig de Richtlijn 76/464/EEG kan een vergunning tot lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat enkel worden verleend met in acht name van de volgende voorwaarden:

- 1° de verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst I van bijlage 2C dient te worden beëindigd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit;
- 2° de verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst II van bijlage 2C dient te worden verminderd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit;
- 3° de toepassing van dit besluit mag er in geen geval toe leiden dat de verontreiniging van de wateren direct of indirect toeneemt.

§ 2. Ter vermindering van de verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst II van bijlage 2C worden door de Vlaamse Milieumaatschappij programma's opgesteld.

Deze programma's bevatten ten minste:

- 1° milieukwaliteitsnormen voor het water;
- 2° specifieke voorschriften die betrekking hebben op het gebruik van stoffen of groepen van stoffen alsmede op producten;
- 3° de termijnen voor de tenuitvoerlegging ervan.

In deze programma's wordt rekening gehouden met de jongste technische ontwikkelingen die economisch te verwezenlijken zijn.

Ter uitvoering van de programma's worden de in de milieuvergunning opgelegde emissiegrenswaarden, onverminderd het bepaalde in artikel 3.3.0.1. en 4.2.3.1. van dit besluit, berekend aan de hand van de vastgestelde kwaliteitsnormen.

§ 3. De in § 2 van dit artikel bedoelde programma's alsmede de resultaten van de toepassing hiervan worden door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen in beknopte vorm aan de EU-commissie meegegeeld.

Op verzoek van de EU-Commissie worden eveneens alle nodige inlichtingen bezorgd en met name:

- 1° bijzonderheden betreffende de verleende milieuvergunningen;
- 2° de resultaten van de in § 4 van dit artikel bedoelde inventarisatie;
- 3° aanvullende inlichtingen betreffende de in § 2 van dit artikel bedoelde programma's.

§ 4. De Vlaamse Milieumaatschappij maakt en actualiseert de inventaris van de lozingen van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen kan bevatten als bedoeld in bijlage 2C en waarvoor in dit besluit emissiegrenswaarden zijn vastgesteld.

Art. 2.3.6.2.

Overeenkomstig de bepalingen van de Richtlijn 91/271/EEG:

- worden de controlegegevens met betrekking tot de naleving van de door dit reglement aan stedelijke waterzuiveringsinstallaties gestelde eisen bewaard en binnen 6 maanden na ontvangst van een verzoek daartoe door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen ter beschikking gesteld van de EU-Commissie;

- wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen aan de EU-Commissie uiterlijk op 1 januari 1996 informatie verstrekt over het programma dat voor de tenuitvoerlegging van de Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater dient opgesteld.

- dient de Vlaamse Milieumaatschappij om de twee jaar een rapport te publiceren over de situatie inzake de afvoer van stedelijk afvalwater en slib in het Vlaamse Gewest. De in art. 32 septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap moet hiertoe aan de Vlaamse Milieumaatschappij de nodige informatie betreffende de afvoer van slib verstrekken. Deze rapporten worden beschikbaar gehouden voor overmaking aan de Commissie.

- stelt de Vlaamse Milieumaatschappij om de twee jaar het programma voor de behandeling van stedelijk afvalwater voor het Vlaamse Gewest op overeenkomstig de tabellen in Beschikking 93/481/EU. Deze informatie wordt conform artikel 17 van de richtlijn via de geëigende kanalen aan de Commissie ter beschikking gesteld telkens uiterlijk op 30 juni en het volgende programma uiterlijk op 30 juni 1996.

- moet de Vlaamse Milieumaatschappij het net voor het meten van de waterkwaliteit van de oppervlaktewateren permanent afstemmen op de lozingen van de zuiveringsinstallaties en op de rechtstreekse lozingen van bedrijven wanneer mag worden verwacht dat het ontvangende milieu significant zal worden beïnvloed, en dit indien het lozingen betreft van installaties die tenminste 4.000 i.e. vertegenwoordigen (onder rechtstreekse lozing wordt verstaan elke lozing die niet via openbare waterzuiveringssystemen in ontvangende wateren wordt geloosd).

- organiseert de Vlaamse Milieumaatschappij, indien het Vlaams Gewest in kennis wordt gesteld van een nadelige beïnvloeding van wateren die onder de jurisdictie van een Lidstaat van de EU of de bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest vallen door lozingen van stedelijk afvalwater uit het Vlaamse Gewest, het nodige overleg om na te gaan om welke lozingen het gaat en welke maatregelen aan de bron moeten worden genomen om de getroffen wateren te beschermen.

- alle oppervlaktewateren van het Vlaamse Gewest worden overeenkomstig art. 5, lid 1 van Richtlijn 91/271/EEG aangeduid als "kwetsbaar gebied". In het Vlaamse Gewest worden geen "minder kwetsbare gebieden" als bedoeld in art. 6, lid 1 van dezelfde Richtlijn, aangewezen.

- op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest wordt een minimumpercentage van de vermindering van de totale vracht voor de totaliteit van de openbare waterzuiveringsinstallaties vastgelegd van tenminste 75 % voor de totale fosfor en tenminste 75 % voor de totale stikstof.

Art. 2.3.6.3.

§ 1. Een opvangsysteem voor stedelijk afvalwater dient voorzien:

- 1° uiterlijk op 31 december 1998 voor agglomeraties met meer dan 10.000 inwonerequivalenten;
- 2° uiterlijk op 31 december 2005 voor agglomeraties met minder dan 10.000 inwonerequivalenten;

§ 2. Wanneer de aanleg van de in § 1 bedoelde opvangsystemen niet verantwoord is omdat het vanuit milieuoogpunt geen voordeel zou opleveren of omdat het buitensporig duur zou zijn, moet gebruik worden gemaakt van afzonderlijke of andere passende systemen waarmee dezelfde graad van milieubescherming wordt bereikt;

§ 3. De in § 1 bedoelde opvangsystemen moeten worden ontworpen, gebouwd, aangepast en onderhouden overeenkomstig de best beschikbare technieken, met name ten aanzien van:

- 1° volume en eigenschappen van het stedelijk afvalwater;
- 2° voorkoming van lekkages;
- 3° beperking van verontreiniging van de ontvangende wateren door overstorting van hemelwater;

§ 4. De plaatsen voor lozing van stedelijk afvalwater moeten voor zover mogelijk zodanig worden gekozen dat het effect op de ontvangende oppervlaktewateren zo gering mogelijk is.

HOOFDSTUK 2.4. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR BODEM EN GRONDWATER EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Art. 2.4.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

Afdeling 2.4.1. Milieukwaliteitsnormen voor grondwater

Art. 2.4.1.1.

§ 1. Als milieukwaliteitsnormen voor grondwater gelden de strengste van volgende richtwaarden:

1° de waarden zoals ze blijken uit de metingen van het Primair Grondwatermeetnet; deze waarden worden op regelmatige basis geactualiseerd en gepubliceerd door de Afdeling Water van AMINAL; deze afdeling is ermee belast elke actualisatie en publikatie bij uittreksel bekend te maken in het Belgisch Staatsblad; de bekendmaking vermeldt minstens op welke wijze deze gegevens kunnen worden bekomen of ingezien;

2° de normen, opgenomen in bijlage 2.4.1.

§ 2. Voor stoffen die van nature uit in het grondwater aanwezig zijn geldt als milieukwaliteitsnorm de natuurlijke voorkomende grondwaterkwaliteit, eigen aan de geologische formatie van de watervoerende laag en niet beïnvloed door lozingen.

Afdeling 2.4.2. Milieukwaliteitsnormen voor bodem

Art. 2.4.2.1.

§ 1. Als milieukwaliteitsnormen voor bodem gelden als streefwaarden de normen, opgenomen in bijlage 2.4.2.

Afdeling 2.4.3. Beleidstaken

Behandeling van milieuvergunningaanvragen voor handelingen die een indirecte lozing van gevaarlijke stoffen in het grondwater tot gevolg hebben of kunnen hebben.

Art. 2.4.3.1.

Handelingen, zoals bedoeld in de rubrieken 52.1.1.3°, 52.1.2. en 52.2.3°, kunnen slechts vergund worden, indien uit een voorafgaand onderzoek blijkt dat alle technische voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat deze stoffen geen aquatische systemen kunnen bereiken of schade kunnen veroorzaken aan andere eco-systemen.

Art. 2.4.3.2.

Een vergunning voor de indirecte lozing in grondwater van stoffen van lijst II van bijlage 2B kan enkel worden verleend mits alle vereiste voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat de lozing:

a) de gezondheid van de mens of de watervoorziening niet in gevaar kan brengen;

- b) het leven en de eco-systemen in het water niet kan schaden;
- c) een ander rechtmatig gebruik van het water niet kan hinderen.

Art. 2.4.3.3.

De toepassing van de krachtens dit besluit genomen maatregelen mag in geen geval leiden tot directe of indirecte verontreiniging van het grondwater.

Art. 2.4.3.4.

In de milieuvergunning voor een indirecte lozing van gevaarlijke stoffen opgenomen in de lijst II van bijlage 2B of voor een andere handeling die een indirecte lozing tot gevolg kan hebben als bedoeld in de rubrieken 52 en 2 van de indelingslijst, wordt, onverminderd de bepalingen van dit besluit, ten minste bepaald:

- 1° de plaats van de gebeurlijke lozing;
- 2° de lozingsmethode en - zo van toepassing - de voor de verwijdering gebruikte methode;
- 3° de vereiste voorzorgsmaatregelen, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de aard en de concentratie van de in de te lozen/verwijderen materie aanwezige stoffen en met de kenmerken van het ontvangende milieu, alsmede met de nabijheid van waterwingebieden en beschermingszones, vooral voor drink-, thermaal- en mineraalwater;
- 4° de maximaal toelaatbare hoeveelheid van een bepaalde stof in de te lozen/verwijderen materie gedurende één of meer vastgestelde periodes en passende voorwaarden voor de concentratie van deze stof; hierbij wordt in het bijzonder rekening gehouden met de milieukwaliteitsnormen, vastgesteld in de afdelingen 2.4.1. en 2.4.2.;
- 5° de technische voorzorgsmaatregelen die moeten getroffen worden om elke lozing van stoffen van lijst I te verhinderen of verontreiniging van het grondwater door lozing van stoffen van lijst II te voorkomen;
- 6° indien nodig, maatregelen waarmee het grondwater, en met name de kwaliteit ervan, kan worden gecontroleerd.

Art. 2.4.3.5.

Overeenkomstig de Richtlijn 80/68/EEG:

- 1° wordt een inventaris bijgehouden van de milieuvergunningen verleend overeenkomstig art. 2.4.3.2.;
- 2° wordt, in geval overwogen wordt een handeling toe te laten die een lozing in grensoverschrijdend grondwater zou kunnen meebrengen, vóór de afgifte van de desbetreffende milieuvergunning via de geëigende kanalen de andere betrokken buurlanden en -gewesten hiervan op de hoogte gebracht; op verzoek van deze buurlanden vindt vóór de afgifte van de desbetreffende milieuvergunning via de geëigende kanalen overleg met deze betrokken buurlanden en -gewesten plaats; de EU-Commissie kan aan dit overleg deelnemen;
- 3° worden aan de EU-Commissie op haar verzoek via de geëigende kanalen alle nodige inlichtingen voor de toepassing van voormelde Richtlijn verstrekt, inzonderheid:
 - a) de resultaten van de in artikel 2.4.3.1. bedoelde voorafgaande onderzoeken;
 - b) de bijzonderheden inzake de verleende milieuvergunningen;

- c) de resultaten van toezicht en controle;
d) de gegevens van de sub 1° van deze paragraaf bedoelde inventaris.
4° de verschillende taken, omschreven in dit artikel, worden waargenomen door de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer.

HOOFDSTUK 2.5. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR LUCHT EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Art. 2.5.0.1.

De milieukwaliteitsnormen voor de lucht worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Afdeling 2.5.1. Milieukwaliteitsnormen voor de lucht

Art. 2.5.1.1.

§ 1. Als milieukwaliteitsnormen voor de lucht gelden de normen, opgenomen in bijlage 2.5.1.

§ 2. Als milieukwaliteitsnormen voor stofneerslag gelden de normen, opgenomen in bijlage 2.5.2.

§ 3. Overeenkomstig de Richtlijn 92/72/EEG gelden voor de ozonconcentraties in de lucht de drempelwaarden, opgenomen in bijlage 2.5.3.

§ 4. De in bijlage 2.5.1. vermelde grens- en richtwaarden zijn van toepassing in alle gebieden, andere dan beschermingszones en speciale beschermingszones.

Art. 2.5.1.2.

§ 1. In de speciale beschermingszones gelden als milieukwaliteitsnormen voor de lucht de normen vermeld in de bijlagen 2.5.1., 2.5.2. en 2.5.3., behalve voor wat stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes en zwaveldioxide (SO₂) betreft, waarvoor als grenswaarden 80% van de grenswaarden vermeld in de bijlage 2.5.1. worden vastgelegd;

§ 2. In de beschermingszones gelden naast de milieukwaliteitsnormen vermeld in bijlage 2.5.3. als grenswaarden de richtwaarden vermeld in de bijlagen 2.5.1. en 2.5.2. Voor de parameters waarvoor in deze bijlagen geen richtwaarden zijn vastgesteld gelden als grenswaarden 80 % van de grenswaarden vermeld in deze bijlagen.

Afdeling 2.5.2. Beleidstaken

OZONbeheersing

Art. 2.5.2.1.

§ 1. De minister is verantwoordelijk voor het coördineren van de uitvoering van de hierna geregelde procedure voor de bewaking van de verontreiniging van de lucht door ozon en de informatie en alarmering van de bevolking hieromtrent, en voor het verstrekken van informatie hierover aan de Europese Commissie.

Wat betreft de informatie en alarmering van de bevolking, en in het bijzonder de voorzorgsmaatregelen die door de betrokken bevolkingsgroepen genomen moeten worden, oefent de minister deze verantwoordelijkheid uit in overleg met de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid.

§ 2. De meetstations, gelegen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, die deel uitmaken van het automatisch meetnetwerk bedoeld in artikel 2, 1°, van de samenwerkings-overeenkomst tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse Gewest van 18 mei 1994 inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens, worden aangeduid als meetstations, bestemd om de gegevens te verschaffen die nodig zijn voor de uitvoering van dit besluit.

De minister kan bijkomende meetstations aanduiden overeenkomstig de voorschriften in bijlage 2.5.3.b. bij dit besluit.

§ 3. Voor de meting van de ozonconcentraties wordt gebruik gemaakt van de referentiemethode, omschreven in bijlage 2.5.3.e. bij dit besluit.

§ 4. Bij overschrijding van de drempelwaarden voor het informeren van de bevolking en voor de alarmering van de bevolking neemt de Intergewestelijke Cel voor Leefmilieu, bedoeld in artikel 6 van de vóormelde samenwerkingsovereenkomst van 18 mei 1994, de nodige maatregelen om de bevolking te informeren door het verspreiden via de media van de informatie bedoeld in bijlage 2.5.3.d.

Deze informatie moet op voldoende grote schaal en op zo kort mogelijke termijn worden verspreid om de betrokken bevolkingsgroep in staat te stellen alle nodige preventieve beschermingsmaatregelen te nemen.

Art. 2.5.2.2.

§ 1. Met ingang van 1 januari 1995 verstrekt de minister de Europese Commissie uiterlijk zes maanden na de jaarlijkse referentieperiode de volgende informatie:

1° het maximum, de mediaan en het 98-percentiel van de gemiddelde waarden over een periode van 1 uur en over een periode van 8 uur die gedurende het jaar in elk meetstation zijn gemeten; de percentielen worden berekend volgens de in bijlage 2.5.3.c. aangegeven methode;

2° het aantal keer dat de in bijlage 2.5.3.a., 1° en 2° bepaalde drempelwaarden zijn overschreden, de data en de duur van de overschrijding van de drempelwaarden.

§ 2. Wanneer de drempelwaarde voor het informeren van de bevolking, bedoeld in bijlage 2.5.3.a., 3°, in de loop van een kalendermaand is overschreden, stelt de minister de Europese Commissie uiterlijk vóór het eind van de volgende maand in kennis van:

1° de datum of data waarop de overschrijding(en) zich heeft (hebben) voorgedaan;

2° de duur van de overschrijding(en);

3° de maximale uurconcentratie die gedurende elke overschrijdings-periode is waargenomen.

§ 3. Wanneer de drempelwaarde voor de alarmering van de bevolking, bedoeld in bijlage 2.5.3.a., 4°, in de loop van de week (van maandag tot en met zondag) is overschreden, stelt de minister de Europese Commissie uiterlijk vóór het eind van de volgende maand in kennis van:

1° de datum of data waarop de overschrijding(en) zich heeft (hebben) voorgedaan;

2° de duur van de overschrijding(en);

3° de maximale uurconcentratie die gedurende elke overschrijdings-periode is waargenomen.

Deze informatie wordt aangevuld met relevante gegevens over de mogelijke oorzaken van de overschrijding.

§ 4. Wanneer de in § 1 tot § 3 bedoelde gegevens beschikbaar zijn voor periodes vóór 1994 verstrekt de minister deze gegevens uiterlijk bij de overdracht van de gegevens over de eerste referentieperiode aan de Europese Commissie.

§ 5. De minister verstrekt aan de Europese Commissie tevens de volgende informatie:

1° de methode die gebruikt wordt om de ozonconcentraties te bepalen;

2° de geografische ligging van de meetstations, de beschrijving van het gebied dat door de stations wordt bestreken en de criteria voor de selectie van de locatie;

3° de resultaten van eventuele proefmetingen die overeenkomstig de bepalingen van bijlage 2.5.3.b., 2° zijn uitgevoerd.

Beheersing van SO₂, NO₂, zwevende deeltjes en lood

Art. 2.5.2.3.

§ 1. De toepassing van de maatregelen die krachtens dit besluit worden genomen mag er niet toe leiden dat de kwaliteit van de lucht merkkelijk achteruit gaat in de zones waar de luchtverontreiniging gering is ten opzichte van de in dit artikel vermelde grenswaarden.

§ 2. Wanneer door bijzondere omstandigheden de concentraties van SO₂, NO₂, zwevende deeltjes of lood in de lucht, in bepaalde zones de in bijlage 2.5.1. opgelegde grenswaarden dreigen te overschrijden, wordt de EU-Commissie door de Intergewestelijke Cel voor Leefmilieu (IRCEL) hiervan onverwijld in kennis gesteld. Tegelijkertijd wordt via de geëigende kanalen aan dezelfde Commissie kennis gegeven van een saneringsplan gericht op de geleidelijke verbetering van de kwaliteit van de lucht in die zones.

In bedoeld saneringsplan, dat is opgesteld aan de hand van ter zake dienende gegevens over aard, oorsprong en ontwikkeling van de verontreiniging, worden in het bijzonder de maatregelen beschreven die zijn of zullen worden genomen, alsmede de procedures die zijn of zullen worden toegepast.

Deze maatregelen en procedures moeten bewerkstelligen dat de concentraties van de genoemde stoffen in de lucht binnen die zones zo spoedig mogelijk dalen onder of gelijk worden aan de in bijlage 2.5.1. opgenomen grenswaarden.

§ 3. Door de IRCEL wordt de EU-Commissie daarenboven:

1° overeenkomstig de Richtlijnen 80/779/EEG en 85/203/EEG:

- a) telkens uiterlijk 6 maanden na het op 31 december gestelde einde van de referentieperiode van een jaar in kennis gesteld van de gevallen waarin de in bijlage 2.5.1. voor stikstofdioxide, zwaveldioxyde of zwevende deeltjes vermelde grenswaarden zijn overschreden alsmede van de gemeten concentraties;
- b) uiterlijk één jaar na het einde van de referentieperiode in kennis gesteld van de oorzaken van de sub a) bedoelde overschrijdingen alsmede van de maatregelen die werden getroffen om herhaling te voorkomen;
- c) op haar verzoek, in kennis gesteld van de in de zones, bedoeld in artikel 2.5.1.2., voor stikstofdioxide, zwaveldioxyden en zwevende deeltjes gemeten concentraties;
- d) in kennis gesteld van de waarden voor stikstofdioxide, zwaveldioxyde en zwevende deeltjes, de termijnen en tijdschema's die zijn vastgesteld voor de zones bedoeld in artikel 2.5.1.2.;
- e) op haar verzoek, in kennis gesteld van de passende maatregelen die voor de zones bedoeld in artikel 2.5.1.2. werden genomen;

2° overeenkomstig de Richtlijn 82/884/EEG:

- a) jaarlijks, uiterlijk op 1 april, kennisgegeven van de plaatsen waar de in bijlage 2.5.1. voor lood vermelde grenswaarde in het voorafgaande kalenderjaar is overschreden en welke concentraties er zijn geconstateerd;
- b) uiterlijk tijdens het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin de sub a) vermelde overschrijding optrad, mededeling gegeven van de maatregelen die werden getroffen om herhaling te voorkomen;

Art. 2.5.2.4.

Wanneer een van de in artikel 2.5.1.2. bedoelde zones in de nabijheid van een grens met een andere Lid-Staat is gelegen, dient voorafgaand aan de vaststelling van lagere grenswaarden voor deze zone, met de betrokken Lid-Staat overleg te worden gepleegd. De EU-Commissie wordt hiervan op de hoogte gesteld en kan aan dit overleg deelnemen.

Wanneer de in bijlage 2.5.1. voor stikstofdioxyde, zwaveldioxyde en zwevende deeltjes vermelde grenswaarde of de overeenkomstig artikel 2.5.1.2. vastgestelde grenswaarden worden overschreden of dreigen overschreden te worden ten gevolge van een merkbare verontreiniging die een andere Lid-Staat als oorsprong heeft of kan hebben, wordt met de betrokken Lid-Staat overleg gepleegd. Dit ten einde verbetering te brengen in de situatie. De EU-Commissie wordt hiervan via de geëigende kanalen op de hoogte gesteld en kan aan dit overleg deelnemen.

Art. 2.5.2.5.

De vaststelling van strengere normen en van saneringsplannen, zoals bepaald in de artikelen 2.5.2.3. en 2.5.2.4. gebeurt door de minister. De andere taken worden waargenomen door de Vlaamse Milieumaatschappij.

HOOFDSTUK 2.6. BELEIDSTAKEN TERZAKE ASBESTBEHEERSINGArt. 2.6.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Art. 2.6.0.2.

De EU-Commissie wordt overeenkomstig de Richtlijn 87/217/EEG door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen:

- driejaarlijks ingelicht over de tenuitvoerlegging van deze Richtlijn.
- in kennis gesteld van de voor de bepaling van de asbestconcentraties gebruikte monsternemings- en analyseprocedures en -methoden alsmede van informatie die van belang is om de doelmatigheid hiervan te beoordelen.

DEEL 3 TOEPASSINGSGEBIED VAN EN OVERGANGSBEPALINGEN VOOR DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN; HET OPLEGGEN VAN BIJZONDERE VERGUNNINGSVOORWAARDENHOOFDSTUK 3.1. TOEPASSINGSGEBIEDArt. 3.1.1.

§ 1. De bepalingen van de delen 3, 4 en 5 van dit besluit zijn getroffen in uitvoering van het decreet betreffende de milieuvergunning en van Titel 3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Ze zijn van toepassing op alle ingedeelde inrichtingen, zoal bedoeld in art. 2.1° van het decreet betreffende de milieuvergunning.

§ 2. Voor nieuwe inrichtingen gelden ze onmiddellijk. Ze gelden eveneens onmiddellijk voor:

- inrichtingen of onderdelen ervan waarvan de exploitatie niet meer vergund is en waarvoor voor het verstrijken van de vergunningstermijn geen aanvraag tot hervergunning is ingediend of melding is gebeurd,
- inrichtingen of onderdelen ervan waarvan de exploitatie na uitputting van de beroepsmiddelen definitief geweigerd werd.

§ 3. Voor bestaande inrichtingen en veranderingen aan bestaande inrichtingen gelden ze overeenkomstig de overgangsbepalingen in Hoofdstuk 3.2. van dit deel, of overeenkomstig de daarvan afwijkende bepalingen in de delen 4 en 5 van dit besluit.

§ 4. Voor nieuwe inrichtingen die op datum van inwerkingtreden van dit besluit regelmatig vergund dan wel gemeld zijn, gelden ze eveneens overeenkomstig de in § 3 bedoelde overgangsbepalingen, maar enkel voor wat die voorwaarden betreft die strenger zijn dan de voorwaarden die op datum van inwerkingtreden van dit besluit reeds van toepassing waren op hun uitbating.

HOOFDSTUK 3.2. OVERGANGSBEPALINGEN

Afdeling 3.2.1. Overgangsbepalingen voor bestaande inrichtingen

Art. 3.2.1.1.

Behoudens afwijking in de desbetreffende bepalingen van dit besluit en onder voorbehoud van de bepalingen van Afdeling 3.2.2. terzake veranderingen aan bestaande inrichtingen, zijn de inplantingsregels (met name verbods- en afstandsbepalingen) in dit besluit niet van rechtswege van toepassing op bestaande inrichtingen, zelfs niet bij de hernieuwing van de vergunning. Binnen haar bevoegdheden kan de vergunningsverlenende overheid ze wel opleggen.

Art. 3.2.1.2.

§ 1. Behoudens afwijking in de desbetreffende bepalingen van dit besluit moeten bestaande inrichtingen voldoen aan alle voorwaarden, opgelegd in de voor die inrichting lopende milieuvergunning(en).

§ 2. De voorwaarden uit lopende vergunningen die strenger zijn dan de voorschriften van dit besluit blijven onverminderd van kracht voor de duur van de lopende vergunning. De bevoegde vergunningverlenende overheid kan deze bestaande voorwaarden evenwel wijzigen, ondermeer door ze op verzoek van de exploitant aan te passen aan de voorwaarden van dit besluit.

§ 3. Zijn (bepaalde) voorwaarden uit lopende vergunningen minder streng dan de voorschriften van dit besluit, dan dienen de strengere voorschriften van dit besluit, en de eventuele bijkomende voorschriften ervan, nageleefd met ingang van 1 januari 1996 behalve voor de hierna bepaalde voorschriften, die van toepassing zijn vanaf:

a) 1 januari 2003 voor de door dit besluit voor nieuwe inrichtingen voorgeschreven emissie- of constructienormen, vermeld in de artikelen 4.1.7.1., 4.1.7.2. § 1 en 2, 5.7.1.3. § 3, 5.7.1.4. § 2, 5.7.3.2., 5.7.4.1., 5.7.5.1., 5.7.6.1., 5.7.7.1., 5.7.8.1., 5.7.9.1., 5.7.11.1., 5.7.12.1., 5.7.13.1., 5.7.14.1., 5.16.2.2. § 2, 5.16.4.3.2. § 3, 5.16.4.4.2. § 4, 5.16.5.2., 5.16.5.4., 5.16.5.5., 5.16.6.2., 5.16.6.3., 5.16.6.4., 5.17.1.6., 5.17.1.9. § 2, en 5.17.1.11.

b) 1 januari 1999 voor de door dit besluit voor nieuwe inrichtingen voorgeschreven emissie- of constructienormen, andere dan onder a vermeld, wanneer geen specifieke regelingen voor bestaande inrichtingen zijn vastgesteld;

c) 1 januari 1997 voor de door dit besluit voor bestaande inrichtingen voorgeschreven specifieke emissienormen; deze voor bestaande inrichtingen geldende normen blijven van toepassing, tot de desbetreffende inrichting door een nieuwe wordt vervangen, ongeacht eventuele tussentijdse hernieuwing van de vergunning maar onverminderd de bevoegdheid van de vergunningsverlenende overheid om de vergunningsvoorwaarden te wijzigen;

§ 4. In afwijking op de voorgaande paragrafen worden alle bepalingen in de lopende vergunningen met betrekking tot emissiejaarverslagen, meetstrategieën en meetfrequenties onmiddellijk vervangen door de bepalingen van dit besluit.

§ 5. De bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de meldingsplichtige inrichtingen.

Afdeling 3.2.2. Veranderingen aan bestaande inrichtingen

Art. 3.2.2.1.

De in afdeling 3.2.1. vermelde overgangsbepalingen voor bestaande inrichtingen gelden niet voor de inrichtingen of onderdelen van inrichtingen die na 1 januari 1993 bij een bestaande inrichting werden of worden gevoegd, ongeacht de grootte ervan.

Art. 3.2.2.2.

§ 1. Voor onderdelen van de bestaande inrichtingen die na 1 januari 1993 aanzienlijk werden of worden veranderd (gewijzigd, uitgebreid of toegevoegd), gelden integraal de voorschriften van dit besluit voor nieuwe inrichtingen, met inbegrip van de inplantingsregels.

§ 2. Voor onderdelen van de bestaande inrichtingen die na 1 januari 1993 werden of worden veranderd (gewijzigd, uitgebreid of toegevoegd), zonder dat de vergroting meer dan 100% bedraagt, gelden eveneens de voorschriften van dit besluit voor nieuwe inrichtingen, met uitzondering evenwel van de inplantingsregels.

HOOFDSTUK 3.3. BIJZONDERE VERGUNNINGSVORWAARDEN

Art. 3.3.0.1.

§ 1. Onverminderd de milieuvorwaarden vastgesteld door dit besluit, kan de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een milieuvergunning, mits motivering, bijzondere vergunningsvoorwaarden opleggen met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu, en inzonderheid met het oog op de handhaving of het bereiken van de in deel 2 van dit besluit opgenomen milieukwaliteitsnormen. Desgevallend moet daarbij ondermeer rekening worden gehouden met de toxiciteit, de persistentie en de bio-accumulatie van de betrokken stoffen in het milieu waarin ze worden geëmitteerd.

§ 2. De bijzondere vergunningsvoorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit

afwijken wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald en in geval van de in de afdelingen 1.2.2. en 1.2.3. bedoelde toelating.

DEEL 4 ALGEMENE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 4.1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Art. 4.1.0.1.

De bepalingen van dit deel gelden voor de volledige milieutechnische eenheid.

Afdeling 4.1.1. Algemeen inplantingsvoorschrift voor inrichtingen van derde klasse.

Art. 4.1.1.1.

Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurd gewestplan of in een ander plan van aanleg.

Deze bepaling is niet van toepassing op de inrichtingen van derde klasse die deel uitmaken van een inrichting van eerste of tweede klasse.

Afdeling 4.1.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Art. 4.1.2.1.

§ 1. De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende maatregelen (aangepaste produktietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing en dergelijke meer). Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn.

§ 2. De naleving van de voorwaarden in dit besluit en/of de milieuvergunning wordt geacht overeen te stemmen met de verplichting uit § 1.

Afdeling 4.1.3. Hygiëne, risico- en hinderbeheersing

Art. 4.1.3.1.

De inrichting moet zindelijk worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven moeten doeltreffende maatregelen worden genomen tegen ongedierte.

Art. 4.1.3.2.

Onverminderd art.4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:

- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;

- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt ondermeer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer.

Art. 4.1.3.3.

§ 1. Bij hinder of schade, of dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, moet de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om deze toestand te verhelpen en in voorkomend geval verdere verontreiniging te doen ophouden. Eventueel opgetreden verontreiniging moet hij op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan maken.

§ 2. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

Art. 4.1.3.4.

§ 1. De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de Afdeling Milieu-inspectie bij:

- ernstige hinder of schade, of
- dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of
- een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen

§ 2. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

Afdeling 4.1.4. Meet- en controle-infrastructuurArt. 4.1.4.1.

§ 1. De exploitant brengt, zo nodig in overleg met de toezichthoudende ambtenaar, alle door dit reglement of de milieuvergunning opgelegde meet- en monsternamevoorzieningen aan.

§ 2. Deze voorzieningen en hun toegangswegen zijn steeds gemakkelijk en veilig toegankelijk en laten toe de metingen en monsternames op veilige wijze te verrichten.

*Afdeling 4.1.5. Informatieplicht*Art. 4.1.5.1.

§ 1. De exploitant verschaft de toezichthoudende ambtenaren op eenvoudig verzoek de hem bekende relevante gegevens over de in de inrichting gebruikte en voortgebrachte grondstoffen, produkten, afvalstromen of emissies.

§ 2. Indien de ambtenaar ernstige redenen heeft om te twifelen aan de volledigheid of juistheid van deze gegevens kan hij door een erkend milieudeskundige en op kosten van de exploitant, monsternames, metingen en analyses laten uitvoeren van de bedoelde grondstoffen, produkten, afvalstromen of emissies. De exploitant wordt op voorhand schriftelijk in kennis gesteld van de gemotiveerde beslissing van de ambtenaar.

Art. 4.1.5.2.

Alle documenten en gegevens die in toepassing van dit besluit moeten bezorgd worden aan de overheid moeten tevens ter beschikking worden gesteld van de werknemersvertegenwoordiging in de ondernemingsraad en in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen. Bij ontstentenis van deze beide organen worden de documenten en gegevens ter beschikking gesteld van de syndicale delegatie van de onderneming.

*Afdeling 4.1.6. Beheer van afvalstoffen en van buiten bedrijf gestelde installaties*Art. 4.1.6.1.

Onverminderd de bepalingen die gelden voor de opslag van gevaarlijke stoffen, gebeurt de tijdelijke opslag van andere dan inerte afvalstoffen, in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers. Behoudens afwijkende bepaling in dit besluit of in de milieuvergunning, moeten deze afvalstoffen regelmatig uit de inrichting worden afgevoerd voor verwerking overeenkomstig art. 4.1.6.2.. Het afvoeren van de afvalstoffen moet zodanig geschieden dat zich geen afval buiten de inrichting kan verspreiden.

Art. 4.1.6.2.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moet:

1° voor de verwerking, ander dan ophalen, sorteren en vervoeren van afvalstoffen voorkeur gegeven aan de volgende verwerkingswijzen, vermeld in volgorde van afnemende prioriteit:

- a. het hergebruik, de terugwinning of recuperatie
- b. de recycling
- c. de behandeling
- d. de verbranding;

2° slechts wanneer op basis van de best beschikbare technieken geen van de onder 1° vermelde verwerkingswijzen in aanmerking komt mag overgegaan worden tot het overeenkomstig de wettelijke bepalingen storten in een daartoe vergunde inrichting.

Art. 4.1.6.3.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moeten de definitief door de exploitant buiten bedrijf gestelde installaties of onderdelen ervan, binnen de 36 maanden na de buitengebruikstelling zo zijn aangepast dat schade aan het milieu of hinder uitgesloten zijn.

Art. 4.1.6.4.

Afgewerkte olie die ontstaat in een bedrijf mag binnen het bedrijf als brandstof worden gebruikt mits naleving van de voorwaarden van art. 5.2.2.8.4.

Afdeling 4.1.7. Opslag van gevaarlijke stoffenArt. 4.1.7.1.Vaste stoffen in bulk

Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementering of in de milieuvergunning, moeten vaste stoffen in bulk, die uitloegbare stoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, worden opgeslagen op een vloeistofdichte ondergrond, voorzien van een opvangsysteem. Deze bepaling is niet van toepassing op afvalstortplaatsen.

Art. 4.1.7.2.Gevaarlijke vloeistoffen

§ 1. Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementering of in de milieuvergunning, moeten bovengrondse tanks en/of vaten, die vloeistoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, in een inkuiping worden geplaatst, die voldoet aan de hierna vermelde voorwaarden:

1° de vloeren en wanden moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen en moeten kunnen weerstaan aan de vloeistofmassa die bij lekkage uit de grootste in de inkuiping geplaatste tank en/of vat kan ontsnappen.

2° buizen of leidingen mogen slechts doorheen de wanden worden geleid mits toepassing van afdoende dichtingen.

3° de wanden moeten tenminste alle 50 meter van reddingsladders of trappen worden voorzien.

Voor tanks en vaten met een waterinhoud van meer dan 220 liter moet bovendien:

1° tussen deze en de binnenste onderkant van de wanden een minimumafstand, gelijk aan de helft van de hoogte van de tanks en/of vaten, worden gelaten;

2° een doorgang van tenminste 1 meter breedte tussen de tanks, de vatenopslag en de wanden volledig worden vrijgelaten.

§ 2. De in § 1 bedoelde inkuiping moet een inhoudsvermogen hebben dat gelijk is aan of groter dan:

1° de helft van het totaal inhoudsvermogen van de erin geplaatste tanks en/of vaten;

2° het inhoudsvermogen van de grootste tank of vat, vermeerderd met 25 % van het totale inhoudsvermogen der andere in de inkuiping aangebrachte tanks en/of vaten.

3° Voor de opslag van vaten en bussen met een waterinhoud van minder dan 220 liter mag het inhoudsvermogen van de inkuiping worden beperkt tot 10 % van het totale inhoudsvermogen van de erin opgeslagen vaten en/of bussen.

§ 3. In geval van herstelling van een der tanks die deel uitmaakt van een groep tanks en/of vaten opgesteld in éénzelfde inkuiping, moet deze tank gedurende de hele herstellingsperiode door een vloeistofdichte wand worden omringd, waarvan de hoogte gelijk is aan deze van de opstaande rand en/of muren die de hele groep omringt.

§ 4. In éénzelfde inkuiping mogen enkel vloeistoffen worden opgeslagen die bij vermenging hetzij geen, hetzij uitsluitend een chemische reactie kunnen doen ontstaan waarbij de vorming van anderssoortige gevaarlijke stoffen dan deze die binnen de bak zijn opgeslagen, is uitgesloten.

Art. 4.1.7.3.

Verwijderen van gemorste verontreinigende stoffen

Onverminderd de bepalingen van art. 4.1.3.3. en 4.1.3.4. moeten gemorste, al dan niet verdunde, verontreinigende stoffen verwijderd overeenkomstig de van toepassing zijnde reglementering.

Art. 4.1.7.4.

Opvang van bluswater

De opslaginrichting bedoeld onder de artikelen 4.1.7.1. en 4.1.7.2. moet zo uitgerust zijn dat de rechtstreekse lozing van met deze gevaarlijke stoffen verontreinigd bluswater naar oppervlaktewater of openbare riolering maximaal voorkomen wordt. De opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater wordt vastgesteld in overleg met de plaatselijke brandweer.

Afdeling 4.1.8. Emissiejaarverslag

Art. 4.1.8.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle inrichtingen van een milieutechnische eenheid, vergunningsplichtig als klasse 1 of 2, waarvan de totale emissie afkomstig van alle inrichtingen voor tenminste één relevante verontreinigende stof in het beschouwde jaar groter is dan de drempelwaarden, vermeld in rubriek 4 van bijlage 4.1.8. van dit besluit. Voor wat de lozingen van afvalwater betreft gelden ze pas vanaf een vergund of werkelijk geloosd debiet van meer dan 1 m³ per uur, 10 m³ per dag en 250 m³ per maand.

Indien de totale emissie slechts gekend is met een bepaalde onzekerheidsmarge, dient het maximum binnen de onzekerheidsmarge vergeleken te worden met deze drempelwaarden om uit te maken of de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing zijn op de inrichting.

§ 2 Indien, overeenkomstig § 1, de drempelwaarde voor tenminste één parameter overschreden is, dan blijven de bepalingen van dit hoofdstuk gedurende de 5 daaropvolgende jaren van toepassing op de betrokken milieutechnische eenheid tenzij de verlaging van de emissies beneden de drempelwaarden wordt bewerkstelligd door een permanente saneringsmaatregel. De exploitant moet daarvan het bewijs kunnen leveren aan de bevoegde ambtenaar die de termijn kan verkorten tot minimum 2 jaar.

§ 3 Op verzoek van de bevoegde ambtenaar kunnen exploitanten worden verzocht om aan te tonen dat bepaalde inrichtingen al of niet onder de toepassing van dit hoofdstuk vallen.

Art. 4.1.8.2.

§ 1. De exploitant van een in artikel 4.1.8.1. § 1 bedoelde inrichting moet elk jaar een jaarverslag inzake de emissies van relevante verontreinigende stoffen over het voorbije kalenderjaar opstellen. Dit verslag moet tenminste de gegevens bevatten, vermeld in het model van jaarverslag weergegeven in bijlage 4.1.8. gevoegd bij dit besluit.

Relevante verontreinigende stoffen zijn deze stoffen waarvan de totale emissie afkomstig van alle inrichtingen van de milieutechnische eenheid in het beschouwde jaar groter is dan de onder rubriek 4 van bijlage 4.1.8. aangegeven drempelwaarden of waarvoor dit gedurende één van de voorgaande jaren het geval was.

§ 2. Een exemplaar van het jaarverslag moet vóór 1 april van het jaar, volgend op het kalenderjaar waarop het jaarverslag betrekking heeft, toegezonden worden aan de Vlaamse Milieum-aatschappij.

HOOFDSTUK 4.2. BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING

Afdeling 4.2.1. Toepassingsgebied en algemene bepalingen

Art. 4.2.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de lozing van:

- bedrijfsafvalwater en koelwater zoals bedoeld in de rubrieken 3.1., 3.4. en 3.5.,
- afvalwater, afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties zoals bedoeld in rubriek 3.6.,
- huishoudelijk afvalwater zoals bedoeld in de rubrieken 3.2. en 3.3.

De voorwaarden waaraan de lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering en afkomstig van woongelegenheden, moet voldoen, zijn opgenomen in deel 6.

Art. 4.2.1.2.

Het mengsel van bedrijfsafvalwater met huishoudelijk afvalwater en/of koelwater en/of niet-verontreinigd hemelwater, afkomstig van dezelfde milieutechnische eenheid, dat via een niet-gescheiden rioleringsnet samen wordt geloosd

en zonder dat de verschillende deelstromen apart kunnen worden gecontroleerd, wordt integraal beschouwd als bedrijfsafvalwater. In de milieuvergunning kunnen in dat geval de emissiegrenswaarden gepondereerd worden in functie van de verhouding tussen de verschillende soorten afvalwater.

Art. 4.2.1.3.

§ 1. De lozing van bedrijfsafvalwater in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater is verboden, behalve - en mits uitdrukkelijke vergunning - indien het bedrijfsafvalwater betreft dat voldoet aan de bijzondere voorwaarden zoals bepaald in de vergunning. Deze voorwaarden mogen niet minder streng zijn dan de toepasselijke sectorale of algemene voorwaarden voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren.

§ 2. De lozing van koelwater, ingedeeld in klasse 1 of 2, is verboden in openbare riolering en collectoren, behalve in het gedeelte van een gescheiden riolering, bestemd voor de afvoer van hemelwater.

§ 3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater is verboden, wanneer de openbare weg van openbare riolering is voorzien.

§ 4. Het is verboden afvalwater te lozen in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater. De lozing van hemelwater is verboden in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van afvalwater.

§ 5. Het is verboden hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

TUSSENTITEL: LOZING VAN BEDRIJFSAFVALWATER EN KOELWATER

Afdeling 4.2.2. Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat.

Art. 4.2.2.1.

Het onder deze afdeling bedoelde bedrijfsafvalwater, ongeacht of het in gewone oppervlaktewateren dan wel in de openbare riolering wordt geloosd, mag binnen de in art. 1.1.2, gegeven omschrijving, geen stoffen bevatten in concentraties, hoger dan de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de lijsten I en II van bijlage 2 C, noch enige andere stoffen met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, van de flora of de fauna. Hetzelfde geldt eveneens voor de lozing in oppervlaktewateren van stoffen die eutrofiëring van de ontvangende wateren kunnen veroorzaken.

Subafdeling 4.2.2.1. Lozing in de gewone oppervlaktewateren van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat.

Art. 4.2.2.1.1.

De algemene voorwaarden voor het lozen in de gewone oppervlaktewateren van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, luiden als volgt:

1° het te lozen bedrijfsafvalwater dat in zodanige hoeveelheid pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen; indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater, kan voor de bepaling van de grenswaarden van de pH de natuurlijke pH van het bedoelde oppervlaktewater en/of grondwater aangenomen worden indien die pH meer dan 9 of minder dan 6,5 bedraagt;

3° het biochemische zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C in het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer bedragen dan 25 milligram zuurstofverbruik per liter;

4° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 30°C niet overschrijden; mits uitdrukkelijk in de vergunning opgenomen is bij een buitentemperatuur van 25°C of meer of bij een koelwaterinname met een temperatuur van 20°C of meer evenwel een overschrijding tot 35°C toegestaan, in zoverre hierdoor de temperatuur, vermeld in de milieukwaliteitsnormen voor het ontvangende oppervlaktewater niet wordt overschreden;

5° in het geloosde bedrijfsafvalwater mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:

a) 0,5 milliliter per liter voor de bezinkbare stoffen (tijdens een statische bezinking van twee uur);

b) 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

c) 5 milligram per liter voor de apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;

d) 3 milligram per liter voor de anionische, kationische en niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen;

6° indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater kunnen de waarden vastgelegd in sub 3° en sub 5° van dit artikel vermeerderd worden met het gehalte in het opgenomen water;

7° een representatief monster van het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheidrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.

Subafdeling 4.2.2.2. Lozing in de openbare riolering van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat.

Art. 4.2.2.2.1

De algemene voorwaarden voor het lozen in de in zuiveringszones A of B gelegen openbare riolering van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, luiden als volgt:

1° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater moet tussen 6 en 9,5 begrepen zijn;

2° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 45°C niet overschrijden;

3° de afmetingen van de in het geloosde bedrijfsafvalwater aanwezige zwevende stoffen mogen niet groter zijn dan 1 cm; die stoffen mogen door hun structuur de goede werking van de pomp- en zuiveringsstations niet hinderen;

4° het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen opgeloste, ontvlambare of ontplofbare gassen, noch produkten die de afscheiding van dergelijke gassen kunnen teweegbrengen, bevatten; het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet de verspreiding veroorzaken van uitwasemingen waardoor het milieu wordt bedorven;

5° in het geloosde bedrijfsafvalwater, mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:

a) 1 g/l zwevende stoffen;

b) 0,5 g/l stoffen extraheerbaar met petroleumether.

6° het geloosde bedrijfsafvalwater mag zonder uitdrukkelijke vergunning geen stoffen bevatten die:

a) een gevaar betekenen voor het onderhoudspersoneel der riolering en zuiveringsinstallaties;

b) een beschadiging of verstopping van de leidingen kunnen veroorzaken;

c) een beletsel vormen voor de goede werking van de pomp- en zuiveringsinstallaties;

d) een zware verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, kunnen veroorzaken.

Art. 4.2.2.2.2.

De lozing van bedrijfsafvalwater in de in een zuiveringszone C gelegen openbare riolering, moet beantwoorden aan de voorwaarden van art. 4.2.2.1.1.

Afdeling 4.2.3. Lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat.

Art. 4.2.3.1.

1° Onverminderd de in dit besluit vastgestelde emissiegrenswaarden dient de lozing van gevaarlijke stoffen van bijlage 2C maximaal voorkomen door de toepassing van de beste beschikbare technieken.

2° Voor de lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen van bijlage 2C bevat gelden dezelfde algemene emissiegrenswaarden als in de Afdeling 4.2.2. voorgeschreven voor de lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, behoudens het bepaalde onder 3° hierna.

3° Van de gevaarlijke stoffen als bedoeld in bijlage 2C, mogen in concentraties die hoger zijn dan de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, enkel die stoffen worden geloosd waarvoor in de milieuvergunning emissiegrenswaarden zijn vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in art. 2.3.6.1.

Deze emissiegrenswaarden bepalen:

a) de in de lozingen toelaatbare maximumconcentratie van een stof; in geval van verdunning moet de in dit besluit voor bedoelde stof vastgestelde emissiegrenswaarde worden gedeeld door de verdunningsfactor;

b) de in de lozingen toelaatbare maximumhoeveelheid van een stof tijdens een of meer bepaalde perioden; zo nodig kan deze hoeveelheid bovendien worden uitgedrukt in een gewichtseenheid van de verontreinigde stof per eenheid van het element dat kenmerkend is voor de verontreinigende werkzaamheid (bijvoorbeeld gewichtseenheid per grondstof of per eenheid produkt).

c) Indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater kunnen deze waarden vastgelegd in sub a) en b) van dit artikel vermeerderd worden met het gehalte of de hoeveelheid in het opgenomen water.

Afdeling 4.2.4. Lozing van koelwater.

Art. 4.2.4.1.

§ 1. De algemene voorwaarden voor het lozen van koelwater in de gewone oppervlaktewateren en in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater, luiden als volgt:

1° het te lozen koelwater dat in zodanige hoeveelheid pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde koelwater mag niet meer dan 8,5 of niet minder dan 6,5 bedragen; indien het geloosde koelwater afkomstig is van het gebruik van een oppervlaktewater en/of van grondwater kan voor de bepaling van de emissiegrenswaarde van de pH, de natuurlijke pH van het bedoelde oppervlaktewater en/of grondwater aangenomen worden indien die pH meer dan 8,5 of minder dan 6,5 bedraagt;

3° het gehalte aan opgeloste zuurstof van het geloosde koelwater moet tenminste 4 milligram per liter bedragen; indien het geloosde koelwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater waarvan het gehalte aan opgeloste zuurstof minder dan 4 mg/l bedraagt, moet het gehalte aan opgeloste zuurstof van het geloosde koelwater minstens gelijk zijn aan dat van het ontvangende oppervlaktewater stroomopwaarts van de waterwinning;

4° de temperatuur van het geloosde koelwater mag 30°C niet overschrijden; mits uitdrukkelijk in de vergunning opgenomen is bij een buitentemperatuur van 25°C of meer of bij een koelwaterinname met een temperatuur van 20°C of meer evenwel een overschrijding tot 35°C toegestaan, in zoverre hierdoor de temperatuur, vermeld in de milieukwaliteitsnormen voor het ontvangende oppervlaktewater niet wordt overschreden;

5° het geloosde koelwater mag zonder uitdrukkelijke vergunning, te verlenen overeenkomstig het bepaalde in de art. 2.3.6.1. en 2.3.6.2., geen stoffen bevatten die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de bijlage 2C, noch alle andere stoffen met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora en de fauna; dit geldt eveneens voor de stoffen die eutrofiëring van de ontvangende wateren kunnen veroorzaken;

6° het verschil in het chemisch zuurstofverbruik van het geloosde koelwater en het opgenomen gewoon oppervlaktewater en/of grondwater mag 30 milligram zuurstofverbruik per liter niet overschrijden.

§ 2. Het koelwater dient bij voorkeur in een gesloten circuit te worden aangewend.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 1. 4° worden de lozingsvoorwaarden voor koelwater, afkomstig van elektrische centrales als volgt vastgesteld:

1° het geloosde koelwater is uitsluitend afkomstig van een oppervlaktewater behorend tot het openbaar hydrografisch net;

2° de uur- en dagdebieten, de temperatuur en het zuurstofgehalte van zowel het gecapteerde als van het geloosde koelwater worden continu bepaald en geregistreerd;

3° voor de temperatuur van het geloosde koelwater gelden volgende emissiegrenswaarden:

- maximum 33 °C als ogenblikkelijke waarde;

- maximum 32 °C als daggemiddelde; hiervoor worden de uurwaarden in aanmerking genomen, zoals gemeten van de middag (12 h) van de ene dag tot de middag (12 h) van de daaropvolgende dag;

- maximum 30 °C als voortschrijdend 30-dagengemiddelde;

4° voor de geloosde thermische vrachten gelden volgende waarden:

- maximale thermische vracht per dag:

- de thermische vracht berekend uit de technische gegevens van de installatie, uitgedrukt per dag;

- toegelaten thermische vrachten per dag:

- bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water tot maximum 25 °C is de lozing van de maximale thermische vracht toegestaan;

- bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van meer dan 25 °C dient met ingang van de dag volgend op de dag waarop de gemeten temperatuur betrekking heeft, de geloosde thermische vracht verminderd; deze vermindering zal - behoudens wanneer veiligheidsredenen zich hiertegen verzetten - rechtevenredig zijn met de gemeten temperatuurstijging, derwijze dat de werkelijk geloosde thermische vracht wordt beperkt:

- bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 26 °C: tot 70 % van de maximale thermische vracht per dag;

- bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 27 °C: tot 40 % van de maximale thermische vracht per dag;

- bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 28 °C: tot 10 % of minder van de maximale thermische vracht per dag;

voormelde verminderingen van de thermische dagvrachten dienen aangehouden zolang de gemeten gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water de hoger aangegeven emissiegrenswaarde overschrijdt;

voor de bepaling van de gemiddelde dagtemperatuur worden de uurwaarden in aanmerking genomen, zoals gemeten van de middag (12 h) van de ene dag tot de middag (12 h) van de daaropvolgende dag;

TUSSENTITEL: METINGEN EN CONTROLE BIJ LOZING VAN
BEDRIJFSAFVALWATER, KOELWATER EN INFLUENT/EFFLUENT VAN
WATERZUIVERINGSINSTALLATIES

Afdeling 4.2.5. Metingen en controle

Subafdeling 4.2.5.1. Controle-inrichting en
bemonsteringsapparatuur

Art. 4.2.5.1.1.

§ 1. Bedrijfsafvalwater van inrichtingen die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater van meer dan 2 m³ per dag of 50 m³ per maand of 500 m³ per jaar lozen, moet worden geloosd via een controle-inrichting die alle waarborgen biedt om de kwaliteit van het werkelijk geloosde afvalwater te controleren en die inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van het geloosde water te nemen.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient deze controle-inrichting vanaf de hierna vermelde debieten bovendien te beantwoorden aan de volgende eisen:

- voor debieten > 2 m³/uur of > 20 m³/dag: de plaatsing van een meetgoot (bij voorkeur) volgens de in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit gevoegde omschrijving en gestelde eisen of een andere evenwaardige meetmogelijkheid;

- voor debieten > 50 m³/uur (lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat) of > 100 m³/uur (lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat): de plaatsing van debietsmeet- en bemonsteringsapparatuur volgens de in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit gevoegde omschrijving en gestelde eisen.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient de in § 1 voorgeschreven bemonsteringsapparatuur steeds in werking te zijn volgens de voorschriften van de constructeur, en in die zin dat er ten allen tijde een 24-uur debietsproportioneel mengmonster kan worden genomen, om toe te laten de in art. 4.2.6.1. beschreven controlebemonstering uit te voeren.

§ 3. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat via de in § 1 bedoelde controle-inrichting geen huishoudelijk afvalwater, koelwater, of hemelwater mag worden afgevoerd.

Art. 4.2.5.1.2.

Koelwater van de inrichtingen die een maximum hoeveelheid koelwater lozen groter dan 100 m³ per uur, moet worden geloosd via een controle-inrichting die alle waarborgen biedt om de kwaliteit en kwantiteit van het werkelijk geloosde koelwater te controleren en die inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van het geloosde water te nemen. Daarnaast moet het debiet continu worden geregistreerd waarbij naast het ogenblikkelijk debiet ook het totaal debiet per uur, per etmaal en per jaar wordt weergegeven.

Subafdeling 4.2.5.2. Zelfcontroleprogramma bij de lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat

Art. 4.2.5.2.1.

§ 1. De exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, loost van meer dan 30 m³ per uur, 600 m³ per dag en/of 15.000 m³ per maand, moet onverminderd de bepalingen van art. 4.2.5.1.1. ten minste éénmaal per kalenderjaar volgende metingen uitvoeren:

- het debiet, de temperatuur, de pH, het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof en het gehalte aan totale fosfor.

§ 2. Aanvullend aan de in § 1 voorgeschreven metingen, moet de exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater loost van meer dan 100 m³ per uur, de als dusdanig in de milieuvergunning vermelde parameters meten overeenkomstig het meetprogramma beschreven in bijlage 4.2.5.2.

§ 3. De in §§ 1 en 2 bedoelde metingen en analyses moeten worden uitgevoerd op kosten van de exploitant, met apparatuur zoals beschreven in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit en volgens een methode goedgekeurd door een in de discipline water erkende milieudeskundige, hetzij door de exploitant, hetzij door deze milieudeskundige zelf.

§ 4. De exploitant moet de resultaten van de uitgevoerde metingen bijhouden in een meetdossier dat steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ligt.

Subafdeling 4.2.5.3. Zelfcontroleprogramma bij de lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat

Art. 4.2.5.3.1.

§ 1. De exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat, loost van meer dan 15 m³ per uur, 300 m³ per dag en/of 7.500 m³ per maand moet, onverminderd de bepalingen van art. 4.2.5.1.1., ten minste éénmaal per kalenderjaar volgende metingen uitvoeren:

- het debiet, de temperatuur, de pH, het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof, het gehalte aan totale fosfor, de metalen totaal arseen, totaal cadmium, totaal chroom, totaal koper, totaal kwik, totaal lood, totaal nikkel, totaal zilver en totaal zink.

- naargelang de in hoofdstuk 5.3. vermelde aard van de bedrijvigheid, de volgende kenmerkende parameters:

aard van de bedrijvigheid bedoeld in bijlage 5.3.2	kenmerkende parameter
sub 4°	organische chloor en hexachloorbenzeen (HCB)
sub 5°	chloroform, hexachloorbenzeen (HCB), T.O.X. en tetrachloorkoolstof
sub 6°	chloroform
sub 7°	T.O.X. en de som van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin
sub 8°	chloroform
sub 9°	ammoniakale stikstof, benz(a)pyreen, chloor-oxydeerbare cyaniden, fenolen, sulfaten en sulfiden
sub 10°	DDT
sub 11°	1,2-dichloorethaan (EDC)
sub 12°	chloride en de som van de organische fosforverbindingen en organische halogeenvbindingen
sub 14°	sulfaten en sulfiden
sub 15°	ammoniakale stikstof en fluoride
sub 16°	chrom VI en T.O.X.
sub 18°	hexachloorbenzeen (HCB), hexachloorbutadien (HCBd) en hexachloorcyclohexaan (HCH)
sub 20°	chloor-oxydeerbare cyaniden en fluoride
sub 21°	vlampunt en T.O.X.
sub 22°	PCB en PCT, chlooroxydeerbare cyanide en chrom VI
sub 23°	chrom VI, fenolen, sulfaten en sulfiden
sub 24°	totaal fluor
sub 26°	chloride

aard van de bedrijvigheid bedoeld in bijlage 5.3.2	kenmerkende parameter
sub 27°	chloor-oxydeerbare cyaniden, chroom VI, fluoride en sulfaten
sub 28°, e)	voor chemische pulp: AOX
sub 29°	pentachloorfenol
sub 30°	hexachloorbenzeen (HCB), hexachloorbutadieen (HCBd) en hexachloorcyclohexaan (HCH)
sub 32°	T.O.C.
sub 33°	T.O.C. en ammoniakale stikstof
sub 35°	PCB en PCT
sub 36°	T.O.C.
sub 41°	geleidingsvermogen
sub 42°	ammoniakale stikstof
sub 44°, a	gemakkelijk ontbindbare cyaniden, chloriden, chroom VI, PCB en PCT, organochloorpesticiden, sulfaten, sulfiden en chloroform
sub 44°, b	koolstofdissulfide, sulfaten en sulfiden
sub 44°, c	totaal fosfor
sub 44°, d	sulfaten
sub 45°	totaal ijzer
sub 46°	trichloorbenzeen (TCB)
sub 47°	trichloorethyleen (TRI) en perchloorethyleen (PER)
sub 48°	gechloreerde koolwaterstoffen en chloroform
sub 53°	ontbindbare cyaniden en TOX
sub 55°	fluoriden en sulfaten

§ 2. Aanvullend aan de in § 1 voorgeschreven metingen, moet de exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater loost van meer dan 50 m³ per uur, de als dusdanig in de milieuvergunning vermelde parameters meten overeenkomstig het meetprogramma beschreven in bijlage 4.2.5.2.

§ 3. De in §§ 1 en 2 bedoelde metingen en analyses moeten worden uitgevoerd op kosten van de exploitant, met apparatuur zoals beschreven in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit en volgens een methode goedgekeurd door een in de discipline water erkende milieudeskundige, hetzij door de exploitant, hetzij door deze milieudeskundige zelf.

§ 4. De exploitant moet de resultaten van de uitgevoerde metingen bijhouden in een meetdossier dat steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ligt.

Subafdeling 4.2.5.4. Controleprogramma bij de lozing van afvalwaterzuiveringsinstallaties waarin "stedelijk" afvalwater wordt behandeld

Art. 4.2.5.4.1.

§ 1. In toepassing van de bepalingen van artikel 62 van titel I van het VLAREM dienen met het oog op de controle op de naleving van de toepasselijke emissiegrenswaarden debietsevenredige 24-uurmonsters genomen op vaste plaatsen in de inlaat en in de afvoer van de behandelingsinstallatie. De registratie van de debietsmeting moet naast het ogenblikkelijk resultaat ook het uurdebiet en het 24-uursdebiet weergeven. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning moet het debiet van het effluentwater continu geregistreerd worden.

Hierbij worden goede internationale laboratoriumpraktijken toegepast die gericht zijn op een zo gering mogelijke achteruitgang van het monster tussen de monsterneming en de analyse.

§ 2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden op de in § 1 bedoelde debietsevenredige 24-uurmonsters ten minste bepaald:

- het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof, het gehalte aan totale fosfor, en het gehalte van de metalen totaal arseen, totaal cadmium, totaal chroom, totaal koper, totaal kwik, totaal lood, totaal nikkel, totaal zilver en totaal zink.

Art. 4.2.5.4.2.

§ 1. De in artikel 4.2.5.4.1. bedoelde metingen en analyses moeten worden uitgevoerd en beoordeeld overeenkomstig het programma en de criteria beschreven in bijlage 4.2.5.4.

§ 2. De exploitant moet de resultaten van de uitgevoerde metingen bijhouden in een meetdossier dat steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ligt.

Afdeling 4.2.6. Beoordeling van de meetresultaten bij controle door de toezichthoudende overheid

Art. 4.2.6.1.

§ 1. Beoordeling meetresultaten voor de inrichtingen die overeenkomstig artikel 4.2.5.1.1. uitgerust zijn met debietsmeet- en bemonsteringsapparatuur.

1°. De technische controle op de lozing van afvalwater, zoals bedoeld in artikel 62 van titel I van het VLAREM, afkomstig van inrichtingen die uitgerust zijn met een controle-inrichting en operationele bemonsteringsapparatuur, zoals voorgeschreven in artikel 4.2.5.1.1. van dit besluit en waarvan de exploitanten bemonsteringen uitvoeren zoals voorgeschreven in de artikelen 4.2.5.2.1. of 4.2.5.3.1., wordt uitgevoerd door het gelijktijdig nemen van schepmonsters en

het opnemen van het debietsevenredige 24-uurmengmonster dat zich in het monsternametoestel bevindt. Deze monsters worden gelijktijdig overgemaakt aan het laboratorium gelast met de analyse, overeenkomstig artikel 62 van titel I van het VLAREM.

2°. Indien bij de analyse van het schepmonster blijkt dat de voor de parameters gemeten waarde hoger is dan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht overtreden te zijn.

Voor de parameters debiet, zuurtegraad, temperatuur, smaak, geur alsmede voor de stoffen van lijst I van bijlage 2C wordt de grenswaarde evenwel geacht te zijn overtreden wanneer de gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2. voor die parameters voorziene nauwkeurigheidseisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde.

3°. Indien bij de analyse van het schepmonster blijkt dat de voor een parameter, andere dan debiet, zuurtegraad, temperatuur, smaak, geur en de stoffen van lijst I van bijlage 2C, gemeten waarde hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, doch lager dan het tweevoud ervan, wordt overgegaan tot de bepaling van dezelfde parameter in het 24-uurmengmonster, op kosten van de exploitant. Indien ook de in dit mengmonster gemeten waarde hoger is dan de emissiegrenswaarde, wordt die grenswaarde geacht overtreden te zijn.

§ 2. Beoordeling meetresultaten voor andere inrichtingen

1°. De technische controle op de lozing van afvalwater, zoals bedoeld in artikel 62 van titel I van het VLAREM, afkomstig van andere inrichtingen dan deze vermeld onder § 1 van dit artikel, wordt uitgevoerd door het nemen van schepmonsters overeenkomstig artikel 62 van titel I van het VLAREM.

2°. Indien bij de analyse van het schepmonster blijkt dat de voor een parameter gemeten waarde hoger is dan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht overtreden te zijn.

Voor de parameters debiet, zuurtegraad, temperatuur, smaak, geur alsmede voor de stoffen van lijst I van bijlage 2C wordt de grenswaarde evenwel geacht te zijn overtreden wanneer de gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2. voor die parameters voorziene nauwkeurigheidseisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde.

3°. Indien bij de analyse van het schepmonster blijkt dat de voor een parameter, andere dan debiet, zuurtegraad, temperatuur, smaak, geur en de stoffen van lijst I van bijlage 2C, gemeten waarde hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, doch lager dan het tweevoud ervan, wordt binnen een redelijke termijn een tweede schepmonster genomen, dat op dezelfde parameter wordt geanalyseerd, op kosten van de exploitant. Indien ook de in dit monster gemeten waarde hoger is dan de emissiegrenswaarde, wordt die grenswaarde geacht overtreden te zijn.

TUSSENTITEL LOZING VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATERAfdeling 4.2.7. Lozing van huishoudelijk afvalwaterSubafdeling 4.2.7.1. Lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewaters of in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater.Art. 4.2.7.1.1.

§ 1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren luiden als volgt:

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;

3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarden niet overschrijden:

a) 25 milligram zuurstofverbruik per liter

b) 50 milligram zuurstofverbruik per liter voor de lozingen afkomstig van gebouwen die uitsluitend als woning gebruikt worden en waarin minder dan twintig personen wonen.

4° de inhoud van een flesje uit kleurloos glas van 150 milliliter:

a) volledig gevuld met een pas genomen monster van het geloosde water waaraan 0,4 milliliter van een 0,05 pct. oplossing van methyleenblauw wordt toegevoegd;

b) met een ingeslepen stop afgesloten;

c) en bij kamertemperatuur ($\pm 20^\circ\text{C}$) in het duister bewaard; mag binnen de drie dagen niet ontkleuren;

5° in het geloosde afvalwater mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:

a) 0,5 milliliter per liter voor de bezinkbare stoffen (tijdens een statische bezinking van twee uur);

b) 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

c) 3 milligram per liter voor de apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;

6° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de bijlage 2C, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;

7° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een schei-trechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.

§ 2. Voor bestaande inrichtingen die zijn ingedeeld onder rubriek 3.2., als bedoeld onder § 1. hiervoor, en met een vuilvracht van minder dan 5 inwonerequivalenten of afkomstig van uitsluitend voor bewoning dienende gebouwen, wordt geacht aan de voorwaarden onder § 1. 3° en 5° te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een septische put of een gelijkwaardige individuele voorbehandelingsinstallatie, gebouwd en uitgebaat overeenkomstig een code van goede praktijk.

Art. 4.2.7.1.2.

Wanneer de openbare weg niet van openbare riolering is voorzien en het bovendien niet mogelijk blijkt het afvalwater overeenkomstig de wetten en reglementen, in een naburige waterloop te lozen, is de lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater in toepassing van art. 4.2.1.3. toegelaten onder dezelfde voorwaarden als deze van art. 4.2.7.1.1.

Subafdeling 4.2.7.2. Lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering.

Art. 4.2.7.2.1.

§ 1: De lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, gelegen in zuiveringszone A of B, is toegelaten onder volgende algemene voorwaarden:

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastic, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten.

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:

- a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;
- b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
- c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§ 2. In een zuiveringszone A of B wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§ 3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering in een zuiveringszone C moet beantwoorden aan de voorwaarden van art. 4.2.7.1.1.

§ 4. Voor bestaande inrichtingen moet de in art. 4.2.7.1.1. § 2 bedoelde installatie in werking zijn binnen de 5 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit.

§ 5. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A worden de bestaande septische putten in het veranderde gedeelte bij voorkeur afgekoppeld.

Subafdeling 4.2.7.3. Werking en onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties, zoals septische putten.

Art. 4.2.7.3.1.

De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:

1° de individuele voorbehandelingsinstallaties moeten, in het geval het gaat om een septische put, jaarlijks geruimd worden om de goede werking ervan te vrijwaren en de openbare gezondheid niet te schaden of de hygiëne en veiligheid niet in het gedrang te brengen.

2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolering of in de collectoren is verboden.

3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

HOOFDSTUK 4.3. BEHEERSING VAN BODEM- EN GRONDWATERVERONTREINIGING

Afdeling 4.3.1. Algemene bepalingen

Art. 4.3.1.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de lozingen in grondwater, zoals bedoeld in rubriek 52 van de indelingslijst.

§ 2. Deze bepalingen zijn niet van toepassing op:

1° de uitspreiding van meststoffen mits de opgelegde grenswaarden of toegelaten hoeveelheden en/of de gebruiksaanwijzingen volgens een code van goede praktijk worden nageleefd;

2° buiten de waterwingebieden en de beschermingszones type I, II en III, de uitspreiding van stoffen voor gebruik in land- en tuinbouw, mits de opgelegde grenswaarden of toegelaten hoeveelheden en/of de gebruiksaanwijzingen worden nageleefd;

3° het direct of indirect lozen, het deponeren of opslaan van produkten en stoffen, die in zulk een geringe hoeveelheid en concentratie stoffen bevatten van de lijsten I en II van de bijlage 2B, dat elk gevaar voor de verontreiniging van het ontvangende grondwater nu of in de toekomst is uitgesloten.

§ 3. Directe lozingen van gevaarlijke stoffen van lijst I en II van bijlage 2B en indirecte lozingen van gevaarlijke stoffen van lijst I van bijlage 2B kunnen overeenkomstig art. 3 van het Besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen, niet worden vergund.

Art. 4.3.1.2.

§ 1. *Lozingen van stoffen van lijst I van bijlage 2B*

Elke lozing van stoffen van lijst I van bijlage 2B in het grondwater is verboden.

Handelingen, zoals bedoeld in de rubrieken 52.1.1.3°, 52.1.2. en 52.2.3° waarbij de vermelde gevaarlijke stoffen worden verwijderd of met het oog op hun verwijdering worden gestort, kunnen slechts vergund worden overeenkomstig het bepaalde in art. 2.4.1.1. en mits alle technische voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat de stoffen geen aquatische systemen kunnen bereiken of schade kunnen veroorzaken aan andere eco-systemen.

§ 2. Lozingen van stoffen van lijst II van bijlage 2B

1° elke directe lozing van stoffen van lijst II van bijlage 2B is verboden.

2° stoffen van lijst II van bijlage 2B kunnen slechts in het grondwater worden geloosd mits alle vereiste voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat deze lozing:

- a) de gezondheid van de mens of de watervoorziening niet in gevaar kan brengen;
- b) het leven en de eco-systemen in het water niet kan schaden;
- c) een ander rechtmatig gebruik van het water niet kan hinderen.

Afdeling 4.3.2. Indirecte lozing in grondwater van bedrijfsafvalwater dat stoffen van lijst II van bijlage 2B bevat

Art. 4.3.2.1.

Onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de milieuvergunning kunnen worden opgelegd, zijn de volgende voorwaarden van toepassing op de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater als bedoeld in de subrubrieken 52.1.1.2° en 52.2.2° van de indelingslijst:

1° elke lozingsmethode waarbij het afvalwater rechtstreeks in de bodem of in een grondwaterlaag wordt geïnjecteerd is verboden;

2° de indirecte lozing dient te gebeuren via een besterfput die een maximale diepte van 10 m onder het maaiveld mag hebben;

3° de besterfput dient gelegen te zijn op een afstand van tenminste:

- a) 75 m van een oppervlaktewater;
- b) 75 m van elke open kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
- c) 200 m van een grondwaterwinning;
- d) 200 m van elke bron van drinkwater, thermaalwater of mineraalwater;

4° de sub 2° bedoelde besterfput mag geen overloop hebben;

5° elke lozing in de sub 2° bedoelde besterfput van afvalstoffen, zoals afvalolie, verfstoffen, e.d., is ten strengste verboden;

6° met betrekking tot de naar de sub 2° bedoelde besterfput afgevoerde afvalwaters gelden voor de respectieve parameters als emissiegrenswaarden, de richtwaarden als bedoeld in artikel 2.4.1.1.; deze emissiegrenswaarden zijn absolute waarden die op elk ogenblik moeten worden nageleefd; in de

milieuvergunning kunnen in functie van de in de artikelen 2.4.1.1. en 2.4.2.1. vastgestelde milieukwaliteitsnormen strengere emissiegrenswaarden worden vastgesteld; in de milieuvergunning kunnen daarenboven beperkingen worden opgelegd met betrekking tot de maximum debieten die per uur, per dag, per maand of per jaar naar de in sub 2° bedoelde besterfput mogen worden afgevoerd;

7° de besterfput zelf moet daarenboven voorzien zijn van een gemakkelijk en veilig bereikbare opening die toelaat monsters te nemen van de zich in de besterfput bevindende materie.

8° de indirecte lozing in grondwater van bedrijfsafvalwater dat stoffen van lijst II van bijlage 2B bevat, is verboden in gebieden waar rioleringen aanwezig zijn; deze verbodsbepaling geldt niet voor besterfputten die reeds in gebruik waren genomen voor de aanleg van rioleringen, en voor zover de aansluiting op de riool technisch onmogelijk is. In de gevallen waar aansluiting technisch wel mogelijk is, dient deze aansluiting binnen de drie jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit gerealiseerd te zijn.

Art. 4.3.2.2.

§ 1. De bedrijfsafvalwaters moeten vooraleer in de besterfput te worden geloosd:

1° eerst worden behandeld in een waterbehandelingsinstallatie,;

2° na behandeling afgevoerd worden naar een controleput die alle waarborgen biedt om de kwaliteit en kwantiteit van het werkelijk afgevoerde afvalwater te controleren, en inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van dit afvalwater te nemen.

§ 2. De in § 1 bedoelde controleput moet beantwoorden aan de in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit gevoegde omschrijving en gestelde eisen.

In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat langs deze controleput geen huishoudelijk afvalwater of hemelwater mag worden afgevoerd.

§ 3. In het in § 1 bedoelde geval dient de exploitant op zijn kosten in de omgeving van de besterfput tenminste drie grondwatermeetputten aan te leggen teneinde tot de controle van het grondwater te kunnen overgaan. Tenminste één meetput dient zich te bevinden in het gebied waar het grondwater binnenstroomt (0-niveau) en twee meetputten in het gebied waar het grondwater uitstroomt. In de milieuvergunning kan de ligging en de diepte van de putten nader worden bepaald.

Voormelde grondwatermeetputten dienen daarenboven te voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° elke meetput is duidelijk geïdentificeerd;

2° de peilputten worden met een slot afgegrendeld;

3° een nivelleringsstreep met vermelding van het bijhorende TAW-niveau (Tweede Algemene Waterpassing) is duidelijk aangebracht;

De Afdeling Milieu-inspectie dient tenminste 10 dagen vóór de aanvang van de werken in kennis gesteld van de aanleg van de in het eerste lid bedoelde meetputten. Na het aanleggen dienen deze meetputten aan een testpomp onderworpen. De exploitant moet een technische steekkaart, opgemaakt of geattesteerd door de aannemer die de meetputten heeft aangelegd, en die alle technische gegevens in verband met de constructie en de uitgevoerde testpomp bevat, ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 4.3.2.3.

§ 1. Indien de maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater die naar de in artikel 4.3.2.1. bedoelde besterfput wordt afgevoerd, groter is dan 10 m³ per dag of 250 m³ per maand of 2.500 m³ per jaar, dient de exploitant daarenboven op zijn kosten over te gaan tot de volgende metingen:

1° controle op de in de besterfput geloosde afvalwaters:

- a) continue meting van het debiet;
- b) driemaandelijke meting van het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof alsmede het gehalte aan totale fosfor;
- c) halfjaarlijkse meting van de som van de metalen arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver en zink alsmede van de som van de metalen cadmium en kwik;
- d) meting van de andere relevante parameters die in de milieuvergunning zijn opgelegd, waaronder stoffen die niet van nature uit voorkomen in de te beschermen watervoerende laag;

2° ter controle van het grondwater dienen de volgende parameters in het water in de in artikel 4.3.2.2. bedoelde grondwatermeetputten tenminste halfjaarlijks gemeten:

- het grondwaterniveau;
- BZV;
- CZV;
- geleidingsvermogen;
- T.O.C.
- geabsorbeerde organisch gebonden halogenen (AOX);
- arseen;
- lood;
- cadmium;
- chroom;
- cyanide;
- dezelfde stoffen als bepaald in de milieuvergunning in toepassing van 1°, d) hierboven.

§ 2. De in § 1 bedoelde metingen en analyses dienen te gebeuren op kosten van de exploitant, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline water, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

§ 3. In het in § 1 bedoelde geval dient de exploitant de resultaten van de uitgevoerde metingen bij te houden in een meetdossier dat steeds ter inzage dient gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

Afdeling 4.3.3. Indirecte lozing in grondwater van huishoudelijk afvalwater

Art. 4.3.3.1.

Onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de milieuvergunning kunnen worden opgelegd, zijn de volgende voorwaarden van toepassing op de indirecte lozing van normaal huisafvalwater in grondwater als bedoeld in de subrubriek 52.1.1.1° en 52.2.1° van de indelingslijst:

1° elke lozingsmethode waarbij het afvalwater rechtstreeks in de bodem of in een grondwaterlaag wordt geïnjecteerd is verboden;

2° de indirecte lozing dient te gebeuren via een besterfput die een maximale diepte van 10 m onder het maaiveld mag hebben;

3° de besterfput dient gelegen te zijn op een afstand van tenminste:

- a) 50 m van een oppervlaktewater;
- b) 50 m van elke open kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
- c) 100 m van een grondwaterwinning;
- d) 100 m van elke bron van drinkwater, thermaalwater of mineraalwater;

4° de in sub 2° bedoelde besterfput mag geen overloop hebben;

5° alleen de lozing in de in sub 2° bedoelde besterfput van sanitaire afvalwaters is toegestaan; elke lozing van huishoudelijke kleine gevaarlijke afval, zoals afvalolie, verfresten, e.d., is ten strengste verboden;

6° de besterfput moet voorzien zijn van een gemakkelijk en veilig bereikbare opening die toelaat monsters te nemen van de zich in de besterfput bevindende materie;

7° de indirecte lozing in grondwater van huishoudelijk afvalwater is verboden in gebieden waar rioleringen aanwezig zijn; deze verbodsbepaling geldt niet voor besterfputten die reeds in gebruik waren genomen voor de aanleg van rioleringen, en voor zover de aansluiting op de riool technisch onmogelijk is. In de gevallen waar aansluiting technisch wel mogelijk is, dient deze aansluiting binnen de drie jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit gerealiseerd te zijn.

HOOFDSTUK 4.4. BEHEERSING VAN LUCHTVERONTREINIGING.

Afdeling 4.4.1. Algemene bepalingen

Art. 4.4.1.1.

Onverminderd de toepassing van het Veldwetboek en het Bosdecreet is de vernietiging door verbranding in open lucht van welke afvalstoffen ook, verboden behoudens wanneer het gaat om plantaardige afvalstoffen afkomstig van:

- 1° het onderhoud van tuinen;
- 2° de ontbossing of ontginning van terreinen;
- 3° eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden.

Art. 4.4.1.2.

In de beschermingszones en in de speciale beschermingszones, zoals gedefiniëerd in art. 1.1.2. is, onverminderd de bepalingen van dit reglement die voor het hele grondgebied, met inbegrip van bedoelde zones, van toepassing zijn, het gebruik van voor verwarming van gebouwen bestemde brandstof aan volgende regels onderworpen:

- a) de verbranding van turf, van bruinkool, van niet-rookloze kolenagglomeraten evenals van afvalstoffen van welke aard ook, is verboden;
- b) het zwavelgehalte van vloeibare brandstoffen mag niet meer bedragen dan 1 % van het gewicht, ongeacht het type van de gebruikte vloeibare brandstof;
- c) het gehalte aan vluchtige zwavel van vaste brandstoffen mag niet meer bedragen dan 1 % van het gewicht.

Afdeling 4.4.2: Algemene installatievoorschriften

BBT

Art. 4.4.2.1.

De installaties dienen ontworpen, gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk derwijze dat de van deze installaties afkomstige luchtverontreiniging maximaal wordt beperkt en zo mogelijk zelfs wordt voorkomen.

De installaties zullen daartoe worden uitgerust en geëxploiteerd met middelen ter beperking van de emissies die met de beste beschikbare technieken overeenkomen. De emissiebeperkende maatregelen dienen te zijn gericht zowel op een vermindering van de massaconcentratie als ook van de massastromen of massaverhoudingen van de van de installatie uitgaande luchtverontreiniging. Daarbij moet inzonderheid rekening gehouden worden met:

- 1° maatregelen ter vermindering van de hoeveelheid afvalgas, zoals inkapselen van installatiedelen, doelgericht opvangen van stromen afvalgas, enz.;
- 2° maatregelen ter optimalisering van de gebruikte stoffen en energie;
- 3° maatregelen ter optimalisering van de handelingen voor opstarten en stilleggen en overige bijzondere bedrijfsomstandigheden.

Evacuatie afvalgassenArt. 4.4.2.2.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van art. 4.4.2.1. dienen de afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften zijn nageleefd.

Wanneer de afvalgassen via een schoorsteen of ander afvoerkanaal worden geloosd, dient deze onverminderd de verplichtingen van art. 4.4.2.3. voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

§ 2. De afvalgassen dienen in elk geval via één of meer schoorstenen of andere geleide kanalen geloosd wanneer de totale emissies afkomstig van de inrichting voor één of meer van de volgende verontreinigende stoffen de hierna aangegeven emissiewaarde (onder emissiewaarde wordt hier verstaan: de gemiddelde waarde per bedrijfsuur van de emissies over één kalenderweek onder de inzake luchtverontreiniging meest ongunstige normale bedrijfsomstandigheden) overschrijdt:

parameter	emissiewaarde in kg/uur
stikstofoxyden (uitgedrukt in NO)	40
zwaveldioxyde	60
zwevende deeltjes (stof)	15
lood	0,5
cadmium	0,01
thallium	0,01
chloor	20
chloorwaterstof en anorganische gasvormige chloorverbindingen (uitgedrukt in Cl)	20
fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen (uitgedrukt in F)	1
koolmonoxyde	1.000

Minimumhoogte schoorstenen of geleide kanalen

Art. 4.4.2.3.

§ 1. Wanneer de emissies van verontreinigende stoffen meer bedragen dan de emissiewaarden vermeld in art. 4.4.2.2., dient de minimumhoogte van de schoorsteen of geleid kanaal bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogte- en verspreidingsberekeningssysteem weergegeven in bijlage 4.4.1. bij dit besluit of volgens een andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door de Afdeling Milieuvergunningen.

§2. In geval de werkelijke hoogte van de schoorsteen of geleid kanaal om stedenbouwkundige redenen, om redenen van ruimtelijke ordening of enige andere reden, lager is dan de minimumhoogte resulterend uit het in § 1 vermelde berekeningssysteem, worden de toelaatbare emissies van verontreinigende stoffen verder beperkt tot de grenswaarden die volgens het in het eerste lid vermelde berekeningssysteem geen aanleiding geven tot een overschrijding van de overeenkomstig dit reglement van toepassing zijnde milieukwaliteitsnormen voor de lucht.

Mededelingsplicht

Art. 4.4.2.4.

De exploitant van een in de eerste klasse ingedeelde inrichting waarbij afvalgassen met emissies hoger dan de in art. 4.4.2.2. vermelde emissiewaarden via één of meer schoorstenen of geleide kanalen worden geloosd, dient vóór de ingebruikname van de vergunde installaties de in art. 4.4.2.3. bedoelde schoorsteenhoogteberekening uit te voeren en deze ter beschikking te houden van de toezichthoudende ambtenaar.

Overgangsregeling voor bestaande installaties

Art. 4.4.2.5.

De exploitant van een vergunde inrichting die reeds in gebruik is op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, dient de in art. 4.4.2.4. bedoelde schoorsteenhoogteberekening uit te voeren en deze ter beschikking te houden van de toezichthoudende ambtenaar. Indien uit deze schoorsteenhoogteberekening een aanpassing van de bestaande schouwen of afvoerkanalen zou nodig blijken, moet de vereiste aanpassing geschieden bij de hernieuwing van de milieuvergunning voor de desbetreffende installaties zonder dat de termijn voor deze verplichting minder dan 10 jaar mag bedragen.

Afdeling 4.4.3. Algemene emissiegrenswaarden

Art. 4.4.3.1.

§ 1. Tenzij voor bepaalde categorieën van inrichtingen anders in dit reglement bepaald, zijn de in bijlage 4.4.2. opgenomen emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op geleide emissies in de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

In de milieuvergunning kunnen:

- 1° in functie van de milieukwaliteitsnormen voor de lucht strengere emissiegrenswaarden worden opgelegd;
- 2° bij toepassing van de beste beschikbare technieken afwijkende emissiegrenswaarden worden opgelegd, in zoverre deze verenigbaar zijn met de door dit reglement vastgestelde milieukwaliteitsnormen voor de lucht.
- 3° voor de inrichtingen gevestigd in een beschermingszone of in een speciale beschermingszone, emissiegrenswaarden worden opgelegd die strenger zijn dan de emissiegrenswaarden vermeld onder § 1 in functie van de voor deze zones vastgestelde milieukwaliteitsnormen voor de lucht;
- 4° emissiegrenswaarden voor bepaalde stoffen worden opgelegd, uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag);
- 5° emissiebeperkingen worden opgelegd voor al dan niet gespecificeerde stoffen, uitgedrukt in maximale stofneerslaghoeveelheden op de bodem in de omgeving van de inrichting en/of in milieukwaliteitsnormen in de omgevingslucht rondom de inrichting;

§ 2. Bij aanwezigheid van verscheidene stoffen die onder eenzelfde van de in bijlage 4.4.2. vermelde subpunten zijn geklasseerd, gelden de per stof voorgeschreven emissiegrenswaarden tevens voor de som van de verschillende onder eenzelfde subpunt geklasseerde stoffen, behoudens voor wat de stoffen vermeld sub 2°, 3°, 4° en 5° betreft.

Bij aanwezigheid van stoffen vermeld sub 9°, 10° en 11° mag, bij een totale massastroom van 3 kg/uur of meer, de massaconcentratie in het afvalgas 150 mg/Nm³ niet overschrijden.

§ 3. Stoffen die niet voorkomen in de lijst van organische stoffen worden gerekend tot de groep waarvan de stoffen wat betreft hun invloed op het milieu deze het meest nabijkomen. Daarbij moet in het bijzonder rekening worden gehouden met de afbreekbaarheid en bioaccumulatie, toxiciteit, invloeden van afbraakprocessen met hun betreffende reactieproducten en geurintensiteit. Dit kan geregeld worden in de milieuvergunning.

§ 4. Voor bestaande installaties dient bij de toepassing van de eis met betrekking tot het gebruik van de beste beschikbare technieken zoals gesteld in artikel 4.4.2.1., rekening gehouden met:

- 1° de technische kenmerken van de inrichting;
- 2° de gebruiksgraad en de residuele levensduur van de inrichting;
- 3° de aard en het volume van de verontreinigende emissies van de inrichting;
- 4° de wenselijkheid geen overmatige hoge kosten te veroorzaken voor de betrokken inrichting, met name rekening houdende met de economische situatie van de tot de betrokken categorie behorende ondernemingen.

§ 5. Tenzij anders in de desbetreffende hoofdstukken, afdelingen of subafdelingen van dit reglement vermeld, gelden voor de "bestaande inrichtingen" de in dit artikel vastgestelde emissiegrenswaarden pas met in acht name van de in Hoofdstuk 3.2. van dit besluit voor deze bestaande inrichtingen voorziene overgangstermijnen.

Afdeling 4.4.4. Meetstrategie en toetsing meetwaarden

Artikel 4.4.4.1.

§ 1. De parameters SO₂, NO_x, en stofdeeltjes totaal dienen in geval de massastroom van de beschouwde stof meer bedraagt dan respectievelijk 5 kg SO₂/u, 5 kg NO_x/u, uitgedrukt als NO₂, of 0,5 kg stof/u, tenminste maandelijks op kosten van de exploitant gemeten, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

§ 2. Wanneer de emissies van de in § 1 bedoelde stoffen groter zijn dan respectievelijk 50 kg SO₂/u, 30 kg NO_x/u, uitgedrukt als NO₂, of 5 kg stof/u dienen de emissiewaarden van deze stof(fen) continu gemeten door middel van een op kosten van de exploitant geïnstalleerde meetinrichting gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht.

Van de in het eerste lid bedoelde continue metingen mag worden afgezien als door andere controles met dezelfde nauwkeurigheid kan worden vastgesteld dat de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet worden overschreden. Als voormelde andere controles komen in aanmerking:

- de continue vaststelling van de doeltreffendheid van de installaties tot emissievermindering;
- de continue vaststelling van de samenstelling van de brandstoffen of van de verwerkte stoffen of van de procesomstandigheden;
- enige andere gelijkwaardige continue controle.

In dit geval dient eenmaal per maand gemeten te worden. Dit is niet van toepassing voor de bepalingen van hoofdstuk 5.20. (Industriële inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken).

§ 3. In de milieuvergunning kunnen daarenboven worden opgelegd:

1° metingen, op kosten van de exploitant uitgevoerd, van emissies van andere relevante parameters;

2° metingen, op kosten van de exploitant uitgevoerd, van immissies van bepaalde stoffen in de omgeving van de inrichting;

3° metingen, op kosten van de exploitant uitgevoerd, van de neerslag van bepaalde stoffen op de bodem in de omgeving van de inrichting.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van §§ 2 en 3, geldt met betrekking tot de meetmethode, de monsterneming, de te meten relevante parameters, de meetfrequentie, het controlemeetprogramma en de beoordeling van de meetresultaten van de in bijlage 4.4.2. bedoelde emissiegrenswaarden, de meetstrategie voor luchtverontreinigende stoffen zoals nader bepaald in de artikelen 4.4.4.2. tot en met 4.4.4.5. en de bijlagen 4.4.3. en 4.4.4.

Art. 4.4.4.2.

Meetmethode

§ 1. De meetmethode omvat de monsterneming, de analyse en de berekening van het resultaat.

§ 2. De meetmethode moet gebeuren volgens een code van goede praktijk en dient inzonderheid aangepast te zijn aan de te meten stof alsmede aan de voor deze stof voorgeschreven grenswaarde. Een aantal van deze meetmethodes zijn opgenomen in kolom 3 van de tabel onder bijlage 4.4.2.

Van de in het eerste lid bedoelde meetmethoden kan worden afgezien als door andere controles met dezelfde nauwkeurigheid kan worden vastgesteld dat de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet worden overschreden.

Als voormelde andere controles komen in aanmerking:

- de continue vaststelling van de doeltreffendheid van de installaties tot emissievermindering;
- de continue vaststelling van de samenstelling van de brandstoffen of van de verwerkte stoffen of van de procesomstandigheden;
- enige andere gelijkwaardige controle;
- het opmaken van massabalansen.

Voor wat de meting van asbestemissies betreft dient hetzij de gravimetrische methode, hetzij de telbare-vezelmethode bepaald in de bijlage 4.4.5. aangewend.

§ 3. De bepalingsdrempel, de gevoeligheid, de precisie en de betrouwbaarheid van de methode moeten aangepast zijn aan de voor de te meten stof voorgeschreven grenswaarde. Het meetbereik moet tenminste het gebied bestrijken gelegen tussen 0,1 x de grenswaarde enerzijds en 3 x de grenswaarde anderzijds.

§ 4. In geval de meting geschiedt door de exploitant moet de meetmethode tenminste om de drie jaar door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht vergeleken worden met een referentiemethode, ofwel uitgetest met referentiemengsels. De vastgestelde afwijkingen moeten in rekening worden gebracht.

§ 5. De som van alle systematische en toevallige fouten van de monsterneming en de analyse samen mag niet meer bedragen dan 30 % van het resultaat van de meting, behoudens voor wat de meting van asbestemissies betreft. Deze laatste moet voldoen aan de bepalingen van de bijlage 4.4.5.

Art. 4.4.4.3.

Monsterneming

Voor het bepalen van één meetwaarde kunnen de volgende bemonsteringsmethoden worden aangewend:

1° continue bemonstering gedurende de volledige referentieperiode;

2° bemonstering gedurende een aantal opeenvolgende tijdsintervallen van één uur die de volledige referentieperiode omvatten; de meetwaarde overeenstemmend met de beschouwde referentieperiode wordt hierbij berekend als het tijdgewogen rekenkundige gemiddelde van de verschillende metingen;

3° discontinue bemonstering, tijdens de referentieperiode, waarbij de monsternemingsduur van de verschillende bemonsteringen ten hoogste een factor 2 mag verschillen; in dat geval dienen afhankelijk van de toegepaste monsternemingsduur tenminste het volgende aantal monsters genomen:

- voor een referentieperiode van 1 uur:

monsternemingsduur	aantal monsters
< 2,5 minuten	4
7,5 minuten	3
15 minuten	2
≥ 30 minuten	1

- voor andere referentieperioden:

monsternemingsduur	aantal monsters
≤ 15 minuten	4 of meer
30 minuten	3 of meer
1 uur	2 of meer
2 uur of meer	1

De monsternemingsduur en/of frekventie moet zonodig worden verhoogd indien men met de aangegeven monsternemingsduur en/of frekventie niet tot een betrouwbaar eindresultaat komt.

De erkende deskundige, zoals bedoeld in artikel 4.4.4.1., en/of de exploitant dient te verifiëren dat de gekozen monsternemingsduur en meetfrekventie een representatief gemiddelde oplevert voor de voorgeschreven referentiemethode.

Art. 4.4.4.4.

Te meten relevante parameters en meetfrekventie

§ 1. Onverminderd de metingen die overeenkomstig de andere bepalingen van dit reglement en/of door de milieuvergunning zijn voorgeschreven, dienen op kosten van de exploitant in de emissies van afvalgassen geloosd door de in eerste klasse ingedeelde inrichtingen de in bijlage 4.4.3. opgenomen parameters met de aangegeven meetfrequentie gemeten.

In de milieuvergunning kan daarenboven de meting van parameters waarvan de meting niet door dit reglement is voorgeschreven bijkomend worden opgelegd. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dienen ook deze relevante parameters gemeten volgens de in dit artikel voorgeschreven meetfrekventie. Indien het een parameter betreft waarvoor de meetfrekventie noch in dit artikel, noch in de milieuvergunning is bepaald geldt een zesmaandelijkse meetfrekventie.

§ 2. De in § 1 voorgeschreven meetfrequentie dient nageleefd gedurende het eerste jaar:

1° na de invoetreding van dit besluit voor de op de datum van inwerkingtreding van dit besluit in exploitatie zijnde inrichtingen, voor zover nog niet even veel metingen werden uitgevoerd in het kader van een reeds bestaande meetstrategie. In dit laatste geval worden de bestaande meetwaarden gebruikt ter evaluatie en wordt onmiddellijk overgegaan naar het controlemeetprogramma vastgesteld in bijlage 4.4.4.

2° na de ingebruikname voor de inrichtingen waarvan de exploitatie na de datum van inwerkingtreding van dit besluit wordt aangevat.

Mits de exploitant het in bijlage 4.4.4. vermelde controlemeetprogramma toepast, kan na deze periode de meetfrekventie voor één of meer parameters aangepast worden overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.4.4.

Art. 4.4.4.5.*Beoordeling meetresultaten*

Het geloosde afvalgas, al of niet na behandeling in een afvalgaszuiveringsinstallatie, wordt geacht in overeenstemming te zijn met de in dit besluit en/of in de milieuvergunning opgelegde emissiegrenswaarden:

1° in geval geen maandelijkse noch met een grotere frequentie uitgevoerde meting, op basis van uurmonsternemingen, gebeurt: wanneer elke gemeten waarde, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. § 5 vereiste nauwkeurigheid, lager is dan of gelijk aan de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde;

2° in geval een maandelijkse of met een grotere frequentie uitgevoerde meting, op basis van uurmonsternemingen gebeurt, indien aan tenminste één van de beide volgende voorwaarden is voldaan:

a) ofwel wanneer elke gemeten waarde, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. § 5 vereiste nauwkeurigheid, lager is dan of gelijk aan de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde;

b) ofwel wanneer tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden is voldaan:

i) geen enkele van de op basis van de gemeten uurswaarden berekende daggemiddelde waarden mag, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. § 5 vereiste nauwkeurigheid, de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde overschrijden;

ii) van al de gedurende een bepaald kalenderjaar gemeten uurgemiddelden, mag, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. § 5 vereiste nauwkeurigheid, maximum het sub 3° vermelde aantal gemeten uurgemiddelden de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde overschrijden;

iii) geen enkel gemeten uurgemiddelde, mag, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. § 5 vereiste nauwkeurigheid, hoger zijn dan de waarde die overeenstemt met tweemaal de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde; deze bepaling geldt evenwel niet voor opstart- en stilleggingen waarbij het overschrijden van het tweevoud van de voorgeschreven emissiegrenswaarde niet kan worden verhinderd; met betrekking tot deze opstart- en stilleggingen kunnen in de milieuvergunning bijzondere voorwaarden of beperkingen worden opgelegd;

3° voor de toepassing van de bepalingen van sub 2° wordt het - maximum aantal monsters per kalenderjaar, dat niet voldoet aan de grenswaarden, in functie van het aantal gedurende de refe-

rentieperiode uitgevoerde uurmonsternames, als volgt vastgesteld:

aantal gedurende een jaar genomen uurmonsters	maximaal toegestaan aantal monsters dat niet voldoet aan de grenswaarden
12 - 19	0
20 - 40	1
41 - 60	2
61 - 80	3
81 - 100	4
101 - 120	5
121 - 140	6
141 - 160	7
161 - 180	8
181 - 200	9
201 - 220	10
221 - 240	11
241 - 260	12
261 - 280	13
281 - 300	14
301 - 320	15
321 - 340	16
341 - 365	17

Afdeling 4.4.5. Wintersmogperiodes

Art. 4.4.5.1.

Toepassingsgebied

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen waarvan de totaal door de inrichting geloosde emissies voor één of meer parameters meer bedragen dan de volgende emissiewaarden:

parameter	emissiewaarde in kg/uur
stikstofoxyden (uitgedrukt in NO)	40
zwaveldioxyde	60
zwevende deeltjes (stof)	15
chloor	20
chloorwaterstof en anorganische gasvormige chloorverbindingen (uitgedrukt in Cl)	20
fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen (uitgedrukt in F)	1
koolmonoxyde	1.000

Onder voormelde emissiewaarde wordt verstaan de gemiddelde waarde per bedrijfsuur van de emissies over één kalenderweek onder de inzake luchtverontreiniging meest ongunstige bedrijfsomstandigheden.

Art. 4.4.5.2.

Maatregelen bij smog

Gedurende de periodes van wegens ongunstige meteorologische omstandigheden tijdelijk verhoogde luchtverontreiniging dient de exploitant van een in artikel 4.4.5.1. bedoelde inrichting alle mogelijke maatregelen te treffen om de emissies van verontreinigende stoffen maximaal te beperken. Deze maatregelen zullen inzonderheid betrekking hebben op:

- 1° de tijdelijke beperking van produktieprocessen alsook van verbrandingsprocessen die aanleiding geven tot bedoelde emissies;
- 2° de tijdelijke overschakeling naar zwavelarme brandstof en zo mogelijk naar aardgas als brandstof;
- 3° de tijdelijke opschorting van uitstelbare luchtverontreinigende activiteiten;
- 4° het uitstellen van het opstarten van bepaalde processen wanneer dit met een extra emissie zou gepaard gaan.

Art. 4.4.5.3.

Waarschuwingfase

§ 1. De in artikel 4.4.5.2. bedoelde exploitant dient zich in staat van paraatheid te houden voor het treffen van de in artikel 4.4.5.2. bedoelde maatregelen zodra:

- 1° ofwel het gemeten glijdend 24-uursgemiddelde (over een periode van 24 opeenvolgende uren) van zwaveldioxyde in de omgevingslucht hoger is dan $190 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
- 2° ofwel het gemeten glijdend uurgemiddelde van stikstofdioxyde in de omgevingslucht hoger is dan $150 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

§ 2. De in § 1 bedoelde waarschuwingfase neemt een einde zodra de gemeten glijdend 24-uursgemiddelde immissiewaarde van zwaveldioxyde lager is dan of gelijk aan $190 \mu\text{g}/\text{m}^3$, respectievelijk de gemeten glijdend uurgemiddelde immissiewaarde van stikstofdioxyde over een periode van 24 opeenvolgende uren lager is dan of gelijk aan $150 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Art. 4.4.5.4.

Alarmfase

§ 1. De in artikel 4.4.5.2. bedoelde exploitant dient over te gaan tot het treffen van de in artikel 4.4.5.2. bedoelde maatregelen telkens wanneer:

- 1° ofwel het gemeten glijdend 24-uursgemiddelde (over een periode van 24 opeenvolgende uren) van zwaveldioxyde in de omgevingslucht hoger is dan $250 \mu\text{g}/\text{m}^3$;

2° ofwel het gemeten glijdend uurgemiddelde van stikstofdioxyde in de omgevingslucht hoger is dan $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

§ 2. De in § 1 bedoelde maatregelen nemen een einde zodra de gemeten glijdend 24-uursgemiddelde immissiewaarde van zwaveldioxyde over een periode van 24 opeenvolgende uren lager is dan of gelijk aan $190 \mu\text{g}/\text{m}^3$, respectievelijk de gemeten glijdend uurgemiddelde immissiewaarde van stikstofdioxyde over een periode van 24 opeenvolgende uren lager is dan of gelijk aan $150 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Art. 4.4.5.5.

De Afdeling Milieu-inspectie deelt aan de betrokken exploitanten mee wanneer de waarschuwingsfase of de alarmfase ingaan en ook wanneer ze eindigen. Deze gegevens worden tegelijkertijd meegedeeld aan de andere gewesten, aan de buurlanden en aan de pers.

HOOFDSTUK 4.5. BEHEERSING VAN GELUIDSHINDER

Afdeling 4.5.1. Algemene bepalingen

Art. 4.5.1.1.

De exploitant treft ter naleving van de bepalingen van dit hoofdstuk, de nodige maatregelen om de geluidsproduktie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken. Naargelang van de omstandigheden en technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de huidige stand van de techniek wordt hierbij gebruik gemaakt van een oordeelkundige (her)schikking van de geluidsbronnen, geluidsarme installaties en toestellen, geluidsisolatie en/of -absorptie en/of -afscherming.

Afdeling 4.5.2. Voorwaarden voor nieuwe inrichtingen van klasse 1 en 2 en voor aanzienlijke veranderingen van bestaande inrichtingen van klasse 1 en 2

Art. 4.5.2.1.

§ 1. $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid is gelijk aan of hoger dan de richtwaarde van bijlage 2.2.1. bij dit besluit

Het specifieke geluid, voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een aanzienlijke verandering heeft uitgemaakt, moet beperkt worden tot het $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid verminderd met 5 dB(A) enerzijds alsmede tot de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bepaalde richtwaarden anderzijds.

§ 2. $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid is lager dan de richtwaarden in de gebieden onder 1°, 4°, 6° of 7° van de bijlage 2.2.1. bij dit besluit

Het specifieke geluid voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een aanzienlijke

verandering heeft uitgemaakt, moet beperkt worden tot het $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid enerzijds en tot de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bepaalde richtwaarde verminderd met 5 dB(A) anderzijds.

§ 3. $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijk omgevingsgeluid is lager dan de richtwaarden in de gebieden onder 2°, 3°, 5° of 8° van de bijlage 2.2.1. bij dit besluit

Het specifiek geluid voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een aanzienlijke verandering heeft uitgemaakt, moet beperkt worden tot de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bepaalde richtwaarde verminderd met 5 dB(A).

§ 4. Onverminderd de bepalingen van de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel moeten nieuwe inrichtingen van klasse 1 of 2, alsmede aanzienlijke veranderingen van bestaande inrichtingen van klasse 1 of 2 waarvan de activiteiten plaats vinden in gebouwen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan volgende bepalingen:

Het specifieke geluid van de inrichting gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2. bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 3 dB(A).

§ 5. In geval dat het specifieke geluid van een inrichting een sterk fluctuerend, intermitterend, incidenteel of impulsachtig karakter vertoont, kan in de milieuvergunning een bovengrens aan dit specifieke geluid worden opgelegd.

Het opleggen van eisen aan de maximaal toelaatbare geluidsniveaus moet gekoppeld worden aan de aard van het specifieke geluid; in de gevallen waar L_p uitgedrukt wordt in grootheden als $L_{A95,1h}$ waarbij de geluidsemisatie en/of -inmisatie gekenmerkt wordt door een regelmatig verloop (stabiel geluid) is het niet vereist bovengrenzen op te leggen.

In de gevallen waar het gemeten geluid een tonaal karakter heeft en indien uit een tertsbandanalyse blijkt dat een band 5 dB of meer uitsteekt boven de waarde van beide aanliggende banden moet een correctie van 5 toegevoegd worden om het specifiek geluid te bekomen. Indien de tonale componenten hoorbaar zijn maar slechts kunnen aangetoond worden door een smalbandanalyse wordt de correctie beperkt tot 2. In geval van muziekgeluid evenwel wordt steeds een correctie van 5 toegevoegd om het specifieke geluid te bekomen.

In de gevallen waar het specifieke geluid een sterkt fluctuerend, intermitterend, incidenteel of impulsachtig karakter heeft, is het wenselijk een bovengrens aan de geluidsimmisatie op te leggen; het verschil tussen het maximale niveau, gemeten volgens de snelle tijdsweging, en het $L_{Aeq,T}$ kan worden beperkt tot de volgende waarden, afhankelijk van de periode van het etmaal:

- bij sterk fluctuerend geluid

$L_{A,max}$	-	$L_{Aeq,dag}$	≤ 15 dB(A)
$L_{A,max}$	-	$L_{Aeq,avond}$	≤ 10 dB(A)
$L_{A,max}$	-	$L_{Aeq,nacht}$	≤ 10 dB(A)

- bij intermitterend geluid

$$\begin{aligned} L_{A,max} - L_{Ares,dag} \text{ of } L_{A95,dag} &\leq 15 \text{ dB(A)} \\ L_{A,max} - L_{Ares,avond} \text{ of } L_{A95,avond} &\leq 10 \text{ dB(A)} \\ L_{A,max} - L_{Ares,nacht} \text{ of } L_{A95,nacht} &\leq 10 \text{ dB(A)} \end{aligned}$$

- bij impulsachtig geluid

(met en zonder typische buitenactiviteiten zoals laden en lossen)

$$\begin{aligned} L_{A,max} - L_{Acq,dag} &\leq 20 \text{ dB(A)} \\ L_{A,max} - L_{Acq,avond} &\leq 15 \text{ dB(A)} \\ L_{A,max} - L_{Acq,nacht} &\leq 15 \text{ dB(A)} \end{aligned}$$

- bij incidenteel geluid

$$\begin{aligned} L_{A,max} \text{ of } L_{Acq,Tv} - L_{Acq,dag} &\leq 20 \text{ dB(A)} \\ L_{A,max} \text{ of } L_{Acq,Tv} - L_{Acq,avond} &\leq 10 \text{ dB(A)} \\ L_{A,max} \text{ of } L_{Acq,Tv} - L_{Acq,nacht} &\leq 10 \text{ dB(A)} \end{aligned}$$

met T_v de duur van de incidentele verhoging.

§ 6. De exploitant dient op schriftelijk verzoek van de toezichthoudende ambtenaren of overeenkomstig de bijzondere voorwaarden die in dit verband in de vergunning kunnen worden opgelegd, aan te tonen, zo nodig aan de hand van het in artikel 4.5.3.1. bedoelde volledig akoestisch onderzoek, dat de voorwaarden in de §§ 1 tot en met 5 van dit artikel worden nageleefd.

Afdeling 4.5.3. Voorwaarden voor bestaande inrichtingen van 1ste en 2de klasse

Art. 4.5.3.1.

§ 1. In de gevallen dat de exploitatie van de inrichting(en) aanleiding geeft tot ernstige klachten wegens geluidshinder en in zoverre volgens een beperkt akoestisch onderzoek een door de inrichting veroorzaakte overschrijding van de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bepaalde richtwaarden wordt vastgesteld, kan de toezichthoudende ambtenaar de exploitant verplichten tot uitvoering van een volledig akoestisch onderzoek en dit op kosten van de exploitant(en).

Het akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig bijlage 4.5.2. bij dit besluit en bepaalt de bijdrage van de inrichting of, in voorkomend geval van elke inrichting tot voormelde overschrijding.

§ 2. Indien het volledig akoestische onderzoek bedoeld in § 1 van dit artikel uitwijst dat het specifieke geluid voortgebracht door de inrichting(en) de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bedoelde richtwaarde met 10 dB(A) of meer overschrijdt, moet(en) de exploitant(en) van de betrokken inrichting(en) op zijn(hun) kosten een saneringsplan opstellen en uitvoeren overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.5.3. bij dit besluit.

§ 3. Indien het volledig akoestische onderzoek bedoeld in § 1 van dit artikel uitwijst dat het specifieke geluid voortgebracht door de inrichting(en) de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bepaalde richtwaarden met minder dan 10 dB(A) overschrijdt, kan de vergunningverlenende overheid, op eensluidend advies van de Afdeling Milieuvergunningen voor de

inrichtingen van de 1ste klasse en van de Afdeling Milieuvergunningen en van de bevoegde gemeentelijke milieudienst voor inrichtingen van de 2de klasse, een saneringsplan ter uitvoering opleggen overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.5.3. bij dit besluit.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel wordt het specifieke geluid van bestaande inrichtingen van klasse 1 of 2 waarvan de activiteiten plaatsvinden in gebouwen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken zodanig beperkt dat de richtwaarden van bijlage 2.2.2. bij dit besluit zo goed mogelijk worden benaderd, rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1. van dit besluit en met gebruik van de best beschikbare technieken.

Het specifieke geluid van de inrichting wordt gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moet het specifieke geluid van de inrichting voldoen aan de bepalingen van deze paragraaf uiterlijk binnen een termijn van 2 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit.

§ 5. In geval het specifieke geluid van een inrichting een intermitterend, incidenteel of impulsachtig karakter vertoont kan in de milieuvergunning een bovengrens aan dit specifieke geluid worden opgelegd, overeenkomstig het bepaald in art. 4.5.2.1. § 5.

§ 6. Bij overtreding van de in de milieuvergunning overeenkomstig artikel 4.5.5.1. opgelegde bijzondere voorwaarden kan de vergunningverlenende overheid, op eensluidend advies van de Afdeling Milieuvergunningen, voor de inrichtingen van de 1ste klasse en van de Afdeling Milieuvergunningen en de bevoegde gemeentelijke milieudienst voor inrichtingen van de 2de klasse, een saneringsplan ter uitvoering opleggen overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.5.3. bij dit besluit.

Afdeling 4.5.4. Voorwaarden voor inrichtingen van klasse 3

Art. 4.5.4.1.

§ 1. Het specifieke geluid van nieuwe inrichtingen alsmede van aanzienlijke veranderingen van bestaande inrichtingen mag op de in § 3 of 4 van bijlage 4.5.1. bij dit besluit bepaalde meetpunten de met 5 dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 2.2.1. bij dit besluit niet overschrijden.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 van dit artikel moet het specifiek geluid van nieuwe inrichtingen alsmede van aanzienlijke veranderingen van bestaande inrichtingen waarvan de activiteiten plaatsvinden in gebouwen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan de volgende bepaling:

het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2. bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 3 dB(A).

§ 3. Het specifiek geluid van bestaande inrichtingen wordt op de in § 3 of 4 van bijlage 4.5.1. bij dit besluit bepaalde meetpunten zodanig beperkt dat de richtwaarde in bijlage 2.2.1. bij dit besluit zo goed mogelijk wordt benaderd, rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1. en met gebruik van de best beschikbare technieken.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van § 3 van dit artikel wordt het specifieke geluid van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken zodanig beperkt dat de richtwaarden van bijlage 2.2.2. bij dit besluit zo goed mogelijk worden benaderd rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1. van dit besluit en met gebruik van de best beschikbare technieken die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengt.

§ 5. Het specifieke geluid van de bestaande inrichtingen moet uiterlijk binnen een termijn van 3 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit voldoen aan de bepalingen van de §§ 3 en 4 van dit artikel.

Afdeling 4.5.5. Bijzondere voorwaarden

Art. 4.5.5.1.

§ 1. De vergunningverlenende overheid kan strengere grenswaarden en meetomstandigheden opleggen voor het specifieke geluid voortgebracht door inrichtingen van klasse 1 of 2 gelegen in de nabijheid van stiltebehoevende instellingen of zones, zoals bejaardentehuizen, ziekenhuizen, scholen, natuurrezervaten, enz.

§ 2. De in §1 van dit artikel bedoelde grenswaarden kunnen ofwel buitenshuis ofwel, in geval van inrichtingen waarvan de activiteiten plaatsvinden in gebouwen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken binnenshuis worden opgelegd en dit zowel voor overdag, 's avonds als 's nachts.

§ 3. In geval dat het specifieke geluid van een inrichting een intermitterend, incidenteel of impulsachtig karakter vertoont kunnen strengere grenswaarden aan dit specifieke geluid worden opgelegd in de nabijheid van de in § 1 van dit artikel bedoelde stiltebehoevende instellingen of zones.

HOOFDSTUK 4.6. BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT

Art. 4.6.0.1.

Onverminderd andere reglementaire bepalingen treft de exploitant de nodige maatregelen om lichthinder te voorkomen.

Art. 4.6.0.2.

Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

Art. 4.6.0.3.

Klemtoonverlichting mag uitsluitende gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

Art. 4.6.0.4.

Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

HOOFDSTUK 4.7. BEHEERSING VAN ASBESTArt. 4.7.0.1.

Onverminderd de bepalingen terzake water-, bodem-, grondwater- en luchtverontreiniging en afvalstoffenbeheersing moeten overeenkomstig de Richtlijn 87/217/EEG bij het gebruik van asbest en werken met asbesthoudend produkten de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat emissies van asbest in het milieu en afvalstoffen van asbest voor zover dat met redelijke middelen mogelijk is aan de bron worden verminderd en voorkomen. Bij gebruik van asbest impliceren deze maatregelen dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technieken, met inbegrip van recycling of behandeling waar zulks dienstig is.

Tevens dienen de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat:

1° tijdens het vervoer, het laden en het lossen van afvalstoffen die asbestvezels of asbeststof bevatten, deze vezels en stof niet vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels kunnen bevatten;

2° afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten, indien gestort op plaatsen waar zulks met vergunning mogelijk is, zodanig worden behandeld, zijn verpakt of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen;

3° activiteiten die verbonden zijn aan het werken met asbest bevattende produkten geen noemenswaardige milieuverontreiniging door asbestvezels of -stof veroorzaken;

4° de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, waarbij asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen, geen asbest in het milieu terechtkomen.

Art. 4.7.0.2.

Voor bestaande installaties dient bij de toepassing van de eis met betrekking tot het gebruik van de beste beschikbare technieken zoals gesteld in artikel 4.7.0.1. § 1, rekening gehouden met:

- 1° de technische kenmerken van de inrichting;
- 2° de gebruiksgraad en de residuele levensduur van de inrichting;
- 3° de aard en het volume van de verontreinigende emissies van de inrichting;

4° de wenselijkheid geen overmatige hoge kosten te veroorzaken voor de betrokken inrichting, met name rekening houdende met de economische situatie van de tot de betrokken categorie behorende ondernemingen.

DEEL 5 SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 5.1. AARDOLIE OF AARDOLIEPRODUKTEN

Art. 5.1.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder de subrubrieken 1.1. en 1.2. van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene, eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere milieuvorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.2. INRICHTINGEN VOOR DE VERWERKING VAN AFVALSTOFFEN.

Afdeling 5.2.1. Algemene bepalingen.

Toepassingsgebied

Art. 5.2.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 2 van de indelingslijst.

§ 2. De voorschriften van dit hoofdstuk gelden onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

§ 3. De volgende voorwaarden inzake de aanvaarding van afvalstoffen, het werkplan en inrichting en infrastructuur gelden niet voor de opslag van afvalstoffen - in functie van de regelmatige afvoer ervan - in de inrichting waar de afvalstoffen worden geproduceerd.

§ 4. De hierna volgende algemene uitbatingsvoorwaarden worden, naargelang het type inrichting, aangevuld door de voorwaarden, opgenomen onder de afdelingen 5.2.2. (inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afvalstoffen), 5.2.3. (verbrandingsinrichtingen voor afvalstoffen) en 5.2.4. (stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem).

De aanvaarding en registratie van afvalstoffen.

Art. 5.2.1.2.

§ 1. De aanvoer, de aanvaarding, de opslag, de verwerking en de afvoer van afvalstoffen zijn enkel toegelaten mits toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde. De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende overheid.

§ 2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning of in dit besluit is de installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug met automatische registratie verplicht. De installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug is in ieder geval verplicht voor inrichtingen waar bedrijfs- of huishoudelijke afvalstoffen afkomstig van derden worden verwijderd. De ijking gebeurt overeenkomstig de ijkwet. De toegang van de aanvoerende vrachtwagens is slechts toegelaten over de in werking zijnde weegbrug.

§ 3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning mag de normale afvalstoffenaanvoer niet vóór 7 uur en na 19 uur plaatsvinden.

§ 4. De exploitant houdt een register bij. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning noteert de exploitant in het register naargelang de aard van de inrichting volgende gegevens:

1° gegevens omtrent de aangevoerde afvalstoffen:

- a) het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de afvalstof;
- b) de aard van de afvalstof (met vermelding van het rubrieknummer van de afvalstoffencatalogus);
- c) de herkomst (producent) en de oorsprong (produktieproces) van de afvalstof;
- d) de vervoerder van de afvalstof en de wijze van vervoer (met vermelding van de referenties van de eventuele transportdocumenten);
- e) de hoeveelheid van de afvalstof (met vermelding van het nummer van de eventuele weegbon);
- f) opmerkingen omtrent de afvalstof en de aanvoer.

2° gegevens omtrent de verwerkte afvalstoffen:

- a) de aard van de afvalstof (met vermelding van het rubrieknummer van de afvalstoffencatalogus);
- b) de hoeveelheid van de afvalstof (met vermelding van het nummer van de eventuele weegbon);
- c) de wijze van verwerking;
- d) voor stortplaatsen: het nummer van het stortvak;
voor opslagplaatsen; de lokalisatie van de opslag in de inrichting.

3° gegevens omtrent de afvoer van de afvalstoffen (met inbegrip van de afvalstoffen afgevoerd voor nuttige toepassing):

- a) het volgnummer, de datum en het uur van de afvoer van de afvalstof;
- b) de aard van de afvalstof (met vermelding van het rubrieknummer van de afvalstoffencatalogus);
- c) de bestemming van de afvalstof;
- d) de vervoerder en de wijze van vervoer van de afvalstof (met vermelding van de referenties van de eventuele transportdocumenten);
- e) de hoeveelheid van de afvalstof (met vermelding van het nummer van de eventuele weegbon);

4° gegevens omtrent de aangevoerde doch geweigerde afvalstoffen:

- a) het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de afvalstof;
- b) de aard van de afvalstof (met vermelding van het rubrieknummer van de afvalstoffencatalogus);
- c) de herkomst (producent) en de oorsprong (productieproces) van de afvalstof;
- d) de vervoerder van de afvalstof en de wijze van vervoer, (met vermelding van de referenties van de eventuele transportdocumenten en eventuele identificatiegegevens van het voertuig);
- e) de hoeveelheid van de afvalstof (met vermelding van het nummer van de eventuele weegbon);
- f) de reden van de weigering en opmerkingen omtrent de afvalstof en de aanvoer.

5° de ondervonden moeilijkheden en storingen, waarnemingen, metingen en andere inlichtingen betreffende de uitbating van de inrichting.

§ 5. In de inrichting voor de verwerking van afvalstoffen mogen enkel die afvalstoffen worden aanvaard waarvoor de milieuvergunning werd verleend. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding van de afvalstoffen. De aanvaarding van de afvalstoffen gebeurt op basis van de door de milieuvergunning toegelaten afvalstoffen en steunt op de technische verwerkbaarheid van de afvalstoffen in de inrichting en, indien nodig en relevant, op regelmatige afvalstoffenanalyses en/of -testen. De exploitant controleert de aangevoerde afvalstoffen op hun herkomst, oorsprong, aard en hoeveelheid. Elke vracht dient minstens visueel geïnspecteerd.

§ 6. De hoeveelheid aangevoerde, verwerkte en afgevoerde afvalstoffen moet kunnen worden getotaliseerd. Op vraag van de toezichthoudende ambtenaar moeten de totalen op basis van de rubrieknummers van de afvalstoffencatalogus binnen de kortste tijd kunnen worden meegedeeld.

Het werkplan.

Artikel 5.2.1.3.

§ 1. De exploitant beschikt bij de aanvang der activiteiten over een werkplan dat naargelang de aard van de inrichting omvat:

- 1° een overzichtelijke en duidelijke handleiding met betrekking tot de exploitatie van de inrichting;
- 2° de organisatie van de aanvoer van de afvalstoffen;
- 3° de organisatie van de verwerking van de aangevoerde afvalstoffen;
- 4° een plan van de opslag- en behandelingsruimte met aanduiding van de soort en de opslagcapaciteit voor de diverse afvalstoffen.
- 5° de organisatie van de afvoer van de afvalstoffen;
- 6° de verwerkingswijze van de aangevoerde afvalstoffen indien de inrichting (tijdelijk) buiten werking is;
- 7° het afwateringsplan omvattende het schema, de organisatie en de uitvoering van de maatregelen inzake de afwatering van de inrichting en/of het terrein;
- 8° de maatregelen voor het opvangen van storingen of ongewenste neveneffecten en het voorkomen van hinder;

§ 2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt opgevolgd door de toezichthoudende ambtenaar.

Inrichting en infrastructuur.

Artikel 5.2.1.4.

§ 1. Bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te worden gehouden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot:

- woonwijken;
- recreatiegebieden;
- wegen en waterwegen;
- waterrijke gebieden zoals oppervlaktewateren en andere waterpartijen, moerassen, veengebieden en natte weilanden;
- industrie-, landbouw- en woongebieden;
- groen- en parkgebieden;
- het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, gerangschikte landschappen en beschermde archeologische goederen;
- waterwingebieden en beschermingszones;

§ 2. Naargelang de aard van de inrichting dient bovendien rekening te worden gehouden met:

- de geo- en hydrogeologische omstandigheden in het gebied;
- de potentiële waarde van de aanwezige grondwaterlagen;
- de grondmechanische eigenschappen en stabiliteitskenmerken van het terrein;
- de nabestemming van het terrein.

Artikel 5.2.1.5.

§ 1. Behalve in het geval dat in de inrichting uitsluitend afvalstoffen afkomstig van de eigen bedrijfsactiviteiten worden verwerkt, wordt bij de ingang van de inrichting een uithangbord van minstens 1 m² grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar volgende vermeldingen voorkomen:

- 1° de aard van de inrichting;
- 2° de naam, het adres en het telefoonnummer van de exploitant;
- 3° de vervaldatum van de vergunning: "vergund tot ...";
- 4° de normale openingsuren;
- 5° het adres en het telefoonnummer van de toezichthoudende overheid;
- 6° bij brand of onheil: telefoonnummer brandweer;

§ 2. De inrichting dient ontoegankelijk te zijn voor onbevoegden. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt de inrichting omheind met een stevige en voldoende ongeveer twee meter hoge afsluiting. Alle toegangswegen tot de inrichting worden met een poort afgesloten. De in- en uitrit voor vrachtwagens is voldoende breed om geen gevaarlijke verkeerssituaties te creëren noch op het terrein, noch op de openbare weg. De poorten worden enkel open gehouden onder toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde. Buiten de normale openingsuren worden de poorten op slot gehouden.

§ 3. Voldoende parkeerruimte voor voertuigen en vrachtwagens wordt aangelegd.

§ 4. De breedte, de stabiliteit en het onderhoud van de wegenis is zodanig dat een veilig verkeer wordt gewaarborgd bij alle weersomstandigheden.

§ 5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt langsheen de randen van de inrichting een groenscherm van minstens 5m breedte aangelegd. Het groenscherm bestaat uit streekeigen laag- en hoogstammige dichtgroeiende gewassen. De exploitant neemt de nodige maatregelen om zo snel mogelijk een efficiënt groenscherm te bekomen. Voor nieuwe inrichtingen wordt het groenscherm aangeplant zodra de bouwwerken dat toelaten en het plantseizoen is aangebroken. Indien geen bouwwerken worden uitgevoerd, wordt het groenscherm aangeplant in het eerste plantseizoen dat bij de aanvang van de uitbating aansluit.

De uitbating.

Artikel 5.2.1.6.

§ 1. De exploitant waakt over de goede werking en de zindelijkheid van de inrichting. Het personeel beschikt over de nodige onderrichtingen om de inrichting te bedienen en te onderhouden. De inrichting en de uitbating gebeuren zodanig dat geen afvalstoffen of zwerfvuil buiten de inrichting kunnen terechtkomen en dat zwerfvuil zoveel mogelijk wordt voorkomen. De ganse inrichting, inclusief de in- en uitrit, de parkeer-ruimten en de wegenis van de inrichting worden regelmatig, indien nodig dagelijks, grondig gereinigd. Het zwerfvuil langsheen de omheining en op het terrein wordt regelmatig verwijderd, tenminste wekelijks.

§ 2. De exploitant treft de nodige schikkingen om bij defect aan de inrichting alle herstellingen zo snel mogelijk uit te voeren. Hij zorgt ervoor dat de nodige reserveonderdelen snel worden bekomen.

§ 3. De exploitant voorkomt en bestrijdt stof, gas, rook of hinderlijke geuren met aangepaste middelen eigen aan een verantwoorde uitbating van de inrichting. De exploitant neemt alle mogelijke maatregelen om verontreinigende emissies minimaal te houden. De hinder mag noch de normaal aanvaardbare grenzen, noch de normale burenlust overschrijden.

§ 4. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning en onverminderd andere voorwaarden inzake het voorkomen van geluidshinder zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen vóór 7 uur en na 19 uur, en op zon- en feestdagen.

§ 5. De exploitant treft de vereiste schikkingen om te voorkomen dat trillingen inherent aan de uitbating schadelijk zouden zijn voor de stabiliteit van constructies of een bron van ongemak zijn voor de buurt. De trillingen van de installaties mogen niet overgedragen worden op het gebouw of de omgeving. De gedeelten van de installaties die een trillingsbron kunnen zijn worden daartoe met een trillingdempend systeem uitgerust.

§ 6. De exploitant neemt de nodige maatregelen om ongedierte te voorkomen en om, indien nodig, de verdelging ervan te verzekeren. Het gebruik van pesticiden wordt zoveel mogelijk vermeden en vereist de goedkeuring van de toezichhoudende overheid.

§ 7. Het is verboden dieren vrij te laten rondlopen in de inrichting.

§ 8. Het afvalwater dat ontstaat in de inrichting wordt opgevangen. Het afvalwater wordt steeds op een aangepaste wijze behandeld om daar waar mogelijk opnieuw te worden benut of om in

het andere geval te worden geloosd. Iedere rechtstreekse verbinding tussen een plaats waar nog te behandelen afvalwater wordt opgevangen en een oppervlaktewater of een riool is verboden.

§ 9. De afwatering van de omliggende percelen mag niet worden gehinderd.

Artikel 5.2.1.7.

§ 1. De afvalstoffen mogen niet buiten de daartoe bestemde behandelings- of opslagruimte worden opgeslagen. De hoeveelheid in de inrichting opgeslagen afvalstoffen mag niet meer bedragen dan toegestaan in de milieuvergunning. Indien in de milieuvergunning geen hoeveelheden zijn vermeld, gelden de hoeveelheden vermeld in de aanvraag.

§ 2. Het verdunnen van afvalstoffen is steeds verboden.

§ 3. De plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, worden uitgerust met een vloeistofdichte vloer zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze vloer wordt aangelegd met een lekdicht afwateringssysteem.

§ 4. De afwatering van de gebouwen, de installatie en het terrein wordt zó uitgevoerd dat de verontreiniging van het hemelwater zoveel mogelijk wordt voorkomen en dat het niet verontreinigd hemelwater kan afvloeien of worden weggepompt. Niet verontreinigd hemelwater mag in geen geval worden gemengd met ander nog te behandelen afvalwater. Daar waar mogelijk wordt het hemelwater gebruikt voor de waterbevoorrading van de inrichting. Het opgevangen hemelwater wordt daartoe gestockeerd. Overtollig hemelwater wordt geloosd in oppervlaktewater. De lozing in riool kan slechts worden aanvaard indien geen lozing in oppervlaktewater mogelijk is en op voorwaarde dat het in de milieuvergunning is toegelaten.

§ 5. Verontreinigd hemelwater moet worden opgevangen en behandeld zoals het overige afvalwater van de inrichting.

Artikel 5.2.1.8.

§ 1. De exploitant van de inrichting verwittigt tenminste tien dagen voor de geplande aanvangsdatum van de uitbating van de inrichting met een aangetekend schrijven de toezichthoudende overheid. Indien de toezichthoudende ambtenaar vaststelt dat de naleving van de milieuvoorwaarden onvoldoende verzekerd is, kan hij de aanvang van de uitbating doen uitstellen.

§ 2. De exploitant is ertoe gehouden een voldoende verzekering aan te gaan inzake burgerlijke aansprakelijkheid.

§ 3. Een afschrift van alle vergunningen waarover de inrichting beschikt en het goedgekeurde werkplan, worden, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, in de inrichting ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar. Het register en de resultaten en/of verslagen van de in de milieuvergunning voorgeschreven metingen en analyses worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest en dat gedurende de volledige periode van de uitbating. Bij het beëindigen van de uitbating worden de registers bezorgd aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest.

Brandvoorkoming en brandbestrijding.

Artikel 5.2.1.9.

§ 1. Behalve in daartoe geëigende en vergunde verbrandingsinstallaties is het verboden om afvalstoffen in brand te steken;

§ 2. Het is verboden ontvlambare stoffen op te slaan op iedere plaats waar de temperatuur 35°C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§ 3. In geval van brand wordt de brandweer opgeroepen en worden alle middelen ter bestrijding ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

§ 4. Tenzij in de inrichting uitsluitend onbrandbare afvalstoffen worden verwerkt, of tenzij anders bepaald in de milieuvergunning treft de exploitant met het oog op het voorkomen en bestrijden van brand volgende maatregelen:

- 1° de organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer;
- 2° de organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden jaarlijks en de eerste maal voor de inwerkingstelling van de installatie gecontroleerd door de exploitant, zijn aangestelde of zijn afgevaardigde. De data van deze controles en de vaststellingen worden ingeschreven in het register;
- 3° de nodige apparatuur voor de detectie van brand of rook in de inrichting wordt aangebracht volgens de onderrichtingen van de bevoegde brandweer;
- 4° geschreven onderrichtingen voor het personeel inzake brandvoorkoming en brandbestrijding worden op goed zichtbare plaatsen uitgehangen.
- 5° de inrichting beschikt over de nodige opvangcapaciteit voor bluswater zodat in geval van onheil de verspreiding of de lozing van verontreinigd (blus)water niet kan optreden. De capaciteit van het opvangsysteem wordt bepaald in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 5. De voorwaarden inzake de voorkoming en bestrijding van brand zijn van toepassing onverminderd andere voorschriften terzake.

Afdeling 5.2.2. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afvalstoffen.

Subafdeling 5.2.2.1. Containerparken.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.1.1.

§ 1. Op een containerpark kunnen de volgende huishoudelijke afvalstoffen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de vergunning, selectief worden ingezameld en opgeslagen:

- 1° metaalafval;
- 2° bouw- en sloopafval met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels bevatten;
- 3° glasafval;
- 4° papier- en kartonafval;
- 5° textielafval;
- 6° kunststofafval;
- 7° houtafval;
- 8° snoeihout, tuinafval en gazonmaaisel;
- 9° rubberbanden;
- 10° afgewerkte motorolie;
- 11° gebruikte frituuroliën en -vetten;
- 12° andere in de milieuvergunning vermelde selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen ingezameld en opgeslagen worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§ 3. Op het containerpark wordt een container opgesteld voor de opvang van de niet recupereerbare restfractie die bij het sorteren ontstaat.

§ 4. De in § 1 vermelde afvalstoffen worden steeds gescheiden opgeslagen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden de afvalstoffen rechtstreeks in containers opgeslagen.

Artikel 5.2.2.1.2.

In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, is geen weegbrug vereist en worden in het register enkel ingeschreven de gegevens inzake

de afgevoerde afvalstoffen en de ondervonden moeilijkheden en storingen, waarnemingen, metingen en andere inlichtingen betreffende de uitbating van de inrichting.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.1.3.

§ 1. De containers worden geplaatst op een vloeistofdichte vloer, die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 2. De container voor afgewerkte motorolie, die tenzij anders vermeld in de milieuvergunning een maximuminhoudsvermogen van 1.000 liter mag hebben, wordt geplaatst in een vloeistofdichte en oliebestendige inkuiping met een inhoud die tenminste gelijk is aan de inhoud van de daarin opgestelde oliecontainer.

Subafdeling 5.2.2.2. Inrichtingen voor het opslaan en sorteren van klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, aansluitend bij containerparken.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.2.1.

§ 1. De afvalstoffen die in de inrichting kunnen worden opgeslagen zijn kleine gevaarlijke afvalstoffen van huishoudelijke oorsprong (verder KGA genoemd).

§ 2. Alleen KGA dat met in achtnaam van de bepalingen van de toepasselijke wetgeving wordt afgegeven, mag worden aanvaard.

Artikel 5.2.2.2.2.

§ 1. De aanvoer, de aanvaarding, en de sortering van het KGA is enkel toegelaten mits toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde.

De exploitant of voornoemde afgevaardigde beheerst voldoende scheikunde en heeft voldoende kennis van de eigenschappen en gevaren van de chemische stoffen die mogen worden aanvaard en van de bijhorende veiligheidsvoorschriften.

De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist en worden in het register enkel ingeschreven de gegevens inzake de afgevoerde afvalstoffen en de ondervonden moeilijkheden en storingen, waarnemingen, metingen en andere inlichtingen betreffende de uitbating van de inrichting.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.2.3.

§ 1. De ingezamelde afvalstoffen worden onmiddellijk en uiterlijk vóór het beëindigen van zijn dagtaak door de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde gesorteerd en opgeslagen op een wijze dat elk risico wordt vermeden.

§ 2. Het KGA wordt onderverdeeld en samengebracht volgens de chemische samenstelling, aard of eigenschappen van de verschillende afvalstoffen. De deelcontainers of recipiënten dragen een duidelijk leesbare vermelding van de aard van de afvalstof en de bijhorende gevaarsymbolen.

§ 3. De opslag van KGA gebeurt in een vloeistofdichte gecompartmenteerde container (KGA-kluis) of in een gesloten opslaglokaal, overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§ 4. Als er wordt vastgesteld dat een recipiënt met KGA lekt, wordt het recipiënt of de inhoud ervan onmiddellijk overgebracht in een ander gepast recipiënt en worden de gelekte vloeistoffen opgeruimd. In de inrichting zijn daartoe voldoende reserve-recipiënten en absorptiemateriaal aanwezig. Lege verontreinigde recipiënten en verontreinigd absorptiemateriaal wordt afgevoerd met het KGA.

Subafdeling 5.2.2.3. Inrichtingen voor het composteren van plantsoen- en tuinafval.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.3.1.

In de inrichting mogen uitsluitend volgende afvalstoffen worden aanvaard:

- composteerbare afvalstoffen afkomstig van het onderhoud van tuinen en plantsoenen.

Artikel 5.2.2.3.2.

In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het composteren van plantsoen- en tuinafval, ingedeeld in klasse-2 of -3.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.3.3.

§ 1. De bedrijfsvoering van de composteringsinrichting moet zodanig zijn dat:

- 1° in de composthopen een aërobe gelijkmatige compostering verzekerd wordt;
- 2° de composteringstijd zodanig is dat het proces optimaal verloopt teneinde een bruikbaar eindprodukt te bekomen.

§ 2. De inrichting voor aerobe compostering beschikt over een spreidplaats om de volledige compostering te verzekeren. Bij het opzetten van de composthopen wordt het te composteren materiaal voldoende bevochtigd om een goed composteringsproces te verzekeren. Tijdens het composteringsproces wordt het substraat regelmatig gekeerd zodat de aërobe omstandigheden in de hopen steeds gehandhaafd blijven. De uitrusting voor het beluchten of het keren moet aanwezig zijn.

§ 3. Tussentijdse opslag van compost dient stofvrij te gebeuren en in hopen van maximum 3 meter hoogte.

§ 4. De compostering gebeurt op een vloeistofdichte vloer uitgerust met een afwateringssysteem. Het afvloeiwaterv wordt opgevangen, indien nodig behandeld, en opgeslagen met het oog op het gebruik ervan voor het bevochtigen van de te composteren afvalstoffen.

Subafdeling 5.2.2.4. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van bepaalde ongevaarlijke vaste afvalstoffen.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.4.1.

§ 1. In de inrichting voor het opslaan en behandelen van ongevaarlijke afvalstoffen kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, de volgende vaste afvalstoffen worden verwerkt:

1° selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen bestaande uit papier-, hout-, karton-, textiel-, plastic-, metaal-, glas- en rubberafval.

2° de bedrijfsafvalstoffen die omwille van de herkomst, de aard en de samenstelling vergelijkbaar zijn met de in 1° vermelde huishoudelijke afvalstoffen;

3° inerte afvalstoffen:

a) reststoffen, afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken, met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten, asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector;

b) reststoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of kwartaair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem-, mergel- en grindafzettingen);

4° inerte afvalstoffen verontreinigd met asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector, met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten.

§ 2. Volgende afvalstoffen mogen in geen geval in de inrichting worden aanvaard:

1° gevaarlijke afvalstoffen met inbegrip van KGA;

2° groente-, fruit- en tuinafval en afval van dierlijke oorsprong;

3° niet selectief ingezameld huisvuil;

§ 3. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen opgeslagen en behandeld worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 4. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen zoals sorteren, opslaan, overslaan, breken en persen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, gelden de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.4.2.

§ 1. Het behandelen gebeurt op een vloestofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 2. De opslag van de gesorteerde materialen geschiedt op orderlijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Niet nuttig toepasbare afvalstoffen mogen buiten de sorteervloer enkel in containers.

worden opgeslagen. De opslag van de afvalstoffen, al dan niet in containers, gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 3. In afwijking van § 1 en § 2 gebeurt het opslaan en behandelen van inerte afvalstoffen op een geschikte bodem, zonder dat die moet uitgerust zijn met een vloeistofdichte verharding.

§ 4. Om stof en lawaai te beperken kan in de milieuvergunning, al dan niet ter aanvulling van het groenscherm, de aanleg van een aarden wal worden opgelegd.

§ 5. De exploitant treft de nodige maatregelen om lange opslagtijden en grote opslaghoeveelheden te vermijden. Afvalstoffen die niet voor nuttige toepassing in aanmerking komen en de gesorteerde materialen worden regelmatig afgevoerd. Afvalstoffen die aanleiding geven tot hinder voor de omgeving worden onmiddellijk afgevoerd.

Subafdeling 5.2.2.5. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen, niet elders vermeld.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.5.1.

§ 1. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van gevaarlijke afvalstoffen kunnen gevaarlijke huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, worden verwerkt.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen opgeslagen en behandeld worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 3. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, gelden de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.5.2.

§ 1. De volgende voorwaarden gelden bovenop de voorwaarden die gelden voor de opslag van gevaarlijke stoffen.

§ 2. De opslag van gevaarlijke afvalstoffen dient te gebeuren in een gecompartmenteerde opslagplaats eventueel aangevuld met vaste houders of tanks voor vloeibare afvalstoffen. De afvalstoffen mogen enkel worden opgeslagen in de daartoe bestemde compartimenten, houders of tanks overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Verborgene leidingen en/of verbindingskanalen tussen tanks of houders zijn verboden.

§ 3. De behandelings- en opslagruimten voor vloeibare afvalstoffen worden zo geconstrueerd dat accidenteel uit de recipiënten ontsnapte vloeistoffen en morsvloeistoffen worden opgevangen. De bevloering, opvanggoten, opvangputten en inkuiping zijn ondoordringbaar en chemisch inert ten overstaan van de vloeistoffen die ermee in contact kunnen komen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient de inhoud van de opvangputten of de inkuiping minstens gelijk te zijn aan de hoeveelheid vloeistoffen die in het betreffende compartiment worden opgeslagen.

§ 4. Afvalstoffen met buitengewone risico's, inzonderheid samengeperste gassen en voor zelfontbranding vatbare stoffen, worden opgeslagen in een afzonderlijk gebouw, ruimtelijk gescheiden van de andere gebouwen, opslagruimten en installaties. In de milieuvergunning kunnen minimumafstanden met betrekking tot de ruimtelijke scheiding worden opgelegd. Containers, vaten, tanks en recipiënten waarin afvalstoffen worden opgeslagen die wegens hun aard en eigenschappen ruimtelijk gescheiden opgeslagen moeten worden, mogen niet in éénzelfde inkuiping worden geplaatst.

§ 5. De containers, houders, tanks en andere recipiënten:

1° dragen een duidelijk leesbare vermelding van de aard van de afvalstof en de bijhorende gevaarsymbolen;

2° zijn zo geconstrueerd en geplaatst dat een vlotte en representatieve monstername van de inhoud mogelijk is;

3° worden dermate beveiligd dat ongevallen en lekken tijdens het overpompen van de afvalstoffen maximaal worden vermeden.

§ 6. In de inrichting zijn de nodige interventiemiddelen, zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten en beschermingsmiddelen aanwezig om bij lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

§ 7. De exploitant beschikt over een voldoende uitgebouwde waterzuiveringsinstallatie dat het afvalwater zuivert om in alle omstandigheden te voldoen aan lozingsnormen geldend voor het lozen in oppervlaktewater. Afvalwater dat niet kan behandeld worden in de afvalwaterbehandelingsinstallatie wordt afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

Artikel 5.2.2.5.3.

§ 1. De exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde beheerst voldoende scheikunde en heeft voldoende kennis van de eigenschappen en gevaren van de chemische stoffen die mogen worden aanvaard en van de bijhorende veiligheidsvoorschriften.
De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. De gevaarlijke afvalstoffen worden bij aanvoer door de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde opgeslagen en behandeld op een wijze dat risico's maximaal worden vermeden.

§ 3. De gevaarlijke afvalstoffen worden onderverdeeld en samengebracht volgens de chemische samenstelling, aard of eigenschappen.

§ 4. De exploitant treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren tot ongecontroleerde reacties leiden of tot de vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen of dampen.

§ 5. Als er wordt vastgesteld dat een recipiënt met gevaarlijk afval lekt, wordt het recipiënt of de inhoud ervan onmiddellijk overgebracht in een ander gepast recipiënt en worden de gelekte vloeistoffen opgeruimd.

§ 6. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag worden regelmatig, en tenminste na elke calamiteit, geledigd. De bekomen afvalstroom wordt op een aangepaste manier verwerkt.

§ 7. Lege verontreinigde recipiënten en verontreinigd absorptiemateriaal worden opgeslagen en behandeld volgens de aard van de stoffen waarmee ze verontreinigd zijn. Niet herbruikbare recipiënten krijgen een aangepaste verwerkingswijze.

Subafdeling 5.2.2.6. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken.Artikel 5.2.2.6.1.

Deze subafdeling geldt inzake de aanvaarding (artikel 5.2.2.6.2.) niet voor de opslag van maximum 10 voertuigwrakken aansluitend bij onderhouds- en herstelwerkplaatsen voor motorvoertuigen.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.6.2.

§ 1. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, volgende afvalstoffen worden verwerkt:

- a) bewerkte en onbewerkte voertuigwrakken en onderdelen ervan;
- b) voertuigbanden;
- c) batterijen;
- d) vloeistoffen, inzonderheid batterijzuur, olie, brandstof en koelvloeistof;
- e) schroot van voertuigen;
- f) gedemonteerde restmaterialen.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen opgeslagen en behandeld worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 3. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, onder meer volgende behandelingen gebeuren:

- a) het aftappen van vloeistoffen;
- b) het demonteren van onderdelen;
- c) het verkleinen met een snijbrander;
- d) het verkleinen met een schaar;
- e) het pletten met een kraan;
- f) het persen;
- g) het verkleinen met een shreddermolen.

§ 4. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke behandelingen kunnen gebeuren, is de vergunning beperkt tot de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 5. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken, ingedeeld in klasse-2 of -3.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.6.3.

Overeenkomstig de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen worden de plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, uitgerust met een vloeistofdichte vloer met een

leklicht afwateringssysteem zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze bepalingen gelden inzonderheid voor volgende plaatsen:

- de stelplaatsen voor lekkende wrakken;
- de plaatsen waar onbewerkte wrakken worden gedemonteerd of waar vloeistoffen worden afgetapt;
- de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten of onderdelen;
- de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd;
- de plaatsen waar voertuigenwrakken worden verkleind, geplet of geperst;
- de plaatsen waar voertuigwrakken die nog vloeistofhoudende onderdelen of leidingen bevatten, worden gestapeld;
- andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning.

Artikel 5.2.2.6.4.

§ 1. De onbewerkte binnenkomende wrakken, bestemd voor het slopen of demonteren, worden ontdaan van alle aanwezige vloeistoffen (onder meer brandstof, olie, remvloeistof en koelvloeistof). Het aftappen van de vloeistoffen gebeurt zo grondig mogelijk. Onderdelen die belangrijke hoeveelheden vloeistof bevatten, die moeilijk kunnen afgetapt worden en waarbij bij het demonteren vloeistof kan weglekken, worden zoveel mogelijk van het wrak gedemonteerd. Na het aftappen worden de aftappluggen terug aangebracht.

§ 2. Lekkende voertuigwrakken worden onmiddellijk ontdaan van de betreffende nog aanwezige vloeistoffen en worden opgeslagen op een vloeistofdichte vloer.

§ 3. Onbewerkte wrakken, bestemd voor het slopen of demonteren, en vloeistofhoudende recipiënten of onderdelen worden opgeslagen op een vloeistofdichte vloer met een afwateringssysteem. Onbewerkte wrakken mogen niet worden gestapeld en worden zodanig geplaatst dat de aanwezige vloeistoffen niet uit het wrak kunnen lekken.

§ 4. Bewerkte wrakken worden in afwachting van afvoer opgeslagen op de daarvoor bestemde gedeelten van het terrein, overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Bewerkte wrakken mogen overeenkomstig het goedgekeurde werkplan worden opgeslagen op een geschikte bodem zonder vloeistofdichte vloer op voorwaarde dat:

- alle vloeistoffen grondig werden afgetapt;
- bij het demonteren van onderdelen waarbij nog aanwezige restvloeistoffen kunnen lekken, de nodige maatregelen getroffen worden om de restvloeistoffen volledig op te vangen;
- de voertuigwrakken zodanig worden geplaatst dat nog aanwezige restvloeistoffen niet uit het wrak kunnen lekken.

§ 5. Bewerkte voertuigwrakken mogen enkel worden gestapeld op een geschikte bodem zonder vloeistofdichte vloer indien alle vloeistofbevattende onderdelen en leidingen uit de wrakken werden verwijderd.

Het stapelen van voertuigwrakken kan enkel gebeuren voor zover het in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daarvoor opgelegde bijzondere voorwaarden. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen. Het gebruik van stapelrekken wordt geregeld in de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

§ 6. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen, voor herbruik gedemonteerde wisselstukken uitgezonderd, regelmatig afgevoerd.

Artikel 5.2.2.6.5.

§ 1. De uit de wrakken verwijderde vloeistoffen worden bewaard in de daarvoor bestemde gesloten vaten of tanks overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Ieder vat of tank draagt een duidelijk leesbare vermelding van de inhoud en de overeenstemmende gevaarsymbolen.

Vaten met vloeistoffen worden geplaatst op een overdekte vloeistofdichte vloer uitgerust met een opvangsysteem voor lekvloeistoffen. De verschillende soorten oliën en vloeistoffen worden apart gehouden en mogen in geen geval worden gemengd.

§ 2. De batterijen worden opgeslagen op een overdekte, ingekuipte zuurbestendige en vloeistofdichte vloer. Andere uitvoeringsvormen voor de opslagruimte voor batterijen dienen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen.

§ 3. In de inrichting is voldoende absorptiemateriaal aanwezig. Verontreinigd absorptiemateriaal wordt afgevoerd naar een daartoe geschikte inrichting.

Subafdeling 5.2.2.7. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van schroot.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.7.1.

§ 1. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van schroot kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, volgende afvalstoffen worden aanvaard:

- ferro- en non-ferroschroot;

§ 2. Schroot in de vorm van recipiënten zoals vaten, tanks of buisvormige structuren die gevaarlijke stoffen hebben bevat of ermee verontreinigd zijn, kan maar op de inrichting worden aanvaard voor zover de recipiënten leeg zijn en gereinigd werden.

§ 3. Wit schroot of afgedankte consumptiegoederen die gassen of vloeistoffen bevatten kunnen slechts worden behandeld indien het in de milieuvergunning is toegelaten. In de milieuvergunning kunnen bijkomende voorwaarden worden opgelegd naargelang de aard van de behandelingen die op de afvalstoffen mogen gebeuren.

§ 4. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen worden aanvaard, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 5. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke behandelingen kunnen gebeuren, is de vergunning beperkt tot de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 6. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van schroot, ingedeeld in klasse 3.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.7.2.

§ 1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden ferro- en nonferroschroot opgeslagen op een vloeistofdichte vloer met een afwateringssysteem of in vloeistofdichte containers overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§ 2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning gebeuren de behandelingen op een vloeistofdichte vloer met een afwateringssysteem.

§ 3. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen regelmatig afgevoerd.

Subafdeling 5.2.2.8. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.8.1.

§ 1. In de inrichting voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie mogen uitsluitend die soorten afgewerkte olie

worden aanvaard die in de milieuvergunning zijn vermeld. Indien in de vergunning geen soorten zijn vermeld is de vergunning beperkt tot de soorten vermeld in de aanvraag.

§ 2. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, gelden de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 3. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.8.2.

§ 1. De opslag van afgewerkte olie moet voldoen aan de voorwaarden voor het opslaan van brandbare vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55 °C en lager dan of gelijk aan 100 °C.

§ 2. De exploitant van een inrichting voor het opslaan of behandelen van afgewerkte olie moet over voldoende technische middelen beschikken om afgewerkte olie op te slaan of te behandelen, zonder verontreiniging van het milieu te veroorzaken. De exploitant van een inrichting voor het behandelen van afgewerkte olie moet beschikken over een voldoende uitgebouwde waterzuiveringsinstallatie die het bij het behandelen vrijkomende afvalwater zuivert om in alle omstandigheden aan lozingsnormen geldend voor het lozen in oppervlaktewater te voldoen. Afvalwater dat niet kan behandeld worden in de afvalwaterbehandelingsinstallatie wordt afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

§ 3. De opslagtanks en houders voor afgewerkte olie zijn zo geconstrueerd en geplaatst dat een vlotte en representatieve monsternamen van de inhoud mogelijk is.

§ 4. Het is verboden in de voor afgewerkte olie vergunde opslagtanks of houders andere stoffen te bewaren.

§ 5. Het is verboden aan afgewerkte olie, water, oplosmiddelen of enig andere stof toe te voegen.

§ 6. De residu's die tijdens de opslag van afgewerkte olie ontstaan, worden afgegeven aan een geschikte verwerkingsinrichting.

Artikel 5.2.2.8.3.

De afgewerkte olie die na behandeling voor verbranding zal gebruikt worden, dient aan volgende criteria qua samenstelling te voldoen :

Parameter:	Grenswaarde:	Aanbevolen analysemethoden*:
Vlampunt	$\geq 55^{\circ}\text{C}$	NBN T 52-110 AAC 2\III C
Watergehalte	$\leq 1,2 \%$ (m/m)	ASTM D1744 AAC 2\III E
Sediment	$\leq 0,5 \%$ (m/m)	NBN T 52-081 ASTM D 473 AAC 2\III A
Zwavelgehalte	$\leq 0,3 \%$ (m/m)	NBN 52-046 (ontsluiting) ASTM D808 (ontsluiting) AAC 2\III D
Totaal organische halogeenv- bindingen (EOX)	$\leq 0,1 \%$ (m/m)	AAC 3\I P ASTM D808 (ontsluiting)
PCB/PCT-gehalte ** (congeneer speci- fieke PCB-bepaling)	$\leq 1 \text{ mg/kg}$	AAC 3\I A\II
Organische solventen (aspecifiek)	$\leq 2 \%$ (m/m)	AAC 3\I Q
zware metalen: som van Cd, Ni, Pb, Cr, Cu en V:	$\leq 60 \text{ mg/kg}$	

aanbevolen analysemethoden*:

- indien nieuwe uitgaven van de vermelde normen verschij-
nen, gelden de nieuwe uitgaven;
- AAC: afvalstoffenanalysecompendium (verantwoordelijke
uitgever: OVAM).

PCB/PCT-gehalte **: polychloorbifenylen/polychloortrifenylen

Deze criteria worden, het watergehalte uitgezonderd, bepaald op het monster zonder vrij water.

De concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan, uitgedrukt als metaal.

Artikel 5.2.2.8.4.

§ 1. Afgewerkte olie die ontstaat in een bedrijf mag op het bedrijf zelf als brandstof worden aangewend in daartoe geëigende en vergunde stookinstallaties, en mits naleving van de geldende voorwaarden voor de verbranding van afgewerkte olie. Om de norm voor het sedimentgehalte te allen tijde te respecteren moet een decantatiesysteem of een filter worden gebruikt.

§ 2. Het gebruik als brandstof is slechts toegelaten indien aan de hand van een analyseverslag uitgevoerd door een erkend laboratorium is vastgesteld dat de afgewerkte olie aan de gestelde criteria qua samenstelling voldoet. Een dergelijke analyse wordt regelmatig en minstens één keer per jaar uitgevoerd. De analyseverslagen worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Artikel 5.2.2.8.5.

§ 1. Enkel vergunninghouders van inrichtingen voor het behandelen van afgewerkte olie mogen als brandstof te gebruiken afgewerkte olie afleveren aan derden.

§ 2. De afvoer van afgewerkte olie voor het gebruik als brandstof dient in het register te worden genoteerd.

§ 3. De exploitant analyseert regelmatig de afgewerkte olie die voor het gebruik als brandstof wordt afgevoerd.

§ 4. De partij afgewerkte olie die voor het gebruik als brandstof wordt afgevoerd, is vergezeld van een attest waarin de vergunninghouder van de inrichting voor het behandelen van afgewerkte olie bevestigt dat de afgewerkte olie beantwoordt aan de vermelde criteria qua samenstelling en bijgevolg als brandstof mag worden aangewend in een daartoe geëigende en vergunde stookinstallatie.

§ 5. De vergunninghouder van de inrichting voor het behandelen van afgewerkte olie is verantwoordelijk voor het afleveren van de attesten en voor de kwaliteit van de als brandstof te gebruiken afgewerkte olie.

Artikel 5.2.2.8.6.

§ 1. De exploitant van een vergunde opslagplaats voor afgewerkte olie stelt een bankgarantie ten gunste van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest.

§ 2. Het bedrag van de bankgarantie wordt vastgesteld op tweeduizend frank per kubieke meter vergunde opslagcapaciteit. Het bewijs van de gegeven bankgarantie wordt binnen de dertig dagen na betekening van de vergunning overgelegd aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest alsmede aan de toezichthoudende ambtenaar.

§ 3. De bankgarantie kan mits akkoord van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest gelicht worden wanneer overeenkomstig de bepalingen van dit reglement en de voorschriften van de milieuvergunning alle afgewerkte olie uit de inrichting is verwijderd en de exploitant geen nieuwe afgewerkte olie meer aanvoert in de inrichting.

§ 4. De toezichthoudende ambtenaar bezorgt een schriftelijk verslag hieromtrent aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest. Deze kan desgevallend de bankgarantie aanwenden voor de ambtshalve verwerking van de afvalstoffen.

§ 5. De bepalingen omtrent de bankgarantie gelden niet voor de opslag van afgewerkte olie die ontstaat bij garages, machineparken en herstel- of onderhoudswerkplaatsen, noch voor de opslag op containerparken, noch voor de opslag rechtstreeks verbonden aan inrichtingen voor de verbranding van afgewerkte olie.

Subafdeling 5.2.2.9. Inrichtingen voor het reinigen van recipiënten waarin stoffen werden opgeslagen of vervoerd.

Artikel 5.2.2.9.1.

De volgende voorwaarden gelden voor de reinigingsactiviteit onverminderd de voorwaarden die gelden voor andere activiteiten zoals het uitblutsen, stralen en verven van metalen of andere materialen.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.2.9.2.

§ 1. In de inrichting voor het reinigen van recipiënten kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, lege recipiënten worden gereinigd. Onder recipiënten worden zowel vaten, tanks, tankwagens, spoorwegwagons, bulkwagens als schepen bedoeld.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke recipiënten kunnen worden gereinigd, is de vergunning beperkt tot de recipiënten die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 3. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, is de vergunning beperkt tot de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§ 4. Voor het uitbranden van recipiënten gelden de voorwaarden die gelden voor het verbranden van afvalstoffen die overeenkomen met de stoffen die de recipiënten hebben bevat.

§ 5. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het reinigen van recipiënten waarin stoffen werden opgeslagen of vervoerd.

De uitbating.

Artikel 5.2.2.9.3.

§ 1. De constructie van de reinigingsinrichting is zodanig dat op geen enkele wijze afvalstoffen in het milieu kunnen terecht komen.

De vloeren van de reinigingsinrichting, de reinigingsbanen, de opvanggoten en de afvoerkanalen, zijn vloeistofdicht en chemisch inert ten overstaan van de afvalstoffen die ermee in contact kunnen komen.

Elke verbinding tussen de eigenlijke reinigingsinrichting en een grondwaterlaag, een openbare riolering, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewaters is verboden.

§ 2. De exploitant van een inrichting voor het reinigen van recipiënten moet beschikken over een voldoende uitgebouwde waterzuiveringsinstallatie om de bij het reinigen vrijkomende afvalwaters te zuiveren om in alle omstandigheden aan lozingsnormen geldend voor het lozen in oppervlaktewater te voldoen. Afvalwater dat niet kan behandeld worden in de afvalwaterbehandelingsinstallatie dient te worden afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

De hele afvalwaterbehandelingsinstallatie is vloeistofdicht en chemisch inert ten overstaan van de afvalstromen die erin behandeld worden.

Behalve het lozingspunt van het effluent, mag er geen enkele verbinding bestaan tussen de afvalwaterbehandelingsinstallatie en een grondwaterlaag, een openbare riolering, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewaters.

§ 3. De restladingen en de spoelwaters die niet kunnen worden behandeld in de afvalwaterbehandelingsinstallatie, en de afvalstoffen die ontstaan na de behandeling worden afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

§ 4. De constructie van de opslagruimten van vloeibare afvalstoffen en de eigenlijke reinigingsruimten is zodanig dat wegstromende vloeistoffen en morsvloeistoffen worden opgevangen. De bevloering, opvanggoten en opvangputten zijn vloeistofdicht en chemisch inert ten overstaan van de vloeistoffen die ermee in contact kunnen komen.

§ 5. De exploitant treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren tot ongecontroleerde reacties leiden of tot de vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen of dampen.

§ 6. De containers of vaten waarin de afvalstoffen van de reinigingsactiviteiten worden opgeslagen:

1° mogen enkel worden opgeslagen in de daartoe bestemde opslagruimten op een oppervlak dat vloeistofdicht en chemisch inert is ten overstaan van de afvalstoffen die zich in deze containers of vaten bevinden;

2° worden in een inkuiping geplaatst die vloeistofdicht en chemisch inert is ten overstaan van de afvalstoffen die zich in deze containers of vaten bevinden; de inhoud van deze inkuiping dient zodanig te zijn dat deze al de erin opgeslagen vloeistoffen kan bevatten.

3° dragen een duidelijk leesbare vermelding van de aard van de afvalstof en de bijhorende gevaarsymbolen.

Subafdeling 5.2.2.10 Inrichtingen voor het opslaan en verwerken van dierlijk afval.

Art. 5.2.2.10.1

Onverminderd de bepalingen inzake de voorschriften voor het in de handel brengen van produkten uit laag- en hoog-risicomateriaal, gelden volgende voorwaarden.

De aanvaarding van afvalstoffen

Art. 5.2.2.10.2

§ 1. In een inrichting voor het verwerken van dierlijk afval bestaande uit laag-risicomateriaal, kan uitsluitend laag-risicomateriaal worden verwerkt.

§ 2. In een inrichting voor het verwerken van dierlijk afval bestaande uit hoog-risicomateriaal, kan hoog- en laag-risicomateriaal worden verwerkt.

§ 3. Als beperking op § 1 en § 2 mag in de inrichting slechts die dierlijke afval worden aanvaard die in de milieuvergunning is toegelaten.

§ 4. In de milieuvergunning wordt bepaald welke verwerking op de dierlijke afval mag worden uitgevoerd.

§ 5. De verwijdering van dierlijk afval door begraving of verbranding is geen verwerking van dierlijk afval.

De inrichting en infrastructuur

Art. 5.2.2.10.3

§ 1. De inrichting omvat een rein en een onrein gedeelte, die op passende wijze zijn gescheiden om besmetting of herbesmetting van de eindprodukten te voorkomen.

§ 2. Het onrein gedeelte bevat de ruimten voor het in ontvangst nemen van de dierlijke afval en alle behandelingsruimten van het productieproces tot en met de warmtebehandelingsystemen.

§ 3. Het reine gedeelte bevat de opslag en behandelingsruimten voor de stoffen die een warmtebehandeling hebben ondergaan.

§ 4. De zuiveringsinstallaties voor afvallucht en afvalwater behoren tot het onreine gedeelte.

§ 5. De inrichting beschikt over de nodige capaciteit en toereikende voorzieningen voor warm water en voor het opwekken van stoom.

Art. 5.2.2.10.4

§ 1 De inrichting is gescheiden van de openbare weg en van andere inrichtingen.

§ 2 Ruimten voor de behandeling van hoog-risicomateriaal mogen niet op hetzelfde terrein zijn gelegen als een slachthuis, tenzij zij zich bevinden in een volledig afgezonderd gedeelte van het gebouw.

§ 3 Andere dieren dan diegene die worden verwerkt, mogen geen toegang hebben tot het bedrijf.

Art. 5.2.2.10.5

§ 1. Recipiënten, containers en vervoermiddelen worden na elk gebruik in- en uitwendig gereinigd, ontsmet en gewassen.

§ 2.. Een installatie voor wielwassing met ontsmetting, al of niet manueel te bedienen, wordt aan de uitrit van het onreine gedeelte geïnstalleerd. De vervoermiddelen die afvalstoffen hebben vervoerd en de vervoermiddelen die het onreine gedeelte verlaten, verlaten de inrichting pas nadat een wielwassing en -ontsmetting is gebeurd.

§ 3. Het betreden van het reine gedeelte gaat via een ontsmettingszone.

§ 4. Toestellen en gereedschappen mogen niet van het onreine gedeelte naar het reine gedeelte worden gebracht.

§ 5. Personen die in het onreine gedeelte werken, mogen het reine gedeelte niet betreden zonder van werkkledij en schoeisel te zijn veranderd of zonder hun schoeisel te hebben ontsmet.

Art. 5.2.2.10.6

§ 1 Het in ontvangst nemen en het opslaan van afvalstoffen gebeuren in een gesloten ruimte van het onreine gedeelte.

§ 2 De opslagplaatsen en opslagrecipiënten worden koel gehouden. De temperatuur wordt continu gemeten. Er mag géen warmte worden toegevoegd in de opslagplaatsen, afkomstig van de productieprocessen.

§ 3 De opslagplaatsen zijn zo gebouwd dat zij gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn. De overgang van vloer naar wanden en de overgang van wanden onderling is rond of op een soortgelijke wijze afgewerkt. De vloeren zijn zo aangelegd dat vloeistoffen gemakkelijk kunnen wegvloeien.

§ 4 De aangevoerde afvalstoffen worden zo spoedig mogelijk verwerkt. Zij moeten uiterlijk binnen 24 uur na aanvoer zijn verwerkt.

§ 5 In uitzonderlijke gevallen kunnen voldoende gekoelde afvalstoffen in gekoelde gesloten ruimten langer worden bewaard.

*De verwerking*Art. 5.2.2.10.7

§ 1 Het breken of malen van de afvalstoffen gebeurt in het onreine gedeelte.

§ 2 De verwerking van de afvalstoffen gebeurt in een gesloten verwerkingsinstallatie.

§ 3 Een warmtebehandeling is noodzakelijk.

§ 4 Huiden worden met natriumchloride behandeld.

Art. 5.2.2.10.8

§ 1 Hoog-risicomateriaal en laag-risicomateriaal van herkauwers worden gebroken of vermalen tot een deeltjesgrootte van maximum 50 mm. De gebroken of vermalen deeltjes worden verwarmd tot de deeltjes gedurende 20 minuten een inwendige temperatuur van ten minste 133° C hebben bij een druk van 3 bar.

§ 2 Alternatieve warmtebehandelingssystemen die dezelfde garanties bieden als wat is bepaald in § 1 zijn toegelaten op voorwaarde dat zij beantwoorden aan een van de systemen of een combinatie van systemen als omschreven in bijlage 5.2.2.10.

§ 3 De warmtebehandeling van ander laag-risicomateriaal biedt de garantie dat wordt voldaan aan de bepalingen van art. 5.2.2.10.11.§2.

Art. 5.2.2.10.9

§ 1. Geschikte meetapparatuur voor temperatuur en druk wordt geïnstalleerd op de warmtebehandelingsinstallatie.

§ 2. De meetresultaten worden onafgebroken geregistreerd.

§ 3. Een adequaat veiligheidssysteem is vereist om te voorkomen dat de afvalstoffen onvoldoende worden verwarmd.

§ 4. De installaties en toestellen worden goed onderhouden en de meetapparatuur wordt regelmatig geijkt.

Art. 5.2.2.10.10

§ 1. Op elke plaats van de inrichting waar zij ontstaat, wordt geurbeladen afvallucht afgezogen en naar een aangepaste zuiveringsinstallatie gevoerd. De afvallucht wordt alleszins afgezogen in de ontvangstruimte, de opslagruimte en boven de breek- of maalinstallatie.

§ 2. De afvalgassen van de warmtebehandelingsinstallatie worden naar een aangepaste zuiveringsinstallatie geleid.

§ 3. Het afvalwater van de inrichting moet gemakkelijk kunnen wegvloeien naar geschikte opvangputten.

§ 4. Het afvalwater wordt behandeld in een aangepaste afvalwaterbehandelingsinstallatie tot het beantwoordt aan de lozingsnormen en zonder geurhinder te veroorzaken.

§ 5. Het afvalwater (zowel proces- als reinigingswater) dat afkomstig is van het onreine gedeelte wordt zodanig behandeld dat er geen ziektekiemen meer aanwezig zijn.

Hygiëne-eisen voor de eindprodukten

Art. 5.2.2.10.11

§ 1. Monsters genomen van het eindprodukt van hoog-risicomateriaal onmiddellijk na de warmtebehandeling moeten vrij zijn van hittebestendige ziekteverwekkende sporen van bacteriën:

Clostridium perfringens; afwezig in 1 g.

§ 2. Monsters die in het verwerkingsbedrijf worden genomen van eindprodukten van laag en hoog-risicomateriaal moeten voldoen aan volgende voorwaarden:

Salmonella: afwezig in 25 g
 $n = 5, c = 0, m = 0, M = 0$

Enterobacteriaceae: $n = 5, c = 2, m = 10, M = 3 \times 10^2/g$

n = aantal deelmonsters waaruit het monster bestaat.

m = drempelwaarde voor het aantal bacteriën, het resultaat wordt als bevredigend beschouwd indien het aantal bacteriën in geen enkel deelmonster groter is dan m .

M = maximumwaarde voor het aantal bacteriën, het resultaat wordt als onbevredigd beschouwd indien het aantal bacteriën in één of meer deelmonsters gelijk is aan of hoger ligt dan M .

c = aantal deelmonsters waarvoor de bacterietelling een resultaat tussen m en M te zien mag geven, waarbij het monster nog als aanvaardbaar wordt beschouwd indien het resultaat van de bacterietelling voor de overige deelmonsters niet hoger is dan m .

§ 3. Voldoende monsters worden genomen van de eindprodukten om te waarborgen dat de eindprodukten te allen tijde voldoen aan de microbiologische normen van § 1 en § 2.

§ 4. De resultaten van de diverse controles en tests worden opgetekend en gedurende ten minste 2 jaar bewaard. Zij zijn steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 5. De procedures, methodes en apparatuur voor monsterneming en metingen dragen de goedkeuring van de overheid. De praktische uitvoering van de monsterneming en metingen wordt vooraf goedgekeurd door een ter zake erkend laboratorium, tenzij de monsterneming en de metingen door een ter zake erkend laboaratorium zelf worden uitgevoerd.

Controle

Art. 5.2.2.10.12

§ 1. Indien uit de verrichte controles en tests blijkt dat aan de normen van art. 5.2.2.10.11 niet wordt voldaan, meldt de exploitant dit onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid.

§ 2. De exploitant treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat besmet of vermoedelijk besmet materiaal het bedrijf niet verlaat.

§ 3. De exploitant gaat na hoe het komt dat aan de voorschriften niet is voldaan. Hij ontsmet en reinigt het bedrijf alleszins op de juiste wijze.

De frequentie van de bemonstering en de controles op de produktie worden opgevoerd.

§ 4. Onder rechtstreeks toezicht van de toezichthoudende overheid wordt het besmet of vermoedelijk besmet materiaal opnieuw verwerkt.

Art. 5.2.2.10.13

De exploitant treft de nodige schikkingen om de punten in de inrichting waar zich problemen kunnen voordoen op te sporen en regelmatig te controleren.

Verplichtingen voor de overheid

Art. 5.2.2.10.14

§ 1. Op gezette tijden voert de toezichthoudende overheid inspecties uit op de naleving van alle voorschriften die in de milieuvergunning zijn opgelegd.

§ 2. Op kosten van de exploitant worden tweemaal per jaar door de toezichthoudende overheid of door een erkend laboratorium in opdracht van de toezichthoudende overheid monsters genomen van de eindprodukten en microbiologisch gecontroleerd op de eisen van art. 5.2.2.10.11.

§ 3. Indien uit de verrichte inspecties blijkt dat niet aan alle voorschriften is voldaan, treft de bevoegde overheid passende maatregelen.

§ 4. Indien meer bepaald de microbiologische normen en de microbiologische controles niet zijn nageleefd, gelden de bepalingen van art. 5.2.2.10.12.

Afdeling 5.2.3. Verbrandingsinrichtingen voor afvalstoffen.

Subafdeling 5.2.3.1. Algemeen geldende voorwaarden voor verbrandingsinrichtingen.

Artikel 5.2.3.1.1.

De hierna volgende algemene voorwaarden voor verbrandingsinrichtingen worden, naargelang het type inrichting, aangevuld door de voorwaarden, opgenomen onder de subafdelingen 5.2.3.2., 5.2.3.3., 5.2.3.4. en 5.2.3.5.

*Afwijking houtkachels*Artikel 5.2.3.1.2.

De voorwaarden van deze afdeling gelden niet voor houtkachels met een maximale nominale capaciteit van 50 kg per uur waarin uitsluitend onbehandeld stukhout wordt verbrand voor de verwarming van woonverblijven en werkplaatsen.

*Uitbating*Artikel 5.2.3.1.3.

§ 1. De verbrandingsinrichting wordt zodanig geëxploiteerd dat de afvalstoffen steeds zo gelijkmatig en volledig mogelijk worden verbrand en de emissie minimaal is. Indien nodig dienen de afvalstoffen daartoe te worden voorbehandeld. Daartoe wordt de inrichting zoveel mogelijk onafgebroken uitgebaat en worden de afvalstoffen zo goed mogelijk gemengd en homogeen gemaakt.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning is voor nieuwe verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen, uitgezonderd in periodes voor nazicht of onderhoud en periodes van stilstand, een continue uitbating verplicht.

§ 3. De voeding van de oven gebeurt in de meest veilige omstandigheden. De vulopening wordt luchtdicht afgesloten als de oven niet gevuld wordt. De onderdruk in de oven is zodanig dat het uittreden van rookgassen via de vulopening niet kan optreden, ook niet tijdens de vuloperaties. Het toevoermechanisme naar de verbrandingsinrichting is zó opgevat dat een regelmatige voeding wordt gewaarborgd.

§ 4. Bij de verbrandingsprocessen vrijkomende warmte wordt zoveel mogelijk nuttig gebruikt.

*Rookgasemissies en schoorsteenhoogte*Artikel 5.2.3.1.4.

§ 1. De verbrandingsinrichting wordt zodanig uitgerust en geëxploiteerd dat de emissies in de lucht die zouden leiden tot luchtverontreiniging van betekenis aan de grond, worden voorkomen.

§ 2. De rookgassen worden op gecontroleerde wijze langs een schoorsteen geloosd.

§ 3. De schoorsteenhoogte wordt zodanig berekend dat de menselijke gezondheid en het milieu voor gevaar worden behoed. De exploitant berekent de schoorsteenhoogte volgens de algemene

schoorsteenhoogteberekenningsmethode vermeld in bijlage 4.4.1. van dit reglement of volgens een gelijkwaardig systeem. De minimum of maximum schoorsteenhoogte kan worden bepaald in de milieuvergunning.

§ 4. De schoorsteen en de afvoerkanalen worden uitgerust met meetopeningen en een meetplatform overeenkomstig de norm NBN x 44.002 of een equivalente norm. De meetopeningen hebben een diameter van tenminste 12 cm.

§ 5. De exploitant treft de nodige schikkingen om het werkelijke debiet van de rookgassen, geloosd langs de schoorsteen te registreren. Het werkelijk debiet van de rookgassen is het debiet zonder de eventuele verdunningslucht.

§ 6. De berekening van de schoorsteenhoogte en de debietgegevens worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Artikel 5.2.3.1.5.

§ 1. De emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen in de lucht geloosd, hebben steeds betrekking op de volgende omstandigheden: temperatuur 273°K, druk 101,3 kPa, 11% zuurstof of 9% CO₂ droog gas. Alle meetresultaten worden steeds herrekend tot die omstandigheden.

§ 2. Als uitzondering op § 1 hebben de emissiegrenswaarden voor verbrandingsinrichtingen voor afgewerkte olie betrekking op volgende omstandigheden: temperatuur 273°K, druk 101,3 kPa, 3% zuurstof droog gas.

§ 3. Wanneer de afvalstoffen in een atmosfeer van zuivere zuurstof worden verbrand mogen de meetresultaten worden herleid tot een door de vergunningverlenende overheid in de milieuvergunning vastgesteld zuurstofgehalte dat de bijzondere omstandigheden van het individuele geval weerspiegelt.

§ 4. Wanneer de inrichting niet in hoofdzaak voor de verbranding van afvalstoffen wordt gebruikt worden de emissiegrenswaarden volgens volgende formule berekend:

$$\frac{V_{\text{afvalstoffen}} \times C_{\text{afvalstoffen}} + V_{\text{proces}} \times C_{\text{proces}}}{V_{\text{afvalstoffen}} + V_{\text{proces}}} = C$$

waarin:

$V_{\text{afvalstoffen}}$: volume rookgas ten gevolge van de verbranding van afvalstoffen (bepaald op basis van de afvalstof met de laagste calorische waarde) en naargelang het geval herleid tot de in § 1, 2 of 3 vermelde omstandigheden.

Indien de warmte die vrijkomt bij de verbranding van afvalstoffen minder dan 10 % bedraagt van de totale in de inrichting vrijkomende warmte, moet het volume worden berekend op basis van een (theoretische) hoeveelheid afvalstoffen die bij verbranding, bij een vastgestelde totale vrijkomende warmte, 10 % van de vrijkomende warmte zou opleveren.

$C_{\text{afvalstoffen}}$: emissiegrenswaarden geldend voor inrichtingen waarin uitsluitend afvalstoffen worden verbrand.

V_{proces} : volume rookgas dat volgt uit de werkwijze van de inrichting, met inbegrip van de verbranding van de toegestane normaal in de verbrandingsinrichting gebruikte brandstoffen (geen afvalstoffen), bepaald op basis van het zuurstofgehalte waartoe de emissies volgens de geldende regelgeving moeten worden herleid.

C_{proces} : emissiegrenswaarden die gelden voor inrichtingen voor de verbranding van de normaal toegestane brandstoffen.

C: voor de betreffende inrichting geldende totale emissiegrenswaarde.

Het totale zuurstofgehalte dat het zuurstofgehalte voor de herleiding in § 1 en § 2 vervangt, wordt berekend op basis van het bovenstaande gehalte, rekening houdend met de partiële volumes. In elk geval moet de totale emissiegrenswaarde (C) zodanig worden berekend dat de emissies in het milieu zo gering mogelijk zijn.

§ 5. De daggemiddelden worden bepaald binnen de tijd dat de inrichting werkelijk in bedrijf is, met inbegrip van de voor starten en stilleggen benodigde tijd, aan de hand van de meetwaarden waarvan de waarde van het betrouwbaarheidsinterval is afgetrokken. De waarde van de 95 %-betrouwbaarheidsintervallen bepaald bij de emissiegrenswaarden mogen de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden:

CO: 10 %

SO₂: 20 %

HCl: 40 %

totaal stof en totaal organische koolstof: 30 %

In geval van periodieke metingen worden de gemiddelden over de monsternemingsperiode bepaald. Deze bedraagt 1 uur tenzij anders vermeld.

§ 6. metingen van dioxines en dibenzofuranen:
voor de emissiegrenswaarde voor polychloordibenzodioxinen (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's) wordt de concentratie berekend als de som van de overeenkomstig onderstaande tabel berekende concentraties van de afzonderlijke dioxinen en furanen;

Voor de bepaling van de opgetelde waarden moeten de massaconcentraties van de volgende dioxinen en dibenzofuranen, alvorens ze worden opgeteld, vermenigvuldigd worden met de volgende equivalentiefactoren:

	Toxiciteits- equivalentiefactor
2,3,7,8-Tetrachloordibenzodioxine (TCDD)	1
1,2,3,7,8-Pentachloordibenzodioxine (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8-Hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9-Hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8-Hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-Heptachloordibenzodioxine (HpCDD)	0,01
-Octachloordibenzodioxine (OCDD)	0,001
2,3,7,8-Tetrachloordibenzofuraan (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8-Pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8-Pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8-Heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9-Heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
Octachloordibenzofuraan (OCDF)	0,001

Afvalwater

Artikel 5.2.3.1.6.

§ 1 Het afvalwater dat ontstaat bij de reiniging van de rookgassen moet worden behandeld.

§ 2. De massa zware metalen, dioxines en furanen daarin moeten in verhouding tot de hoeveelheid verwerkte afvalstoffen, zodanig worden verminderd dat de massa die in het water wordt geloosd geringer is dan de massa die in de lucht mag worden geloosd.

Verwerking van verbrandingsresten

Artikel 5.2.3.1.7.

§ 1. De uitbrand van de afvalstoffen gebeurt zo volledig mogelijk. Het gloeiverlies van de ontijzerde as mag niet meer bedragen dan 6 m %, bepaald volgens de methode EAWAG V-4002, 1979. Die norm geldt niet voor de vliegias en andere reststoffen van de rookgasbehandeling, met uitzondering van de vliegias en fijngemalen afvalstoffen (zaagmeel, houtkrullen) die in de verbrandingsinrichting worden ingeblazen.

§ 2. De as, vliegias en andere reststoffen van de verbranding worden gescheiden gehouden om de meest aangepaste verwerking mogelijk te maken.

§ 3. Tussentijdse opslag van as, vliegias en andere reststoffen geschiedt in gesloten houders of in een daartoe bestemde gesloten opslagruimte.

§ 4. De afvoer van as, vliegias en andere reststoffen moet stofvrij gebeuren. De temperatuur van de as, vliegias en andere reststoffen mag niet meer dan 60°C zijn bij het verlaten van de inrichting.

§ 5. De as, vliegias en andere reststoffen worden regelmatig afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

Metingen

Artikel 5.2.3.1.8.

§ 1. Alle meetresultaten worden ter inzage gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaren.

De procedures, methodes en apparatuur voor monsterneming en metingen dragen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid.

De praktische uitvoering van de monsterneming en metingen wordt vooraf goedgekeurd door een terzake erkend laboratorium tenzij de monsterneming en de metingen door een terzake erkend laboratorium zelf worden uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor de plaats van monsterneming of het meetpunt.

Alle meetresultaten worden op passende wijze geregistreerd, uitgewerkt en gepresenteerd zodat de toezichthoudende overheid kan nagaan of aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

§ 2. Alle meetresultaten worden opgenomen in het emissiejaarverslag dat jaarlijks aan de Vlaamse Milieumaatschappij wordt toegestuurd. Een copie van de meetresultaten wordt eveneens toegestuurd aan het gemeentebestuur van de gemeente waar de inrichting gelegen is, die deze ter inzage van het publiek houdt.

Normoverschrijding en storingen

Artikel 5.2.3.1.9.

§ 1. Indien uit de verrichte metingen blijkt dat aan de in dit reglement vastgestelde emissiegrenswaarden niet wordt voldaan, meldt de exploitant dit onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid. De exploitant van de betrokken inrichting treft de nodige maatregelen hetzij om de inrichting te wijzigen dermate dat de voorgeschreven grenswaarden worden nageleefd hetzij om de inrichting buiten werking te stellen.

§ 2. Voor technisch onvermijdelijke stilleggingen, storingen of voor defecten aan rookgasreinigingsinstallaties mogen gedurende maximum 4 uur de concentraties van de in de lucht uitgestoten verontreinigende stoffen de voorgeschreven emissiegrenswaarden

overschrijden. De inrichting mag in geen geval langer dan 4 uur onafgebroken met verbranding van afvalstoffen voortgaan. Voorts mag de totale duur waarin de inrichting in de loop van één jaar onder die omstandigheden in bedrijf is niet meer dan 60 uur bedragen.

Voor bestaande inrichtingen voor de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen bedragen voormelde periodes respectievelijk 4 uur en 120 uren.

Het totale stofgehalte van de uitstoot mag onder geen beding meer bedragen dan 150 mg/m^3 .

§ 3. In geval van een ander defect, moet de exploitant het uitbaten (verbranden) zo spoedig als uitvoerbaar is verminderen of de oven stilleggen, totdat normaal bedrijf opnieuw mogelijk is. In inrichtingen waar niet uitsluitend afvalstoffen worden verbrand, wordt de verbranding van afvalstoffen als toevoeging gestaakt.

Subafdeling 5.2.3.2. Verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen.

De aanvaarding van de afvalstoffen.

Artikel 5.2.3.2.1.

§ 1. In een verbrandingsinrichting voor gevaarlijke afvalstoffen kunnen enkel die gevaarlijke afvalstoffen worden verbrand, die uitdrukkelijk vermeld zijn in de milieuvergunning.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke gevaarlijke afvalstoffen mogen worden verbrand, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§ 3. Indien de inrichting niet in hoofdzaak voor verbranding van gevaarlijke afvalstoffen bestemd is, worden in de vergunning volgende bijkomende gegevens vermeld:

- de minimale en de maximale toevoer van gevaarlijke afvalstoffen;
- de laagste en de hoogste calorische waarde;
- de maximumgehalten aan verontreinigende stoffen (PCB's, PCP, chloor, fluor, zwavel en zware metalen);

Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn bepaald, is de vergunning beperkt tot de gegevens die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

Artikel 5.2.3.2.2.

§ 1. Alvorens de afvalstoffen bij de verbrandingsinrichting principieel worden aanvaard, moet de exploitant over een beschrijving van de afvalstoffen beschikken, waarin is vermeld:

- de oorsprong en de herkomst van de afvalstof;
- de fysische en chemische samenstelling van de afvalstoffen, alsmede alle benodigde gegevens voor de beoordeling van de geschiktheid van die stoffen voor het bedoelde verbrandingsproces, gebaseerd onder meer op analyse van de afvalstoffen;
- de gevaarlijke eigenschappen van de afvalstoffen, de stoffen waarmee zij niet mogen worden gemengd en de bij de behandeling van de afvalstof te treffen voorzorgsmaatregelen;

De principiële aanvaarding gebeurt op basis van documenten die de voormelde gegevens bevatten.

§ 2. Alvorens de afvalstoffen bij de verbrandingsinrichting worden in ontvangst genomen, volgt de exploitant van de inrichting ten minste de volgende inontvangstnemingsprocedures:

- controle van de vereiste documenten;
- controle van de conformiteit van de aangevoerde afvalstoffen met de schriftelijke gegevens. Indien relevant worden de afvalstoffen daartoe op een representatieve wijze bemonsterd en geanalyseerd, waarbij de te analyseren parameters zo worden bepaald dat een sluitende conformiteitscontrole is verzekerd. De daartoe genomen monsters worden tot ten minste één maand na de verbranding bewaard.

De uitbating.

Artikel 5.2.3.2.3.

§ 1. De opslag van de afvalstoffen in afwachting van verbranding dient te gebeuren overeenkomstig de voorwaarden die gelden voor de opslag van gevaarlijke afvalstoffen.

§ 2. Alle verbrandingsinrichtingen worden zodanig uitgerust en geëxploiteerd dat het bij de verbranding ontstane gas na de laatste toevoer van verbrandingslucht, op een beheerste en homogene wijze zelfs in de ongunstigste omstandigheden wordt verhit tot een temperatuur van ten minste 850 °C, gedurende ten minste twee seconden bereikt aan of nabij de binnenwand van de verbrandingskamer bij een zuurstofgehalte van ten minste 6 %. Indien afvalstoffen met een gehalte van meer dan 1 % gehalogeneerde organische stoffen, uitgedrukt als chloor, worden verbrand, dient die temperatuur tot ten minste 1100 °C te worden opgevoerd.

Wordt uitsluitend gestookt met vloeibare gevaarlijke afvalstoffen of met een mengsel van gasvormige stoffen en poedervormige vaste stoffen afkomstig van een thermische voorbehandeling van gevaarlijke afvalstoffen in een zuurstofarme omgeving, en wordt meer dan 50 % van de totale hoeveelheid vrijkomende warmte geleverd door de gassen, dan dient het zuurstofgehalte na de laatste verbrandingsluchttoevoer ten minste 3 % te bedragen.

§ 3. Alle afvalverbrandingsinrichtingen worden uitgerust met branders die auto-matisch worden ingeschakeld wanneer de temperatuur van de verbrandingsgassen na de laatste toevoer van verbrandingslucht onder de in § 2 genoemde temperatuur daalt. De branders dienen ook te worden gebruikt bij het starten en stilleggen van de inrichting, ten einde te waarborgen dat de genoemde minimumtemperatuur gehandhaafd blijft, zolang zich onverbrande afvalstoffen in de verbrandingsoven bevinden. Tijdens het starten en stilleggen of wanneer de temperatuur van het verbrandingsgas beneden de in § 2 genoemde temperatuur daalt, mogen naar de branders geen brandstoffen worden toegevoerd die hogere emissies kunnen veroorzaken dan die welke ontstaan bij het stoken van gasolie, vloeibaar gas of aardgas. De verbrandingsinrichting wordt uitgerust met een systeem waarmee de toevoer van afvalstoffen wordt belet:

- bij het starten, totdat de vereiste minimumverbrandingstemperatuur is bereikt;
- wanneer de vereiste minimumverbrandingstemperatuur niet behouden blijft;
- wanneer de continumetingen uitwijzen dat een emissiegrenswaarde wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten aan de reinigingsinrichtingen.

§ 4. Van de in § 2 en § 3 bepaalde voorwaarden kan in de milieuvergunning worden afgeweken als in verbrandingsoven of in de inrichting voor de behandeling van verbrandingsgassen adequate technieken worden toegepast. Bij toepassing van deze technieken moeten de emissieniveaus van polychloordibenzodioxinen (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's) overeenkomen met of lager zijn dan de niveaus die onder de voorwaarden van § 2 worden bereikt en moet ten minste aan al de emissiegrenswaarden zijn voldaan.

Artikel 5.2.3.2.4.

Elke verbrandingsinrichting voor gevaarlijke afvalstoffen moet, wanneer zij in bedrijf is aan volgende voorwaarden voldoen:

- 1° De concentratie van koolstofmonoxide (CO) in de verbrandingsgassen mag niet hoger zijn dan:
 - a. een waarde van 50 mg/Nm³ bepaald als daggemiddelde;
 - b. 100 mg/Nm³ bij alle metingen, bepaald als uurgemiddelde waarde;

2° De concentratie van verontreinigende stoffen in de verbrandingsgassen mag niet hoger zijn dan:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ .			
Verontreinigde stof	<u>halfuurgemiddelden</u>		<u>daggemiddelden</u>
	A	B	
1. totaal stof	30	10	10
2. gas- en dampvormige organische stoffen uitgedrukt als totaal organische koolstof	20	10	10
3. gasvormige anorganische chloriden uitgedrukt als HCl	60	10	10
4. gasvormige anorganische fluoriden uitgedrukt als HF	4	2	1
5. zwaveldioxyde uitgedrukt als SO ₂	200	50	50
6. stikstofoxyden (NO _x) uitgedrukt als NO ₂	400 (als uurgemiddelde bij discontinue metingen) ⁽¹⁾		400

7. zware metalen: (*)	<u>Bestaand</u>	<u>Nieuw</u>
- de som van: cadmium en cadmium- verbindingen uitgedrukt als cadmium (Cd) en thallium en thalliumver- bindingen uitgedrukt als thallium (Tl):	0,1	0,05
- kwik en kwikverbindingen uitgedrukt als kwik (Hg):	0,1	0,05

(*): gemiddelde waarden over een bemonsteringsperiode van minimaal 0,5 en maximaal 8 uur.

(1): indien de milieuvergunning strengere verbrandingsomstandigheden oplegt, waardoor meer thermische NO_x wordt gevormd, te weten een minimale verbrandingstemperatuur hoger dan 1100 °C, of een hogere zuurstofconcentratie of een langere verblijftijd, kan in de milieuvergunning voor stikstofoxiden een andere emissiegrenswaarde worden bepaald.

Emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ .			
Verontreinigde stof	halvuurgemiddelden		daggemiddelden
	A	B	
- de som van: antimoon en antimoonver- bindingen uitgedrukt als antimoon (Sb), arseen en arseenverbin- dingen uitgedrukt als arseen (As), lood en loodverbindingen uitgedrukt als lood (Pb), chroom en chroomverbin- dingen uitgedrukt als chroom (Cr), kobalt en kobaltverbin- dingen uitgedrukt als kobalt (Co), koper en koperverbindin- gen uitgedrukt als koper (Cu), mangaan en mangaan- verbindingen uitgedrukt als mangaan (Mn), nikkel en nikkelyverbin- dingen uitgedrukt als nikkel (Ni), vanadium en vanadiumver- bindingen uitgedrukt als vanadium (V) en tin en tinverbindingen uitgedrukt als tin (Sn) :	1		0,5

3° Voor de concentratie van polychloordibenzodioxines (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's) uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) mogen alle in een bemonsteringstijd van minimaal 6 en maximaal 8 uur gemeten gemiddelde waarden een grenswaarde van 0.1 ng TEQ/Nm³ niet overschrijden vanaf 1 januari 1997 tenzij de richtlijnen van de Europese Unie voor die datum anders vermelden. Tot 1 januari 1997 geldt de waarde als richtwaarde.

Artikel 5.2.3.2.5.

§ 1. Bij continumetingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien:

1° alle halfuurgemiddelden in één jaar de in kolom A gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden of indien 97 % van alle halfuurgemiddelden in één jaar de in kolom B gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden;

2° alle daggemiddelden de gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

§ 2. Bij discontinue metingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien alle gemiddelden over de monsternameperiode de gestelde emissiegrenswaarden van kolom A of de daggemiddelden niet overschrijden.

Artikel 5.2.3.2.6.

§ 1. Op initiatief en op kosten van de exploitant worden de volgende metingen verricht:

1° concentraties van bepaalde stoffen in de rookgassen:

a) continu worden gemeten en geregistreerd: de concentraties van stofdeeltjes totaal, CO, HCl, HF, SO₂ en organische stoffen;

b) tenminste twee keer per jaar en gedurende de eerste twaalf maanden na de in bedrijfstelling om de twee maanden:

- de concentraties van de zware metalen;

c) tenminste één keer per jaar:

- de concentratie van dioxinen en furanen;

2° bedrijfsparameters:

a) continu worden gemeten en geregistreerd de temperatuur en het zuurstofgehalte van de vrijkomende verbrandingsgassen in de zone waar aan de gestelde minimumvoorwaarden inzake temperatuur, zuurstofgehalte en verblijftijd wordt voldaan. Omwille van technische redenen kan het zuurstofgehalte worden gemeten en geregistreerd zo kort mogelijk bij die zone, op een representatieve plaats;

b) de tijd die de verbrandingsgassen op de minimumtemperatuur van 850°C, respectievelijk 1100°C blijven, moet onder de meest ongunstige bedrijfsomstandigheden op passende wijze worden

gecontroleerd en ten minste eenmaal bij de eerste ingebruikneming van de verbrandingsinrichting, voor bestaande inrichtingen ten minste eenmaal na de eventuele heraanpassing van de inrichting en in elk geval vóór 1 december 1995.

c) continu worden gemeten en geregistreerd het zuurstofgehalte, temperatuur, debiet en gehalte aan waterdamp in de rookgassen;

§ 2. De continumeting van HF mag achterwege blijven, indien voor HCl behandelingsstappen worden gevolgd, welke waarborgen dat de gestelde emissiegrenswaarde niet wordt overschreden. De HF-emissies worden in dit geval periodiek gemeten.

De continumeting van het waterdampgehalte is niet nodig, mits de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd alvorens de emissies worden geanalyseerd;

§ 3. Metingen van de vermelde verontreinigende stoffen kunnen overbodig zijn indien in de vergunning slechts verbranding wordt toegestaan van gevaarlijke afvalstoffen die geen gemiddelde waarden van die verontreinigende stoffen kunnen veroorzaken welke hoger zijn dan 10 % van de gestelde emissiegrenswaarden. Deze uitzonderingen dienen in de milieuvergunningaanvraag te worden vermeld en gemotiveerd en worden in milieuvergunning opgenomen.

Subafdeling 5.2.3.3. Verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen.

De aanvaarding van de afvalstoffen.

Artikel 5.2.3.3.1.

§ 1. In een verbrandingsinrichting voor huishoudelijke afvalstoffen kunnen, voor zover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, volgende niet-gevaarlijke afvalstoffen worden verbrand:

- 1° huishoudelijke afvalstoffen;
- 2° met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen;
- 3° bedrijfsafvalstoffen die omwille van aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;
- 4° vast niet-risicohoudend medisch afval;
- 5° andere afvalstoffen.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden verbrand, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningaanvraag zijn vermeld.

De uitbating.

Artikel Artikel 5.2.3.3.2.

§ 1. De afvalstoffen mogen niet buiten de daartoe bestemde overdekte opslagruimte worden opgeslagen. De grootte van de opslagruimte is berekend op een hoeveelheid afvalstoffen die overeenkomt met ten minste 48 bedrijfsuren van de inrichting.

§ 2. De opslagruimte van de aangevoerde afvalstoffen wordt dermate beveiligd dat ongevallen tijdens het afladen van de afvalstoffen worden vermeden.

§ 3. Om stankontwikkeling en andere hinder te voorkomen worden lange opslagtijden van het geheel of van een gedeelte van de afvalstoffen in de opslagruimte vermeden. Er wordt rekening gehouden met de bedrijfsvoering en de stilstanden voor herstelling en onderhoud.

§ 4. De wanden van de opslagruimte zijn zodanig uitgevoerd dat de afzetting van stof en afval voorkomen wordt. De opslagruimte is bovendien zo gebouwd dat zij volledig mechanisch kan geledigd worden. Zij is uitgerust met een afvoermogelijkheid voor water.

§ 5. De opslagruimte wordt in onderdruk gehouden ten opzichte van de omgeving. De verbrandingslucht wordt aangezogen uit deze opslagruimte. Een goede verluchting van de opslagruimte wordt verzekerd.

§ 6. Voor verbrandingsinrichtingen waar huishoudelijke afvalstoffen worden verbrand, is het aantal stortopeningen voldoende om ook gedurende de piekuren de aanvoer van afvalstoffen mogelijk te maken. Enkel de poorten, noodzakelijk voor de aanvoer van afvalstoffen, mogen geopend zijn.

§ 7. De voedingsinrichting wordt zo opgevat dat een regelmatige voeding wordt gewaarborgd.

Artikel 5.2.3.3.3.

§ 1. Alle verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen worden zodanig uitgerust en geëxploiteerd dat het bij de verbranding ontstane gas na de laatste toevoer van verbrandingslucht, op een beheerste en homogene wijze zelfs in de ongunstigste omstandigheden wordt verhit tot een temperatuur van ten minste 850 °C, gedurende ten minste twee seconden bereikt aan of nabij de binnenwand van de verbrandingskamer bij een zuurstofgehalte van ten minste 6 %.

§ 2. Alle verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen worden met branders uitgerust. Deze branders treden automatisch in werking wanneer de temperatuur van de verbran-

dingsgassen na de laatste toevoer van verbrandingslucht onder de in § 1 genoemde temperatuur daalt. De branders dienen ook te worden gebruikt bij het starten en stilleggen van de inrichting, ten einde te waarborgen dat de genoemde minimumtemperatuur gehandhaafd blijft, zolang zich onverbrande afvalstoffen in de verbrandingsoven bevinden. Tijdens het starten en stilleggen of wanneer de temperatuur van het verbrandingsgas beneden de in § 1 genoemde temperatuur daalt, mogen naar de branders geen brandstoffen worden toegevoerd die hogere emissies kunnen veroorzaken dan die welke ontstaan bij het stoken van gasolie, vloeibaar gas of aardgas.

De verbrandingsinrichting wordt uitgerust met een systeem waarmee de toevoer van afvalstoffen wordt belet:

- bij het starten, totdat de vereiste minimumverbrandingstemperatuur is bereikt;
- wanneer de vereiste minimumverbrandingstemperatuur niet behouden blijft;
- wanneer de continumetingen uitwijzen dat een emissiegrenswaarde wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten aan de reinigingsinrichtingen.

§ 3. Van de in § 1 en § 2 bepaalde voorwaarden kan in de milieuvergunning worden afgeweken als in de verbrandingsoven of in de inrichting voor de behandeling van verbrandingsgassen adequate technieken worden toegepast. Bij toepassing van deze technieken moeten de emissieniveaus van polychloordibenzodioxinen (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's) overeenkomen met of lager zijn dan de niveaus die onder de voorwaarden van § 1 worden bereikt en moet ten minste aan al de emissiegrenswaarden zijn voldaan.

Artikel 5.2.3.3.4.

Elke verbrandingsinrichting voor huishoudelijke afvalstoffen moet, wanneer zij in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° de concentratie van koolmonoxide (CO) in de rookgassen mag niet hoger zijn dan 100 mg/Nm³;

2° de concentratie van verontreinigende stoffen in de rookgassen als daggemiddelde mag niet hoger zijn dan:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ in functie van de nominale capaciteit van de verbrandingsinrichting			
Verontreinigende stof	minder dan 3 ton/uur	van 3 ton/uur tot 30 ton/uur	meer dan 30 ton/uur
1. totaal stof	100	30	10
2. gas- en dampvormige organische stoffen uitgedrukt als totaal organische koolstof:	20	20	10

Emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ in functie van de nominale capaciteit van de verbrandingsinrichting			
Verontreinigende stof	minder dan 3 ton/uur	van 3 ton/uur tot 30 ton/uur	meer dan 30 ton/uur
3. gasvormige anorganische chloriden uitgedrukt als HCl:	100	50	10
4. gasvormige anorganische fluoriden uitgedrukt als HF:	4	2	1
5. zwaveldioxyde uitgedrukt als SO ₂ :	300	300	50
6. stikstofoxyden (NO _x) uitgedrukt als NO ₂ :	400	400	400

7. zware metalen: (*) - de som van: cadmium en cadmiumverbindingen uitgedrukt als cadmium (Cd) en thallium en thalliumverbindingen uitgedrukt als thallium (Tl):	0,2	0,1	0,05
- kwik en kwikverbindingen uitgedrukt als kwik (Hg):	0,2	0,1	0,05
- de som van: antimoon en antimoonverbindingen uitgedrukt als antimoon (Sb), arseen en arseenverbindingen uitgedrukt als arseen (As), lood en loodverbindingen uitgedrukt als lood (Pb), chromium en chromiumverbindingen uitgedrukt als chromium (Cr), kobalt en kobaltverbindingen uitgedrukt als kobalt (Co), koper en koperverbindingen uitgedrukt als koper (Cu), mangaan en mangaanverbindingen uitgedrukt als mangaan (Mn), nikkel en nikkelverbindingen uitgedrukt als nikkel (Ni), vanadium en vanadiumverbindingen uitgedrukt als vanadium (V) en tin en tinverbindingen uitgedrukt als tin (Sn):	5	1,5	0,5

(*): gemiddelde waarden over een bemonsteringsperiode van minimaal 0,5 en maximaal 8 uur.

3° voor de concentratie van polychloordibenzodioxines (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's) (uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) mogen alle in een bemonsteringstijd van minimaal 6 en maximaal 8 uur gemeten gemiddelde waarden niet hoger zijn dan:

- nieuwe inrichtingen: 0.1 ng TEQ/Nm³ vanaf 1 januari 1997 tenzij de richtlijnen van de Europese Unie voor die datum anders vermelden. Tot 1 januari 1997 geldt de waarde als richtwaarde.

- bestaande inrichtingen met een nominale capaciteit van 6 ton afvalstoffen per uur of meer: 0.4 ng TEQ/Nm³;
 - de bestaande inrichtingen met een nominale capaciteit van ten minste 6 ton afval per uur dienen uiterlijk op 1 januari 1997 te voldoen aan de voorwaarden die gelden voor nieuwe verbrandingsinrichtingen.
- bestaande inrichtingen met een nominale capaciteit van minder dan 6 ton afvalstoffen per uur: 4 ng TEQ/Nm³;
 - de bestaande inrichtingen met een nominale capaciteit van minder dan 6 ton afval per uur dienen uiterlijk op 1 januari 2001 te voldoen aan de voorwaarden die gelden voor nieuwe verbrandingsinrichtingen.

4° bij normaal bedrijf mag geen neerslag van waterdruppeltjes uit de rookgassen in de omgeving voorkomen.

Artikel 5.2.3.3.5.

§ 1. De vastgestelde grenswaarde voor koolmonoxide (CO) geldt als grenswaarde voor het uurgemiddelde.

§ 2. Bij continumetingen van de concentraties van de verontreinigende stoffen in de rookgassen:

1° mag het voortschrijdend zevendaagse gemiddelde van de gemeten concentraties van deze stoffen in geen geval de overeenkomstige grenswaarde overschrijden;

2° mag het daggemiddelde van de gemeten concentraties van deze stoffen in geen geval meer dan 30 % hoger zijn dan de overeenkomstige grenswaarde.

§ 3. Bij discontinue metingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien alle gemiddelden over de monsterneemingsperiode de gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Artikel 5.2.3.3.6.

§ 1. Op initiatief en op kosten van de exploitant worden de volgende metingen verricht:

1° de concentratie van bepaalde stoffen in de rookgassen:

a) continu worden gemeten en geregistreerd: de concentraties van stofdeeltjes totaal, CO, en HCl bij inrichtingen met een nominale capaciteit van ten minste 3 ton/uur;

b) ten minste om de zes maanden worden gemeten:

- de concentraties van de zware metalen, HF, SO₂ en NO_x bij inrichtingen met een nominale capaciteit van ten minste 3 ton/uur;

- de concentraties van de gas- en dampvormige organische verbindingen, (uitgedrukt als koolstof totaal);

- de concentraties van stofdeeltjes totaal, HCl, CO bij inrichtingen met een nominale capaciteit van minder dan 3 ton/uur;

c) ten minste één keer per jaar:

- de concentratie van dioxinen en furanen;

2° bedrijfsparameters:

a) continu worden gemeten en geregistreerd de temperatuur en het zuurstofgehalte van de verbrandingsgassen in de zone waar aan de gestelde minimumvoorwaarden inzake temperatuur, zuurstofgehalte en verblijftijd wordt voldaan. Omwille van technische redenen kan het zuurstofgehalte worden gemeten en geregistreerd zo kort mogelijk bij die zone, op een representatieve plaats;

b) de tijd die de verbrandingsgassen op de minimumtemperatuur van 850°C, blijven, moet onder de meest ongunstige bedrijfsomstandigheden op passende wijze worden gecontroleerd en ten minste eenmaal bij de eerste ingebruikneming van de verbrandingsinrichting, voor bestaande inrichtingen ten minste eenmaal na de eventuele heraanpassing van de inrichting en in elk geval vóór 1 december 1995.

c) continu of periodiek naargelang de capaciteit van de inrichting worden gemeten en geregistreerd het zuurstofgehalte, temperatuur, druk en gehalte aan waterdamp in de rookgassen;

§ 2. De meting van het waterdampgehalte is niet nodig, mits de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd alvorens de emissies worden geanalyseerd;

§ 3. Metingen van de vermelde verontreinigende stoffen kunnen overbodig zijn indien in de vergunning slechts verbranding wordt toegestaan van afvalstoffen die geen gemiddelde waarden van die verontreinigende stoffen kunnen veroorzaken welke hoger zijn dan 10 % van de gestelde emissiegrenswaarden. Deze uitzonderingen dienen in de milieuvergunningaanvraag te worden vermeld en gemotiveerd en worden in milieuvergunning opgenomen.

Subafdeling 5.2.3.4. Verbrandingsinrichtingen voor houtafval.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.3.4.1.

§ 1. Voor verbrandingsinrichtingen waarin niet gevaarlijk behandeld houtafval wordt verbrand, gelden de voorwaarden die gelden voor verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen.

§ 2. Voor verbrandingsinrichtingen waarin gevaarlijk houtafval wordt verbrand, gelden de voorwaarden die gelden voor verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen.

Artikel 5.2.3.4.2.

§ 1. In een verbrandingsinrichting voor houtafval kan uitsluitend onbehandeld houtafval en houtafval vergelijkbaar met onbehandeld houtafval worden verbrand.

§ 2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden verbrand, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

De uitbating.

Artikel 5.2.3.4.3.

§ 1. De afvalstoffen die aanleiding kunnen geven tot stofvorming worden in een gesloten opslagruimte opgeslagen.

§ 2. Om de verspreiding van stof in en buiten de inrichting tegen te gaan, worden de nodige voorzieningen in de opslagruimte aangebracht.

§ 3. De voedingsinrichting wordt zo opgevat dat een regelmatige voeding wordt gewaarborgd.

Artikel 5.2.3.4.4.

§ 1. Elke verbrandingsinrichting voor houtafval met een nominale capaciteit van minder dan 1 ton afvalstoffen per uur moet, wanneer zij in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° de concentratie van koolmonoxide (CO) in de verbrandingsgassen mag niet hoger zijn dan 100 mg/Nm³;

2° de concentratie van stofdeeltjes totaal in de verbrandingsgassen mag niet meer bedragen dan:

- voor nieuwe inrichtingen: 200 mg/Nm³
- voor bestaande inrichtingen: 250 mg/Nm³;

de emissiegrenswaarde voor bestaande inrichtingen geldt in een overgangperiode eindigend op 1 december 2000.

3° de grijswaarde van de rookgassen aan de schoorsteenmond, gemeten in de meetopeningen mag het cijfer 1 op de Ringelmannschaal niet overschrijden bij normaal bedrijf en het cijfer 2 tijdens de opstartperiode gedurende 15 minuten.

4° bij normaal bedrijf mag geen neerslag van waterdruppeltjes uit de rookgassen in de omgeving voorkomen.

Artikel 5.2.3.4.5.

§ 1. Voor verbrandingsinrichtingen voor houtafval met een nominale capaciteit van minder dan 1 ton per uur worden op initiatief en op kosten van de exploitant tenminste jaarlijks de volgende metingen verricht:

- de grijswaarde en de concentraties van totaal stof en CO;

§ 2. Aan de emissiegrenswaarden wordt voldaan indien elke reeks metingen de emissiegrenswaarden niet overschrijden.

§ 3. Verbrandingsinrichtingen met een nominale capaciteit van meer dan 1 ton houtafval per uur dienen inzake emissiegrenswaarden, metingen en meetfrequentie en naleving van de emissiegrenswaarden te beantwoorden aan de voorwaarden voor verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen. Mits goedkeuring van de toezichthoudende overheid kunnen op basis van een volledige rookgasanalyse de verder de meten parameters worden beperkt.

Subafdeling 5.2.3.5. Verbrandingsinrichtingen voor als brandstof te gebruiken afgewerkte olie.

Artikel 5.2.3.5.1.

§ 1. De volgende voorwaarden gelden voor verbrandingsinrichtingen die werken op als brandstof te gebruiken afgewerkte olie die beantwoordt aan de criteria qua samenstelling bepaald in de voorwaarden voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie.

§ 2. In afwijking op § 1 gelden voor de verbrandingsinrichtingen van afgewerkte olie met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 10 MW, gebaseerd op de onderste verbrandingswaarde, de voorwaarden voor de verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen.

§ 3. Voor verbrandingsinrichtingen van afgewerkte olie die niet voldoet aan de criteria qua samenstelling bepaald in de voorwaarden voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie, gelden de voorwaarden voor de verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen.

De aanvaarding van afvalstoffen.

Artikel 5.2.3.5.2.

In een verbrandingsinrichting voor als brandstof te gebruiken afgewerkte olie mag uitsluitend afgewerkte olie worden aanvaard, die voldoet aan de criteria inzake samenstelling bepaald in de voorwaarden voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie.

De uitbating.

Artikel 5.2.3.5.3.

De houder voor opslag van afgewerkte olie met inbegrip van de leidingen beantwoordt aan de voorwaarden geldend voor de opslag van afgewerkte olie.

Artikel 5.2.3.5.4.

De afgewerkte olie moet worden voorverwarmd vooraleer de verbranding van afgewerkte olie wordt opgestart. De nodige verbrandingslucht moet mechanisch worden toegevoerd.

Artikel 5.2.3.5.5.

Elke verbrandingsinrichting voor afgewerkte olie moet, wanneer zij in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° de concentratie van koolmonoxide (CO) in de verbrandingsgassen mag niet hoger zijn dan 100 mg/Nm³;

2° de concentratie van verontreinigende stoffen in de verbrandingsgassen mag niet hoger zijn dan:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm ³ in functie van het thermisch vermogen van de verbrandingsinrichting gebaseerd op de onderste verbrandingswaarde		
Verontreinigende stof	minder dan 3 MW	meer dan 3 MW tot 10 MW
1. stof totaal	200	100
2. gas- en dampvormige organische stoffen uitgedrukt als totaal organische koolstof:	20	20
3. gas- en dampvormige chloriden uitgedrukt als HCl:	100	100
4. gas- en dampvormige fluoriden uitgedrukt als HF:	5	5
5. zwaveldioxyde uitgedrukt als SO ₂ :	300	300
6. zware metalen: (*) - de som van : cadmium en cadmiumverbindingen uitgedrukt als cadmium (Cd), lood en loodverbindingen uitgedrukt als lood (Pb), chromium en chromiumverbindingen uitgedrukt als chromium (Cr), koper en koperverbindingen uitgedrukt als koper (Cu), nikkel en nikkelverbindingen uitgedrukt als nikkel (Ni) en vanadium en vanadiumverbindingen uitgedrukt als vanadium (V):	10	5

3° bij normaal bedrijf mag geen neerslag van waterdruppeltjes uit de rookgassen in de omgeving voorkomen.

Artikel 5.2.3.5.6.

Bij discontinue metingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien alle gemiddelden over de monsternemingsperiode de gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Artikel 5.2.3.5.7.

§ 1. Op initiatief en op kosten van de exploitant worden de volgende metingen verricht:

a) tenminste om de zes maanden worden gemeten: de concentraties van stof totaal en CO bij inrichtingen met een thermisch vermogen van 3 MW en meer;

b) tenminste éénmaal per jaar worden gemeten:

- de concentraties van stofdeeltjes totaal en CO bij inrichtingen met een thermisch vermogen van minder dan 3 MW;

- de concentraties van de gas- en dampvormige organische verbindingen samen, (uitgedrukt als koolstof totaal);

§ 2. Mits goedkeuring van de toezichthoudende overheid kunnen op basis van een volledige rookgasanalyse de verder te meten parameters beperkt worden.

Subafdeling 5.2.3.6. Verbrandingsinrichtingen voor risicohoudend medisch afval en voor vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval

artikel 5.2.3.6.1.

§ 1. Een verbrandingsinrichting voor risicohoudend medisch afval en voor vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval dient te voldoen aan de voorwaarden vermeld in subafdeling 5.2.3.2. Verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen, met uitzondering van artikel 5.2.3.2.3. § 1 en mits naleving van volgende bijkomende voorwaarden.

§ 2. In een verbrandingsinrichting voor risicohoudend medisch afval en voor vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval kan eveneens vast niet-risicohoudend medisch afval verbrand worden, evenwel met voorrang voor risicohoudend medisch afval en voor vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval.

artikel 5.2.3.6.2.

§ 1. Elke manuele manipulatie van de recipiënten met risicohoudend medisch afval en met vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval moet bij de verwijdering tot een minimum beperkt worden.

§ 2. De recipiënten met risicohoudend medisch afval en met vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval dienen via een machinaal systeem rechtstreeks in de vuurmond te worden gebracht.

§ 3. De exploitant van de verbrandingsinrichting stelt duidelijke, schriftelijke richtlijnen voor de verwijdering van risicohoudend medisch afval en van vloeibaar en pasteus niet-risicohoudend medisch afval en stelt deze richtlijnen ter beschikking van het personeel en de toezichthoudende ambtenaar. Deze richtlijnen bevinden zich steeds op een duidelijk zichtbare en aangeduide plaats.

Afdeling 5.2.4. Stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem.

Artikel 5.2.4.0.1.

§ 1. De stortplaatsen worden ingedeeld in 3 categorieën:

1° categorie 1: stortplaatsen voor bedrijfs- en daarmee vergelijkbare afvalstoffen van voornamelijk anorganische samenstelling;

2° categorie 2: stortplaatsen voor niet gevaarlijke huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen;

3° categorie 3: stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

§ 2. Monostortplaatsen worden naargelang de aard van de afvalstof ingedeeld bij één van de in § 1 bepaalde categorieën en worden onderworpen aan de voorwaarden die voor die categorie gelden. In de milieuvergunning wordt bepaald van welke voorwaarden mag worden afgeweken, rekening houdend met de specifieke aard van de afvalstof. De afwijkingen die in de milieuvergunning mogen worden toegestaan, beperken zich tot alternatieve uitvoeringsvormen en werkmethodes die dezelfde milieugaranties bieden als de voorwaarden waarvan wordt afgeweken.

Art. 5.2.4.0.2.

In afwijking van het bepaalde in artikel 3.2.1.2. gelden voor bestaande stortplaatsen de volgende overgangsbepalingen:

1° de verbodsbepalingen van art. 5.2.4.1.2. en de aanvaardingscriteria van art. 5.2.4.1.3. § 3. en van art. 5.2.4.1.4. § 2. voor afvalstoffen op stortplaatsen gelden voor alle bestaande stortplaatsen vanaf 1 januari 1997;

2° de bepalingen inzake de periode van nazorg en de nazorgactiviteiten op stortplaatsen (art. 5.2.4.4.6.) gelden vanaf 1 januari 1996 voor de stortplaatsen die niet definitief zijn afgewerkt op 31 december 1995;

3° het jaarlijks rapport waarin verslag wordt uitgebracht van de stortexploitatie of de nazorgactiviteit (art. 5.2.4.4.8.) wordt voor alle bestaande stortplaatsen een eerste maal ingediend 18 maanden na de datum van in werking treden van dit besluit.

Subafdeling 5.2.4.1. De aanvaarding van afvalstoffen op de stortplaats.

Artikel 5.2.4.1.1.

§ 1. De aanvaarding en berging van afvalstoffen op een stortplaats gebeurt op basis van volgende punten:

- de oorsprong en de herkomst van de afvalstof;
- de samenstelling en de eigenschappen van de afvalstof;
- het uitlooggedrag van de afvalstof;

§ 2. De afvalstoffen mogen op de stortplaats slechts aanvaard worden op voorwaarde dat de oorsprong en herkomst bekend zijn en de eigenschappen, de samenstelling en het uitlooggedrag zijn vastgelegd. De principiële aanvaarding op de stortplaats gebeurt op basis van documenten die de voormelde gegevens duidelijk vermelden.

Bij de aanvoer van de afvalstoffen op de stortplaats wordt de conformiteit van de aangevoerde afvalstoffen met de schriftelijke gegevens nagegaan. Indien relevant worden de afvalstoffen daartoe op een representatieve wijze bemonsterd en geanalyseerd waarbij de te analyseren parameters zo worden bepaald dat een sluitende conformiteitscontrole is verzekerd;

§ 3. De afvalstoffen worden op een stortplaats slechts aanvaard op voorwaarde dat ze voldoende draagkrachtig en steekvast zijn om een veilige en gecontroleerde stortexploitatie en de betreedbaarheid en de stabiliteit van de stortplaats in alle omstandigheden te verzekeren.

Artikel 5.2.4.1.2.

§ 1. De volgende afvalstoffen mogen niet op een stortplaats worden aanvaard:

1° afvalstoffen waarvoor krachtens het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten een stortverbod geldt;

2° afvalstoffen in vloeibare toestand of afvalstoffen met onvoldoende draagkracht tenzij anders bepaald in de milieuvergunning bij een monostortplaats;

3° afvalstoffen die besmettelijk zijn;

4° afvalstoffen die ontplofbaar, oxyderend, zeer licht ontvlambaar, licht ontvlambaar of ontvlambaar zijn;

5° afvalstoffen die meer dan 0,1 % giftige organische stoffen bevatten gekenmerkt door het symbool T⁺ of T, uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

6° afvalstoffen die giftige anorganische stoffen bevatten in concentraties groter dan de drempelwaarde waarbij aan preparaten ervan het symbool T⁺ of T op basis van de toxicologische eigenschappen van de stoffen (R-zinnen 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39 en 48) wordt gegeven (Richtlijn 88/379/EEG van 7 juni 1988 zoals gewijzigd door de richtlijn 93/18/EEG van 5 april 1993), uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

7° afvalstoffen waarvan het percolaat, rekeninghoudend met mogelijke interacties met het percolaat van andere gestorte afvalstoffen, de afsluitlaag of de percolaatdrainage zou kunnen aantasten of de goede werking ervan zou kunnen schaden;

§ 2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning aanvaardt de exploitant van een openbare stortplaats binnen de perken van zijn vergunning afvalstoffen aangevoerd door derden en afkomstig uit het verwerkingsgebied zoals vastgelegd in het Afvalstoffenplan waarin de stortplaats gelegen is.

Artikel 5.2.4.1.3.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2. kunnen op een categorie 1 stortplaats volgende afvalstoffen, met een hoofdzakelijk anorganische of minerale samenstelling die voldoen aan de hierna vermelde criteria, worden gestort:

1° reststoffen van de verbranding en/of behandeling van afvalstoffen;

2° gevaarlijke afvalstoffen die de nodige voorbehandeling hebben ondergaan;

3° gevaarlijke asbesthoudende afvalstoffen, meer bepaald:

- afvalstoffen die vrije asbestvezels bevatten zoals spuitasbest, asbestisolatiemateriaal, asbeststof;
- verpakkingsafval en plasticafval dat met asbest verontreinigd is;
- niet vershredderbaar materiaal zoals metalen onderdelen dat met asbest of asbesthoudend materiaal bedekt of bekleed is;

mits naleving van volgende voorwaarden:

- afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten mogen slechts worden gestort voor zover de afvalstoffen zodanig worden behandeld dat er geen asbestdeeltjes in het milieu kunnen terechtkomen. Daartoe worden de afvalstoffen gecementeerd zodat de aanwezige asbestvezels in een matrix worden ingekapseld. Het asbestafval dient homogeen in het gecementeerd materiaal verspreid te zijn. De in het gecementeerd materiaal aanwezige asbestvlokken of brokstukken mogen maximaal 1 cm groot zijn. Het gecementeerd materiaal wordt verpakt in een stofdichte plasticverpakking met de nodige asbestetikettering;
- verpakkingsafval en plasticafval verontreinigd met asbest dient te worden samengeperst (dichtheid min. 400 kg/m³). Het samengeperst materiaal wordt verpakt in een stofdichte plasticverpakking met de nodige asbestetikettering;
- niet vershredderbaar materiaal dat met asbest of asbesthoudend materiaal bedekt of bekleed is wordt verpakt in een dubbelwandige stofdichte plasticverpakking met de nodige asbestetikettering;

Het behandelen en storten van asbesthoudende afvalstoffen gebeurt zodat geen asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels of asbeststof kunnen bevatten. De met het oog op het storten noodzakelijke voorbehandelingen gebeuren in een daartoe geschikte inrichting.

4° niet gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen en afvalstoffen gelijkgesteld met bedrijfsafvalstoffen:

- van anorganische aard;
- van organisch chemische aard;

5° bijzondere afvalstoffen die omwille van hun aard of samenstelling vergelijkbaar zijn met de hierboven vermelde bedrijfsafvalstoffen;

6° puin, afbraakmaterialen met inbegrip van asbestcement;

Bij het aanvoeren of storten van afvalstoffen bestaande uit asbestcement worden de nodige maatregelen getroffen om stofvorming te voorkomen;

§ 2. De hierboven vermelde afvalstoffen afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van afvalstoffen mogen met het oog op de uitharding in brij- of pasteuze vorm op de stortplaats worden gestort voor zover die afvalstoffen uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

§ 3. Onverminderd de hierboven gestelde bepalingen dienen de op een categorie 1 stortplaats aangevoerde afvalstoffen steeds te beantwoorden aan volgende criteria:

1° extraheerbare koolwaterstoffen : ≤ 5 Gew.-% op de water-vrije afvalstof;
aanbevolen analysemethoden*: - EPA 9071
- AAC 3\R

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): ≤ 3 Gew.-% op de water-vrije afvalstof;
aanbevolen analysemethoden*: AAC 3\Q

3° totaal extraheerbare organohalogeenvverbindingen: ≤ 1000 mg per kg op de water-vrije afvalstof;
aanbevolen analysemethoden*: AAC 3\N

4° wateroplosbaar gedeelte : ≤ 10 Gew.-%
aanbevolen analysemethode*: gewichtsverlies na extractie volgens DIN 38414-S4

5° verlies door uitgloeijing van het droge bestanddeel van de afvalstof ten gevolge van de ontbinding van organische stoffen, uitgezonderd vaste polymeren en asfalt ≤ 10 gewichtsprocent;
aanbevolen analysemethoden*: - DIN 38414-S3;
- AAC 2\II\A.2

6° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd:
afschuifspanning ≥ 10 kN/m²,
aanbevolen methode*
- AAC 2\II\A.4
- een gelijkwaardige grondmechanische methode

In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

7° uitlooggedrag: het uitlooggedrag wordt bepaald volgens de analysemethode beschreven in de norm DIN 38414 - S4. De afvalstoffen mogen slechts op de stortplaats worden aanvaard indien het eluaat beantwoordt aan volgende waarden:

parameter	grenswaarde	aanbevolen analysemethoden*
pH	4 - 13	DIN 38404-C5 ISO/DIS/10523 AAC 2\IIA.1

parameter	grenswaarde	aanbevolen analysemethoden*
fenolen (fenolindex)	≤ 100 mg/l	DIN 38409-H16 ISO 6439
arseen	≤ 1,0 mg/l	DIN 38405-D18 ISO/DIS 11969 en 11885 NF T90-119 AAC 2\B.2
lood	≤ 2,0 mg/l	DIN 38406-E6 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
cadmium	≤ 0,5 mg/l	DIN 38406-E19 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
chromium VI	≤ 0,5 mg/l	DIN 38405-D24 ASTM D1687 AAC 2\B.6
koper	≤ 10 mg/l	DIN 38406-E7 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
nikkel	≤ 2,0 mg/l	DIN 38406-E11 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
kwik	≤ 0,1 mg/l	DIN 38406-E12 ISO 5666/1-2 en 5666-3 AAC 2\B.3
zink	≤ 10 mg/l	DIN 38406-E8 AAC 2\B.1 en B.2
fluoride	≤ 5 mg/l	ISO 10359-1 en 10304-1 DIN 38405-D4 AAC 2\C.1
ammonium	≤ 1,0 mg/l	ISO 7150-1 en 7150-2 DIN 38406-E5 AAC 2\B.4
cyanide (totaal)	≤ 1,0 mg/l	DIN 38405-D14 ISO 6703-1 AAC 2\C.2
nitriet	≤ 30 mg/l	ISO 6777 en 10304-1 AAC 2\C.3

aanbevolen analysemethoden:

- indien nieuwe uitgaven van de vermelde normen verschijnen, gelden de nieuwe uitgaven;
- AAC: afvalstoffenanalysecompendium (verantwoordelijke uitgever: OVAM).

De concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

Afvalstoffen die na toepassing van de beste beschikbare technieken inzake uitloging niet aan de vermelde criteria voldoen, kunnen toch op de stortplaats worden aanvaard op voorwaarde dat de afvalstoffen in zoutcelcondities worden gestort. Met zoutcelcondities wordt bedoeld het onder de beste omstandigheden fysisch afschermen van de afvalstoffen van het percolaat. Die afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

§ 4. Het storten van volgende afvalstoffen is eveneens verboden op een categorie 1 stortplaats:

- huishoudelijke afvalstoffen en met huishoudelijke afvalstoffen vergelijkbare afvalstoffen;
- bedrijfsafvalstoffen die omwille van hun aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;

§ 5. Als beperking op § 1 mogen op een categorie 1 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

Artikel 5.2.4.1.4.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2. kunnen, voor zover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, op een categorie 2 stortplaats afvalstoffen van huishoudelijke of andere herkomst, die beantwoorden aan de volgende voorwaarden worden gestort:

- afvalstoffen die hoofzakelijk zijn samengesteld uit gemakkelijk biologisch afbreekbare stoffen of uit stoffen die weinig of niet uitloogbaar zijn t.o.v. een biologisch afbraakmilieu;
- afvalstoffen die bij de blootstelling aan het biologisch afbraakmilieu geen voor het milieu of voor de uitbating van de stortplaats nadelige gevolgen met zich meebrengen.

Het betreft meer bepaald volgende afvalstoffen:

1° huishoudelijke afvalstoffen die langs de normale ophaalbeurten door de gemeente of in haar opdracht worden opgehaald, met uitzondering van de afvalstoffen die gezien de recuperatieverplichtingen selectief werden ingezameld of opgehaald;

2° met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen;

3° bedrijfsafvalstoffen die omwille van aard of samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;

4° volgende afvalstoffen:

- steekvaste afvalstoffen afkomstig van vetvangers van huishoudelijke aard;
- steekvaste afvalstoffen afkomstig van het normaal onderhoud van openbare rioleringsnetten;

- plantsoenafval, tuinafval, boom- en wortelstronken;
- zand en roostergoed van rioolwaterzuiveringsinstallaties;
- zuiveringsslib van het behandelen of bereiden van drinkwater;
- zuiveringsslib van het biologisch behandelen van afvalwater en rioolwater;
- bodemas van de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen met uitzondering van de vliegias en andere afvalstoffen afkomstig van de rookgasbehandeling;

5° andere biologisch afbreekbare afvalstoffen van de levensmiddelensector;

6° puin, afbraakmaterialen met inbegrip van asbestcement;
Bij het aanvoeren of storten van afvalstoffen bestaande uit asbestcement worden de nodige maatregelen getroffen om stofvorming te voorkomen;

7° niet-risicohoudend medisch afval, afkomstig van de geneeskundige praktijk;

§ 2. Onverminderd de hierboven gestelde bepalingen dienen de op een categorie 2 stortplaats aangevoerde afvalstoffen steeds te beantwoorden aan volgende criteria:

1° extraheerbare minerale koolwaterstoffen : ≤ 2 Gew.-% op de water vrije afvalstof;
aanbevolen analysemethode: AAC 3\R

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): ≤ 1 Gew.-% op de water vrije afvalstof;
aanbevolen analysemethode: AAC 3\Q

3° totaal extraheerbare organohalogeenvverbindingen: ≤ 1000 mg per kg op de water vrije afvalstof;
aanbevolen analysemethode: AAC 3\N

4° wateroplosbaar gedeelte : ≤ 5 Gew.-%

aanbevolen analysemethode: gewichtsverlies na extractie volgens DIN 38414-S4

5° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd:

afschuifspanning ≥ 10 kN/m²,
aanbevolen methode

- AAC 2\II\A.4

- een gelijkwaardige grondmechanische methode

In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

7° uitlooggedrag: het uitlooggedrag wordt bepaald volgens de analysemethode beschreven in de norm DIN 38414 - S4, waarbij in plaats van gedistilleerd water een HNO₃-zure uitloogvloei-

stof (pH-stat met pH = 4) wordt gebruikt. De afvalstoffen mogen slechts op de stortplaats worden aanvaard indien het eluaat beantwoordt aan volgende waarden:

parameter	grenswaarde	aanbevolen analysemethoden*
fenolen (fenolindex)	≤ 100 mg/l	DIN 38409-H16 ISO 6439
arseer	≤ 1,0 mg/l	DIN 38405-D18 ISO/DIS 11969 en 11885 NF T90-119 AAC 2\B.2
lood	≤ 2,0 mg/l	DIN 38406-E6 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
cadmium	≤ 0,5 mg/l	DIN 38406-E19 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
chrom VI	≤ 0,5 mg/l	DIN 38405-D24 ASTM D1687 AAC 2\B.6
koper	≤ 10 mg/l	DIN 38406-E7 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
nikkel	≤ 2,0 mg/l	DIN 38406-E11 ISO 8288 en ISO/DIS 11885 NF T90-119 AAC 2\B.1 en B.2
kwik	≤ 0,1 mg/l	DIN 38406-E12 ISO 5666/1-2 en 5666-3 AAC 2\B.3

zink	≤ 10 mg/l	DIN 38406-E8 AAC 2\B.1 en B.2
fluoride	≤ 50 mg/l	ISO 10359-1 en 10304-1 DIN 38405-D4 AAC 2\C.1
chloriden	≤ 1,0 g/l	ISO 9297 en 10304-1 DIN 38405-D1 AAC 2\C.3
cyanide (totaal)	≤ 1,0 mg/l	DIN 38405-D14 ISO 6703-1 AAC 2\C.2
sulfaat	≤ 1,0 g/l	ISO 9280 en 10304-1 DIN 38405-D5 AAC 2\C.3
nitriet	≤ 30 mg/l	ISO 6777 en 10304-1 AAC 2\C.3

aanbevolen analysemethoden:

- indien nieuwe uitgaven van de vermelde normen verschijnen, gelden de nieuwe uitgaven;
- AAC: afvalstoffenanalysecompendium (verantwoordelijke uitgever: OVAM).

De concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

§ 3. Het storten van volgende afvalstoffen is verboden op een categorie 2 stortplaats:

- gevaarlijke afvalstoffen, onafgezien van de herkomst;
- afvalstoffen die gezien de recuperatieverplichtingen selectief werden ingezameld of opgehaald;

§ 4. Als beperking op § 1 mogen op een categorie 2 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

Artikel 5.2.4.1.5.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2. kunnen, voor zover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, op een categorie 3 stortplaats strikt inerte afvalstoffen worden gestort die noch door uitloging, noch door interactie met biologische processen of ingevolge natuurlijke verschijnselen nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken.

Het betreft meer bepaald volgende afvalstoffen:

- a) afvalstoffen, afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten, asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector;
- b) afvalstoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of kwartair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel en grindafzettingen);

§ 2. Als beperking op § 1 mogen op een categorie 3 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

Artikel 5.2.4.1.6.

§ 1. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding van de afdekmaterialen op de stortplaats.

§ 2. De hoeveelheden aangevoerde afdekmaterialen worden eveneens ingeschreven in het register.

Subafdeling 5.2.4.2. Werkplan.Artikel 5.2.4.2.1.

§ 1. Voor stortplaatsen dient het algemene werkplan, naargelang de aard van de stortplaats, volgende bijkomende gegevens te vermelden:

- 1° Inrichtingsplan van de stortplaats omfattende:
 - aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;
 - constructie en uitvoering van de drainagesystemen met beschermingslagen (dimensionering en gebruikte materialen);
 - voor stortplaatsen in ophoging: constructie van de stortdijken (afmetingen en gebruikte materialen);
 - constructie en uitvoering van de afsluitlaag met beschermingslagen (gebruikte materialen);
- 2° de indeling van de beschikbare stortruimte in stortvakken;
- 3° de volgorde van opvulling in tijd en ruimte bij normale afvalstoffenaanvoer en de werkwijze bij abnormaal grote afvalstoffenaanvoer;
- 4° de werkwijze inzake het storten en het verdichten;
- 5° de dikte van de afvalstoffenlaag voor het aanbrengen van de tussenafdek en eindafdek;
- 6° de lengte van het stortfront;
- 7° de organisatie van de aanvoer en de opslag van afdekmaterialen;
- 8° het drainageplan omfattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het percolatiewater;
- 9° de inplanting, de dimensionering en het werkingsschema van de installatie voor zuivering van het percolatiewater zodat aan de opgelegde lozingsnormen kan worden voldaan;
- 10° de maatregelen om de stabiliteit van de gestorte afvalstoffen, afdekmaterialen en afdekgronden te verzekeren;
- 11° het gasdrainageplan omfattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het vrijkomende stortgas;
- 12° het afwerkingsplan omfattende de eindprofielen en de constructie en uitvoering van de afdichtlaag en eindafdek;
- 13° het afwateringsplan van het afgewerkte terrein;

§ 2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichhoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt opgevolgd door de toezichhoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.2.4.3. Inrichting, infrastructuur en afwerking van de stortplaats.Artikel 5.2.4.3.1.

§ 1. De exploitant legt, vooraleer tot de inrichting van een categorie 1 of 2 stortplaats over te gaan, de resultaten van een algemene hydrogeologische studie, aangevuld met een stabiliteitsstudie, betreffende het terrein en de omgeving ter goedkeuring voor aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest. De Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest zendt een copie van de goedgekeurde studie aan de toezichhoudende overheid. De Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wordt betrokken bij de uitvoering van de studie.

§ 2. De hydrogeologische studie moet minstens voldoende inzicht verschaffen inzake:

- 1° Algemene geologische situatie:
 - geologische opbouw;
 - preciese granulometrische en lithologische kenmerken van de verschillende formaties.
- 2° Algemene hydrogeologische situatie:
 - een uitvoerige beschrijving van alle hydrogeologische kenmerken der watervoerende lagen (o.a. hydraulische geleidbaarheid, transmissiviteit, bergingscapaciteit);
 - bepaling van stromingsrichtingen en stromingssnelheid van het grondwater;
 - vermelding en beschrijving der ondoorlatende lagen;
 - analyse van piëzometrische waarnemingen.

De verschillende hydrogeologische kenmerken worden bepaald en/of berekend op basis van metingen zoals peilmetingen en pomproeven op het terrein zelf.
- 3° Fysico-chemische kenmerken van het grondwater:
 - aan de hand van referentiewaarnemingen moet de scheikundige samenstelling van de respectievelijke grondwater-tafels ter plaatse gekend zijn.
- 4° De ligging van de eventuele in de omgeving aanwezige waterwinningen en de mogelijke beïnvloeding ervan.
- 5° Een stabiliteitsstudie betreffende het terrein en de omgeving:
 - berekening van de mogelijke verzakkingen en zettingen van de stortplaats en de ondergrond;
 - de mogelijke invloed van de verzakkingen en zettingen op de afsluitlagen, drainagesystemen, taluds;
 - berekening van de hoogte en de opbouw van de stortplaats, de constructie en uitvoering van de afsluitlaag en de drainagesystemen zodat de stabiliteit van de stortplaats en de goede werking van de afsluitlaag en de drainagesystemen verzekerd blijven.

De stabiliteitsstudie gaat uit van sonderingen op het terrein zelf.
- 6° Algemeen besluit.

Artikel 5.2.4.3.2.

§ 1. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat een installatie voor wielwassing, al of niet manueel te bedienen, aan de uitrit wordt geïnstalleerd. De exploitant legt in dat geval het uitvoeren van de wielwassing op.

§ 2. Het indringen van grondwater of afvloeiwatervan naburige percelen wordt voorkomen. Dat kan gebeuren door het aanleggen van een kwelsloot rond de stortplaats of een drainagesysteem. De diepte en de plaats van de kwelsloot of de uitvoering van het drainagesysteem worden bepaald op basis van de hydrogeologische toestand van de inplantingsplaats zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het aanvraagdossier, en desgevallend nader in de milieuvergunning is bepaald.

§ 3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is voor categorie 1 en 2 stortplaatsen per stortfront een voorraad afdek materiaal van tenminste 200 m³ aanwezig.

Artikel 5.2.4.3.3.

§ 1. Om te voorkomen dat de bodem of het grondwater worden verontreinigd, worden op een stortplaats van categorie 1 of 2, overeenkomstig de resultaten van de hydrogeologische studie en de stabiliteitsstudie en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan, achtereenvolgens de volgende voorbereidende infrastructuurwerken uitgevoerd:

- 1° voorbereidende grondwerken;
- 2° voor stortplaatsen in ophoging; het aanbrengen van de stortdijken;
- 3° het aanbrengen van de afsluitlaag en tenzij anders bepaald in de vergunning het aanbrengen van een controledrainagesysteem;
- 4° aanbrengen van een percolaatdrainagesysteem.

De uitvoeringswijze van de verschillende werken, de gebruikte materialen en de oplevering van de uitgevoerde werken vereisen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid. De toezichthoudende overheid kan daarvoor het advies van een onafhankelijk en terzake competent orgaan of persoon inwinnen en kan desgewenst controletesten laten uitvoeren.

§ 2. De voorbereidende grondwerken omvatten het opkuisen, het nivelleren, profileren en het verdichten van het terrein.

§ 3. De afsluitlaag:

- 1° kan bestaan uit een homogene slecht doorlatende laag bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen.
 - De slecht doorlatende laag wordt aangebracht als een continue laag over het volledige stortterrein. Inzake doorlatendheid is de slecht doorlatende laag gelijkwaardig aan een laag van 3 meter dikte met een k-waarde die kleiner dan of gelijk aan $1 \cdot 10^{-9}$ m/s is. De bovenzijde van de slecht doorlatende laag wordt geprofileerd in functie van de optimale werking van de controledrainage.
 - De kunstmatige afdichting bestaande uit aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen wordt aangebracht op de bodem en op de wanden van de stortplaats. De gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2.5 mm dikte.
- 2° de homogene slecht doorlatende laag bedoeld in 1° hierboven kan van nature aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlatendheid. Het bewijs van ondoorlatendheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen en moet door de toezichthoudende overheid aanvaard worden. De natuurlijke omstandigheden dienen in ieder geval voldoende garanties te bieden om elke bodem- of grondwaterverontreiniging ingevolge het weglekken van percolaat te voorkomen;

3° kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de toezichthoudende overheid vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afsluitlaag zoals beschreven in punt 1 hierboven.

§ 4. Bij het storten in ophoging wordt het volledige stortterrein met stortdijken omgeven. De stortdijken zijn voldoende breed en hoog opgevat. Het dijklichaam wordt opgebouwd uit homogeen materiaal dat voldoende verdicht wordt. De stortdijken worden aangebracht overeenkomstig de vordering der stortactiviteiten zoals aangegeven in het goedgekeurde werkplan. Op het binnenbeloop van de stortdijken en indien nodig ook op de dijkkruij wordt een afsluitlaag aangebracht als beschreven in § 3. Het buitenbeloop van de stortdijken wordt met gras ingezaaid.

§ 5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt een controledrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem, aangebracht tussen de slecht doorlatende laag en de kunstmatige afdichting bestaande uit foliematerialen. Het drainagesysteem wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag. Het drainagesysteem worden zodanig geconstrueerd dat een snelle detectie van eventuele lekken in de folie, en een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§ 6. Een percolaatdrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem, wordt aangebracht op de bodem, bovenop de afsluitlaag en wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag van minstens 0,4 meter dikte. Het drainagesysteem wordt zodanig geconstrueerd dat een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§ 7. De drainagesystemen bedoeld in § 5 en § 6 hierboven worden zodanig aangelegd dat, rekening houdend met de resultaten van de stabiliteitsstudie, de goede werking steeds verzekerd blijft. De gebruikte drainagebuizen beantwoorden inzake sterkte aan de resultaten van de stabiliteitsstudie. De dimensionering van de drainagesystemen en de keuze van de materialen gebeurt rekening houdend met de te verwachten hoeveelheden percolaat en de samenstelling ervan. De drainagesystemen worden beschermd tegen dichtslibbing door het aanbrengen van aangepaste beschermingslagen.

Om een vlotte evacuatie van het percolaat te verzekeren worden, indien nodig, bij de verdere opbouw van de stortheuvel bijkomende drainagelagen (horizontaal en/of verticaal) aangelegd.

§ 8. De uitvoering van de voorbereidende infrastructuurwerken kan gefaseerd worden overeenkomstig het goedgekeurde inrichtingsplan.

Artikel 5.2.4.3.4.

§ 1. Op een stortplaats van categorie 3 worden, overeenkomstig het goedgekeurde werkplan achtereenvolgens de volgende voorbereidende infrastructuurwerken uitgevoerd:

1° voorbereidende grondwerken;

2° voor stortplaatsen in ophoging: het aanbrengen van de stortdijken;

De uitvoeringswijze van deze werken vereist de voorafgaandelijke goedkeuring van de toezichthoudende overheid.

§ 2. De voorbereidende grondwerken omvatten het opkuisen, het nivelleren, profileren en het verdichten van het terrein overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§ 3. Bij het storten in ophoging wordt het volledige stortterrein met stortdijken omgeven. De stortdijken zijn voldoende breed en hoog opgevat. Het dijklichaam wordt opgebouwd uit homogeen bodemmateriaal dat voldoende verdicht wordt. De stortdijken worden aangebracht overeenkomstig de vordering der stortactiviteiten zoals aangegeven in het goedgekeurde werkplan. Het buitenbeloop van de dijk wordt met gras ingezaaid.

Artikel 5.2.4.3.5.

§ 1. Voor iedere watervoerende laag die door de stortplaats kan worden beïnvloed worden voor de aanvang van de stortactiviteiten rondom het stortterrein minstens 3 genivelleerde meetputten voor grondwater aangelegd (minstens één meetput bevindt zich langs de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats binnenstroomt en twee bevinden zich langs de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats uitstroomt). De meetputten moeten een representatieve bepaling van de plaatselijke grondwaterkwaliteit en de beïnvloeding ervan door de stortplaats mogelijk maken. Het aantal meetputten, de inplantingsplaats en de technische kenmerken ervan worden bepaald in overleg met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest op basis van de hydrogeologische toestand van het terrein zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het dossier van de vergunningsaanvraag, en desgevallend nader in de milieuvergunning is bepaald.

§ 2. De verschillende meetputten worden duidelijk geïdentificeerd. Een nivelleringsmerkstreep met vermelding van het bijhorende TAW-niveau of het niveau dat refereert aan een ander topografisch referentiepunt wordt duidelijk aangebracht. De meetputten worden met een slot afgegrendeld.

§ 3. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest wordt tijdig in kennis gesteld van het aanleggen van deze meetputten zodat haar afgevaardigde hierbij kan aanwezig zijn. Bij het aanleggen van iedere meetput wordt door de boormeester een technisch verslag opgemaakt overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

§ 4. Na het aanleggen worden de meetputten aan een testpomp onderworpen. De testpompingen worden uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

§ 5. Voor iedere meetput wordt een fiche opgesteld die alle technische gegevens in verband met zijn constructie en de uitgevoerde testpomp bevat. Deze fiche wordt opgesteld overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

§ 6. Alvorens met de exploitatie van de stortplaats wordt gestart, wordt de nultoestand van de grondwaterkwaliteit bepaald. Ten vroegste één week na de testpompings worden de verschillende meetputten bemonsterd en aan een volledige analyse onderworpen, overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest. De metingen en analyses worden uitgevoerd door een daartoe erkend laboratorium. Het grondwaterpeil wordt opgemeten. De analyse-resultaten gelden als basisreferentiewaarde.

§ 7. De technische fiche voor elke meetput opgesteld, wordt toegezonden aan de toezichthoudende overheid en aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest

Artikel 5.2.4.3.6.

§ 1. Op categorie 1 en 2 stortplaatsen wordt, om te verhinderen dat water de stortplaats zou binnendringen en om de stortplaats ruimtelijk te integreren, op stortvakken waar de stortactiviteiten definitief worden beëindigd, boven de tussenafdek een afdichtlaag en een eindafdek aangebracht.

De uitvoeringswijze van de verschillende werken, de gebruikte materialen en de oplevering van de uitgevoerde werken vereisen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid. De toezichthoudende overheid kan daarvoor het advies van een onafhankelijk en terzake competent orgaan of persoon inwinnen en kan desgewenst controletesten laten uitvoeren.

§ 2. De afdichtlaag:

1° kan bestaan uit een homogene laag van slecht doorlatend bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen, tussen aangepaste beschermingslagen;

- de slecht doorlatende laag wordt aangebracht als een continue laag over het volledige stortterrein. Inzake doorlatendheid is de slecht doorlatende laag gelijkwaardig aan een laag van 0,5 meter dikte met een k-waarde die kleiner dan of gelijk aan $1 \cdot 10^{-9}$ m/s is.

- de gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2.5 mm dikte.

2° kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de toezichthoudende overheid vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afdichtlaag zoals beschreven in punt 1 hierboven.

Een licht verhang overeenkomstig het afwateringsplan is noodzakelijk om de afvloeiing van het regenwater mogelijk te maken.

§ 3. Bovenop de afdichtlaag wordt de eindafdek aangebracht. De eindafdek bestaat uit een drainerende laag van minstens 0,3 meter dikte bestaande uit materialen zoals grof gebroken puin en zand. De drainerende laag bevat de nodige beschermingslagen tegen dichtslibbing. Bovenop de drainerende laag wordt een bewortelingslaag van minstens 0,7 meter dikte aangebracht. In

de bovenlaag wordt, indien nodig, een begreppeling aangebracht. De drainerende laag kan vervangen worden door een alternatief drainagesysteem. De totale dikte van de eindafdek bedraagt in ieder geval minstens 1 meter.

§ 4. Binnen de kortst mogelijke termijn worden de gedeelten die een eindafdek hebben gekregen ingezaaid met gras.

§ 5. De begroeiing mag de aangebrachte afdichtlaag niet kunnen beschadigen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient de ontwikkeling van hoogstammige gewassen te worden verhinderd.

§ 6. In de milieuvergunning kunnen overeenkomstig de stedenbouwkundige bestemming van het terrein bijkomende afwerkingsvoorwaarden worden opgelegd.

Artikel 5.2.4.3.7.

§ 1. Op categorie 3 stortplaatsen wordt op stortvakken, welke definitief volgestort zijn overeenkomstig het goedgekeurde werkplan, binnen de drie maanden de eindafdek aangebracht. De eindafdek bestaat uit een bewortelingslaag van minstens 0,7 meter dikte. In de bovenlaag wordt, indien nodig, een begreppeling aangebracht. Vooraleer de eindafdek wordt aangebracht moeten de beëindigde stortvakken genivelleerd worden overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. De genivelleerde bovenlaag van ten minste 0,3 meter dikte mag uitsluitend grofkorrelige materialen bevatten.

§ 2. Binnen de kortst mogelijke termijn worden de gedeelten die een eindafdek hebben gekregen ingezaaid met gras.

§ 3. In de milieuvergunning kunnen overeenkomstig de stedenbouwkundige bestemming van het terrein bijkomende afwerkingsvoorwaarden worden opgelegd.

Artikel 5.2.4.3.8.

§ 1. Toereikende maatregelen worden genomen om een gecontroleerde evacuatie van het gevormde stortgas te verzekeren en ongecontroleerde ophoping ervan te voorkomen.

§ 2. Op biologisch actieve stortplaatsen wordt vooraleer de afdichtlaag wordt aangebracht een gasdrainagesysteem aangelegd. Het gasdrainagesysteem kan bestaan uit horizontale en/of verticale drainagebuizen indien nodig geplaatst in een drainerende laag en wordt zodanig geconcipeerd dat al het vrijkomende stortgas wordt opgevangen en op een veilige manier wordt afgevoerd. Het gasdrainagesysteem dient de goedkeuring van de toezichhoudende overheid te dragen.

§ 3. Het opgevangen stortgas wordt bij voorkeur gevaloriseerd als energiebron. Indien valorisatie niet haalbaar is wordt het stortgas, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning verbrand in een daartoe aangepaste gasfakkel.

Subafdeling 5.2.4.4. De uitbating, afwerking en nazorg.

Artikel 5.2.4.4.1.

§ 1. Het stort wordt opgebouwd met lichthellende droge stortlagen van afvalstoffen overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§ 2. Het is verboden te storten in water, tenzij in de milieuvergunning voor monostortplaatsen een afwijking wordt toegestaan om te storten in water, ander dan oppervlaktewater zoals bedoeld in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

§ 3. Het storten van de aangevoerde afvalstoffen geschiedt met een aangepaste vuilverzetmachine. De verdichting van huishoudelijke afvalstoffen gebeurt in dunne lagen met een aangepaste vuilverdichtingsmachine om een zo efficiënt mogelijke verdichting te bekomen.

§ 4. De stortzone voor de afvalstoffen is beperkt tot de capaciteit van de vuilverzetmachine, in samenhang met het stortfront en wordt bepaald in het werkplan.

§ 5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning heeft iedere stortlaag een hoogte van hoogstens 2,5 meter.

§ 6. Om stofvorming en zwerfvuil te beperken is het verboden afvalstoffen af te laden vanop een hoogte van meer dan 3 meter.

Artikel 5.2.4.4.2.

§ 1. Op een stortplaats van categorie 3 kan het schiften of sorteren van afvalstoffen worden toegelaten door de toezichthoudende overheid. De schriftelijke richtlijnen van de toezichthoudende overheid worden opgenomen in het werkplan.

§ 2. De opslag van de gesorteerde of geschifte materialen geschiedt op ordelijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder.

Artikel 5.2.4.4.3.

§ 1. Op categorie 1 en 2 stortplaatsen wordt om zwerfvuil en stof- en geurhinder te voorkomen iedere stortlaag afgedekt met een laag tussenafdek van tenminste 0,2 meter dikte. Alle gestorte afvalstoffen worden op het einde van de werkdag afgedekt met een tussenafdek van minstens 0,2 meter dikte. Stankverwekkende stoffen worden onmiddellijk afgedekt. Verzakkingen, barsten, afschuivingen, kuilen en plaatsen, waar de afvalstoffen onbedekt wordt gevonden, worden op de dag van vaststelling met tussenafdek opgevuld.

§ 2. Als tussenafdek wordt bij voorkeur gebruik gemaakt van afvalstoffen die beantwoorden aan de in § 1 gestelde doelstellingen en die op de stortplaats zijn toegelaten. Indien dergelijke afvalstoffen niet beschikbaar zijn, worden bodemmateriaal en aangewend. Het gebruik van afvalstoffen als tussenafdek wordt in het werkplan bepaald. Op categorie 2 stortplaatsen mag de tussenafdek op het einde van de werkdag voor een onvolledige stortlaag vervangen worden door een intense kalkbestrooiing of door andere maatregelen in het werkplan opgenomen.

§ 3. Voor het aanbrengen van de tussenafdek beschikt de exploitant onafgebroken over een aangepaste grondverzetmachine.

§ 4. De opslag van tussenafdekmaterialen mag geen hinder veroorzaken.

Artikel 5.2.4.4.4.

§ 1. De exploitant deelt de datum van de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten in een stortvak schriftelijk mee aan de toezichthoudende ambtenaar binnen de maand na beëindiging van de stortactiviteiten.

§ 2. Voor een stortplaats, of voor een gedeelte daarvan, dient met de afwerking begonnen wanneer:

1° ofwel, de stortplaats of een gedeelte ervan zijn capaciteit heeft bereikt;

2° ofwel, de exploitant van de stortplaats in afwijking van zijn werkplan daartoe zelf besluit, mits schriftelijke goedkeuring van de toezichthoudende ambtenaar;

3° ofwel, de vergunningverlenende overheid daartoe besluit;

4° ofwel, bij het verstrijken van de vergunningstermijn, in geval geen hernieuwing van de milieuvergunning werd bekomen.

§ 3. Om het binnendringen van water in de stortplaats van categorie 1 en 2 te vermijden wordt zo snel mogelijk een afdichtlaag aangebracht.

§ 4. De volledige afwerking wordt uitgevoerd uiterlijk één jaar na het in § 1 bedoelde tijdstip. Rekening houdend met stabilisatie en zettingen kunnen voor categorie 1 en 2 stortplaatsen in de milieuvergunning andere termijnen worden bepaald.

Artikel 5.2.4.4.5.

§ 1. Verontreiniging van bodem, oppervlakte- en/of grondwater ingevolge de uitbating van de stortplaats wordt steeds voorkomen.

§ 2. Het overtollige niet-verontreinigde regenwater of afvloeiwat er wordt opgevangen en afgevoerd.

§ 3. Het gevormde percolaat wordt permanent afgepompt. Het waterpeil in de opvangputten voor percolaat mag niet hoger komen dan de halve hoogte van de laagste draineerbuizen die erin uitmonden.

§ 4. Het is verboden percolaat of ander overtollig water terug over de stortplaats te sproeien om het te verwerken.

§ 5. Het overtollig verontreinigd afvloeiwat er en het percolaatwater wordt onafgebroken worden overgepompt naar een ondoorlatend verzamelbekken. De capaciteit wordt zo berekend dat te allen tijde de gevormde hoeveelheid percolaat kan worden opgevangen. Maatregelen worden getroffen om te beletten dat het water in het verzamelbekken hinder veroorzaakt voor de omgeving. In de milieuvergunning kan een technisch alternatief worden toegelaten.

§ 6. In functie van de kwaliteit van het te lozen water en van de lozingsvoorwaarden moet zonodig een aangepaste waterzuiveringsinstallatie worden gebouwd.

§ 7. De waterzuiveringsinstallatie wordt zo aangelegd dat iedere verontreiniging van bodem en grondwater wordt voorkomen. De verzamel- en behandelingsbekkens worden vloeiend dicht gemaakt. Het waterzuiveringssysteem wordt zodanig geconcipeerd dat in ieder geval steeds wordt voorkomen dat water dat niet aan de lozingsnormen voldoet, zou worden geloosd.

§ 8. De produkten nodig voor de waterzuivering worden gestockeerd in een afsluitbaar lokaal dat beantwoordt aan de vereisten voor de opslag van die produkten.

§ 9. De afwatering van de beëindigde stortvakken gebeurt zo dat het regenwater zonder te worden verontreinigd kan afvloeien of worden weggepompt.

Artikel 5.2.4.4.6.

§ 1. De periode van nazorg voor een categorie 1 en 2 stortplaats bedraagt ten minste 10 jaar, voor een categorie 3 stortplaats ten minste 5 jaar. De periode van nazorg vangt aan op datum van het proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats. De vergunningverlenende overheid kan de periode van nazorg verlengen op verzoek van de toezichthoudende overheid of van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en op basis van de evolutie van de grondwaterkwaliteit, het gedrag van de stortplaats, zettingen, de vorming van percolaat of stortgassen, of andere gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben.

§ 2. De nazorgactiviteiten omvatten minstens volgende punten:

1° de instandhouding en het onderhoud van volgende infrastructuur:

- de omheining en toegangspoorten;
- de wegenis op het afgewerkte terrein;

2° het beheer van de begroeiing;

3° de regelmatige controle van de toestand van de afwerkingslagen, stortdijken en taluds met het oog op nagaan van eventuele zettingen en erosie, met inbegrip van eventuele herstelwerkzaamheden;

4° de instandhouding en het onderhoud van de drainagesystemen met inbegrip van het afpompen en het zuiveren van het nog gevormde percolaat;

5° de instandhouding, het onderhoud en de uitbating van de ontgassingsinfrastructuur, met inbegrip van de gasfakkel;

6° de instandhouding en het onderhoud van de meetputten voor grondwater met inbegrip van het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;

7° de jaarlijkse rapportering zoals opgelegd in de vergunning.

§ 3. Bij het beëindigen van de definitieve afwerking van de stortplaats legt de exploitant een nazorgplan ter goedkeuring voor. Het nazorgplan dient minstens volgende punten te omvatten:

- een tijdschema voor het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;
- een werkplan voor het uitvoeren van de onder § 2 hierboven bepaalde nazorgactiviteiten;

§ 4. Het nazorgplan wordt goedgekeurd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest inzake de controle en de metingen van het grondwater en door de toezichthoudende overheid inzake alle andere punten.

§ 5. Het goedgekeurde nazorgplan maakt deel uit van het proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats.

§ 6. Indien naar aanleiding van de uitvoering van de nazorgactiviteiten nadelige gevolgen voor het milieu worden ontdekt, stelt de exploitant onverwijld de toezichthoudende overheid en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest hiervan in kennis, evenals van de aard en het tijdstip van uitvoering van de voorgenomen corrigerende maatregelen. Deze maatregelen, door de exploitant te bekostigen, dienen naargelang het grondwateraspecten betreft of andere aspecten de goedkeuring van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest of van de toezichthoudende overheid te dragen. Indien de exploitant de aldus al of niet gewijzigde maatregelen niet zelf uitvoert of laat uitvoeren binnen de gestelde termijn, kan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest bedoelde maatregelen laten uitvoeren lastens de exploitant.

Artikel 5.2.4.4.7.

§ 1. Op kosten van de exploitant worden voor de aanvang der stortactiviteiten en nadien tweemaal per jaar voor categorie 1 en 2 stortplaatsen en jaarlijks voor categorie 3 stortplaatsen door de toezichthoudende ambtenaar of door een erkend laboratorium in opdracht van de toezichthoudende ambtenaar watermonsters uit de meetputten voor grondwater genomen en geanalyseerd door een erkend laboratorium. De monstername wordt een eerste maal uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten en minstens 1 week na het uitvoeren van de testpompingen. De analyseverslagen worden naar de exploitant verzonden. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest kan opleggen dat na deze termijn nog jaarlijks controles worden uitgevoerd.

§ 2. De te analyseren stoffen omvatten ten minste de algemene kwaliteitsparameters voor grondwater (temperatuur, pH, geleidbaarheid, normale kationen en anionen) aangevuld met de relevante verontreinigingsparameters (zware metalen, organische stoffen) die worden vastgelegd op basis van de samenstelling van het percolaat. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

§ 3. Voor categorie 1 en 2 stortplaatsen wordt het percolaatwater minstens tweemaal per jaar bemonsterd en geanalyseerd door een erkend laboratorium. Het gezuiverde percolaat dat wordt geloosd wordt minstens maandelijks bemonsterd en geanalyseerd. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg tot zolang percolaatwater wordt gevormd. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van de toezichthoudende overheid.

§ 4. Op stortplaatsen met een actieve ontgassing wordt tweemaal per jaar de samenstelling van het stortgas bepaald.

Artikel 5.2.4.4.8.

§ 1. Jaarlijks wordt een rapport opgemaakt waarin verslag wordt uitgebracht van de stortexploitatie of de nazorgactiviteiten gedurende het afgelopen jaar.

§ 2. Het rapport omvat in de exploitatiefase:

- de aard, de herkomst en de hoeveelheden van de aangevoerde afvalstoffen, de ingenomen en nog resterende stortoppervlakte en stortcapaciteit;

- voor categorie 1 en 2 stortplaatsen:

- een waterbalans van de stortexploitatie op basis van de neerslaggegevens van het dichtstbijzijnde weerstation, eventueel aangevuld met plaatselijke metingen, hoeveelheden afgepompt en behandeld percolaat, hoeveelheden geloosd water met berekening van de geloosde vuilvrachten;

- de opvolging van de hoeveelheden percolaat, de samenstelling ervan en de toegepaste zuiveringstechnieken;

- een bespreking van de grondwaterkwaliteit en de evolutie ervan op basis van de analyseresultaten van de watermonsters uit de meetputten;

§ 3. Het rapport omvat in de nazorgfase:

- een verslag van de tijdens het afgelopen jaar uitgevoerde nazorgactiviteiten;

- een bespreking van de grondwaterkwaliteit en de evolutie ervan op basis van de analyseresultaten van de watermonsters uit de meetputten;

§ 4. Het in § 1 bedoelde rapport wordt ten laatste tegen 30 april na het kalenderjaar waarop het rapport betrekking heeft (een eerste maal uiterlijk 18 maanden na de aanvang van de eigenlijke stortactiviteiten) bezorgd aan de toezichthoudende overheid en aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest. Een copie van het rapport wordt eveneens toegestuurd aan het gemeentebestuur van de gemeente waar de inrichting gelegen is, ter inzage van het publiek. Bij het aanvragen van een nieuwe milieuvergunning worden de rapporten van de afgelopen vergunningsperiode alsmede een globale evaluatie aan het aanvraagdossier toegevoegd.

Subafdeling 5.2.4.5. Bankgarantie.Artikel 5.2.4.5.1.

§ 1. Een bankgarantie, overeenstemmend met de kosten van afdichtlaag, de eindafdek en de nazorg van de stortplaats, wordt door de exploitant bij een financiële instelling gesteld ten voordele van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest. Een afschrift van het bankgarantieattest wordt tenminste 30 kalenderdagen vóór de aanvang van de stortactiviteiten toegezonden aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en aan de toezichthoudende overheid.

De stortactiviteiten mogen niet worden aangevat wanneer toezending van bedoeld afschrift niet is gebeurd.

§ 2. De bepalingen van § 1 zijn niet van toepassing op de inrichtingen geëxploiteerd door het Vlaamse Gewest.

§ 3. De bankgarantie dient gesteld ten belope van:
1° 1400 frank per m² aan te brengen afdichtlaag en eindafdek voor een stortplaats van categorie 1 en categorie 2;
2° 400 frank per m² aan te brengen eindafdek voor een stortplaats van categorie 3.

§ 4. De bankgarantie wordt geleidelijk opgebouwd naargelang de vordering van de stortactiviteiten, waarbij het bedrag van de periodiek te stellen garantie als volgt berekend wordt:

$$\text{garantie per periode} = \frac{\text{bedrag van de totale garantie}}{\text{aantal periodes volgens de exploitatie}}$$

Voormelde periode bedraagt één jaar, tenzij in de milieuvergunning een kortere periode is bepaald.

Het bedrag van de periodieke bankgarantie is aanpasbaar indien de werkelijke stortactiviteit afwijkt van de geplande stortactiviteit.

§ 5. Het bedrag van de bankgarantie is gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van maart 1995, met name 119,73. De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, te geschieden op 1 april van elk jaar.

§ 6. Het bedrag van de periodiek opgelegde bankgarantie kan, mits de voorafgaande goedkeuring van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest, teruggebracht worden tot 25 % van het voorgeschreven bedrag voor de gedeelten van de stortplaats waarvoor voldaan is en wordt aan de in de milieuvergunning voorgeschreven eisen inzake eindafwerking. De toezichthoudende ambtenaar bezorgt daartoe een afschrift van het proces-verbaal van voormelde vaststelling aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest.

§ 7. Bij de beëindiging van de definitieve afwerking van de stortplaats en na het voorleggen van een goedgekeurd nazorgplan, beide vastgesteld bij proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar, wordt, mits voorafgaande goedkeuring van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, binnen de dertig dagen het overblijvende bedrag van de bankgarantie teruggebracht tot 5 % van het voorgeschreven bedrag.

§ 8. Bij de beëindiging van de in de milieuvergunning opgelegde periode van nazorg overeenkomstig de opgelegde uitbatingvoorwaarden, vastgesteld bij proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar, wordt, mits voorafgaande goedkeuring van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, binnen de dertig dagen het overblijvende bedrag van de bankgarantie volledig opgeheven.

HOOFDSTUK 5.3. HET LOZEN VAN AFVALWATER EN KOELWATER

Art. 5.3.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 3 van de indelingslijst.

Afdeling 5.3.1. Stedelijk afvalwater

Art. 5.3.1.1.

Onverminderd de algemene lozingsvoorwaarden voor lozing van afvalwater in de openbare riolering en kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater, bepaald in de hoofdstukken 4.2. en 7.2., zijn voor de lozingen van stedelijk afvalwater via een opvangsysteem dat niet is aangesloten op een afvalwaterbehandelingsinstallatie, geen specifieke emissiegrenswaarden van toepassing.

Art. 5.3.1.2.

Een afvalwaterbehandelingsinstallatie als bedoeld in subrubrieknummer 3.6. van de indelingslijst moet zodanig worden ontworpen, aangepast, gebouwd, geëxploiteerd en onderhouden:

- 1° dat zij onder alle normale plaatselijke weersomstandigheden op bevredigende wijze kan blijven functioneren; bij het ontwerpen van de installaties dient met seizoenschommelingen in de belasting rekening te worden gehouden;
- 2° dat representatieve monsters kunnen worden verkregen van het inkomende afvalwater en van het effluent van het behandelde afvalwater voordat dit in het ontvangende oppervlaktewater wordt geloosd.

Art. 5.3.1.3.

§ 1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vastgesteld in hoofdstuk 4.2. gelden voor de effluentwaters van de afvalwaterbehandelingsinstallaties, bedoeld in subrubriek 3.6.4 van de indelingslijst, de emissiegrenswaarden zoals nader bepaald in § 2.

Voor de niet in deze § 2 vermelde parameters zijn geen emissiegrenswaarden van toepassing. Nochtans blijven de lozingsvoorwaarden opgelegd in de lopende lozingsvergunning onverminderd van kracht in zoverre deze lozingsvoorwaarden hetzij strenger zijn dan de in de § 2 vermelde emissiegrenswaarden hetzij deze emissiegrenswaarden aanvullen.

§ 2. Het stedelijk afvalwater dat in een afvalwaterbehandelingsstelsel wordt behandeld dient vooraleer het geloosd wordt in oppervlaktewater te voldoen aan volgende voorwaarden:

- 1° voor lozingen van agglomeraties met meer dan 10.000 I.E. tegen uiterlijk 31 december 1998:
de voorwaarden opgenomen in bijlage 5.3.1.a.

- 2° voor lozingen van agglomeraties met 2.000 tot 10.000 I.E. tegen uiterlijk 31 december 2005: de voorwaarden opgenomen in bijlage 5.3.1.b.
- 3° voor lozingen van agglomeraties met minder dan 2.000 I.E. en meer dan 500 I.E. tegen uiterlijk 31 december 2005: de voorwaarden opgenomen in bijlage 5.3.1.c.
- 4° lozingen van agglomeraties met minder dan 500 en meer dan 20 I.E. moeten tegen uiterlijk 31 december 2005 aan een toereikende behandeling worden onderworpen; voor deze kleinschalige installaties gelden dezelfde normen als voor installaties vermeld onder 3°, uitgezonderd wanneer de temperatuur lager is dan 5°C en de zuivering gebeurt door middel van plantensystemen.

§ 3. De in § 2 bedoelde afbreekbare organische belasting (uitgedrukt in I.E.) van de stedelijke afvalwaters dient berekend op basis van de maximale dagelijkse belasting van de behandelingsinstallaties in de loop van het jaar, afgezien van ongebruikelijke situaties, bijvoorbeeld als gevolg van zware regenval.

§ 4. Van de in § 2 voorgeschreven minimum vermindering ten opzichte van de influentbelasting (in %) kan slechts worden afgeweken mits uitdrukkelijke toelating in de milieuvergunning.

§ 5. Het lozen van effluent van stedelijke waterzuiveringsinstallaties in wateren die zijn aangeduid als zwemwater is verboden.

Art. 5.3.1.4.

§ 1. Gezuiverd afvalwater dient indien mogelijk te worden hergebruikt.

§ 2. Het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib wordt indien mogelijk hergebruikt. Onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en van zijn uitvoeringsbesluiten, dienen de afvoertrajecten van dien aard te zijn dat de nadelige gevolgen voor het milieu minimaal zijn. De verwerking en verwijdering van het slib dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van de afdelingen 5.2.2.4. of 5.2.2.5. van dit besluit.

§ 3. Het storten en laten uitspoelen van het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib in oppervlaktewater is verboden. De afvoer van slib naar oppervlaktewateren door storten vanaf schepen, door lozing via pijpleidingen of op een andere wijze is eveneens verboden.

Afdeling 5.3.2. Bedrijfsafvalwaters

Art. 5.3.2.1.

§ 1. De in § 2 vermelde voorschriften zijn van toepassing op de lozingen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater die afkomstig zijn van installaties van een of meer van de

volgende bedrijfstakken die een biologische afbreekbare organische belasting van tenminste 4.000 inwonerequivalenten (i.e.) vertegenwoordigen:

- 1° bereiding van alcohol en alcoholhoudende dranken;
- 2° bereiding en botteling van frisdranken;
- 3° brouwerijen;
- 4° mouterijen;
- 5° vervaardiging van diervoeder uit plantaardige produkten;
- 6° vervaardiging van gelatine en lijm op basis van huiden en beenderen;
- 7° vervaardiging van produkten op basis van groenten en fruit;
- 8° verwerking van aardappelen;
- 9° visverwerkingsindustrie;
- 10° vleesindustrie;
- 11° zuivelindustrie.

§ 2. De biologisch afbreekbare industriële afvalwaters afkomstig van een in het eerste lid bedoelde installatie, dienen uiterlijk op 31 december 2000 vóór de lozing in het ontvangende oppervlaktewater tenminste behandeld in een secundaire afvalwaterbehandelingsinstallatie waarbij de minimumverminderingen ten opzichte van de influentbelasting, voorgeschreven in artikel 5.3.1.3. en bijlage 5.3.1. in acht worden genomen, onverminderd de emissiegrenswaarden die door dit reglement zijn opgelegd.

Het treffen van andere doeltreffende maatregelen dan deze voorgeschreven in het eerste lid is toegelaten, op voorwaarde dat deze een gelijkwaardige of een betere kwaliteit van het geloosde afvalwater waarborgen.

Art. 5.3.2.2.

Voor de lozingen van bedrijfsafvalwaters in openbare riolering dienen ze vóór de lozing in een opvangsysteem of in een afvalwaterbehandelingsinstallatie voor stedelijk afvalwater tenminste een zodanige voorbehandeling te hebben ondergaan als nodig is om, onverminderd de emissiegrenswaarden die door dit reglement zijn opgelegd:

- 1° de gezondheid te beschermen van het personeel dat werkzaam is bij de opvangsystemen en de afvalwaterbehandelingsinstallaties;
- 2° ervoor te zorgen dat het opvangsysteem, de afvalwaterbehandelingsinstallatie en de bijhorende apparatuur niet worden beschadigd;
- 3° ervoor te zorgen dat de werking van de afvalwaterbehandelingsinstallatie en de zuivering van het slib niet worden gehinderd;
- 4° ervoor te zorgen dat lozingen uit de afvalwaterzuiveringsinstallaties geen nadelige invloed op het milieu hebben of verhinderen dat de ontvangende wateren aan de door dit reglement voorgeschreven milieukwaliteitsdoelstellingen voldoen;
- 5° ervoor te zorgen dat slib op een uit milieu-oogpunt verantwoorde wijze veilig kan worden afgevoerd.

Art. 5.3.2.3.

§ 1. Gezuiverd afvalwater dient indien mogelijk te worden hergebruikt.

§ 2. Het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib wordt indien mogelijk hergebruikt. Onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en van zijn uitvoeringsbesluiten, dienen de afvoertrajecten van dien aard te zijn dat de nadelige gevolgen voor het milieu minimaal zijn. De verwerking en verwijdering van het slib dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van het hoofdstuk 5.2. van dit reglement.

§ 3. Het storten van het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib in oppervlaktewater is verboden.

Art. 5.3.2.4.

§ 1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vastgesteld in hoofdstuk 4.2., gelden voor de lozingen van bedrijfsafvalwaters in functie van de aard van de bedrijvigheid voor de lozingen:

- in openbare riolering gelegen in een zuiveringszone A of B, de in bijlage 5.3.2. bepaalde emissiegrenswaarden voor lozing in openbare riolering;
- in openbare riolering gelegen in een zuiveringszone C en in oppervlaktewater, de in bijlage 5.3.2. bepaalde emissiegrenswaarden voor de lozing in oppervlaktewater.

Bij overschrijding van de temperatuursdrempels, vermeld in art. 4.2.2.1.1.4° geldt eveneens de in dat artikel vermelde mogelijkheid om bij wege van uitdrukkelijke vergunning een afwijking toe te staan.

§ 2. Indien dit nodig is om de voor het ontvangende oppervlaktewater geldende kwaliteitsnormen te kunnen bereiken, worden overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.3.0.1. in de milieuvergunning emissiegrenswaarden opgelegd die strenger zijn dan de algemene of sectorale voorwaarden. Voor de parameters die in de sectorale voorwaarden met de nota v.g.t.g. zijn aangeduid worden in de vergunning emissiegrenswaarden opgelegd ter voorkoming van een overmatige belasting met zuurstofbindende stoffen van het oppervlaktewater waarin wordt geloosd.

§ 3. Voor de in § 1 vermelde bedrijvigheden waarvoor emissiegrenswaarden zijn aangegeven gekoppeld aan een specifiek referentievolume van het afvalwater, kunnen overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.3.0.1. in de milieuvergunning emissiegrenswaarden worden opgelegd waarbij het specifiek volume als volgt is verrekend:

de specifieke emissiegrensvrachten worden vastgesteld op basis van de sectorale emissiegrenswaarden en gekoppeld aan het maximaal toegestaan uur- en dagdebiet waarbij de referentievolumina zoals opgenomen in bijlage 5.3.2. als leidraad gehanteerd wordt.

§ 4. In de milieuvergunning kan het voorwerp van de vergunning worden beperkt door oplegging van de maximum hoeveelheid afvalwater die per uur, per dag, per maand en/of per jaar mag worden geloosd.

§ 5. In de milieuvergunning kunnen voor parameters, waarvoor voor het ontvangende oppervlaktewater milieukwaliteitsnormen van kracht zijn, maar geen emissiegrenswaarde is bepaald in de algemene of sectoriële voorwaarden, emissiegrenswaarden worden opgelegd in functie van de te bereiken kwaliteitsnormen.

§ 6. Met betrekking tot de lozing van gevaarlijke stoffen bedoeld in bijlage 2C kan, overeenkomstig het bepaalde in art. 3.3.0.1. en 4.2.3.1., in de milieuvergunning de toelaatbare maximumhoeveelheid van een stof die tijdens een welomschreven periode mag worden geloosd worden bepaald, in functie van een sectoraal referentievolume, dat met toepassing van de best beschikbare technieken is vastgesteld. Zo nodig kan deze hoeveelheid bovendien worden uitgedrukt in een gewichtseenheid van de verontreinigende stof per eenheid van het element dat kenmerkend is voor de verontreinigende werkzaamheid, zoals bijvoorbeeld gewichtseenheid per grondstof of per eenheid produkt.

§ 7. Steeds met betrekking tot de lozing van gevaarlijke stoffen bedoeld in bijlage 2C, gelden daarenboven de volgende bepalingen:

1° overeenkomstig de EU-richtlijn 84/156/EEG van 8 maart 1984 kan een milieuvergunning, voor een nieuwe inrichting waarin kwik of kwikbevattende stoffen worden verwerkt, andere dan deze bedoeld sub 1°, met name elk industrieel procédé dat de produktie of het gebruik van kwik met zich meebrengt, of elk ander industrieel procédé waaraan de aanwezigheid van kwik inherent is, enkel worden verleend indien deze inrichting normen toepast die overeenstemmen met de best beschikbare technieken, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging door kwik te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan;

2° overeenkomstig de EU-richtlijn 83/513/EEG van 26 september 1983 kan een milieuvergunning voor een nieuwe inrichting waarin cadmium of cadmiumbevattende stoffen worden verwerkt, met name elk industrieel proces dat de produktie of het gebruik van cadmium met zich meebrengt; of elk ander industrieel proces waaraan de aanwezigheid van cadmium inherent is, enkel worden verleend indien deze inrichting normen toepast die overeenstemmen met de best beschikbare technieken, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging door cadmium te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan;

3° overeenkomstig de EU-richtlijn 84/491/EEG van 9 oktober 1984 kan een milieuvergunning voor een nieuwe inrichting waarin HCH of HCH bevattende stoffen verwerkt, met name elk industrieel proces dat de produktie of het gebruik van HCH met zich meebrengt, of elk ander industrieel proces waaraan de aanwezigheid van HCH inherent is, enkel worden verleend indien deze inrichting normen toepast die overeenstemmen met de best beschikbare technieken, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging door HCH te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan;

verder dient ervoor gezorgd dat de krachtens dit besluit genomen maatregelen niet leiden tot een verhoogde HCH-verontreiniging in andere compartimenten van het milieu, en met name in de bodem en in de lucht.

§ 8. In de gevallen waarin de overwogen maatregelen op technische gronden niet overeenstemmen met de best beschikbare technieken dient voorafgaandelijk een toelating tot afwijking van de bepalingen van § 7 overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 1.2. van dit besluit bekomen. Ongeacht de gekozen methode en voordat de toelating tot afwijking respectievelijk de milieuvergunning wordt verleend, wordt de rechtvaardiging van deze gronden, via de geëigende kanalen aan de EU-Commissie medegedeeld.

HOOFDSTUK 5.4. BEDEKKINGSMIDDELEN (VERVEN, VERNISSEN, INKTEN, EMAILS, METAALPOEDERS EN ANALOGE PRODUCTEN, AFBIJT- EN BEITSMIDDELEN), KLEURSTOFFEN EN PIGMENTEN

Afdeling 5.4.1. Algemene bepalingen

Art. 5.4.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de rubrieken 4 en 21 van de indelingslijst, zoals nader gepreciseerd in de hierna volgende afdelingen. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de drooginstallaties die een integrerend deel uitmaken van de spuitcabine met als enig doel het drogingsproces te activeren en waarvan de objecttemperatuur de 100°C niet overschrijdt.

Art. 5.4.1.2.

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.4.1.1. te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is:

- 1° in een waterwingebied of in een beschermingszone type I, II of III;
- 2° in een gebied ander dan een industriegebied.

§ 2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.4.1.1. te exploiteren waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 50 m afstand van:

- 1° een woongebied;
- 2° een parkgebied;
- 3° een recreatiegebied.

§ 3. De verbodsbepalingen van §§ 1 en 2 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

§ 4. De verbodsbepalingen van §§ 1 en 2 gelden evenmin voor de in de derde klasse ingedeelde inrichtingen bedoeld in subrubriek 4.3 van de indelingslijst.

Art. 5.4.1.3.

§ 1. De produktie en het gebruik van loodhoudende email is verboden.

§ 2. Loodwit, loodsulfaat en andere witte loodhoudende pigmenten welke in de droge stof meer dan 2 % in gewicht berekend in metaaltoestand bevatten, alsmede verven of andere bedekkingsmiddelen die voormelde stoffen bevatten mogen:

- 1° niet worden geproduceerd, opgeslagen noch gebruikt in een inrichting ingedeeld in de 3de klasse;
- 2° in een inrichting ingedeeld in 1ste of 2de klasse slechts worden geproduceerd, opgeslagen en/of gebruikt mits uitdrukkelijk toegelaten in de milieuvergunning.

§ 3. De produktie en het gebruik van polychloorbifenylen-(PCB's) en polychloorterfenylen-(PCT's) houdende pigmenten, lakken, verven en andere bedekkingsmiddelen is verboden.

Art. 5.4.1.4.

§ 1. De exploitant van een inrichting waarin de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., § 2 worden geproduceerd, gebruikt en/of opgeslagen, dient een register bij te houden waarin tenminste de volgende gegevens zijn vermeld:

- 1° gegevens omtrent de vervaardigde, respectievelijk in de inrichting binnengekomen produkten:

per soort van de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., § 2, de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, die in de inrichting wordt geproduceerd, respectievelijk binnengebracht;

- 2° gegevens omtrent de opslag:

per soort van de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., § 2, de aanduiding van de plaats samen met de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, waar deze produkten in de inrichting zijn opgeslagen;

- 3° gegevens omtrent de afvoer uit de inrichting:

per soort van de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., § 2:

- a) de in de inrichting zelf verwerkte hoeveelheid;
- b) de naam aan wie het produkt werd geleverd, de leveringsdatum, het nummer van de factuur en de geleverde hoeveelheid.

§ 2. Het in § 1 bedoelde register wordt ter plaatse ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en dit gedurende een periode van tenminste 3 jaar.

Art. 5.4.1.5.

Onverminderd de voorschriften inzake gevaarlijke stoffen, dienen met betrekking tot de opslag in de inrichting van grondstoffen, tussenprodukten, produkten en reststoffen, de volgende voorschriften in acht genomen:

- 1° de stoffen en produkten mogen niet buiten de daartoe bestemde verwerkings- en opslagruimte worden opgeslagen; de hoeveelheid in de inrichting opgeslagen stoffen en produkten

mag niet meer bedragen dan de hoeveelheden overeenstemmend met de produktie en/of het verbruik in de inrichting van één maand tenzij in de milieuvergunning, wanneer het om een 1ste of 2de klasse-inrichting gaat, grotere hoeveelheden zijn vergund;

2° de zeer licht ontvlambare stoffen en de oxyderende stoffen, beiden gedefinieerd zoals in bijlage 7 bij titel I van het VLAREM, moeten binnen de inrichting in een afzonderlijk gebouw, ruimtelijk gescheiden van de andere gebouwen, opslagruimten en installaties, worden opgesteld; in de milieuvergunning kunnen minimumafstanden met betrekking tot voormelde ruimtelijke scheiding worden opgelegd;

3° de constructie van de ruimten voor de behandeling en opslag van vloeibare stoffen en produkten is zodanig dat accidenteel gemorste stoffen en lekvloeistoffen in een opvanginrichting terechtkomen en vervolgens, waar nodig, via opvanggoten naar één of meerdere opvangputten geleid worden; de opslag zelf in die ruimten van de niet inerte vaste stoffen in bulk die uitloegbare gevaarlijke stoffen bevatten, zoals gedefinieerd in afdeling 4.1.7. moet gebeuren volgens de voorschriften van die afdeling; de bovengrondse tanks en/of vaten zelf die gevaarlijke stoffen bevatten, zoals gedefinieerd in afdeling 4.1.7. en die geplaatst worden in die ruimten, moeten voldoen aan de voorschriften van die afdeling;

4° de nodige voorzorgsmaatregelen dienen getroffen om te vermijden dat stoffen of produkten met elkaar in contact komen waarbij gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden of die met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen; bussen, vaten, tanks en recipiënten waarin stoffen of produkten opgeslagen zijn die wegens hun aard en eigenschappen ruimtelijk gescheiden opgeslagen moeten worden, mogen niet in éénzelfde inkuiping worden geplaatst;

5° de bussen, vaten, tanks en/of recipiënten:

a) mogen enkel worden geplaatst in de daartoe voorziene compartimenten;

b) moeten voorzien zijn van een duidelijk zichtbare en goed leesbare identificatie waaruit de aard van de stof of produkt die deze bevatten duidelijk blijkt;

c) dienen de nodige voorzieningen te hebben om representatieve monsters van de inhoud te kunnen nemen;

d) dienen dermate beveiligd dat ongevallen en lekken tijdens het overpompen van de stoffen maximaal worden vermeden; verborgen leidingen en/of verbindingskanalen met andere tanks of houders zijn verboden; in geval er vastgesteld wordt dat een bus, vat, tank of recipiënt lekt, moet de inhoud hiervan onmiddellijk in een andere geschikte houder worden overgepompt.

6° de tanks welke gebruikt worden voor het opslaan van stoffen of produkten die aanleiding kunnen geven tot toxische en/of hinderlijke dampen of die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35° C, moeten voorzien zijn van een doeltreffend systeem om zowel bij de opslag als bij het manipuleren elke vorm van luchtverontreiniging te vermijden;

7° stoffen in bulk mogen enkel worden opgeslagen in de daartoe bestemde compartimenten.

Art. 5.4.1.6.

§ 1. In de inrichting moeten de nodige interventiemiddelen, zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

§ 2. De installaties voor de produktie van lak, verf, drukinkten en/of pigmenten, voor de bereiding en/of het aanbrengen van bedekkingmiddelen alsmede voor het thermisch behandelen van voorwerpen bedekt met bedekkingmiddelen moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terechtkomende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

§ 3. De globale opvanginrichting van de volledige installatie, de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag, de inkuipingen, de compartimenten voor bulkafvalstoffen, de overlopen of veiligheidsuitlaten van de tanks, alsmede het opslaggebouw voor zeer licht ontvlambare stoffen en oxyderende stoffen, beiden gedefinieerd zoals in bijlage 7 bij titel I van het VLAREM, mogen op geen enkele manier rechtstreeks in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewater.

§ 4. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag moeten regelmatig, en tenminste na elke calamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

Art. 5.4.1.7.

Het is verboden ontvlambare stoffen of produkten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

Afdeling 5.4.2. Produktie van lak, verf, drukinkten, kleurstoffen en/of pigmenten

Art. 5.4.2.1.

De voorschriften van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 4.1, 21.1 en 21.2 van de indelingslijst.

Art. 5.4.2.2.

§ 1. De hele installatie dient ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat lekkages van stoffen en produkten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.

§ 2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§ 3. In geval er ontvlambare stoffen worden gebruikt en/of ontvlambare produkten worden geproduceerd:

1° mag de verwarming van de lokalen, waarin de installaties voor de produktie van lak, verf, drukinkten en/of pigmenten zijn ondergebracht, enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de in sub 1° bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;

3° moeten de vluchtdeuren van de sub 1° bedoelde lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;

4° mag in de sub 1° bedoelde lokalen een maximum hoeveelheid van gebruikte grondstoffen en gefabriceerde produkten worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften, respectievelijk de produktie van één dag;

5° mogen in de sub 1° bedoelde lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

6° is het verboden te roken in de sub 1° bedoelde lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

7° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

Art. 5.4.2.3.

§ 1. Dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen moeten op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en zo nodig naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- en andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.

In de milieuvergunning kan een grotere minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt

in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op het geloosde afvalgas:

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
stofdeeltjes totaal	10,0 mg/Nm ³
organische stoffen (totaal C)	100,0 mg/Nm ³
Sb + Pb + Cr + Cu + Mn + V + Sn	5,0 mg/Nm ³

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/uur of g/dag) worden opgelegd.

§ 3. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in § 2 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

Art. 5.4.2.3.

§ 1. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 3. De exploitant is er toe gehouden een voldoende verzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

Art. 5.4.2.4.

Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., § 2 is het bereiden van loodwit onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° het smelten van het lood moet gebeuren in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal; de smeltverrichtingen mogen uitsluitend gebeuren onder een mechanische rookvang die de dampen en nevels naar een filterinstallatie afvoert; tijdens het aftappen van het gesmolten lood moet de opening in deze rookvang beperkt zijn tot het voor de uitvoering van de verrichtingen strikt noodzakelijke; deze opening moet verder maximaal volledig gesloten worden gehouden;

2° de nodige maatregelen dienen getroffen om te vermijden dat het wegnemen van de roosters, de plaatjes of de mest het minste stof zou veroorzaken; indien nodig zullen deze roosters, plaatjes of elk mestbed hiertoe op voldoende wijze bevochtigd worden;

3° het manueel afkloppen, afbijten en zeven is verboden; vanaf het afbijten van de roosters tot na het einde van het verbrijzelen met water, moet het loodwit volledig machinaal worden gemanipuleerd;

4° de loodwitbroodjes moeten machinaal verbrijzeld worden en de verbrijzel-, maal- en builtoestellen dienen derwijze opgesteld dat het loodwit automatisch van het een in het ander toestel komt; deze toestellen dienen eveneens in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal opgesteld; de niet in het water gedompelde machinale bijt- of verbrijzeltoestellen alsmede de maal- en builtoestellen moeten voorzien zijn van goed dichtgesloten metalen bekledingen welke verbonden zijn met een voldoende krachtige stofafzuigingsinstallatie, derwijze geplaatst dat de emissies van loodhoudend stof naar een filterinstallatie worden afgevoerd; voormelde toestellen mogen slechts geopend worden na volledige neerslag van het poederachtige stof;

5° het verpakken van droog loodwit mag uitsluitend machinaal gebeuren en moet derwijze geschieden dat hoegenaamd geen stof kan ontsnappen;

6° het loodwitpoeder mag enkel machinaal in de laadtrecter van de pletmachine met olie gebracht worden, derwijze dat er hoegenaamd geen stof kan ontstaan; deze trechter dient voorzien van een bekleding verbonden met een stofafzuigingsinstallatie aangesloten op een filterinstallatie;

7° het mengen van het droog lood met de olie alsook de eerste verbrijzelverrichtingen moeten in een volkomen dicht gesloten toestel geschieden; vanuit dit toestel moet de loodwitdeeg automatisch naar de verschillende pletrollen worden gevoerd;

Art. 5.4.2.5.

§ 1. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., § 2 is het bereiden van loodoxyden (massicot, loodglit, menie) onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° de nodige voorzorgen worden getroffen opdat tijdens het roeren en het uit de oven halen geen dampen of stoffen vrijkomen in de omgeving; inzonderheid dienen daartoe boven de ovendeuren kunstmatige rookvangen geplaatst die de verontreinigende stoffen naar een filterinstallatie afvoeren;

2° het tot poeder stampen en builen dient te gebeuren in luchtdicht gesloten toestellen die slechts na volledige neerslag van de poederachtige stof mogen worden geopend;

3° bij het overgieten, het in vaten doen, het samendrukken en elke andere behandeling, dienen de nodige voorzorgen genomen om het opjagen van stof volkomen te verhinderen;

§ 2. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., § 2 is het bereiden van loodchromaat en van verven die loodchromaat bevatten onderworpen aan de volgende voorwaarden:
het tot poeder stampen, builen, samendrukken en verpakken dient te gebeuren in luchtdicht gesloten toestellen die slechts na volledige neerslag van de poederachtige stof mogen worden geopend;

§ 3. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., § 2 is het bereiden van loodarseniaat onderworpen aan de volgende voorwaarden:

- 1° de invretende vloeistoffen dienen mechanisch te worden vervoerd en overgegoten;
- 2° de vaten en recipiënten die voor de reacties en de behandelingen dienen, moeten uit materiaal zijn vervaardigd dat door de aangewende stoffen niet kan worden aangetast;
- 3° het tot poeder stampen, het builen, het samendrukken, het inpakken en alle andere behandelingen van de grondstoffen of van het bereid produkt moeten derwijze geschieden dat er zich in de omgeving geen stof kan verspreiden.

Afdeling 5.4.3. Aanbrengen van bedekkingmiddelen

Art. 5.4.3.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 4.2 en 4.3 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het aanbrengen van bedekkingmiddelen op romp, boven- en onderbouw en interne delen van vaartuigen voor zee- en binnenvaart, met uitzondering van de pleziervaartuigjes, wanneer dat aanbrengen gebeurt in de inrichtingen zoals bedoeld in rubriek 42 van de indelingslijst.

§ 3. Voor wat het aanbrengen van bedekkingmiddelen op volumineuze metalen constructies betreft, kunnen in de milieuvergunning van de bepalingen van deze afdeling afwijkende voorwaarden worden opgelegd.

Art. 5.4.3.2.

Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld:

1° dienen mechanische, thermische en chemische voorbehandeling van voorwerpen, te geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, produkten, tussenprodukten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de bedekkingmiddelen op de voorwerpen worden aangebracht is gescheiden;

2° dienen pneumatisch, warm, airless en electrostatisch spuiten, alsook emailleren en elektroforetisch lakken te geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, produkten, tussenprodukten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de voorbehandeling van voorwerpen gebeurt, is gescheiden;

3° de bepalingen van sub 1° en 2° zijn niet van toepassing op inrichtingen welke werken met het "in lijn"- of "lopende band"-principe.

Art. 5.4.3.3.

§ 1. Dampen, nevels die bij het verstuiven gevormd worden, moeten op de plaats zelf van hun ontstaan worden opgezogen, verwijderd, verdicht, opgeslorpt of te niet gedaan zodat zij niet kunnen:

- 1° in het lokaal blijven hangen of zich in de belendende lokalen verspreiden;
- 2° het gebuurte hinderen;
- 3° bij toeval ontbranden zowel binnen als buiten het verstui-
vingslokaal.

§ 2. De leidingen en buizen voor de ontruiming van de dampen en nevels die vrijkomen bij verstuiving worden zó aangelegd dat de neerslag, die er in ontstaat, gemakkelijk kan ontruimd worden. Zij worden regelmatig gereinigd met procédés die alle veiligheidswaarborgen bieden. Het is verboden ze met vlam of met elk ander procédé dat vonken kan verwekken, te reinigen, wanneer in de bestuivingsinstallatie ontvlambare stoffen worden gebruikt. Alle metalen delen ervan dienen geaard.

§ 3. In geval er ontvlambare produkten worden gebruikt :

1° mag de verwarming van de lokalen waarin de installaties voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen zijn ondergebracht, enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de sub 1° bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;

3° moeten de vluchtdeuren van de sub 1° bedoelde lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;

4° mag in de sub 1° bedoelde lokalen een maximum hoeveelheid van gebruikte grondstoffen en bedekkingsmiddelen worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften van één dag; van deze beperking mag om procestechnische redenen in de milieuvergunning gemotiveerd worden afgeweken;

5° mogen in de sub 1° bedoelde lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

6° is het verboden te roken in de sub 1° bedoelde lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

7° dienen de cabines voor verstuiving alsmede de dompelbakken en sproeitunnels met de aarde verbonden; deze cabines en tunnels alsmede de afvoerinstallaties van de dampen en nevels mogen geen dode ruimte vertonen in dewelke zich ontplofbare mengsels of ophopingen zouden kunnen vormen;

8° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbaar materiaal te zijn.

Art. 5.4.3.4.

§ 1. De aan de bron mechanisch afgezogen dampen en nevels, naverbrand of gefilterd hetzij door een watergordijn, hetzij door droge filters, hetzij door een inrichting met actieve koolstof, hetzij door enige andere doeltreffende zuiveringsinrichting, dienen in de open lucht geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- of andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.

In de milieuvergunning kan een grotere minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de respectieve geloosde afvalgassen. Wanneer verschillende van deze afvalgassen langs eenzelfde schoorsteen of lozingskanaal in de open lucht worden geloosd, gelden alle emissiegrenswaarden voor elk van de respectieve emissies.

1° Emissies van ventilatielucht:

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
organische oplosmiddelen voor installaties andere dan deze bedoeld sub 4° en 5° hierna	90,0 mg/Nm ³

2° Emissies van dampen en nevels uit de voorbehandelingszone:

a) bij mechanische voorbehandeling:

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- <= 500 g/u	150 mg/Nm ³
- > 500 g/u	50 mg/Nm ³

b) bij thermische voorbehandeling:

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- <= 500 g/u	150 mg/Nm ³
- > 500 g/u	50 mg/Nm ³
CO	100,0 mg/Nm ³
zwaveldioxyde (SO ₂)	100,0 mg/Nm ³
stikstofdioxyde (NO _x)	100,0 mg/Nm ³

c) bij chemische voorbehandeling:

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
stofdeeltjes totaal	
bij een massastroom van:	
- <= 500 g/u	150 mg/Nm ³
- > 500 g/u	50 mg/Nm ³
som 1,1,1-trichloorethaan, per-, tri- en tetrachloor- ethyleen bij een massastroom van 2 kg/u of meer	100,0 mg/Nm ³
methyleenchloride bij een massastroom van 3 kg/u of meer	150,0 mg/Nm ³

3° Emissies van dampen en nevels uit de spuitzone of uit het spuitlokaal:

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
stofdeeltjes totaal	
bij een massastroom van:	
- <= 500 g/u	150 mg/Nm ³
- > 500 g/u	50 mg/Nm ³
organische oplosmiddelen: voor installaties andere dan deze bedoeld sub 4° en 5° hierna	90,0 mg/Nm ³

4° Voor installaties voor het in serie spuiten van carrosseriën van personenwagens gelden met betrekking tot de emissie van organische oplosmiddelen de volgende emissiegrenswaarden voor het afvalgas van de gehele installatie, met inbegrip van het conserveren, uitgedrukt in g per m² ruwbouwarrosserie:

- spuiten in een toplaag	60,0 g/m ²
- basislak + vernisspuiten	120,0 g/m ²

5° Voor installaties voor het spuiten van vrachtwagens, vrachtwagencabines, bestelwagens, autobussen, autocars, aanhangwagens, opleggers en industriële carrosserieën worden de emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen in het afvalgas van de gehele installatie vastgelegd in de milieuvergunning.

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag) worden opgelegd.

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, kunnen voormelde metingen mits voorafgaande schriftelijke toelating van de Afdeling Milieuvergunningen, worden vervangen door andere controles, zoals massabalansen, die toelaten de emissiewaarden met een gelijkwaardige nauwkeurigheid te bepalen.

§ 3. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in § 2 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

§ 4. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig, afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 6. De exploitant is er toe gehouden een voldoende verzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

Afdeling 5.4.4. Thermisch behandelen van voorwerpen bedekt met bedekkingmiddelen

Art. 5.4.4.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 4.4 van de indelingslijst.

Art. 5.4.4.2.

§ 1. Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, dienen het emailleren en moffelen van voorwerpen te geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, produkten, tussenprodukten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de voorbehandeling van voorwerpen of het aanbrengen van een bedekkingmiddel gebeurt, is gescheiden.

Voormelde bepaling is niet van toepassing op inrichtingen die werken met het "in lijn"- of "lopende band"-systeem.

§ 2. De verwarmingsinstallatie van de emaillier-, moffel- of droogovens is zodanig geregeld dat een overmatige verwarming onmogelijk is, en brand- en ontploffingsgevaar wordt vermeden. Het in de oven te behandelen voorwerp mag geen onderdelen of stoffen bevatten die bij verwarming brand of een ontploffing kunnen veroorzaken.

De tunnels alsmede de afvoerinstallaties van de dampen en nevels mogen geen dode ruimte vertonen in dewelke zich ontplofbare mengsels of ophopingen zouden kunnen vormen. De schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels zijn van onbrandbaar materiaal.

§ 3. Dampen en nevels die bij het emailleren, moffelen of drogen gevormd worden, moeten op de plaats zelf van hun ontstaan worden opgevangen en naar een zuiveringsinstallatie geleid. Zij dienen in de open lucht geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- of andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.

In de milieuvergunning kan een grotere minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden:

- temperatuur 0° C,
- druk 101,3 kPa,
- droog gas,
- zuurstofgehalte van 18 % als naverbranding gebruikt wordt als afvalgasreinigingstechniek
- zuurstofgehalte van 21 % bij ovens zonder naverbranding

van toepassing op de respectieve geloosde afvalgassen:

parameter	emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal	3,0 mg/Nm ³
CO: richtwaarde	100,0 mg/Nm ³
zwaveldioxyde (SO ₂)	100,0 mg/Nm ³
organische stoffen (totaal C)	50,0 mg/Nm ³
stikstofdioxyde (NO _x):	
	richtwaarde 100,0 mg/Nm ³

- in die gevallen waar naverbranding wordt toegepast als behandelingstechnologie, moet de concentratie van de stikstofoxyden, organische stoffen en koolstofmonoxyde worden bepaald tijdens een meetcampagne als functie van de temperatuur in de naverbrander
- op basis van de interpretatie van deze metingen wordt de optimale temperatuur gekozen worden waarbij voldaan is aan de vermelde emissiegrenswaarde met betrekking tot de emissie aan organische stoffen (totaal C)
- de naverbranding moet ingesteld worden op de optimale temperatuur en deze zal continu worden geregistreerd.

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag) worden opgelegd.

§ 5. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in § 4 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van hoofdstuk 4.4. terzake "Meetstrategie inzake luchtverontreinigende stoffen".

§ 6. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig, afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§ 7. Onverminderd de bepalingen van de hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 8. De exploitant is er toe gehouden een voldoende verzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

HOOFDSTUK 5.5. BIOCIDEN (PESTICIDEN, HERBICIDEN, INSECTICIDEN, ENZ.)

Art. 5.5.0.1.

§ 1. Onverminderd de reglementering betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik en voor landbouwkundig gebruik, en onverminderd de bepalingen van toepassing op de activiteiten bedoeld in rubriek 51 van de indelingslijst, zijn de voorschriften van deze afdeling van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 5 van de indelingslijst.

§ 2. De biociden worden naar samenstelling onderverdeeld in de klassen A, B of "niet-ingedeeld" zoals bepaald in het meermaals gewijzigde koninklijk besluit van 5 juni 1975 betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik en het koninklijk besluit van 28 februari 1994 betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik.

§ 3. De produktie, de opslag of andere activiteiten die tevens ingedeeld zijn in rubriek 17 "Gevaarlijke stoffen", in subrubrieken 24.2 en 24.3 met betrekking tot genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) en/of enige andere rubriek van de indelingslijst, mogen enkel in de inrichting plaatsgrijpen indien deze als dusdanig zijn vergund of gemeld en mits naleving van de op die inrichtingen van toepassing zijnde voorschriften.

Art. 5.5.0.2.

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.5.0.1., § 1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is:

- 1° in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;
- 2° in een gebied ander dan een industriegebied.

§ 2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.5.0.1, § 1 te exploiteren waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van:

- 1° een woongebied;
- 2° een parkgebied;
- 3° een recreatiegebied.

§ 3. De verbodsbepalingen van §§ 1 en 2 gelden niet:

- 1° voor de opslagplaatsen bedoeld in rubrieknummer 5.3 van de indelingslijst; voor deze opslagplaatsen geldt nochtans wel de verbodsregel voorzien in § 1, 1°;
- 2° voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.5.0.3.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning wordt bij de ingang van de inrichting een identificatie- en informatiebord van tenminste 1 m² grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar tenminste de volgende vermeldingen voorkomen:

- 1° "BIOCIDEN";
- 2° naam, adres en telefoonnummer van de exploitant;
- 3° de volgende vergunningsgegevens:
 - a) voor de 1ste en 2de klasse-inrichtingen, de vervaldatum van de vergunningstermijn: "VERGUND TOT ...";
 - b) voor de 3de klasse-inrichtingen, de vermelding "VLAREM-3de klasse";
- 4° het adres en het telefoonnummer van de toezichthoudende overheid;
- 5° bij brand of onheil: telefoonnummer brandweer.

§ 2. De volledige inrichting moet omheind zijn met een stevige afsluiting van tenminste 2 m hoogte, ten einde het terrein voor onbevoegden ontoegankelijk te maken. De toegangspoorten zijn buiten de openingsuren gesloten.

§ 3. De bepalingen van de §§ 1 en 2 zijn niet van toepassing op de opslagplaatsen bedoeld in subrubrieknummer 5.3 van de indelingslijst.

Art. 5.5.0.4.

§ 1. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding, het bereiden, formuleren, verpakken en/of de afvoer van de biociden.

§ 2. In een in de 3de klasse ingedeelde inrichting is de opslag verboden van:

- 1° methylbromide;
- 2° dicyaan, cyaanwaterstof (blauwzuur) en zijn zouten (cyaniden);
- 3° organische cyaanverbindingen (nitrillen).

In een in de 1ste of de 2de klasse ingedeelde inrichting is de produktie en opslag van de in het eerste lid bedoelde stoffen verboden behoudens wanneer de produktie en/of opslag van een of meer ervan uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten.

§ 3. De exploitant dient een register bij te houden; tenzij anders bepaald in de milieuvergunning noteert hij hierin:

- 1° gegevens omtrent de vervaardigde, respectievelijk in de inrichting binnengekomen biociden:

per soort van de in artikel 1.1.2. gedefiniëerde biociden, de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, die in de inrichting wordt geproduceerd, respectievelijk binnengebracht;

2° gegevens omtrent de opslag:

per soort van de in artikel 1.1.2. gedefiniëerde biociden, de aanduiding van de plaats samen met de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, waar deze produkten in de inrichting zijn opgeslagen;

3° gegevens omtrent de afvoer uit de inrichting:

per soort van de in artikel 5.5.0.1., § 2 bedoelde biociden:

- a) de hoeveelheid die als afval dient verwijderd;
- b) de hoeveelheid die als produkt of als grondstof aan derden is geleverd.

§ 4. Het in § 3 bedoelde register wordt ter plaatse ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en dit gedurende een periode van tenminste 3 jaar.

Art. 5.5.0.5.

§ 1. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 5 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, ongeacht of deze volgens de indelingslijst al of niet is ingedeeld, voldoen aan de voorwaarden van de artikelen 5.17.1.2., 5.17.1.5., 5.17.1.6. en de § 1, 2, 3 en 7 van artikel 5.17.1.11 van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit.

In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

§ 2. Methylbromide moet zijn opgeslagen in drukvaten met een inhoud van maximaal 100 kg methylbromide per vat. De methylbromidevaten moeten vertikaal worden opgesteld met de afsluiter van het vat aan de bovenzijde. Vaten met methylbromide moeten tegen weersinvloeden zoals zonnestraling en regen zijn beschermd en mogen niet op elkaar zijn gestapeld. Gedurende de opslag dienen de afsluiters van de methylbromidevaten tegen mechanische beschadiging te zijn beschermd door afsluitdoppen. Lege vaten moeten als volle vaten worden bewaard.

§ 3. De nodige voorzieningen dienen in de inrichting aanwezig te zijn om in geval van brand het wegvloeden van verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riolering, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd.

§ 4. De opvangputten moeten regelmatig, en tenminste na elke kalamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§ 5. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde biociden en de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe dient een schriftelijke instructie verstrekt.

Art. 5.5.0.6.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de afvalgassen geloosd door de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 5.1 en 5.4:

parameter	emissiegrenswaarde
chloor vanaf een massastroom van 50 g/u of meer	5,0 mg/Nm ³
stofdeeltjes totaal:	
- installaties voor de produktie van biociden of werkzame stoffen ervan, bij een massastroom van 25 g/u of meer	
- voor zeer toxische of sterk accumuleerbare en tegelijk moeilijk afbreekbare biociden	5,0 mg/Nm ³
- voor toxische, schadelijke of corrosieve biociden	20,0 mg/Nm ³
- voor niet schadelijke biociden	100,0 mg/Nm ³
- installaties waarin biociden of werkzame stoffen ervan worden gemalen of machinaal gemengd, verpakt of overgegoten bij een massastroom van 25 g/u of meer	
- voor toxische of sterk accumuleerbare en tegelijk weinig afbreekbare biociden	5,0 mg/Nm ³
- voor toxische, schadelijke of corrosieve biociden	20,0 mg/Nm ³
- voor niet schadelijke biociden	100,0 mg/Nm ³

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag) worden opgelegd.

§ 2. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in § 1 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

Art. 5.5.0.7.

§ 1. Het is verboden ontvlambare stoffen of produkten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§ 2. De verwarming van de lokalen mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen. In de lokalen geldt een rookverbod en mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen. Dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt.

§ 3. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

De deuren van de lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

HOOFDSTUK 5.6. VASTE BRANDSTOFFEN

Afdeling 5.6.1. Algemene bepalingen

Art. 5.6.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 6 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het opzakken van vaste brandstoffen wanneer dit niet gepaard gaat met sorteren en/of zeven om de vaste brandstoffen te scheiden in verschillende diameters, zijnde alsdan een activiteit die niet onder het toepassingsgebied valt van rubriek 6.1 van de indelingslijst.

Art. 5.6.1.2.

Bij het laden en lossen van stuivende vaste brandstoffen worden zo nodig en waar technisch mogelijk bij toepassing van de best beschikbare technieken, één of meerdere van de volgende technieken toegepast:

1° stofvoorkomingstechnieken zoals:

a) sproeiinstallaties;

- b) aanpassing aan de wisselende storthoogte, zo mogelijk automatisch, van de afworphoogte bij afwerpplaatsen;
- c) zo laag mogelijk houden van de uittreesnelheid van het getransporteerde materiaal bij valbuizen ,bv. door slingerkleppen;

2° afzuig- en stofverwijderingstechnieken:

- a) bij de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;
- b) bij de valbuisuitmondningen en stortgoten van laad- of losinrichtingen.

Art. 5.6.1.3.

Indien het gebruik van wegen stofimmissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt. De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

Afdeling 5.6.2. Mechanische behandeling en verwerking van stuivende vaste brandstoffen

Art. 5.6.2.1.

§ 1. Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken, zoals verkleinen, sorteren, mengen en briketteren, van stuivende vaste brandstoffen, moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§ 2. Voor het transport in de inrichting van stuivende vaste brandstoffen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover het in § 1 voorgeschreven inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het stofhoudende afvalgas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Afdeling 5.6.3. Opslagplaatsen

Art. 5.6.3.1.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten de bulkopslagplaatsen van stuivende vaste brandstoffen in de open lucht volledig worden omringd door een tenminste 10 m brede gordel van gemengde begroeiing van hoog- en laagstammig loofhout, struikgewas en inheems naaldhout. Indien dergelijke maatregel onmogelijk zou zijn dan dient de opslagplaats op gelijkwaardige wijze afgeschermd te worden. In de gordel mag enkel de voor de laad- en losoperaties noodzakelijke opening worden vrij gehouden.

HOOFDSTUK 5.7. CHEMICALIEN

Afdeling 5.7.1. Algemene bepalingen

Art. 5.7.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 7 van de indelingslijst.

§ 2. De stoffen die onder de toepassing vallen van de reglementering inzake gevaarlijke stoffen, inzonderheid de bepalingen van hoofdstuk 5.17., mogen uitsluitend in de inrichting worden binnengebracht, opgeslagen, gebruikt en uit de inrichting worden afgevoerd mits strikte naleving van de bepalingen van voormelde reglementeringen.

§ 3. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder "produktiecapaciteit" verstaan: de totale capaciteit tijdens een ononderbroken werking van 24 uur, vermenigvuldigd met het gemiddelde aantal dagen per jaar gedurende dewelke de installaties in staat zijn te werken onder normale onderhouds- en veiligheidsvoorwaarden. Deze capaciteit wordt uitgedrukt in ton.

Art. 5.7.1.2.

§ 1. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding, fabricatie, produktie, bereiding, verwerking, behandeling, formuleren, verpakken en/of de afvoer van de stoffen en produkten.

§ 2. De produktie van polychloorbifenylen (PCB's) en polychloorterfenylen (PCT's) is verboden.

§ 3. De produktie van de in bijlage 5.7. vermelde chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) en broomfluorkoolwaterstoffen (BFK's of halonen), of mengsels daarvan, is verboden.

§ 4. De exploitant van een inrichting waar de in § 3 bedoelde CFK's en/of BFK's worden gefabriceerd, dient overeenkomstig artikel 11 van het EU-reglement nr. 3322/88 van 14 oktober 1988 van de Raad, aan de Commissie van de Europese Gemeenschap alsmede aan de Afdeling Milieuvergunningen voor elk van de in § 3 bedoelde CFK's en BFK's de hiernavolgende gegevens mee te delen:

1° uiterlijk twee maanden na de datum van inwerkingtreding van onderhavig besluit, met betrekking tot het jaar 1986, de gedurende de beschouwde periode:

- a) geproduceerde hoeveelheden;
 - b) gecommercialiseerde hoeveelheden;
 - c) hoeveelheden aangewend voor eigen rekening;
 - d) ingevoerde hoeveelheden;
 - e) uitgevoerde hoeveelheden;
 - f) verwijderde hoeveelheden;
- tenslotte dienen ook nog de op 31 december van het beschouwde jaar in voorraad zijnde hoeveelheden aangegeven;

2° met betrekking tot de CFK's, uiterlijk op 31 augustus van elk jaar, de gedurende de voorafgaande periode van 1 juli tot 30 juni:

- a) geproduceerde hoeveelheden;
- b) gecommercialiseerde hoeveelheden;
- c) hoeveelheden aangewend voor eigen rekening;
- d) ingevoerde hoeveelheden;
- e) uitgevoerde hoeveelheden;
- f) verwijderde hoeveelheden;

tenslotte dienen ook nog de op 30 juni van het beschouwde jaar in voorraad zijnde hoeveelheden aangegeven;

3° met betrekking tot de BFK's, uiterlijk op 28 februari van elk jaar, de gedurende het voorbije kalenderjaar:

- a) geproduceerde hoeveelheden;
- b) gecommercialiseerde hoeveelheden;
- c) hoeveelheden aangewend voor eigen rekening;
- d) ingevoerde hoeveelheden;
- e) uitgevoerde hoeveelheden;
- f) verwijderde hoeveelheden;

tenslotte dienen ook nog de op 31 december van het voorbije kalenderjaar in voorraad zijnde hoeveelheden aangegeven.

§ 5. De produktie en opslag van de volgende stoffen is verboden behoudens wanneer de produktie en/of opslag van een of meer ervan uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten:

1° methylbromide;

2° dicyaan, cyaanwaterstof (blauwzuur) en zijn zouten (cyaniden);

3° organische cyaanverbindingen (nitrillen).

Art. 5.7.1.3.

§ 1. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 7 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, eveneens voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit, mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.

In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

§ 2. Methylbromide moet zijn opgeslagen in drukvaten met een inhoud van maximaal 100 kg methylbromide per vat; de methylbromidevaten moeten vertikaal worden opgesteld met de afsluiter van het vat aan de bovenzijde; vaten met methylbromide moeten tegen weersinvloeden zoals zonnestraling en regen zijn beschermd en mogen niet op elkaar zijn gestapeld; gedurende de opslag dienen de afsluiters van de methylbromidevaten tegen mechanische beschadiging te zijn beschermd door afsluitdoppen; lege vaten moeten als volle vaten worden bewaard;

§ 3. De nodige voorzieningen dienen in de inrichting aanwezig te zijn om in geval van brand het wegvloeien van verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riolering, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd.

§ 4. De opvangputten moeten regelmatig, en tenminste na elke kalamiteit, geleidigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§ 5. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde stoffen en produkten alsmede van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe dient een schriftelijke instructie verstrekt.

Art. 5.7.1.4.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4. zijn de emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, of nat gas bij gebruik van stoomejectoren; van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	emissiegrenswaarde
1° acrylonitril:	
- in het afvalgas van de verbrandingsinstallaties voor de produktie van acrylonitril, ongeacht de massastroom	0,2 mg/Nm ³
- overige bij een massastroom van 25 g/u of meer	5,0 mg/Nm ³
2° de volgende organische stof, bij een massastroom per stof van 100 g/u of meer:	
1,2-dichloorethaan	
- bij de produktie ervan	5,0 mg/Nm ³
- in andere gevallen	20,0 mg/Nm ³

§ 2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningsstelsel zoals bepaald in art. 4.4.2.3.

Afdeling 5.7.2. Produktie van titaandioxydeArt. 5.7.2.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen behorende tot de sector van de titaandioxyde-produktie.

Art. 5.7.2.2.

§ 1. Het dumpen van alle vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen, zwak zure afvalstoffen of geneutraliseerde afvalstoffen is verboden.

§ 2: Voor bestaande inrichtingen gelden de volgende overgangsregelingen :

1° voor bestaande inrichtingen die van het sulfaatproces gebruik maken :

de lozing van zwak zure en geneutraliseerde afvalstoffen in alle wateren is beperkt tot een waarde van niet meer dan 800 kg totale hoeveelheid sulfaat per geproduceerde ton titaandioxyde, dat wil zeggen overeenkomend met de SO_4 -ionen in het vrije zwavelzuur en in de metaalsulfaten.

2° voor bestaande inrichtingen die van het chlorideproces gebruik maken :

de lozing van zwak zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen in alle wateren is beperkt tot de volgende waarden voor de totale hoeveelheid chloride per geproduceerde ton titaandioxyde, dat wil zeggen overeenkomend met de Cl-ionen in het vrije zoutzuur en in de metaalchloriden :

- 130 kg bij gebruik van natuurlijk rutiel ;
- 228 kg bij gebruik van synthetisch rutiel ;
- 450 kg bij gebruik van slakken ;

in het geval van een inrichting die meer dan één soort erts gebruikt, gelden de waarden naar rata van de hoeveelheden waarin deze ertsen worden gebruikt.

Art. 5.7.2.3. Voor de emissies in de atmosfeer gelden de volgende emissiebeperkingen :

1° voor bestaande inrichtingen die van het sulfaatproces gebruik maken :

- emissiegrenswaarde voor stof : 50 mg/Nm³ ;
- voorzieningen dienen geïnstalleerd ter voorkoming van de emissie van zuurdruppels ;
- de emissies van SO_x afkomstig van de ontsluitings- en roostingsfase van de titaandioxydeproduktie wordt beperkt tot maximum 10 kg SO_2 -equivalent per geproduceerde ton titaandioxyde ;
- lozen inrichtingen voor de concentratie van afvalzuren niet meer dan 500 mg/Nm³ SO_x berekend als SO_2 -equivalent ;
- inrichtingen voor het roosten van zouten afkomstig van de zuivering van afvalstoffen worden uitgerust met de best beschikbare technieken teneinde de SO_x -emissies te beperken ;

2° voor bestaande inrichtingen die van het chlorideproces gebruik maken :

- emissiegrenswaarde voor stof : 50 mg/Nm³ ;
- chloor : - 5 mg/Nm³ als daggemiddelde ;
- 40 mg/Nm³ als ogenblikkelijke waarde.

Art. 5.7.2.4. De nodige maatregelen dienen getroffen opdat afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie en in het bijzonder de afvalstoffen waarvan lozing of dumping in water of emissie in de atmosfeer is verboden :

1° zoveel mogelijk niet ontstaan, dan wel worden hergebruikt, voor zover dit technisch en economisch mogelijk is ;

2° worden hergebruikt of verwijderd zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu.

Hetzelfde geldt voor de afvalstoffen die bij hergebruik of zuivering van bovengenoemde afvalstoffen vrijkomen.

Art. 5.7.2.5.

§ 1. De hoeveelheden SO₂ en SO₃ en zuurdruppels uitgedrukt in SO₂-equivalent die door bepaalde inrichtingen worden geloosd, worden berekend met inachtneming van het tijdens de betrokken specifieke werkzaamheden geloosde gasvolume en het gedurende dezelfde tijd gemeten gemiddelde gehalte aan SO₂/SO₃. De bepalingen van het debiet en van het gehalte aan SO₂/SO₃ moeten geschieden bij dezelfde temperatuur- en vochtigheidscondities.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.7.1.4. en van hoofdstuk 2.5. en 4.4. dienen, op één of meerdere meetposten opgesteld in de nabijheid van de inrichting op een plaats die representatief is voor de van de inrichting afkomstige verontreiniging, continu gemeten:

1° de immissies van zwaveldioxyde, indien bij de produktie van titaandioxyde het sulfaatprocédé wordt gebruikt;

2° de immissies van chloor, indien bij de produktie van titaandioxyde het chloorprocédé wordt gebruikt.

Wanneer geen immissiemeetpost als bedoeld in het eerste lid is voorzien, moet de meting van de totale hoeveelheid vanaf het produktieterrein uitgestoten gasvormige emissies van respectievelijk zwaveldioxyde en chloor tenminste 12 maal per jaar gebeuren.

§ 3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. dienen de SO_x-emissies afkomstig van de ontsluitings- en roostingsfase van de titaandioxydeproduktie met ingang van 1 januari 1995 te worden beperkt tot een waarde van niet meer dan 10 kg SO₂-equivalent per geproduceerde ton titaandioxyde.

Afdeling 5.7.3. Produktie van zwaveldioxyde, zwaveltrioxyde, zwavelzuur of oleum

Art. 5.7.3.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de produktie van zwaveldioxyde, zwaveltrioxyde, zwavelzuur of oleum.

§ 2. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt "omzettingsgraad van SO₂ naar SO₃" gedefinieerd als volgt:

$$\text{omzettingsgraad} = \frac{\text{SO}_{2 \text{ in}} - \text{SO}_{2 \text{ uit}}}{\text{SO}_{2 \text{ in}}} \times 100 (\%)$$

Art. 5.7.3.2.

§ 1. Indien, in functie van de als grondstof aangewende gasen, het vanuit het oogpunt van de best beschikbare technieken technisch mogelijk is, dient het dubbel-contactprocédé aangewend voor de omzetting van SO₂ naar SO₃. Indien noodzakelijk om de met de in § 4 van dit artikel voorgeschreven omzettingsgraden overeenstemmende emissiebeperkingen te bereiken, dienen de emissies aan SO₂ en SO₃ verder vermindert door toepassing van een vijfde batterij of gelijkwaardige maatregelen. Elk ander procédé is toegelaten mits dit vanuit milieuhygiënisch oogpunt tenminste gelijkwaardig is en inzonderheid dezelfde of een hogere omzettingsgraad waarborgt.

§ 2: Het enkel-contactprocédé (geen tussenabsorptie) is enkel toegelaten wanneer als grondstof gasen worden aangewend met een SO₂-concentratie lager dan 10 % of waarvan de SO₂-concentratie sterk veranderlijk is. Indien noodzakelijk om de met de in § 4 van dit artikel voorgeschreven omzettingsgraden overeenstemmende emissiebeperkingen te bereiken, dienen de emissies aan SO₂ en SO₃ verder vermindert te worden door alkalisch wassen of andere gelijkwaardige maatregelen.

§ 3. Het natte katalyseprocédé is enkel toegelaten bij het roosten van molybdeensulfide en voor rookgasontzwaveling.

§ 4. De omzettingsgraad, als daggemiddelde, dient tenminste te bedragen:

1° bij toepassing van het enkel-contactprocédé:

a) bij een volumegehalte aan SO₂ in het te verwerken gas van minder dan 6 % moet een omzettingsgraad van tenminste 97,5 % worden bereikt;

b) bij een volumegehalte aan SO₂ in het te verwerken gas van 6 % of meer moet een omzettingsgraad van tenminste 98,5 % worden bereikt;

2° bij toepassing van het dubbel-contactprocédé:

a) bij een volumegehalte aan SO_2 in het te verwerken gas van minder dan 8 % moet een omzettingsgraad van tenminste 99 % worden bereikt;

b) bij een volumegehalte aan SO_2 in het te verwerken gas van 8 % of meer moet een omzettingsgraad worden bereikt van tenminste:

- 99,5 % bij variërende gasomstandigheden;
- 99,6 % bij constante gasomstandigheden;

3° bij toepassing van het natte katalyseprocédé moet een omzettingsgraad van tenminste 97,5 % worden bereikt;

4° bij toepassing van enig ander procédé moet een omzettingsgraad van tenminste 99 % worden bereikt.

§ 5. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4., gelden volgende emissiegrenswaarden voor:

1° zwaveldioxyde: 1.700 mg/Nm³ onverminderd de in artikel 5.7.5.1. voorgeschreven omzettingsgraad;

2° zwaveltrioxyde:

- bij constante gasomstandigheden: 60 mg/Nm³;
- in de overige gevallen : 120 mg/Nm³;

§ 6. In de milieuvergunning kunnen daarenboven grenswaarden voor de massastroom van de SO_3 - + de H_2SO_4 -emissies in de geloosde afvalgassen, uitgedrukt als SO_3 , worden opgelegd.

§ 7. De omzettingsgraden vermeld in § 4 van dit artikel zijn niet van toepassing op SO_3 -generatoren van klasse 3 die dienen om de afscheiding van vliegassen te bevorderen door SO_3 -injectie in de rookgassen van stookinstallaties. Voor de aldus behandelde rookgassen gelden de SO_3 -emissienormen van de overeenkomstige stookinstallatie.

Afdeling 5.7.4. Productie van salpeterzuur

Art. 5.7.4.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van salpeterzuur.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4., geldt voor stikstofoxyden in de geloosde afvalgassen, uitgedrukt als NO_2 , een emissiegrenswaarde van 450 mg/Nm³.

Daarenboven mogen de afvalgassen slechts kleurloos in de omgevingslucht worden geloosd. Onverminderd de in het eerste lid voorgeschreven grenswaarde, zal de NO_2 -emissie daartoe niet de waarde mogen overschrijden die resulteert uit de volgende berekeningsformule:

$$\text{NO}_2\text{-concentratie} = \frac{1.200}{\text{open breedte van de schoorsteenmond in dm}}$$

Afdeling 5.7.5. Produktie van chloorArt. 5.7.5.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.5 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen.

§ 2. In afwijking en ter aanvulling van de bepalingen van afdeling 4.4.3. gelden volgende emissiegrenswaarden voor:

1° chloor:

a) bij installaties voor de produktie van chloor met volledig vloeibaar maken: 6 mg/Nm³;

b) in de andere gevallen: 1 mg/Nm³;

2° kwik en zijn verbindingen:

a) bij een massastroom van 1 g/u of meer: 0,2 mg/Nm³

b) bij alkalichloride-elektrolyse volgens het amalgaanprocédé mogen de emissies aan kwik in de uit de cellenzaal afgevoerde lucht, als jaargemiddelde, niet meer bedragen dan:

- i) 1,5 g per ton chloorproduktie, voor nieuwe installaties;
- ii) 2 g per ton chloorproduktie, voor bestaande installaties;
- iii) de kwik in de waterstof, geloosd in de atmosfeer of verbrand, is begrepen in deze grenswaarde.

§ 3. De bouw van nieuwe installaties voor de produktie van chloor volgend het kwikcelprocédé zullen niet meer vergund worden. Het kwikcelprocédé mag na het jaar 2010 niet meer toegepast worden.

Afdeling 5.7.6. Produktie van zwavelArt. 5.7.6.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de produktie van zwavel.

§ 2. Bij "Claus"-installaties moet de volgende zwavelomzettingingsgraad worden bereikt:

1° bij een produktiecapaciteit tot en met 20 ton zwavel per dag: 97 %;

2° bij een produktiecapaciteit van meer dan 20 ton tot en met 50 ton zwavel per dag: 98 %;

3° bij een produktiecapaciteit van meer dan 50 ton zwavel per dag: 99 %.

Onder zwavelomzettingingsgraad wordt hier verstaan de verhouding geproduceerde zwavel tot de zwavel in de voeding.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3. mogen de emissies van zwavelwaterstof in de afvalgassen, die daartoe voorafgaandelijk verplicht dienen behandeld in een naverbrandingsinstallatie, niet meer bedragen dan 10 mg/Nm³.

§ 4. De SO₂-emissieconcentraties van "Claus"-eenheden die deel uitmaken van een petroleumraffinaderij worden geregeld door artikel 5.20.2.2. ("Petroleumraffinaderijen") van hoofdstuk 5.20.

Afdeling 5.7.7. Produktie van organische chemicaliën of oplosmiddelen

Art. 5.7.7.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de produktie van organische chemicaliën of oplosmiddelen.

§ 2. De afvalgassen van installaties voor de produktie van 1,2-dichloorethaan en van vinylchloride moeten naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas worden geleid. In afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3. geldt voor 1,2-dichloorethaan in de geloosde afvalgassen, een emissiegrenswaarde van 5 mg/Nm³.

§ 3. De uit het reactorsysteem en de absorber komende afvalgassen van een installatie voor de produktie van acrylonitril moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid. In afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3. geldt voor acrylonitril in de geloosde afvalgassen, een emissiegrenswaarde van 0,2 mg/Nm³. De bij de zuivering van de reactieprodukten (destillatie) alsmede bij het afvullen vrijgekomen afvalgassen, moeten naar een wasinstallatie voor afvalgassen worden geleid.

Afdeling 5.7.8. Produktie van koolwaterstoffen in petrochemische installaties en al of niet behorend tot een petroleumraffinaderij

Art. 5.7.8.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7.3 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de produktie van koolwaterstoffen.

§ 2. Afvalgassen die bij procesinstallaties discontinu vrijkomen, zoals afvalgassen die bij het regenereren van katalysatoren, bij inspectie- en bij schoonmaakwerkzaamheden voorkomen, moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid of gelijkwaardige maatregelen tot emissievermindering moeten worden toegepast.

§ 3. Afvalgassen die bij het opstarten of stilleggen van de installatie vrijkomen, moeten zoveel mogelijk via een opvangsysteem voor gasafval worden teruggedleid of in processtookinstallaties worden verbrand. Wanneer dit niet mogelijk is moeten de gassen naar een fakkel worden geleid waarin voor organische stoffen een emissiegraad van 1 %, ten opzichte van het totale koolstofgehalte, niet mag worden overschreden.

§ 4. Afvalgassen uit ontzwavelingsinstallaties of andere bronnen met een volumegehalte aan zwavelwaterstof van meer dan 0,4 % en een massastroom aan zwavelwaterstof van meer dan 2 ton/dag moeten verder worden verwerkt. Afvalgassen die niet verder worden verwerkt, moeten naar een naverbrandingsinstallatie worden geleid.

In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. mogen de emissies aan zwavelwaterstof in het geloosde afvalgas niet meer bedragen dan 10 mg/Nm³.

Zwavelwaterstof-houdend water mag slechts zo worden verwerkt, dat vermeden wordt dat hieruit afvalgas in de atmosfeer terecht komt.

§ 5. Bij het overladen van uitgangs-, tussen- en eindprodukten moeten de emissies aan organische stoffen met een dampdruk van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35° C door passende maatregelen worden verminderd, zoals door gaspendel, afzuigen en overbrengen naar een afvalgaszuiveringsinrichting.

§ 6. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. mogen de emissies in het afvalgas van installaties voor het katalytisch kraken volgens het "fluid bed"-procédé bij het regenereren van de katalysator de volgende emissiegrenswaarden niet overschrijden:

- 1° stof : 50 mg/Nm³;
- 2° stikstofoxyden, uitgedrukt als NO₂: 700 mg/Nm³;
- 3° zwaveloxyden, uitgedrukt als SO₂: 1.700 mg/Nm³.

§ 7. Proceswater mag pas na ontgassen in een open systeem worden geleid. De hierbij opgevangen afvalgassen moeten door wassen of verbranden worden gereinigd.

Afdeling 5.7.9. Produktie van koolstof

Art. 5.7.9.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de produktie van koolstof (harde bruinkool) of elektrografiet voor bv. elektroden, stroomafnemers of apparaatonderdelen.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. bedragen de emissiegrenswaarden voor organische stoffen in het afvalgas:

1° bij mengen en vormen, van meng- en vormgevingsinstallaties waarin pek, teer of andere vluchtige bind- en vloeimiddelen bij verhoogde temperatuur worden verwerkt, uitgedrukt in totale koolstof, : 100 mg/Nm³;

2° bij branden, van ovens met één kamer, ovens met gecombineerde kamers en tunnelovens, uitgedrukt in totale koolstof, : 500 mg/Nm³;

3° bij branden, van ringovens voor grafietelektroden en koolstofstenen, uitgedrukt in totale koolstof, : 200 mg/Nm³;

4° bij impregneren, van impregneerinstallaties waarin impregneermiddelen op teerbasis worden gebruikt, uitgedrukt in totale koolstof, : 50 mg/Nm³.

Afdeling 5.7.10. Fabricatie van peroxydenArt. 5.7.10.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.6 van de indelingslijst.

§ 2. De organische peroxyden mogen enkel worden gefabriceerd mits hiervoor in de milieuvergunning uitdrukkelijk toelating is verleend;

De organische peroxyden die zeer heftig thermisch kunnen exploderen en/of kunnen detoneren dienen in de inrichting bewaard op een temperatuur lager dan de in functie van de aard van de stof uit veiligheidsoogpunt toelaatbare maximumtemperatuur; voor de hierna aangegeven stoffen bedraagt deze maximumtemperatuur respectievelijk:

- acetylcyclohexaansulfonylperoxyde: - 10° C;
- barnsteenzuurperoxyde : + 10° C;
- ter-butylperoxyisopropylcarbonaat: kamertemperatuur;
- tert-butylperoxypivalaat : - 10° C;
- dibenzoylperoxyde : kamertemperatuur;
- dicyclohexylperoxydicarbonaat : + 5° C;
- diisopropylperoxydicarbonaat : - 15° C.

§ 3. De in § 2 bedoelde peroxyden die uit veiligheidsoogpunt op een temperatuur lager dan de kamertemperatuur in de inrichting dienen bewaard, moeten worden opgeslagen:

1° ofwel in koel- of diepvrieskasten opgesteld in het fabricatiegebouw, in welk geval per kast een hoeveelheid van maximum 30 kg niet-gekoelde organische peroxyden mag worden bewaard;

2° ofwel in koel- of diepvrieskasten, opgesteld in een vrijstaand opslaggebouw waarin uitsluitend bedoelde peroxyden worden opgeslagen, in welk geval per kast een hoeveelheid van maximum 150 kg niet-gekoelde organische peroxyden mag worden bewaard;

3° ofwel in een vrijstaand uitsluitend daartoe bestemd koelgebouw, in welk geval, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, in één koelgebouw een hoeveelheid van maximum 500 kg niet-gekoelde organische peroxyden mag worden bewaard.

Afdeling 5.7.11. Productie van polyvinylchlorideArt. 5.7.11.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van polyvinylchloride.

§ 2. Op de overgangsplaats van het gesloten systeem voor het opwerken of drogen naar het open systeem moet het restgehalte aan vinylchloride (VC) in het polymerizaat zo laag mogelijk

worden gehouden. Daarbij mogen de volgende maximumwaarden van het maandgemiddelde niet worden overschreden:

- massa-PVC	10 mg VC / kg PVC;
- suspensie-homopolymerizaten	0,10 g VC / kg PVC;
- suspensie-copolymerizaten	0,40 g VC / kg PVC;
- micro-suspensie-PVC en emulsie-PVC	1,5 g VC / kg PVC.

§ 3. Ter verdere vermindering van de massaconcentratie aan vinylchloride in het afgas moet voor zover mogelijk het afgewerkte gas van de drooginstallatie worden gebruikt als verbrandingsgas in stookinstallaties.

Afdeling 5.7.12. Productie van caprolactam

Art. 5.7.12.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van caprolactam.

§ 2. Bij de productie van caprolactam volgens het Raschig-procédé mag de emissie van NO₂ maximaal 15 kg NO₂/ton geproduceerd caprolactam bedragen.

Afdeling 5.7.13.: Productie van polyacrylonitril-kunststoffen

Art. 5.7.13.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van polyacrylonitril-kunststoffen.

§ 2. Productie en verwerking van acrylonitril-polymerizaten voor vezels.

1° Voor de emissies van acrylonitril in het afvalgas van de drooginstallaties geldt een emissiegrenswaarde van 20 mg/m³.

2° De acrylonitrilhoudende afgewerkte gassen afkomstig uit de reactieketels, uit de intensieve afgassing, uit de suspensieverzamelbak en uit de wasfilter moeten naar een wasinstallatie voor afgewerkt gas of naar een adsorptie-installatie worden geleid. Voor de emissies aan acrylonitril in het afvalgas van de adsorptie-installatie geldt een emissiegrenswaarde van 10 mg/m³.

3° Bij het tot vezels verspinnen van het polymeer moeten de stromen afvalgas met een acrylonitril-gehalte van meer dan 5 mg/m³ naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid.

§ 3. Productie van ABS-kunststoffen.

1° Emulsiepolymerisatie:

de acrylonitrilhoudende afvalgassen die vrijkomen bij de polymerisatie, bij het neerslaan en bij het reinigen van de reactor moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid; voor de emissies van acrylonitril in het afvalgas van de drooginstallatie geldt een emissiegrenswaarde van 25 mg/m³ als maandgemiddelde;

2° Gecombineerde oplossing-/emulsiepolymèrisatie:

de acrylonitrilhoudende afvalgassen die vrijkomen bij de reactoren, bij de tussenopslag, bij het neerslaan, bij het ontwateren, bij het terugwinnen van oplosmiddelen en bij de mengers moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid; voor de vrijkomende emissies van acrylonitril in de buurt van de mengerafvoer geldt een emissiegrenswaarde van 10 mg/m³ als maandgemiddelde.

§ 4. Productie van NBR-rubber.

De acrylonitrilhoudende afgewerkte gassen die vrijkomen bij de butadieenterugwinning, bij de latex-tussenopslag en bij het wassen van de vaste rubber moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid.

De afgewerkte gassen die bij de acrylonitrilterugwinning vrijkomen moeten naar een wasinstallatie voor afgewerkt gas worden geleid.

Voor de emissies van acrylonitril in het afvalgas van de drooginstallatie geldt een emissiegrenswaarde van 15 mg/m³.

§ 5. Productie van dispersies door emulsiepolymerisatie van acrylonitril.

De acrylonitrilhoudende afvalgassen die vrijkomen uit de mono-meerontvangers, uit de reactoren, uit de tussenopslagtanks en uit de condensatoren moeten naar een zuiveringsinstallatie voor afvalgassen worden geleid als het acrylonitrilgehalte meer dan 5 mg/m³ bedraagt.

Afdeling 5.7.14. Productie en verwerking van viskose

Art. 5.7.14.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van viscose.

§ 2. De afgewerkte gassen van de viscoseproductie, van het opwerken van het spinbad en van de nabehandeling bij de productie van textielrayon moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid.

In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. bedragen de emissiegrenswaarden in het afvalgas:

1° voor zwavelwaterstof: 5 mg/m³ als daggemiddelde;

2° voor koolstofdissulfide: 0,10 g/m³ als daggemiddelde.

§ 3. Bij de productie van celwol en cellofaan moeten de afvalgassen van de spinmachines en van de nabehandeling naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas worden geleid.

In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. bedragen de emissiegrenswaarden in het afvalgas:

1° voor zwavelwaterstof: 5 mg/m³ als daggemiddelde;

2° voor koolstofdissulfide: 0,15 g/m³ als daggemiddelde.

§ 4. Bij de productie van viscoseproducten gelden voor het gehele afvalgas, met inbegrip van de uit de ruimten afgezogen lucht en de bij de machines afgezogen lucht, de volgende emissiegrenswaarden:

- 1° voor zwavelwaterstof: 50 mg/m³ als daggemiddelde;
- 2° voor de emissies van koolstofdioxide:

viscoseproduct	koolstofdioxide in g/m ³
celwol	0,15
cellofaan	0,15
rayon (textiel)	0,15
kunstdarm	0,40
kunstzeem	0,40
rayon (technisch)	0,60

De best beschikbare technieken moeten worden toegepast om de emissies van zwavelwaterstof en koolstofdioxide maximaal te beperken en zo mogelijk te voorkomen.

HOOFDSTUK 5.8. DIAMANTBEWERKING

Art. 5.8.0.1.

Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 17 april 1970 betreffende de aanneming van de werkplaatsen van de diamantnijverheid dienen de inrichtingen bedoeld in rubriek 8 van de indelingslijst te voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° de bij de diamantbewerking ontstane stofemissies dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en geloosd via een schoorsteen die tenminste één meter hoger is dan het daknok van de inrichting;

2° volgende emissiegrenswaarden gelden voor stofdeeltjes totaal met betrekking tot de langs de in sub 1° bedoelde schoorsteen geloosde afvalgassen:

- a) bij een massastroom van ≤ 500 g/u: 150,0 mg/Nm³;
- b) bij een massastroom van > 500 g/u: 50,0 mg/Nm³.

HOOFDSTUK 5.9. DIEREN

Afdeling 5.9.1. Toepassingsgebied

Art. 5.9.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7, 9.8 en 9.9 van de indelingslijst alsmede op de opslagplaatsen van dierlijke mest bedoeld in subrubriek 28.2 van de indelingslijst die zijn gehecht aan voormelde inrichtingen.

Art 5.9.1.2.

De "Noordzeekust"-zone wordt voor de toepassing van dit besluit als uiterst bijzonder kwetsbare zone aangewezen. De "Noordzeekust"-zone is afgebakend als de zone begrensd:

- 1° in het noorden door de laagwaterlijn van de zee;
- 2° in het westen door de Frans-Belgische grens vanaf de sub 1° bedoelde laagwaterlijn tot de weg A18;
- 3° in het oosten door de Belgisch-Nederlandse grens vanaf de sub 1° bedoelde laagwaterlijn tot de weg RW 376;
- 4° in het zuiden door:
 - a) de weg A18 vanaf de Frans-Belgische grens tot de kruising met de Vaartstraat te Gistel;
 - b) de Vaartstraat te Gistel, vanaf de weg A18 tot het kanaal Plassendale-Nieuwpoort;
 - c) het kanaal Nieuwpoort-Plassendale vanaf de Vaartstraat te Gistel tot de uitmonding in het kanaal Oostende-Brugge te Plassendale;
 - d) de denkbeeldige lijn vanaf voornoemde uitmonding tot het kruispunt Vijfwege;
 - e) de weg R9 vanaf Vijfwege tot de weg N307 tot aan het kruispunt Strooien Haan;
 - f) de weg N307 vanaf Strooien Haan tot de N326;
 - g) de weg N326 vanaf de weg N307 tot de weg N371 "Brugge-Blankenberge";
 - h) de weg N371 vanaf de weg N326 tot de Statiesteenweg te Zuienkerke tot het tracé van de ontworpen weg N31 (doortrekking expresweg);
 - i) het tracé van de ontwerpen expresweg N31 vanaf de Stationsweg tot aan het Leopoldkanaal en het Schipdonkkanaal;
 - j) de weg N376 "Brugge-Sluis" van de voornoemde kanalen tot de Belgisch-Nederlandse grens.

Afdeling 5.9.2. Constructievoorschriften voor stallen en mestopslagplaatsen

Stallen.

Art. 5.9.2.1.

§ 1. Een stal dient gebouwd uit duurzame en degelijke materialen overeenkomstig een code van goede praktijk, of bij ontstentenis daarvan volgens de regels van goed vakmanschap, onder het toezicht van een architect, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde of een landbouwkundig ingenieur of een bio-ingenieur derwijze dat de hinder voor het leefmilieu wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

§ 2. De volle vloeren van een stal zijn uitgevoerd in verhard materiaal. Ze moeten mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag. Deze vloeren hellen af teneinde een gemakkelijke afvoer van mest, mengmest of spoelwaters te verzekeren.

§ 3. Het is verboden vloeren van stallen, mestkanalen en mestkelders te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal.

Art. 5.9.2.2.

§ 1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§ 2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwater worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten).

§ 3. De inplanting wordt zodanig gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

§ 4. Het is verboden opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest en de bijhorende aalputten te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

Opslagplaatsen voor mengmest.

Art. 5.9.2.3.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, dient de inrichting met mengmest te beschikken over één of meer mestopslagplaatsen met een totale capaciteit die voldoende is om tenminste de hoeveelheid mest te stockeren die gedurende een periode van 6 maanden wordt geproduceerd door de dieren die op basis van het aantal dierplaatsen in de stal(len) kunnen worden gehouden. Het benodigde volume dient berekend op basis van de richtlijnen voor opslagcapaciteit voor mest vermeld in bijlage 5.9., hoofdstuk 7.

Aan deze bepalingen wordt eveneens geacht voldaan te zijn wanneer de exploitant van de inrichting aantoonbaar op een andere reglementaire manier gedurende de beschouwde periode van 6 maanden te kunnen voorkomen dat de voormelde mesthoeveelheid of een gedeelte ervan op cultuurgrond wordt opgebracht.";

§ 2. De bodem, de wanden en de kanaalverbindingen met stallen of andere opslagruimten dienen gebouwd uit duurzame en degelijke materialen volgens de regels van goed vakmanschap zoals vermeld in bijlage 5.9., hoofdstuk 1 of 2 bij dit besluit, onder de controle van een architect, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur of een bio-ingenieur derwijze dat de hinder voor het leefmilieu wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

In afwijking van voorgaande bepaling, is het voor bestaande inrichtingen tot 1 januari 2000 ook toegelaten dat de bij de inrichting opgerichte opslagplaatsen van mengmest voldoen aan de voorwaarden, vermeld in bijlage 5.9, hoofdstuk 3 (foliebassins en mestzakken).

Opslagplaatsen voor mengmest kunnen ondergronds of gelijk aan of boven de belendende grond worden gebouwd.

§ 3. Het is verboden opslagplaatsen voor mengmest te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

§ 4. Opslagplaatsen gelegen buiten de stallen zijn, de noodzakelijke ontluchtungs pijpen uitgezonderd, afgesloten van de buitenlucht.

§ 5.

1°) Ingeval van een mestkelder dienen de zuig- en vulleidingen voor het ledigen en (eventueel) vullen van de mengmestkelder evenals de noodzakelijke openingen voor het mengen van de inhoud van de mengmestkelder buiten de stal gelegen te zijn. Er moet een mestdichte voorziening zijn om gemorste mengmest op te vangen tijdens het vullen en/of lossen. Een mengmestkelder moet zodanig zijn uitgevoerd dat er geen ruimten boven de mest kunnen ontstaan die volledig van de buitenlucht zijn afgesloten.

2°) Ingeval van een ander type van mengmestopslagplaats dient ter plaatse van de vul- en zuigleiding een mestdichte morsput van tenminste 125 l. aanwezig te zijn; leidingen en afsluiters die niet op een vorstvrije diepte zijn aangelegd, moeten tegen bevriezen worden beschermd; in een vul- of aftapleiding die onder druk staat van de inhoud van de opslagplaats moeten tenminste twee afsluiters aanwezig zijn; de buitenste afsluiter moet met een veiligheidsslot kunnen worden afgesloten; in de leidingen waarin hevelwerking kan optreden moeten afsluiters en ontluchtungsvoorzieningen zijn aangebracht.

§ 6. Binnen een waterwingebied en/of de beschermingszones type I, II of III mogen enkel mengmestkelders met bodem en opstaande muren uit gewapend beton, overeenkomstig de huidige Belgische en/of Europese normen en voorschriften of mestsilo's, worden geëxploiteerd. In geval van het gebruik van andere materialen dient de degelijkheid van de voorgestelde uitvoering door een deskundige studie te worden aangetoond. Deze studie wordt ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid.

Afdeling 5.9.3. Algemene voorwaarden met betrekking tot de ligging van stallen.

Art. 5.9.3.1.

§1. Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5 en 9.8 uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5 en 9.8.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

§2. In afwijking van § 1 en onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het verplaatsen naar een andere locatie van een bestaande inrichting die is ingedeeld in de rubrieken 9.3, 9.4, 9.5 en 9.8 toegestaan voor zover aan de

volgende voorwaarden is voldaan:

- de bestaande inrichting is gelegen op een plaats waar het ingevolge de op dat moment geldende regelgeving niet thuishoort of waar strengere beperkingen worden opgelegd dan algemeen geldend;
- de exploitant moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij zich ertoe verbindt, binnen de twee jaar na het van kracht worden van de nieuwe vergunning, de vergunning horende bij de te verplaatsen bestaande inrichting in te trekken.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij.

Afdeling 5.9.4. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de ligging van varkensstallen

Waarderingspunten.

Art. 5.9.4.1.

In functie van de conceptie van de stal enerzijds en van de wijze van inrichting van de mestopslag anderzijds wordt aan elke varkensstal en/of mestopslag behorende tot de inrichting een waardering toegekend uitgedrukt in punten als volgt:

Omschrijving	Punten
1) <u>Stalsystemen:</u>	
a) stal uitgerust met een systeem voor mestafvoer meerdere malen per dag (cfr. spoelmeststelsysteem)	80
b) diepstrooiselstal (enzymen - compost)	80

O m s c h r i j v i n g	Punten
c) potstal, waaronder verstaan een stal waarin de dieren op geregelde tijdstippen voldoende bijgestrooid worden en waarbij de volledige strooisellaag slechts wordt verwijderd na een volledige stalperiode, dit is nadat de dieren de stal hebben verlaten;	60
d) stal met volle vloer, ingestrooid (inbegrepen betonplaten met conische openingen, de zgn. "strorooster");	30
e) stalvloer met een roosteroppervlakte van meer dan 50 %;	20
Noot: onder stalvloer wordt verstaan de ruimte waar dieren kunnen aanwezig zijn.	
f) stalvloer met een roosteroppervlakte van 50 % of minder	10
g) stal met volle vloeren, niet ingestrooid.	10
2) <u>Stalverluchtingssystemen:</u>	
a) Mechanische verluchtingssystemen aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	110
b) Mechanische verluchtingssystemen niet aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	
1° Met verticale uitstoot:	
a) uitlaatopening 0,5 m of meer boven de nok:	
- zonder pet	50
- met pet	30
b) uitlaatopening minder dan 0,5 m boven de nok:	
- zonder pet	40
- met pet	20
2° Met zijdelingse uitstoot	
c) Natuurlijke verluchtingssystemen:	
1° zonder afdekking (open nok-trekschouw)	20
2° met afdekking	10
3) <u>Opslag van vaste dierlijke mest:</u>	
a) driezijdig omsloten mestvaalt;	50
b) transportwagen;	50

O m s c h r i j v i n g	Punten
c) potstal, waaronder verstaan een stal waarin de dieren op geregelde tijdstippen voldoende bijgestrooid worden en waarbij de volledige strooisellaag slechts wordt verwijderd na een volledige stalperiode, dit is nadat de dieren de stal hebben verlaten.	0
4) <u>Opslag mengmest:</u>	
a) opslag in het stalgebouw:	
- mestkelder onder stalvloer, zonder geurafsnijder;	20
- mestkelder onder rooster, zonder geurafsnijder;	20
- mestkelder onder rooster, met geurafsnijder, met beperkte opslag (max. 3 weken)	50
b) opslag buiten de stal:	
- gesloten opslag;	50
- eenvoudige afdekking;	30
- open opslag.	0

Voor nieuwe systemen, die niet in deze tabel voorkomen, kan de aanvrager, steunend op een gelijkwaardige benadering als deze van voormelde tabel, een gemotiveerd voorstel doen van bepaling van het aantal punten. Dit voorstel kan gevoegd worden, hetzij bij het milieuvergunningsdossier, hetzij bij een afwijkingaanvraag op bepalingen van dit reglement.

Waarderingspunten per inrichting

Art. 5.9.4.2.

Het voor de inrichting in aanmerking te nemen aantal waarderingspunten wordt berekend op de wijze als hierna bepaald.

1°- Varkensstallen:

a) Per varkensstal:

Aan elke varkensstal behorende tot de inrichting wordt een aantal waarderingspunten "Wst" toegekend als de som van het aantal punten dat overeenkomstig artikel 5.9.4.1. voor het stalstelsel (sub 1) van artikel 5.9.4.1.) en voor het stalverluchtingssysteem (sub 2) van artikel 5.9.4.1.) met betrekking tot de stal dient toegekend.

b) Voor alle stallen behorende tot de inrichting:

In geval de inrichting meerdere varkensstallen omvat, wordt aan alle varkensstallen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "Wv" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$Wv = \frac{\Sigma (W_{stn} \times V_{stn})}{\Sigma V_{stn}}$$

waarin:

Wv = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle varkensstallen behorende tot de inrichting;

$\Sigma (W_{stn} \times V_{stn})$ = de som van de produkten van het aantal waarderingspunten per varkensstal met het aantal varkensplaatsen van de overeenstemmende varkensstal;

ΣV_{stn} = de som van het aantal varkensplaatsen van alle varkensstallen behorende tot de inrichting.

2°- Opslagplaatsen van vaste dierlijke mest en van mengmest:a) Per mestopslag:

Aan elke opslag van vaste dierlijke mest (sub 3) van artikel 5.9.4.1. alsmede aan elke opslag van mengmest (sub 4) van artikel 5.9.4.1. behorende tot de inrichting wordt overeenkomstig artikel 5.9.4.1. een aantal waarderingspunten toegekend.

b) Voor alle opslagplaatsen van dierlijke mest behorende tot de inrichting:

In geval de inrichting meerdere mestopslagplaatsen omvat, dienen aan alle mestopslagplaatsen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "Wm" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$Wm = \frac{\Sigma (W_{Mon} \times A)}{\Sigma A}$$

waarin:

W_m = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle opslagplaatsen van vaste dierlijke mest en van mengmest behorende tot de inrichting;

$\Sigma (W_{Mon} \times A)$ = de som van de produkten van het aantal waarderingspunten per opslagplaats van vaste dierlijke mest en/of van mengmest met het aantal dieren waarvan de mest opgevangen wordt in de betrokken opslagplaats;

ΣA = de som van het aantal dieren waarvan de mest wordt opgevangen in de betrokken opslagplaats.

3°- De inrichting:

Het aantal waarderingspunten dat aan de inrichting wordt toegekend is gelijk aan de som van het aantal waarderingspunten overeenkomstig sub 1° en sub 2° respectievelijk toegekend aan alle varkensstallen behorende tot de inrichting gezamenlijk en de verschillende mestopslagplaatsen behorende tot de inrichting gezamenlijk.

Verbods- en afstandsregels.

Art. 5.9.4.3.

In de waterwingebieden, beschermingszones type I, II of III, kwetsbare zones en andere dan agrarische gebieden gelden de volgende verbods- en afstandsregels:.

1° Het is verboden nieuwe varkenshouderijen te exploiteren of bestaande varkenshouderijen uit te breiden indien zij gelegen zijn:

a) geheel of gedeeltelijk in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III;

b) geheel of gedeeltelijk in een gebied ander dan agrarische gebieden

c) geheel of gedeeltelijk in een kwetsbare zone als bedoeld in artikel 5.9.1.2.

2° In afwijking van 1°, c) kunnen bestaande varkenshouderijen die volledig gelegen zijn in een agrarisch gebied en tegelijkertijd ook geheel of gedeeltelijk in een kwetsbare zone als bedoeld in artikel 5.9.1.2., worden uitgebreid indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

a) het betreft een bestaande zeugenhouderij of een bestaande varkenshouderij waar mestvarkens en zeugen worden gehouden, ongeacht de verhouding tussen beide soorten;

b) het betreft een bestaande veehouderij waarin varkens als tweede veeslag voorkomen, dwz. dat de inrichting onder toepassing valt van rubriek 9.5. van de indelingslijst.

De in het eerste lid bedoelde uitbreiding is ondergeschikt aan de volgende bijkomende voorwaarden:

- de uitgebreide inrichting moet beantwoorden aan de afstandsregels vermeld in art. 5.9.4.4. 1°, c);

- de uitbreiding moet resulteren in een gesloten varkenshouderij;

- het aantal varkens, na de uitbreiding, moet lager of gelijk zijn aan 900 varkens, zeugen inbegrepen.

Art. 5.9.4.4.

In agrarische gebieden, niet gelegen in een kwetsbare zone als bedoeld in art. 5.9.1.2., gelden de volgende verbods- en afstandsregels:

1° De exploitatie van een nieuwe varkenshouderij en de uitbreiding van een bestaande varkenshouderij is uitsluitend toegelaten onder de hiernavolgende voorwaarden:

a) voor andere dan gesloten varkenshouderijen, na eventuele uitbreiding tot maximaal 1800 varkens.

De inrichting is gelegen op minstens 1.000 m van elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, gebied voor verblijfsrecreatie, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat en woongebied ander dan woongebieden met een landelijk karakter; deze afstand dient gemeten vanaf elke stal en/of opslag van vaste dierlijke mest of mengmest van de inrichting; bedraagt het aantal waarderingspunten, berekend overeenkomstig art. 5.9.4.2. 151 of meer, dan mag de afstand worden verminderd tot 500 m;

b) voor andere dan gesloten varkenshouderijen, na eventuele uitbreiding tot meer dan 1800 varkens.

Het voor de inrichting overeenkomstig art. 5.9.4.2. berekend aantal waarderingspunten bedraagt minstens 151 en de inrichting is gelegen op minstens 1.500 m van elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, gebied voor verblijfsrecreatie, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat en woongebied ander dan woongebieden met een landelijk karakter; deze afstand dient gemeten vanaf elke stal en/of opslag van vaste dierlijke mest of mengmest van de inrichting; bedraagt het aantal waarderingspunten, berekend overeenkomstig art. 5.9.4.2. 201 of meer, dan mag de afstand worden verminderd tot 1000 m;

c) voor gesloten varkenshouderijen.

De in acht te nemen minimale afstand, gemeten vanaf elke stal en/of opslag van vaste dierlijke mest of mengmest van de inrichting, ten opzichte van elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat, gebied voor verblijfsrecreatie en woongebied ander dan een woongebied met een landelijk karakter, wordt in functie van het aantal dieren dat in de inrichting kan worden gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.4.2. voor de inrichting berekend aantal waarderingspunten, vastgesteld in de volgende tabel:

Waarderingspunten toegekend aan de inrichting	Vereiste minimumafstand in m bij aantal varkens				
	van 70 tot 400	van 401 tot 900	van 901 tot 1.350	van 1.351 tot 1.800	meer dan 1800
< 50	250	300	350	400	verbod
50-100	200	225	250	300	verbod
101-150	100	150	200	250	verbod
151-200	50	100	150	200	1000
> 200	50	100	150	200	500

2° De exploitatie van varkenshouderijen waarin uitsluitend varkens worden gehouden voor de opfok en de verkoop van biggen is toegelaten tot 21 december 1998 mits het aantal zeugen niet groter is dan 250 en mits voldaan wordt aan de afstandsregels vermeld in 1°, c).

Art. 5.9.4.5.

In afwijking van de algemene overgangsregel met betrekking tot het niet van toepassing zijn van de verbods- en afstandsregels op bestaande inrichtingen en onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden, dienen de bestaande varkenshouderijen bij hernieuwing van de milieuvergunning na het verstrijken van de vergunningstermijn van de op 1 januari 1993 lopende vergunning, tevens te voldoen aan de verbods- en afstandsregelingen van de art. 5.9.4.3. en 5.9.4.4., behoudens wanneer de hernieuwing betrekking heeft op een bestaande gesloten varkenshouderij en het totaal aantal varkens, zeugen inbegrepen, niet meer bedraagt dan 1800.

Indien de termijn van de in het eerste lid bedoelde lopende vergunning verstrijkt voor 1 januari 2004, worden de in het eerste lid bedoelde verbodsregelingen slechts vanaf 1 januari 2004 van toepassing op de bestaande inrichting.

In geval de hernieuwing of de verandering van de milieuvergunning voor een in het eerste lid bedoelde varkenshouderij, andere dan een gesloten varkenshouderij, tegelijkertijd betrekking heeft op een omvorming tot een gesloten varkenshouderij, blijft de aldus omgevormde inrichting beschouwd als een bestaande inrichting, op voorwaarde evenwel dat het aantal varkens, zeugen inbegrepen, na de vernieuwing of verandering lager is dan of gelijk aan 1800.

Art. 5.9.4.6.

§ 1. De in de art. 5.9.4.3. en 5.9.4.4. vastgestelde verbods- en afstandsregels gelden niet voor de bijzondere varkenshouderijen zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2., behoudens voor wat betreft de verbodsregelingen in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III.

§ 2. De in de art. 5.9.4.3. en 5.9.4.4. vermelde verbodsregelingen en beperkingen van het aantal varkens dat in de inrichting mag worden gehouden, dienen door de exploitant ten allen tijde nageleefd, ongeacht het in de exploitatie- of milieuvergunning vermelde aantal vergunde varkens. Met betrekking tot deze verbodsregelingen en beperkingen dient de situatie in aanmerking genomen zoals deze bestond op de datum van de definitieve verlening van voormelde milieuvergunning tot exploitatie.

Wanneer het in de exploitatie- of milieuvergunning vergunde aantal varkens minder bedraagt dan het maximum aantal toegelaten op basis van de verbods- en afstandsregelingen, mag het aantal dieren gehouden in de inrichting op geen enkel ogenblik dit in de vergunning toegelaten aantal overschrijden.

Afdeling 5.9.5. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de ligging van pluimveestallen

Waarderingspunten.

Art. 5.9.5.1.

§ 1. In functie van de conceptie van de stal enerzijds en van de wijze van inrichting van de mestopslag anderzijds wordt aan elke pluimveestal en/of mestopslag behorende tot de inrichting een waardering toegekend uitgedrukt in punten als volgt:

O m s c h r i j v i n g	Punten
1) <u>Stalsystemen:</u>	
a) strooiselvloer (droge mest) ;	60
b) roostervloer (dunne mest.);	20
c) batterij zonder geforceerde mestdrogerij:	
- open mestopslag onder de batterij;	20
- regelmatige mestafvoer naar een afgesloten put;	40
- dagelijkse mestafvoer naar een afgesloten put.	80
d) batterij met geforceerde mestdroging door middel van ventilatoren, plafondwaaiers of een vergelijkbaar systeem (bv dieppit- of highrisestal, kanalenstal, mestbandbatterij met mestdroging).	110
2) <u>Stalverluchtingssysteem:</u>	
a) Mechanische verluchtingssystemen aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	110
b) Mechanische verluchtingssystemen niet aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	
1° Met verticale uitstoot:	
a) uitlaatopening 0,5 m of meer boven de nok:	
- zonder pet	50
- met pet	30
b) uitlaatopening minder dan 0,5 m boven de nok:	
- zonder pet	40
- met pet	20
2° Met zijdelingse uitstoot	10
c) <u>Natuurlijke verluchtingssystemen:</u>	
1° zonder afdekking (open nok-trekschouw)	20
2° met afdekking	10

O m s c h r i j v i n g	Punten
3) <u>Opslag dierlijke mest</u>	
- geen opslag van mest (onmiddellijke afvoer)	50
- gesloten opslag;	40
- eenvoudige afdekking;	30
- open opslag, open mestgoten.	0

Voor nieuwe systemen, die niet in deze tabel voorkomen, kan de aanvrager, steunend op een gelijkwaardige benadering als deze van voormelde tabel, een gemotiveerd voorstel doen van bepaling van het aantal punten. Dit voorstel kan gevoegd worden, hetzij bij het milieuvergunningsdossier, hetzij bij een afwijkingaanvraag op bepalingen van dit reglement.

Waarderingspunten per inrichting

Art. 5.9.5.2.

Het voor de inrichting in aanmerking te nemen aantal waarderingspunten wordt berekend op de wijze als hierna bepaald.

1°- Pluimveestallen:

a) Per pluimveestal:

Aan elke pluimveestal behorende tot de inrichting wordt een aantal waarderingspunten "Wst" toegekend als de som van het aantal punten dat overeenkomstig artikel 5.9.5.1. voor het stalsysteem (sub 1) van artikel 5.9.5.1.) en voor het stalverluchtingssysteem (sub 2) van artikel 5.9.5.1.) met betrekking tot de stal dient toegekend.

b) Voor alle stallen behorende tot de inrichting:

In geval de inrichting meerdere pluimveestallen omvat, wordt aan alle pluimveestallen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "Wp" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$Wp = \frac{\Sigma (Wstn \times Pstn)}{\Sigma Pstn}$$

waarin:

Wp = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle pluimveestallen behorende tot de inrichting;

$\Sigma (Wstn \times Pstn)$ = de som van de produkten van het aantal waarderingspunten per pluimveestal met het aantal stuks gevogelte dat in de overeenstemmende pluimveestal kan gehouden worden;

$\Sigma Pstn$ = de som van het aantal stuks gevogelte dat in alle pluimveestallen behorende tot de inrichting kan worden gehouden.

2°- Opslagplaatsen van dierlijke mest:a) Per opslag dierlijke mest:

Met betrekking tot de opslag van dierlijke mest (sub 3) van artikel 5.9.5.1.) behorende tot de inrichting wordt overeenkomstig artikel 5.9.5.1. een aantal waarderingspunten toegekend.

b) Voor alle opslagplaatsen van dierlijke mest behorende tot de inrichting:

In geval de inrichting meerdere opslagplaatsen van dierlijke mest omvat, dienen aan alle opslagplaatsen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten " W_m " toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$W_m = \frac{\sum (W_{Mon} \times A)}{\sum A}$$

waarin:

W_M = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle opslagplaatsen van dierlijke mest behorende tot de inrichting;

$\sum (W_{Mon} \times Q_{Mon})$ = de som van de produkten van het aantal waarderingspunten per opslagplaats van dierlijke mest met het aantal dieren waarvan de mest opgevangen wordt in de betrokken opslagplaats;

$\sum A$ = de som van het aantal dieren waarvan de mest wordt opgevangen in de betrokken opslagplaats.

3°- De inrichting:

Het aantal waarderingspunten dat aan de inrichting wordt toegekend is gelijk aan de som van het aantal waarderingspunten overeenkomstig sub 1° en sub 2° respectievelijk toegekend aan alle pluimveestallen behorende tot de inrichting gezamenlijk en de verschillende soorten van opslag van dierlijke mest behorende tot de inrichting gezamenlijk.

Verbods- en afstandsregels.

Art. 5.9.5.3.

§ 1. Het is verboden inrichtingen omfattende één of meer pluimveestallen met mengmest, ongeacht het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting wordt gehouden, te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III.

§ 2. Het is verboden inrichtingen omfattende één of meer pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 2.000 stuks gevogelte te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan woongebieden met landelijk karakter of agrarische gebieden en in de "Noordzeekust"-zone.

§ 3. Het is verboden pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 10.000 stuks gevogelte te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan agrarische gebieden en in de "Noordzeekust"-zone.

§ 4. Tussen elke stal en/of opslag van dierlijke mest van een inrichting, gelegen in een woongebied met landelijk karakter enerzijds, en elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat, gebied voor verblijfsrecreatie en woongebied ander dan een woongebied met een landelijk karakter anderzijds, dient in functie van het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting wordt gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.5.2. berekend aantal waarderingspunten, tenminste de volgende afstand te bestaan:

Waarderingspunten toegekend aan de inrichting	Vereiste minimumafstand in m bij aantal stuks gevogelte	
	≤ 5000	van 5.001 tot 10.000
< 75	100	150
75 - 150	75	100
151 of meer	50	75

Het is verboden in een inrichting, omvattende één of meer pluimveestallen, die geheel gelegen is in een woongebied met landelijk karakter, meer kippen of stuks gevogelte te houden dan het aantal dat in functie van voormelde criteria en de afstandsregels is toegelaten.

§ 5. Tussen elke stal en/of opslag van dierlijke mest of mengmest van een inrichting, gelegen in een agrarisch gebied enerzijds en elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat, gebied voor verblijfsrecreatie en woongebied ander dan woongebieden met een landelijk karakter anderzijds, dient in functie van het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting wordt gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.5.2. berekend aantal waarderingspunten, tenminste de volgende afstand te bestaan:

Waarderingspunten toegekend aan de inrichting	Vereiste minimumafstand in m bij aantal stuks gevogelte					
	≤ 5000	van 5001 tot 10000	van 10001 tot 20000	van 20001 tot 40000	van 40001 tot 60000	meer dan 60000
< 75	100	150	200	300	400	verbod
75-150	75	100	150	225	300	verbod
151-200	50	75	100	150	200	1000
> 200	50	75	100	150	200	500

Het is verboden in een inrichting, omvattende een of meer pluimveestallen, die geheel gelegen is in een agrarisch gebied, meer kippen of stuks gevogelte te houden dan het aantal dat in functie van voormelde criteria en de afstandsregels is toegelaten.

§ 6. De in dit artikel vermelde verbodsbepalingen en beperkingen van het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting mag worden gehouden, dienen door de exploitant ten allen tijde nageleefd, ongeacht het in de exploitatie- of milieuvergunning vermelde aantal vergund stuks gevogelte. Met betrekking tot deze verbodsbepalingen en beperkingen dient de situatie in aanmerking genomen zoals deze bestond op de datum van de definitieve verlening van de milieuvergunning tot exploitatie. Wanneer het in de exploitatie- of milieuvergunning vergund aantal stuks gevogelte minder bedraagt dan het maximum aantal toegelaten op basis van de bepalingen van dit artikel, mag het aantal stuks gevogelte gehouden in de inrichting op geen enkel ogenblik dit in de exploitatie- of milieuvergunning vergund aantal overschrijden.

Afdeling 5.9.6. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de ligging van stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen

Art. 5.9.6.1.

§ 1. Voor gemengde inrichtingen die varkens- en/of pluimveestallen omvatten, zijn de voorschriften van dit hoofdstuk, met inbegrip van de verbods- en afstandsregels, onverminderd van toepassing op de varkensstallen respectievelijk de pluimveestallen behorende tot de gemengde inrichting.

§ 2. Onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de milieuvergunning kunnen worden opgelegd, gelden voor de stallen andere dan varkens- en pluimveestallen de volgende verbodsregels:

- 1° het is verboden inrichtingen omvattende één of meer stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen, ongeacht het aantal dieren dat in de inrichting wordt gehouden, te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III;
- 2° het is verboden inrichtingen omvattende één of meer stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 200 gespeende inheemse grote zoogdieren (rubrieken 9.4.2., 9.4.3. en 9.5. van de indelingslijst), meer dan 2.000 gespeende inheemse kleine herkauwers (rubriek 9.6 van de indelingslijst) of meer dan 10.000 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d. (rubriek 9.7 van de indelingslijst) te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan woongebieden met een landelijk karakter of agrarische gebieden en de "Noordzeekust"zone.

Deze aantallen gelden ook bij cumulatie van deze categorieën op grond van volgende omrekeningsfactor:

1 gespeend inheems groot zoogdier = 10 gespeende inheemse kleine herkauwers = 50 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d..

Het is daarenboven verboden inrichtingen waarin meer dan 10 honden worden gehouden te exploiteren die geheel - gelegen zijn in een woongebied, ander dan een woongebied met een landelijk karakter, of in een woonuitbreidingsgebied.

- 3° Het is verboden inrichtingen omvattende één of meer stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 500 gespeende inheemse grote zoogdieren (rubrieken 9.4.2., 9.4.3. en 9.5. van de indelingslijst), meer dan 5.000 gespeende inheemse kleine herkauwers (rubriek 9.6 van de indelingslijst) of meer dan 25.000 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d. (rubriek 9.7 van de indelingslijst) te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan agrarische gebieden en de "Noordzeekust"-zone.

Deze aantallen gelden ook bij cumulatie van deze categorieën op grond van volgende omrekeningsfactor:

1 gespeend inheems groot zoogdier = 10 gespeende inheemse kleine herkauwers = 50 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d..

Afdeling 5.9.7. Voorwaarden met betrekking tot controleinrichtingen

Art. 5.9.7.1.

§ 1. In de inrichtingen met mengmest waarin ofwel meer dan 2.500 varkens, ofwel meer dan 1.500 inheemse grote zoogdieren andere dan varkens, ofwel meer dan 40.000 stuks gevogelte kunnen worden gehouden, of in de inrichtingen die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn binnen de beschermingszones van een grondwaterwinning, worden op kosten van de exploitant waarnemingsbuizen (peilputten) op oordeelkundige wijze aangebracht.

De waarnemingsbuizen bestaan uit een materiaal dat door de opgeslagen vloeistoffen niet kan worden aangetast. Ze worden uitgevoerd volgens de regels van goed vakmanschap zoals weergegeven in bijlage 5.9. bij dit besluit of volgens een andere evenwaardige code van goede praktijk.

Het aantal en de aard van de inplanting, alsook de uitvoering en de lengte worden bepaald in overleg met de Afdeling Milieuvergunningen en, in voorkomend geval, met de exploitant van de te beschermen waterwinning.

§ 2. In overleg met de Afdeling Milieuvergunningen en, in voorkomend geval, met de exploitant van de te beschermen waterwinning mogen de onder § 1 bedoelde waarnemingsbuizen echter vervangen worden door gelijkwaardige controlevoorzieningen die rekening houden met de hydrogeologische gegevens van de bodem.

§ 3. De uitvoeringsplannen en de boorverslagen van de onder vorige §§ 1 en 2 bedoelde waarnemingsbuizen of controleinrichtingen worden ter beschikking gesteld van de Afdeling Milieuvergunningen.

Afdeling 5.9.8. Voorwaarden met betrekking tot de beperking van de milieuhinder

Voorkoming van geurhinder bij verluchting van stallen.

Art. 5.9.8.1.

§ 1. De ventilatie van stallen, mechanisch of natuurlijk, is zodanig uitgevoerd dat de verontreiniging van de omgevingslucht wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlást.

§ 2. Ramen blijven gesloten voor zover zij geen functie hebben bij de luchtverversing. Buitendeuren die conceptueel geen functie hebben bij de luchtverversing zijn enkel open voor doorgang van personen, dieren of goederen of in geval van overmacht.

Voorkoming van stofhinder afkomstig van droogvoeder.

Art. 5.9.8.2.

Droogvoeder, dat aanleiding kan geven tot stofhinder, wordt opgeslagen in silo's of in verpakte vorm. Maatregelen worden getroffen om hinderlijke stofverspreiding bij het vullen van voedersilo's te voorkomen of tot een vanuit ecologisch oogpunt aanvaardbare grenswaarde te beperken.

Dierlijke mest.

Art. 5.9.8.3.

§ 1. Het uitspreiden of opslaan van vaste dierlijke mest of mengmest binnen de inrichting buiten de daartoe speciaal voorziene opslagruimten is verboden.

§ 2. In de milieuvergunning kan worden opgelegd:

1° wanneer het varkensstallen betreft, de verplichting tot mineralisering volgens een code van goede praktijk van de in de inrichting geproduceerde dierlijke mest;

2° wanneer het pluimveestallen betreft, de verplichting tot drogen volgens een code van goede praktijk van de in de inrichting geproduceerde dierlijke mest.

§ 3. De geproduceerde dierlijke mest dient overeenkomstig het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en zijn uitvoeringsbesluiten afgezet op een ecologisch verantwoorde wijze.

Algemene milieuhygiënische maatregelen.

Art. 5.9.8.4.

§ 1. De inrichting, de dieren en de naaste, eigen omgeving worden in een goede hygiënisch verantwoorde toestand gehouden. Een degelijke watertoevoer is verzekerd.

§ 2. Het maximum aantal dieren in elke stal is volgens landbouwtechnische normen begrensd door het type en de grootte van de stal.

Het maximum aantal dieren vermeld in de vergunning of in de melding mag niet overschreden worden.

§ 3. Doeltreffende bestrijdingsmaatregelen worden getroffen ter voorkoming van ongedierte zoals ratten, muizen en insecten.

§ 4. Onverminderd de ter zake van toepassing zijnde reglementaire bepalingen mogen krenge niet op het terrein van de inrichting worden begraven.

De exploitant treft de nodige schikkingen om de krenge onmiddellijk af te zonderen van de gezonde dieren en opdat zij zo spoedig mogelijk worden opgehaald door een inrichting bedoeld in subrubriek 2.11 van de indelingslijst. In afwachting en ter voorkoming van verdere besmettingen worden:

- 1°- lichaamsdelen, organen en krenge van kleine dieren (pluimvee, konijnen, biggen tot ca. 20 kg, e.d.) bewaard in gesloten kadavertonnen;
- 2°- krenge van middelgrote dieren (varkens, kalveren, schapen e.d.) bewaard op een gemakkelijke te reinigen en te ontsmetten krengeplaats, uitgevoerd in harde materialen, onder een passende, gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal; deze krengeplaats moet gemakkelijk herkenbaar en bereikbaar zijn voor de ophaalwagen van de inrichting bedoeld in subrubriek 2.11 van de indelingslijst;
- 3°- krenge van grote dieren (runderen, paarden, e.d.) bewaard onder een passende, gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal;
- 4°- alle andere schikkingen getroffen om contacten met derden te vermijden.

De sub 2° en sub 3° bedoelde afdekking moet derwijze zijn dat katten, honden, andere dieren en insecten zich geen toegang kunnen verschaffen tot de krenge.

§ 5. Keuken- en/of ander afval, bestemd voor voeding van de dieren, wordt in gesloten, gemakkelijk te reinigen recipiënten bewaard.

Afvalwaters.

Art. 5.9.8.5.

§ 1. Elke lozing van dierlijke mest onder de vorm van gier, mengmest of onder om het even welke andere vorm, in de openbare riolering, in een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of in een oppervlaktewater is verboden.

§ 2. Alle dierlijke mest in vloeibare vorm alsmede het percolaat van dierlijke mest dient opgevangen en verzameld in een mestdichte opslagruimte of opslagplaats in of buiten de stal.

§ 3. De lozing van terrein- en/of afvalwaters afkomstig van het reinigen van de inrichting is onderworpen aan de voorschriften van toepassing op de in de rubrieken 3 en 52 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen.

Afdeling 5.9.9. Voorwaarden met betrekking tot het toezichtArt. 5.9.9.1.

De exploitant zorgt voor de goede staat van de inrichting inzonderheid van de stallen, opslagplaatsen voor dierlijke mest en mengmest en toebehoren, door een regelmatig onderhoud en controle.

Art. 5.9.9.2.

§ 1. De exploitant van een inrichting zoals bedoeld in art. 5.9.7.1. §1 controleert ten minste om de 3 maanden het grondwater op aanwezigheid van mengmest afkomstig van lekken.

§ 2. Bovendien dient in § 1 bedoelde exploitant op zijn kosten ten minste om de drie jaar een grondwateronderzoek te laten uitvoeren door een erkend laboratorium voor grondwateronderzoek.

De exploitant zendt een afschrift van de analyseresultaten aan de Afdeling Milieu-inspectie en in voorkomend geval aan de exploitant van de te beschermen waterwinning. De exploitant van een inrichting, gelegen in een beschermingszone, moet bovendien de controle van de peilputten door de betrokken waterleidingsmaatschappij toelaten wanneer deze hierom verzoekt.

§ 3. In geval uit het onderzoek van de in § 1 bedoelde waarnemingsbuizen of de gelijkwaardige controlevoorzieningen, of uit andere waarnemingen blijkt dat de mestdichtheid van de stallen of mestopslagplaatsen niet meer is verzekerd, treft de exploitant de nodige maatregelen om deze mestdichtheid zo vlug mogelijk te herstellen. In afwachting van herstelling mogen geen jonge of bijkomende dieren worden aangebracht. De uitvoering van de herstelling dient geattesteerd door een architect, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur (richting boerderijbouwkunde) of een bio-ingenieur in de landbouwkunde (landelijke genie).

Art. 5.9.9.3.

Bij definitieve buitengebruikstelling van een mestopslagplaats dient deze volledig leeggemaakt.

Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van bodem-, oppervlakte- en grondwaterverontreiniging.

Art. 5.9.9.4.

§ 1. Vloeistofflekken die aanleiding kunnen geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, het oppervlaktewater, het grondwater of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de Afdeling Milieu-inspectie, de Gouverneur van de provincie en de Burgemeester van de gemeente waarin de inrichting is gelegen.

§ 2. In geval de exploitant, inzonderheid op basis van de in de artikelen 5.9.9.1. en/of 5.9.9.2. bedoelde controles, kennis heeft van enige ernstige verontreiniging bij de exploitatie van de inrichting, dient dit onmiddellijk te melden aan het in § 1 vermelde Afdeling Milieu-Inspectie.

Afdeling 5.9.10. Voorwaarden met betrekking tot bestaande stallen en mestopslagplaatsen

Art. 5.9.10.1.

Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden dienen de bestaande stallen en mestopslagplaatsen binnen een termijn van 1 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit te voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 5.9.2.1., § 3, 5.9.2.2. § 1, 2 en 4 en 5.9.2.3., § 1 en in de afdelingen 5.7. tot en met 5.9. van dit besluit.

HOOFDSTUK 5.10. DRANKEN

Art. 5.10.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 10 van de indelingslijst.

Art. 5.10.0.2.

Bij het laden en lossen van stuivende produkten:

1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:

a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;

b) de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° wanneer het opvangen van stofdeeltjes niet mogelijk is, dient:

a) bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte te worden aangepast;

b) bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk te worden gehouden.

Art. 5.10.0.3.

§ 1. Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken van stuivende produkten moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofdeeltjes worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§ 2. Voor het transport in de inrichting van stuivende produkten moeten afgesloten systemen, zoals o.a. transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor

zover het in § 1 voorgeschreven inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moeten de stofdeeltjes worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§ 3. Onverminderd de voorschriften die gelden voor de emissies van stoomtoestellen en verbrandingsinstallaties, alsmede voor het laden en lossen bepaald in artikel 5.10.0.2., moeten hinderlijke dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen, op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en naar een zuiveringsinstallatie geleid. Deze dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.

In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 4. De nodige maatregelen dienen getroffen om stofexplosies te vermijden. Inzonderheid dienen daartoe, naast de maatregelen voorgeschreven in § 3, de nodige voorzorgen genomen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Met dit doel dienen alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen met de aarde verbonden.

Art. 5.10.0.4.

§ 1. De verwarming van de lokalen waarin distilleerinstallaties zijn ondergebracht mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§ 2. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de in § 1 bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§ 3. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 4. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5.10.0.5.

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.11. DRUKKERIJEN EN FOTOGRAFISCHE INDUSTRIEËN**Art. 5.11.0.1.**

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de rubriek 11 van de indelingslijst.

§ 2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in § 1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II of III.

§ 3. De verbodsbepalingen van § 2 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.11.0.2.

§ 1. Het gebruik van polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten of andere producten is verboden.

§ 2. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 11 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.

In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

Art. 5.11.0.3.

§ 1. De machines en installaties waarin gevaarlijke stoffen behandeld worden, met name een fysische of chemische verandering ondergaan, moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terecht komende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

§ 2. De globale opvanginrichting van de volledige installatie, de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag, de inkuipingen, de compartimenten voor bulkafvalstoffen, de overlopen of veiligheidsuitlaten van de tanks, alsmede het opslaggebouw voor stoffen en producten met buitengewone risico's mogen op geen enkele manier in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekker voor oppervlaktewater.

§ 3. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag moeten regelmatig, en tenminste na elke Kalamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§ 4. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde stoffen en producten alsmede van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe dient een schriftelijke instructie verstrekt.

Art. 5.11.0.4.

§ 1. De machines en installaties dienen ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat lekkages van stoffen en producten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.

§ 2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§ 3. In geval er ontvlambare stoffen worden gebruikt en/of ontvlambare producten worden geproduceerd:

1° mag de verwarming van de lokalen enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;

3° moeten de vluchtdeuren van de lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;

4° mag in de lokalen andere dan opslagruimten een maximum hoeveelheid van gebruikte en gefabriceerde producten worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften, respectievelijk de produktie van één dag; de verpakkingen die in gebruik zijn aan de machines, zoals o.a. een verpakking solvent aan elke drukpers, wordt hierbij niet in aanmerking genomen;

5° mogen in de lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

6° is het verboden te roken in de lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

7° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

§ 4. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§ 5. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 6. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5.11.0.5.

§ 1. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten de dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.

In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de in § 1 bedoelde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	emissiegrenswaarde
1° stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
a) > 50 g/u en ≤ 500 g/u	150,0 mg/Nm ³
b) > 500 g/u	50,0 mg/Nm ³
2° organische stoffen: voor installaties voor het bedrukken van baan- of plaatvormige materialen met rotatiedrukmachines met inbegrip van de bijhorende drooginstallaties,	
a) in geval van toepassing van met water verdunbare drukinkten die als organisch oplosmiddel uitsluitend ethanol met een massagehalte van ten hoogste 25 % bevatten, emissie aan ethanol	500,0 mg/Nm ³
b) bij gebruik van gewone oplosmiddelen en/of harshoudende drukinkten, emissie aan totaal organische koolstof**	50,0 mg/Nm ³

parameter	emissiegrens- waarde
3° de volgende stoffen, bij een massastroom per stof van 5 g/u of meer: - chroom VI-verbindingen (in inadembare vorm), zoals calciumchromaat	1,0 mg/Nm ³
- chroom III-, strontium- en zinkchromaat, uitgedrukt in Cr	1,0 mg/Nm ³
4° de volgende damp- of gas- vormige anorganische stoffen, bij een massastroom per stof van 5 kg/u of meer: - SOx (als SO ₂)	500,0 mg/Nm ³
- NOx (als NO ₂)	500,0 mg/Nm ³
5° de volgende stofvormige anorganische stoffen, bij een massastroom per stof van 25 g/u of meer: - lood en zijn verbindingen uitgedrukt in Pb	5,0 mg/Nm ³
- chroom en zijn verbindingen uitgedrukt in Cr	5,0 mg/Nm ³

** bij gebruik van gewone oplosmiddelen en/of harshoudende drukinkten op rotatiedrukpersen (andere dan hoogdruk- en coldsetoffset-rotatie) met een nominaal verbruik van meer dan 5 kg organische oplosmiddelen per uur wordt de emissie aan totaal organisch koolstof beperkt tot:

bij thermische naverbranding : 50 mg/Nm³
 bij katalitische naverbranding : 100 mg/Nm³
 bij solventrecuperatie door condensatie of met een
 actief-koolfilter : 150 mg/Nm³)

§ 3. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningsstelsel zoals voorzien in art. 4.4.2.3.

§ 4. Met betrekking tot de meetfrequentie, de meetmethode en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van hoofdstuk 4.4.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.12. ELEKTRICITEIT

Art. 5.12.0.1.

Onverminderd de voorschriften van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installatie (AREI) zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 12 van de indelingslijst.

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op mobiele elektrische noodgroepen, noch op elektriciteitsproductiegroepen of transformatoren tijdelijk ingezet voor de elektrische voeding van werktuigen, toestellen en installaties gebruikt bij de uitvoering van de eigenlijke bouw-, sloop- of wegeniswerken.

Art. 5.12.0.2.

Transformatoren

§ 1. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, dienen met betrekking tot de transformatoren de volgende voorschriften nageleefd:

1° transformatoren die polychloorbifenylen (PCB's) of polychloorterfenylen (PCT's) bevatten, zoals askareltransformatoren, zijn verboden;

2° de transformator is beschermd tegen het binnendringen van regenwater of grondwater;

3° de vloer(en), wanden en zoldering(en) van het lokaal waarin de transformator is geplaatst, hebben een brandweerstand van tenminste een half uur (Rf $\frac{1}{2}$ h); hetzelfde geldt voor de deuren en vensters in deze scheidings-elementen, die voorzien zijn van een automatisch sluitingsmechanisme en niet mogen geblokkeerd worden in open stand;

de in het eerste lid gestelde bepalingen zijn niet van toepassing op transformatoren opgesteld in open lucht of in gesloten metalen kasten.

4° de nodige maatregelen zijn getroffen om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen; daartoe dient inzonderheid onder de transformator een vloeistofdichte inkuiping voorzien die bij lek de diëlektrische vloeistof opvangt.

§ 2. De in § 1, sub 1° vermelde verbodsbepaling is niet van toepassing op de bestaande askarel- en andere PCB's of PCT's bevattende transformatoren die overeenkomstig het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, verder mogen worden gebruikt. Onverminderd de voor-

schriften vermeld onder § 1 dienen met betrekking tot deze askarel- en andere PCB's of PCT's bevattende transformatoren bijkomend de volgende voorwaarden nageleefd:

1° de transformatoren dienen uitsluitend in open lucht of in een daartoe bestemd brandvrij lokaal opgesteld; in dit lokaal mogen geen transformatoren die geen PCB's of PCT's bevatten worden opgesteld, tenzij een brandweerstandbiedende scheiding tussen de verschillende transformatoren van tenminste een half uur (Rf½h) is voorzien; op de buitenwand van de toegangsdeur(en) tot voormeld lokaal alsmede binnen dit lokaal zelf dient met letters van tenminste 8 cm hoogte duidelijk leesbaar de volgende tekst aangebracht: "Opgelet: PCB's-houdende transfo"; voormelde tekst mag worden vervangen door de ter zake geldende reglementaire pictogrammen; de verluchting van voormeld lokaal dient te gebeuren via een verluchttingsrooster met een brandweerstand van tenminste één uur (Rf1h); in de gesloten elektriciteitslokalen mogen alternatieve maatregelen worden getroffen op voorwaarde dat deze aan het eerste lid gelijkwaardige veiligheidswaarborgen bieden;

2° de transformatoren dienen regelmatig op lekken gecontroleerd; eventuele lekken dienen onmiddellijk gedicht; de toezichthoudende ambtenaar dient in kennis gesteld van elk vastgesteld lek alsmede van de getroffen maatregelen;

3° alle met PCB's of PCT's verontreinigde materialen, met inbegrip van poetsvodden, werkkledij, enz. dienen afgevoerd naar een inrichting voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen.

4° het aflaten van de askarel-olie en/of het wegnemen van de buitenplaten (zogenaamde ontkuiping) mag uitsluitend gebeuren bij een daartoe vergunde firma; wegens mogelijke residuele PCB's of PCT's mag het hervullen niet gebeuren met gewone (brandbare) olie maar wel met bv. siliconenolie.

Art. 5.12.0.3.

Accumulatoren

§ 1. De vast opgestelde batterijen, andere dan droge batterijen, dienen ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal, ruimte of kast. Dit lokaal is gebouwd uit onbrandbare materialen met een brandweerstand Rf van minstens 1/2 uur (norm NBN 713020). De deuren tussen het lokaal en de rest van de gebouwen hebben eenzelfde brandweerstand en zijn voorzien van automatische sluiting.

§ 2. De vloer van het in §1 bedoelde lokaal bestaat uit ondoordringbare en voor elektrolyten inerte materialen en dient zodanig aangelegd dat elke verontreiniging van het grondwater, het oppervlaktewater en de bodem wordt voorkomen.

§ 3. Het in § 1 bedoelde lokaal wordt bestendig en doeltreffend verlucht zodat de atmosfeer er nooit explosiegevaar vertoont. Daartoe moet de concentratie van ontplofbare gevaarlijke gassen steeds lager zijn dan 1/10de van de onderste explosiegrens.

Art. 5.12.0.4.

§ 1. De verwarming van de lokalen waarin de vast opgestelde transformatoren, de vast opgestelde batterijen andere dan droge batterijen en de vaste inrichtingen voor het laden van accumulators zijn ondergebracht, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

§ 2. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§ 3. De vluchtdeuren van de in § 1 bedoelde lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

§ 4. In de in § 1 bedoelde lokalen:

1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

Art. 5.12.0.5.

§ 1. Het is verboden ontvlambare stoffen of produkten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§ 2. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 3. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

HOOFDSTUK 5.13. FARMACEUTISCHE STOFFENArt. 5.13.0.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 13 van de indelingslijst.

§ 2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in § 1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II of III.

§ 3. De verbodsbepalingen van § 2 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.13.0.2.

Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 13 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.

In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

Art. 5.13.0.3.

§ 1. De machines en installaties dienen ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat lekkages van stoffen en producten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.

De machines en installaties waarin gevaarlijke stoffen behandeld worden, met name een fysische of chemische verandering ondergaan, moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terechtkomende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

§ 2. De globale opvanginrichting van de volledige installatie, de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag, de inkuipingen, de compartimenten voor bulkafvalstoffen, de overlopen of veiligheidsuitlaten van de tanks, alsmede het opslaggebouw voor stoffen en producten met buitengewone risico's mogen op geen enkele manier in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewater.

§ 3. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartmenteerde opslag moeten regelmatig, en tenminste na elke kalamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§ 4. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde stoffen en producten alsmede van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe dient een schriftelijke instructie verstrekt.

Art. 5.13.0.4.

§ 1. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§ 2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofop-

zuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§ 3. De verwarming van de lokalen waarin ontvlambare stoffen worden gebruikt en/of ontvlambare produkten worden geproduceerd, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§ 4. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat moeten in de in § 3 bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§ 5. De vluchtdeuren van de in § 3 bedoelde lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

§ 6. In de in § 3 bedoelde lokalen:

1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

Art. 5.13.0.5.

§ 1. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten de dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en zo nodig naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.

In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals vermeld in art. 4.4.2.3.

§ 3. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.14. FOTOGRAFISCHE PRODUKTEN**Art. 5.14.0.1.**

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 14 van de indelingslijst.

§ 2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in § 1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II of III.

§ 3. De verbodsbepalingen van § 2 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

§ 4. Het gebruik van polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten of andere producten is verboden.

§ 5. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 14 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, ongeacht of deze volgens de indelingslijst al of niet is ingedeeld, voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit.

In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

§ 6. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten de dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en, na de eventueel

noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.

In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 7. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

**HOOFDSTUK 5.15. GARAGES, PARKEERPLAATSEN EN HERSTELLINGS-
WERKPLAATSEN VOOR MOTORVOERTUIGEN****Art. 5.15.0.1.**

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 15 van de indelingslijst.

Art. 5.15.0.2.

§ 1. De garages en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen en hun aanhorigheden zijn van alle bewoonde lokalen en hun toegangen afgescheiden door volle muren, schutsels, zolderingen, vloeren in metselwerk of in beton. Deuren met automatische sluiting die aan het vuur weerstaan mogen evenwel in de muren en schutsels worden aangebracht.

§ 2. De vloer van de garages en herstellingswerkplaatsen is effen, ondoordringbaar en onbrandbaar.

§ 3. De bewoonde lokalen dienen over tenminste een van de garage, herstellingswerkplaats en aanhorigheden onafhankelijke toegang te beschikken.

§ 4. De inrijgangen die van de garages en herstellingswerkplaatsen gescheiden zijn door een openluchtkoer van tenminste 3m diepte, moeten niet beschouwd worden als aanhorigheden voor de toepassing van de bepalingen van §§ 1 en 3.

Art. 5.15.0.3.

§ 1. De garages en herstellingswerkplaatsen worden voortdurend doeltreffend verlucht derwijze dat de atmosfeer er nooit giftig of ontplofbaar kan worden.

§ 2. In de schouwputten alsmede in de ondergrondse garages en herstellingswerkplaatsen dient ter naleving van de bepalingen van § 1 een mechanische verluchttingsinstallatie voorzien op oordeelkundig gekozen plaatsen en in elk geval op het laagste niveau, die de in de schouwputten en de in de lokalen verspreide gassen opzuigt en in de atmosfeer loost.

§ 3. Het is verboden een ontploffingsmotor of een motor met inwendige verbranding werkingsklaar te maken of te herstellen, indien deze verrichtingen het langdurig draaien van deze motor vergen, tenzij er een opvanginrichting is voorzien die de afvalgassen rechtstreeks in de atmosfeer brengt.

§ 4. Bij het aansteken van een gasgenerator dienen alle voorzorgen getroffen om brand- en ontploffingsgevaar te vermijden. Het verplaatsen van toortsen of brandende stoffen voor het voormelde aansteken wordt tot het uiterste minimum herleid. Het aansteken van brandbare stoffen geschiedt in de mate van het mogelijke na ze in de gasgenerator geplaatst te hebben.

Het is verboden brandstof te brengen in de gasgenerator van een geborgen wagen, wanneer de gasgenerator ontstoken is. Het is verboden een ontstoken gasgenerator te reinigen. Het is verboden vuur in de gasgenerator van een geborgen wagen te onderhouden. Er dienen integendeel de nodige schikkingen getroffen om dit zo snel mogelijk te doen.

§ 5. Het herstellen van reservoirs van auto- en andere motorvoertuigen die brandstof hebben ingehouden bij middel van de steekvlam, de elektrische boog of enig ander toestel met open vlam is verboden.

Art. 5.15.0.4.

§ 1. De voedingsspanning der verplaatsbare lampen mag niet meer bedragen dan 25 volt in wisselstroom of 50 volt in gelijkstroom. Dit voorschrift is van toepassing vanaf de aansluiting van de verplaatsbare geleiders met de vaste geleiders. De transformatoren voor spanningsvermindering dienen gescheiden windingen te hebben. De massa van deze transformatoren dient met de aarde verbonden. De soepele geleiders hebben een voldoende weerstandsvermogen tegen slijtage. Ze mogen evenwel door geen metalen omhulsel beschermd worden.

§ 2. De verwarming van de parkeerruimten voor autovoertuigen en aanhangwagens, andere dan personenwagens, de garages en de herstellingswerkplaatsen mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§ 3. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat moeten in de in § 2 bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§ 4. De vluchtdeuren van de in § 2 bedoelde lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

Art. 5.15.0.5.

§ 1. De toegang tot ondergrondse ruimten is verboden voor voertuigen aangedreven met gasvormige brandstof. Dit verbod wordt op een goed zichtbare en bestendige wijze aangeduid aan de ingang tot de bedoelde ruimten.

§ 2. Het is verboden in de parkeerruimten voor autovoertuigen, in de garages en herstellingswerkplaatsen:

- 1° gemakkelijk brandbare of ontvlambare stoffen of produkten op te stapelen;
- 2° bussen met benzine of waarin benzine geweest is te plaatsen.

§ 3. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 4. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5.15.0.6.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:

1° het verkeer van voertuigen van, naar en op de parkeerplaatsen;

2° de luchtconditioneringsapparaten, ventilatoren enz. aangevend om de parkeerruimten, garages en herstellingswerkplaatsen te verluchten of te ventileren;

3° het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; hiertoe dient inzonderheid tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en elke naburige woning een ruimtelijke scheiding te bestaan van tenminste 50 m; bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen dient daarenboven tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluidsdempend bufferscherm voorzien;

Andere maatregelen die gelijkwaardige waarborgen om de buurt te vrijwaren van geluid- en trillingshinder bieden, zijn eveneens toegelaten.

HOOFDSTUK 5.16. GASSENAfdeling 5.16.1. Gemeenschappelijke bepalingenArt. 5.16.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 16 van de indelingslijst.

§ 2. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 16 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, ongeacht of deze volgens de indelingslijst al of niet is ingedeeld, voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. van dit besluit.

In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

§ 3. Onverminderd de voorschriften inzake gevaarlijke stoffen, dienen met betrekking tot de opslag in de inrichting van gassen, grondstoffen, tussenprodukten, produkten en reststoffen, de volgende voorschriften in acht genomen:

1° de gassen en produkten mogen niet buiten de daartoe bestemde verwerkings- en opslagruimte worden opgeslagen;

2° de gassen en produkten met buitengewone risico's en voor zelfontbranding vatbare stoffen en produkten, moeten binnen de inrichting in een afzonderlijk gebouw of op een afzonderlijke plaats, ruimtelijk gescheiden van de andere gebouwen, opslagruimten en installaties, worden opgesteld; in de milieuvergunning kunnen minimumafstanden met betrekking tot voormelde ruimtelijke scheiding worden opgelegd;

3° de nodige voorzorgsmaatregelen dienen getroffen om te vermijden dat gassen of produkten met elkaar in contact komen waarbij gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden of die met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen of die samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken.

Art. 5.16.1.2.

§ 1. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties voor ontvlambare produkten en van de opslagtanks voor ontvlambare produkten alsmede van de laad- en losinrichtingen en van de stofopzuiginstallatie geaard. Andere voorzorgsmaatregelen die dezelfde veiligheidswaarborgen bieden zijn eveneens toegelaten.

§ 2. De verwarming van de lokalen of van de plaatsen waar ontvlambare gassen of stoffen worden verhandeld en/of ontvlambare gassen worden geproduceerd, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en de werking voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§ 3. In/op de in § 2 bedoelde lokalen respectievelijk plaatsen:

1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en constructiedoeleinden op voorwaarde dat de nodige voorzorgsmaatregelen ter voorkoming van brand en ontploffingen werden genomen;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt ofwel aangegeven via duidelijk zichtbare reglementaire pictogrammen;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van onbrandbare materialen te zijn.

§ 4. Het is verboden ontvlambare stoffen of produkten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§ 5. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 6. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

§ 7. De installaties, toestellen, houders en andere recipiënten dienen ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat het vrijkomen van gassen en produkten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.

§ 8. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning.

§ 9. De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:

1° het verkeer van voertuigen van en naar de vul- en opslagplaatsen;

2° de luchtconditioneringsapparaten, ventilatoren enz. aangevend om de lokalen te verluchten of te ventileren.

Afdeling 5.16.2. Produktie of omzetting van gassen

Art. 5.16.2.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 16.1, 16.2 en 16.6 van de indelingslijst.

§ 2. De produktie van de in bijlage 5.7. vermelde chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) en broomfluorkoolwaterstoffen (BFK's of halonen), of mengsels daarvan, is verboden.

Art. 5.16.2.2.

§ 1. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten, zuurstofgas uitgezonderd, de dampen, uitwasemingen en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan zo nodig worden opgezogen en zo nodig, naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.

In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.

De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met, het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekingsstelsel zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit. In de milieuvergunning kan van deze bepaling worden afgeweken.

Afdeling 5.16.3. Installaties voor het fysisch behandelen van gassen

Art. 5.16.3.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubriek 16.3 van de indelingslijst.

Art. 5.16.3.2.

Luchtcompressoren

Onverminderd de reglementering ter zake zijn volgende bepalingen van toepassing.

§ 1. Een luchtreservoir met een inhoud kleiner dan 300 liter en die onder een druk kan staan van meer dan 100 kPa dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° de constructie van het reservoir beantwoordt aan een erkende code en wordt verwezenlijkt door middel van platen van goede lasbaarheid stevig aan elkaar verbonden;

2° het reservoir draagt een plaat waarop de naam van de constructeur, het nummer van het reservoir, het fabricagejaar, de maximum dienstdruk, de inhoud en de beproevingsdruk voorkomt;

3° de exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar, een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en waaruit blijkt dat:

a) het reservoir met goed gevolg een waterdrukproef heeft onderaan, overeenkomstig de bepalingen van een erkende code van goede praktijk; de beproevingsdruk mag echter in geen geval minder dan 1,3 maal de maximum dienstdruk bedragen;

b) het reservoir gebouwd werd overeenkomstig de goedgekeurde norm of code van goede praktijk en veilig kan gebruikt worden onder de voorziene gebruiksomstandigheden;

c) de sub 4° hieronder bedoelde veiligheidstoestellen in perfecte staat van werking verkeren;

4° het reservoir is voorzien van de volgende toestellen, steeds in goede staat van werking gehouden:

a) één of meer veiligheidskleppen die in werking treden bij een druk lager dan of gelijk aan de maximum dienstdruk en die verhinderen dat de druk in het reservoir met meer dan 10% deze maximum dienstdruk kan overschrijden;

b) een goed zichtbaar geplaatste manometer, waarvan de schaal een goed merkbaar teken draagt, dat de maximumdienstdruk aanwijst;

c) een manostaat die de motor van de compressor stillegt, zodra deze druk bereikt is, tenzij de bedoelde luchtcompressor zo is ingericht dat in de houder normaal geen lucht kan worden geperst op een drukking hoger dan de maximum dienstdruk;

d) een purgeerkraan;

e) een kijkgat;

5° het reservoir wordt regelmatig gepurgeerd.

§ 2. Een luchtreservoir met een inhoud gelijk aan of groter dan 300 liter en die onder een druk kan staan van meer dan 100 kPa dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° de constructie van het reservoir beantwoordt aan een erkende code van goede praktijk en wordt verwezenlijkt door middel van platen van goede lasbaarheid stevig aan elkaar verbonden;

2° de controle op de constructie wordt toevertrouwd aan een deskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk;

3° het reservoir draagt een plaat waarop de naam van de constructeur, het nummer van het reservoir, het fabricagejaar, de maximum dienstdruk, de inhoud en de beproevingsdruk voorkomt;

4° het reservoir is voorzien van de volgende toestellen, steeds in goede staat van werking gehouden:

a) een of meer veiligheidskleppen die in werking treden bij een druk lager dan of gelijk aan de maximum dienstdruk en die verhinderen dat de druk in het reservoir met meer dan 10 % deze maximum dienstdruk kan overschrijden;

b) een goed zichtbaar geplaatste manometer, waarvan de schaal een goed merkbaar teken draagt, dat de maximumdienstdruk aanwijst;

c) een manostaat die de motor van de compressor stillegt, zodra deze druk bereikt is;

d) een purgeerkraan;

e) een kijkgat.

5° voor het toestel in dienst wordt gesteld:

a) levert de erkende milieudeskundige een verslag af, waaruit duidelijk blijkt dat:

- het reservoir met goed gevolg een waterdrukproef heeft ondergaan overeenkomstig de bepalingen van de goedgekeurde norm of code van goede praktijk; de beproevingsdruk mag echter in geen geval minder dan 1,3 maal de maximum dienstdruk bedragen;

- het reservoir gebouwd werd overeenkomstig de goedgekeurde norm of code van goede praktijk en veilig kan gebruikt worden onder de voorziene gebruiksomstandigheden;

- de in sub 4° bedoelde veiligheidstoestellen in perfecte staat van werking verkeren;

b) slaat de erkende milieudeskundige de letter E gevolgd door de datum van de waterdrukproef in de plaat van de houder en brengt het zijn stempel aan naast deze aanduidingen.

6° voor de reservoirs die reeds in dienst werden gesteld en deze die in het buitenland vervaardigd werden, waarvan de constructie niet gevolgd werd door een erkende milieudeskundige, gaat de deskundige over tot de volgende bewerkingen:

a) de goedkeuring van de norm of code van goede praktijk gekozen door de constructeur;

b) de uitvoering van de waterdrukproef voorzien in sub 5°;

c) het nazien of het reservoir gebouwd werd overeenkomstig de goedgekeurde norm of code van goede praktijk; de deskundige kan zich hierbij steunen op de attesten afgeleverd door een organisme bevoegd in het land van oorsprong van de houder;

d) het nazien van de veiligheidstoestellen;

op basis van deze vaststelling levert de deskundige een verslag af overeenkomstig het bepaalde sub 5° en voert het de stempeling uit voorzien in dezelfde sub 5°;

7° de reservoirs worden onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk; de milieudeskundige gaat door middel van een inwendig onderzoek de goede staat van bewaring van de platen na, alsook de goede werking van de veiligheidstoestellen bedoeld sub 4°;

indien door de milieudeskundige nodig geacht, worden deze onderzoeken aangevuld met een waterdrukproef;

het eerste periodiek onderzoek vindt plaats binnen de 3 jaren volgend op de beproeving bedoeld sub 5°;

de periodiciteit van de volgende onderzoeken wordt door de erkende milieudeskundige vastgesteld in functie van de gedane vaststellingen, zonder dat de termijn tussen twee opeenvolgende onderzoeken meer dan 5 jaar mag bedragen;

bij elk periodiek onderzoek levert de erkende milieudeskundige een certificaat af waarin het de uitgevoerde onderzoeken en gedane vaststellingen beschrijft en een termijn vaststelt binnen dewelke het reservoir aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden om in dienst te kunnen blijven;

8° de houder en de in sub 4° bedoelde veiligheidstoestellen worden steeds in goede staat van werking gehouden;

9° het reservoir wordt regelmatig gepurgeerd.

§ 3. De in §§ 1 en 2 bedoelde certificaten worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.16.3.3.

Luchtconditionerings- en koelinrichtingen

§ 1. Gebruik van koelvloeistoffen

1° Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 7 maart 1991 houdende reglementering van het gebruik van bepaalde chloorfluorkoolstofverbindingen in de koelinstalla-

ties, is het gebruik van de in bijlage 5.7. vermelde chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) en broomfluorkoolwaterstoffen (BFK's of halonen), of mengsels daarvan verboden in nieuwe inrichtingen alsmede in bestaande inrichtingen waarvan de koelvloeistof wordt hernieuwd na de datum van in werkingtreding van onderhavig besluit;

2° vanaf 1 januari 1995 is het gebruik van de sub 1° bedoelde CFK's en BFK's verboden, behalve indien het om van recyclage afkomstige vloeistoffen gaat;

3° vanaf 1 januari 1998 is het gebruik en het bezit, zelfs met recyclagedoeleinden, van de sub 1° bedoelde CFK's en BFK's verboden;

Voor de toepassing van voormelde bepalingen wordt onder "gebruik" verstaan de som van de inhoud van de koelvloeistoffen alsmede van de bijvullingen.

§2. Bouw en opstelling van luchtconditionerings- en koelin- stallaties werkend met CFK's, BFK's, ammoniak of enige andere koudemiddelvulling

1° De exploitant houdt een attest ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar dat is opgesteld door de constructeur of een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, waaruit blijkt dat:

a) iedere installatie werkend onder een gasdruk van meer dan 100 kPa met goed gevolg de volgende beproevingen heeft ondergaan:

aard van de beproeving	beproevingdruk
- op mechanische sterkte van:	
- gegoten onderdelen	$\geq 1,5 \times p$
- andere dan gegoten onderdelen	$\geq 1,3 \times p$
- op het gehele systeem na installatie:	$\geq 1,0 \times p$

onder p dient hierbij verstaan de maximale werkdruk zijnde de druk die niet mag overschreden worden, noch in werking, noch bij stilstand van de installatie rekening houdend met de hoeveelheid niet-condenseerbare gassen, de ontdooimethode, de hoogst mogelijke temperatuur die in het systeem kan optreden zowel bij werking als bij stilstand, enz.;

b) de constructie van de druktoestellen beantwoordt aan een erkende norm zoals CEN, ASME, CODAP, AD merkblatt BS5500, Kema of elke andere gelijkwaardige norm;

c) de installaties, met inbegrip van de leidingen, koppelingen, en alle andere koudemiddel bevattende onderdelen is gebouwd volgens een erkende code van goede praktijk zoals bijvoorbeeld de ontwerpnorm NBN E 35001" Koelininstallaties - veiligheidsvoorschriften;

d) voor de samengestelde delen van de installatie die voorge-monteerd werden bij de fabrikant (monobloc systemen) wordt een attest opgemaakt door bevoegde deskundigen, in opdracht van de

fabrikant, waaruit blijkt dat deze delen aan de hierboven gemelde voorwaarden voldoen of dat ze voldoen aan een, in één van de landen van de Europese Gemeenschap, erkende code of norm.

2° Het in het eerste lid bedoelde attest is niet vereist voor de kleine installaties, zijnde installaties waarvan de koude-middelvulling minder bedraagt dan:

a) voor installaties met een koudevulmiddel dat zowel niet brandbaar als niet of slechts in geringe mate giftig is, zoals CFK's, BFK's en CO₂:

- met een thermostatisch of elektronisch expansieventiel: 10 kg;
- met een capillair expansiesysteem: 3 kg;

b) voor installaties met een koudevulmiddel dat in geval van ernstige lekkage in het koudemiddelsysteem schade voor de gezondheid (gevaarssymbool Xn) kan opleveren of dat, vermengd met lucht, brandbaar of explosief met een onderste explosiegrens van 3,5 % (V/V) of hoger is, zoals dichlooretheen, ethylchloride, methylchloride, methyleenchloride en methylformiaat: 2,5 kg;

c) voor installaties met een koudevulmiddel dat in geval van ernstige lekkage in het koudemiddelsysteem gevaar voor ernstige vergiftiging (gevaarssymbool T) kan opleveren of dat, vermengd met lucht, brandbaar of explosief met een onderste explosiegrens lager dan 3,5 % (V/V) is, zoals butaan, ethaan, etheen, isobutaan, propaan, propeen en zwaveldioxyde: 1 kg.

§ 3. Gebruik en onderhoud.

1° Het gebruik van de installaties en toebehoren gebeurt op een wijze dat geen gevaar of hinder ontstaat voor de buurt.

2° De nodige voorzorgen zijn getroffen opdat, bij herstellen, lek, ontsnapping via veiligheidsklep e.d., het ontsnappende koudemiddelvulling de buurt niet kan hinderen, noch de bodem, het oppervlakte- of grondwater kan bezoedelen.

Bij buitenbedrijfname of herstellingen moet het af te tappen koudemiddel met doelmatige apparatuur door deskundige koeltechnici worden opgevangen in speciaal daarvoor bestemde en gemarkeerde flessen.

Deze koudevulling mag na goed bevinden terug in de oorspronkelijke installatie worden gebruikt. Zo niet dan moet ze worden teruggezonden aan de invoerder, bottelaar of groothandel voor reinigen of verwijdering door daartoe erkende firma's.

3° De installaties en toebehoren worden volgens een code van goede praktijk degelijk onderhouden en, afhankelijk van de aard en de gebruikswijze, regelmatig onderzocht door een bevoegd deskundige zodat een maximale beveiliging voor de buurt wordt verzekerd. Aan deze voorwaarden wordt geacht te zijn voldaan wanneer het onderhoud en onderzoek gebeurt overeenkomstig de Belgische (ontwerp)norm NBN E35-001 "Koelininstallaties - veiligheidsvoorschriften".

De resultaten van deze onderzoeken worden ingeschreven in een register dat ter inzage is van de toezichthoudende ambtenaar.

In de milieuvergunning kunnen modaliteiten alsmede de frequentie van die onderzoeken nader worden bepaald.

Afdeling 5.16.4. Industriël vullen van verplaatsbare recipiënten en LPG-stations

Subafdeling 5.16.4.1. Algemene bepalingen

Art. 5.16.4.1.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 16.4 van de indelingslijst.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op het laden en lossen van tankwagens, tankwagons en laadketels.

Art. 5.16.4.1.2.

§ 1. De in de inrichting opgeslagen verplaatsbare recipiënten voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen dienen te voldoen aan de bepalingen van afdeling 5.16.5.

§ 2. De in de inrichting opgestelde vaste reservoirs en andere vast opgestelde recipiënten die samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen bevatten, dienen te voldoen aan de bepalingen van afdeling 5.16.6.

Art. 5.16.4.1.3.

Sproeiinstallatie

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient een vaste installatie voor het besproeien met water aangebracht:

1° boven en bij de bovengrondse opslagtanks van vulcentra voor verplaatsbare recipiënten die ontplofbare, zeer licht, licht of ontvlambare vloeibaar gemaakte gassen bevatten;

2° boven de oppervlakte waar de toestellen en installaties voor de vulling van verplaatsbare recipiënten die ontplofbare, zeer licht, licht of ontvlambare vloeibaar gemaakte gassen bevatten, zich bevinden alsmede de zone binnen een straal van 1,5 m rond voormelde toestellen en installaties. Deze voorwaarde is niet van toepassing op LPG-stations.

Elk systeem dat evenwaardige veiligheidswaarborgen biedt, is eveneens aanvaardbaar.

§ 2. De in § 1 bedoelde sproeiinstallatie heeft tenminste de volgende eigenschappen:

1° de capaciteit is zodanig dat, in geval van brand in de nabijheid van de hierboven bedoelde inrichting, de temperatuur van de opgeslagen vloeibaar gemaakte gassen niet boven 50°C kan stijgen;

in het geval van de vaste gasreservoirs bedraagt het minimum debiet 10 liter/min/m², waarbij als oppervlakte bedoeld wordt:

- voor cilindrische reservoirs: lengte x diameter;
- voor bolvormige reservoirs : $\frac{1}{2} \times \pi \times \text{diameter} \times \text{diameter}$;

voor de andere inrichtingen geldt hetzelfde minimum debiet, maar wordt de in § 1 beschreven oppervlakte en zone bedoeld;

2° er is een voldoende hoeveelheid water opgeslagen om de volledige sproeiinstallatie ten minste gedurende 1 uur in werking te kunnen houden, tenzij een aansluiting op een openbaar waterdistributienet dezelfde waarborgen biedt; indien een vergunning voorhanden is voor waterafname uit een openbare waterloop met een voldoende debiet is er ook aan deze voorwaarde voldaan;

3° de sproeiinstallatie moet bediend kunnen worden vanaf tenminste twee oordeelkundig gekozen plaatsen die in alle omstandigheden gemakkelijk kunnen bereikt worden en voldoende verwijderd zijn van de te beveiligen installaties;

4° de sproeiinstallatie start automatisch bij het ontstaan van brand aan de te beveiligen installaties; het branddetectiesysteem wordt daartoe volgens een code van goede praktijk opgesteld;

5° indien de sproeiinstallatie niet gevoed wordt door het openbaar waterdistributienet, is deze zodanig uitgerust dat bij het uitvallen van de normaal voorziene voedings- of bevoorradingsmiddelen de werking automatisch en volledig overgenomen wordt met handhaving van de sub 1° voorgeschreven minimumcapaciteit door een enkel hiervoor dienstige:

a) ofwel een noodgroep;

b) ofwel een aansluiting op het openbaar laagspanningsnet, wanneer de stroomvoorziening van de inrichting gebeurt via een eigen statische transformator die aangesloten is op het hoogspanningsnet en die in de inrichting is opgesteld;

6° de sproeiinstallatie met haar toebehoren wordt goed onderhouden, zij is steeds bedrijfsklaar en is op afdoende wijze beschermd tegen corrosie, verstopping of vorstschade.

§ 3. Controle en periodiek onderzoek

1° De in § 1 bedoelde sproeiinstallatie met haar toebehoren wordt tenminste om de maand op de goede werking getest door de exploitant of een door hem aangestelde deskundige. De testresultaten worden genoteerd in een notitieboek dat ter beschikking wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar alsmede van de erkende milieudeskundige belast met de in sub 2° vermelde controles.

2° De goede werking van de sproeiinstallatie met haar toebehoren wordt vóór de ingebruikname en vervolgens tenminste jaarlijks gecontroleerd door een milieudeskundige erkend in de discipline installaties en toestellen onder druk.

De erkende milieudeskundige stelt met betrekking tot elke uitgevoerde controle een verslag op waarin hij tenminste vermeldt:

a) de gedetailleerde opgave van de gedane nazichten, onderzoeken en beproevingen, welke hijzelf uitgevoerd heeft alsmede van de hierbij gedane vaststellingen;

b) het ondubbelzinnige besluit dat de installatie al of niet:

- voldoet aan onderhavige voorschriften alsmede aan alle andere eisen die de goede en veilige werking van de installatie moet waarborgen;

- een gebrek van opvatting of enig ander zichtbaar gebrek vertoont dat de goede werking van de installatie zou kunnen schaden.

Het voormelde controleverslag wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

3° De inrichting mag slechts worden in gebruik genomen, respectievelijk verder worden geëxploiteerd, indien:

a) uit de sub 1° en sub 2° bedoelde onderzoeks- en controleresultaten blijkt dat de goede en veilige werking van de installatie is gewaarborgd;

b) de nodige maatregelen zijn getroffen om de vastgestelde tekorten binnen de in het controleverslag gestelde termijn te verhelpen en mits de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om ondertussen dezelfde veiligheidseisen verder te waarborgen.

Subafdeling 5.16.4.2. Verplaatsbare recipiënten

Art. 5.16.4.2.1.

Het is verboden verplaatsbare recipiënten gevuld of bestemd om gevuld te worden met samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen:

1° boven de toegelaten lading te vullen;

2° te vullen die niet beantwoorden aan de op deze recipiënten toepasselijke produktvoorschriften.

Art. 5.16.4.2.2.

Onverminderd de bepalingen van afdeling 5.16.5. dienen de acetylene gasflessen, in de periode onmiddellijk volgend op het vullen, geplaatst te worden onder een luifel of afdak teneinde ze te vrijwaren van de inwerking van zonnestralen.

Subafdeling 5.16.4.3. Vulinstallaties en overtappingscentra van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voor het vullen van verplaatsbare recipiënten, andere dan de brandstoftanken geplaatst op motorvoertuigen

Art. 5.16.4.3.1.

Vulpost

§ 1. Voor de toepassing van de hierna volgende voorwaarden wordt aangenomen dat de vulpost begrensd is door de ruimte, bepaald door het geheel der punten die op minder dan 3 m van het uiteinde van de buisleidingen of de vulslangen, in al hun mogelijke standen, gelegen zijn.

§ 2. Het gedeelte van de in § 1 bepaalde ruimte, dat van de rest van deze ruimte, welke de vulinstallaties omvat, gescheiden is door een volle muur van 2,50 m hoogte, maakt geen deel uit van de vulpost.

§ 3. Indien de vulinstallatie is ondergebracht onder een afdak, al of niet met een muur aan een enkele zijde, dan wordt deze vulinstallatie beschouwd als een vulpost in open lucht.

§ 4. De plaatsen voor het ontgassen van de recipiënten en andere bijzondere werken waardoor gassen kunnen vrijkomen, vergroot met een veiligheidszone van 3 m breedte, zijn aan dezelfde voorwaarden onderworpen als deze betreffende de vulposten.

In geval deze werken in een lokaal worden uitgevoerd dan is het geheel van het lokaal aan dezelfde voorwaarden onderworpen als de vulposten.

§ 5. De plaatsen waar de pompen, compressoren, verschillende toestellen en onderdelen zijn opgesteld, zijn aan dezelfde voorwaarden onderworpen als deze betreffende de vulposten. In geval deze elementen in een lokaal zijn ingericht, dan is het geheel van het lokaal aan dezelfde voorwaarden onderworpen als de vulposten.

Indien deze elementen in open lucht zijn opgesteld, dan zijn deze voorschriften van toepassing in de ruimte begrensd door het geheel van punten gelegen op 1,50 m van deze elementen en van ieder punt waar een ontsnapping van gas te vrezen is.

§ 6. Boven de vulpost bestaat er geen enkele verdieping. Het dak van het vullokaal bestaat uit lichte materialen.

§ 7. Indien de vulpost in een lokaal is ingericht dan dient dit lokaal doelmatig verlucht. In geval van natuurlijke verluchting zijn tegen de grond, in de open lucht uitmondende openingen aangebracht.

In geval van gedwongen verluchting mogen de vuloperaties slechts uitgevoerd worden wanneer het mechanisch verluchtingsstelsel in werking is.

§ 8. De vulpost mag voor geen andere doeleinde gebruikt worden. Alleen de voor de goede werking van de installatie onontbeerlijke verrichtingen zijn er toegelaten.

§ 9. Het permanent opslaan van verplaatsbare recipiënten in de vulpost is verboden.

Art. 5.16.4.3.2.

Afstandsregels

§ 1. De ligging en de inrichting van de vulpost en van de vulinstallatie beletten dat het gas, zelfs plaatselijk, blijft hangen.

§ 2. Tussen de vulpost enerzijds en de openbare weg en de naburige eigendommen anderzijds, dient een afstand, gemeten in horizontale projectie, te bestaan van tenminste 5 m. Deze afstand mag tot 3 m worden beperkt wanneer tussen de vulpost

en de openbare weg, respectievelijk de naburige eigendom, een volle, gasdichte en onbrandbare muur van tenminste 2,5 m hoogte is geplaatst, derwijze dat de afstand tussen voornoemde elementen, in horizontale projectie omheen deze muur gemeten, tenminste 5 m bedraagt.

§ 3. De vulpost dient daarenboven te zijn gelegen op minimum 3 m van alle plaatsen die niet onderworpen zijn aan het open vuurverbod.

Art. 5.16.4.3.3.

Omheining

§ 1. De vulposten en andere ruimten bedoeld in artikel 5.16.4.3.1., dienen omringd door een stevige en onbrandbare omheining van ten minste 2,50 m hoogte. In de zone binnen deze omheining is het verboden te roken en met gloeiende voorwerpen binnen te dringen, vuur te maken, er hout, schaafkrullen en andere gemakkelijk brandbare stoffen gedroogd gras inbegrepen te laten liggen.

§ 2. Aan al de toegangen tot de in § 1 bedoelde zone zijn op zichtbare wijze berichten aangeplakt betreffende het verbod te roken of vuur te maken en het verbod er binnen te treden zonder dienstredenen. Voormelde toegangen zijn voorzien van deuren die buiten de exploitatie-uren op slot zijn.

§ 3. Alle gebouwen binnen de in § 1 bedoelde zone zijn opgetrokken in onbrandbare materialen of ten minste in materialen die het vuur niet verspreiden.

§ 4. De houders, de metalen steunen, de verschillende gedeelten van buisleidingen en al de metalen onderdelen bevinden zich voortdurend onder hetzelfde elektrisch potentiaal. Te dien einde zijn deze verschillende elementen met elkaar verbonden door een systeem van doelmatige geleiders.

§ 5. In de in § 1 bedoelde omheinde zone mogen slechts de voertuigen nodig voor de bevoorrading, voor het laden en het lossen van de verplaatsbare recipiënten of voor de onontbeerlijke werken, binnendringen.

Art. 5.16.4.3.4.

Vullingsvloer

§ 1. De bodem van de vulpost bestaat uit een onbrandbaar en voor de vulstof inert materiaal en is zo aangelegd dat de stabiliteit van de recipiënten er verzekerd is.

§ 2. De vullingsvloer mag enkel de toestellen die voor de vul- en/of overtappingsoperaties en aanverwante operaties strikt noodzakelijk zijn bevatten. Slechts de voedingsrecipiënten, die voor de vul- of overtappingsoperaties noodzakelijk zijn, mogen er verblijven. Wanneer het een installatie betreft voor de vulling van recipiënten met een waterinhoudsvermogen kleiner dan, of gelijk aan 1 liter mag het totaal volume van deze recipiënten in geen geval 500 l overschrijden.

§ 3. De vullingsvloer dient geheel horizontaal te zijn en mag geen verbindingen met een lager gelegen lokaal hebben. De openingen van de mangaten en van de rioleringsputten zijn

voorzien van goed passende volle deksels. Iedere rioolopening en iedere verbinding van de riolering van het vulcentrum met de riolering erbuiten zijn voorzien van doeltreffende luchtafsnijders.

§ 4. De vullingsvloer dient in voortdurende staat van reinheid gehouden en dient volkomen ontdaan van overblijfsels van lompen, papier, hout, droog gras of andere brandbare elementen.

Art. 5.16.4.3.5.

Installaties

§ 1. De vulinstallatie met bijhorende veiligheidstoestellen, leidingen en dichtingen, is gebouwd volgens een code van goede praktijk en moet kunnen weerstaan aan de mechanische, thermische of chemische invloeden die zij bij het gebruik kunnen ondergaan, derwijze dat het gevaar voor gasemissies, brand en ontploffingen tot een strikt minimum wordt beperkt.

Inzonderheid dienen:

1° alle elementen van de vaste buisleidingen die in aanraking komen of kunnen komen met de vloeibare en/of de niet ontspannen gasvormige fase, derwijze zijn opgevat en verwezenlijkt dat ze kunnen weerstaan aan een druk die ten minste gelijk is aan de dienstdruk van de houder, vermeerderd met de overdruk veroorzaakt door de eventuele compressoren en pompen;

2° de sub 1° bedoelde buisleidingen en hun verbindingsstukken van staal te zijn met hoge lasbaarheid conform een norm bedoeld voor gassen onder druk; andere materialen mogen eveneens worden gebruikt op voorwaarde dat deze een evenwaardige hoedanigheid waarborgen;

3° de buigbare slangen voorzien van hun verbindingsstukken derwijze te zijn opgevat en verwezenlijkt dat ze kunnen weerstaan aan een druk gaande tot:

a) 4 maal de maximumdienstdruk voor de buisleidingen waarvan de nominale diameter kleiner is dan 65 mm;

b) 3 maal de maximumdienstdruk voor de buisleidingen waarvan de nominale diameter gelijk is aan of groter is dan 65 mm;

4° de ingegraven buisleidingen zijn beschermd door een bekleding gevormd door ten minste twee lagen hennepinnen door-drenkt met asfalt en een laag warm aangebrachte asfalt of door gelijk welk andere bekleding die gelijkwaardige hoedanigheden bezit wat betreft de bescherming tegen corrosie.

§ 2. Alle nodige maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat in de leidingen van de vloeibare fase drukkingen, die meer dan 20 % de maximumdienstdruk van de leidingen overtreffen, zouden kunnen ontstaan.

§ 3. Al de buizen, kruis- of andere verbindingen dienen vervaardigd in voldoende taai en voor de vulstof inerte materialen.

§ 4. Het vast buizenstel dient gemakkelijk bereikbaar te zijn. Het dient derwijze geplaatst of beschermd dat het beschut is tegen elke toevallige schok.

§ 5. Onverminderd het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (A.R.E.I.) moet het aantal elektrische apparaten in de zone op minder dan 1,5 m van een vulinstallatie voor brandbare, ontvlambare of ontplofbare gassen beperkt zijn tot het strikte minimum. De in deze zone geplaatste elektrische apparaten en installaties:

1° mogen geen vonken kunnen verwekken;

2° moeten een beschermingsgraad hebben van tenminste I.P. 44 volgens de norm NBN-C20-001; dit voorschrift is echter niet van toepassing op het materieel voor ontploffingsgevaarlijke ruimten;

3° moeten met laagspanning gevoed worden;

4° moeten door middel van een algemene alpolige schakelaar, die steeds bereikbaar is en buiten de bedoelde zone is geplaatst, volledig van de tankzuil kunnen afgezonderd worden;

§ 6. Stroomaansluitingen en looplampen mogen noch geplaatst, noch gebruikt worden op de vulplaats.

§ 7. Alle metalen delen van de installatie alsook de massa's van het elektrisch materieel ander dan van klasse II, zijn geaard hetzij volgens de voorwaarden voorzien in artikel 188 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, hetzij volgens die van artikel 87 of 88 van het A.R.E.I..

§ 8. Een vulplaats dient uitgerust met een aantal oordeelkundig opgestelde gasdetectoren.

§ 9. De vulinstallatie moet zo zijn opgevat dat het vullen automatisch stopt bij het overschrijden van een vooraf ingesteld gewicht.

§ 10. Een installatie die de lekdichtheid van elke fles controleert overeenkomstig de voorschriften voorzien in artikel 5.16.4.3.7., § 8.

§ 11. Minstens de vloeistofafname van de opslagtanks dient voorzien te zijn van op afstand gestuurde afsluiters.

Art. 5.16.4.3.6.

Controles

§ 1. De installatie met inbegrip van de bijhorende veiligheidstoestellen, leidingen en dichtingen, moet, vóór ze in dienst wordt gesteld, worden gecontroleerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Inzonderheid dient na montage, het hele buizenstel een drukproef te ondergaan op een drukking van tenminste 1,5 x de dienstdruk.

Voor bestaande installaties dient de in het eerste lid bedoelde controle te worden uitgevoerd uiterlijk binnen een termijn van 12 kalendermaanden na de datum van inwerking-treding van dit besluit.

§ 2. De installatie met inbegrip van de bijhorende veiligheidstoestellen, leidingen en dichtingen, dient volgens een code van goede praktijk periodiek en tenminste jaarlijks gecontroleerd op gasdichtheid bij normale dienstdruk en op de bescherming tegen corrosie van bovengrondse leidingen door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gas of gevaarlijke stoffen.

§ 3. De erkende milieudeskundige maakt met betrekking tot de in de §§ 1 en 2 bedoelde controles verslagen op die ter inzage worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaar. De inrichting mag slechts worden in gebruik genomen, respectievelijk verder worden geëxploiteerd, indien uit deze controleverslagen blijkt dat de voorschriften van dit reglement zijn nageleefd en de goede en veilige werking van de installatie is gewaarborgd.

Art. 5.16.4.3.7.

Vuloperaties

§ 1. Iedere toegang tot de in artikel 5.16.4.3.3. bedoelde omheinde zone, iedere beweging, ieder laden en lossen van voertuigen gebeurt onder toelating of onder het toezicht van de exploitant of een bevoegde persoon daartoe schriftelijk aangewezen door de exploitant. Deze bevoegde persoon is volledig op de hoogte van de maatregelen die in geval van brand of ander incident moeten getroffen worden en is tijdens alle vul-, laad- en losoperaties voortdurend aanwezig, om alle verrichtingen in de inrichting te leiden.

§ 2. De recipiënten welke een dichtheidsdefect, een vervorming of welke beschadiging ook vertonen die een risico inhouden mogen niet worden gevuld.

§ 3. Het vullen of het ledigen van de reservoirs dient te gebeuren op een gepaste wijze en met geschikt gereedschap.

§ 4. Schikkingen dienen getroffen om het omverwerpen of kantelen van de recipiënten te vermijden.

§ 5. Een aangepast blustoestel met poeder of koolzuuranhydride dient geplaatst in de omgeving van de vulinstallatie.

§ 6. Het is verboden te roken of onbeschermd vuur te maken op minder dan 5 m afstand van de vulinstallatie. Dit verbod dient op in 't oog springende wijze en goed leesbaar of met reglementaire pictogrammen aangebracht aan de buitenwand van elke toegangsdeur tot de in artikel 5.16.4.3.3. bedoelde omheinde zone.

§ 7. De recipiënten waarvan de keuringsdatum verstreken is mogen niet worden gevuld.

§ 8. Na het vullen moet iedere fles gecontroleerd worden op lektheid van zowel de kraanuitlaat als de verbinding kraan-flessenhals om iedere fles te verwijderen die een lek zou vertonen.

Subafdeling 5.16.4.4. Stations tot bevoorrading van motorvoertuigen met vloeibaar gemaakte petroleumgassen (L.P.G.)

Art. 5.16.4.4.1.

Afstandsregels

§ 1. De ligging en de inrichting van de tankzuilen en van de vulplaats beletten dat het gas, zelfs plaatselijk, blijft hangen.

§ 2. Tussen de tankzuilen en de vulplaats enerzijds en de openbare weg en de naburige eigendommen anderzijds, dient een afstand, gemeten in horizontale projectie, te bestaan van tenminste 3 m. Deze afstand mag tot 1 m worden beperkt wanneer tussen de tankzuilen en de vulplaats enerzijds en de openbare weg, respectievelijk de naburige eigendom anderzijds, een volle, dichte en onbrandbare muur van tenminste 2,5 m hoogte is geplaatst, derwijze dat de afstand tussen voornoemde elementen, in horizontale projectie omheen deze muur gemeten, tenminste 3 m bedraagt.

§ 3. De tankzuil en vulplaats dienen daarenboven op minimum 3 m van alle vensters, deuren, en alle andere openingen van lokalen bestemd tot werkhuis, bureel, magazijn of woning alsmede van iedere plaats die niet onderworpen is aan het open vuurverbod, te zijn gelegen.

§ 4. Het is verboden tankwagens te gebruiken als bewarings- of bevoorradersreservoir.

§ 5. De voeding van de LPG-pomp mag enkel geschieden vanuit een vaste gashouder.

Art. 5.16.4.4.2.

Vulplaats

§ 1. De vulplaats, zijnde de plaats waar het voertuig moet stationeren tijdens de bevoorrading, dient de vorm te hebben van een rechthoek met een lengte van tenminste 5 m en een breedte van tenminste 2 m. Deze vulplaats moet duidelijk worden afgebakend en aangeduid, bv. door een markering op de grond.

§ 2. Het is verboden auto's of motorvoertuigen met LPG te bevoorraden die zich niet op de vulplaats bevinden.

§ 3. De vulplaats bevindt zich in open lucht. Ze mag nochtans met een afdak overdekt zijn.

§ 4. Op de vulplaats zelf, of in de zone van 3 m die vulplaats en tankzuilen omringt, zijn rioleringsopeningen en geulen verboden, behalve wanneer zij voorzien zijn van een luchtafsnijder waarvan de werking gewaarborgd is in alle omstandigheden.

De eventuele bezinkput van de afleverzuilen moet met droog zand worden opgevuld.

§ 5. De vulplaats dient voldoende verlicht.

Art. 5.16.4.4.3.*Zone van open vuurverbod*

§ 1. De zone van open vuurverbod omvat de vulplaats en een strook van 3 m gelegen omheen de vulplaats en de tankzuilen. Deze zone strekt zich uit tot minstens 1 m boven het hoogst gelegen punt van de leidingen en van de installatie-onderdelen die vloeibaar gemaakte petroleumgassen bevatten, zonder dat bedoelde hoogte kleiner mag zijn dan 2,50 m.

§ 2. In de in § 1 bedoelde zone is het verboden te roken en vuur te maken. De motor van de voertuigen dient tijdens de bevoorrading stilgelegd.

§ 3. Het in § 2 vermelde rookverbod alsmede de verplichting de motors van de voertuigen tijdens de bevoorrading te stoppen moeten duidelijk zichtbaar worden uitgehangen.

§ 4. In de in § 1 bedoelde zone van open vuurverbod is het verboden over te gaan tot om het even welk herstellings- of onderhoudswerk aan een voertuig.

§ 5. De in § 1 bedoelde zone van open vuurverbod moet zindelijk gehouden worden, en vrij van lompen, papier, hout, droog gras en ander brandbaar materiaal.

§ 6. De vulplaatsen voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen en deze voor andere motorbrandstoffen mogen over een gemeenschappelijke zone van open vuurverbod beschikken.

Art. 5.16.4.4.4.*Tankzuilen*

§ 1. De tankzuilen moeten zowel wat opvatting als wat verwezenlijking betreft, geschikt zijn voor de verdeling van vloeibaar gemaakte petroleumgassen. Zij zijn opgesteld in open lucht. Ze mogen nochtans overdekt zijn met een afdak.

§ 2. De tankzuilen moeten worden geplaatst:

1° langsheen en op een afstand van maximum 1,50 m van de grote as van de rechthoek welke de vulplaats afbakt;

2° op een eilandje van tenminste 10 cm hoog en beschermd door palen van ten minste 70 cm hoogte; deze schikkingen gelden niet voor tankzuilen van het hangende type.

§ 3. In de tankzuil moet de gasaanvoerleiding voorzien zijn van een handkraan en een elektromagnetische kraan van het normaal gesloten type. Deze kranen bevinden zich stroomopwaarts van de meter.

§ 4. Een differentieelklep die in werking treedt onder de differentieeldruk van de pomp is geplaatst stroomafwaarts van de meter.

Een doorstroombegrenzer is geplaatst tussen voormelde differentieelklep en de tankslang. De lengte van de tankslang mag niet meer bedragen dan 7 m.

§ 5. De tankslang is voorzien van een veiligheidsinrichting (bv. een doorbraakklep) die doorbreekt wanneer een te sterke tractie wordt uitgeoefend op de slang. Deze inrichting bevindt zich tussen de in § 4 bedoelde doorstroombegrenzer en het vulpistool. Voormelde veiligheidsinrichting moet voorzien zijn van een afsluitklep, welke na breuk op haar plaats blijft en in werking treedt.

§ 6. Het inhoudsvermogen van het gedeelte van de buisleiding, stroomafwaarts van de kraan die zich op het einde van de slang bevindt, mag niet groter zijn dan 50 cm³.

§ 7. Het vulpistool moet kunnen afgegrendeld worden bij zijn ophangpunt.

§ 8. De slangen van de tankzuil moeten kunnen weerstaan aan een druk van tenminste viermaal de hoogste werkingsdruk. Deze slangen moeten bovendien in goede staat worden gehouden, en vervangen worden bij vervorming of om het even welk defect.

§ 9. Zo de tankzuil zich bevindt op minder dan 3 m van een tankzuil voor benzine of gasolie moet het volgende worden in acht genomen:

1° de gasaanvoerleiding van de tankzuil moet voorzien zijn van een elektromagnetische kraan van het normaal gesloten type in serie met de in § 3 bedoelde handkraan; de elektromechanische schakelaar van de tankzuil zorgt voor het in werking treden (openen) van de elektromagnetische kraan;

2° de elektrische installatie van de benzine- en gasoliepompen en -zuilen moet voldoen aan de voorwaarden van artikel 5.16.4.4.5.

§ 10. De installaties voor bevoorrading met vloeibaar gemaakte petroleumgassen moeten bovendien aan volgende eisen beantwoorden:

1° een elektromagnetische kraan is geplaatst stroomopwaarts van de handkraan van de aanvoerleiding van de zuil; deze elektromagnetische kraan is van het normaal gesloten type; de sluiting of het in gesloten toestand houden van deze kraan moet in alle omstandigheden kunnen gebeuren vanuit de controlecabine;

2° de tankzuil wordt in werking gesteld bij middel van een drukknop of gelijk welk ander gelijkaardig systeem, waarop de klant een doorlopende drukking moet uitoefenen met de hand om de werking van de pomp en de opening van de elektromagnetische kraan te bekomen; van zodra geen druk meer wordt uitgeoefend valt de pomp stil en gaat de elektromagnetische kraan dicht;

3° de eindkraan van het vulpistool is uitgerust met een automatische inrichting die de doorstroom belet zo het pistool niet op de vulmond is aangesloten of ervan losraakt.

Art. 5.16.4.4.5.*Elektrische installatie*

Onverminderd de bepalingen van artikel 5.16.1.2. zijn de volgende bepalingen van toepassing op de elektrische installatie in de inrichting:

1° het aantal elektrische apparaten in de zone van open vuurverbod moet beperkt zijn tot het strikte minimum; de beschermingsgraad van het elektrisch materieel is ten minste I.P. 44 volgens de norm NBN-C20-001; dit voorschrift is echter niet van toepassing op het materieel voor ontploffingsgevaarlijke ruimten;

2° de elektrische installatie moet met laagspanning gevoed worden;

3° een algemene alpolige schakelaar, steeds bereikbaar en buiten de open vuurverbodzone geplaatst, moet toelaten de elektrische installatie volledig van de tankzuil af te zonderen met uitzondering van een intrinsiek veilig circuit 12 of 24 volt, gebruikt voor sturingen;

4° stroomaansluitingen en looplampen mogen noch geplaatst, noch gebruikt worden op de vulplaats;

5° de elektrische uitrusting van de tankzuil is uitgevoerd volgens een van de beschermingswijzen vermeld in artikel 106-02 van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties (A.R.E.I.), die tenminste geschikt is voor zone 2; het gedeelte van de tankzuil dat het telwerk bevat mag nochtans uitgevoerd zijn met gewoon materieel met een beschermingsgraad van tenminste I.P. 44 wanneer bedoeld gedeelte hermetisch gescheiden is van het onderste gedeelte van de zuil waar de toevoeren tankleidingen van de brandstof zijn ondergebracht;

6° alle metalen delen van de installatie alsook de massa's van het elektrisch materieel ander dan van klasse II, zijn geaard hetzij volgens de voorwaarden voorzien in artikel 188 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, hetzij volgens die van artikel 87 of 88 van het A.R.E.I.;

7° tijdens de vulling moet een equipotentiële verbinding tot stand gebracht worden tussen de tankzuil en het voertuig.

Art. 5.16.4.4.6.*Bescherming tegen brand*

Onverminderd de bepalingen van artikel 5.16.1.2., § 2 moet het tankstation beschikken over brandblusmiddelen aangepast aan de lokale risico's. Dit materieel moet in perfecte staat van werking verkeren.

De brandblusmiddelen moeten goed onderhouden zijn, beschermd tegen vorst bereikbaar en oordeelkundig opgesteld. Ze moeten onmiddellijk kunnen functioneren.

Art. 5.16.4.4.7.*Vuloperaties*

§ 1. Het is de exploitant of zijn aangestelde verboden de LPG-tank te vullen van een autovoertuig ingeschreven in België, zo dit voertuig niet voorzien is van het etiket waarvan sprake in artikel 8 van het koninklijk besluit van 13 juli 1977.

In het geval van tankstations met selfservice moet dit verbod, volgens artikel 9 van hetzelfde besluit, duidelijk zichtbaar uitgehangen worden op het niveau van de tankzuil.

§ 2. Uitsluitend LPG-recipienten welke zich aan boord van motorvoertuigen bevinden en dienstig zijn als brandstoftank mogen worden gevuld.

LPG-recipienten met een inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 60 liter welke dienen voor de verwarmings- of keukeninstallaties van caravans of motorhomes mogen evenwel worden gevuld mits naleving van de volgende voorwaarden:

1° de tanks zijn voorzien van voetsteunen, een vulaansluiting met dubbele terugslagklep, een gasfase-afname, een vloeistofstandaandwijzer, een veiligheidsklep en een proefkraan ter controle van de maximale vulling;

2° de tanks mogen niet worden gevuld door zelfbediening; ze mogen slechts worden gevuld door de exploitant of door een behoorlijk op de hoogte gebrachte aangestelde nadat deze er zich heeft van vergewist dat bedoelde tanks zijn voorzien van hogervermelde uitrustingen dat de tanks de beproevingsdatum en ijkstempel voorgeschreven in artikel 5.16.4.2.1. dragen en dat de termijn van herbeproeving niet overschreden is.

§ 3. De exploitant van het station moet een bevoegd persoon zijn, volledig op de hoogte van de exploitatie van het station en van de te nemen maatregelen in geval er zich een incident voordoet. De exploitant moet zich ervan verzekeren dat zijn aangestelde eveneens aan deze eisen beantwoordt.

De exploitant of zijn aangestelde moet in het station aanwezig zijn tijdens de bedrijfsuren:

§ 4. De nodige maatregelen worden getroffen opdat de voertuigen niet kunnen bevoorrad worden bij afwezigheid van de exploitant van het tankstation of zijn aangestelde.

Wanneer het station niet in dienst is, moet de schakelaar waarvan sprake onder artikel 5.16.4.4.5., 3° zich in de stand "open" bevinden.

§ 5. Voor selfservice-installaties mag het in dienst stellen van de tankzuil slechts mogelijk zijn vanuit de controlecabine.

Het gebruik van de tankzuil moet automatisch in de controlecabine worden gemeld, en moet van daaruit kunnen onderbroken worden op elk ogenblik, door sluiting van de elektromagnetische kraan waarvan sprake onder artikel 5.16.4.4.4., 10°.

Zo er zich benzine- of dieselpompen bevinden op minder dan 3 m van de LPG-tankzuil moet hun werking eveneens kunnen onderbroken worden vanuit de controlecabine.

§ 7. Voor selfservice-installaties moeten duidelijke instructies, met verklarende tekeningen, goed zichtbaar worden uitgehangen ten behoeve van de gebruiker, aan de tankzuil en ook in de controlecabine.

§ 8. Duidelijke en nauwkeurige veiligheids- en ingreepinstructies moeten doorlopend uithangen in de controlecabine van het tankstation.

§ 9. Geen enkele bedrijfsbewerking mag worden uitgevoerd zo de installatie niet in volmaakte staat van werking is.

Art. 5.16.4.4.8.

Herstellings- en onderhoudswerken

§ 1. Elke beschadiging moet binnen de kortst mogelijke tijd worden hersteld.

§ 2. In de zone van open vuurverbod mogen herstellings- en onderhoudswerken van de installatie van het dienststation, waarbij open vuur gebruikt wordt of waarbij vonken kunnen veroorzaakt worden, slechts uitgevoerd worden nadat de installatie is stilgelegd, en voor zover het gehalte aan brandbaar gas in de werkzone minder bedraagt dan een vijfde van de laagste ontvlambaarheidsgrens.

Dit gehalte moet tijdens de uitvoering van de werken voortdurend gecontroleerd worden.

Art. 5.16.4.4.9.

Controles

§ 1. Het station voor de bevoorrading van autovoertuigen met vloeibaar gemaakte petroleumgassen mag niet in dienst genomen worden alvorens de exploitant in het bezit is van een verslag afgeleverd door een milieudeskundige erkend voor de discipline toestellen en installaties onder druk en/of houders voor gas of gevaarlijke stoffen, waaruit blijkt dat het station voldoet aan de voorschriften van dit reglement. De erkende milieudeskundige stelt dit verslag op aan de hand van onderzoeken die hij zelf uitvoert of aan de hand van steekhoudende, door deskundige opgestelde attesten, die de exploitant kan voorleggen.

§ 2. De controle op de naleving van onderhavige voorschriften door een erkend milieudeskundige wordt tenminste driejaarlijks hernieuwd. Er dient eveneens een controle plaats te vinden na elke belangrijke wijziging van de betrokken installaties.

Art. 5.16.4.4.10.

§ 1. Onverminderd de voorschriften onder afdeling 5.16.6. betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders dienen de ingegraven houders met een maximum waterinhaltsvermogen van 25.000 l die vloeibaar

gemaakte petroleumgassen bevatten en aangewend worden in verdeelstations voor motorbrandstof te beantwoorden aan de volgende voorwaarden:

1° de installatie, de bekleding, de kathodische bescherming en de uitrusting van ingegraven houders worden uitgevoerd volgens een code van goede praktijk;

2° de minimumafstand in horizontale projectie gemeten, die de houders moet scheiden van elke opening van een woonlokaal, van elke opening van een werklokaal dat niet onderworpen is aan het open vuurverbod, van elke openbare weg, van elke naburige eigendom en van riolen, bedraagt 5 m;

3° de nodige voorzieningen worden getroffen om de houder en de ondergrondse leidingen, tegen corrosie te beschermen; de aard en de omvang van deze voorzieningen worden bepaald door de exploitant op basis van het advies van een bevoegd deskundige of van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie; dit advies steunt ondermeer op een onderzoek van de bodemgesteldheid, dat tenminste betrekking heeft op de soortgelijke weerstand en de zuurtegraad (pH) van de bodem, alsook het al dan niet aanwezig zijn van zwerfstromen en sulfaat-reducerende bacteriën; in elk geval dient de houder voorzien van een bekleding en van een kathodische bescherming;

4° de sub 3° bedoelde kathodische beschermingen dienen tenminste aan volgende regels te voldoen:

a) de bekleding van de houder en de ondergrondse leidingen heeft een diëlektrische weerstand van tenminste 3 kV/mm;

b) de kathodische bescherming is zodanig dat het te beschermen oppervlak een polarisatiepotentiaal heeft van -850 mV of een meer negatieve waarde, gemeten ten opzichte van een Cu/Cu SO₄-referentieëlektrode; het potentiaal bedraagt -950 mV of een meer negatieve waarde, wanneer sulfaatreducerende bacteriën in de bodem aanwezig zijn;

5° de houder wordt verankerd in een onvervormbare fundering aangebracht op de bodem van de uitgraving; nadat de houder in de ingraving is geplaatst en alvorens hij wordt bedekt gaat een erkend milieudeskundige na of de bekleding van de houder nog in goede staat verkeert en de diëlektrische weerstand tenminste gelijk is aan deze die door de bevoegde deskundige goedgekeurd is; indien dit niet het geval is, wordt de oorzaak opgespoord en verholpen, waarna de diëlektrische weerstand opnieuw gemeten wordt; de houder wordt bedekt met een 50 cm dikke laag inerte en onbrandbare gezeefde materialen; indien andere methoden van verankering een gelijkwaardige waarborg verzekeren zijn deze eveneens toegelaten;

6° de houder is elektrisch geïsoleerd van het bovengrondse deel van de installatie; het geheel van de bovengrondse leidingen wordt stroomopwaarts van deze isolatie elektrisch geaard;

7° het attest van goedkeuring dat de erkende milieudeskundige aflevert na kennis genomen te hebben van het onderzoek van de bodemgesteldheid vermeldt eveneens:

a) de goedkeuring van de bekleding van de houder en van de ondergrondse leidingen, rekening houdend met de bodemgesteldheid;

- b) de goedkeuring van de keuze van de kathodische bescherming;
- c) het resultaat van de sub 5° vermelde meting van de diëlektrische weerstand van de bekleding;
- d) de polarisatiepotentiaal van het te beschermen oppervlak gemeten ten opzichte van de Cu/Cu SO₄ referentieëlektrode;

8° de erkende milieudeskundige gaat tenminste eenmaal per jaar na of de kathodische bescherming nog aan de in sub 4° gestelde eisen voldoet; indien de milieudeskundige vaststelt dat de kathodische bescherming niet meer voldoet aan de bepalingen van sub 4° of indien het twijfels heeft over de goede werking van de kathodische bescherming, gaat hij na of de diëlektrische weerstand van de bekleding nog voldoet aan de in sub 4° gestelde eisen; bij vaststelling van beschadiging van de bekleding wordt de houder ultrasonoor onderzocht om na te gaan of er geen uitwendige corrosie is opgetreden; in voorkomend geval dienen passende maatregelen getroffen;

9° de exploitant houdt de installatie in goede staat;

10° op tenminste 1 m afstand van de houder wordt een hekwerk uit metaaldraadvlechtwerk met een minimumhoogte van 2 m aangebracht; het is verboden binnen deze omheining voertuigen binnen te laten;

11° de exploitant is verplicht de houder te verwijderen, wanneer deze definitief buiten dienst gesteld wordt of de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat gas in de houder aanwezig blijft, bijvoorbeeld door de houder op te vullen met zand.

§ 2. In de milieuvergunning kunnen voor het bevoorraden van voertuigen die binnen het bedrijf blijven en die ter plaatse met LPG worden bevoorrad, voorwaarden worden opgelegd die afwijken van de bepalingen van onderhavige afdeling.

Afdeling 5.16.5. Opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten

Art. 5.16.5.1.

Algemene bepalingen

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 16.7 van de indelingslijst.

§ 2. Voor de toepassing van de hiernavolgende bepalingen worden de samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen in de volgende vier groepen gerangschikt:

1° ontvlambare gassen, omvattende:

a) gassen die alleen ontvlambaar zijn (gevaarsrisico F), zoals vloeibaar gemaakte petroleumgassen, acetyleen en waterstof;

b) ontvlambare giftige (gevaarsrisico's F en T) of ontvlambare schadelijke gassen (gevaarsrisico's F en Xn), zoals koolmonoxyde en ethyleenoxyde;

c) ontvlambare zeer giftige gassen (gevaarsrisico's F en T+), zoals arsine en fosfine;

2° giftige gassen, omfattende:

a) gassen die alleen giftig (gevaarsrisico T) of schadelijk (gevaarsrisico Xn) zijn, zoals ammoniak;

b) gassen die alleen zeer giftig (gevaarsrisico T+) zijn, zoals boortrichloride en fosgeen;

3° oxyderende gassen, omfattende:

a) gassen die alleen oxyderend zijn (gevaarsrisico O), zoals lachgas en zuurstof;

b) gassen die ofwel zowel oxyderend als giftig zijn (gevaarsrisico's O en T) ofwel zowel oxyderend en zeer giftig zijn (gevaarsrisico's O en T+), zoals chloor, fluor en stikstofdioxyde;

4° de andere niet in sub 1° tot en met sub 3° bedoelde gassen, zoals argon, helium, koolstofdioxide (koolzuuranhydride), krypton en stikstof.

De in het eerste lid vermelde gevaarsrisico's betreffen de risico's gedefiniëerd in deel II van de bijlage 7 bij titel I van het VLAREM.

Art. 5.16.5.2.

Veiligheidsscherm

§ 1. Het veiligheidsscherm is ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een dikte die een equivalente vuurweerstandscoefficiënt hebben. Voor de opslagplaatsen in open lucht tot en met een waterinhoud van 10.000 l volstaat een dicht en onbrandbaar scherm.

§ 2. Het scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de opgeslagen recipiënten met minimaal 0,5 m overschrijden.

Art. 5.16.5.3.

Inrichting opslagplaatsen

§ 1. Indien er in de inrichting gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.5.1., § 2 bedoelde groepen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende stockeringszones, waarbij in elke stockeringszone enkel gassen gerangschikt in eenzelfde groep mogen worden gestockeerd.

Tussen deze verschillende stockeringszones dient minimum de in de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. aangegeven afstanden te bestaan.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 mogen gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.5.1., § 2 bedoelde groepen wel samen in éénzelfde stockeringszone worden gestockeerd op voorwaarde dat de in de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. aangegeven minimumafstand tussen deze groepen nul bedraagt.

§ 3. De lege recipiënten worden binnen hun respectievelijke stockeringszones opgeslagen op een hiervoor voorbehouden plaats die als dusdanig duidelijk is aangegeven.

§ 4. De stockeringszones worden aangegeven door middel van wanden, veiligheidsschermen, markeringen op de grond, kettingen of vaste afbakeningen op 1 m hoogte. Indien de opslagplaats zich in een gebouw of op een plaats bevindt dat/die voor het publiek vrij toegankelijk is, dient deze opslagplaats of de stockeringszones afgesloten met een hekwerk van onbrandbaar materiaal van tenminste 2 m hoogte, of dienen de recipiënten opgeslagen in afsluitbare metalen kooien.

§ 5. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en de schermen voorgeschreven door de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. is het verboden enige overtappingsoperatie uit te voeren.

Art. 5.16.5.4.

Afstandsregels voor open opslagplaatsen

§ 1. Tussen een stockeringszone voor gassen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.16.5.1., § 2 bedoelde groepen enerzijds en de stockeringszones voor gassen gerangschikt in andere dan de in artikel 5.16.5.1., § 2 bedoelde groepen alsmede de in bijlage 5.16.1. vermelde elementen anderzijds, dient een minimale veiligheidsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals in bijlage 5.16.1. aangegeven. Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig deze bijlage verschillende veiligheidsafstanden.

De te hanteren veiligheidsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel van bijlage 5.16.1. (bv. 600 l ontvlambaar gas van groep 1°,a) t.o.v. 3.000 l oxyderend gas van groep 3°,a) geven 2 m veiligheidsafstand voor groep 1°,a) t.o.v. groep 3°,a) en tevens 5 m voor groep 3°,a) t.o.v. groep 1°,a); de in acht te nemen minimumafstand is in dit geval dus 5 m).

§ 2. De in § 1 vermelde veiligheidsafstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde stockeringszone en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in § 1 voorgeschreven minimale veiligheidsafstanden.

Art. 5.16.5.5.

Afstandsregels voor gesloten opslagplaatsen

§ 1. § 1. Tussen een stockeringszone voor gassen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.16.5.1., § 2 bedoelde groepen enerzijds en de stockeringszones voor gassen gerangschikt in andere dan de in artikel 5.16.5.1., § 2 bedoelde groepen alsmede de in bijlage 5.16.2. vermelde elementen anderzijds, dient een minimale veiligheidsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals in bijlage 5.16.2. aangegeven. Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig deze bijlage verschillende veiligheidsafstanden.

De te hanteren veiligheidsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel van bijlage 5.16.2. (bv. 600 l ontvlambaar gas van groep 1°, a) t.o.v. 3.000 l oxyderend gas van groep 3°, a) geven 2 m veiligheidsafstand voor groep 1°, a) t.o.v. groep 3°, a) en tevens 5 m voor groep 3°, a) t.o.v. groep 1°, a); de in acht te nemen minimumafstand is in dat geval dus 5 m).

§ 2. De in § 1 aangegeven veiligheidsafstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde stockeringszone en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in § 1 voorgeschreven minimale veiligheidsafstanden.

Art. 5.16.5.6.

Bouw van de open opslagplaatsen

§ 1. De vloer van de open opslagplaats bestaat uit een weerstandbiedend en ondoordringbaar materiaal en is aldus aangelegd dat de stabiliteit van de recipiënten verzekerd is.

§ 2. De vloer van de opslagplaats, waar gassen van groep 1, groep 2, groep 3, b) of diepgekoelde gassen van groep 3, a) of groep 4, worden opgeslagen met een soortelijk gewicht groter dan dat van lucht, mag over zijn hele oppervlakte niet lager liggen dan het belèdende terrein en mag noch openingen noch holten of geulen bevatten, tenzij voor de afvoer van hemelwater indien een hydraulisch bediend afvoerslot of gelijkwaardig materieel is voorzien. Deze voorschriften gelden eveneens binnen de zone afgebakend door de in artikel 5.16.5.4. voorgeschreven veiligheidsafstanden.

§ 3. Wanneer de open opslagplaats gassen van groep 1 bevat, moet het eventueel aanwezige dak gebouwd zijn uit onbrandbare materialen en mag hoe dan ook slechts voor maximaal 20 % bestaan uit doorschijnend en zelfdovend materiaal.

Art. 5.16.5.7.

Bouw van de gesloten opslagplaatsen

§ 1. De vloer van de opslagplaats bestaat uit een weerstandbiedend en ondoordringbaar materiaal en is aldus aangelegd dat de stabiliteit van de recipiënten verzekerd is.

§ 2. De opslagplaats mag niet ingericht zijn in een kelderverdieping, noch onder noch boven bewoonde lokalen. De vloer van de opslagplaats mag over zijn hele oppervlakte evenmin lager gelegen zijn dan het belèdende terrein en mag noch openingen, noch holten of geulen bevatten. Deze voorschriften gelden eveneens binnen de zone afgebakend door de in artikel 5.16.5.5. voorgeschreven veiligheidsafstanden.

§ 3. Wanneer de gesloten opslagplaats gassen van groep 1 bevat, moet het eventueel aanwezige dak gebouwd zijn uit onbrandbare materialen en mag hoe dan ook slechts voor maximaal 20 % bestaan uit doorschijnend en zelfdovend materiaal.

§ 4. De lokalen die als gesloten opslagplaatsen dienen zijn volledig gebouwd uit onbrandbare materialen.

De wanden van de lokalen die dienst doen als gesloten opslagplaats beantwoorden aan de voorschriften van artikel 5.16.5.2.

De deuren draaien naar buiten open. Het gebruik van rollende panelen of rolluiken is nochtans toegelaten op voorwaarde dat ze onbrandbaar zijn en dat deze panelen, rolluiken, of de opslagplaats een of meer deuren bevatten die aan het hiervoor vermeld voorschrift voldoen.

De vensters hebben vaste ramen met gewapend glas.

De veiligheidsschermen, tussenschotten of muren rondom de stockeringszones:

- ofwel, reiken tot aan de zoldering;
- ofwel, hebben een minimale hoogte van 3 m en overstijgen de gasrecipiënten met tenminste 1m.

§ 5. De gesloten opslagplaatsen zijn zodanig opgevat dat een doelmatige verluchting verzekerd is. Openingen die een verbinding met de buitenlucht geven, zijn zowel kort bij de vloer als in het bovenste gedeelte van elk afzonderlijk compartiment van de opslagplaats aangebracht. Deze openingen zijn voorzien van onbrandbaar traliewerk of rooster. De plaats en grootte van de openingen dienen in functie van de opslagcapaciteit oordeelkundig bepaald.

Art. 5.16.5.8.

Verlichting.

Voor de kunstmatige verlichting van de opslagplaatsen is alleen elektriciteit toegelaten.

Art. 5.16.5.9.

Verwarming.

§ 1. Alleen verwarming door middel van vloeistof, stoom of hermetische elektrische apparaten is toegelaten evenals verwarmingssystemen die gelijkwaardige veiligheidswaarborgen bieden.

§ 2. De verwarmingstoestellen zijn zodanig geplaatst dat zij de wand van de gasrecipiënten niet overmatig kunnen opwarmen.

Art. 5.16.5.10.

Elektriciteit - Rook- en vuurverbod

§ 1. In geval van stockering van gassen gerangschikt in groep 1, dienen, onverminderd de bepalingen van artikel 5.16.1.2., de in de §§ 1 en 2 vermelde elektrische apparaten tot een minimum beperkt. Zij beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installatie (AREI) voor een zone 2.

§ 2. In open en gesloten opslagplaatsen alsmede in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en/of de schermen die door de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. zijn voorgeschreven, is het verboden te roken, vuur te maken of

gebruik te maken van toestellen met onbeschermd vuur of onbeschermd vlam, andere zeer licht, licht of ontvlambare of brandbare stoffen op te stapelen, voor zover er zich recipiënten in deze opslagplaats bevinden.

§ 3. De aanwezigheid van ontvlambare stoffen, en het verbod tot roken en vuur te maken dient door de bij koninklijk besluit van 19 september 1980 vastgestelde reglementaire pictogrammen aangeduid.

Art. 5.16.5.11.

Toegang tot de opslagplaats.

§ 1. Alleen de aangestelden hebben toegang tot de opslagplaats.

§ 2. Een duidelijk zichtbaar bericht verbiedt de toegang tot de opslagplaats aan de personen die vreemd zijn aan de inrichting en aan diegenen die er niet door hun beroepsbezigheden geroepen zijn.

Art. 5.16.5.12.

Verplaatsbare recipiënten

De bepalingen van subafdeling 5.16.4.2. ("Verplaatsbare recipiënten") zijn van toepassing op de verplaatsbare recipiënten aanwezig of opgeslagen in de inrichting.

Afdeling 5.16.6. Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs

Art. 5.16.6.1.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakte handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders, gewijzigd bij latere koninklijke besluiten, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de in subrubriek 16.8 van de indelingslijst bedoelde opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste houders.

§ 2. Behoudens wat bepaald is in artikel 5.16.6.21, zijn de bepalingen van deze afdeling niet van toepassing op de op de datum van in werkingtreding van onderhavig besluit bestaande opslagplaatsen.

§ 3. Voor de toepassing van de hiernavolgende bepalingen worden de samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen in de volgende vier groepen gerangschikt:

1° ontvlambare gassen, omfattende:

a) gassen die alleen ontvlambaar zijn (gevaarsrisico F), zoals vloeibaar gemaakte petroleumgassen, acetyleen en waterstof;

b) ontvlambare giftige (gevaarsrisico's F en T) of ontvlambare schadelijke gassen (gevaarsrisico's F en Xn), zoals koolmonoxyde en ethyleenoxyde;

c) ontvlambare zeer giftige gassen (gevaarsrisico's F en T+), zoals arsine en fosfine;

2° giftige gassen, omvattende:

- a) gassen die alleen giftig (gevaarsrisico T) of schadelijk (gevaarsrisico Xn) zijn, zoals ammoniak;
- b) gassen die alleen zeer giftig (gevaarsrisico T+) zijn, zoals boortrichloride en fosgeen;

3° oxyderende gassen, omvattende:

- a) gassen die alleen oxyderend zijn (gevaarsrisico O), zoals lachgas en zuurstof;
- b) gassen die ofwel zowel oxyderend als giftig zijn (gevaarsrisico's O en T) ofwel zowel oxyderend en zeer giftig zijn (gevaarsrisico's O en T+), zoals chloor, fluor en stikstofdioxide;

4° de andere niet sub 1° tot en met sub 3° bedoelde gassen, zoals argon, helium, koolstofdioxide (koolzuuranhydride), krypton en stikstof.

De in het eerste lid vermelde gevaarsrisico's betreffen de risico's gedefiniëerd in deel II van de bijlage 7 bij titel I van het VLAREM.

Art. 5.16.6.2.

Inrichting opslagplaatsen.

§ 1. Indien er in de inrichting gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.6.1., § 3 bedoelde groepen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende compartimenten, waarbij in elk compartiment enkel gassen gerangschikt in eenzelfde groep mogen worden opgeslagen.

Tussen deze verschillende compartimenten dient minimum de in artikel 5.16.6.3. aangegeven afstanden te bestaan.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 mogen gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.6.1., § 3 bedoelde groepen wel samen in éénzelfde compartiment worden opgeslagen op voorwaarde dat de in de artikel 5.16.6.3. aangegeven minimumafstand tussen deze groepen nul bedraagt.

§ 3. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en de schermen voorgeschreven door artikel 5.16.6.3. is het verboden overtappingsoperaties in verplaatsbare recipiënten uit te voeren.

Art. 5.16.6.3.

Afstandsregels voor opslagplaatsen van gassen andere dan vloeibaar gemaakte handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders

§ 1. Tussen een vast opgestelde houder voor gassen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.16.6.1., § 3 bedoelde groepen enerzijds en de opslagplaatsen voor gassen gerangschikt in andere van de in artikel 5.16.6.1., § 3 bedoelde groepen alsmede de in bijlage 5.16.3. vermelde

elementen anderzijds, dient een minimale veiligheidsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals in de tabel in bijlage 5.16.3. aangegeven.

Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig bijlage 5.16.3. verschillende veiligheidsafstanden.

De te hanteren veiligheidsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel.

§ 2. De in § 1 vermelde veiligheidsafstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde gashouder(s) en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in § 1 voorgeschreven minimale veiligheidsafstanden.

§ 3. Voor opslagplaatsen van gassen andere dan vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste, vacuüm-geïsoleerde tanks kunnen in de milieuvergunning veiligheidsafstanden worden opgelegd die afwijken van deze vermeld in § 1.

Art. 5.16.6.4.

Bouw houders voor gassen andere dan vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan.

De al of niet vacuüm-geïsoleerde houders voor gassen andere dan vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan, zijn gebouwd aangepast aan het gas dat ze bevatten volgens een code van goede praktijk.

Art. 5.16.6.5.

Waterdrukproef

De houder ondergaat, in tegenwoordigheid van een erkende milieudeskundige, een waterdrukproef aan een druk gelijk aan 1,33 maal de maximum dienstdruk uitgedrukt in kg/cm², waarbij het bekomen produkt afgerond wordt tot de hogere eenheid. Gedurende de proef mag het toestel geen enkele lekkage vertonen.

De proef mag tot geen enkele blijvende vervorming aanleiding geven.

De hoger bepaalde beproevingsdruk mag op aanvraag van de constructeur verhoogd woren, op voorwaarde dat deze schriftelijk verklaart dat de voorgestelde beproevingsdruk geen overdreven spanning in de verschillende delen van de houder zal veroorzaken.

Art. 5.16.6.6.

Identificatieplaat

De houder draagt op een, rekening gehouden met zijn bestemming, bereikbare plaats, een vastgelaste stalen plaat, waarop volgende aanduidingen geslagen zijn:

- naam of kenteken van de constructeur;
- volgnummer;
- inhoudsvermogen;

- maximale dienstdruk;
- beproevingsdruk;
- de letter E gevolgd door de datum van deze beproeving en de ijkstempel van de erkende milieudeskundige.

De plaat omvat een vrije oppervlakte die toelaat vijfmaal de beproevingsdatum en ijkstempel te slaan.

Indien de houder bestemd is om ingegraven te worden en indien de plaat hierdoor gevaar loopt onzichtbaar te worden, zijn de hierboven vermelde merken eveneens op de snede van het mangat geslagen.

Art. 5.16.6.7.

Attest van goedkeuring.

De erkende milieudeskundige stelt een attest van goedkeuring op dat de door de constructeur verstrekte documenten, de gedetailleerde opgave van de controles, nazichten, onderzoeken en beproevingen, welke het zelf uitgevoerd heeft, vermeldt.

In het attest van goedkeuring moet de erkende milieudeskundige zonder dubbelzinnigheid besluiten dat de houder al of niet in overeenstemming is met de voorschriften van een code van goede praktijk in functie van het in de houder op te slagen gas.

Art. 5.16.6.8.

Periodiek onderzoek van de opslagplaatsen en van de houders.

§ 1. De opslagplaatsen worden ten minste om de vijf jaar onderzocht door een erkende milieudeskundige. De periodieke onderzoeken hebben plaats vóór het verstrijken van de termijn, daartoe vastgesteld door de erkende milieudeskundige bij het vorig onderzoek. Een onderzoek heeft eveneens plaats na elke belangrijke herstelling van de houders. Indien de houder sterk gecorrodeerd is, kunnen op vraag van de milieudeskundige, aanvullende onderzoeken, met inbegrip van een waterdrukproef, van de houder worden opgelegd.

§ 2. Het in § 1 bedoelde onderzoek omvat:

1° het nazicht van de naleving van de voorschriften van dit besluit en van de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning;

2° het nazien van de veiligheidstoestellen; wat de veiligheidskleppen betreft, worden deze tenminste om de tien jaar herafgesteld; alle kleppen moeten uitwendig zijn en voorzien zijn van een adapter binnen een termijn van 10 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit;

3° het nagaan van de uitwendige invreting van de platen van de houders; wat de ingegraven houders zonder kathodische bescherming betreft wordt dit onderzoek verricht met behulp van ultrasonore stralingen of van elk ander procédé dat de erkende milieudeskundige als toereikend beschouwt; wat de ingegraven houders met kathodische bescherming betreft, volstaat het de kathodische bescherming jaarlijks door een erkend milieudeskundige te laten nazien.

§ 3. Ter gelegenheid van elk onderzoek stelt de milieudeskundige een verslag op waarin melding wordt gemaakt van de staat van bewaring van de houder respectievelijk van de werking van de kathodische bescherming, alsook van zijn vaststellingen betreffende de naleving van de reglementaire voorschriften en van de opgelegde voorwaarden.

Bovendien bepaalt hij, in dat verslag, de termijn gedurende welke, naar zijn mening, de houder nog veilig kan gebruikt worden voordat hij aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden.

De exploitant houdt de attesten van goedkeuring en de verslagen van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 4. Voor vacuüm-geïsoleerde houders wordt de opslagplaats om de twee jaar door een bevoegd deskundige nagezien. De veiligheidskleppen zullen om de drie jaar worden vervangen door veiligheidskleppen afgesteld onder toezicht van een erkend milieudeskundige. De opslagplaatsen van brandbare of oxyderende gassen zullen tenminste om de zes jaar door een erkend milieudeskundige worden onderzocht. Deze periode van zes jaar gaat in vanaf de datum van in werkingtreding van dit reglement.

De vacuüm-geïsoleerde houders dienen geen intern nazicht te ondergaan indien de binnenmantel uit roestvrij staal of aluminium bestaat of indien het dauwpunt van het opgeslagen produkt lager is dan -10°C . Ter gelegenheid van dit onderzoek stelt de erkende milieudeskundige een verslag op dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.16.6.9.

Vullen van de houders.

§ 1. Nauwkeurige en schriftelijke onderrichtingen worden aan de aangestelde gegeven voor de verschillende te verrichten handelingen. Een aangestelde moet voortdurend aandachtig toezicht houden op de behandelingen die aan de gang zijn.

§ 2. Bij het vullen van de houders mag het percentage van vulling van de hierna opgegeven tabel in functie van de dichtheid van de vloeistof op 15°C niet overschreden worden, het percentage van vulling zijnde het quotiënt van het gewicht van de ingehouden vloeistof en het gewicht water dat de houder zou kunnen bevatten:

1° maximum percentage van vulling van de houders voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan:

dichtheid van het gas of van het mengsel op 15°C	bovengrondse houders		ingegraven houders alle inhoudsvermogens
	van 0 tot $4,5\text{ m}^3$	groter dan $4,5\text{ m}^3$	
0,497 - 0,504	41 %	44 %	45 %
0,505 - 0,511	42 %	45 %	46 %
0,512 - 0,520	43 %	46 %	47 %
0,521 - 0,528	44 %	47 %	48 %

dichtheid van het gas of van het mengsel op 15°C	bovengrondse houders		ingegeven houders alle inhouds- vermogens
	van 0 tot 4,5 m ³	groter dan 4,5 m ³	
0,529 - 0,537	45 %	48 %	49 %
0,538 - 0,545	46 %	49 %	50 %
0,546 - 0,553	47 %	50 %	51 %
0,554 - 0,561	48 %	51 %	52 %
0,562 - 0,568	49 %	52 %	53 %
0,569 - 0,576	50 %	53 %	54 %
0,577 - 0,585	51 %	54 %	55 %
0,586 - 0,592	52 %	55 %	56 %
0,593 - 0,601	53 %	56 %	57 %
0,602 - 0,609	54 %	57 %	58 %
0,610 - 0,618	55 %	58 %	59 %
0,619 - 0,627	56 %	59 %	60 %
0,628 - 0,635	57 %	60 %	61 %

2° voor niet gekoelde vloeibaar gemaakte gassen, andere dan handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan, is het maximum vullingspercentage gelijk aan 95 % van de densiteit bij 50 °C voor houders met een inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 5 m³ en aan 95 % van de densiteit bij 40 °C voor houders met een inhoudsvermogen groter dan 5 m³.

§ 3. Het is verboden een niet gekoelde en niet-vacuümgeïsoleerde houder, zelfs gedeeltelijk, te vullen met een vloeistof waarvan de dampspanning, bij 50°C voor de houders met een inhoudsvermogen van minder dan 5.000 l, en bij 40°C voor de houders met een inhoudsvermogen van minstens 5.000 l, hoger is dan de maximum dienstdruk waarvoor de houder werd afgenomen.

LPG-systemen mogen slechts met vloeistof worden gevuld nadat ze vooreerst met de gasfase op minimale druk zijn gebracht.

§ 4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten de slangen die voor het vullen aangewend worden slechts in open lucht gebruikt worden.

Voor de in de 3de klasse ingedeelde opslagplaatsen kan de erkende milieudeskundige toestemming verlenen om een gedeelte van de slang niet in open lucht te gebruiken. Deze toestemming dient uitdrukkelijk vermeld in het verslag van onderzoek van de opslagplaats.

§ 5. Het is verboden een vaste houder te vullen die zichtbare gebreken vertoont die de veiligheid kunnen schaden of die niet het voorwerp uitmaakt van een verslag opgesteld door een erkend organisme of een erkende milieudeskundige, verslag waaruit blijkt dat de opslagplaats voldoet aan de reglementaire voorschriften en aan de opgelegde voorwaarden.

Art. 5.16.6.10.*De elektrische installatie.*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties zijn de volgende voorschriften van toepassing op de elektrische installaties voor opslagplaatsen van gasen behorende tot groep 1:

1° binnen de veiligheidszones, begrensd door de afstandsregels tot lokalen zonder open vuurverbod, opgenomen in artikel 5.16.6.3. betreffende gasen andere dan vloeibaar gemaakte handelspropan, -butaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders, en in art. 3 van het hogervermelde koninklijk besluit van 21 oktober 1968, wordt het aantal elektrische apparaten beperkt tot het hoogst nodige minimum; enkel laagspanningsstroom is er toegelaten; ontladingslampen van de categorieën A en B zijn evenwel toegelaten;

2° voor de voeding van de motoren met een minimum vermogen van 100 pk mag de voedingsspanning tussen de fazen 3.000 Volt bedragen, onder volgende voorwaarden:

a) de hele installatie is gepantserd;

b) de dispersieweerstand van de aarding bedraagt maximum 1 Ohm;

3° een buiten de in sub 1° bedoelde ruimten geplaatste schakelaar, die alle polen uitschakelt, moet het mogelijk maken de installatie volledig af te zonderen;

4° de hele elektrische installatie of elk onderdeel van de installatie mag slechts dienen voor het bedienen of beschermen van de elektrische toestellen gebruikt in bedoelde installaties;

5° de wijze van beveiliging van de elektrische toestellen voor opslagplaatsen voor handelsbutaan, -propan en mengsels daarvan moet zijn:

a) hetzij de intrinsieke veiligheid, bepaald in de norm NBN 683;

b) hetzij de ontploffingsvaste omhulsels bepaald in de norm NBN 286;

c) hetzij de omhulsels met inwendige overdruk, bepaald in de norm NBN 716;

d) hetzij de zandvulling;

6° de elektrische toestellen mogen slechts gebruikt worden binnen de perken van de toepassing waarvoor ze werden vervaardigd;

7° de enige toegelaten montages voor de elektrische leidingen zijn de volgende:

a) de montage onder TIAF buizen, bepaald in de norm NBN 45;

- b) de kabels met minerale isolatie, bepaald in de norm NBN 693;
- c) de kabels waarvan de isolering beschermd is door een waterdichte geaarde bewapening;
- d) de gepantserde soepele geaarde kabels.

§ 2. Iedere andere montage of toestel dan deze opgelegd in § 1, zijn toegelaten indien zij dezelfde waarborgen inzake hermetische dichtheid en mechanische weerstand bieden.

§ 3. De installatie en het onderhoud van de elektrische toestellen beveiligd zoals bepaald in § 1, worden toevertrouwd aan bevoegd personeel, dat op de hoogte wordt gehouden van de bijzondere veiligheidsregels eigen aan dit materiaal.

Elke herstelling die een deel van het materiaal betreft, dat essentieel is voor het behoud van de veiligheidsinrichting volgens een van de wijzen van beveiliging voorzien onder § 1, wordt uitgevoerd in een gespecialiseerd werkhuis, zo nodig bij of onder toezicht van de constructeur.

Art. 5.16.6.11.

Pijpleidingen en slangen voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders.

§ 1. Voor wat de pijpleidingen betreft, is de maximum dienstdruk als volgt te bepalen:

1° voor de elementen in contact met niet ontspannen gassen (vloeibare fase en/of gasvormige fase): de in bijlage 5.16.4., § 3 aangeduide waarde verhoogd met de grootste overdruk die door eventuele compressoren of pompen kan worden veroorzaakt;

2° voor de elementen in contact met het ontspannen gas: de maximum druk die na die ontspanner kan voorkomen.

§ 2. De vaste pijpleidingen zijn vervaardigd uit metalen naadloze buizen. Deze leidingen en hun koppelingen zijn opgevat en verwezenlijkt voor een in § 1 vastgestelde dienstdruk.

§ 3. De vaste pijpleidingen die in contact zijn met niet ontspannen gassen zijn uit staal vervaardigd. De buizen zijn van een kwaliteit ten minste gelijk aan de klas C van het verslag nr. 70 van het Belgisch Instituut voor Normalisatie. Andere materialen mogen eveneens worden aangewend op voorwaarde dat zij gelijkwaardige kwaliteitseisen waarborgen.

§ 4. De slangen, voorzien van hun koppelingen, zijn ontworpen en vervaardigd om slechts te barsten bij de volgende drukkingen:

1° viermaal de in § 1 bepaalde maximum dienstdruk, voor de slangen met een diameter kleiner dan 2,5 duim;

2° driemaal de in § 1 bepaalde maximum dienstdruk, voor de slangen met een diameter groter of gelijk aan 2,5 duim.

§ 5. De slangen voorzien van hun koppelingen en de vaste pijpleidingen na het monteren, worden onderworpen aan een proefdruk gelijk aan 1,5 maal de in § 1 bepaalde maximum dienstdruk met een minimum van 3 kg/cm². Deze proef wordt zo uitgevoerd dat de dichtheid en ook de afwezigheid van vervormingen en van eventuele fouten die de veiligheid zouden kunnen schaden zo nauwkeurig mogelijk nagegaan worden. Voor de aftapslangen voorzien van hun koppelstukken aangesloten op de vloeibare fase is deze proef ten minste ieder jaar te hernieuwen; ze heeft plaats aan de maximum dienstdruk bepaald in § 1.

§ 6. De nodige maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat in de leidingen van de vloeibare fase drukkingen zouden kunnen ontstaan die de maximumdienstdruk van de leiding met meer dan 20 % overtreffen.

§ 7. De ondergrondse leidingen zijn beschermd door middel van een bekleding gevormd door minstens twee lagen jutte door-drenkt met asfalt en door een laag warm aangebrachte asfalt, of met gelijk welke andere bekleding die op gebied van bescherming tegen invreting gelijkwaardige hoedanigheden bezit.

§ 8. Al de onderdelen van de installatie, zoals afsluitkranen, ontspanners, kleppen, ventielen, slangen, dichtingen, zijn opgevat en vervaardigd voor hun gebruik voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen.

§ 9. De exploitant is in het bezit van een, ofwel door de installateur, ofwel door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk, ondertekend en gedagtekend attest, waarin verklaard wordt dat de voormelde bepalingen nageleefd zijn. De exploitant houdt dit attest ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.16.6.12.

Herstelling van de houders voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoeelde houders.

§ 1. Vóór elke herstelling die tot risico aanleiding kan geven moet de houder geledigd worden. Hij moet van het overige van de installatie door blindflenzen afgesloten worden.

De houder wordt degelijk gereinigd.

§ 2. Voordat om het even wie de houder binnengaat, moet de atmosfeer van de houder door een bevoegde persoon met de explosiemeter gecontroleerd worden om de afwezigheid van ontvlambare dampen na te gaan.

§ 3. Wanneer de uit te voeren werken het gebruik van een vlam of op gloeihitte verwarmde voorwerpen omvatten, of vonken kunnen veroorzaken, wordt verse stoom in de houder en de buisleidingen ingeblazen, tot de volledige ontruiming van alle sporen van ontvlambaar gas. Mits toestemming van de Afdeling Milieuvergunningen mogen andere evenwaardige ontgassingstechnieken worden aangewend.

§ 4. De stoom zal slechts ingeblazen worden wanneer men er zeker van is dat de houder geen ontvlambaar mengsel kan inhouden. In dat geval zal het inblazen van een inert gas elk spoor van ontvlambaar gas verwijderen. Wanneer het inblazen van stoom of inert gas beëindigd is zal de houder gedurende ten minste twee uur zorgvuldig verlucht worden.

§ 5. Wanneer de uit te voeren werken het gebruik niet behelzen van een vlam of op gloei-hitte gebrachte voorwerpen, en geen vonken kunnen veroorzaken, mag het gebruik van verse stoom vervangen worden door een verluchting van voldoende duur ofwel wordt de houder gedurende vierentwintig uur met stromend water gespoeld.

§ 6. Indien in de houder gebruik gemaakt wordt van elektrische toestellen, dan zijn deze van één der typen voorzien in artikel 5.16.6.14. behalve wanneer de houder geheel ontgast werd. De voedingsspanning van de draagbare lampen is kleiner dan 50 V bij gelijkstroom en kleiner dan 25 V bij wisselstroom.

§ 7. Gedurende het reinigen en het herstellen moet een luchttocht onderhouden worden in de houder.

§ 8. Het aanbrengen van iedere wijziging aan de houder en het lassen van bijhorigheden op de houder moeten aan de voorafgaande toestemming van een erkende milieudeskundige onderworpen worden.

Art. 5.16.6.13.

Afsluiting van houders voor vloeibaar gemaakt handelspropan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders.

De pompen en de houders worden omringd door een stevige en onbrandbare afsluiting. De toegang binnen deze afsluiting is verboden aan elke persoon die er door zijn dienst niet geroepen is. Het toegangsverbod wordt op zichtbare wijze op de afsluiting vermeld.

Wat de houders met een inhoudsvermogen kleiner of gelijk aan 3.000 liter betreft, mag deze afsluiting afgeschaft worden, op voorwaarde dat de bijhorigheden, die zouden kunnen lekken, van een beschermingskap voorzien zijn.

Art. 5.16.6.14.

Bescherming tegen brand.

§ 1. Binnen de zone van de opslagplaatsen voor gassen gerangschikt in groep 1 of in groep 2, begrensd door de afstanden bepaald in de artikelen 5.16.6.3. en 5.16.6.4., is het verboden te roken, met brandende voorwerpen binnen te dringen, vuur te maken, verdampers met blote vlam te gebruiken, hout, houtkrullen en andere gemakkelijke brandbare stoffen, gedroogd gras en struikgewas inbegrepen, te laten liggen.

Het rookverbod en het verbod vuur of open vlam te gebruiken wordt op de houders of in de nabijheid ervan in overeenstemming met de reglementair voorgeschreven pictogrammen aangegeleid.

§ 2. In de in § 1 bedoelde zone is de aanwezigheid van rioleringsputten of van aansluitingen met de rioleringen verboden tenzij ze uitgerust zijn met een luchtafsnijder waarvan de werking in alle omstandigheden verzekerd is.

§ 3. De houders, steunen en metalen toebehoren van gassen gerangschikt in groep 1, worden met de aarde verbonden, zodanig dat de statische elektriciteit, die eventueel ontwikkeld wordt, afgeleid wordt.

Bij het overtappen moeten de tankwagens en de spoortankwagens onder dezelfde spanning staan als de buisleidingen van de vaste installatie.

Zij worden onbeweeglijk gemaakt door middel van remmen en aangepaste wiggen.

§ 4. Nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de te nemen maatregelen, in geval van gaslek of in geval van brand, worden aan een verantwoordelijke aangestelde of zijn plaatsvervanger gegeven.

§ 5. Blustoestellen van een aan de gewenste dienst aangepast model, blustoestellen die steeds in een goede staat van werking gehouden worden, of water-schuimbrandpompen in aantal en met een debiet in verhouding tot de belangrijkheid van de opslagplaats, worden op gepaste en gemakkelijk te bereiken plaatsen opgesteld.

Wat de opslagplaatsen met een totaal inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 3.000 liter betreft, wordt dit voorschrift slechts opgelegd gedurende het vullen.

Art. 5.16.6.15.

Onderhoud.

De houders worden in goede staat gehouden.

Elk gebrek dat de veiligheid van de burens of het personeel in gevaar kan brengen wordt onmiddellijk verholpen.

De beschermingsbekleding op de bovengrondse buisleidingen en houders wordt in goede staat gehouden.

Art. 5.16.6.16.

Inbedrijfstelling van de opslagplaatsen.

De opslagplaatsen mogen niet in bedrijf gesteld worden alvorens de exploitant in het bezit is van een verslag, opgesteld door een erkende milieudeskundige, waaruit blijkt dat de opslagplaats voldoet aan de voorschriften van dit besluit alsmede aan de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning. De exploitant houdt het attest van goedkeuring van de houder en het verslag van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.16.6.17.*Bestaande opslagplaatsen*

De opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen bedoeld in artikel 5.16.6.1., § 2 moeten beantwoorden aan de voorschriften van de artikelen 5.16.6.1, 5.16.6.2., 5.16.6.3., 5.16.6.8., 5.16.6.9., 5.16.6.10, 5.16.6.11, §§ 4, 5, 6, 7, 8 en 9, 5.16.6.12, 5.16.6.13., 5.16.6.14. en 5.16.6.15., alsook aan de volgende voorschriften:

1° de houder draagt de volgende identificatiemerken: nummer, maximum dienstdruk, proefdruk, letter E gevolgd door de datum van de proef en door de ijkstempel van de erkende milieudeskundige; deze merken worden er ten laatste ter gelegenheid van het eerste onderzoek van de erkende milieudeskundige op aangebracht, tenzij de houder reeds bij de bouw door een erkend milieudeskundige werd nagezien en voorzien is van de voormelde letter E gevolgd door de datum van de proef en de ijkstempel van de erkende milieudeskundige; dit eerste onderzoek moet ten laatste binnen de termijnen vastgesteld in artikel 5.16.6.12. na de datum van inwerkingtreding van dit besluit plaatshebben;

2° het sub 1° bedoelde onderzoek omvat:

a) het nazicht van de naleving van de voorschriften van dit besluit en van de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning;

b) het nazien van de veiligheidstoestellen;

c) het onderzoek van de houder om zich ervan te verzekeren dat hij voldoende veiligheidswaarborgen biedt;

3° met het oog op dat eerste onderzoek bezorgt de eigenaar van de houder aan de erkende milieudeskundige alle documenten die het mogelijk kunnen maken over de veiligheid van de houders te oordelen; bij gebrek aan bewijskrachtige documenten gaat de erkende milieudeskundige over tot een grondig onderzoek van de houder en tot elke andere controle die hij nodig acht;

ter gelegenheid van dat onderzoek stelt de milieudeskundige een verslag op met zijn vaststellingen betreffende de naleving van de reglementaire voorschriften en van de opgelegde voorwaarden; hij bepaalt in dat verslag de termijn gedurende dewelke, naar zijn mening, de houder nog veilig kan gebruikt worden voordat hij aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden;

4° de exploitant houdt het eventuele attest van goedkeuring van de houder en het verslag van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende ambtenaar.

HOOFDSTUK 5.17. GEVAARLIJKE STOFFEN

Art. 5.17.0.1..

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 17 van de indelingslijst.

Afdeling 5.17.1. Industriële activiteiten en opslagplaatsen met risico's van zware ongevallen (subrubriek 17.2); Industriële produktie en opslagplaatsen van bepaalde gevaarlijke stoffen (subrubrieken 17.3.1, 17.3.2 en 17.3.3)

Art. 5.17.1.1.

Toepassingsgebied

§ 1. De voorschriften van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 17.2, 17.3.1, 17.3.2 en 17.3.3 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op de opslagplaatsen van zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare, ontvlambare en brandbare vloeibare koolwaterstoffen die tevens vallen onder het toepassingsgebied van afdeling 5.17.2. van dit hoofdstuk. Voor deze opslagplaatsen gelden de voorwaarden van afdeling 5.17.2.

§ 3. De bepalingen van de artikelen 5.17.1.3., 5.17.1.4., 5.17.1.5., 5.17.1.9. en 5.17.1.10. van deze afdeling zijn niet van toepassing op stoffen die volgens art. 5.17.1.2. § 2 zijn gerangschikt onder groep 4.

Art. 5.17.1.2.

Indeling gevaarlijke stoffen

§ 1. Voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling worden de gevaarlijke stoffen als volgt in groepen gerangschikt:

1° groep 1: zeer licht en licht ontvlambare stoffen, omvattende:

- a) stoffen die alleen zeer licht of licht ontvlambaar zijn (gevaarsrisico F of F+);
- b) zeer licht en licht ontvlambare schadelijke stoffen (gevaarsrisico's F of F+ en Xn);
- c) zeer licht en licht ontvlambare giftige stoffen (gevaarsrisico's F of F+ en T);
- d) zeer licht en licht ontvlambare zeer giftige stoffen (gevaarsrisico's F of F+ en T+);

2° groep 2: toxische stoffen, omvattende:

- a) stoffen die alleen schadelijk zijn (gevaarsrisico Xn);
- b) stoffen die alleen giftig zijn (gevaarsrisico T);
- c) stoffen die alleen zeer giftig zijn (gevaarsrisico T+);

3° groep 3: oxyderende stoffen, omvattende:

- a) stoffen die alleen oxyderend zijn (gevaarsrisico O);
- b) stoffen die zowel oxyderend als giftig zijn (gevaarsrisico's O en T);
- c) stoffen die zowel oxyderend als zeer giftig zijn (gevaarsrisico's O en T+);

De in het eerste lid vermelde gevaarsrisico's betreffen de risico's gedefiniëerd in deel II van bijlage 7 bij titel I van het VLAREM.

§ 2. In groep 4 worden alle stoffen gerangschikt welke niet voldoen aan de in deel II van bijlage 7 bij titel I van het VLAREM gestelde eigenschappen.

§ 3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning worden de ontplofbare stoffen gerangschikt onder de oxyderende stoffen, voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling die betrekking hebben op afstandsregels.

Art. 5.17.1.3.

Verbodsbepalingen

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.17.1.1. te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een gebied ander dan een industriegebied alsmede in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;

2° waarvan de bedrijfsgebouwen, parkeer- en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van:

- a) een woongebied;
- b) een parkgebied;
- c) een recreatiegebied.

§ 2. De productie en opslag van de volgende stoffen is verboden behoudens wanneer de productie en/of opslag van een of meer ervan uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten:

1° methylbromide;

2° dicyaan, cyaanwaterstof (blauwzuur) en zijn zouten (cyaniden);

3° organische cyaanverbindingen (nitrilen).

§ 3. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet:

1° voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan, zoals bepaald in art. 3.2.1.1.;

2° voor gevaarlijke stoffen en preparaten welke in een dusdanige fysico-chemische toestand verkeren dat zij geen eigenschappen bezitten die een zwaar ongeval met zich kunnen meebrengen;

3° voor de in de in klasse-2 of -3 ingedeelde opslaginrichtingen zoals bedoeld in de rubrieken 17.3.2. en 17.3.3.

4° voor gevaarlijke stoffen en preparaten die behoren tot de eigenlijke exploitatie van een grondwaterwinning voor openbaar nut.

Art. 5.17.1.4.

Identificatiebord

§ 1. Bij de ingang van de in 1° klasse ingedeelde inrichtingen, en tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, wordt een identificatie- en informatiebord van tenminste 1 m² grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar tenminste de volgende vermeldingen voorkomen:

1° de vermelding

- "VR-PLICHTIG BEDRIJF" samen met het adres van de inrichting, wanneer het overeenkomstig art. 8 van Titel I van het VLAREM om een VR-plichtig bedrijf gaat dan wel
- "GEVAARLIJKE STOFFEN", voor de andere inrichtingen, bedoeld onder deze afdeling;

2° de naam, adres en telefoonnummer van de exploitant;

3° de volgende vergunningsgegevens:

- a) de instantie die de milieuvergunning heeft afgeleverd;
- b) de datum van de milieuvergunning alsmede de begin- en einddatum van de vergunningstermijn;

4° het adres en het telefoonnummer van de toezichthoudende overheid;

5° het telefoonnummer van contactpersonen en voor noodgevallen (brandweer).

Omheining

§ 2. De volledige inrichting moet voorzien zijn van een omheining van tenminste 2 m hoogte ten einde het terrein voor onbevoegden ontoegankelijk te maken. Dit voorschrift geldt niet voor de in klasse-3 ingedeelde opslaginrichtingen van rubriek 17.3.3.

Situatieplan

§ 3. Bij de toegang tot de inrichting, gelegen op het vergunde exploitatieadres, bevindt zich een voor de hulpdiensten gemakkelijk bereikbare brandvrije ophangkast waarin een actueel en zo nodig bijgewerkt situatieplan van de inrichting is opgeborgen. Op dit situatieplan dienen voor alle opslagplaatsen van gevaarlijke stoffen aanwezig in de inrichting duidelijk aangeduid:

1° de juiste liggingsplaats;

2° de chemische en/of technische benaming van de gevaarlijke stof, met de vermelding van de in artikel 5.17.1.2. bedoelde groep of subgroep waaronder zij is gerangschikt en met vermelding van het UN-nummer en ADR-code;

3° de vermelding of het gaat om een opslag in:

- a) verplaatsbare recipiënten;
- b) vaste bovengrondse houders;
- c) vaste ingegraven houders;
- d) vaste niet ingegraven ondergrondse houders;

4° de maximum opslagcapaciteit in kg of ton;

5° de normale opslagtemperatuur in ° C en -druk in Pascal.

§ 4. De in § 3 bedoelde ophangkast draagt de volgende vermelding, aangebracht in zwarte letters van tenminste 8 cm hoogte op een gele achtergrond: "GS-SITUATIEPLAN". In geval deze ophangkast op slot wordt gehouden, dient:

1° ofwel de desbetreffende vergrendelingssleutel in de onmiddellijke nabijheid van bedoelde ophangkast bewaard achter een in geval van nood met een hamertje te breken beschermglas.

2° ofwel de kast afgesloten te zijn met een beschermglas dat in geval van nood met een hamertje kan worden gebroken.

Art. 5.17.1.5.

Inrichting opslagplaatsen

§ 1. Indien in de inrichting stoffen, gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.17.1.2. bedoelde groepen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende compartimenten, waarbij in elk compartiment enkel stoffen gerangschikt in eenzelfde groep mogen worden opgeslagen.

Tussen deze verschillende compartimenten dienen minimum de in artikel 5.17.1.6. aangegeven afstanden te bestaan. In de milieuvergunning kunnen vanuit veiligheidsoverwegingen afstanden worden opgelegd die groter zijn dan voormelde minimale scheidingsafstanden, desgevallend en inzonderheid steunend op de resultaten van het veiligheidsrapport.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 mogen stoffen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.17.1.2. bedoelde groepen wel samen in éénzelfde compartiment worden opgeslagen op voorwaarde dat de in de artikel 5.17.1.6. aangegeven minimumafstand tussen deze groepen nul bedraagt.

§ 3. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en de schermen voorgeschreven door artikel 5.17.1.6. is het verboden enige fabricatie- of andere behandelingsoperatie uit te voeren.

§ 4. De stoffen en produkten mogen niet buiten de daartoe bestemde verwerkings- en opslagruimte worden opgeslagen.

De verplaatsbare lege gecontamineerde recipiënten die gevaarlijke stoffen hebben ingehouden worden binnen hun respectieve stockeringszones opgeslagen op een hiervoor voorbehouden plaats die als dusdanig duidelijk is aangegeven.

De opslag- en stockeringszones, of de speciaal daartoe voorziene inrichtingen, voor gevaarlijke stoffen worden aangegeven door middel van wanden, veiligheidsschermen, markeringen op de grond, kettingen of vaste afbakeningen op 1 m hoogte. Indien de opslagplaats zich in een gebouw of op een plaats bevindt dat/die voor onbevoegden toegankelijk is, dient deze opslagplaats of de stockeringszones afgesloten met een hekwerk van onbrandbaar materiaal van tenminste 2 m hoogte.

§ 5. De nodige voorzorgsmaatregelen dienen getroffen om te vermijden dat stoffen of produkten met elkaar in contact komen waarbij gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden of

die met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen of die samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken.

Art. 5.17.1.6.

Afstandsregels en veiligheidsscherm

§ 1. Tussen een stockeringszone, of een speciaal daartoe voorziene inrichting, voor stoffen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.17.1.2. bedoelde groepen enerzijds en de stockeringszones, of een speciaal daartoe voorziene inrichting, voor stoffen gerangschikt in andere van de in dat artikel bedoelde groepen alsmede de hierna vermelde elementen anderzijds, dient een minimale scheidingsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals hierna aangegeven.

De te hanteren scheidingsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel, opgenomen in bijlage 5.17.1.

Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig deze bijlage verschillende scheidingsafstanden. Voor opslagcapaciteiten van meer dan 250.000 kg wordt de minimale scheidingsafstand, die groter moet zijn dan deze bedoeld sub 5) van bijlage 5.17.1., opgelegd in de milieuvergunning.

§ 2. De in § 1 aangegeven afstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde stockeringszone en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in § 1 voorgeschreven minimale scheidingsafstanden.

§ 3. Het in § 2 bedoelde veiligheidsscherm is ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een dikte die een equivalente vuurweerstandscoefficiënt hebben. Het scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de opgeslagen recipiënten of houders met minimaal 0,5 m overschrijden.

Art. 5.17.1.7.

Beheersing brandrisico

§ 1. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen bij de opslag en behandeling van ontplofbare, zeer licht, licht en ontvlambare produkten. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§ 2. De verwarming van de lokalen of de plaatsen waar gevaarlijke stoffen worden opgeslagen, gebruikt en/of geproduceerd, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§ 3. In/op de in § 2 bedoelde lokalen respectievelijk plaatsen:

1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters of met reglementaire pictogrammen op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van onbrandbare materialen te zijn.

§ 4. Het is verboden ontvlambare stoffen of produkten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

Art. 5.17.1.8.

Lawaaibeheersing

Onverminderd de bepalingen van Hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Art. 5.17.1.9.

Beheersing luchtemissies

§ 1. De dampen, uitwasemingen en stofhoudende afvalgassen moeten op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en zo nodig naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt. In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd. De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§ 2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningsstelsel, bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Art. 5.17.1.10.

Produktregistratie

§ 1. Onverminderd de verplichtingen uit artikel 7 van Titel I van het VLAREM moet de exploitant van een in de 1° klasse

ingedeelde inrichting, tenzij anders bepaald in de vergunning, een register bijhouden waarin tenminste de volgende gegevens zijn vermeld:

1° gegevens omtrent de vervaardigde, respectievelijk in de inrichting binnengekomen gevaarlijke stoffen:

per soort van de in artikel 5.17.1.2., § 1 bedoelde groepen en subgroepen van gevaarlijke stoffen, de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, die in de inrichting wordt geproduceerd, respectievelijk binnengebracht;

2° gegevens omtrent de opslag:

een afschrift van het situatieplan bedoeld in artikel 5.17.1.4, § 3;

3° gegevens omtrent de afvoer uit de inrichting:

per soort van de in artikel 5.17.1.2., § 1 bedoelde groepen en subgroepen van gevaarlijke stoffen:

- a) de hoeveelheid die als afval dient verwijderd;
- b) de hoeveelheid die als produkt of grondstof aan derden is geleverd.

§ 2. Het in § 1 bedoelde register wordt ter plaatse ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en dit gedurende een periode van ten minste 3 jaar.

Art. 5.17.1.11.

Inkuiping en opvang lekken

§ 1. De constructie van alle ruimten voor de behandeling en opslag van gevaarlijke stoffen is zodanig dat accidenteel gemorste stoffen en lekvloeistoffen in een opvanginrichting terecht komen en vervolgens via opvanggoten naar één of meerdere opvangputten geleid worden.

De opslag zelf in die ruimten van de vaste stoffen in bulk die uitloogbare gevaarlijke stoffen bevatten zoals gedefinieerd in artikel 4.1.7.1. moet gebeuren volgens de voorschriften van afdeling 4.1.7. Hetzelfde geldt voor de bovengrondse tanks en/of vaten zelf die gevaarlijke stoffen bevatten zoals gedefinieerd in artikel 4.1.7.2. en die geplaatst worden in die ruimten.

§ 2. In geval er vastgesteld wordt dat een doos, bus, vat, tank of recipiënt lekt, moet de inhoud hiervan onmiddellijk in een andere geschikte houder worden overgepompt of overgeladen. Gemorste droge stoffen op de vloeren moeten terstond droog worden opgenomen. Gemorste vloeistoffen moeten terstond worden geïmmobiliseerd en in een speciaal daartoe bestemd vat worden gebracht. In de inrichting moeten daartoe de nodige interventiemiddelen, zoals absorptie- en neutralisatiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

§ 3. De in § 1 bedoelde opvanginrichting mag op geen enkele manier in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewater.

§ 4. De nodige voorzieningen dienen in de inrichting aanwezig te zijn om in geval van brand het wegvloeien van verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd.

§ 5. De opvangputten moeten regelmatig, en tenminste na elke calamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§ 6 In geval de inrichting is gelegen binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III, moet de exploitant binnen een termijn van drie jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit een verslag van een architect, bouwkundig ingenieur of industrieel ingenieur in de bouwkunde inzake de staat en onderhoud van de door dit reglement voorgeschreven inkuipingen en opvangputten ter beoordeling voorleggen aan de toezichthoudende overheid.

Art. 5.17.1.12.

Informatie personeel

De personen, tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde gevaarlijke stoffen en de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe dient een schriftelijke instructie verstrekt.

Afdeling 5.17.2. Opslag van licht ontvlambare, ontvlambare en brandbare vloeistoffen

Subafdeling 5.17.2.1. Algemene bepalingen

Art. 5.17.2.1.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 17.3.4, 17.3.5, 17.3.6 en 17.3.7 van de indelingslijst.

Art. 5.17.2.1.2.

Behandeling en toestellen

§ 1. In de voor de behandeling van P1-, P2-, P3- en/of P4-produkten bestemde lokalen is het verboden vuur te maken, eender welke vlam binnen te brengen of te roken tenzij de vuur- of vonkenverwekkende werkzaamheden het voorwerp hebben uitgemaakt van een door de veiligheidsverantwoordelijke van het bedrijf te verlenen toelating (vuurvergunning). Dit verbod wordt aangeduid door het desbetreffend reglementair voorgeschreven pictogram. In die lokalen mag bovendien geen enkele voorraad van vaste brandbare stoffen als hout, katoen, lommen, enz., voorhanden zijn. De verplichting tot het aanbrengen van het voorgeschreven pictogram "rookverbod" is niet van toepassing wanneer dit pictogram is aangebracht bij de ingang van het bedrijf en wanneer dit vuur- en rookverbod geldt voor het ganse bedrijf.

§ 2. Het vullen en het ledigen van de houder voor de beschouwde vloeistoffen mogen enkel geschieden met behulp van buizen of slangen, die op stevige en volledig dichte wijze aan de houder bevestigd zijn.

§ 3. De toestellen voor het behandelen, peilen, overtappen, enz., van P1- of P2-produkten moeten uit niet-brandbare materialen zijn. De peiltoestellen met een inhoudsvermogen van 25 liter of minder mogen evenwel uit glas zijn, op voorwaarde dat zij goed beschermd worden door metalen traliewerk wanneer hun inhoudsvermogen meer dan 5 liter bedraagt. De bescherming van het glaswerk mag gebeuren op een manier die op gebied van mechanische bescherming evenwaardige waarborgen biedt als het voorgeschreven metalen traliewerk. Zij mogen enkel op het ogenblik van het debiet met vloeistof gevuld worden.

Doch wanneer deze toestellen bestemd zijn tot het debiet van in het klein verkochte P1- en P2-produkten mogen zij geen maatreservoir met een inhoudsvermogen van meer dan 10 liter hebben en moeten zij daarenboven al de waarborgen van weerstand en van dichtheid bieden.

§ 4. Bij verdeelinstallaties voor de bevoorrading van voertuigen met P1- of P2-produkten dienen bij onbewaakt afleveren van deze produkten alle pompen voorzien van toestellen waardoor bij brand aan deze verdelingsapparaten het automatisch stilvallen ervan wordt verzekerd.

§ 5. Alle verdelingstoestellen moeten van op een voldoende ver verwijderde en steeds gemakkelijk te bereiken plaats manueel kunnen worden stilgelegd.

Elektrisch gedreven pompen beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen reglement op de elektrische installaties, in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§ 6. Het bevoorraden van eender welk voertuig geschiedt slechts na het stilleggen van de motoren van dit voertuig.

§ 7. Bij verdeling door middel van druk op de in de houder bevatte vloeistof, met een vlampunt beneden 21°C:

- 1° dienen de nodige maatregelen getroffen om de maximaal toegelaten druk niet te overschrijden;
- 2° mag uitsluitend een inert gas als drukkingsmiddel worden gebruikt.

Art. 5.17.2.1.3.

Aftappen van P1- en P2-produkten in verplaatsbare recipiënten zoals bussen, vaten, flessen en jerrycans

§ 1. Het aftappen van P1- en P2-produkten in verplaatsbare recipiënten moet geschieden hetzij in open lucht, hetzij in een goed geventileerd lokaal opgetrokken uit niet-brandbare materialen.

De nodige maatregelen dienen getroffen om gevaarlijke elektrostatische ladingen bij het aftappen te voorkomen.

§ 2. De vloer van het in § 1 bedoeld lokaal moet niet-brandbaar, vloeistofdicht en derwijze aangelegd zijn dat het stilstaan van de vloeistoffen en het wegvloeien ervan naar buiten vermeden wordt. Hij mag geen vonken kunnen veroorzaken met de verplaatsbare recipiënten.

§ 3. Het behandelen van de P1- en/of P2-produkten zal derwijze geschieden dat het uitstorten van de vloeistoffen op de vloer vermeden wordt. De toevallig uitgestorte vloeistof moet weggenomen worden.

§ 4. De recipiënten moeten alle dichtheidswaarborgen bieden. Deze dichtheid zal daarenboven onmiddellijk na het vullen gecontroleerd worden. De defect bevonden recipiënten zullen terstond geledigd worden en uit het lokaal, waar het vullen geschiedt, verwijderd worden.

§ 5. Zover kunstverlichting onontbeerlijk is, wordt daarvoor enkel de elektriciteit toegelaten.

§ 6. De exploitanten en de werknemers die zich bevinden in het lokaal of op de plaats bedoeld in § 1 mogen geen schoenen of klederen dragen die aanleiding tot vonkoverslag kunnen geven.

Bij de verdeelinstallaties toegankelijk voor het publiek wijzen pictogrammen volgens het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming op het brandgevaar.

§ 7. De maximum hoeveelheid P1- en/of P2-produkten (aantal verplaatsbare recipiënten, enz.) die in de lokalen waar het vullen van de verplaatsbare recipiënten geschiedt, mag voorhanden zijn, kan in de milieuvergunning worden beperkt.

§ 8. Wanneer de P1- en P2-produkten in bovengrondse houders zijn opgeslagen dient het vullen der verplaatsbare recipiënten te geschieden op een geschikte vulplaats gelegen op ten minste 10 meter van de houders of volledig buiten de inkuiping.

Art. 5.17.2.1.4.

Onderzoeken en herstellingen

§ 1. Is het nodig over te gaan tot het ontruimen of het afdalen in een inkuiping of houder die P1- en/of P2-produkten heeft bevat, dient de atmosfeer volledig vernieuwd door een krachtige ventilatie die gedurende gans de tijd van het verblijf in de put moet behouden worden.

Daarenboven mag in de put en in de omgeving ervan enkel verlichting en elektrische apparatuur gebruikt worden die elke mogelijkheid van ontvlaming van de dampen uitsluit.

Het is eveneens verboden in de omgeving van de put te roken, vuur te brengen of te ontsteken, of daar eender welk werk uit te voeren dat vonken kan verwekken die een mengsel van lucht en damp afkomstig van de opgeslagen vloeistoffen, zouden kunnen doen ontvlammen.

De nodige gastesten dienen uitgevoerd, waaronder de zuurstof-test en de explosiviteitstest.

De nodige maatregelen dienen getroffen om de hinder voor de omgeving en het leefmilieu tot een minimum te beperken. De verontreiniging van de bodem en het oppervlaktewater dient voorkomen door het reinigingswater volledig op te vangen en te verwijderen of te lozen volgens de desbetreffende reglementaire bepalingen.

§ 2. Vooraleer aan de houder of aan de tank voor P1- en/of P2-produkten enige herstelling te verrichten, moet deze van alle ontvlambare of ontplofbare dampen geledigd worden. Te dien einde dient de in het eerste lid bedoelde houder, na lediging, volledig gedroogd. Bezinkingen dienen door middel van een waterstraal verwijderd.

Daarenboven, indien de uit te voeren werken het gebruik van een vlam of van gloeiende voorwerpen vereisen ofwel vonken kunnen verwekken, dient verse stoom in de houder en in de leidingen gespoten tot alle sporen van ontvlambare dampen er uit verwijderd zijn. Na het inspuiten van stoom dient de houder gedurende minstens twee uur zorgvuldig geventileerd. Indien de uit te voeren werken het gebruik van een vlam of van gloeihete voorwerpen niet vereisen en zij geen vonken kunnen verwekken, kan het gebruik van verse stoom vermeden worden en vervangen door een voldoende lange ventilatie, ofwel dient de houder gedurende vierentwintig uur met lopend water gewassen. Tijdens de reinigings- of herstellingswerken dient in de houder een luchtstroom onderhouden.

De werken worden bij voorkeur overdag uitgevoerd, zoniet mogen enkel elektrische veiligheidslampen worden gebruikt.

Vooraleer in deze houder enig werk te verrichten, dat het gebruik van vlammen of van fel verwarmde stoffen vergt, dient de exploitant een schriftelijke instructie daartoe te verstrekken.

Van de voorschriften vermeld in § 1 en § 2 mag worden afgeweken mits de inrichting beschikt over een door het diensthoofd Veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen geviseerde procedure om dergelijke werken uit te voeren. De procedure moet inhouden dat de houder moet worden gereinigd volgens een reinigingsmethode die zowel op gebied van brand- en explosiebeveiliging, als op gebied van milieubescherming voldoende waarborgen biedt.

§ 3. Wanneer een herstellingswerkplaats voor verplaatsbare recipiënten voor P1- en/of P2-produkten aan de opslagplaats wordt toegevoegd, moet deze werkplaats opgericht worden op een volledig afgescheiden plaats, evenals de werkplaats voor het nazicht. Geen enkel P1- en/of P2-produkt mag in deze lokalen opgeslagen worden.

Art. 5.17.2.1.5.

Verlichting

De kunstmatige verlichting van de opslagplaatsen, van de verschillende lokalen voor behandeling of voor herstelling, van de onmiddellijke omgeving der opslagplaatsen en van de binnenplaatsen mag uitsluitend geschieden met behulp van elektrische toestellen die beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen reglement op de elektrische installaties (AREI).

Art. 5.17.2.1.6.

Elektrische installaties in ontplofbare atmosferen

§ 1. De elektrische installaties, toestellen en verlichtings-toestellen moeten beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen reglement op de elektrische installaties (AREI), in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§ 2. Onverminderd de reglementaire bepalingen moeten de elektrische installaties in zones waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de toevallige aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, ontworpen en uitgevoerd worden volgens de vereisten van een zoneringsplan.

§ 3. Voor installaties waarop het AREI nog niet van toepassing is, geschiedt de zone-indeling overeenkomstig de bepalingen van artikel 105 van voornoemd Algemeen reglement op de elektrische installaties.

Art. 5.17.2.1.7.

Verwarming

In de gesloten opslagplaatsen en in de verschillende zalen voor behandeling en herstelling wordt enkel de verwarming met water of met stoom ofwel de verwarming met hermetisch gesloten radiatoren, die beantwoorden aan de voorschriften van art. 5.17.2.1.6. of een gelijkwaardig systeem, toegelaten. De verwarming met warme lucht is evenwel insgelijks toegelaten indien;

- 1° de lucht, door middel van een toestel, met water of met stoom verwarmd wordt;
- 2° de verdeling van warme lucht verzekerd wordt door een drukkingstelsel, dat vóór het verwarmingstoestel geplaatst wordt.

Art. 5.17.2.1.8.

Brandvoorkoming en -bestrijding

§ 1. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing die eigen zijn aan de aanwezigheid of de exploitatie van de inrichting.

Dit houdt ondermeer in dat de nodige brandbestrijdingsmiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.

De brandbestrijdingsmiddelen moeten in goede staat van onderhoud verkeren, beschermd zijn tegen vorst, doelmatig gesigna- leerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het brandbestrijdingsmaterieel moet onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

§ 2. Het is ten strengste verboden:

- 1° te roken, vuur te maken of brandbare stoffen op te slaan boven of nabij de houders, bij de pompen, de leidingen, de verdeelzuilen, de vulplaatsen en de losplaats voor de tankwagen binnen de grenzen van zone 2 van het zoneringsplan, bepaald volgens het Algemeen reglement op de elektrische installaties;
- 2° op de plaatsen niet toegankelijk voor het publiek schoenen of klederen te dragen die aanleiding tot vonkoverslag kunnen geven .

§ 3. De onder § 2 vermelde verbodsbepalingen dienen verduidelijkt door veiligheidspictogrammen volgens het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, voor zover zij beschikbaar zijn.

Art. 5.17.2.1.9.

Toezicht

§ 1. Er dienen maatregelen getroffen om een effectief toezicht over de verschillende lokalen en opslagplaatsen van de inrichting te verzekeren.

Zodra de totale opslagcapaciteit van de inrichting voor P1- en P2-produkten 1 miljoen liter bereikt, dient het toezicht voortdurend uitgevoerd door speciale bewakers of een bewakingssysteem zoals een visuele bewaking, een brand- en produktdetectiesysteem verbonden met een permanent bemande bewakingsdienst. Het bewakingssysteem dient aangebracht in overleg met de bevoegde brandweer en een deskundige erkend voor de discipline "externe veiligheid en risico's voor zware ongevallen".

§ 2. De gebouwen, houders, indijkingen, toestellen, enz., dienen in volmaakte staat van onderhoud behouden. Elke gebrekigheid die de veiligheid van de gebouwen in het algemeen en deze van het personeel der instelling in het bijzonder kan beïnvloeden of die schade kan veroorzaken aan het leefmilieu, dient onverwijld verholpen.

Subafdeling 5.17.2.2. Opslag in verplaatsbare recipiënten van P1- en/of P2-produkten

Art. 5.17.2.2.1.

§ 1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslag in verplaatsbare recipiënten, ongeacht het individuele waterinhoudsvermogen van deze recipiënten, behorende tot een opslagplaats als bedoeld in de subrubrieken 17.3.4 en 17.3.5.

§ 2. Het opslaan van P1- en/of P2-produkten in verplaatsbare recipiënten mag enkel geschieden op plaatsen daartoe bestemd, hetzij in open lucht, in open opslagplaatsen, in gesloten opslagplaatsen of in veiligheidskasten. Het is verboden de opslagplaatsen aan te leggen in kelderverdiepingen.

§ 3. De brandweerstand van de opslagplaats moet voldoen aan volgende eisen:

- 1° de opslagplaats in een gebouw wordt gebouwd zoals voorgeschreven in artikel 52 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB);
- 2° opslagplaatsen buiten gebouwen die speciaal worden gebouwd voor de opslag van deze vloeistoffen en die niet beantwoorden aan de bepalingen van artikel 52 van het ARAB moeten zich op ten minste 10 m afstand bevinden van elk naburig gebouw.

§ 4. Deuren en vensters.

1° De deuren van de gesloten opslagplaatsen gaan open naar buiten en zijn zelfsluitend. Indien dit om bedrijfstechnische redenen vereist is, mogen de deuren tijdelijk geopend blijven.

In geval van brand moeten ze evenwel automatisch sluiten. Het gebruik van schuifwanden is niettemin toegelaten op voorwaarde dat deze wanden, of het opslaglokaal, een of meer deuren tellen die aan bovenstaande voorschriften beantwoorden.

2° De vensters moeten in niet-brandbare vaste ramen met ruiten uit gewapend glas of gelijkwaardige materialen uitgevoerd worden. De vensters die op de binnenplaatsen van de inrichting uitgeven mogen van losse ramen voorzien zijn.

§ 5. Inkuiping.

De vloer van de opslagplaatsen moet kuipvormig uitgevoerd worden en moet vervaardigd zijn uit niet-brandbare materialen. De inkuiping moet vloeistofdicht zijn en bestand tegen de erin opgeslagen vloeistof. De inkuiping moet minimaal de inhoud hebben van de grootste erin aanwezige recipiënt en ten minste gelijk zijn aan 1/4 van de totale inhoud van al de erin geplaatste recipiënten. De inhoud van de inkuiping mag tot 1/10 worden teruggebracht indien, in overleg met de bevoegde brandweer, een aangepaste brandblusinstallatie is aangebracht.

De vloer van de opslagplaats mag niet dieper dan 70 cm beneden de belendende grond liggen.

Binnen het waterwingebied en de beschermingszones moet de inhoud van de inkuiping minstens gelijk zijn aan de totale inhoud van al de erin geplaatste recipiënten.

§ 6. Ventilatie.

De opslagplaatsen van bedoelde vloeistoffen worden op afdoende wijze geventileerd. In geval van natuurlijke ventilatie worden in het benedengedeelte en in het bovengedeelte van het opslaglokaal luchtgaten gemaakt. Zij mogen door middel van holle bakstenen worden aangebracht en moeten, wanneer ze zich bevinden in de wanden die op de openbare weg uitgeven, beschermd worden door middel van een dubbel traliewerk uit stevig metaaldoek met smalle mazen, en derwijze aangelegd dat er van buiten geen voorwerpen via deze luchtgaten in het opslaglokaal kunnen geraken.

Art. 5.17.2.2.2.

§ 1. De P1- en/of P2- produkten moeten in gesloten houders uit metaal of kunststof worden bewaard in de daartoe bestemde opslagplaatsen. De vloeistoffen moeten bovendien tegen nadelige gevolgen van de inwerking van zonnestralen of de uitstraling van gelijk welke warmtebron worden beschermd. De houders moeten met de nodige voorzichtigheid worden behandeld.

§ 2. De opslag van P1- en P2-produkten met andere vloeistoffen is toegelaten mits:

1° deze laatste vloeistoffen het risico op of bij ongeval niet verhogen;

2° de nodige maatregelen voorzien zijn opdat bij het eventueel vrijkomen van produkten de houders van de P1- en/of P2- produkten niet worden aangetast;

3° er geen gevaarlijke reactie wordt aangegaan tussen de produkten onderling.

Subafdeling 5.17.2.3. Opslag in ondergrondse houders van P1- en /of P2-produkten, al dan niet deel uitmakend van een verdeelinstallatie en in ondergrondse houders van P3-produkten, deel uitmakend van een verdeelinstallatie

Art. 5.17.2.3.1.

Algemeen

§ 1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslag in ondergrondse houders, ongeacht het individuele waterinhoudsvermogen van deze houders, behorende tot een opslagplaats als bedoeld in de subrubrieken:

1° 17.3.4, 17.3.5;

2° 17.3.6, die deel uitmaken van een verdeelinstallatie zoals bedoeld in rubriek 17.3.9.

§ 2. De vereiste maatregelen worden getroffen om de houders maximaal tegen mechanische beschadiging en corrosie te beschermen.

§ 3. Vóór de plaatsing van de rechtstreeks in de grond ingegraven metalen houders met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer, en de erbij horende leidingen:

1° binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I of II;

2° in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn;

wordt de corrosiviteit van de bodem bepaald en gecategoriseerd door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige volgens de werkwijzen vermeld in bijlage 5.17.2. bij dit besluit, of een andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een bevoegd corrosiebureau of -deskundige.

Van voormelde bepaling en categorisatie mag afgezien worden wanneer de corrosiviteit van de bodem reeds werd bepaald tijdens de laatste voorbije vijf jaren.

Hierbij wordt de corrosiviteit van de bodem gecategoriseerd als 'weinig corrosief', 'matig corrosief', 'corrosief' of 'sterk corrosief' op basis van een weging van criteria zoals inzonderheid: specifieke weerstand, waterinhoud, zuurtegraad en/of buffercapaciteit, chemische samenstelling en consistentie, homogeniteit, mogelijke zwerfstromen, redox- en/of corrosie-potentiaal. De toe te passen criteria of wegingstechniek kunnen verschillen naargelang het aangewende constructiemateriaal.

De bepaling van de corrosiviteit dient uitgevoerd door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige en mag niet geschieden onder extreme omstandigheden van droogte of bij vorst.

§ 4. Het is verboden houders rechtstreeks onder een gebouw te plaatsen of onder de verticale projectie ervan. Een luifel wordt niet als een gebouw beschouwd.

§ 5. De ondergrondse houders bevinden zich tenminste op 3 meter van de grenzen van de percelen van derden. De afstand tot kelderruimten van gebouwen die tot de inrichting behoren, bedraagt tenminste 2 m. Tussen de houder en de muur van een gebouw dat tot de inrichting behoort moet een afstand van tenminste 0,75 m in acht zijn genomen. Bij plaatsing van meer dan één houder moet de onderlinge afstand tussen de houders minimum 0,5 m bedragen.

§ 6. Bij gevaar voor overstroming of hoge waterstand dienen de houders stevig door beugels aan een niet voor vervorming vatbare fundering bevestigd waarvan het gewicht zwaar genoeg is om te beletten dat de ledige houders zouden worden opgelicht.

§ 7. Tijdens het vullen en het ledigen dienen maatregelen getroffen om gevaarlijke elektrostatische ladingen te voorkomen. Alle metalen delen moeten equipotentiaal met elkaar worden verbonden.

Art. 5.17.2.3.2.

Leidingen voor het vervoer van P1-, P2- en/of P3-produkten

§ 1. De dichtheid van de leidingen, de koppelingen, de kranen en de toebehoren is verzekerd. Zij worden op een doeltreffende manier tegen corrosie beschermd.

§ 2. De niet-toegankelijke leidingen bevinden zich in een met fijnkorrelig inert materiaal aangevulde greppel. Deze greppel is vloeistofdicht en helt af naar een vloeistofdichte opvangput. Dit systeem mag vervangen worden door een gelijkwaardig ander systeem.

§ 3. Leidingen in lokalen zijn niet toegelaten, tenzij ofwel de leidingen uit één stuk zijn (geen verbindingen met dichtingen), ofwel de lokalen ingericht en gezoneerd zijn overeenkomstig de voorschriften van het Algemeen reglement op de elektrische installaties, meer speciaal de ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§ 4. Bij verdeelinstallaties voor de bevoorrading van voertuigen met P1-, P2- en/of P3-produkten is elke houder voorzien van een eigen vulleiding.

Het vulpunt:

- 1° bevindt zich in horizontale projectie op tenminste 2 m afstand van de rand van de houder;
- 2° mag zich niet in een gesloten of open gebouw bevinden;
- 3° moet gelegen zijn op tenminste 3 m van elke kelderruimte en van de grenzen van de percelen van derden.

§ 5. Bij de vulopening of op een andere voor informatieverstrekking evenwaardige plaats moet een plaat aangebracht worden die minstens volgende aanduidingen vermeldt: het nummer van de houder, de naam van de opgeslagen vloeistof, de gevaarsymbolen vermeld in het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming en het inhoudsvermogen van de houder.

§ 6. Afdoende maatregelen dienen getroffen voor het handhaven van de opslag bij atmosferische druk.

Het ondergronds verluchtungs- en dampterugvoerleidingwerk dient aan dezelfde eisen te voldoen als het overige leidingwerk. Het bovengronds geïnstalleerd verluchtungsleidingwerk dient bovendien mechanisch voldoende sterk te zijn.

De ontluchtungsleiding mondt uit in de open lucht op ten minste 3 meter hoogte boven het maaiveld en op minstens 3 meter van elke opening in een lokaal.

De afstand tot de grenzen van de percelen van derden bedraagt tenminste 3 meter.

De plaatsing van de monding van ontluchtungs pijpen onder constructiegedeelten, zoals bv. dakoversteken, is verboden.

Er wordt steeds rekening gehouden met de plaatselijke omstandigheden en de inplanting van de installatie.

§ 7. Het luchttoevoer- en het luchtafvoersysteem dienen afgesloten met een toestel dat vlamoverslag belet.

§ 8. De houders en hun leidingen zijn zorgvuldig geaard tenzij een kathodische bescherming is aangebracht.

Art. 5.17.2.3.3.

Maatregelen met betrekking tot het vullen van de houders

§ 1. De nodige maatregelen zijn getroffen om het morsen van vloeistoffen en de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

§ 2. De soepele slang die dient voor het bevoorraden wordt door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie verbonden.

§ 3. Elke vulverrichting gebeurt onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde.

Dit toezicht wordt derwijze georganiseerd dat de vuloperatie kan gecontroleerd worden en in geval van een incident onverwijld kan worden ingegrepen.

§ 4. Om overvulling te voorkomen dient het volgende waarschuwings- of beveiligingssysteem voorzien:

1° waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn voor de leverancier en deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;

2° beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld.

Bij opslagplaatsen deeluitmakend van een verdeelinstallatie mag enkel het onder 2° vermelde beveiligingssysteem worden voorzien.

§ 5. Elke houder is voorzien van een peilmeetinrichting.

§ 6. De standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelpompen, alsook de bevoorradingsstandplaats van de voertuigen bevinden zich steeds in open lucht of onder een luifel en op het terrein van de inrichting. Deze standplaats en zones zijn:

- 1° voldoende draagkrachtig en ondoordringbaar;
 - 2° voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem.
- De verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen.

§ 7. Tijdens het vullen van een houder uit een tankwagen moeten maatregelen zijn getroffen tot het afvoeren van statische elektriciteit. De elektrische verbinding tussen de bevoorradende tankwagen en de houder moet tot stand zijn gebracht alvorens de losoperatie wordt aangevangen en mag slechts worden verbroken nadat na het vullen de losslang is afgekoppeld.

§ 8. Het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Art. 5.17.2.3.4.

Opslag van P1-, P2- en/of P3-produkten in rechtstreeks in de grond ingegraven houders

§ 1. De opslag van P1-, P2- en/of P3-produkten in rechtstreeks in de grond ingegraven houders mag enkel in houders die aan volgende voorwaarden voldoen:

- 1° metalen houders:

de metalen houder die rechtstreeks in de grond ingegraven wordt, moet dubbelwandig zijn en vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-003 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige codes van goede praktijk dienen te beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit en aanvaard te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

- 2° houders van gewapende thermohardende kunststoffen:

de houder van gewapende thermohardende kunststoffen die rechtstreeks in de grond ingegraven wordt moet vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport,

de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN T 41-015 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige codes van goede praktijk dienen aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. Onverminderd de andere voorschriften van dit reglement dienen rechtstreeks in de grond ingegraven houders uit gewapende thermohardende kunststoffen, ongeacht het waterinhoudsvermogen als ze gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer als ze gelegen zijn in de andere gebieden, voorzien van een lekdetectiesysteem dat permanent aanwezig is.

Het lekdetectiesysteem moet een lek kunnen detecteren binnen een interstitiële ruimte gevormd, hetzij door een bijkomende, vaste of flexibele, vloeistofdichte binnen- of buitenmantel, hetzij door een vloeistofdichte bekleding van de wanden en de bodem van de uitgraving wanneer deze voldoet aan de vereisten. Dit lekdetectiesysteem moet beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. Indien binnen een waterwingebied en de beschermingszones type I en II evenals binnen de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn de corrosiviteit van de grond op het diepste punt van de plaats waar de metalen houder met een waterinhoudsvermogen van 5000 l of meer komt te liggen, of van de gebruikte opvulgrond, gecategoriseerd wordt als 'corrosief' of 'sterk corrosief', volgens bijlage 5.17.2. bij dit reglement of volgens enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een bevoegd corrosiebureau of -deskundige, moet de houder worden voorzien van een kathodische bescherming.

Deze kathodische bescherming moet het gehele oppervlak van de houder, met inbegrip van de leidingen, op een potentiaal brengen van -850 mV of een grotere negatieve waarde gemeten ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-electrode. In aneroebe gronden moet deze potentiaal tenminste -950 mV bedragen.

Eenzelfde kathodische bescherming wordt aanbevolen indien de bodem gecategoriseerd wordt als 'matig corrosief'. Wanneer in dat geval in eerste instantie geopteerd wordt geen kathodische bescherming te plaatsen dient een corrosiemonitoring aan de hand van een permanente of periodieke potentiaal-meting te worden uitgevoerd. Bij een potentiaalmeting meer positief dan -500 mV ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-electrode, wijzend op mogelijke corrosie of zwerfstromen, is een kathodische bescherming noodzakelijk.

Voor adequaat beklede houders in 'weinig corrosieve bodems' is dergelijke kathodische bescherming niet noodzakelijk.

§ 4. De houders moeten met een laag aarde, zand of een ander aangepast inert materiaal van ten minste 50 cm worden bedekt. Er dienen maatregelen getroffen om de doorgang van voertuigen of het opslaan van vrachten boven de houders te beletten, tenzij deze door een dikke, niet-brandbare en voldoende weerstandbiedende vloer worden beschermd.

Art. 5.17.2.3.5.

Opslag van P1-, P2- en/of P3-produkten in houders, geplaatst in een groeve

§ 1. De opslag van P1-, P2- en/of P3-produkten in houders geplaatst in een groeve mag enkel in houders die aan volgende voorwaarden voldoen:

1° metalen houders

De metalen houder die in een groeve geplaatst wordt mag enkelwandig of dubbelwandig zijn en moet vervaardigd zijn respectievelijk in overeenstemming met de Belgische normen NBN I 03-001 en I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-002 en I 03-003 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige codes van goede praktijk dienen te beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit en aanvaard te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

2° houders van gewapende thermohardende kunststoffen

De houder van gewapende thermohardende kunststoffen die in een groeve geplaatst wordt moet vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN T 41-015 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient aanvaard door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. Onverminderd de andere voorschriften van dit reglement dienen de in een groeve geplaatste metalen houders en de houders van gewapende thermohardende kunststoffen, ongeacht het waterinhaltsvermogen als ze gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en met een waterinhaltsvermogen van 5000 l of meer als ze gelegen zijn in de andere gebieden voorzien van een lekdetectiesysteem dat permanent aanwezig is en dat voldoet aan de vereisten van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. De groeve wordt gebouwd in niet-brandbare materialen, volgens de regels van goed vakmanschap weergegeven in bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige

code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige. De wanden mogen niet raken aan gemeenschappelijke eigendomsmuren.

§ 4. De nodige voorzieningen worden in het laagste punt van de groeve aangebracht om eventuele lekvloeistof of water te kunnen vaststellen en te verwijderen.

§ 5. Het is verboden aan de groeve een andere bestemming te geven dan die voor de opslagruimte van de houders. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de erin geplaatste houders mogen doorheen de groeve worden gevoerd.

§ 6. Wanneer de houder een inhoud heeft die groter is dan 2000 l dient tussen de wanden van de houder en die van de groeve een vrije ruimte te bestaan om het onderzoek van de houder mogelijk te maken. Deze ruimte moet ten minste 50 cm breed zijn.

Indien de groeve volledig met een aangepast materiaal wordt opgevuld, moet tussen de houder en de wand van de inkuiping een minimale afstand van 30 cm bestaan. De opvulling van de groeve is verplicht voor de opslag van P1- en/of P2-produkten, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Indien bij metalen houders de groeve wordt opgevuld dient rekening gehouden met de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 7. Indien de noodzaak bestaat voertuigen te laten rijden over de groeve, moet deze afgesloten worden met een ondoordringbare stevige en niet-brandbare vloer die genoeg weerstand biedt om te vermijden dat de houder door de voertuigen beschadigd wordt.

Art. 5.17.2.3.6.

Controle bij de bouw

§ 1. De minimale eisen voor ontwerp en constructie moeten beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. Het toezicht tijdens de bouw houdt een prototypekeuring in van een representatief model alsmede een tweejaarlijkse controle van een lascoupon bij de constructeur.

Dit toezicht wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Een prototypekeuring van een representatief model omvat ten minste:

- een controle van de eigenschappen van de gebruikte materialen;
- een controle van de lasnaden;
- het bijwonen van de drukbeproeving;
- een controle van de aangebrachte bekleding.

Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt voor akkoord ondertekend door de hoger vermelde deskundige.

De controle dient verder uitgevoerd zoals vermeld onder bijlage 5.17.2. bij dit besluit of volgens enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. De datum van de dichtheidsonderzoeken wordt ten minste 8 dagen vooraf schriftelijk medegedeeld aan het Afdeling Milieuinspectie.

§ 4. Betreffende elke houder dient de exploitant te beschikken over een door de constructeur:

- 1° ondertekende verklaring van conformiteit met de norm;
- 2° opgesteld certificaat.

Tevens mag de exploitant slechts houders aanvaarden die voorzien zijn van het door de constructeur aangebrachte merk.

De inhoud van deze rapporten en de aanduidingen op de merkplaat moeten beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of de eisen van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Art. 5.17.2.3.7.

Controle bij de plaatsing

Onder toezicht van een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige dienen volgende controles uitgevoerd:

- 1° vóór het plaatsen van de houder, hetzij rechtstreeks in de grond, hetzij in een groeve, dient gecontroleerd of de houder en in voorkomend geval ook de groeve beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement;
- 2° na de installatie maar vóór de ingebruikname van de houder, dient gecontroleerd of de houder, de leidingen en toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling, het lekdetectiesysteem met inbegrip, in voorkomend geval, van de kathodische bescherming, voldoen aan de voorschriften van dit reglement; controle van de eventuele kathodische bescherming gebeurt in samenwerking met een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige.

Een verslag van deze controles wordt opgesteld en ondertekend door de erkende milieudeskundige of door de bevoegde deskundige en in voorkomend geval door het bevoegd corrosiebureau of de bevoegde corrosiedeskundige.

Art. 5.17.2.3.8.

Periodieke onderzoeken

§ 1. Beperkt onderzoek

Tenminste om het jaar voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en om de twee jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden wordt de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek dat tenminste betrekking heeft op de inzage van het vorig rapport en de algemene staat van de installatie omvattende:

- 1° een visuele controle van de uitwendige zichtbare delen van de houder, de afsluiters, leidingen, pompen, e.a.;
- 2° de controle op de doeltreffendheid van de eventuele aanwezige kathodische bescherming of corrosiemonitoring, het lekdetectiesysteem en het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling;
- 3° de controle op de aanwezigheid van water en slib in de houder en van verontreiniging buiten de houder.

§ 2. Algemeen onderzoek

Tenminste om de 10 jaar, voor de houders gelegen in de waterwingebieden en de beschermingszones, en om de 15 jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, wordt de installatie onderworpen aan een volledig onderzoek dat, benevens de punten vermeld onder § 1 betrekking heeft:

- 1° op de staat van de binnenwand bij een vastgestelde belangrijke aanwezigheid van water of slib;
- 2° op de staat van de buitenbekleding, voor zover technisch mogelijk en zonder dat de houder daarvoor dient blootgelegd;
- 3° in voorkomend geval, met name de situatie als beschreven in artikel 5.17.2.3.4. § 3, de detectie van eventueel optredende corrosie aan de hand van een potentiaalmeting en een meting van de corrosiviteit van de aanpalende bodem.

Het algemeen onderzoek bevat eveneens een dichtheidsbeproeving van enkelwandige houders en leidingen zoals hierna vermeld, tenzij gelijkwaardige methoden aangewend worden die dezelfde waarborgen bieden.

Indien een inwendige inspectie vereist is wordt de houder inwendig gereinigd. Bij de inwendige inspectie worden de binnenwand van de houder en de inwendige delen onderzocht en wordt de wanddikte op niet destructieve wijze bepaald, voor zover deze onderzoeken technisch mogelijk zijn.

De enkelwandige metalen houders ondergaan een dichtheidsbeproeving gedurende minimum 1 uur bij een overdruk van 100 kPa of bij een onderdruk van 30 kPa.

De beproeving onder druk van de houders mag geschieden:

- 1° of volledig gevuld met water;
- 2° of met het opgeslagen produkt onder een kussen van inert gas.

De leidingen worden beproefd onder een druk van tenminste 30 kPa gedurende 1 uur.

Een gelijkwaardige dichtheidsbeproeving, uitgevoerd overeenkomstig een door de Afdeling Milieuvergunningen aanvaarde code van goede praktijk, is eveneens toegelaten.

Bij houders van gewapende thermohardende kunststoffen is geen algemeen onderzoek van de houders vereist.

Art. 5.17.2.3.9.

Het beperkt en het algemeen onderzoek bedoeld in artikel 5.17.2.3.8. dienen uitgevoerd door een erkende milieudeskundige of door een bevoegde deskundige en naargelang het geval in samenwerking met een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige voor de controle m.b.t. corrosie en kathodische bescherming. Naar aanleiding van het in artikel 5.17.2.3.8., § 1 bedoelde beperkte onderzoek stellen zij een conformiteitsattest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit reglement.

Tevens bevestigen zij op de vulleiding een duidelijk zichtbare en leesbare klever of plaat waarop is vermeld: zijn erkenningsnummer alsmede het jaartal en de maand van het laatste uitgevoerde beperkte onderzoek.

Afhankelijk van de gedane vaststellingen zal de klever of het plaatje van de volgende kleur moeten zijn:

- 1° groen, wanneer de ondergrondse houder in regel werd bevonden;
- 2° oranje, wanneer geen verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld, maar bepaalde herstellingen aan de houder, beveiligingen, beschermingen, systemen of installaties werden noodzakelijk geacht;
- 3° rood, wanneer een verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld.

De voormelde deskundigen stellen eveneens een conformiteitsattest op naar aanleiding van het algemeen onderzoek. Dit attest bevat het resultaat van de uitgevoerde controles en dichtheidsbeproevingen.

Art. 5.17.2.3.10.

Al de in deze subafdeling vermelde documenten, met name certificaten, verslagen, attesten, e.d., zijn op de plaats van exploitatie ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.3.11.

Alleen houders die reglementair in regel zijn bevonden mogen worden gevuld, bijgevoerd en geëxploiteerd.

Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode zelfklever of een rood plaatje zoals bedoeld in artikel 5.17.2.3.9. mogen in geen enkel geval nog gevuld of bijgevoerd worden.

Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een oranje klever of plaatje zoals bedoeld in artikel 5.17.2.3.9. mogen nog worden gevuld of bijgevuld tijdens een overgangsperiode van maximum 6 maanden die ingaat de 1ste van de maand volgend op de maand vermeld op de bedoelde oranje klever of plaatje.

Art. 5.17.2.3.12.

Bestaande houders

§ 1. De afstands- en verbodsregels alsmede de bepalingen betreffende de constructie- en de installatiewijze van de houders en het vulpunt van deze subafdeling 5.17.2.3. zijn niet van toepassing op de bestaande ondergrondse houders:

1° waarvan de exploitatie is vergund op 1 januari 1993 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de exploitatievergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde instantie;

2° die op 1 september 1991 reeds in gebruik waren genomen en niet in toepassing van titel I van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke inrichting waren ingedeeld.

§ 2. In zoverre de houders nog niet aan een dergelijk onderzoek zijn onderworpen, dient het algemeen onderzoek als bedoeld in artikel 5.17.2.3.8. een eerste maal uitgevoerd uiterlijk binnen een termijn van 24 maanden te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en binnen een termijn van 48 maanden voor de houders gelegen in de andere gebieden. In afwachting van dit algemeen onderzoek mogen de houders in werking worden gehouden.

Deze controle wordt uitgevoerd door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige conform de bepalingen van de artikelen 5.17.2.3.8. en 5.17.2.3.9.

Binnen dezelfde termijn dienen de volgende bestaande ingegraven metalen houders met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer onderworpen aan een corrosiviteitsonderzoek overeenkomstig artikel 5.17.2.3.1. § 3:

1° alle enkelwandige houders;

2° alle dubbelwandige houders binnen een waterwingebied en de beschermingszones type I en II;

3° alle dubbelwandige houders binnen de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen aanwezig kunnen zijn.

§ 3. Onverminderd de in de desbetreffende exploitatievergunning opgelegde exploitatievoorwaarden dienen de in § 2 bedoelde bestaande houders die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en de bestaande houders die gelegen zijn in de overige gebieden, binnen een termijn van respectievelijk 36 en 60 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit, te voldoen aan de voorschriften van deze subafdeling inzake:

1° het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling;

2° de lekdetectie, ongeacht het waterinhoudsvermogen van de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en met een waterinhoudsvermogen van 5000 l of meer van de houders gelegen in de andere gebieden, dit volgens een van de in bijlage 5.17.2. bij dit besluit beschreven systemen of volgens enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

3° de kathodische bescherming overeenkomstig artikel 5.17.2.3.4. § 3, naargelang het corrosiviteitsonderzoek onder § 2.

§ 4. Bij vervanging van de in § 1 bedoelde houders dient de nieuwe houder aan alle voorschriften van dit reglement te voldoen, behalve voor wat betreft de inplantingsregels.

Art. 5.17.2.3.13.

Vaststelling van lekken en buitengebruikstelling

§ 1. Indien lekken worden vastgesteld wordt de betrokken houder onmiddellijk leeggepompt en buiten gebruik gesteld. De exploitant treft hierbij de nodige maatregelen om:

- 1° explosiegevaar te voorkomen;
- 2° verdere bodem- en grondwaterverontreiniging zoveel mogelijk te beperken.

§ 2. Na vakkundige herstelling mag de houder slechts terug in gebruik worden genomen mits deze als bij de bouw een geslaagde drukbeproeving, zoals beschreven onder artikel 5.17.2.3.6., heeft ondergaan.

§ 3. Een defecte houder die niet wordt hersteld, wordt onmiddellijk definitief buiten gebruik gesteld.

Bij definitieve buitengebruikstelling al dan niet omwille van lekken wordt de houder leeggepompt en verwijderd onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

Bij materiële onmogelijkheid tot verwijderen wordt, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of met een bevoegd deskundige, de houder gevuld met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal. Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van grondwaterverontreiniging.

§ 4. Vloeistoflekken die aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de Afdeling Milieu-inspectie, aan de Gouverneur van de Provincie of aan de Burgemeester.

Subafdeling 5.17.2.4. In de 1ste of de 2de klasse ingedeelde opslag van P3- en/of P4-produkten in ondergrondse houders andere dan deze onder subafdeling 5.17.2.3.

Art. 5.17.2.4.1.

Algemeen

§ 1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslag in ondergrondse houders, ongeacht het individuele waterinhoudsvermogen van deze houders, behorende tot een opslagplaats als bedoeld in de subrubrieken 17.3.6. en 17.3.7. van de indelingslijst en geen deel uitmakend van een verdeelinstallatie zoals bedoeld in rubriek 17.3.9.

§ 2. De vereiste maatregelen worden getroffen om de houders maximaal tegen mechanische beschadiging en corrosie te beschermen.

§ 3. Vóór de plaatsing van de rechtstreeks in de grond ingegraven metalen houders met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer, en de erbij horende leidingen:

1° binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I of II;

2° in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn;

wordt de corrosiviteit van de bodem bepaald en gecategoriseerd door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige volgens de werkwijzen vermeld in bijlage 5.17.2. bij dit besluit, of een andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een bevoegd corrosiebureau of -deskundige.

Van voormelde bepaling en categorisatie mag afgezien worden wanneer de corrosiviteit van de bodem reeds werd bepaald tijdens de laatste voorbije vijf jaren.

Hierbij wordt de corrosiviteit van de bodem gecategoriseerd als 'weinig corrosief', 'matig corrosief', 'corrosief' of 'sterk corrosief' op basis van een weging van criteria zoals inzonderheid: specifieke weerstand, waterinhoud, zuurtegraad en/of buffercapaciteit, chemische samenstelling en consistentie, homogeniteit, mogelijke zwerfstromen, redox- en/of corrosie-potentiaal. De toe te passen criteria of wegingstechniek kunnen verschillen naargelang het aangewende constructiemateriaal.

De bepaling van de corrosiviteit dient uitgevoerd door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige en mag niet geschieden onder extreme omstandigheden van droogte of bij vorst.

§ 4. Het is verboden houders rechtstreeks onder een gebouw te plaatsen of onder de verticale projectie ervan. Een luifel wordt niet als een gebouw beschouwd.

§ 5. De ondergrondse houders bevinden zich tenminste op 1 meter van de grenzen van de percelen van derden. Tussen de houder en de muur van een gebouw dat tot de inrichting behoort moet een afstand van tenminste 0,75 m in acht zijn genomen.

Bij plaatsing van meer dan één houder moet de onderlinge afstand tussen de houders minimum 0,5 m bedragen.

§ 6. Bij gevaar voor overstroming of hoge waterstand dienen de houders stevig door beugels aan een niet voor vervorming vatbare fundering bevestigd waarvan het gewicht zwaar genoeg is om te beletten dat de ledige houders zouden worden opgelicht.

Art. 5.17.2.4.2.

Leidingen voor het vervoer van P3- en/of P4-produkten

§ 1. De dichtheid van de leidingen, de koppelingen, de kranen en de toebehoren is verzekerd. Zij worden op een doeltreffende manier tegen corrosie beschermd.

§ 2. De niet-toegankelijke leidingen bevinden zich in een met fijnkorrelig inert materiaal aangevulde greppel. Deze greppel is vloeistofdicht en helt af naar een vloeistofdichte opvangput. Dit systeem mag vervangen worden door een gelijkwaardig ander systeem.

§ 3. Bij de vulopening of op een andere voor informatieverstrekking evenwaardige plaats, moet een plaat aangebracht worden die minstens volgende aanduidingen draagt: het nummer van de houder, de naam van de opgeslagen vloeistof, de gevaarsymbolen vermeld in het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, het inhoudsvermogen van de houder.

§ 4. Elke houder is voorzien van een ontluchtungsleiding. Er wordt voor gezorgd dat door de plaatsing en de hoogte waarop de ontluchtungsleidingen uitmonden de buurt niet overdreven gehinderd wordt, meer in het bijzonder ten gevolge van het vullen van de houders.

Art. 5.17.2.4.3.

Maatregelen met betrekking tot het vullen van de houders

§ 1. De nodige maatregelen zijn getroffen om het morsen van vloeïstoffen en de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

§ 2. De soepele slang die dient voor het bevoorraden wordt door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie verbonden.

§ 3. Elke vulverrichting gebeurt onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde.

Dit toezicht wordt derwijze georganiseerd dat de vuloperatie kan gecontroleerd worden en in geval van een incident onverwijld kan worden ingegrepen.

§ 4. Om overvulling te voorkomen dient het volgende waarschuwing- of beveiligingssysteem voorzien:

1° waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn door de leverancier, deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;

2° beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld.

§ 5. Elke houder is voorzien van een peilmeetinrichting.

§ 6. De standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelpompen, bevinden zich steeds in open lucht of onder een luifel en op het terrein van de inrichting. Deze standplaats en zones zijn:

- 1° voldoende draagkrachtig en ondoordringbaar;
- 2° voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem.

De verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen.

§ 7. De voorschriften van § 6 zijn niet van toepassing voor opslagplaatsen uitsluitend bestemd voor de verwarming van gebouwen.

§ 8. Het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Art. 5.17.2.4.4.

Opslag van P3- en/of P4- produkten in rechtstreeks in de grond ingegraven houders

§ 1. De opslag van P3- en/of P4-produkten in rechtstreeks in de grond ingegraven houders mag enkel in houders die aan volgende voorwaarden voldoen:

1° metalen houders:

de metalen houder die rechtstreeks in de grond ingegraven wordt, moet dubbelwandig zijn en vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-002 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze laatste dient gelijkwaardig te zijn aan de code van goede praktijk zoals weergegeven in bijlage 5.17.2. bij dit besluit en aanvaard te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

2° houders van gewapende thermohardende kunststoffen:

de houder van gewapende thermohardende kunststoffen die rechtstreeks in de grond ingegraven wordt moet vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport,

de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN T 41-014 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. Onverminderd de andere voorschriften van dit reglement dienen rechtstreeks in de grond ingegraven houders uit gewapende thermohardende kunststoffen, ongeacht het waterinhoudsvermogen als ze gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer als ze gelegen zijn in de andere gebieden, voorzien van een lekdetectiesysteem dat permanent aanwezig is.

Het lekdetectiesysteem moet een lek kunnen detecteren binnen een interstitiële ruimte gevormd, hetzij door een bijkomende, vaste of flexibele, vloeistofdichte binnen- of buitenmantel, hetzij door een vloeistofdichte bekleding van de wanden en de bodem van de uitgraving wanneer deze voldoet aan de vereisten.

Dit lekdetectiesysteem moet beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. Indien binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I en II evenals in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn, de corrosiviteit van de grond op het diepste punt van de plaats waar de metalen houder met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer komt te liggen, of van de gebruikte opvulgrond, gecategoriseerd wordt als 'corrosief' of 'sterk corrosief', volgens de bijlage 5.17.2. bij dit besluit of volgens een andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een bevoegd corrosiebureau of -deskundige, moet de houder worden voorzien van een kathodische bescherming. Deze kathodische bescherming moet het gehele oppervlak van de houder, met inbegrip van de leidingen, op een potentiaal brengen van - 850 mV of een grotere negatieve waarde gemeten ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-electrode. In anaërobe gronden moet deze potentiaal ten minste -950 mV bedragen.

Eenzelfde kathodische bescherming wordt aanbevolen indien de bodem gecategoriseerd wordt als 'matig corrosief'. Indien in eerste instantie geopteerd wordt in dat geval geen kathodische bescherming aan te brengen, dient een corrosiemonitoring aan de hand van een permanente of periodieke potentiaalmeting te worden uitgevoerd. Bij potentiaalmeting meer positief dan -500 mV ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-electrode, wijzend op mogelijke corrosie of zwerfstromen, is nochtans ook in dit geval een kathodische bescherming noodzakelijk.

Voor adequaat beklede houders in 'weinig corrosieve bodems' is bedoelde kathodische bescherming niet noodzakelijk.

§ 4. De houders moeten met een laag aarde, zand of een ander aangepast inert materiaal van ten minste 50 cm worden bedekt.

Er dienen maatregelen getroffen om de doorgang van voertuigen of het opslaan van vrachten boven de houders te beletten, tenzij deze door een dikke, niet-brandbare en voldoende weerstandbiedende vloer worden beschermd.

Art. 5.17.2.4.5.

Opslag van P3- en/of P4-produkten in houders, geplaatst in een groeve

§ 1. De opslag van P3- en/of P4-produkten in houders geplaatst in een groeve mag enkel in houders die aan volgende voorwaarden voldoen:

1° metalen houders:

de metalen houder die in een groeve geplaatst wordt mag enkelwandig of dubbelwandig zijn en moet vervaardigd zijn respectievelijk in overeenstemming met de Belgische normen NBN

I 03-001 en I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-002 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze laatste dient te beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van een andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

het plaatsen van metalen enkelwandige stookoliehouders in prefab betonnen cilindrische houders is enkel toegelaten voor stookoliehouders met een waterinhoudsvermogen van minder dan 5.300 l en mits deze prefab betonnen cilindrische houders worden gebouwd volgens de regels van goed vakmanschap aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

De aanvaarding van een prototype van de prefab betonnen cilindrische houder door een hoger vermelde deskundige volstaat;

2° houders van gewapende thermohardende kunststoffen:

de houder van gewapende thermohardende kunststoffen die in een groeve geplaatst wordt moet vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN T 41-014 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient aanvaard door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. Onverminderd de andere voorschriften van dit reglement dienen de in een groeve geplaatste metalen houders en de houders van gewapende thermohardende kunststoffen, ongeacht het waterinhoudsvermogen als ze gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en met een waterinhoudsvermogen van 5000 l of meer als ze gelegen zijn in de andere gebieden voorzien van een lekdetectiesysteem dat permanent aanwezig is en dat voldoet aan de vereisten van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. De groeve wordt gebouwd in niet-brandbare materialen, volgens de regels van goed vakmanschap, zoals weergegeven in bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige. De wanden mogen niet raken aan gemeenschappelijke eigendomsmuren.

§ 4. De nodige voorzieningen worden in het laagste punt van de groeve aangebracht om eventuele lekvloeistof of water te kunnen vaststellen en te verwijderen.

§ 5. Het is verboden aan de groeve een andere bestemming te geven dan die voor de opslagruimte van de houders. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de erin geplaatste houders mogen doorheen de groeve worden gevoerd.

§ 6. Wanneer de houder een inhoud heeft die groter is dan 2.000 l dient tussen de wanden van de houder en die van de groeve een vrije ruimte te bestaan om het onderzoek van de houder mogelijk te maken. Deze ruimte moet ten minste 50 cm breed zijn.

Indien de groeve volledig met een aangepast materiaal wordt opgevuld, moet tussen de houder en de wand van de inkuiping een minimale afstand van 30 cm bestaan.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing indien een prefab betonnen cilindrische houder zoals gedefiniëerd in artikel 1.1.2. wordt gebruikt. Indien bij metalen houders de groeve wordt opgevuld dient rekening gehouden met de eisen vervat in bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 7. Indien de noodzaak bestaat voertuigen te laten rijden over de groeve, moet deze afgesloten worden met een ondoordringbare stevige en niet-brandbare vloer die genoeg weerstand biedt om te vermijden dat de houder door de voertuigen beschadigd wordt.

Art. 5.17.2.4.6.*Controles*

§ 1. Controle bij de bouw

De minimale eisen voor ontwerp en constructie moeten beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Het toezicht tijdens de bouw houdt een prototypekeuring in van een representatief model alsmede een tweejaarlijkse controle van een lascoupon bij de constructeur.

Dit toezicht wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Een prototypekeuring van een representatief model omvat ondermeer:

- 1° een controle van de eigenschappen van de gebruikte materialen;
- 2° een controle van de lasnaden;
- 3° het bijwonen van de drukbeproeving;
- 4° een controle van de aangebrachte bekleding.

Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt voor akkoord ondertekend door de hoger vermelde deskundige.

De controle dient verder uitgevoerd zoals vermeld onder bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

De datum van de dichtheidsonderzoeken wordt ten minste 8 dagen vooraf schriftelijk medegedeeld aan het Afdeling Milieuinspectie.

Betreffende elke houder dient de exploitant te beschikken over een door de constructeur:

- 1° ondertekende verklaring van conformiteit met de norm;
- 2° opgesteld certificaat.

Tevens mag de exploitant slechts houders aanvaarden die voorzien zijn van het door de constructeur aangebrachte merk.

De inhoud van deze rapporten en de aanduidingen op de merkplaat moeten beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Art. 5.17.2.4.7.*Controle bij de plaatsing*

Onder toezicht van een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige worden volgende controles uitgevoerd:

1° vóór het plaatsen van de houder, hetzij rechtstreeks in de grond, hetzij in een groeve, dient gecontroleerd of de houder en in voorkomend geval ook de groeve beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement;

2° na de installatie maar vóór de in gebruikname van de houder, dient gecontroleerd of de houder, de leidingen en toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling, het lekdetectiesysteem met inbegrip, in voorkomend geval, van de kathodische bescherming, voldoen aan de voorschriften van dit reglement; controle van de eventuele kathodische bescherming gebeurt in samenwerking met een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige.

Een verslag van deze controles wordt opgesteld en ondertekend door de erkende milieudeskundige of door de bevoegde deskundige, en in voorkomend geval door het bevoegd corrosiebureau of de bevoegde corrosiedeskundige.

Art. 5.17.2.4.8.*Periodiek onderzoek*

§ 1. Beperkt onderzoek

Tenminste om het jaar voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en om de twee jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, dient de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek dat tenminste betrekking heeft op de inzage van het vorig rapport en de algemene staat van de installatie omvattende:

1° een visuele controle van de uitwendige zichtbare delen van de houder, de afsluiters, leidingen, pompen, e.a.;

2° de controle op de doeltreffendheid van de eventuele aanwezige kathodische bescherming of corrosiemonitoring, het lekdetectiesysteem en het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling;

3° de controle op de aanwezigheid van water en slib in de houder en van verontreiniging buiten de houder.

§ 2. Algemeen onderzoek

Tenminste om de 10 jaar, voor de houders gelegen in de waterwingebieden en de beschermingszones en om de 15 jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, wordt de installatie onderworpen aan een volledig onderzoek dat, benevens de punten vermeld onder § 1 betrekking heeft op de staat van de binnenwand bij een vastgestelde belangrijke aanwezigheid van water of slib en op de staat van de buitenbekleding, voor zover technisch mogelijk en zonder dat de houder daarvoor dient blootgelegd, en in voorkomend geval, met name in de situatie als beschreven in artikel 5.17.2.4.4. § 3, de detectie van

eventueel optredende corrosie aan de hand van een potenti-aalmeting en een meting van de corrosiviteit van de aanpalende bodem. Het algemeen onderzoek bevat eveneens een dichtheidsbeproeving van enkelwandige houders en leidingen zoals hierna vermeld, tenzij gelijkwaardige methoden aangewend worden die dezelfde waarborgen bieden.

Indien een inwendige inspectie vereist is wordt de houder inwendig gereinigd. Bij de inwendige inspectie worden de binnenwand van de houder en de inwendige delen onderzocht en wordt de wanddikte op niet destructieve wijze bepaald, voor zover deze onderzoeken technisch mogelijk zijn.

De enkelwandige metalen houders ondergaan een dichtheidsbeproeving gedurende minimum 1 uur bij een overdruk van 100 kPa of bij een onderdruk van 30 kPa.

De beproeving onder druk van de houders mag geschieden:

- 1° of volledig gevuld met water;
- 2° of met het opgeslagen produkt onder een kussen van inert gas.

De leidingen worden beproefd, onder een druk van tenminste 30 kPa gedurende 1 uur.

Een gelijkwaardige dichtheidsbeproeving, uitgevoerd overeenkomstig een door de Afdeling Milieuvergunningen aanvaarde code van goede praktijk, is eveneens toegelaten.

Bij houders van gewapende thermohardende kunststoffen is geen algemeen onderzoek van de houders vereist.

Art. 5.17.2.4.9.

§ 1. Het beperkt en het algemeen onderzoek bedoeld in artikel 5.17.2.4.8. dienen uitgevoerd door een erkende milieudeskundige of door de bevoegde deskundige en naargelang het geval in samenwerking met een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige voor de controle m.b.t. corrosie en kathodische bescherming. Naar aanleiding van het in artikel 5.17.2.4.8. bedoelde beperkte onderzoek stellen zij een conformiteitsattest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit reglement.

Tevens bevestigen zij op de vulleiding een duidelijk zichtbare en leesbare klever of plaat waarop is vermeld: zijn erkenningsnummer alsmede het jaartal en de maand van het laatste uitgevoerde beperkte onderzoek.

Afhankelijk van de gedane vaststellingen zal de klever of het plaatje van de volgende kleur moeten zijn:

- 1° groen, wanneer de ondergrondse houder in regel werd bevonden;
- 2° oranje, wanneer geen verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld, maar bepaalde herstellingen aan de houder, beveiligingen, beschermingen, systemen of installaties werden noodzakelijk geacht;
- 3° rood, wanneer een verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld.

§ 2. De voormelde deskundigen stellen eveneens een conformiteitsattest op naar aanleiding van het algemeen meerjaarlijks onderzoek. Dit attest bevat het resultaat van de uitgevoerde controles en dichtheidsbeproevingen.

Art. 5.17.2.4.10.

Al de in deze subafdeling vermelde documenten, met name certificaten, verslagen, attesten, e.d., zijn op de plaats van exploitatie ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.4.11.

Alleen houders die reglementair in regel zijn bevonden mogen worden gevuld, bijgevoerd en geëxploiteerd. Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode zelfklever of een rood plaatje zoals bedoeld in artikel 5.17.2.4.9. mogen in geen enkel geval nog gevuld of bijgevoerd worden.

Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een oranje klever of plaatje zoals bedoeld in artikel 5.17.2.4.9. mogen nog worden gevuld of bijgevoerd tijdens een overgangperiode van maximum 6 maanden die ingaat de 1ste van de maand volgend op de maand vermeld op de bedoelde oranje klever of plaatje.

Art. 5.17.2.4.12.

Bestaande houders

§ 1. De afstands- en verbodsregels alsmede de bepalingen betreffende de constructie- en de installatiewijze van de houders en het vulpunt van deze subafdeling 5.17.2.4. zijn niet van toepassing op de bestaande ondergrondse houders:

- 1° waarvan de exploitatie is vergund op 1 januari 1993 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de exploitatievergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde instantie;
- 2° die op 1 september 1991 reeds in gebruik waren genomen en niet in toepassing van titel I van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke inrichting waren ingedeeld.

§ 2. In zoverre de houders nog niet aan een dergelijk onderzoek zijn onderworpen, dient het algemeen onderzoek als bedoeld in artikel 5.17.2.4.8. een eerste maal uitgevoerd uiterlijk binnen een termijn van 24 maanden te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en binnen een termijn van 48 maanden voor de houders gelegen in de andere gebieden. In afwachting van dit algemeen onderzoek mogen de houders in werking worden gehouden.

Deze controle wordt uitgevoerd door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of door een bevoegd deskundige, conform de bepalingen

van de artikelen 5.17.2.4.8. en 5.17.2.4.9. Binnen dezelfde termijn dienen de volgende bestaande ingegraven metalen houders met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer onderworpen aan een corrosiviteitsonderzoek overeenkomstig artikel 5.17.2.4.1. § 3:

- 1° alle enkelwandige houders;
- 2° alle dubbelwandige houders binnen een waterwingebied en de beschermingszones type I en II;
- 3° alle dubbelwandige houders binnen de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen aanwezig kunnen zijn.

§ 3. Onverminderd de in de desbetreffende exploitatievergunning eventueel opgelegde exploitatievoorwaarden dienen de in § 2 bedoelde bestaande houders die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en de bestaande houders die gelegen zijn in de overige gebieden, binnen een termijn van respectievelijk 36 en 60 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit, te voldoen aan de voorschriften van deze subafdeling inzake:

- 1° het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling;
- 2° de lekdetectie, ongeacht het waterinhoudsvermogen van de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en met een waterinhoudsvermogen van 5.000 l of meer van de houders gelegen in de andere gebieden, dit volgens een van de in bijlage 5.17.2. bij dit besluit beschreven systemen of enige ander gelijkwaardig systeem volgens een code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;
- 3° de kathodische bescherming overeenkomstig artikel 5.17.2.4.4., § 3, naargelang het corrosiviteitsonderzoek onder § 2.

§ 4. Bij vervanging van de in § 1 bedoelde houders dient de nieuwe houder aan alle voorschriften van dit reglement te voldoen, behalve voor wat betreft de inplantingsregels.

§ 5. Bij uitbreiding van opslagplaatsen, ingedeeld in de derde klasse, die een indeling in een hogere klasse voor gevolg heeft, dienen binnen een termijn van maximum 36 maanden na de datum van de vergunning tot uitbreiding, de bestaande houders te voldoen aan de bepalingen betreffende corrosievoorkoming en permanente lekdetectie.

Art. 5.17.2.4.13.

Vaststelling van lekken en buitengebruikstelling

§ 1. Indien lekken worden vastgesteld wordt de betrokken houder onmiddellijk leeggepompt en buiten gebruik gesteld. De exploitant treft hierbij de nodige maatregelen om:

- 1° explosiegevaar te voorkomen;
- 2° verdere bodem- en grondwaterverontreiniging zoveel mogelijk te beperken.

§ 2. Na vakkundige herstelling mag de houder slechts terug in gebruik worden genomen mits deze als bij de bouw, een geslaagde drukbeproeving, zoals beschreven onder artikel 5.17.2.4.8., heeft ondergaan.

§ 3. Een defecte houder die niet wordt hersteld, wordt onmiddellijk definitief buiten gebruik gesteld.

Bij definitieve buitengebruikstelling al dan niet omwille van lekken wordt de houder leeggepompt en verwijderd onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

Bij materiële onmogelijkheid tot verwijderen wordt, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige, de houder gevuld met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal. Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van grondwaterverontreiniging.

§ 4. Vloeistoflekken die aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de Afdeling Milieu-inspectie, aan de Gouverneur van de Provincie of aan de Burgemeester.

Subafdeling 5.17.2.5. In de 3de klasse ingedeelde opslag van P3- en/of P4- produkten in ondergrondse houders andere dan deze onder subafdeling 5.17.2.3.

Art. 5.17.2.5.1.

Toepassingsgebied

De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslag in ondergrondse houders, ongeacht het individuele waterinhoudsvermogen van deze houders, behorende tot een opslagplaats als bedoeld in subrubrieken 17.3.6 en 17.3.7 van de indelingslijst en geen deel uitmakend van een verdeelininstallatie zoals bedoeld in subrubriek 17.3.9.

Art. 5.17.2.5.2.

Algemeen

§ 1. De vereiste maatregelen worden getroffen om de houders maximaal tegen mechanische beschadiging en corrosie te beschermen.

§ 2. Vóór de plaatsing binnen een waterwingebied en de beschermingszones type I en II evenals binnen de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn van de rechtstreeks in de grond ingegraven metalen houders met een waterinhoudsvermogen van 10.000 l of meer en de erbij horende leidingen, wordt de corrosiviteit van de bodem bepaald en gecategoriseerd door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige volgens de werkwijzen vermeld in bijlage 5.17.2. bij dit besluit of volgens enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een bevoegd corrosiebureau of -deskundige.

Van voormelde bepaling en categorisatie kan worden afgezien wanneer de corrosiviteit van de bodem reeds werd bepaald tijdens de laatste voorbije vijf jaren.

Hierbij wordt de corrosiviteit van de bodem gecategoriseerd als 'weinig corrosief', 'matig corrosief', 'corrosief' of 'sterk corrosief' op basis van een weging van criteria zoals met name: specifieke weerstand, waterinhoud, zuurtegraad en/of buffercapaciteit, chemische samenstelling en consistentie, homogeniteit, mogelijke zwerfstromen, redox- en/of corrosiepotentiaal. De toe te passen criteria of wegingstechniek kunnen verschillen naargelang het aangewende constructiemateriaal.

De bepaling van de corrosiviteit wordt uitgevoerd door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige en mag niet geschieden onder extreme omstandigheden van droogte of bij vorst.

§ 3. De ondergrondse houders bevinden zich tenminste op 1 meter van de grenzen van de percelen van derden. Tussen de houder en de muur van een gebouw dat tot de inrichting behoort moet een afstand van tenminste 0,75 m in acht zijn genomen. Bij plaatsing van meer dan één houder moeten de onderlinge afstanden tussen de houders minimum 0,5 m bedragen.

§ 4. Bij gevaar voor overstroming of hoge waterstand dienen de houders stevig door beugels aan een niet voor vervorming vatbare fundering bevestigd waarvan het gewicht zwaar genoeg is om te beletten dat de ledige houders zouden worden opgelicht.

Art. 5.17.2.5.3.

Leidingen voor het vervoer van P3- en/of P4- producten

§ 1. De dichtheid van de leidingen, de koppelingen, de kranen en de toebehoren is verzekerd. Zij worden op doeltreffende manier tegen corrosie beschermd.

§ 2. De niet-toegankelijke leidingen bevinden zich in een met fijnkorrelig inert materiaal aangevulde greppel. Deze greppel is vloeistofdicht en helt af naar een vloeistofdichte opvangput. Dit systeem mag vervangen worden door een gelijkwaardig ander systeem.

§ 3. Elke houder is voorzien van een ontluchtungsleiding. Er wordt voor gezorgd dat door de plaatsing en de hoogte waarop de ontluchtungsleidingen uitmonden de buurt niet overdreven gehinderd wordt, meer in het bijzonder ten gevolge van het vullen van de houders.

Art. 5.17.2.5.4.

Maatregelen met betrekking tot het vullen van de houders

§ 1. De nodige maatregelen zijn getroffen om het morsen van vloeistoffen en de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

§ 2. De soepele slang die dient voor het bevoorraden wordt door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie verbonden.

§ 3. Om overvulling te voorkomen dient het volgende waarschuwing- of beveiligingssysteem voorzien:

- 1° waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn door de leverancier, deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;
- 2° beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld.

§ 4. Het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Art. 5.17.2.5.5.

Opslag van P3- en/of P4-produkten in rechtstreeks in de grond ingegraven houders

§ 1. De opslag van P3- en/of P4-produkten in rechtstreeks in de grond ingegraven houders mag enkel in houders die aan volgende voorwaarden voldoen:

1° metalen houders:

de metalen houder die rechtstreeks in de grond ingegraven wordt, moet dubbelwandig zijn en vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-002 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient te beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

2° houders van gewapende thermohardende kunststoffen:

de houder van gewapende thermohardende kunststoffen die rechtstreeks in de grond ingegraven wordt moet vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN T 41-014 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.

§ 2. Onverminderd de andere voorschriften van dit reglement dienen rechtstreeks in de grond ingegraven houders uit gewapende thermohardende kunststoffen, ongeacht het waterinhoudsvermogen als ze gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en met een waterinhoudsvermogen van 10.000 l of meer als ze gelegen zijn in de andere gebieden, voorzien van een lekdetectiesysteem dat permanent aanwezig is.

Het lekdetectiesysteem moet een lek kunnen detecteren binnen een interstitiële ruimte gevormd, hetzij door een bijkomende, vaste of flexibele, vloeistofdichte binnen- of buitenmantel, hetzij door een vloeistofdichte bekleding van de wanden en de bodem van de uitgraving wanneer deze voldoet aan de vereisten. Dit lekdetectiesysteem moet beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. Indien binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I en II evenals in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn, de corrosiviteit van de grond op het diepste punt van de plaats waar de metalen houder met een waterinhoudsvermogen van 10.000 l of meer komt te liggen, of van de gebruikte opvulgrond, gecategoriseerd wordt als 'corrosief' of 'sterk corrosief', volgens de bijlage 5.17.2. bij dit besluit of volgens een andere gelijkwaardige code van goede praktijk, aanvaard door een bevoegd corrosiebureau of -deskundige, moet de houder worden voorzien van een kathodische bescherming. Deze kathodische bescherming moet het gehele oppervlak van de houder, met inbegrip van de leidingen, op een potentiaal brengen van - 850 mV of een grotere negatieve waarde gemeten ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-electrode. In anaërobe gronden moet deze potentiaal ten minste - 950 mV bedragen.

Eenzelfde kathodische bescherming wordt aanbevolen indien de bodem gecategoriseerd wordt als 'matig corrosief'. Indien in eerste instantie geopteerd wordt in dat geval geen kathodische bescherming aan te brengen, dient een corrosie-monitoring aan de hand van een permanente of periodieke potentiaalmeting te worden uitgevoerd. Bij potentiaalmeting meer positief dan -500 mV ten opzichte van een Cu/CuSO₄ referentie-electrode, wijzend op mogelijke corrosie of zwerfstromen, is nochtans ook in dit geval een kathodische bescherming noodzakelijk.

Voor adequaat beklede houders in 'weinig corrosieve bodems' is bedoelde kathodische bescherming niet noodzakelijk.

§ 4. De houders moeten met een laag aarde, zand of een ander aangepast inert materiaal van ten minste 50 cm worden bedekt. Er dienen maatregelen getroffen om de doorgang van voertuigen of het opslaan van vrachten boven de houders te beletten, tenzij deze door een dikke, niet-brandbare en voldoende weerstandbiedende vloer worden beschermd.

Art. 5.17.2.5.6.

Opslag van P3- en/of P4-produkten in houders, geplaatst in een groeve

§ 1. De opslag van P3- en/of P4-produkten in houders, geplaatst in een groeve, mag enkel in houders die aan volgende voorwaarden voldoen:

1° metalen houders

de metalen houder die in een groeve geplaatst wordt mag enkelwandig of dubbelwandig zijn en moet vervaardigd zijn respectievelijk in overeenstemming met de Belgische normen NBN

I 03-001 en I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van

goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-002 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient te beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

het plaatsen van metalen enkelwandige stookoliehouders in prefab betonnen cilindrische houders is enkel toegelaten voor stookoliehouders met een waterinhoudsvermogen van minder dan 5.300 l en mits deze prefab betonnen cilindrische houders worden gebouwd volgens de regels van goed vakmanschap aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

de aanvaarding van een prototype van de prefab betonnen cilindrische houder door een hiervoor vermelde deskundige volstaat;

2° houders van gewapende thermohardende kunststoffen

de houder van gewapende thermohardende kunststoffen die in een groeve geplaatst wordt moet vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN T 41-014 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk; deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient aanvaard door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.

§ 2. Onverminderd de andere voorschriften van dit reglement dienen de in een groeve geplaatste metalen houders en de houders van gewapende thermohardende kunststoffen, ongeacht het waterinhoudsvermogen als ze gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en met een waterinhoudsvermogen van 10.000 l of meer als ze gelegen zijn in de andere gebieden voorzien van een lekdetectiesysteem dat permanent aanwezig is en dat voldoet aan de vereisten van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. De groeve wordt gebouwd in niet-brandbare materialen, volgens de regels van goed vakmanschap weergegeven in bijlage 5.17.2. bij dit besluit of volgens enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige. De wanden mogen niet raken aan gemeenschappelijke eigendomsmuren.

§ 4. De nodige voorzieningen worden in het laagste punt van de groeve aangebracht om eventuele lekvloeistof of water te kunnen vaststellen en te verwijderen.

§ 5. Het is verboden aan de groeve een andere bestemming te geven dan die voor de opslagruimte van de houders. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de erin geplaatste houders mogen doorheen de groeve worden gevoerd.

§ 6. Wanneer de houder een inhoud heeft die groter is dan 2.000 l dient tussen de wanden van de houder en die van de groeve een vrije ruimte te bestaan om het onderzoek van de houder mogelijk te maken. Deze ruimte moet ten minste 50 cm breed zijn.

Indien de groeve volledig met een aangepast materiaal wordt opgevuld, moet tussen de houder en de wand van de inkuiping een minimale afstand van 30 cm bestaan.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing indien een prefab betonnen cilindrische houder zoals vermeld in artikel 1.1.2. wordt gebruikt.

Indien bij metalen houders de groeve wordt opgevuld dient rekening gehouden met de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 7. Indien de noodzaak bestaat voertuigen te laten rijden over de groeve, moet deze afgesloten worden met een ondoordringbare stevige en niet-brandbare vloer die genoeg weerstand biedt om te vermijden dat de houder door de voertuigen beschadigd wordt.

Art. 5.17.2.5.7.

Controle bij de bouw

De minimale eisen voor ontwerp en constructie moeten beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Het toezicht tijdens de bouw houdt een prototypekeuring in van een representatief model alsmede een tweejaarlijkse controle van een lascoupon bij de constructeur.

Dit toezicht wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of een bevoegd deskundige.

Een prototypekeuring van een representatief model omvat ten minste:

- 1° een controle van de eigenschappen van de gebruikte materialen;
- 2° een controle van de lasnaden;
- 3° het bijwonen van de drukbeproeving;
- 4° een controle van de aangebrachte bekleding.

Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt voor akkoord ondertekend door de hoger vermelde deskundige.

De controle dient verder uitgevoerd volgens de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

De datum van de dichtheidsonderzoeken wordt ten minste 8 dagen vooraf schriftelijk medegedeeld aan het Afdeling Milieuspectie.

Betreffende elke houder dient de exploitant te beschikken over een door de constructeur:

- 1° ondertekende verklaring van conformiteit met de norm;
- 2° opgesteld certificaat.

Tevens mag de exploitant slechts houders aanvaarden die voorzien zijn van het door de constructeur aangebrachte merk.

De inhoud van deze rapporten en de aanduidingen op de merkplaat moeten beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Art. 5.17.2.5.8.

Controle bij de plaatsing.

§ 1. Onder toezicht van of door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, een bevoegd deskundige of door een erkend technicus dienen volgende controles uitgevoerd:

- 1° vóór het plaatsen van de houder, hetzij rechtstreeks in de grond, hetzij in een groeve, dient gecontroleerd of de houder en in voorkomend geval ook de groeve beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement;
- 2° na de installatie maar vóór de in gebruikname van de houder, dient gecontroleerd of de houder, de leidingen en toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling, het lekdetectiesysteem met inbegrip, in voorkomend geval, van de kathodische bescherming, voldoen aan de voorschriften van dit reglement; de controle van de eventuele vereiste kathodische bescherming gebeurt in samenwerking met een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige.

§ 2. Een verslag van deze controles wordt opgesteld en ondertekend door de erkende milieudeskundige of door de erkende technicus, en in voorkomend geval door een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige.

Art. 5.17.2.5.9.*Periodieke onderzoeken*

§ 1. Beperkt onderzoek

Tenminste om het jaar voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en om de twee jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden wordt de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek dat tenminste betrekking heeft op de inzage van het vorig rapport en de algemene staat van de installatie omvattende:

- 1° een visuele controle van de uitwendige zichtbare delen van de houder, de afsluiters, leidingen, pompen, e.a.;
- 2° de controle op de doeltreffendheid van de eventuele aanwezige kathodische bescherming of corrosiemonitoring, het lek-detectiesysteem en het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling;
- 3° de controle op de aanwezigheid van water en slib in de houder en van verontreiniging buiten de houder.

§ 2. Algemeen onderzoek

Tenminste om de 10 jaar, voor de houders gelegen in de waterwingebieden en de beschermingszones en om de 15 jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, wordt de installatie onderworpen aan een volledig onderzoek dat, benevens de punten vermeld onder § 1 betrekking heeft op de staat van de binnenwand bij een vastgestelde belangrijke hoeveelheid water of slib en op de staat van de buitenbekleding, voor zover technisch mogelijk en zonder dat de houder daarvoor dient blootgelegd, en in voorkomend geval, met name de situatie zoals beschreven in artikel 5.17.2.5.5. § 3, de detectie van eventueel optredende corrosie aan de hand van een potentiaalmeting en een meting van de corrosiviteit van de aanpalende bodem.

Het algemeen onderzoek bevat eveneens een dichtheidsbeproeving van enkelwandige houders en leidingen zoals hierna vermeld, tenzij gelijkwaardige methoden aangewend worden die dezelfde waarborgen bieden.

Indien een inwendige inspectie vereist is wordt de houder inwendig gereinigd. Bij de inwendige inspectie worden de binnenwand van de houder en de inwendige delen onderzocht en wordt de wanddikte op niet destructieve wijze bepaald, voor zover deze onderzoeken technisch mogelijk zijn.

De enkelwandige metalen houders ondergaan een dichtheidsbeproeving gedurende minimum 1 uur bij een overdruk van 30 kPa of bij een onderdruk van 30 kPa.

Voor houders in een groeve mag van deze dichtheidsbeproeving worden afgezien op voorwaarde dat een voldoende vrije ruimte tussen de wanden van de groeve en de houder aanwezig is om de buitenwand van de houder te onderzoeken.

De beproeving onder druk van de houders mag geschieden:

- 1° of volledig gevuld met water;
- 2° of met het opgeslagen produkt onder een kussen van inert gas.

De leidingen worden beproefd onder een druk van tenminste 30 kPa gedurende 1 uur.

Een gelijkwaardige dichtheidsbeproeving, uitgevoerd overeenkomstig een door de Afdeling Milieuvergunningen aanvaarde code van goede praktijk, is eveneens toegelaten.

Bij houders van gewapende thermohardende kunststoffen is geen algemeen onderzoek van de houders vereist.

Art. 5.17.2.5.10.

§ 1. Het beperkt en het algemeen onderzoek bedoeld in artikel 5.17.2.5.9. dienen uitgevoerd door een erkende milieudeskundige, of door een erkende technicus en in voorkomend geval in samenwerking met een bevoegd corrosiebureau of corrosiedeskundige voor de controle m.b.t. corrosie en kathodische bescherming. Naar aanleiding van het in artikel 5.17.2.5.9. bedoelde beperkte onderzoek stellen zij een conformiteitsattest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit reglement.

Tevens bevestigen zij op de vulleiding een duidelijk zichtbare en leesbare klever of plaat waarop is vermeld: zijn erkenningsnummer alsmede het jaartal en de maand van het laatste uitgevoerde beperkte onderzoek.

Afhankelijk van de gedane vaststellingen zal de klever of het plaatje van de volgende kleur moeten zijn:

- 1° groen, wanneer de ondergrondse houder in regel werd bevonden;
- 2° oranje, wanneer geen verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld, maar bepaalde herstellingen aan de houder, beveiligingen, beschermingen, systemen of installaties noodzakelijk werden geacht;
- 3° rood, wanneer een verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld.

§ 2. De voormelde deskundigen stellen eveneens een conformiteitsattest op naar aanleiding van het algemeen meerjaarlijks onderzoek. Dit attest bevat het resultaat van de uitgevoerde controles en dichtheidsbeproevingen.

Art. 5.17.2.5.11.

Al de in deze subafdeling vermelde documenten, met name certificaten, verslagen, attesten, e.d., zijn op de plaats van exploitatie ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.5.12.

Alleen houders die reglementair in regel zijn bevonden mogen worden gevuld, bijgevoerd en geëxploiteerd. Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode zelfklever of een rood plaatje zoals bedoeld in artikel 5.17.2.5.10. mogen in geen enkel geval nog gevuld of bijgevoerd worden.

Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een oranje klever of plaatje zoals bedoeld in artikel 5.17.2.5.10, mogen nog worden gevuld of bijgevoerd tijdens een overgangperiode van maximum 6 maanden die ingaat de 1ste van de maand volgend op de maand vermeld op de bedoelde oranje klever of plaatje.

Art. 5.17.2.5.13.

Bestaande houders

§ 1. De afstands- en verbodsregels alsmede de bepalingen betreffende de constructie en de installatiewijze van de houders van deze subafdeling 5.17.2.5. zijn niet van toepassing op de volgende ondergrondse houders:

- 1° deze waarvan de exploitatie is vergund op 1 januari 1993 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de exploitatievergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde instantie;
- 2° die op 1 september 1991 reeds in gebruik waren genomen en niet in toepassing van titel I van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke inrichting waren ingedeeld;
- 3° deze waarvoor vóór 1 juli 1993 de melding is geschied overeenkomstig de bepalingen van titel I van het VLAREM.

§ 2. In zoverre de houders nog niet aan een dergelijk onderzoek zijn onderworpen, dient het algemeen onderzoek als bedoeld in artikel 5.17.2.5.9. een eerste maal uitgevoerd uiterlijk binnen een termijn van 36 maanden te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en binnen een termijn van 60 maanden voor de houders gelegen in de andere gebieden. In afwachting van dit algemeen onderzoek mogen de houders in werking worden gehouden.

Deze controle wordt uitgevoerd door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, door een bevoegd deskundige of een erkend technicus, conform de bepalingen van de artikelen 5.17.2.5.9. en 5.17.2.5.10.. Binnen dezelfde termijn dienen de volgende bestaande ingegraven metalen houders met een waterinhoudsvermogen van 10.000 l of meer onderworpen aan een corrosiviteitsonderzoek overeenkomstig artikel 5.17.2.5.2. § 2:

- 1° alle enkelwandige houders;
- 2° alle dubbelwandige houders binnen een waterwingebied en de beschermingszones type I en II;
- 3° alle dubbelwandige houders binnen de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen aanwezig kunnen zijn.

§ 3. Onverminderd de in de desbetreffende exploitatievergunning eventueel opgelegde exploitatievoorwaarden dienen de in § 2 bedoelde bestaande houders die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en de bestaande houders die gelegen zijn in de overige gebieden, binnen een termijn van respectievelijk 48 en 72 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit, te voldoen aan de voorschriften van deze subafdeling inzake:

- 1° het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling;

2° de lekdetectie, ongeacht het waterinhoudsvermogen van de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en met een waterinhoudsvermogen van 10.000 l of meer van de houders gelegen in de andere gebieden, dit volgens een van de in bijlage 5.17.2. bij dit besluit beschreven systemen of enige ander gelijkwaardig systeem volgens een code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

3° de kathodische bescherming overeenkomstig artikel 5.17.2.5.5. § 3, naargelang het corrosiviteitsonderzoek onder § 2.

§ 4. Bij vervanging van de in § 1 bedoelde houders dient de nieuwe houder aan alle voorschriften van dit reglement te voldoen, behalve voor wat betreft de inplantingsregels.

Art. 5.17.2.5.14.

Vaststelling van lekken en buitengebruikstelling

§ 1. Indien lekken worden vastgesteld wordt de betrokken houder onmiddellijk leeggepompt en buiten gebruik gesteld. De exploitant treft hierbij de nodige maatregelen om:

- 1° explosiegevaar te voorkomen;
- 2° verdere bodem- en grondwaterverontreiniging zoveel mogelijk te beperken.

§ 2. Na vakkundige herstelling mag de houder slechts terug in gebruik worden genomen mits deze als bij de bouw, een geslaagde drukbeproeving, zoals beschreven onder artikel 5.17.2.5.9.§2., heeft ondergaan.

§ 3. Een defecte houder die niet wordt hersteld, wordt onmiddellijk definitief buiten gebruik gesteld.

Bij definitieve buitengebruikstelling al dan niet omwille van lekken wordt de houder leeggepompt en verwijderd onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

Bij materiële onmogelijkheid tot verwijderen wordt, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of een erkend technicus, de houder gevuld met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal. Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van grondwaterverontreiniging.

§ 4. Vloeistoflekken die aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de Afdeling Milieu-inspectie, aan de Gouverneur van de Provincie of aan de Burgemeester.

Subafdeling 5.17.2.6. Tankenparken en bovengrondse houders andere dan deze bedoeld in subafdeling 5.17.2.7.

Art. 5.17.2.6.1.

Toepassing

De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslag in bovengrondse houders, ongeacht het individuele waterinhoudsvermogen, al of niet deeluitmakend van een tankenpark, behorende tot een opslagplaats als bedoeld in de subrubrieken:

- 17.3.4;
- 17.3.5;
- 17.3.6;
- 17.3.7.

Art. 5.17.2.6.2.

Verbodsbepaling

§ 1. De exploitatie van tankenparken gelegen binnen een waterwingebied en/of een beschermingszone is verboden tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 2. De opslag van P1- en/of P2-produkten in vaste houders in bovengrondse lokalen of kelders is verboden tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§ 3. Het is verboden een houder te plaatsen buiten een vloeistofdichte inkuiping tenzij hij dubbelwandig is uitgevoerd.

Art. 5.17.2.6.3.

Bouw

§ 1. De verticale houders worden gebouwd en opgericht volgens de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Ze bieden al de gewenste waarborgen van stevigheid, sterkte, stabiliteit en dichtheid, alsmede voldoende bescherming tegen corrosie.

§ 2. De bovengrondse horizontale metalen houders moeten vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische normen NBN I 03-001 en NBN I 03-004 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische norm NBN I 03-002, NBN I 03-003 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient te beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. De bovengrondse houders van gewapende thermohardende kunststoffen moeten vervaardigd zijn in overeenstemming met de Belgische Norm NBN T 41-013 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Het transport, de plaatsing en de aansluiting gebeuren volgens de voorschriften van de Belgische normen NBN T 41-014 en NBN T 41-015 of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient aanvaard door een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 4. Alle metalen gedeelten van de bovengrondse houders, het vlottend dak van de houders inbegrepen, worden op equipotentiaal gebracht.

Art. 5.17.2.6.4.

Identificatieplaat

§ 1. Nabij het mangat of op eender welke plaats van de houders waar een toegangsmogelijkheid bestaat, is een identificatieplaat aangebracht waarop de naam van de constructeur, het fabricatiejaar, het fabricatienummer, het waterinhoudsvermogen van de houder en de gevarencode vermeld staan.

§ 2. Nabij de vulopening of zichtbaar vanuit de losplaats of op een goed zichtbare plaats op de houder wordt een plaat aangebracht die volgende aanduidingen draagt: het volgnummer van de houder, de naam van de opgeslagen vloeistof, de gevaarsymbolen en het inhoudsvermogen van de houder. De tekst vermeld op deze plaat moet voldoende groot zijn zodat deze vanop een afstand van 5 m leesbaar is.

De naam van de opgeslagen vloeistof mag vervangen worden door codenummers of -letters.

Art. 5.17.2.6.5.

Inkuiping - Constructie

§ 1. De inkuiping en de fundering van de houders worden gebouwd volgens de regels van een goed vakmanschap onder het toezicht en volgens de richtlijnen van een architect, een burgerlijk ingenieur architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur of een industrieel ingenieur in de bouwkunde. Voor de opstelling van houders met een inhoud van 50.000 l en meer wordt een stabiliteitsstudie gemaakt door de voormelde deskundige.

§ 2. De vloer en de wanden van de inkuiping bestaan uit niet-brandbare materialen en vormen een vloeistofdichte inkuiping. Zij hebben een voldoende sterkte om te weerstaan aan de vloeistofmassa die bij breuk uit de grootste in de kuip geplaatste houder kan ontsnappen. De vloer wordt zodanig aangelegd dat de verspreiding van de lekvloeistoffen minimaal blijft en dat zij gemakkelijk kunnen worden verwijderd.

De houders dienen op een steunblok of een steunvlak van voldoende afmetingen te rusten om te beletten dat de belasting ongelijke inzakkingen kan veroorzaken, waaruit een gevaar voor kanteling of voor breuk zou kunnen ontstaan.

§ 3. In geval de inkuiping tot stand wordt gebracht door middel van aarden afdammingen dienen deze dammen aan de volgende voorschriften te voldoen:

1° de indijking wordt derwijze berekend dat zij kan weerstaan aan de vloeistofmassa die bij breuk uit de grootste in de kuip geplaatste houder kan ontsnappen;

2° tussen de houders en de binnenste onderkant van de dammen wordt een afstand, tenminste gelijk aan de helft van de hoogte der houders, gelaten;

3° de aarden afdammingen bestaan uit zeer kleiachtige, vaste en stevig verdichte aarde, waarvan de hellingen 4/4 en de dikte op de bovenkant minstens 50 centimeter bedragen; deze dammen moeten met gras bezaaid worden; aan de basis mogen evenwel zorgvuldig berekende steunmuren, van maximum één meter hoogte, opgetrokken worden; in geval van aarden afdammingen mag de bodem uit dezelfde materialen worden vervaardigd; in elk geval moet de volledige inkuiping vloeistofdicht worden uitgevoerd.

§ 4. Het doorvoeren van leidingen doorheen de inkuiping is enkel toegelaten als de dichtheid van de inkuiping verzekerd blijft.

Art. 5.17.2.6.6.

Inkuiping - Capaciteit

§ 1. De minimale capaciteit van de inkuiping voor opslagplaatsen in openlucht gelegen buiten een waterwingebied en/of beschermingszone, dient als volgt berekend:

1° voor opslag van P1- en/of P2-produkten, de grootste van de volgende waarden:

a) het waterinhoudsvermogen van de grootste houder, vermeerderd met 25% van het totale waterinhoudsvermogen van de andere in de inkuiping geplaatste houders;

b) de helft van het totale waterinhoudsvermogen van de erin geplaatste houders;

2° voor opslag van P3-produkten: het waterinhoudsvermogen van de grootste houder;

3° voor opslag van P4-produkten en extra zware stookolie, ongeacht het vlampunt, is enkel de aanwezigheid van een opstaande rand vereist.

Bij gemengde opslag van verschillende categorieën van produkten dienen de strengste voorschriften nageleefd.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van § 1 is geen inkuiping verplicht voor dubbelwandige houders geplaatst op een vloeistofdichte bodem. Bij gemengde opstelling van gewone houders enerzijds en dubbelwandige houders anderzijds, dienen deze laatste niet in rekening gebracht voor de bepaling van de capaciteit van de inkuiping.

§ 3. Voor opslagplaatsen gelegen binnen een waterwingebied en/of beschermingszone, dient in afwijking van de bepalingen van § 1 en § 2 de minimale capaciteit van de inkuiping gelijk te zijn aan het waterinhoudsvermogen van alle erin geplaatste houders, met uitzondering van de dubbelwandige houders.

§ 4. Houders in bovengrondse lokalen en kelders dienen opgesteld in een inkuiping of opvangbak met een capaciteit die tenminste gelijk is aan het totale waterinhoudsvermogen van alle erin geplaatste houders.

Art. 5.17.2.6.7.

Inkuiping - Opstelling houders en toebehoren

§ 1. De afstand tussen de houders onderling bedraagt ten minste 1 m, de afstand tussen de houders en de binnenwanden van de inkuiping of de onderkant van de dammen bedraagt ten minste de helft van de hoogte van de houders. Deze laatste verplichting vervalt wanneer het opslag betreft van P4-produkten of extra zware stookolie ongeacht het vlam-punt of voor opslag in dubbelmantel houders of houders met ringmantel.

§ 2. In de inkuiping bestemd voor houders voor de opslag van P1- en/of P2-produkten mogen ook P3- en/of P4-produkten, alsmede hun leidingen, pompen, motoren en toebehoren worden geplaatst. Pompen, motoren en toebehoren mogen eveneens boven of in een afzonderlijke inkuiping worden geplaatst.

§ 3. De wanden van de inkuipingen zijn tenminste alle 50 meter van reddingsladders of niet-brandbare trappen voorzien.

§ 4. Verkeersdoorgangen van minstens 1 m breedte dienen tussen de houders alsmede tussen de houders en de dammen volledig vrijgelaten.

Art. 5.17.2.6.8.

Verwijdering hemelwater

Vooraleer het hemelwater te verwijderen, verzekert de exploitant zich van de afwezigheid van het opgeslagen produkt in het water. In geval het water opgeslagen produkten bevat, treft hij alle maatregelen om verontreiniging van bodem, grond- of oppervlaktewater te voorkomen.

Art. 5.17.2.6.9.

Omheining

Het geheel der installatie die P1- en/of P2-produkten kan bevatten (houders, werkplaatsen, magazijnen, enz.) wordt omringd door een stevige en niet-brandbare omheining van tenminste 2,5 m hoogte. Deze afgesloten ruimte mag op de openbare weg enkel het hoogst noodzakelijk aantal ingangen hebben. Elke ingang dient voorzien van een deur of hekken die door middel van een sleutel kunnen gesloten worden. Deze deuren of hekkens worden bij het vallen van de avond tot 's morgens gesloten en de sleutels worden, gedurende deze tijdspanne, door de exploitant of door een door hem gemachtigde bewaker bewaard.

Art. 5.17.2.6.10.*Waarnemingsbuizen (peilputten)*

In de omgeving van tankenparken gelegen binnen een waterwingebied en/of een beschermingszone worden waarnemingsbuizen (peilputten) op oordeelkundige wijze aangebracht overeenkomstig de regels van goed vakmanschap weergegeven in bijlage 5.17.2. bij dit besluit of volgens enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige, in overleg met de lokale waterbedelingsmaatschappij of een deskundige erkend in de disciplines water of bodem, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989, houdende de organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen.

Ze bestaan uit een materiaal dat door de opgeslagen vloeistoffen niet kan worden aangetast.

De verbuizing is over de volledige lengte uitgevoerd als filterbuis; ze heeft een inwendige diameter van minimum 5 cm, reikt minimaal 1 m dieper dan het laagste niveau van de freatische grondwatertafel en is van boven afgedicht.

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dienen tenminste drie waarnemingsbuizen rondom de inkuiping voorzien.

De uitvoeringsplannen en de boorverslagen worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.6.11.*Leidingen*

Alle leidingen, noodzakelijk voor de installatie, zijn in overeenstemming met een code van goede praktijk, of bij ontstentenis daarvan volgens de regels van goed vakmanschap.

Niet visueel controleerbare leidingen zijn voorzien van een doeltreffende specifieke bescherming tegen corrosie.

Art. 5.17.2.6.12.*Voorkoming van luchtverontreiniging*

§ 1. Houders, bestemd voor de opslag van giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C, moeten voorzien zijn van een doeltreffend systeem, zoals een dampterugvoersysteem, een vlottend dak, of een gelijkwaardig systeem, zodat zowel bij de opslag als bij de behandeling luchtverontreiniging tot een minimum wordt beperkt.

§ 2. De lading en ontlading van opslaghouders en/of bevoorradende tankwagens, tankwagens of tankschepen, geschiedt derwijze dat luchtverontreiniging tijdens het verladen tot een minimum wordt beperkt.

Art. 5.17.2.6.13.*Elektrische installaties in ontplofbare atmosferen*

De elektrische installaties in zones, waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de eventuele aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, zijn ontworpen en uitgevoerd volgens de vereisten van een zoneringsplan.

De zone-indeling geschiedt volgens artikel 105 van het AREI.

De ingedeelde zones worden op plannen van de inrichting aangeduid. Deze worden goedgekeurd en geparafeerd door de exploitant of zijn afgevaardigde. Voormelde plannen worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.6.14.*Brandvoorkoming en -bestrijding*

§ 1. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing die eigen zijn aan de aanwezigheid of de exploitatie van zijn installatie(s).

§ 2. De exploitant beschikt over voldoende, aan de omstandigheden aangepaste blusmiddelen zoals water, schuim, poeder, e.a. om een brand met succes te kunnen bestrijden of uitbreiding te voorkomen. Deze blusmiddelen moeten in de inrichting aanwezig zijn en moeten met eigen middelen ter plaatse kunnen gebracht worden.

§ 3. Minimale blus- en koelvoorzieningen

Voor de opslag van P1- en/of P2-produkten ingedeeld in de 1e klasse zijn de houders of de tankenparken voorzien van een doeltreffende, aan de omstandigheden aangepaste, vaste schuiminstallatie en/of van een watersproei- of koelinstallatie in overleg met de bevoegde brandweer.

De inrichting beschikt over een hoeveelheid water om de houders gedurende een voldoende tijd te kunnen besproeien en/of te koelen. De werking van de blus-, sproei- of koelinstallaties wordt bij uitval van de normale elektrische voorziening automatisch verzekerd door noodgroepen of gelijkwaardige noodinstallaties.

In de vergunningsvoorwaarden kunnen analoge voorwaarden opgelegd worden betreffende opslag van in de 2e klasse ingedeelde P1- en/of P2-produkten.

§ 4. Rook-, gas- of vlamdetectie

Inrichtingen met houders voor de opslag van P1-produkten ingedeeld in de 1e klasse die niet of slechts tijdens de gewone werkuren bemand zijn, zijn in overleg met de bevoegde brandweer uitgerust met een doeltreffende rook-, gas- of vlamdetectie die een alarm geeft bij een bemande brandweerpost of een speciale bewakingsdienst.

In de vergunningsvoorwaarden kunnen analoge voorwaarden opgelegd worden betreffende opslag van in de 2e klasse ingedeelde P1- en/of P2-produkten.

§ 5. Onderhoud

1° De voorgeschreven brandbestrijdingsmiddelen zijn in goede staat van onderhoud, beschermd tegen vorst, doelmatig gesig-naleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld.

2° Het brandbestrijdingsmaterieel moet onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

§ 6. Rook- en vuurverbod

Het is verboden te roken en/of vuur te maken bij de houders, de pompen, de leidingen, en de overslagplaatsen. Hiertoe zijn de nodige pictogrammen zoals voorzien in het Algemeen regle-ment voor de arbeidsbescherming op een goed zichtbare wijze aangebracht. Werken met open vlam is slechts toegelaten indien de nodige veiligheidsmaatregelen zijn getroffen en mits schriftelijke instructies, opgesteld en/of geïmplementeerd door het diensthoofd Veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen (VGV) of door de exploitant.

§ 7. Het is verboden brandbare stoffen op te slaan bij de hou-ders, de pompen, de leidingen, de vulplaatsen en de overslag-plaatsen, tenzij ter zake in de milieuvergunning andersluiden-de vergunningsvoorwaarden zijn opgenomen.

Art. 5.17.2.6.15.

Bereikbaarheid

De bereikbaarheid van het tankenpark wordt zodanig opgevat dat:

1° het verkeer in de zones waar redelijkerwijze brand- en ont-ploffingsgevaar bestaat tot een minimum wordt beperkt;

2° het tankenpark op een gemakkelijke wijze toegankelijk is;

3° een gemakkelijke toegang bestaat voor het interventiemate-rieel.

4° de voertuigen waarmee de produkten worden aangevoerd of afgevoerd, bevinden zich tijdens het lossen of laden, voor zover dit technisch mogelijk is op een laad-losplaats gelegen buiten de reglementaire grootte van de rijbaan.

Art. 5.17.2.6.16.

Informatiedossier

De exploitant van een tankenpark houdt op oordeelkundige plaatsen in de inrichting een dossier ter beschikking van de bevoegde brandweer, met tenminste de volgende gegevens:

1° een plan van het tankenpark en de toegangswegen;

2° een beschrijving van de brandbestrijdingsmiddelen met aan-duiding op een plan;

3° een beschrijving van de opgeslagen produkten met de voor-naamste fysische en chemische eigenschappen (gevaarenkaarten) met inbegrip van de gevaren-klasse overeenkomstig het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, bijlage 7;

4° het waterinhoudsvermogen van de houders;

5° de samenstelling van de eventuele eigen brandweerdienst.

Elke andere evenwaardige manier van informatieverstrekking is toegelaten mits het akkoord van de met toezicht belaste ambtenaar en van de bevoegde brandweer.

Art. 5.17.2.6.17.

Maatregelen met betrekking tot het vullen van de bovengrondse houders

§ 1. De nodige maatregelen zijn getroffen om het morsen van vloeistoffen en de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

§ 2. Elke vulverrichting vanuit een produktie-eenheid, een pijpleiding, een tankwagen, een tankwagon of een tankschip gebeurt onder het toezicht van de exploitant of zijn aange-stelde. De bestuurder van de bevoorradende tankwagen of zijn begeleider mogen eveneens daartoe worden aangesteld; in dat geval bevindt de toezichthouder zich nabij de tankwagen zodat hij de vuloperatie kan controleren.

In geval van een incident moeten onmiddellijk doeltreffende maatregelen getroffen worden om verspreiding van de brandbare vloeistoffen te voorkomen.

§ 3. De soepele slang die dient voor het bevoorraden wordt door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie verbonden.

§ 4. Om overvulling te voorkomen dient het volgende waarschu-wings- of beveiligingssysteem voorzien:

1° waarschuwingssysteem dat de leverancier verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn; voor opslagtanks verbonden aan produktie-eenheden en waarvan het peil bewaakt wordt door een centraal computersysteem zal het waarschuwingssysteem be-staan in een alarmsignaal gegeven in de bemande controlekamer; 2° beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automa-tisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld.

§ 5. Het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof andere dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

§ 6. De staanplaats van de tankwagen of tankwagon en de zones waar de vulmonden van de vulleringen voor deze wagen of wagon gegroepeerd zijn bevinden zich steeds in de open lucht of onder een luifel en op het terrein van de inrichting. De vloer van de voormelde staanplaats en zones is vloeistofdicht en voldoende draagkrachtig. Deze vloer is voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een collector. Deze gemorste vloeistoffen worden verwijderd overeenkomstig de reglementaire bepalingen.

Onder de voormelde staanplaats en zones mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht; in geval van weegbruggen worden doeltreffende voorzieningen aangebracht om de verspreiding van lekken te begrenzen en om explosiegevaar te voorkomen.

§ 7. Tijdens de overslagactiviteiten worden de houders, de tankwagens of -wagons en toebehoren op equipotentiaal gebracht.

Art. 5.17.2.6.18.

Controle bij de bouw

§ 1. De minimale eisen voor ontwerp en constructie moeten beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. Het toezicht op de bouw moet beantwoorden aan de minimum eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Dit toezicht wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 3. Voor houders met een waterinhoudsvermogen van minder dan 20.000 l volstaat een prototypekeuring van een representatief model. Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt voor akkoord ondertekend door de hoger vermelde deskundige.

§ 4. De datum van de dichtheidsonderzoeken wordt ten minste 8 dagen vooraf schriftelijk medegedeeld aan de Afdeling Milieu-inspectie.

§ 5. Betreffende elke houder dient de exploitant te beschikken over een door de constructeur:

- 1° ondertekende verklaring van conformiteit met de norm;
- 2° opgesteld certificaat.

Tevens mag de exploitant slechts houders aanvaarden die voorzien zijn van het door de constructeur aangebrachte merk.

De inhoud van deze rapporten en de aanduidingen op de merkplaat moeten beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Art. 5.17.2.6.19.*Controle bij de plaatsing*

§ 1. Onder toezicht van of door de hoger vermelde erkende milieudeskundige of een bevoegd deskundige worden volgende controles uitgevoerd:

1° vóór het plaatsen van de houder dient gecontroleerd of de houder en/of de funderingen beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement;

2° na de installatie, maar vóór de in gebruikname van de houder, dient gecontroleerd of de houder, de leidingen en de toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling, de inkuiping en de brandbestrijdingsmiddelen voldoen aan de voorschriften van dit reglement.

Een verslag van deze controles wordt opgesteld en ondertekend door de erkende milieudeskundige of door de bevoegde deskundige.

§ 2. De architect, de burgerlijk ingenieur architect, de burgerlijk bouwkundig ingenieur of een industrieel ingenieur in de bouwkunde bevestigt in een attest dat hij de aangewende code van goede praktijk of de regels van goed vakmanschap met betrekking tot de bouw van de inkuiping aanvaardt en dat deze werden nageleefd.

§ 3. De brandbestrijdingsmiddelen worden bij de in gebruikname onderzocht door een veiligheidsdeskundige erkend voor de discipline "externe veiligheid en risico's voor zware ongevallen" of door een bevoegd deskundige, tenzij dit onderzoek geheel of gedeeltelijk wordt uitgevoerd door de bevoegde brandweer of door het diensthoofd Veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen of door zijn aangestelde in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 4. De exploitant beschikt aangaande de door deze subafdeling voorgeschreven bouwbeelden, keuringen en beproevingen over attesten waarin de gebruikte codes, de uitgevoerde controles en de relevante vaststellingen duidelijk vermeld zijn. Hij houdt de bedoelde attesten steeds ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.6.20.*Periodieke controles*

§ 1. De exploitant zorgt voor de goede staat van onderhoud van de installaties, de houders, de leidingen en de toebehoren door een regelmatig onderhoud en een regelmatige controle:

1° beperkt onderzoek:

ten minste om de 3 jaar, zonder dat de periode tussen twee opeenvolgende onderzoeken 40 maanden mag overschrijden wordt de installatie bovendien onderzocht door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;

dit onderzoek heeft betrekking op de inzage van het vorige rapport, de algemene staat van de installatie, de doeltreffendheid van de overvulbeveiliging en de aanwezigheid van water en slib in de houder en van verontreiniging buiten de houder;

het onderzoek van de algemene staat omvat:

- a) het opsporen van lekken en lekaanwijzingen;
- b) het onderzoek van de staat van de platen, de verbindingen (lasnaden en/of klinknagels) en de stompen van de houder;
- c) het onderzoek van de staat van de toebehoren als: afsluiters, temperatuur-, druk-, niveaumeting en aarding;
- d) het onderzoek van de over- /onderdrukbeveiligingstoestellen en alarmtoestellen;
- e) het onderzoek van de staat van de buitenbekleding, hetzij de schildering en/of de isolatie;
- f) het onderzoek van de funderingen en/of steunblokken met het oog op de stabiliteit en de afwatering;
- g) het onderzoek van de inkuiping voor wat betreft inhoud, dichtheid, verontreiniging, peilputten;
- h) het onderzoek van de staat van de leidingen en de toebehoren binnen de inkuiping;

naast bovengenoemde controles wordt voor verticale houders:

- a) waar nodig, een niet destructief onderzoek uitgevoerd om de plaatdikte en eventuele corrosie, zowel in- als uitwendig te bepalen; dit onderzoek heeft betrekking op de mantel en de dakplaten van de houders;
- b) om de zetting te bepalen, op vraag van de milieudeskundige of de bevoegde deskundige, periodiek de hoogte van een aantal punten gelijkmatig verdeeld over de omtrek van de bodemrand gemeten.

2° algemeen onderzoek:

ten minste om de 20 jaar wordt de installatie onderworpen aan een volledig onderzoek, uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige, dat benevens de punten vermeld onder sub 1° betrekking heeft op de staat van de binnenwand en van de buitenbekleding;

de houder dient inwendig te worden gereinigd waarna:

a) de houder onderzocht wordt, wat betekent:

- i) het onderzoek van de staat van de platen, de verbindingen en de stompen;
- ii) het onderzoek van de staat van het vakwerk en de inwendige toebehoren zoals afsluiters, verwarmingsspiralen, dak- en bodemwaterafslaten en afdichtingen van de vlottende daken;
- iii) het onderzoek van de bodemplaten voor het opsporen van in- en uitwendige corrosie;
- iv) het onderzoek van bodemvervorming en eventueel het opmeten van het profiel;

b) een drukproef op de eventuele verwarmingspijpen wordt uitgevoerd.

§ 2. Regelmatig controleert de exploitant in de peilputten het grondwater op de aanwezigheid van licht ontvlambare, ontvlambare en/of brandbare vloeistoffen.

Voor tankenparken wordt bovendien op kosten van de exploitant, hetzij door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline grondwater, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf, tenminste om de 2 jaar een grondwateronderzoek uitgevoerd.

§ 3. De exploitant beschikt aangaande de door dit artikel voorgeschreven controles over de nodige attesten, afgeleverd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door de bevoegde deskundige. De attesten bevatten ten minste een beschrijving van het verloop en de resultaten van de uitgevoerde controles en onderzoeken.

De exploitant houdt de bedoelde attesten in de inrichting ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.6.21.

Bestaande houders - Controles

§ 1. De verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op bestaande houders.

§ 2. De bestaande houders en leidingen die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en/of de beschermingszones, en de bestaande houders en leidingen die gelegen zijn in de andere gebieden ondergaan, binnen een termijn van respectievelijk 36 en 60 maanden, te rekenen vanaf de datum van in werkingtreding van dit besluit, een algemeen onderzoek overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.2.6.20. voor zover technisch mogelijk is en rekening houdende met de bepalingen van § 1.

Het volledige uitwendig onderzoek moet nadien ten minste om de twee jaar worden herhaald.

§ 3: Alle in § 2 bedoelde onderzoeken worden uitgevoerd door een erkend milieudeskundige of door een bevoegd deskundige die attesten afleveren met een beschrijving van de uitgevoerde onderzoeken en de bekomen resultaten.

Deze periodiciteit mag op 3 jaar gebracht worden op voorwaarde dat uit een eerste volledig in- en uitwendig onderzoek met dichtheidscontrole blijkt dat de goede staat van onderhoud nog evenwaardig is met deze van nieuwe houders en leidingen, gebouwd volgens een code van goede praktijk.

§ 4. Onverminderd de in de desbetreffende milieuvergunning eventueel opgelegde vergunningsvoorwaarden dienen de bestaande houders die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en/of de beschermingszones, en de bestaande houders die gelegen zijn in de overige gebieden, binnen een termijn van respectievelijk 48 en 72 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding

van dit besluit, te voldoen aan de bepalingen van dit reglement met uitzondering evenwel van de voorschriften inzake:

- 1° de constructie en de plaatsing van de houders en van de leidingen mits evenwel voldaan wordt aan de bepalingen van § 2;
- 2° de bouw en de vloeistofdichtheid van tankenparken;
- 3° de afstand tussen de houders onderling en tot de rand van de inkuiping.

§ 5. Indien lekken of gebreken vastgesteld worden bij de dichtheidsbeproeving of het onderzoek wordt de houder buiten dienst gesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.2.6.22.

§ 6. Bij vervanging dient de houder te voldoen aan alle bepalingen van dit reglement, behalve voor wat betreft de inplantingsregels.

§ 7. In geval de inrichting is gelegen binnen een waterwingebied of een beschermingszone moet de exploitant binnen een termijn van 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit:

- 1° waarnemingsbuizen aanbrengen en laten controleren, respectievelijk overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5.17.2.6.10. en 5.17.2.6.20.;
- 2° een verslag van een architect, een burgerlijk ingenieur architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur of industrieel ingenieur in de bouwkunde inzake de vloeistofdichtheid en staat van onderhoud van de inkuiping ter beschikking houden van de toezichthoudende ambtenaar;
- 3° de verplichting onder sub 1° geldt eveneens binnen 24 maanden na het afbakeningsbesluit van een waterwingebied en/of een beschermingszone.

§ 8. In geval de inrichting is gelegen buiten een waterwingebied/beschermingszone moet de exploitant binnen een termijn van 36 maanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit een verslag van een architect, een burgerlijk ingenieur architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur of een industrieel ingenieur in de bouwkunde inzake de staat van onderhoud van de inkuiping ter beschikking houden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.2.6.22.

Vaststelling van lekken en buitengebruikstelling

§ 1. In geval er bij de dichtheidsbeproevingen of bij het onderzoek lekken of gebreken worden vastgesteld wordt de betrokken houder onmiddellijk leeggepompt en buiten gebruik gesteld.

Houders die vakkundig kunnen hersteld worden mogen na een drukkbeprøeving terug in gebruik genomen worden voor zover de bepalingen van de artikelen 5.17.2.6.3. en 5.17.2.6.17. zijn nageleefd.

§ 2. Bij definitieve buitengebruikstelling van houders, al dan niet omwille van lekken, wordt de houder leeggepompt en verwijderd onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

Bij materiële onmogelijkheid tot verwijderen wordt, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of met een bevoegd deskundige, de houder gevuld met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal of op een andere wijze buiten gebruik gesteld. Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van grondwaterverontreiniging.

§ 3. Vloeistoflekken die aanleiding kunnen geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de Afdeling Milieu-Inspectie, aan de Gouverneur van de provincie of aan de Burgemeester.

Subafdeling 5.17.2.7. In de 3de klasse ingedeelde opslag in bovengrondse houders (onafgezien de vorm) voor P3- en/of P4-produkten

Art. 5.17.2.7.1.

Toepassing

De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslag in bovengrondse houders, ongeacht het individuele waterinhoudsvermogen, behorende tot een opslagplaats uitsluitend bestemd voor P3- en/of P4-produkten als bedoeld in de subrubrieken 17.3.6.1. en 17.3.7.1.

Art. 5.17.2.7.2.

Bouw

§ 1. De houders worden gebouwd volgens de Belgische normen of een andere gelijkwaardige code van goede praktijk. Deze gelijkwaardige code van goede praktijk dient te beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit en aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§ 2. De houders uit gewapende thermohardende kunststof worden gebouwd overeenkomstig de norm NBN T 41-013 of een gelijkwaardige code van goede praktijk.

Houders uit andere dan gewapende thermohardende kunststoffen zijn toegelaten. De wanddikte bedraagt minstens 2 mm. De dichtheidsbeproevingen voorzien in de norm NBN T 41-013 mogen voor deze houders worden uitgevoerd met een testdruk gelijk aan 50 % van de in de norm voorziene drukken.

§ 3. De openingen voor het vullen en de verluchting zijn uitgevoerd langs de bovenzijde van de houders en in ieder geval boven het maximum peil van de opgeslagen vloeistof.

§ 4. Op de houder is een identificatieplaat aangebracht waarop de naam van de constructeur, het fabricatiejaar, het fabricatienummer en het waterinhoudsvermogen van de houder vermeld staan.

Art. 5.17.2.7.3.

Inkuiping

§ 1. Houders in bovengrondse lokalen en kelders dienen opgesteld in een inkuiping of opvangbak met een capaciteit die tenminste gelijk is aan het totale waterinhoudsvermogen van alle erin geplaatste houders.

Houders in open lucht dienen opgesteld in een inkuiping of opvangbak met een capaciteit die tenminste gelijk is aan de inhoud van de grootste houder.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing voor houders voor de opslag van extra zware stookolie ongeacht het vlampunt en van P4-produkten.

Voor houders voor de opslag van extra zware stookolie, ongeacht het vlampunt en van P4-produkten is enkel de aanwezigheid van een opstaande rand vereist.

Indien deze houders evenwel gelegen zijn binnen een waterwingebied en/of beschermingszone, dient de capaciteit van de inkuiping minstens gelijk te zijn aan het totale waterinhoudsvermogen van alle erin geplaatste houders.

§ 2. De in § 1 bedoelde inkuiping of opvangbak is vloeistofdicht gebouwd volgens de regels van goed vakmanschap. Er is geen inkuiping of opvangbak vereist bij dubbelwandige houders tenzij deze gelegen zijn binnen een waterwingebied en/of beschermingszone.

§ 3. Alle nodige maatregelen zijn getroffen om het hemelwater dat zich eventueel in de in § 1 bedoelde inkuiping of opvangbak kan verzamelen regelmatig te verwijderen; hierbij zijn alle voorzorgen genomen om de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

§ 4. In de in § 1 bedoelde inkuiping of opvangbak mogen buiten de houders met P3- en/of P4-produkten eveneens houders met P1- en/of P2-produkten alsmede de respectievelijke leidingen en toebehoren worden geplaatst. Voor de P1- en/of P2-produkten zijn de desbetreffende reglementen van toepassing.

Art. 5.17.2.7.4.

Maatregelen met betrekking tot het vullen van de houders

§ 1. De nodige maatregelen zijn getroffen om het morsen van vloeistoffen en de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

§ 2. De soepele slang die dient voor het bevoorraden wordt door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie verbonden.

§ 3. Om overvulling te voorkomen dient het volgende waarschuwings- of beveiligingssysteem voorzien:

- 1° waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn door de leverancier, deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;
- 2° beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor 98 % is gevuld.

§ 4. Het is verboden een houder te vullen met een vloeistof andere dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Art. 5.17.2.7.5.

Controles

§ 1. Controle bij de bouw

De minimale eisen voor ontwerp en constructie moeten beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

De controle door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototype. Afzonderlijk gebouwde houders dienen echter volledig gecontroleerd door de vermelde deskundige.

Het toezicht op de bouw moet beantwoorden aan de eisen van bijlage 5.17.2. bij dit besluit of van enige andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en wordt voor akkoord ondertekend door de hoger vermelde deskundige.

De datum van de drukkbeproeving wordt ten minste 8 dagen vooraf schriftelijk medegedeeld aan de Afdeling Milieuinspectie.

Betreffende elke houder houdt de exploitant een door de constructeur opgestelde attest ter beschikking waarop ten minste het volgende is vermeld:

- naam en adres van de constructeur;
- fabricagedatum en -nummer;
- referentie van de prototypekeuring (desgevallend);
- de gevolgde norm of code van goede praktijk;

- kwaliteit en dikte van de gebruikte materiaalsoort (staal of composiet);
- aard van de uitwendige bescherming;
- resultaat van de drukbeproeving;
- waterinhoudsvermogen van de houder.

Tevens houdt de exploitant ter beschikking een door de constructeur ondertekend certificaat alsmede een verklaring van conformiteit met de norm.

§ 2. Controle bij de plaatsing en ingebruikname.

Onder toezicht van of door de hoger vermelde erkende milieudeskundige of door een erkend technicus wordt vóór de in gebruikname van de houder gecontroleerd of de houder, de leidingen en toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling en de inkuiping voldoen aan de voorschriften van dit reglement.

Een verslag van deze controles wordt opgesteld en ondertekend door de erkende milieudeskundige of de erkende technicus.

§ 3. Periodiek onderzoek

Tenminste om de drie jaar, zonder dat de periode tussen twee opeenvolgende onderzoeken 40 maanden mag overschrijden, wordt de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek, uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een erkend technicus, dat betrekking heeft op:

- de inzage van het vorig rapport;
- de algemene staat van de opslagplaats;
- de doeltreffendheid van de overvulbeveiliging;
- de staat van de eventueel aangebrachte uitwendige bescherming;
- de aanwezigheid van water en slib in de houder;
- de verontreiniging buiten de houder.

Het onderzoek van de algemene staat omvat:

- het opsporen van lekken en lekaanwijzingen;
- het onderzoek van de staat van de platen, de verbindingen en de stempels van de houders;
- het onderzoek van de staat van de toebehoren als: afsluiters, niveaumeting en aarding en eventueel temperatuurmeting;
- het onderzoek van de overdruk-/onderdrukbeveiligingstoestellen en alarmtoestellen;
- het onderzoek van de staat van de buitenbekleding, hetzij de schildering en/of de isolatie;
- het onderzoek van de funderingen en/of de steunblokken met het oog op stabiliteit en de afwatering;
- het onderzoek van de inkuiping voor wat betreft inhoud, dichtheid, verontreiniging en peilputten;
- het onderzoek van de staat van de leidingen en de toebehoren binnen de inkuiping.

Verder wordt, waar aanduidingen zijn van ernstige corrosie, een niet destructief onderzoek uitgevoerd om de plaatdikte en de eventuele corrosie, zowel in- als uitwendig te bepalen. Dit onderzoek heeft betrekking op de mantel en de bodems.

§ 4. De milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of de erkende technicus, stelt naar aanleiding van het driejaarlijks onderzoek vermeld in § 3, een conformiteitsattest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit reglement.

Tevens bevestigt hij op of nabij de vulleiding een duidelijk zichtbare en leesbare klever of plaat waarop zijn erkenningsnummer alsmede het jaartal en de maand van het laatste uitgevoerde driejaarlijks onderzoek zijn vermeld. Afhankelijk van de gedane vaststellingen zal de klever of plaat van de volgende kleur moeten zijn:

- 1° groen, wanneer de bovengrondse houder in regel werd bevonden;
- 2° oranje, wanneer geen verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld, maar bepaalde herstellingen aan de houder, beveiligingen, beschermingen, systemen of installaties werden noodzakelijk geacht;
- 3° rood, wanneer een verontreiniging buiten de houder werd vastgesteld en de bovengrondse houder niet in regel werd bevonden.

De in vorige leden bedoelde conformiteitsattesten of een afschrift ervan dienen op de plaats van exploitatie ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 5. Alleen houders die reglementair in regel zijn bevonden mogen worden gevuld, bijgevoerd en geëxploiteerd.

Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode zelfklever of een rode plaat zoals bedoeld in § 4 mogen in geen enkel geval nog gevuld of bijgevoerd worden.

Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een oranje klever of plaatje zoals bedoeld in § 4 mogen nog worden gevuld of bijgevoerd tijdens een overgangsperiode van maximum 6 maanden die ingaat de 1ste van de maand volgend op de maand vermeld op de bedoelde oranje klever of plaat.

Art. 5.17.2.7.6.

Bestaande houders

§ 1. De verbodsregels alsmede de bepalingen betreffende de constructie en de installatiewijze van de houders van deze subafdeling 5.17.3.7. zijn niet van toepassing op de volgende bovengrondse houders:

- 1° deze waarvoor de exploitatie is vergund op 1 januari 1993 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de exploitatievergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde instantie;

2° deze die op 1 september 1991 reeds in gebruik waren genomen en niet in toepassing van titel I van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (ARAB) als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke inrichting waren ingedeeld;

3° deze waarvoor vóór 1 juli 1993 de melding is geschied overeenkomstig de bepalingen van titel I van het VLAREM.

§ 2. De bestaande houders en leidingen die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en de bestaande houders en leidingen die gelegen zijn in de andere gebieden - ondergaan, binnen een termijn van respectievelijk 36 en 60 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit, een onderzoek overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.2.7.5., § 3, voor zover technisch mogelijk.

§ 3. Van de in § 1 bedoelde houders die gelegen zijn binnen de waterwingebieden en de beschermingszones, en van de in § 1 bedoelde houders die gelegen zijn in de overige gebieden, dient binnen een termijn van respectievelijk 48 en 72 maanden, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit, de uitrusting te voldoen aan de voorschriften van deze subafdeling inzake het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling.

De in § 2 en § 3 vermelde controles dienen uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, de bevoegde deskundige of een erkend technicus die, naargelang de gedane vaststellingen:

1° ofwel een conformiteitsattest aflevert aan de exploitant indien de uitrusting beantwoordt aan de voorschriften van de code van goede praktijk en aan de van toepassing zijnde voorschriften van dit reglement;

2° ofwel de exploitant schriftelijk verwittigt dat de opslagplaats binnen een termijn van zes maanden na het ingestelde onderzoek dient in overeenstemming gebracht met de van toepassing zijnde voorschriften van dit reglement; in dat geval dient een nieuwe controle uitgevoerd bij het verstrijken van voormelde termijn van 6 maanden;

3° ofwel een attest van niet-conformiteit aan de exploitant aflevert.

§ 4. Na de aflevering van een conformiteitsattest als bedoeld in § 3, valt de opslagplaats onder toepassing van de voorschriften van artikel 5.17.2.7.5. §§ 3 en 4.

§ 5. Bij vervanging van de in § 1 bedoelde houders dient de nieuwe houder aan alle voorschriften van dit reglement te voldoen, behalve voor wat betreft de inplantingsregels.

Art. 5.17.2.7.7.

Vaststelling van lekken en buitengebruikstelling

§ 1. Indien lekken worden vastgesteld wordt de betrokken houder onmiddellijk leeggepompt en buiten gebruik gesteld. De exploitant treft hierbij de nodige maatregelen om:

1° explosiegevaar te voorkomen;

2° verdere bodem- en grondwaterverontreiniging zoveel mogelijk te beperken.

§ 2. Na vakkundige herstelling mag de houder slechts terug in gebruik worden genomen nadat een conformiteitsattest werd opgesteld zoals vermeld onder art. 5.17.2.7.5., § 4.

§ 3. Een defecte houder die niet wordt hersteld, wordt onmiddellijk definitief buiten gebruik gesteld.

Bij definitieve buitengebruikstelling wordt de houder leeggepompt en verwijderd onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

Bij materiële onmogelijkheid tot verwijderen wordt, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of een erkende technicus, de houder gevuld met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal of op een andere wijze buiten gebruik gesteld. Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van grondwaterverontreiniging.

§ 4. Vloeistofflekken die aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de Afdeling Milieu-inspectie, aan de Gouverneur van de Provincie of aan de Burgemeester.

Afdeling 5.17.3. Opslag van Milieugevaarlijke stoffen

Art. 5.17.3.1.

Voor de opslag van milieugevaarlijke stoffen worden geen sectorale voorschriften vastgesteld. De algemene bepalingen, eventueel toepasselijke andere sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

Afdeling 5.17.4. Verdeelinstallaties

Art. 5.17.4.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 17.3.9 van de indelingslijst.

Art. 5.17.4.2.

Onverminderd de voorschriften van dit reglement die van toepassing zijn op de eventueel tot de inrichting behorende opslagplaatsen van vloeibare koolwaterstoffen, dienen de nodige maatregelen getroffen om elk uitstorten van vloeibare koolwaterstoffen en de verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.

Art. 5.17.4.3.

Elke vulverrichting vanuit een productie-eenheid, een pijpleiding of een tankwagen of tankschip gebeurt onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde. De bestuurder van de bevoorradende tankwagen of zijn begeleider mogen eveneens daartoe worden aangesteld. In dat geval bevindt de toezichthouder zich nabij de tankwagen zodat hij de vuloperatie kan controleren.

Art. 5.17.4.4.

In geval van een incident moeten onmiddellijk doeltreffende maatregelen getroffen worden om verspreiding van de vloeibare koolwaterstoffen te voorkomen.

Art. 5.17.4.5.

Teneinde overvulling te voorkomen is een doeltreffend beveiligingssysteem tegen overlopen aanwezig tijdens het vullen van de houder.

Art. 5.17.4.6.

De staanplaats van de tankwagen of tankwagon en de zones waar de vulmonden van de vulleidingen voor deze wagen of wagon gegroepeerd zijn bevinden zich steeds in de open lucht en op het terrein van de inrichting. De vloer van de voormelde staanplaats en zones is vloeistofdicht en voldoende draagkrachtig. Deze vloer is voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste ontvlambare vloeistoffen afvloeien naar een collector. Deze gemorste brandbare vloeistoffen worden verwijderd overeenkomstig de reglementaire bepalingen.

Onder de voormelde staanplaats en zones, mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht. In geval van weegbruggen worden doeltreffende voorzieningen aangebracht om de verspreiding van lekken te begrenzen en om explosiegevaar te voorkomen.

Art. 5.17.4.7.

Tijdens de overslagactiviteiten worden de houders, de tankwagens of -wagons en toebehoren op aardpotentiaal gebracht.

HOOFDSTUK 5.18. GROEVEN EN GRAVERIJENAfdeling 5.18.1. Algemene bepalingenArt. 5.18.1.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 18 van de indelingslijst.

§ 2. De groeven en graverijen, bedoeld in rubriek 18 van de indelingslijst, omvatten de in open lucht ontgonnen:

a. groeven van:

- 1° leisteen;
- 2° zandsteen;
- 3° bouw- en andere steen;

- 4° marmersteen;
- 5° graniet;
- 6° pouzzolaan (kiezelhoudende vulkanische rots);
- 7° tras (fijn gemalen tufsteen);
- 8° bazalt;
- 9° lava;
- 10° mergel;
- 11° krijt;
- 12° zand;
- 13° niet plastische klei;
- 14° kaolin;
- 15° volaarde;
- 16° potaarde;
- 17° aarde, andere dan door grote graafwerken ontgonnen en in vaste steen- of pannenbakkerijen gebruikt;
- 18° kiezelsteen van welke aard ook;
- 19° als meststof beschouwd ijzerkies;
- 20° veen.

b. graverijen van:

- 1° ijzerertsen, het zogenaamde ijzeroer;
- 2° aluinaarde en in ijzersulfaat omzetbare ijzerkies;
- 3° dolomiet en kalkhoudende rotssteen waarvan de verkalking mogelijk is, plastische steen en baksteenaarde (door grote graafwerken ontgonnen en in vaste steen- of pottenbakkerijen ontgonnen);

§ 3. Enkel de kadastrale percelen of delen ervan zowel opgenomen in de bouw- als in de milieuvergunning komen voor ontginning in aanmerking.

§ 4. De exploitant houdt op de plaats van de ontginning een afschrift van de vergunningsbesluiten en de bijhorende plannen waarop de vergunde kadastrale percelen duidelijk zijn aangegeven, ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren.

§ 5. De werken van alle aard, tijdelijk of bestendig in een openluchtgroeve uitgevoerd, geschieden onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de exploitant. Deze laatste stelt een verantwoordelijke persoon aan.

De naam van deze verantwoordelijke persoon wordt door de vergunninghouder aan de Afdeling Milieu-inspectie alsmede aan de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie schriftelijk meegedeeld.

De bedoelde verantwoordelijke persoon heeft als opdracht toezicht te houden op de naleving van de van toepassing zijnde milieu- en vergunningsvoorwaarden. Hij legt alle maatregelen op die nodig geacht worden om de instandhouding van de eigendommen en van de nuttige wateren te verzekeren. Hij waakt over de uitvoering van deze maatregelen.

§ 6. In geval instortingen of verzakkingen dreigen die een gevaar voor de omgeving of voor het openbaar domein kunnen vormen, dient de exploitant de toezichthoudende ambtenaar alsook de burgemeester hiervan schriftelijk op de hoogte te brengen binnen de 24 uur.

Bij hoogdringendheid dient voormelde kennisgeving telefonisch, per telefax of telegrafisch te geschieden met een schriftelijke bevestiging binnen de 24 uur.

Elk zwaar ongeval of incident dient onverwijld meegedeeld aan de burgemeester alsmede aan de Afdeling Milieu-inspectie en de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Art. 5.18.1.2.

Werkplan en voortgangsrapport

§ 1. De ontginning dient uitgevoerd overeenkomstig een goedgekeurd werkplan. Dit werkplan wordt opgesteld in functie van de nabestemming en moet ten minste de volgende aspecten behandelen:

1° de plaats waar de ontgroning wordt uitgevoerd met dien verstande dat de ontgroning op niet meer dan één plaats tegelijk mag uitgevoerd worden, tenzij in een goedgekeurd werkplan meerdere gelijktijdige ontginningsplaatsen werden aangewezen om te komen tot de juiste grondstoffenmengeling die voor de bedrijfsvoering noodzakelijk is;

2° de volgorde van de ontgroningen (fasering) en de maximale oppervlakte van de groeve die op een bepaald ogenblik onafgewerkt mag zijn;

3° het gebruik van teelaarde, dekgronden en andere lagen bij de ontgroning met eventueel de eindbestemming van deze gronden;

4° het al of niet veranderen van de grondwatertafel; met vermelding in bevestigend geval van:

- het aantal en de plaats van de peilputten in de omgeving;
- de mogelijkheid tot hervoeding;
- de maximale grondwatertafelverandering;
- het lozingspunt van de opgepompte hoeveelheden water.

§ 2. Het in § 1 bedoelde werkplan dient binnen de drie maanden na de betekening van de vergunning ter goedkeuring voorgelegd aan de Afdeling Milieu-inspectie alsmede aan de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

De ontginningswerken die het voorwerp van de vergunning uitmaken mogen slechts worden aangevat na de goedkeuring van het werkplan zowel door de Afdeling Milieu-inspectie als door de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

§ 3. Ten laatste op 31 maart van elk jaar dat de vergunnings-termijn omvat, bezorgt de exploitant aan de Afdeling Milieu-inspectie alsmede aan de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie een voortgangsrapport betreffende de exploitatie in het voorbije kalenderjaar dat ten minste de volgende gegevens bevat:

1° de ontgonnen hoeveelheden met aanduiding op plan van de ontgonnen oppervlakten;

2° de beschrijving van de getroffen maatregelen om de hinder voor de omgeving te voorkomen en/of beperken;

3° de beschrijving van de getroffen maatregelen om de reglementaire voorschriften andere dan deze bedoeld sub 2° na te leven.

Afdeling 5.18.2. Voorwaarden betreffende de ontginningswerken

Art. 5.18.2.1.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, moet de vergunde ontginningszone vóór de aanvang van de ontginningswerken duidelijk afgepaald worden. De exploitant deelt de datum en uur dat tot deze afpaling wordt overgegaan uiterlijk zeven kalenderdagen vooraf mee aan de Afdeling Milieu-inspectie alsmede aan de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

§ 2. De toegang tot de uitgraving wordt verboden door duidelijk vanop de openbare weg zichtbare en op oordeelkundig gekozen plaatsen opgestelde borden. Langsheen de perceelsgrenzen palend aan een openbare weg alsook op plaatsen waar een bijzonder groot gevaar voor het publiek bestaat, dient de groeve door een omheining afgeschermd.

§ 3. In de mate dat in het goedgekeurde werkplan is voorzien dat de dekgrond en/of de teelaarde met een afzonderlijke trap wordt afgegraven, dient de specie op voldoende afstand van het front gestapeld om het gevaar voor afschuiving te vermijden.

§ 4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient langs aangrenzende percelen die geen eigendom zijn van de exploitant, langs openbare, private, land- en buurtwegen, gebouwen en kunstwerken, een beschermingsstrook onaangetaast gelaten. Deze strook moet ten minste een breedte hebben:

1° langs bestaande gebouwen, kunstwerken: gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 10 m;

2° langs aangrenzende percelen niet in eigendom van de exploitant: gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 5 en een maximum van 15 m;

3° langs wegen: gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 5.

Langs deze stroken moet een helling behouden blijven van:

1° 45° t.o.v. de horizontale bij droge winningen, met name boven de natuurlijke grondwatertafel;

2° 18 ° t.o.v. de horizontale bij natte winningen, met name onder de natuurlijke grondwatertafel.

Bij verdere uitdieping van een groeve wordt nagegaan of de bestaande beschermingsstroken op niveau van het maaiveld voldoende rekening houden met de nieuwe voorziene diepte. In voorkomend geval dient een nieuwe beschermingsstrook langs de rand van de oude putvloer voorzien.

Mits schriftelijke toelating van de eigenaar van een aanpalend perceel, kan de bovenvermelde beschermingsstrook vervallen, zonder dat de door ontginning aangetaste zone verder mag komen dan de grenzen van de vergunde zone.

§ 5. Op die plaatsen waar de vereiste of voorgeschreven stroken en hellingen niet meer bestaan, is de exploitant verplicht deze onmiddellijk te herstellen. De herstelmaatregelen dienen onverwijld ter kennis gebracht van de toezichthoudende ambtenaren.

§ 6. De ontginningsmethode moet aangepast zijn aan de aard van de te ontginnen grondlagen, van de dekgronden en van de afzettingen in de omgeving. De nodige schikkingen dienen getroffen om het gevaar voor instortingen, afschuivingen, inklinkingen, beschadiging van gebouwen en van kunstwerken, droogtrekken van omgevende terreinen en waterwinningen, op te vangen.

Het is verboden te werken met ondermijning of met vooroverhellend front. Fronten waaraan niet meer ontgonnen wordt, dienen afgewerkt volgens de hellingen bepaald in § 4.

§ 7. Tijdens en na de exploitatie dient er voor gezorgd dat de waterhuishouding van de omgeving de normale situatie benadert.

Een verandering van de grondwatertafel moet maximaal beperkt en zo mogelijk zelfs vermeden worden.

Art. 5.18.2.2.

Springstoffen

§ 1. Niemand mag springstoffen in de groeven of in de daaraan palende aanhorigheden inbrengen, tenzij uitdrukkelijk daartoe toelating in de milieuvergunning is verleend.

§ 2. Het is verboden op de werven dynamiet en gelijkaardige mengsels te brengen die door de vorst werden getroffen of die zich niet in volmaakte staat van bewaring bevinden.

§ 3. Het is verboden op de werven brisante springstoffen en ontploffers te laten liggen die niet onmiddellijk worden gebruikt.

§ 4. Het plaatsen der springstoffen in de mijnovens en het vullen van het boorgat zullen alleenlijk mogen geschieden door middel van vulstokken die niet van metaal mogen zijn vervaardigd. Men zal daarbij de schokken en plotse stoten vermijden.

§ 5. De nodige voorzorgsmaatregelen zullen worden genomen ten einde de gevaren te vermijden, welke de niet ontplofbare mijnen opleveren.

Afdeling 5.18.3. Verwezenlijking nabestemming

Art. 5.18.3.1.

§ 1. De voorschriften inzake nabestemming van de ontginningszone, aangegeven op het gewestplan, het ontwerp-gewestplan of enig ander van toepassing zijnd goedgekeurd plan van aanleg, dienen strikt gevolgd.

§ 2. De afwerking van de ontgronding geschiedt volgens een nabestemmingsplan, dat nauwkeurig de toestand beschrijft waarin de percelen, waarvoor een vergunning tot ontgronding is verleend, na ontgronding zullen worden afgewerkt.

§ 3. Het in § 2 bedoelde werkplan dient binnen de drie maanden na de betekening van de vergunning ter goedkeuring voorgelegd aan de Afdeling Milieu-inspectie alsmede aan de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

HOOFDSTUK 5.19. HOUT

Afdeling 5.19.1. Algemene bepalingen

Art. 5.19.1.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 19.

§ 2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het verwerken van hout, houtschors, riet, vlas, stro of soortgelijke produkten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw- of sloopwerken, zijnde handelingen die overeenkomstig de indelingslijst niet als hinderlijke inrichting zijn ingedeeld.

Art. 5.19.1.2.

§ 1. De exploitatie van een inrichting die overeenkomstig rubriek 19 van de indelingslijst is ingedeeld in de 1ste klasse en die gelegen is in een woongebied is verboden.

§ 2. De in § 1 vermelde verbodsbepaling is niet van toepassing op bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.19.1.3.

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn luidruchtige werkzaamheden verboden gedurende de periode vanaf 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Art. 5.19.1.4.

§ 1. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen of afvoerkanaal. Deze schoorsteen of afvoerkanaal dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4. zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas,

van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	emissiegrenswaarde
1° stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
a) ≤ 500 g/u	150,0 mg/Nm ³
b) > 500 g/u:	
- in het afvalgas van slijpmachines	10,0 mg/Nm ³
- in het afvalgas van droogovens, waarbij in afwijking van bovenvermelde bepalingen het nat afvalgas in aanmerking wordt genomen, te weten de voormelde normtoestand vóór aftrek van het vochtgehalte aan waterdamp	50,0 mg/Nm ³
- in de overige afvalgassen	50,0 mg/Nm ³

§ 3. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4. mogen bij de installaties voor de produktie van houtvezelplaten of spaanplaten de emissies aan damp- of gasvormige organische stoffen volgens bijlage 4.4.2. sub 9°, 10° en 11° in het afvalgas van de persen per kubieke meter geproduceerde plaat 0,12 kg niet overschrijden.

Bij toepassing van vaste of vloeibare brandstoffen in spaandrooginstallaties mag het massagehalte aan zwavel 1 %, bij vaste brandstoffen ten opzichte van een onderste stookwaarde van 29,3 MJ/kg, niet overschrijden of de afvalgassen moeten gelijkwaardig worden gereinigd.

§ 4. Met betrekking tot de meetfrequentie, de meetmethode en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van de meetstrategie voor luchtverontreinigende stoffen van hoofdstuk 4.4.

Afdeling 5.19.2. Chemisch behandelen van hout en soortgelijke produkten

Subafdeling 5.19.2.1. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 5.19.2.1.1.

§ 1. Bij de opstelling van houtdrenkingsinstallaties in een lokaal is dit laatste ontworpen en gebouwd rekening houdend met de eigenschappen van de drenkvloeistoffen.

§ 2. De bij de werkzaamheden vrijkomende dampen worden derwijze verwijderd dat de buurt er niet door wordt gehinderd.

§ 3. Maatregelen zijn getroffen om de verspreiding van de drenkvloeistoffen te voorkomen, inzonderheid dient:

1° de stabiliteit van de kuipen en houders onder alle omstandigheden gewaarborgd;

2° de ondersteuning van de kuipen en houders derwijze te zijn dat de belasting geen ongelijke inzakkingen of overmatige spanningen kan veroorzaken, die een gevaar voor kantelen of breuk zouden inhouden;

3° elk overlopen van de kuipen en houders verhinderd;

4° elke kuip voorzien van een deksel of onder een afdak geplaatst;

5° het uitdruipen van het hout te gebeuren in of boven de kuipen of houders; elke andere werkwijze, die gelijkwaardige waarborgen inzake het opvangen van de drenkvloeistof biedt, is toegelaten;

6° de kuip en houder derwijze opgesteld dat een gemakkelijk toezicht en onderhoud ervan mogelijk is, zowel langs de buiten- als langs de binnenzijde; ingegraven kuipen en houders zijn verboden;

7° de kuip en houder boven een dichte inkuiping geplaatst, die voldoet aan de volgende voorschriften:

a) de wanden hebben een voldoende mechanische weerstand om de accidenteel aanwezige vloeistoffen te weerhouden;

b) de wanden en de bodem zijn voldoende chemisch inert ten overstaan van deze vloeistoffen;

c) de nuttige inhoud is tenminste gelijk aan de inhoud van de grootste erboven geplaatste kuip of houder;

d) elke verbinding tussen een inkuiping en een grondwater, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren is verboden;

e) de inkuipingen mogen enkel vervangen worden door andere vloeistofopvanginrichtingen, indien deze een gelijkwaardige veiligheid waarborgen;

8° er voor gezorgd dat de openingen voor het vullen en ledigen, pompen, kleppen, enz. hetzij binnen, hetzij boven vloeistofopvanginrichtingen zijn geplaatst, die voldoen aan de bepalingen van sub 7°, tenzij gelijkwaardige maatregelen zijn genomen om de verspreiding van de vloeistoffen te voorkomen;

§ 4. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

§ 5. Elk ernstig lek tengevolge van een accidentele gebeurtenis dat aanleiding kan geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, wordt door de exploitant onmiddellijk aangegeven aan de toezichthoudende ambtenaar en aan de Burgemeester.

§ 6. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

§ 7. De werkzaamheden met drenkvloeistoffen worden enkel toevertrouwd aan bevoegde personen, die op de hoogte zijn van de aan de vloeistoffen verbonden gevaren voor de buurt en de verontreiniging van de omgeving. Nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de bij ongeval of incident te nemen maatregelen worden aan de betrokken personen gegeven; de nodige middelen staan daartoe ter beschikking.

§ 8. Bij gebruik van ontvlambare drenkmiddelen is het verboden binnen een zone van drie meter omheen de kuipen of houders:

1° te roken;

2° open gloeielementen te gebruiken, open vuur te maken en vonken te verwekken tenzij maatregelen zijn genomen om het brandgevaar tegen te gaan en om desgevallend elk begin van brand onmiddellijk te kunnen bekampen;

3° gemakkelijk brandbare stoffen te stapelen.

§ 9. In de onmiddellijke omgeving van de drenkkuipen worden de toepasselijke reglementaire pictogrammen aangebracht.

Subafdeling 5.19.2.2. Indompeling in vloeistoffen bij atmosferische druk

Art. 5.19.2.2.1.

De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de houtdrenkingsinstallaties waarbij de behandeling bestaat in het indompelen in vloeistoffen bij atmosferische druk.

Art. 5.19.2.2.2.

§ 1. De installaties mogen zowel in open lucht als in een lokaal opgesteld worden.

§ 2. De drenkvloeistoffen, de hierbij gebruikte grondstoffen, alsmede het geïmpregneerde hout worden derwijze opgeslagen en behandeld, dat gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde omstandigheden voor de buurt, alsmede elke verontreiniging, worden voorkomen.

§ 3. De drenkvloeistoffen worden klaargemaakt en gebruikt in geschikte kuipen, ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van deze vloeistoffen.

§ 4. Maatregelen zijn getroffen om het vallen van ongewenste voorwerpen of stoffen in de kuipen te voorkomen. Een dichte afdekking of gelijkwaardig alternatief voorkomt de verspreiding uit de drenkinstallatie van gevaarlijke, giftige en onwelriekende dampen.

Subafdeling 5.19.2.3. Behandeling in druktoestellenArt. 5.19.2.3.1.

De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de houtdrenkingsinstallaties waarbij de behandeling gebeurt in druktoestellen.

Art. 5.19.2.3.2.

§ 1. De drenkvloeistoffen, de hierbij gebruikte grondstoffen, alsmede het geïmpregneerde hout worden derwijze opgeslagen en behandeld, dat gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde omstandigheden voor de buurt, alsmede verontreiniging van de omgeving, worden voorkomen.

§ 2. De drenkvloeistoffen worden klaargemaakt en gebruikt in geschikte kuipen, ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van deze vloeistoffen.

Art. 5.19.2.3.3.

De drukhouders worden gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk met inachtnaam van de volgende voorschriften:

1° de drukhouders worden berekend en uitgevoerd rekening houdende met de spanningen te wijten aan de dienstdruk en temperatuur;

2° de drukhouders zijn voorzien van een identificatieplaat waarop de naam van de bouwer, de maximum dienstdruk en het bouwjaar vermeld zijn;

3° de exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaren, een attest opgesteld door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk waaruit ondubbelzinnig blijkt dat de houder al of niet voldoet aan de voorwaarden van dit reglement;

4° de nodige maatregelen worden genomen om te verhinderen dat de maximum dienstdruk met meer dan 10 % overschreden wordt; hiertoe wordt de installatie met volgende bedrijfsklare toestellen uitgerust:

a) een veiligheidsklep die in werking treedt van zodra de druk in de houder de maximum dienstdruk bereikt; de verbinding tussen het druktoestel en de veiligheidsklep mag geen enkel sluitingstoestel bevatten;

b) een goed zichtbare manometer, waarvan de schaal een duidelijk merkteken draagt bij de maximum dienstdruk;

c) een manostaat die elke drukverhoging verhindert, zodra de maximum dienstdruk wordt bereikt;

de in sub a), sub b) en sub c) bedoelde toestellen mogen vervangen worden door andere voorzieningen, mits deze gelijkwaardige veiligheidswaarborgen bieden;

5° het deksel (de deur) van de houder wordt voorzien van een doelmatige vergrendeling; speciale voorzieningen beletten:

a) het onder druk brengen van de houder zolang het deksel (de deur) niet is vergrendeld;

b) het openen van het deksel (de deur) zolang de houder onder druk staat;

6° bij elke inbedrijfstelling en na elke herstelling of omvorming wordt de dichtheid van de installatie zorgvuldig nagezien.

Art. 5.19.2.3.4.

§ 1. De houder wordt enkel onder druk gebracht wanneer men er zeker van is dat hij geen lucht meer bevat. Het ledigen van de met drenkvloeistof gevulde houder mag nochtans met behulp van perslucht gebeuren op voorwaarde dat de druk van de perslucht één vierde van de maximale dienstdruk niet overtreft.

§ 2. De drukhouder wordt jaarlijks in- en uitwendig onderzocht door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk.

§ 3. De exploitant vergewist zich van de goede staat van onderhoud van de installaties en van de doeltreffende werking van de veiligheidstoestellen.

Regelmatig wordt door een bevoegd persoon overgegaan tot een controle van de installaties (houders, buisleidingen, pompen, kleppen, slangen, koppelingen en beveiligingsinrichtingen).

De exploitant houdt een controleprogramma ter beschikking van de met het toezicht belaste ambtenaar. In dit programma zijn de aard en de omvang en de periodiciteit van de uit te voeren controles omschreven, bovendien zijn de namen van de bevoegde personen en van de erkende milieudeskundige die de laatste controle heeft uitgevoerd, vermeld.

§ 4. De data van de in § 3 bedoelde controles, de meetresultaten en andere vaststellingen alsmede de eventueel uitgevoerde herstellingen of wijzigingen aan de installaties, worden in een register ingeschreven dat, samen met de controleverslagen, ter beschikking gehouden wordt van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 5. Tenminste eenmaal per jaar wordt het in § 4 bedoelde register door de exploitant of zijn afgevaardigde ondertekend nadat hij er zich van vergewist heeft dat:

1° het controleprogramma werd uitgevoerd;

2° aan de tijdens de controles gemaakte opmerkingen gepast gevolg werd gegeven;

3° naar aanleiding van de gemaakte opmerkingen frequentere tussenkomsten en/of controles al dan niet noodzakelijk zijn.

HOOFDSTUK 5.20. INDUSTRIELE INRICHTINGEN DIE LUCHTVERONTREINIGING KUNNEN VEROORZAKEN

Afdeling 5.20.1. Algemene bepalingen

Art. 5.20.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 20 van de indelingslijst.

§ 2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vermeld in hoofdstuk 4.4. gelden de in andere hoofdstukken van dit besluit voor bepaalde categorieën van inrichtingen vastgestelde emissiegrenswaarden evenzeer voor de categorieën van inrichtingen vallend onder de in § 1 vermelde rubrieken met eenzelfde industriële activiteit. Het betreft hier inzonderheid de emissiegrenswaarden vermeld onder de hoofdstukken 5.7. "Chemicaliën" en 5.29. "Metalen" die respectievelijk gelden voor de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 20.4 en 20.2.

Afdeling 5.20.2. Petroleumraffinaderijen.

Art. 5.20.2.1.

Toepassingsgebied

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubriek 20.1.2. van de indelingslijst.

Art. 5.20.2.2.

§ 1. In afwijking van de bepalingen van de artikelen 5.7.6.1., 5.7.8.1. (behalve wat de emissiegrenswaarden voor stof betreft) en van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., gelden voor de installaties van petroleumraffinaderijen, tenzij anders vermeld, volgende emissiegrenswaarden die betrekking hebben op de som van de emissies afkomstig van de stook- en de procesinstallaties:

1° vanaf 1 januari 1994:

a) voor zwaveldioxyde:

- tot 31 december 1997: 2.000 mg/Nm³;
- vanaf 1 januari 1998: 1.300 mg/Nm³;

b) voor stikstofoxyden:

- tot 31 december 1997: 900 mg/Nm³;
- vanaf 1 januari 1998: 450 mg/Nm³;

c) voor stof :

- tot 31 december 1997: 300 mg/Nm³;
- vanaf 1 januari 1998: 150 mg/Nm³;

2° vanaf 1 januari 1997:

voor CO :

- tot 31 december 1997: 250 mg/Nm³;
- vanaf 1 januari 1998: 150 mg/Nm³;

In de in het eerste lid bedoelde procesinstallaties zijn begrepen: de zwavelherwinningseenheden, de katalytische kraak- en omvormingsinstallaties, de incineratoren, de fakkels alsmede de asfaltoxydeerders en alle andere proceseenheden met SO₂-, NO_x- en stofemissies.

§ 2. Vanaf 1 januari 1994 worden de in de exploitatievergunningen voor petroleumraffinaderijen met betrekking tot SO₂-, NO_x-, CO- en stofemissies opgelegde vergunningsvoorwaarden vervangen door de bepalingen van § 1.

§ 3. Voor de toepassing van de bepalingen van § 1 van onderhavig artikel dienen de volgende preciseringen in acht genomen:

1° voor de definities van rookgassen en emissiegrenswaarden gelden voor nieuwe en bestaande stookinstallaties en voor stoom- en gasturbineinstallaties (STEG) de definities van artikel 1.1.2., met name ter zake industriële inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken.

voor procesinstallaties dienen de werkelijke debieten in m³/uur herleid tot de genormaliseerde temperatuur (273 °K) en druk (101,3 kPa), maar op droge basis zoals bepaald in artikel 4.4.3.1. bij de werkelijke hoeveelheid zuurstofovermaat;

2° meetstrategie voor stof, SO₂, NO_x en CO:

- voor stookinstallaties gelden de bepalingen van artikel 5.43.2.3., §§ 1 en 2;

- bij procesinstallaties worden continue restgasmetingen uitgevoerd of worden de emissies berekend op basis van continue of periodieke gemeten relevante parameters, volgens codes van goede praktijk naar analogie met artikel 5.43.2.3., §§ 1 en 2;

3° beoordeling van meetresultaten:

voor de beoordeling van de meetresultaten gelden respectievelijk:

- voor SO₂: de bepalingen van artikel 5.43.2.4. bij continue meting of artikel 4.4.4.5. bij discontinue meting;

- voor NO_x: de bepalingen van artikel 5.43.5.1., § 4 bij continue meting of artikel 4.4.4.5. bij discontinue meting;

- voor stof: de bepalingen in artikel 5.43.5.1., § 4 bij continue meting of artikel 4.4.4.5. bij discontinue meting;

- voor CO: de bepalingen, zoals vermeld voor NO_x, in artikel 5.43.5.1., § 4 bij continue meting of artikel 4.4.4.5. bij discontinue meting.

Art. 5.20.2.3.

Immissiecontroleprocedures

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.4., treft de exploitant, telkens wanneer de weersomstandigheden, onder meer voortgaande op de vestigingsplaats, ongunstig lijken voor een

goede verspreiding van de verbrandingsgassen, alle nodige schikkingen om de emissies van SO_2 alsmede van NO_x van deze installatie maximaal te beperken.

§ 2. Iedere verandering van brandstof, het zwavelgehalte van de vloeibare brandstof, alsmede de uren van buitengebruikstelling worden ingeschreven in een register dat de exploitant ter beschikking houdt van de met het toezicht belaste ambtenaar.

§ 3. Wanneer het totaal geïnstalleerde nominaal thermisch vermogen in eenzelfde vestiging meer dan 300 MW bedraagt worden, in de omgeving van de installaties, toestellen voor het meten van de immissies van SO_2 en NO_x in de lucht bij de grond door en op kosten van de exploitant geïnstalleerd en onderhouden. Het type, de meetplaats, de wijze van controle en de overige gebruiksvoorwaarden van die toestellen worden bepaald in de milieuvergunning.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van § 1, moet de exploitant telkens wanneer de gemiddelde immissiewaarde over 24 uren, gemeten met de in § 3 vermelde meetposten, meer bedraagt dan $300 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor SO_2 en/of $150 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor NO_x , de schikkingen nemen voorgeschreven in § 1, en deze handhaven zolang de gemeten gemiddelde immissiewaarden over 24 uren van SO_2 en van NO_x meer dan $300 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor SO_2 en/of $150 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor NO_x bedragen.

§ 5. Om de naleving van de emissiegrenswaarden voor stikstof-oxiden van art. 5.20.2.2. te waarborgen, kunnen in de milieuvergunningen onder meer passende technische constructievoorschriften worden opgelegd.

Indien uit controlemetingen blijkt dat de emissiegrenswaarde wegens onvoorziene omstandigheden niet in acht wordt genomen, moet de exploitant alle passende primaire maatregelen nemen om zo spoedig mogelijk de naleving van de emissiegrenswaarden te waarborgen. De exploitant dient dit te melden aan de Afdeling Milieu-Inspectie samen met de mededeling van de genomen verbeteringsmaatregelen. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen, van dit gebeuren alsmede van de genomen verbeteringswerken, onmiddellijk in kennis gesteld.

Afdeling 5.20.3. Installaties voor de droge destillatie van steenkool (cokesovens) :

Art. 5.20.3.1. Ondervuren, cokesovengas en stookinstallaties.

§ 1. Referentiegrootte.

De emissiewaarden hebben bij afgassen van het stoken betrekking op een volumegehalte aan zuurstof in het afgewerkte gas van 5 %.

§ 2. Cokesovengas en brandstof.

In afwijking van de algemene emissiegrenswaarde voor SO_2 , zoals bepaald in artikel 4.4.3.1 mag het gewogen gemiddelde van de massaconcentratie aan zwavelverbindingen in het gas van de ondervuring, alsook in de gassen afkomstig van de cokesovens die als brandstof gebruikt worden, over een kalenderjaar $0,80 \text{ gram}/\text{m}^3$, uitgedrukt in zwavel, niet overschrijden.

§ 3. Stikstofoxyden.

Bij het voor de eerste maal meten mogen de emissies aan stikstofmonoxyde en stikstofdioxyde in het afvalgas van de ondervering 0,50 gram/m³, uitgedrukt in stikstofdioxyde, niet overschrijden. De best beschikbare technieken om het door veroudering toenemen van de emissies te verminderen moeten worden toegepast.

De voor de eerste maal uit te voeren metingen na oprichting of wezenlijke wijziging moeten worden uitgevoerd na het bereiken van een ongestoord in bedrijf zijn, maar op zijn vroegst na drie maanden in bedrijf zijn en op zijn laatst twaalf maanden na in bedrijf nemen.

Art. 5.20.3.2. Vullen van de cokesovens.

Bij het lossen van de steenkool uit de steenkoolbunker in de vulwagen moeten stofemissies worden vermeden.

De vulgassen moeten worden opgevangen.

Bij storten moeten de vulgassen in het ruwe gas of in een nauburige oven worden geleid voor zover dit overbrengen mogelijk is met het oog op de verdere verwerkbaarheid van de ruwe teer.

Bij stampen moeten de vulgassen zo veel mogelijk in het ruwe gas worden geleid.

Vulgassen die niet kunnen worden overgebracht moeten naar een verbrandingsmogelijkheid worden geleid. De stofvormige emissies in het afvalgas van de verbranding mogen 25 mg/m³ niet overschrijden.

Bij het egaliseren bij het storten van steenkool moeten de emissies aan vulgassen door afdichten van de egaliseeropening worden verminderd.

Art. 5.20.3.3. Vulgatdeksels.

Emissies bij vulgatdeksels moeten zoveel mogelijk worden vermeden, bijvoorbeeld door het toepassen van vulgatdeksels met grote afdichtingsvlakken, het lemen van de vulgatdeksels telkens na het vullen van de ovens en het regelmatig reinigen van de vulgatframes en vulgatdeksels, voordat de vulgaten worden gesloten. Steenkoolresten moeten regelmatig van het ovendak worden verwijderd.

Art. 5.20.3.4. Stijgbuisdeksels.

Stijgbuisdeksels moeten ter vermijding van gas- en teeremissies worden uitgerust met inrichtingen voor het nat houden met water of gelijkwaardige inrichtingen.

Art. 5.20.3.5. Cokesovenbedieningsmachines.

De cokesovenbedieningsmachines moeten worden uitgerust met inrichtingen voor het reinigen van de afdichtingsvlakken bij de ovendeurframes.

Art. 5.20.3.6. Cokesovendeuren.

Cokesovendeuren met een grote afdichtende werking moeten worden toegepast, bijvoorbeeld membraandeuren of deuren met gelijkwaardige afdichtende werking. De afdichtingsvlakken van de ovendeuren moeten regelmatig worden gereinigd.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten de cokesovenbatterijen zodanig worden gepland dat aan de machinekant en aan de cokeskant deurafzuigingen met ontstoffingsinrichtingen kunnen worden geïnstalleerd.

Art. 5.20.3.7. Uitdrukken van cokes.

Bij het uitdrukken van cokes moeten de afgewerkte gassen worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting worden geleid.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag de stofconcentratie in de emissies de emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm³ niet overschrijden en mogen de stofvormige emissies niet groter zijn dan 5 gram per ton geproduceerde cokes.

Art. 5.20.3.8. Cokeskoeling.

§ 1. Indien droge koeling wordt toegepast, mogen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, de stofemissies in het afvalgas niet meer bedragen dan 20 mg/m³.

§ 2. Indien natte koeling wordt toegepast, moet de blustoren voorzien zijn van ingebouwde stofafscheiders.

In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vastgesteld in artikel 4.4.3.1 worden de emissiegrenswaarden uitgedrukt in gram per ton cokes. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag een emissiegrenswaarde van 60 gram stof per ton cokes, gemeten volgens de VDI-richtlijn VDI 2303 of een andere gelijkwaardige meetmethode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht, niet overschreden worden.

Art. 5.20.3.9. Bedrijfshandleiding.

In een bedrijfshandleiding moeten maatregelen tot emissievermindering bij het cokesovenbedrijf worden vastgelegd, met name voor :

- 1° het afdichten van de openingen ;
- 2° het waarborgen dat alleen geheel vercokest materiaal wordt uitgedrukt ;
- 3° het vermijden van het in de atmosfeer terechtkomen van onverbrande gassen.

Art. 5.20.3.10. Bestaande installaties.

Voor bestaande installaties gelden de bepalingen van deze afdeling met ingang van 1 januari 1998.

Afdeling 5.20.4. Produktie van glas- of rotsvezels en glaswol, fabricage van glas (plat, hol en speciaal glas) en fabricage van grove keramiek

Subafdeling 5.20.4.1. Produktie van glas (plat, hol en speciaal glas) en van glas- of rotsvezels en glasvezel

Art. 5.20.4.1.1.

§ 1. Referentiegrootte.

De emissiegrenswaarden hebben bij met vlammen verhitte glas-smeltovens betrekking op een volumegehalte van 8 %, alsmede bij met vlammen verhitte kroesovens en open pannen op een volumegehalte aan zuurstof in het afgewerkte gas van 13 %.

§ 2. Stikstofoxyden.

De emissies aan stikstofmonoxyde en stikstofdioxyde, uitgedrukt in stikstofdioxyde, in het afvalgas mogen volgende waarden niet overschrijden:

	olie gestookt g/Nm ³	gas gestookt g/Nm ³
kroesovens	1,2	1,2
pannen met recuperatieve warmteterugwinning	1,2	1,4
open pannen	1,6	1,6
U-vlampannen met regene- ratieve warmteterugwinning	1,8	2,2
dwarsbranderpannen met regene- ratieve warmteterugwinning	3,0	3,5

Voor zover uit overwegingen van produktiekwaliteit zuivering met nitraat noodzakelijk is, mogen de emissies het tweevoud van de in het vorige lid genoemde waarden niet overschrijden.

Alle mogelijkheden om de emissies aan stikstofoxyden door stooktechnische en andere met de stand van de techniek overeenkomende maatregelen ter vermindering moeten worden toegepast.

§ 3. Zwaveloxyden.

De emissies aan zwaveldioxyde en zwaveltrioxyde in het afgewerkte gas, uitgedrukt in zwaveldioxyde, mogen bij een massastroom van 10 kg/uur of meer bij met vlammen gestookte:

- a) glassmeltovens 1,8 g/Nm³
 b) kroesovens en open pannen 1,1 g/Nm³
 niet overschrijden.

Subafdeling 5.20.4.2. Produktie van grove keramiekArt. 5.20.4.2.1.

§ 1. Referentiegrootte.

De emissiegrenswaarden hebben betrekking op een volumegehalte aan zuurstof in het afvalgas van 18 %.

§ 2. Zwaveloxyden.

Bij een zwavelgehalte van de grondstoffen van minder dan 0,12 % mogen de emissies aan zwaveldioxyde en zwaveltrioxyde, uitgedrukt in zwaveldioxyde, in het afvalgas bij een massastroom van 10 kg/uur of meer 0,5 g/Nm³ niet overschrijden.

Bij een zwavelgehalte van de grondstoffen van 0,12 % of meer mogen de emissies aan zwaveldioxyde en zwaveltrioxyde, uitgedrukt in zwaveldioxyde, in het afvalgas bij een massastroom van 10 kg/uur of meer 1,5 g/Nm³ niet overschrijden.

Alle mogelijkheden om de emissies door zuiveringsinrichtingen voor afvalgas te verminderen moeten worden toegepast.

HOOFDSTUK 5.21. KLEURSTOFFEN EN PIGMENTENArt. 5.21.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 21 van de indelingslijst, gelden de bepalingen van Hoofdstuk 5.4. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.22. KOSMETISCHE STOFFENArt. 5.22.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 22 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.23. KUNSTSTOFFENArt. 5.23.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 23 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.24. LABORATORIA**Art. 5.24.0.1.**

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 24 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.25 LEDER**Art. 5.25.0.1.**

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 25 van de indelingslijst.

§ 2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 25.1, 25.2 en 25.3 van de indelingslijst te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwin- gebied en/of beschermingszone I, II en III;

§ 3. De verbodsbepalingen van § 2 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.25.0.2.

§ 1. Proces-installaties alsmede de opslagplaatsen waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten ruimten worden ondergebracht.

§ 2. De afgewerkte gassen van de proces-installaties moeten worden opgevangen.

§ 3. Grondstoffen en tussenprodukten waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten houders of ruimten en in principe gekoeld worden opgeslagen.

§ 4. De afgewerkte gassen met geur-intensieve stoffen moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid of gelijkwaardige emissievermindering moet worden toegepast.

Art. 5.25.0.3.

§ 1. Tenzij in de milieuvergunning in functie van de luchtkwaliteitsdoelstellingen anders voorgeschreven, en in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van

de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

<u>parameter</u>	<u>emissiegrenswaarde</u>
de volgende stoffen, bij een massastroom per stof van 5 g/u of meer:	
- chroom VI-verbindingen (in inadembare vorm), zoals calciumchromaat	1,0 mg/Nm ³
- chroomIII-, strontium- en zink- chromaat, uitgedrukt in Cr	1,0 mg/Nm ³

§ 2. Met betrekking tot het verven gelden daarenboven de voorschriften van hoofdstuk 5.4.

§ 3. Met betrekking tot de meting, meetprogramma en beoordeling van de meetresultaten gelden de bepalingen van hoofdstuk 4.4.

HOOFDSTUK 5.26. LIJMEN EN NIET VOOR CONSUMPTIE BESTEMDE GELATINE

Art. 5.26.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 26 van de indelingslijst.

Art. 5.26.0.2.

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 26.1 en 26.3 van de indelingslijst te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een woongebied en/of een waterwingebied en/of beschermingszone I, II en III;

2° waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

§ 2. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.26.0.3.

§ 1. Proces-installaties alsmede de opslagplaatsen waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten ruimten worden ondergebracht.

§ 2. De afgewerkte gassen van de proces-installaties, alsmede de lucht in de ruimte moeten worden opgevangen.

§ 3. Grondstoffen en tussenprodukten waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten houders of ruimten en in principe gekoeld worden opgeslagen.

§ 4. De afgewerkte gassen met geur-intensieve stoffen moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid of gelijkwaardige emissievermindering moet worden toegepast.

HOOFDSTUK 5.27. LUCIFERS, TOORTSEN EN ANALOGE PRODUCTENArt. 5.27.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 27 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.28. MINERALE MESTSTOFFEN EN DIERLIJKE MESTAfdeling 5.28.1. Minerale meststoffenArt. 5.28.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 28.1 van de indelingslijst.

Art. 5.28.1.2.

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.28.1.1. te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of een beschermingszone I, II of III of in een woongebied;

2° waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een van een woongebied.

§ 2. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan, zoals bedoeld in artikel 1.1.2.

Behalve voor wat betreft de waterwingebieden en de beschermingszones type I en II, gelden de verbodsbepalingen van § 1 evenmin voor opslagplaatsen van minerale meststoffen, bedoeld in subrubriek 28.1.f van de indelingslijst.

Art. 5.28.1.3.

Bij het laden en lossen van meststoffen in poedervorm:

1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:

- a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentie-toestellen;
- b) de valbuisuitmondungen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° voor zover opvangen van stofhoudende afvalgassen niet mogelijk is moet:

- a) bij afwerpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte worden aangepast;
- b) bij valbuizen de uittreesnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk worden gehouden.

3° mogen de verlaadoperaties slechts gestart worden op voorwaarde dat het geheel van de installaties in goede staat van onderhoud zijn bevonden.

Art. 5.28.1.4.

Indien het gebruik van wegen stofimmissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard te zijn, en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt.

De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

Art. 5.28.1.5.

Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken van stuivende meststoffen, moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en zo nodig naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Art. 5.28.1.6.

§ 1. In een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 28.1.a, b, c, d en e, dienen de afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissievoorschriften zijn nageleefd.

Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

§ 2. Tenzij in de milieuvergunning in functie van de luchtkwaliteitsdoelstellingen anders voorgeschreven en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onder-

deel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

Parameter	Emissiegrenswaarde
geëmitteerde stofdeeltjes uit een installatie voor het granuleren, drogen of koelen van minerale meststoffen, waarde bij droog gas	75 mg/Nm ³
geëmitteerde stofdeeltjes uit een installatie voor het granuleren en drogen van minerale meststoffen, uitgaande van het natprocédé, waarbij de basisgranuleervloeistof meer dan 10% vocht bevat, waarde voor aftrek van het vocht.	75 mg/Nm ³ nat

§ 3. Met betrekking tot de meting, meetprogramma en beoordeling van de meetresultaten gelden eveneens de bepalingen van hoofdstuk 4.4.

Art. 5.28.1.7.

§ 1. Wanneer minerale meststoffen opgeslagen zijn in bulk dienen de opslagplaatsen voorzien van een dichte wand langs drie zijden die tenminste 1,5 m hoog is en van een betonnen vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en hemelwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is. Bij bulkopslag is een minimale vorm van overdekking tegen het stuiven noodzakelijk.

§ 2. De silo waarin meststoffen zijn opgeslagen dient aan de volgende voorwaarden te voldoen:

1° de silo moet zijn vervaardigd van kunststof, metaal, beton of gelijkwaardige materialen volgens de regels van goed vakmanschap en dient voldoende sterk te zijn uitgevoerd;

2° de silo moet zijn voorzien van een ontluchting met een voldoende grote diameter derwijze dat bij het aftappen geen onderdruk in de silo kan ontstaan;

3° in éénzelfde silo mogen uitsluitend de meststoffen worden opgeslagen waarvoor de silo is bestemd; ontvlambare, licht ontvlambare en ontplofbare stoffen mogen niet aanwezig zijn in de silo.

Afdeling 5.28.2. Dierlijke mest

Toepassingsgebied

Art. 5.28.2.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubriek 28.2 van de indelingslijst met uitzondering van de opslagplaatsen van dierlijke

mest die zijn gehecht aan een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 en 9.8 van de indelingslijst.

Verbods- en afstandsregels.

Art. 5.28.2.2.

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.28.2.1. te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of een beschermingszone I, II of III of in een woongebied;

2° die gelegen is op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

§ 2. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan zoals bedoeld in artikel 1.1.2.

Uitvoering opslagplaatsen.

Art. 5.28.2.3.

§ 1. Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest dienen uitgevoerd te worden zoals beschreven is in hoofdstuk 5.9., artikel 5.9.2.2.

§ 2. Opslagplaatsen voor mengmest moeten voldoen aan volgende voorwaarden:

- a) de opslagplaats moet zijn vervaardigd van kunststof, hout, metaal, beton of een evenwaardig materiaal of uit een combinatie van deze materialen. De opslagplaats moet worden uitgevoerd overeenkomstig de regels van goed vakmanschap zoals beschreven in bijlage 5.9. bij dit besluit (hoofdstuk 1 voor de mestkelder, hoofdstuk 2 voor de mestsilos of hoofdstuk 3 voor het foliebassin of de mestzak.
- b) de opslagplaats dient volledig te worden afgedekt. De afdekking moet bestaan uit, ofwel:
 - i) een betonnen, stalen of houten afdekking;
 - ii) een afdekking met vlakke of gegolfde platen van vezelcement of van kunststof;
 - iii) een drijvende afdekking;
 - iv) een afdekking uit kunststofzeilen;

De afdekking moet worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.9., hoofdstuk 4, of enige andere code van goede praktijk, mits aanvaard door de Afdeling Milieuvergunningen.

- c) de opslagplaats moet zijn voorzien van een ontluchting met een voldoende grote diameter derwijze dat bij het verladen geen drukveranderingen in de opslagplaats kunnen ontstaan;

- d) de constructie van een mengmestopslagplaats moet zodanig zijn uitgevoerd dat risico's voor de bedienende personen en derden worden vermeden; daartoe moeten de openingen voor het mengen van de mest en/of mangaten worden afgedekt met een stevig deksel;
- e) de opslagplaats mag niet voorzien zijn van overstorten noch afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een besterfput;
- f) ter plaatse van de vul- en zuigleiding moet een mestdichte morsput van tenminste 125 l aanwezig zijn; leidingen en afsluiters die niet op vorstvrije diepte zijn aangelegd moeten tegen bevriezen zijn beschermd; in een vul- of aftapleiding die onder druk staat van de inhoud van de mestopslagplaats moeten tenminste twee afsluiters aanwezig zijn; de buitenste afsluiter moet met een veiligheidsslot kunnen worden afgesloten; in leidingen waarin hevelwerking kan optreden, moeten afsluiters of ontluuchtingsvoorzieningen zijn aangebracht.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 1 mag voor een periode vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit en verstrekkend op 1 januari 2000 dierlijke mest worden opgeslagen in een open mestsilos of open foliebassin, mits deze opslagplaatsen voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° de opslagplaats mag niet zijn gehecht aan een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 en 9.8 van de indelingslijst.

2° de opslagplaats:

a) dient volledig te zijn gelegen in een agrarisch gebied;

b) mag noch geheel noch gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;

3° de opslagplaats, dient daarenboven gelegen te zijn op een afstand van tenminste:

a) 1.000 m van een woongebied en 500 m van een bevaarbare waterloop of een onbevaarbare geklasseerde waterloop en van een groengebied wanneer het een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.1 betreft;

b) 1.500 m van een woongebied en 500 m van een bevaarbare waterloop of een onbevaarbare geklasseerde waterloop en van een groengebied wanneer het een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.2 betreft;

4° de opslagplaats mag niet voorzien zijn van overstorten noch afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een besterfput.

§ 4. Exploitatie opslagplaatsen.

1° De exploitant zorgt voor de goede staat van onderhoud van de mestopslagplaatsen door een regelmatig onderhoud en controle.

2° Elk ernstig lek tengevolge van een accidentele gebeurtenis dat aanleiding kan geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, wordt door de exploitant onmiddellijk aangegeven aan de toezichthoudende ambtenaar en aan de Burgemeester.

3° Bij definitieve buitengebruikstelling van een mestopslagplaats moet deze volledig worden leeggemaakt.

Hierbij moeten de nodige maatregelen worden getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van bodem-, oppervlakte- en grondwaterverontreiniging.

§ 5. In de inrichtingen met opslagplaatsen van dierlijke mest zoals bedoeld in subrubriek 28.2 met een opslagcapaciteit van meer dan 1000 m³, of die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn binnen de beschermingszones van een grondwaterwinning, worden op kosten van de exploitant waarnemingsbuizen (peilputten) op oordeelkundige wijze aangebracht. De voorwaarden, gesteld met betrekking tot controle-inrichtingen van art. 5.9.7.1. zijn van toepassing.

§ 6. De exploitant van een inrichting zoals bedoeld in § 5, controleert ten minste om de 3 maanden het grondwater op aanwezigheid van mengmest afkomstig van lekken.

§ 7. Bovendien dient op aanvraag van en op kosten van de in § 5 bedoelde exploitant ten minste om de drie jaar een grondwateronderzoek uitgevoerd door een deskundig laboratorium voor grondwateronderzoek.

De exploitant zendt een afschrift van de analyseresultaten aan de Afdeling Milieu-inspectie en in voorkomend geval aan de exploitant van de te beschermen waterwinning. De exploitant van een inrichting, gelegen in een beschermingszone, moet bovendien de controle van de peilputten door de betrokken waterleidingsmaatschappij toelaten wanneer deze hierom verzoekt.

§ 8. In geval uit het onderzoek van de in § 5 bedoelde waarnemingsbuizen of de gelijkwaardige controlevoorzieningen, of uit andere waarnemingen blijkt dat de mestdichtheid van de stallen of mestopslagplaatsen niet meer is verzekerd, treft de exploitant de nodige maatregelen om deze mestdichtheid zo vlug mogelijk te herstellen. De uitvoering van de herstelling dient geattesteerd door een architect, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur (richting boerderijbouwkunde) of een bio-ingenieur in de landbouwkunde (landelijke genie).

§ 9. Voorwaarden met betrekking tot bestaande mestopslagplaatsen.

1° Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden moeten de bestaande opslagplaatsen voor vaste mest vanaf 1 januari 1998 voldoen aan de bepalingen van artikel 5.9.2.2. § 1, 2 en 4.

2° Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden moeten de bestaande opslagplaatsen voor mengmest vanaf 1 januari 1998 voldoen aan de bepalingen van artikel 5.28.2.3. § 2 b) tot en met f).

HOOFDSTUK 5.29. METALENArt. 5.29.0.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 20.2 en rubriek 29 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het mechanisch, thermisch of fysisch bewerken van metaal noch op het stralen met zand of andere produkten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw- of sloopwerken, zijnde handelingen die overeenkomstig de indelingslijst niet als hinderlijke inrichting zijn ingedeeld.

Art. 5.29.0.2.

Bij de behandeling van stuivende stoffen, die door hun aard, korrelgrootte of specifieke eigenschappen aanleiding zouden kunnen geven tot stofexplosies dienen de nodige voorzieningen getroffen om het ontstaan van stofexplosies te verhinderen of de eventuele gevolgen ervan te beperken tot de bedrijfsgrens, en de voortplanting ervan naar andere delen van de installatie te beletten.

Art. 5.29.0.3.

Laden en lossen alsmede het transport van stuivende stoffen

§ 1. Bij het laden en lossen van stuivende stoffen:

1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:

- a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentie-toestellen;
- b) de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° voor zover opvangen van stofhoudende afvalgassen niet mogelijk is moet:

- a) bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte worden aangepast;
- b) bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk worden gehouden;

In de milieuvergunning kunnen gelijkwaardige alternatieve technieken worden opgelegd.

§ 2. - Transport van stuivende stoffen.

1° Voor het transport in de inrichting van stuivende stoffen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het

stofhoudende afvalgas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid of moet de getransporteerde stuivende stof preventief worden bevochtigd.

2° Indien het gebruik van wegen stofimmissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt te worden.

Zo nodig dient een sproeiinstallatie voorzien die de wegen permanent bevochtigd houdt.

De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

Art. 5.29.0.4.

Opslag van stuivende stoffen.

§ 1. Indien het de opslag betreft van stuivende stoffen, die bij zeping met een maximale maaswijdte van 5 mm een afscheidbare fractie van hieronder vermelde stoffen opleveren hoger dan de hieronder vermelde waarden, uitgedrukt in gewicht per kg droge massa, dient de stortgoedopslag te gebeuren in silo's of onder een overkapping met alzijdige omsluiting.

stoffen	afscheidbare fractie in kg droge massa
<ul style="list-style-type: none"> - chroom VI-verbindingen, zoals calciumchromaat, uitgedrukt in Cr - chroomIII-, strontium- en zinkchromaat, uitgedrukt in Cr - nikkel (nikkelmetaal, nikkelsulfide en sulfidische ertsen, nikkeloxyde en nikkelcarbonaat, nikkeltetraacarbonyl), uitgedrukt in Ni - arseen en zijn verbindingen (uitgedrukt in As) - nikkel en zijn verbindingen (uitgedrukt in Ni) - seleen en zijn verbindingen (uitgedrukt in Se) 	500 mg/kg
<ul style="list-style-type: none"> - cadmium en zijn verbindingen (uitgedrukt in Cd) - kwikzilver en zijn verbindingen (uitgedrukt in Hg) - thallium en zijn verbindingen (uitgedrukt in Tl) 	50 mg/kg

§ 2. Voor de opslag van stuivende stoffen, andere dan deze bedoeld in § 1, gelden minimaal volgende bepalingen:

1° de bulkopslagplaatsen van stuivende stoffen in open lucht dienen volledig omringd door een tenminste 5 m brede dichte

gordel van hoogstammige en struikachtige begroeiing. In deze gordel mag enkel de voor de laad- en losoperaties noodzakelijke opening worden vrij gehouden;

2° de nodige maatregelen dienen getroffen om diffuse stofemissies afkomstig van de opslagplaatsen maximaal te beperken; zo nodig dient een sproeiinstallatie voorzien die het oppervlak van de bulkopslagplaatsen in open lucht permanent voldoende nat houdt.

Art. 5.29.0.5.

Verwerking en bereiding van stuivende stoffen.

Machines, apparaten of andere inrichtingen voor het mechanisch behandelen, verwerken of bereiden van stuivende stoffen, met name breken, mengen, zeven, malen, e.d., moeten worden ingekapseld.

Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Art. 5.29.0.6.

Emissiegrenswaarden lucht.

§ 1. Algemene bepalingen:

1° Stof en afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de

omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften zijn nageleefd.

Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een van milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

2° De bepalingen van sub 1° zijn niet van toepassing bij handelingen uitgevoerd aan volumineuze metalen constructies, die noodzakelijkerwijs dienen uitgevoerd in open lucht, zoals scheepsrompen, boven- en onderbouw van schepen, kunstwerken, masten, e.d.. Hiervoor kunnen evenwel in de milieuvergunning specifieke maatregelen worden opgelegd.

§ 2. Emissievoorschriften voor bepaalde inrichtingen uit de metaalsector.

Tenzij anders in de milieuvergunning in functie van de luchtkwaliteitsdoelstellingen voorgeschreven en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen van hieronder vermelde installaties. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie

worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

1° Sinterinstallaties voor ijzererts:

a) stof:

stofhoudende afvalgassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid;

bij door storingen veroorzaakte stilstand van de sinterband vinden artikel 4.4.3.1. §2 geen toepassing; de ontstoffingsinrichting moet echter met een zo groot mogelijke afscheidingscapaciteit worden gebruikt;

b) NO_x (als NO₂) : 400 mg/Nm³.

2° Inrichtingen voor het winnen van ruwijzer:

stof:

stofhoudende afvalgassen, in het bijzonder afkomstig van het mengen, de emissiebronnen in de hoogovenethal en de ontzwaveling van ruw ijzer, moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid.

3° Installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetalen:

a) stof:

stofhoudende afgewerkte gassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid.

- loodsmelterijen : 10 mg/Nm³
 - andere installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetalen : 20 mg/Nm³

b) SO_x (als SO₂):
 bij een massastroom van 5 kg/u of meer : 800 mg/Nm³

4° Installaties voor de produktie van ferrolegeringen met toepassing van elektrothermische of metallothermische processen:

stof:

stofhoudende afgewerkte gassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid : 20 mg/Nm³

5° Installaties voor de produktie van staal in converters, elektrovlamboogovens en vacuüsmeltinstallaties alsmede installaties voor het smelten van staal of gietijzer:

a) stof:

i) de stofhoudende afvalgassen moeten zoveel mogelijk worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting worden geleid;

ii) - elektrovlamboogovens
 inductie-ovens of koepelovens met bovenmondafzuiging : 20 mg/Nm³
 - koepelovens met ondermondafzuiging: 50 mg/Nm³

b) CO:

- koepelovens met hete lucht en een achtergeschakelde zelfverhitte recuperator : 1.000 mg/Nm³

- andere smeltinstallaties, converters en staalontgassingsinstallaties: CO - bevattende afvalgassen moeten zoveel mogelijk nuttig worden gebruikt of verbrand

6° Electriche omsmeltinstallaties voor slakken gasvormige anorganische fluorverbindingen (als HF) : 1 mg/Nm³

7° Smeltinstallaties voor aluminium:

a) stof.

stofhoudende afvalgassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffsingsinrichting geleid;

- bij een massastroom van 0,5 kg/u of meer : 20 mg/Nm³

b) chloor.

- raffinage (chloreringsinstallaties) : 3 mg/Nm³

c) organische stoffen (als totaal C) : 50 mg/Nm³

8° Smeltinstallaties met inbegrip van installaties voor de raffinage van non-ferro metalen en legeringen ervan, met uitzondering van aluminium:

a) stof:

stofhoudende afgassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffsingsinrichting geleid;

- smelt- of raffinageinstallaties voor lood of legeringen ervan bij een massastroom van 0,2 kg/u: 10 mg/Nm³

- andere smelt- of raffinageinstallaties bij een massastroom van 0,2 kg/u : 20 mg/Nm³

b) koper en koperbindingen.

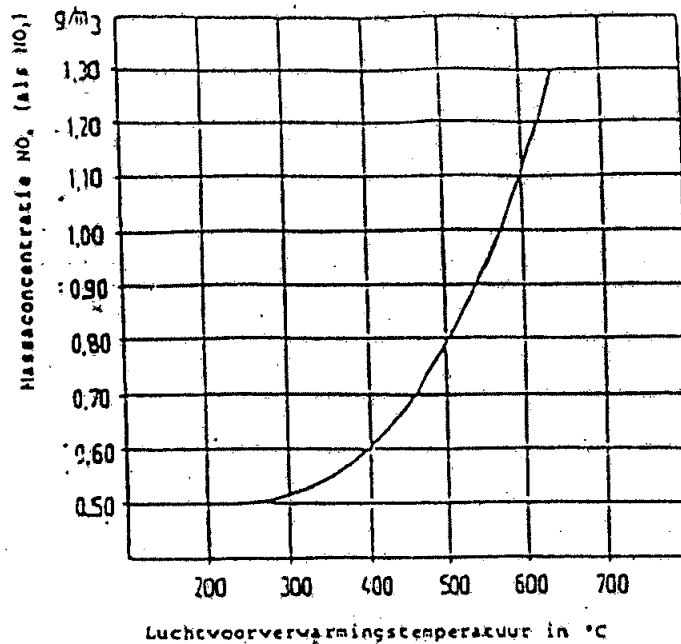
- smelten van kathodekoper in schachtovens : 10 mg/Nm³

c) organische stoffen (als totaal C) : 50 mg/Nm³

9° Installaties voor het walsen van metalen, warmte- en warmtebehandelingsovens:

a) NO_x (als NO₂):

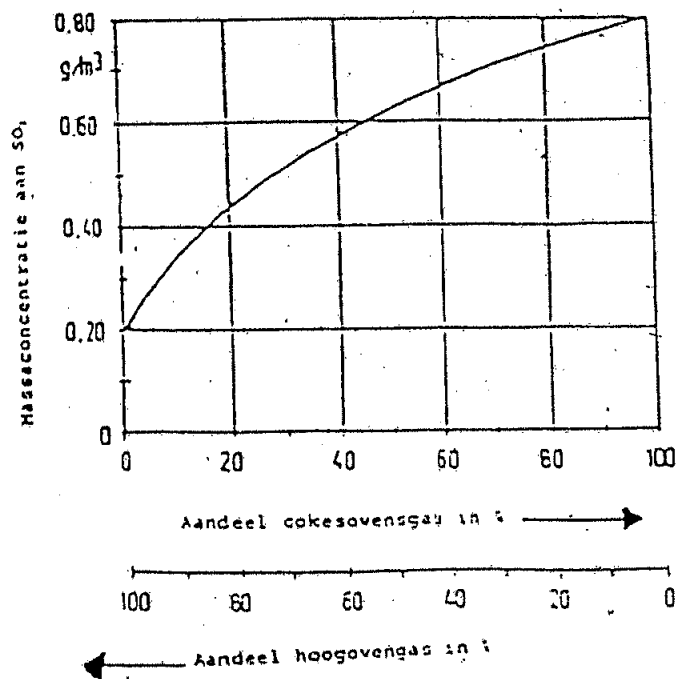
de emissies aan stikstofmonoxyde en stikstofdioxyde mogen in het afvalgas van de installaties met voorverwarming van de verbrandingslucht tot 200°C of meer de uit het hierna weergegeven diagram (figuur 1) resulterende massaconcentratie, uitgedrukt in stikstofdioxyde, niet overschrijden; de best beschikbare technieken om de emissies te verminderen moeten worden toegepast;

figuur 1

b) SO_x (als SO₂):

bij toepassing van stookgassen in de combinatie ijzefabrieken en cokesfabrieken mogen de emissies aan zwaveloxyden de emissiewaarde, bepaald volgens het hierna weergegeven diagram (figuur 2) niet overschrijden;

figuur 2

c) de onder sub a) en b) vermelde emissiegrenswaarden hebben betrekking op een volumegehalte aan zuurstof in het afvalgas van 5%.

10° Ijzer-, temper- en staalgieterijen alsmede gieterijen voor non-ferro metalen:

a) stof:

i) de stofhoudende afvalgassen moeten zoveel mogelijk worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid;

ii) Bij de toepassing van filtrerende ontstoffingsinrichtingen mogen de stofvormige emissies in het afvalgas bij een massastroom van 0,5 kg/H of meer 20 mg/m³ niet overschrijden;

b) organische stoffen:

de bij de kernfabricage, inclusief het mengen, drogen en uitharden van kernzand, ontstane en met organische stoffen beladen afgewerkte gassen moeten zoveel mogelijk worden opgevangen en naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas geleid; de bepalingen van artikel 4.4.3.1., § 1, 2° gelden met dien verstande, dat de massaconcentratie aan aminen in het afgewerkte gas 5 mg/m³ niet mag overschrijden.

11° Installaties voor vuurverzinken:

a) zuivering van afgewerkt gas:

installaties voor vuurverzinken waarin vloeibaar metaal worden toegepast, moeten worden uitgerust met opvangsystemen voor afgas, zoals omsluitingen of kappen; de afgewerkte gassen moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid;

b) stof : 10 mg/Nm³

c) chloorverbindingen (als HCL) : 20 mg/Nm³

d) emissiemetingen:

het resultaat van afzonderlijke metingen moet over verschillende dompelingen worden bepaald; de meettijd komt overeen met de som van de afzonderlijke dompeltijden en dient als regel een half uur te bedragen; de dompeltijd is de periode tussen het eerste en laatste contact van het te verzinken materiaal met het verzinkingsbad.

12° Installaties voor de produktie van aluminium langs natte weg of met behulp van elektrische installaties:

a) stof:

- elektrolyseovens : 30 mg/Nm³

b) fluor (als HF)

- elektrolyseovens : 1 mg/Nm³

Art. 5.29.0.7.

Met betrekking tot het stralen met zand of andere produkten, als bedoeld in subrubriek 29.5.4 van de indelingslijst, dienen de volgende voorschriften in acht genomen:

1° de lokalen, cabines of toestellen waar straling met zand of een ander produkt gebeurt, moeten uitgerust zijn met een doelmatig systeem om het teweeggebrachte stof op te vangen; deze opvanging moet gebeuren zolang de verrichtingen duren en voortgezet worden na de beëindiging ervan zolang het nodig is om de stofwolk die werd gevormd zo volledig mogelijk te doen verdwijnen;

2° de in sub 1° bedoelde lokalen, cabines of toestellen mogen pas na de verdwijning van de wolk worden geopend;

3° de opgevangen door stof verontreinigde lucht dient, na de noodzakelijke zuivering in een doelmatige installatie, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften zijn nageleefd;

4° het stralen met zand, of andere korrels, dat vrij kiezel (siliciumanhydride) bevat is verboden, behoudens wanneer:

a) bedoelde verrichtingen gebeuren in gesloten toestellen die van zulke aard zijn dat, terwijl zij aan de gang zijn, niemand erbinnen moet of mag zijn of komen en dat het teweeggebrachte stof er niet kan uit ontsnappen en zich in de omgevingslucht kan verspreiden;

b) bedoelde verrichtingen in open lucht gebeuren en het om aanmerkelijke grote oppervlakten of vaste constructies gaat als: gevels van gebouwen, scheepsrompen, kunstwerken, masten, enz.;

c) het zand of de korrels worden geprojecteerd op oppervlakten of voorwerpen om er een laag zulk materiaal aan te brengen en niet met het doel ze te reinigen, te decaperen, te schuren of mat te maken.

5° De bepalingen van sub 1° en 2° van dit artikel zijn niet van toepassing op het stralen met staalkorrels, -grit en aanverwante produkten, van volumineuze constructies, die noodzakelijkerwijs dienen uitgevoerd in open lucht, zoals scheepsrompen, boven- en onderbouw van schepen, kunstwerken, masten, e.d.. Hiervoor kunnen evenwel in de milieuvergunning specifieke maatregelen worden opgelegd.

Art. 5.29.0.8.

Met betrekking tot het gladschuren van metalen, als bedoeld in subrubriek 29.5.4 van de indelingslijst, dienen de volgende voorschriften in acht genomen:

onverminderd de bepalingen van artikel 5.29.0.6., § 1 dienen de slijpstenen, schijven viltbekleding en polijstmolentjes voorzien van omhulsels die alleen het voor de arbeid strikt nodig gedeelte onbedekt laten en verbonden zijn met mechanische zuigtoestellen van het opvangsysteem.

Art. 5.29.0.9.

Met betrekking tot het elektrolytisch of chemisch behandelen, het bedekken en/of ontvetten van voorwerpen uit metaal, als bedoeld in de subrubrieken 29.5.5, 29.5.6 en 29.5.7 van de indelingslijst, dienen de volgende voorschriften in acht genomen:

1° de kuipen met baden voor elektrolytische of chemisch behandelen, het bedekken en/of ontvetten van voorwerpen uit metaal, dienen opgesteld in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat van andere lokalen gescheiden is door volkomen dichte wanden en deuren, behalve voor inrichtingen welke werken met het "in lijn"- of "lopende band"-principe; de zijwanden van het lokaal moeten tot tenminste één meter hoogte van een waterdichte bekleding voorzien zijn die inert is aan de zich in de kuipen bevindende stoffen;

2° de kuipen zijn ontworpen en gebouwd overeenkomstig een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van de produkten die ze bevatten; de gebruikte materialen hebben een voldoende mechanische en chemische weerstand;

3° de kuipen dienen derwijze opgesteld dat:

a) de stabiliteit van de kuipen onder alle omstandigheden is gewaarborgd; de ondersteuning van de kuipen is derwijze dat de belasting geen ongelijke inzakkingen of overmatige spanningen kan veroorzaken, die een gevaar voor kantelen of breuk inhouden;

b) een gemakkelijk toezicht en onderhoud ervan mogelijk is;

c) maatregelen zijn getroffen om de verspreiding van accidenteel uit de kuipen ontsnappende vloeistoffen te beperken; te dien einde zijn ze geplaatst binnen een voor de opgeslagen vloeistoffen dichte inkuiping, die aan de volgende voorschriften voldoet:

i) de wanden hebben een voldoende mechanische weerstand om de eventueel aanwezige vloeistoffen te weerhouden;

ii) de wanden en de bodem zijn voldoende chemisch inert ten overstaan van deze vloeistoffen;

iii) de nuttige inhoud is ten minste gelijk aan de inhoud van de grootste erin geplaatste kuip;

iv) elke rechtstreekse verbinding tussen een inkuiping en een besterfput, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren is verboden;

v) de inkuiping is zodanig verwezenlijkt dat ze gemakkelijk en veilig kan gereinigd worden;

d) de in sub c) bedoelde inkuiping mag vervangen worden door andere vloeistofopvanginrichtingen indien deze een gelijkwaardige veiligheid waarborgt;

4° de leidingen, pompen, afsluiters, kleppen, dichtingen en ander toebehoren dienen aan de volgende voorschriften te voldoen:

a) zij zijn ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk rekening houdend met de eigenschappen van de gebruikte vloeistoffen;

de materialen vertonen een voldoende mechanische en chemische weerstand;

b) zij zijn gemakkelijk toegankelijk voor onderzoek, onderhoud en herstelling;

c) de openingen voor het vullen en ledigen, pompen, kleppen, enz. zijn zo mogelijk hetzij binnen, hetzij boven vloeistofopvanginrichtingen geplaatst, die voldoen aan de voorschriften van sub 3°; zoniet worden gelijkwaardige maatregelen genomen om de verspreiding van de vloeistoffen te voorkomen;

d) wanneer leidingen doorheen inkuipingswanden of -bodems moeten aangebracht worden zijn aangepaste afdichtingen voorzien;

e) de vaste leidingen zijn voorzien van goed zichtbare aanduidingen betreffende de identiteit van de vloeistoffen waarvoor ze bestemd zijn; bovendien zijn de benamingen van de vloeistoffen duidelijk aangegeven aan de vulopeningen;

f) de waterleiding naar de installaties is voorzien van een toestel waarmee de watertoevoer onmiddellijk kan onderbroken worden; dit toestel, geplaatst in de nabijheid van de baden, is goed gesignaleerd en gemakkelijk toegankelijk;

g) wanneer de baden gekoeld of verwarmd worden door een open kringloop, wordt op de afvoerleiding van het water een inspectiegat of een toestel, waarmee monsters kunnen genomen, voorzien, om na te gaan of het koel- of verwarmingscircuit niet bevuild is met de inhoud van de baden;

h) wanneer het volume van de gekoelde of verwarmde behandelingskuipen meer dan 10.000 l bedraagt, wordt een geleidbaarheidsmeter of een analoog toestel en een afsluiter geplaatst op de afvoerleiding van het water;

bij een lek tussen het bad en het koel- of verwarmingscircuit stelt dit meettoestel een alarm in werking;

5° kuipen waaruit gevaarlijke dampen kunnen vrijkomen, zijn uitgerust met doelmatige afzuiginrichtingen, zodanig dat het ontsnappen van dampen voorkomen wordt; deze dampen worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.29.0.5. geloosd op een hoogte en in die omstandigheden dat er geen hinder uit voortvloeit, die de normale buurtlast overschrijdt;

6° de accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een besterfput, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden;

7° In geval er vastgesteld wordt dat een inkuiping, tank of recipiënt lekt, moet de inhoud hiervan onmiddellijk in een andere geschikte houder worden overgepompt of overgeladen. In de inrichting moeten daartoe de nodige interventiemiddelen, zoals absorptie- en neutralisatiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

Bij elk vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, moet de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om deze toestand te verhelpen en in voorkomend geval verdere verontreiniging te doen ophouden. Eventueel opgetreden verontreiniging moet op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan maken.

Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering.

De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de Afdeling Milieu-inspectie.

8° de exploitant of zijn afgevaardigde controleert regelmatig of de onder sub 3° en sub 4° voorziene inkuipingen leeg zijn;
9° de exploitant verzekert de goede staat van onderhoud van de kuipen, de leidingen en hun toebehoren en de doeltreffende werking van de beveiligingsinrichtingen;

10° de werkzaamheden met gevaarlijke produkten worden enkel toevertrouwd aan bevoegde personen die op de hoogte zijn van de aan deze produkten verbonden gevaren voor de buurt en de verontreiniging van de omgeving; nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de bij ongeval te nemen maatregelen worden aan het betrokken personeel gegeven; de nodige middelen staan daartoe ter beschikking;

HOOFDSTUK 5.30. BOUWMATERIALEN EN MINERALE PRODUKTEN

Art. 5.30.0.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 30 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

1° het mechanisch behandelen van minerale produkten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken, zijnde handelingen die niet onder toepassing van Titel I van het VLAREM vallen;

2° het bewerken van marmer, natuur- of kunststeen gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken, zijnde handelingen die niet onder toepassing van Titel I van het VLAREM vallen;

3° beton- en mortelmolens.

Art. 5.30.0.2.

§ 1. Het is verboden een inrichting die overeenkomstig één of meer van de subrubrieken 30.2, 30.3, 30.4, 30.5, 30.7, 30.9 en 30.10 van de indelingslijst in de eerste klasse is ingedeeld, te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een woongebied, een waterwingebied en/of beschermingszone I, II en III;

2° waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

§ 2. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.30.0.3.

Bij het laden en lossen van stuivende minerale stoffen:

1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:

a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;

b) de valbuisuitmondungen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° voor zover opvangen van stofhoudende emissies niet mogelijk is moet:

a) bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte worden aangepast;

b) bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk worden gehouden.

Art. 5.30.0.4.

§ 1. De nodige maatregelen dienen getroffen om de emissies van stof afkomstig van diffuse bronnen maximaal te beperken. Indien het gebruik van wegen stofemissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt. Zo nodig dient een sproeiinstallatie voorzien die de wegen, opslagplaatsen voor minerale stoffen en andere plaatsen in open lucht waar stofemissies op het terrein van de inrichting kunnen ontstaan, permanent nat houdt.

§ 2. De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

§ 3. De bulkopslagplaatsen van stuivende minerale stoffen in open lucht dienen volledig omringd door een passende beschutting, ommuring of omringing van opgaande begroeiing. In deze omringing mag enkel de voor de laad- en losoperaties noodzakelijke opening worden vrij gehouden.

Art. 5.30.0.5.

§ 1 Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken van stuivende minerale stoffen, moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§ 2 Voor het transport in de inrichting van stuivende minerale stoffen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover het in § 1 voorgeschreven inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het stofhoudende afvalgas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Art. 5.30.0.6.

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissievoorschriften zijn nageleefd.

Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

HOOFDSTUK 5.31. MOTOREN MET INWENDIGE VERBRANDING

Art. 5.31.0.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 31 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de motoren met inwendige verbranding opgesteld op een bouwplaats voor de uitvoering van eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken, zijnde een niet vast opgestelde motor die niet onder toepassing van Titel I van het VLAREM vallen.

Art. 5.31.0.2.

§ 1. De uitlaatgassen van de motor dienen te voldoen aan de eisen inzake emissiegrenswaarden voor motorvoertuigen in het wegverkeer.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5., dient de geluidsemisatie voortgebracht door de motor beperkt overeenkomstig de eisen inzake emissiegrenswaarden voor motorvoertuigen in het wegverkeer.

HOOFDSTUK 5.32 ONTSPANNINGSINRICHTINGEN EN SCHIETSTANDEN

Afdeling 5.32.1. Algemene bepalingen

Art. 5.32.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 32 van de indelingslijst.

Afdeling 5.32.2 - Lokalen met dansgelegenheid

Art. 5.32.2.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.1 van de indelingslijst.

Art. 5.32.2.2.

Geluid en trillingen

§ 1. De bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit zijn van toepassing. De bepalingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen zijn niet van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 32 van de indelingslijst.

§ 2. De exploitatie van de inrichting en het gebruik van elektronische versterker(s) die muziek voortbrengt(en) is, behalve op zon- en feestdagen, verboden vanaf 3 uur tot 7 uur.

In afwijking van de in deze paragraaf vermelde verbodsbepalingen kan, in functie van de plaatselijke omstandigheden, elke andere regeling inzake openings- en sluitingsuren worden vastgesteld in de milieuvergunning.

Art. 5.32.2.3.

§ 1. Naleving van de bepalingen voor geluid door nieuwe inrichtingen.

1° Uiterlijk 10 kalenderdagen vóór de eerste ingebruikname van de inrichting laat de exploitant op zijn kosten een volledig akoestisch onderzoek uitvoeren door een milieudeskundige erkend in de discipline geluid en trillingen.

Betreffende de naleving van de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit, onverminderd de bepalingen van bijlage 4.5.2. bij dit besluit, bevat het verslag van het akoestisch onderzoek eveneens:

a) een duidelijke beschrijving van de plaats van opstelling en van het vermogen van alle toestellen en installaties die enige impact kunnen hebben op de geluidsbelasting in de omgeving;

b) een gedetailleerde beschrijving van de meetmethode en de meetomstandigheden zodanig dat de meting steeds onder dezelfde omstandigheden kan worden overgedaan;

c) de gemeten geluidsniveaus in de inrichting en in de omgeving met duidelijke vermelding van de meetpunten.

Het akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd bij het maximaal vermogen dat wordt bereikt tijdens de exploitatie. Dit vermogen wordt vermeld in het verslag.

2° Het in sub 1° van deze paragraaf vermelde akoestisch onderzoek dient onmiddellijk overgedaan bij enige wijziging aan de plaats van opstelling en/of aan het vermogen van toestellen en installaties. De milieudeskundige, erkend in de discipline geluid en trillingen neemt inzage van het verslag van het vorige volledig akoestisch onderzoek.

3° Bij niet naleving van de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit dient onmiddellijk een saneringsonderzoek uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline geluid en trillingen en worden de nodige saneringsmaatregelen getroffen.

Indien de inrichting niet beantwoordt aan de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit wordt de aanvang van de exploitatie uitgesteld of de verdere exploitatie stopgezet tot de saneringsmaatregelen zijn uitgevoerd.

De vergunningverlenende overheid en de toezichthoudende ambtenaar worden door de exploitant schriftelijk in kennis gesteld van de voorziene saneringsmaatregelen. Na het uitvoeren van deze saneringsmaatregelen wordt, in overleg met de toezichthoudende ambtenaar een nieuw volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd door de voormelde deskundige.

Voor nieuwe inrichtingen dient daarbij evenwel ook de termijn van ingebruikname van toepassing met betrekking tot de milieuvergunning onverminderd nageleefd.

§ 2. Naleving van de bepalingen voor geluid door bestaande inrichtingen.

Binnen een termijn van hoogstens twee jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit worden de bestaande inrichtingen onderworpen aan een volledig akoestisch onderzoek overeenkomstig de bepalingen van § 1, 1° van dit artikel en worden desgevallend saneringswerken uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van § 1, 3° van dit artikel.

Binnen een termijn van hoogstens vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van dit besluit moeten de bestaande inrichtingen voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit.

§ 3. De in de §§ 1 en 2 van dit artikel bedoelde onderzoeksverslagen zijn aanwezig in de inrichting. Zij zijn ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.32.2.4.*Uitrusting gebouw*

§ 1. Het is verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.

Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie A0). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 3. De verlichtingsinstallatie wordt gevoed door twee van elkaar onafhankelijke stroombronnen. Deze bronnen leveren gelijktijdig stroom, tenzij een ervan automatisch stroom levert wanneer de tweede uitvalt. De verlichtingsinstallatie wordt derwijze ingericht dat het wegvallen van een der voormelde stroombronnen op geen enkel ogenblik een zo grote duisternis kan teweeg brengen dat het buiten gaan van de toeschouwers en van het personeel er door kan gehinderd worden.

Art. 5.32.2.4.*- Toe- en uitgangswegen.*

§ 1. Het uitgaan van al de toeschouwers moet kunnen geschieden langs toe- en uitgangswegen welke op de openbare weg uitgeven, zonder door andere lokalen, welke bij de instelling horen, of door belendende eigendommen te gaan.

§ 2. Al de deuren gaan langs buiten open. De op de openbare weg rechtstreeks uitkomende buitendeuren mogen echter naar binnen opendraaien, mits zij volledig openstaan tegen een vast gedeelte van het gebouw waarvan zij stevig bevestigd zijn. De deuren langswaar het publiek eventueel zou moeten gaan, dienen bij de minste drukking open te gaan.

§ 3. De gangen, de deuren en de trapkooien van deze toe- en uitgangswegen zijn hoog genoeg om een gemakkelijk verkeer toe te laten. Deze hoogte mag niet minder dan 2 m bedragen.

§ 4. De breedte van deze gangen, deuren en trappen staat in verhouding tot het aantal plaatsen, waarvoor ze dienstig zijn. Zij mag niet minder dan 80 cm bedragen en moet tenminste gelijk zijn, in centimeters, aan dit aantal plaatsen voor de gangen en de deuren, aan dit aantal vermenigvuldigd met 1,25 voor de trappen welke naar de uitgangen afdalen, en aan dit aantal vermenigvuldigd met 2 voor de trappen die naar de uitgangen opstijgen.

§ 5. De toeschouwers moeten alle uitgangen kunnen gebruiken.

§ 6. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de danszaal goed zichtbaar zijn. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§ 7. De deuren en vluchtruimten die niet op een uitgang uitgeven moeten een goed leesbaar opschrift "GEEN NOODUITGANG", of een gelijkwaardig pictogram, dragen.

Art. 5.32.2.5.

- Brandvoorkoming en -bestrijding

§ 1. De verwarming van het lokaal mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 2. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in het danslokaal of in de muren, zoldering en vloer ervan verboden.

§ 3. Het opslaan van brandbare, ontvlambare of ontplofbare stoffen in het danslokaal is verboden.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het veiligheidsdossier gevoegd worden dat ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar dient gehouden.

§ 5. De inrichting moet uitgerust zijn met tenminste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel.

Afdeling 5.32.3. - Schouwspelzalen

Art. 5.32.3.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de volgende schouwspelzalen bedoeld in subrubriek 32.2 van de indelingslijst:

1° bioscopen;

2° schouwburgen, variététheaters en feestzalen, waarvan de speelruimte langs boven of langs onder uitgerust is met mechanische toestellen;

3° zalen voor sportmanifestaties.

§ 2. Geen enkele vertoning mag worden gegeven of voortgezet zo om het even welke van de door dit hoofdstuk voorgeschreven veiligheidstoestellen niet in staat is om te werken.

Art. 5.32.3.2.

- Bouw

§ 1. Moeten uit metselwerk of beton opgetrokken worden:

1° de muren van de zaal, van het toneel en van de toe- en uitgangswegen;

2° de zolderingen, de vloeren welke de zaal, het toneel en de toe- en uitgangswegen, eensdeels, van de kelderverdiepingen, zolders en om het even welke andere lokalen, anderdeels, scheiden;

3° de balkons;

4° de trappen welke door het publiek kunnen gebruikt worden;

5° de stutten van voormelde zolderingen, vloeren, balkons en trappen, tenzij zij uit metalen bestanddelen bestaan.

§ 2. De treden en de vloeren van de zaal mogen slechts in hout zijn voor zover zij geplaatst zijn op vaste grond of op een doorlopend schotwerk uit metselwerk of uit beton dat op vuurvaste stutten rust. De ledige ruimte welke eventueel tussen deze treden of deze vloeren eensdeels, en de vaste grond of het schotwerk anderdeels, bestaat, moet zo klein mogelijk zijn.

§ 3. De dakbedekking moet uit vuurvast materiaal bestaan.

Art. 5.32.3.3.

§ 1. Plaatsen en toe- en uitgangswegen.

1°. De ruimte voor ieder zittend toeschouwer is minstens 50 cm breed en minstens 75 cm lang; deze afmetingen worden onderscheidelijk genomen van as tot as der zitplaatsen van een zelfde rij en van as tot as der rijen zitplaatsen.

2°. Elke rij zitplaatsen wordt verdeeld door armleuningen of door elke andere inrichting welke het plaatsen van meer dan één persoon per 50 cm breedte verhindert.

3°. De breedte van de doorgang tussen de rijen zitplaatsen mag nergens minder dan 45 cm bedragen. Deze breedte mag tot 40 cm herleid worden indien de zitplaatsen geplaatst zijn op treden van ten minstens 15 cm hoogte.

§ 2. Zitplaatsen.

1°. De zitplaatsen zijn stevig vastgehecht, die van de loges en de benedenloges uitgezonderd.

2°. Voor het personeel wordt er te alle tijde een voldoende aantal zitplaatsen voorbehouden; deze zitplaatsen mogen klapstoeltjes zijn.

3°. Het is verboden in de zaal en in de toe- en uitgangswegen ervan klapstoeltjes, welke voor de toeschouwers bestemd zijn, alsmede elk voorwerp waardoor het verkeer kan belemmerd worden, te plaatsen.

§ 3. Wandelgangen.

De staande toeschouwers worden slechts tot de daartoe speciaal bestemde wandelgangen toegelaten. De aan ieder staand toeschouwer voorbehouden plaats bedraagt minstens een halve vierkante meter.

§ 4. Gangen in de zaal.

De rijen zitplaatsen mogen niet meer dan 10 zitplaatsen omvatten, wanneer er slechts één gang voor bestaat. Zij mogen er 20 omvatten wanneer er twee gangen voor bestaan.

§ 5. Trappen.

1°. De trappen zijn langs beide kanten van stevige leuningën voorzien. Zo de trappen breder dan 2,40 m zijn, worden zij bovendien door één of meer leuningën in verscheidene delen gescheiden, zodat de breedte van elk van deze delen 2,40 m niet overtreft en niet minder dan 0,80 m bedraagt.

2°. De trappen hebben geen wenteltrapvormige delen. Zij worden verdeeld door trapbordessen van minstens 1 meter zodat elke traparm niet meer dan 17 treden telt.

3°. De trappen hebben volle stootborden. Elke trede is minstens 30 cm breed en hoogstens 17 cm hoog. Geen trede mag meer dan 5 cm buiten haar sloopbord uitsteken.

§ 6. Toe- en uitgangswegen.

1°. Het uitgaan van al de toeschouwers moet kunnen geschieden langs toe- en uitgangswegen welke op de openbare weg uitgeven, zonder door cafe's, drankzalen of andere lokalen, welke bij de instelling horen, of door belendende eigendommen te gaan.

2°. De gangen, de deuren en de trapkooien van deze toe- en uitgangswegen zijn hoog genoeg om een gemakkelijk verkeer toe te laten. Deze hoogte mag niet minder dan 2 m bedragen.

3°. De breedte van deze gangen, deuren en trappen staat in verhouding tot het aantal plaatsen, waarvoor ze dienstig zijn. Zij mag niet minder dan 80 cm bedragen en moet minstens gelijk zijn, in centimeters, aan dit aantal plaatsen voor de gangen en de deuren, aan dit aantal vermenigvuldigd met 1,25 voor de trappen welke naar de uitgangen afdalen, en aan dit aantal vermenigvuldigd met 2 voor de trappen die naar de uitgangen opstijgen.

4°. De toeschouwers moeten alle uitgangen kunnen gebruiken.

§ 7. Controle-inrichtingen.

De controle-inrichtingen moeten stevig vastgehecht zijn en derwijze opgesteld zijn dat daardoor de vrije breedte der gangen en der uitgangen niet beneden de in de vorige paragrafen van dit artikel voorgeschreven afmetingen wordt gebracht.

§ 8. Deuren.

1°. Al de deuren gaan langs buiten open. De op de openbare weg rechtstreeks uitkomende buitendeuren mogen echter naar binnen opendraaien; mits zij volledig openstaan tegen een vast gedeelte van het gebouw waarvan zij stevig bevestigd zijn.

2°. De deuren langswaar het publiek eventueel zou moeten gaan, dienen bij de minste drukking open te gaan.

Art. 5.32.3.4.

- Elektrische installatie - Verlichting.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Voor de kunstmatige verlichting en voor de lichtdecoratie wordt slechts elektriciteit toegelaten.

§ 3. De elektriciteitsgeleiders zijn over de gehele lengte ervan, de hangende gedeelten inbegrepen, geplaatst in stalen buizen verbonden door vaste stalen koppelmoffen. Elk ander monteringsstelsel wordt toegelaten zo het gelijkwaardige mechanische weerstandshoedanigheden bezit.

§ 4. Elektriciteitsbronnen.

1°. De verlichtingsinstallatie wordt gevoed door twee van elkaar onafhankelijke stroombronnen. Deze bronnen leveren gelijktijdig stroom, tenzij een ervan automatisch stroom levert wanneer de tweede uitvalt.

2°. De verlichtingsinstallatie wordt derwijze ingericht dat het wegvallen van een der voormelde stroombronnen op geen enkel ogenblik een zo grote duisternis kan teweeg brengen dat het buiten gaan van de toeschouwers en van het personeel er door kan gehinderd worden.

§ 5. Algemene- en noodverlichting.

1°. Een der in de vorige paragraaf bedoelde stroombronnen voedt de lampen van een verlichting genoemd "algemene verlichting".

De andere bron voedt de lampen van een verlichting genoemd "noodverlichting".

2°. De noodverlichting wordt gevoed:

a) hetzij door de batterij elektrische accumulatoren. Deze wordt buiten de projectie- en oprolkamertjes en buiten de toneelruimte geplaatst;

b) hetzij door een aansluiting op het openbaar laagspanningsnet, wanneer de algemene verlichting gevoed wordt door de stroom van een statische transformator aangesloten op het hoogspanningsnet en in de instelling opgesteld;

c) hetzij door een speciale elektrogeengroep.

§ 6. Stroomkringen van de algemene verlichting.

1°. De algemene verlichting moet tenminste de volgende stroomkringen omvatten:

- a) twee stroomkringen voor de zaal;
- b) een stroomkring naar de toe- en uitgangswegen ervan;
- c) een stroomkring voor het projectiekamertje, het oprolkamertje en hun toe- en uitgangswegen;
- d) een stroomkring voor het toneel, voor zijn aanhorigheden en voor de toe- en uitgangswegen van het toneel en van zijn aanhorigheden.

2°. Deze stroomkringen worden beschermd door afzonderlijke smelt- of automatische zekeringen.

3°. Een der stroomkringen van de zaal verzekert voortdurend een verlichting waarbij de toeschouwers gemakkelijk naar de uitgangen kunnen gaan; de andere moet toelaten deze verlichting te versterken.

4°. De twee stroomkringen van de zaal en die van haar toe- en uitgangswegen moeten bediend worden door schakelaars welke geplaatst zijn bij de ingang van de zaal, buiten de projectie- en oprolkamertjes en buiten de toneelruimte. Deze stroomkringen gaan noch door het projectiekamertje, noch door het oprolkamertje, noch door de toneelruimte.

§ 7. Stroomkringen van de noodverlichting.

1°. De noodverlichting moet minstens de volgende stroomkringen omvatten:

- a) een stroomkring voor de zaal;
- b) een stroomkring voor de toe- en uitgangswegen ervan;
- c) een stroomkring voor de projectie- en oprolkamertjes en hun toe- en uitgangswegen;
- d) een stroomkring voor het toneel, zijn aanhorigheden en de toe- en uitgangswegen van het toneel en zijn aanhorigheden.

2°. Deze stroomkringen worden beschermd door afzonderlijke smelt- of automatische zekeringen.

3°. De stroomkring van de zaal en die van haar toe- en uitgangswegen moeten bediend worden door schakelaars welke geplaatst zijn bij de ingang van de zaal, buiten de projectie- en oprolkamertjes en buiten de toneelruimte. Deze stroomkringen gaan noch door het projectiekamertje, noch door het oprolkamertje, noch door de toneelruimte.

Art. 5.32.3.5.*- Signalisatie*

§ 1. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de zaal goed zichtbaar zijn. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§ 2. De deuren en vluchtruimten die niet op een uitgang uitgeven moeten een goed leesbaar opschrift "GEEN NOODUITGANG" , of een gelijkwaardig pictogram, dragen.

§ 3. Groen licht mag in de zaal voor geen ander doel gebruikt worden, dan voor lichtspelen op het toneel of op het scherm.

§ 4. De richting van de wegen en trappen die naar de uitgangen en de nooduitgangen leiden wordt, zo dit door de schikking der plaatsen vereist is, op dezelfde wijze aangeduid en verlicht.

Art. 5.32.3.6.*- Verwarming en luchtverversing.*

§ 1. De lokalen worden behoorlijk verwarmd en verlucht.

§ 2. Worden slechts toegelaten, de verwarmingsinstallaties:

1° met warm water;

2° met stoom onder lage druk;

3° met warme lucht, voor zover:

- a) de warme lucht zich in de generator voortdurend onder een hogere drukking bevindt dan de gassen die doorheen de vuurhaard trekken;
- b) de generator uitgerust is met een doeltreffende stof-filter;
- c) de verse lucht rechtstreeks in de open lucht aangezogen wordt;
- d) de aanvoerkanalen van warme lucht uit metaal zijn, of gebouwd in metselwerk;
- e) de temperatuur van de warme lucht in de kanalen, waar deze in de zaal of haar aanhorigheden binnendringen, in geen enkele omstandigheid 80°C overschrijdt;

4° met elektriciteit, voor zover de temperatuur van de verwarmingsbestanddelen niet boven 100° C stijgt.

§ 3. De vuurhaarden van de verwarmingstoestellen wordt geplaatst in een goed verlucht lokaal, uitsluitend tot dit gebruik voorbehouden, volledig gebouwd uit vuurvast materiaal, en dat niet rechtstreeks op de zaal, het toneel, of de projectie- en oprolkamertjes uitgeeft.

Art. 5.32.3.7.*- Rookverbod.*

De exploitanten van de schouwspelzalen treffen de nodige maatregelen om te verhinderen dat er in de zalen en hun aanhorigheden gerookt wordt, met uitzondering van de verversingslokalen wanneer deze van de schouwspelzaal afgezonderd zijn.

Veiligheidstekens die het roken verbieden, worden overeenkomstig de reglementair voorgeschreven pictogrammen op alle nuttige plaatsen aangebracht.

Art. 5.32.3.8.

- Brandbestrijding.

§ 1. De exploitant moet een uitrusting aanbrengen bestemd om een begin van brand te bestrijden.

Voor de vaststelling van die uitrusting raadpleegt hij de bevoegde brandweer.

Het brandbestrijdingsmaterieel moet in goede staat van onderhoud verkeren, beschermd zijn tegen vorst, doelmatig gesigna- leerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het moet onmiddellijk in werking kunnen gebracht worden.

Het gebruik van snelblustoestellen met broommethyl, tetra- chloorkoolstof, of alle andere produkten waardoor er bijzonder giftige uitwasemingen kunnen ontstaat is verboden.

§ 2. De exploitant moet een privé-dienst voor het voorkomen en bestrijden van brand inrichten die een voldoende aantal personen omvat die geoefend zijn inzake het gebruik van het brandbestrijdingsmaterieel en inzake de bijzondere maatregelen die in geval van brand moeten genomen worden.

Voor de samenstelling van deze dienst en de manier van werken ervan raadpleegt hij de bevoegde brandweer.

De lijst van het personeel waaruit deze dienst bestaat moet in de inrichting aangeplakt worden.

§ 3. De exploitant moet waarschuwings- en alarmmiddelen aan- brengen.

Onder waarschuwing dient verstaan, de inlichting die aan de exploitant en aan de in § 2 bedoelde privé-dienst wordt ver- strekt over het bestaan van een begin van een brand of van een gevaar.

Onder alarm dient verstaan, de verwittiging die aan het perso- neel en aan het publiek wordt gegeven de zaal te ontruimen.

De waarschuwings- en alarmposten moeten voldoende in aantal, gemakkelijk bereikbaar, oordeelkundig verdeeld en doeltreffend aangeduid zijn.

Voor de vaststelling van het aantal, de verdeling en de aan- duiding ervan, raadpleegt hij de bevoegde brandweer.

Zij moeten in goede staat van werking en onderhoud worden gehouden.

De waarschuwings- en alarmsignalen mogen geen verwarring kunnen stichten met elkaar of met andere signalen.

De alarmsignalen moeten door het personeel en door het publiek kunnen waargenomen worden.

De oproep van de bevoegde brandweer gebeurt telkens er een begin van brand is. Als deze oproep gebeurt door een gezichts- of een geluidssignaal, dan wordt hij per telefoon bevestigd.

In geval van brand moeten de verwarmings- en luchtconditi- oneringsinstallaties stilgelegd worden.

§ 4. Een plan van de zaal en haar aanhorigheden wordt uitgehangen in de nabijheid van elke ingang van de inrichting. Dit plan, op schaal getekend, duidt de verdeling en de bestemming van de lokalen aan evenals de plaats van de uitgangen en de wegen die er naartoe leiden. Dit plan dient bijgehouden.

§ 5. Onderhoud en periodieke controle.

Al de delen van de inrichting, de toestellen en de installaties moeten goed onderhouden worden. Het materieel voor brandbestrijding, waarschuwing en alarm alsmede de elektrische installaties en de verwarmingsinstallaties moeten maandelijks door de exploitant, zijn aangestelde of zijn afgevaardigde onderzocht worden.

De data van deze onderzoeken en de vaststellingen die tijdens deze onderzoeken werden gedaan worden in een notitieboekje ingeschreven, dat ter beschikking van de burgemeester en van de bevoegde ambtenaar wordt gehouden.

Art. 5.32.3.9.

- Maatregelen tegen lawaai.

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. dienen de nodige maatregelen getroffen om te beletten dat het gerucht dat uit de zaal voortkomt de burens kan hinderen.

Afdeling 5.32.4 - Bijzondere voorschriften ten aanzien van schouwburgen, variététheaters en feestzalen, met een speelruimte langs boven of langs onder uitgerust met mechanische toestellen.

Art. 5.32.4.1

Onverminderd de voorschriften van afdeling 5.32.3. dienen de schouwburgen, variététheaters en feestzalen, met een speelruimte langs boven of langs onder uitgerust met mechanische toestellen, daarenboven te voldoen aan de bepalingen van deze afdeling 5.32.4.

Art. 5.32.4.2.

§ 1. De scheidingsmuren tussen de inrichting en de aanpalende gebouwen steken minstens 1,50 m boven de voeglijn van die muren met het dak der inrichting uit.

§ 2. Het toneel en zijn aanhorigheden liggen binnen een ringmuur van minstens 28 cm dikte zo hij uit metselwerk, en 15 cm dikte zo hij uit beton is opgetrokken.

§ 3. Het gedeelte van deze muur, dat het toneel en de zaal scheidt, moet tot aan de buitenmuren van deze laatste worden doorgebouwd en 1,50 m boven het dak der zaal uitsteken. Buiten de toneelopening, mogen in die muur slechts de onontbeerlijke openingen worden aangebracht. Elke dier openingen is voorzien van een deur welke naar de kant der zaal opengaat en automatisch sluit. Deze deuren zijn in metaal of in hout langs weerskanten met plaatijzer belegd; de deurposten zijn in metaal.

§ 4. De trappen, ladders en bruggen voor de bediening van het toneel en zijn aanhorigheden zijn uit vuurvast materiaal vervaardigd.

§ 5. Metalen gordijn.

1°. De toneelopening is voorzien van een knikvast metalen gordijn in staat om, in geval van brand, het doorlaten van rook en van het overslaan van het vuur van het toneel naar de zaal te verhinderen.

2°. De gordijngeleidingen zijn in knikvast metaal; zij zijn stevig bevestigd.

De kabels, katrollen, haken, tandraderen en andere hanteerstukken moeten de beste stevigheidswaarborgen bieden. Al deze toestellen dienen, met het oog op periodieke controle, bereikbaar te zijn.

3°. Het metalen gordijn moet derwijze aangebracht zijn dat het door eigen gewicht daalt ten gevolge van een eenvoudige ontkoppeling die vanuit twee verschillende plaatsen moet kunnen in werking gebracht worden, waarvan de ene zich in de zaal, de andere op het toneel of in zijn aanhorigheden bevindt.

§ 6. Controle van het metalen gordijn.

Het metalen gordijn en zijn hulpapparatuur worden om de twaalf maanden volledig nagezien door een deskundige die de hierbij gedane vaststellingen optekent in een bijzonder register dat te allen tijde ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar wordt gehouden.

Vóór elke voorstelling vergewist de exploitant van de inrichting zich van de degelijke werking van het metalen gordijn.

§ 7. Ventilatieschermen in het dak van het toneel.

1°. Het dak van het toneel is uitgerust met bedrijfszekere, gemakkelijke en snel hanteerbare wentel- of schuifventilatieschermen, waarvan de totale opening minstens een tiende van de oppervlakte van het toneel bedraagt.

De bediening der ventilatieschermen moet vanuit minstens twee verschillende plaatsen kunnen geschieden, één in de zaal en één op het toneel of in de aanhorigheden ervan.

2°. Een ander gedeelte van dit dak bestaat uit licht glaswerk waarvan de oppervlakte minstens een tiende van de oppervlakte van het toneel bedraagt.

3°. Vóór elke vertoning vergewist de exploitant van de inrichting zich van de degelijke werking van de ventilatieschermen.

§ 8. Uitgangen van het toneel en van zijn aanhorigheden.

Het toneel en zijn aanhorigheden beschikken over uitgangen, waarvan het aantal en de schikking een snelle en veilige ontruiming van het personeel en de kunstenaars naar de openbare weg toelaten.

§ 9. Toneelmeubelen en -schermen.

De voor vertoningen bestemde toneelschermen en -meubelen, welke tijdens een vertoning niet worden gebruikt, worden in een volledig uit metselwerk of beton opgetrokken speciaal lokaal geborgen. De deuren van dit lokaal zijn vervaardigd uit metaal of uit hout, langs weerskanten met plaatijzer bekleed, en hebben metalen deurposten; zij moeten automatisch sluiten.

Afdeling 5.32.5 - Bijzondere voorschriften ten aanzien van bioscopen waar ontvlambare films afgedraaid worden.

Art. 5.32.5.1

Onverminderd de voorschriften van afdeling 5.32.3. dienen de bioscopen waar ontvlambare films afgedraaid worden daarenboven te voldoen aan de bepalingen van deze afdeling 5.32.5.

Art. 5.32.5.2.

- Bouw van filmprojectie- en oprolkamertjes.

§ 1. De projectietoestellen zijn geïnstalleerd in een speciaal van de zaal afgezonderd lokaal, genaamd "projectiekamertje".

§ 2. Het oprollen der films geschiedt in een speciaal van de zaal en van het projectiekamertje afgezonderd lokaal, genaamd "oprolkamertje".

§ 3. Projectie- en oprolkamertjes zijn volledig uit beton van minstens 20 cm dikte opgetrokken.

§ 4. De hoogte van elk dier beide lokalen mag niet minder dan 2,50 m bedragen, en de inhoud van elk bedraagt minstens 10 m³ per persoon die er tewerkgesteld is. De lengte en de breedte van het projectiekamertje mogen niet minder dan 2,30 m bedragen.

§ 5. De circulatiegangen in deze kamertjes mogen niet smaller dan 80 cm zijn.

Art. 5.32.5.3

- Uitgangen van de projectie- en oprolkamertjes.

§ 1. De projectie- en oprolkamertjes moeten over een gemakkelijke uitgang beschikken. De uitgangsdeuren lopen uit op een dezelfde hoogte gelegen gang of op een bordes dat minstens 80 cm lang en minstens 80 cm breed is en dat tot een trap toegang geeft.

§ 2. Het verlaten van het projectiekamertje moet geschieden zonder doortocht door het oprolkamertje, en omgekeerd.

§ 3. De deuren van de projectie- en oprolkamertjes mogen niet rechtstreeks in de schouwspelzaal of haar toe- en uitgangswegen noch in private appartementen of hun toe- en uitgangswegen uitlopen.

§ 4. Tussen de projectie- en oprolkamertjes mag geen enkele rechtstreekse verbinding bestaan.

Art. 5.32.5.4.

- Bouw der deuren.

De deuren der projectie- en oprolkamertjes alsmede de deurposten zijn in metaal. Deze deuren draaien onder een lichte druk naar buiten open en sluiten automatisch.

Art. 5.32.5.5.*- Schoorstenen.*

In het bovengedeelte van de projectie- en oprolkamertjes wordt een schoorsteen aangebracht, langswaar de produkten, welke van de toevallige verbranding van een film voortkomen, gemakkelijk en vlug in de vrije lucht verwijderd kunnen worden.

Deze schoorsteen bezit een vrije doorsnede van minstens 4 dm²; hij is opgetrokken uit onbrandbaar materiaal en van elke brandbare stof geïsoleerd.

Tijdens de projectie of het oprollen van films mag deze schoorsteen niet gesloten blijven, behalve zo hij gesloten is met een metalen klep, uitgerust met een automatisch toestel dat ogenblikkelijk de opening van de schoorsteen vrij maakt, zo een op een projectie- of oproltoestel geplaatse film vuur vat.

Art. 5.32.5.6.*- Openingen van het projectiekamertje.*

Het projectiekamertje heeft geen andere openingen aan de kant van de schouwspelzaal dan die welke onontbeerlijk zijn voor de lichtprojecties en de controle van het scherm. Deze openingen hebben de geringst mogelijke afmetingen. Zij moeten ogenblikkelijk kunnen afgesloten worden door metalen luiken, welke in werking kunnen gebracht worden van op de plaats waar de operateur zich gewoonlijk bevindt alsmede van uit een punt in de zaal waar een opzichter bestendig post vat. Bovendien wordt de ogenblikkelijke sluiting der luiken, in geval een op het projectietoestel geplaatste film vuur vat, door een automatisch toestel verzekerd.

Art. 5.32.5.7.*- Elektrische installaties der projectie- en oprolkamertjes.*

§ 1. De elektriciteitsgeleiders in de projectie- en oprolkamertjes dienen op hun ganse lengte, de hangende gedeelten inbegrepen, geplaatst in stalen buizen, verbonden door vaste stalen koppelmoffen. Elk ander monteringsstelsel is toegelaten, zo het gelijkwaardige mechanische weerstandshoedanigheden bezit.

§ 2. Buigzame elektrische leidingen zijn slechts toegelaten op plaatsen waar het onmogelijk is een vaste geleiding te plaatsen. Zij worden beschermd door een omhulsel uit leder of uit een ander materiaal dat even goed bestand is tegen slijtage. Het gebruik van een metalen omhulsel is verboden.

§ 3. Indien booglampen gebruikt worden dient de rheostaat tot regeling van de boog derwijze gebouwd dat de stroom in geen enkel geval, zelfs niet bij toevallig contact tussen de stiften, een intensiteit van 5 ampères per vierkante millimeter doorsnede van de als weerstand dienende geleider kan overschrijden.

Art. 5.32.5.8.*- Projectietoestel.*

Het projectietoestel is uitgerust met:

1° toestellen welke, in alle omstandigheden, een gevaarlijke verhitting van de film verhinderen;

2° een zelfwerkende sluitplaat welke de projectie van de stralenbundel op de film ogenblikkelijk onderschept, zo deze laatste om een of andere reden vóór deze bundel tot stilstand komt. Die sluitplaat wordt aangevuld met een scherm, dat met de hand kan bediend worden;

3° een zelfwerkend filmoproltoestel;

4° goed gesloten metalen carters die op- en afrolspoelen volledig omsluiten. Deze carters mogen evenwel aan hun zijkan-ten openingen hebben, welke bekleed zijn met een metalen gaas met minstens 144 mazen per cm².

De openingen, welke in de carters, voor het doorlaten van de film aangebracht werden, zijn uitgerust met een toestel dat alle uitbreiding van het vuur binnen in de carters verhindert. De carters blijven gesloten zolang de lamp van het projectie-toestel brandt;

5° een schoorsteen welke de verbrandingsprodukten der stiften naar buiten ontruimt, indien booglampen gebruikt worden.

Art. 5.32.5.9.*- Bewaring der films.*

§ 1. Buiten de voor hun projectie of oprolling volstrekt noodzakelijke tijd, worden de films bewaard in stevige en degelijk gesloten metalen dozen.

§ 2. Het voorradig zijn van meer van twee filmrollen in het projectiekamertje is verboden.

Art. 5.32.5.10.*- Materieel der projectie- en oprolkamertjes.*

§ 1. De projectie- en oprolkamertjes bevatten slechts het volstrekt noodzakelijk materieel.

§ 2. Het is streng verboden gloeiende voorwerpen of voorwerpen welke vuur kunnen verwekken in deze lokalen binnen te brengen.

Art. 5.32.5.11.*- Personeel in de kamertjes.*

§ 1. Het personeel in de projectie- en oprolkamertjes dient tot het volstreekte minimum beperkt; het zal evenwel minstens een operateur en een helper omvatten; deze laatste kan eveneens met het oprollen der films belast worden.

§ 2. Alleen de operators worden belast met het bedienen der projectietoestellen. Zij zijn minstens 21 jaar oud, tenzij zij houder zijn van een diploma van operator, afgeleverd door een door de Staat erkende school; in dit laatste geval moeten zij minstens 18 jaar oud zijn.

§ 3. Tijdens de werking van het projectietoestel blijft de operator voortdurend in het projectiekamertje om in alle omstandigheden in staat te zijn de bij artikelen § 5.32.3.7. en § 5.32.3.9. van dit reglement bedoelde veiligheids-toestellen in werking te brengen.

Art. 5.32.5.12.

- Toegang tot de projectie- en oprolkamertjes.

De toegang tot de projectie- en oprolkamertjes is verboden aan de personen wier aanwezigheid niet vereist is om dienstredenen.

Afdeling 5.32.6. - Modelvliegtuigen

Art. 5.32.6.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.6 van de indelingslijst.

Art. 5.32.6.2.

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn alle activiteiten met modelvliegtuigen verboden vanaf 19 uur tot 7 uur.

Art. 5.32.6.3.

Alle activiteiten met modelvliegtuigen zijn verboden in natuur- en bosgebieden zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, in het bosdecreet van 13 juli 1990 en in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Afdeling 5.32.7. - Schietstanden in een lokaal

Subafdeling 5.32.7.1. - Algemene bepalingen

Art. 5.32.7.1.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.7 van de indelingslijst ondergebracht in een gesloten lokaal.

§ 2.

1° De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het gaaschieten met de handboog, andere dan kruisboog, zijnde handelingen die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.7 van de indelingslijst.

2° Zij zijn evenmin van toepassing op de schietstanden waarin bewakingspersoneel wordt getraind. Voor deze schietstanden gelden de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 15 oktober 1991 tot regeling van de schietstanden voor de opleiding en training in vuurwapens.

§ 3. Voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling worden de schietstanden ingedeeld in de volgende vijf categorieën:

1° categorie A: de in subrubriek 32.7.2 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, waar er geladen, ontladen en op het doel geschoten wordt met volgende wapens en munitie:

- a) geweer en karabijn met munitie als normaal gebruikt voor pistool en revolver;
- b) pistool en revolver met normale revolver- en pistoolmunitie;

2° categorie B: de in subrubriek 32.7.2 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, waar er geladen, ontladen en op het doel geschoten wordt met volgende wapens en munitie en waarbij de kinetische energie van de kogel gemeten op 1 meter van de loopmondning niet groter is dan 600 Joule:

- a) geweer en karabijn met munitie klein kaliber tot .22 L.R. (Long Rifle) en dezelfde munitie als normaal gebruikt voor pistool en revolver (geen magnummunitie);
- b) pistool en revolver met normale revolver- en pistoolmunitie (geen magnummunitie);

3° categorie C: de in subrubriek 32.7.2 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, waar er geladen, ontladen en op het doel geschoten wordt met volgende wapens en munitie en waarbij de kinetische energie van de kogel gemeten op 1 meter van de loopmondning niet groter is dan 200 Joule:

- a) geweer en karabijn met munitie klein kaliber tot .22 met kamerlading;
- b) pistool en revolver met munitie klein kaliber tot .22, (geen magnummunitie);

4° categorie D: de in subrubriek 32.7.1 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, waar er geladen en ontladen en op het doel geschoten wordt enkel met luchtdrukgeweer en/of luchtdrukpistool en/of kruisbogen;

5° categorie E: de in subrubriek 32.7.1 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, binnen een gebouwencomplex gebruikt door een der algemene of bijzondere politiediensten, bedoeld in artikel 2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, waar er geladen en ontladen en op het doel geschoten wordt met munitie zonder

metalen kogel zoals plastieken munitie 9 mm, waarvan de kinetische energie van de kogel gemeten op 1 meter van de loopmond niet meer dan 220 Joule bedraagt, tenzij andere munitie bepaald wordt in de milieuvergunning.

Subafdeling 5.32.7.2. - Schietstanden van categorie A

Art. 5.32.7.2.1.

§ 1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie A.

§ 2. Jacht- en oorlogswapens alsmede jacht- en oorlogsmunitie zijn verboden in de schietstand.

§ 3. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§ 4. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§ 5. Het gebruik van kogels met hardstalen kern, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.2.2.

- *Bouw.*

§ 1. De schietstand is ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal, gebouwd volgens een code van goede praktijk, waarvan de wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 19 cm dik of uit materialen met een gelijkwaardige kogelbestendigheid zijn.

§ 2. De vloer is afgewerkt met een laag in een zacht materiaal zoals een gelijmde plankenvloer met de nerfrichting van het hout in de schietrichting, rubber, cementzandbedlaag, e.d.. Het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden of waaronder zich stof kan ophopen, is verboden.

§ 3. De rechtstreeks aanschiefbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende kogelvanger, zoals bedoeld in artikel 5.32.7.2.3.

§ 4. Het gedeelte van de aanschiefbare wand dat niet beschermd is door de kogelvanger, alsmede de zijwanden en het plafond, over een afstand van minimum 10 meter te rekenen vanaf de standplaats van de schutter, zijn bekleed met een materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden, zoals bv. met op regels aangebrachte houtwolcementplaten van een minimum dikte van 50 mm of met vurenhout ten minste 25 mm dik aangebracht op regels van ten minste 30 mm dik.

§ 5. Oneffenheden en uitstekende delen van constructies in de schietstand zoals balken, palen, aandrijfmechanisme van silhouetten, e.d., moeten maximaal vermeden worden. Indien ze constructief nodig zijn moeten ze:

1° ofwel bekleed met materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden;

2° ofwel afgeschermd door staalplaten, zodanig aangebracht dat de projectielen op een veilige wijze afketsen naar verder gelegen delen in de schietzone.

§ 6. Tussen de standplaats van de schutter en de rechtstreeks aanschiefbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen. Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten. Deze nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten open draaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§ 7. Toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dien(t)en in de vluchtrichting open te draaien.

§ 8. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.2.3.

- *Kogelvanger.*

§ 1. De kogelvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.2.2., § 3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:

1° de rechtstreeks aanschiefbare wand beschermen tegen de impacten;

2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;

3° het produceren van loodhoudend stof bij de impact minimaliseren.

§ 2. De kogelvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:

1° een kogelvanger bestaande uit een zandlichaam; het talud van het zandlichaam moet gevormd zijn door een laag zand met een dikte van ten minste 0,5 m en mag geen kleinere helling hebben dan 2 (verticaal) op 3 (horizontaal) en de breedte van de bovenzijde is ten minste 1,2 m;

2° een staalplaat met een Brinell hardheid van 320 - 400 Hb uit één laag met dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek van minimaal 45° en maximaal 70° met zijwanden van staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm; op de bodem is voor het opvangen van de projectielen een lade geplaatst uit staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;

3° lamellen van staalplaat met een Brinell hardheid van 320 - 400 Hb uit één laag met een dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek tussen 40° en 50°, met een omkasting met staalplaat met een dikte van ten minste 8 mm;

4° een stelsel van twee opeenvolgende rijen dicht bij elkaar, evenwel zonder elkaar te raken, kopshangende dikke rubberen strippen, met een minimum breedte per rij van 80 cm., waarbij de eerste rij strippen een zeer lichte hoek dient te vertonen met de as van de schietbaan en de tweede rij strippen een lichte verschuiving vertoont ten opzichte van de eerste; achter deze dubbele rij strippen dient een staalplaat met een minimum dikte van 8 mm aangebracht;

5° een gebeurlijk ander type kogelvanger dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de Afdeling Milieuvergunningen;

§ 3. De kogelvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden, op zijn goede staat nagezien. Bij de uitvoeringen vermeld onder § 2, sub 1° en 2° dient nagegaan of er zich in de staalplaten putjes hebben gevormd en in voorkomend geval moeten de platen bijgeslepen worden. Bij de uitvoering vermeld onder § 2 sub 3° en 4° moeten de kogels die eventueel in de rubberen strippen of in het zandlichaam zijn blijven zitten regelmatig verwijderd worden. Beschadigde strippen moeten worden vervangen.

§ 4. De kogels dienen regelmatig verwijderd zodat geen koekvorming kan optreden en de veiligheid gegarandeerd blijft.

Art. 5.32.7.2.4.

- Uitrusting gebouw

§ 1. De brandweerstand Rf van de alle wanden, plafonds, deuren, enz. is tenminste één uur (NBN 713.020).

§ 2. Het is verboden wand-, plafond- en vloerbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.

Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie A0). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 3. De verlichtingstoestellen en de elektriciteitsleidingen binnen de schietzone moeten op doeltreffende wijze tegen inslag van projectielen beschermd worden.

§ 4. De schietstand is uitgerust met een veiligheidsverlichting die automatisch in werking treedt bij het uitvallen van de hoofdverlichting.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 6. De verwarming van het lokaal mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 7. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in het schietlokaal of in de muren, zoldering en vloer ervan verboden.

Art. 5.32.7.2.5.*- Onderhoud*

§ 1. Alle plaatsen waar zich stof met onverbrand kruit kan bevinden, inzonderheid vloeren, wanden, ventilatiekokers, stoffilters, enz., moeten regelmatig gereinigd worden. Het verzameld stof moet in afwachting van de verwijdering bevochtigd gehouden worden.

Datum en aard van de onderhoudswerkzaamheden moeten genoteerd worden in een register dat deel uitmaakt van het door de exploitant bij te houden veiligheidsdossier dat ter inzage dient gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Indien gebruik gemaakt wordt van een stofzuiger, moet het een explosiebeveiligde uitvoering zijn.

Art. 5.32.7.2.6.*- Brandvoorkoming en -bestrijding*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het veiligheidsdossier gevoegd worden dat ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar dient gehouden. De blustoestellen mogen zich niet in de schietzone bevinden.

§ 2. Het opslaan van brandbare of ontplofbare stoffen in de schietruimte is verboden.

§ 3. Elke schutter neemt niet meer patronen mee in de schietruimte dan hij nodig heeft voor zijn schietbeurt.

§ 4. Het is verboden in de schietstand te roken.

Art. 5.32.7.2.7.*- Geluid en trillingen*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. gelden met betrekking tot geluid en trillingen ook de bepalingen van dit artikel.

§ 2. Het in hoofdstuk 4.5. bedoelde specifiek geluid L_{sp} wordt als volgt gedefiniëerd en gemeten:

1° L_{sp} is de logarithmische som van het niveau van het eigenlijke schietgeluid (L_{sch}) en van het niveau van het overige geluid veroorzaakt door de schietstand (L_{rest});

2° L_{sch} wordt berekend volgens de volgende formule:

$$L_{sch} = 10 \log (\sum_{i=1..n} 10^{L_i/10}) - 23$$

waarin:

- L_i : het geluidsniveau afkomstig van de knal i en de bijhorende inslag;
- n : het totaal aantal schoten per uur is; richtgetallen voor n zijn:

pistool/revolver:	(aantal schietbanen) x 150
karabijn:	(aantal schietbanen) x 90
geweer:	(aantal schietbanen) x 60

3° L_i wordt gemeten als $L_{Aeq,1s}$, L_{AE} of SEL, met instelling van de snelle dynamische karakteristiek;

4° L_{rest} is het $L_{A95,1h}$ van het specifiek geluid van de inrichting wanneer niet geschoten wordt.

Art. 5.32.7.2.8.

- *Verluchting - Luchtverontreiniging*

§ 1. De schietstand is voorzien van een mechanische verluchting, zodanig dat de schadelijke stoffen die bij het schieten in de lucht vrijkomen op een doeltreffende wijze worden verwijderd. Het ventilatiesysteem is zodanig ontworpen dat verse lucht wordt aangevoerd achter de schutters en ter hoogte van de kogelvanger wordt weggezogen. De capaciteit is zodanig dat een luchtsnelheid van minimum 0,2 m/sec in de schietrichting wordt verkregen en dit bij een laminaire luchtstroming. De luchttoevoer is uitgerust met een noodstop voor gebruik in geval van brand.

Ingeval de schutter een wisselende standplaats inneemt dient een luchtsnelheid van minimum 2 m/sec in de schietrichting verkregen te worden.

§ 2. De nodige maatregelen worden genomen om een abnormale stofemissie te voorkomen.

§ 3. De verspreiding van loodhoudend stof in de omgeving wordt voorkomen door een daartoe doeltreffende en brandveilige filterinstallatie op de uitlaat van het ventilatiesysteem te plaatsen.

§ 4. De uitlaat wordt zodanig geplaatst dat de afgassen zich gemakkelijk voldoende kunnen verspreiden.

Art. 5.32.7.2.9.

- *Veiligheid*

§ 1. Op de buitenzijde van alle toegangsdeuren tot de schietstand wordt het volgende bericht aangebracht in duidelijk leesbare letters:

"OPGELET SCHIETSTAND - VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN".

§ 2. Boven elke toegansdeur tot het schietlokaal bevindt zich langs de buitenzijde van het lokaal een rood lichtsignaal dat is aangestoken wanneer de schietstand in werking is.

§ 3. Het is verboden wapens te laden of geladen wapens te hebben in de lokalen of op de terreinen van de inrichting, buiten de eigenlijke schietstand, uitgenomen voor de personen bevoegd een geladen wapen te dragen.

§ 4. De standplaatsen van de schutters moeten goed bepaald zijn zodanig dat uitgeworpen hulzen belendende schutters niet kunnen hinderen.

§ 5. Als de schietstand gelijktijdig gebruikt wordt door meer dan één schutter mag er uitsluitend geladen, eventueel ontladen, en op doel geschoten worden vanop de daarvoor bepaalde plaatsen.

§ 6. Het aantal personen toegelaten op de schietstand is beperkt tot de schutters, al dan niet in opleiding, de schietmonitoren en/of de personen die nodig zijn om de arbitrage en het toezicht uit te oefenen en eventueel publiek. Het maximum aantal aanwezige personen moet bepaald worden in overleg met de bevoegde brandweerdienst. In elk geval moet het publiek minimum 2 meter achter de standplaats van de schutter plaats nemen, waarbij een bezetting van maximum 2 personen per m² moet gerespecteerd worden. Er moet steeds tenminste een tweede persoon aanwezig zijn gedurende de schietoefeningen.

§ 7. Bij het betreden van de schietzone moet automatisch een alarmsignaal in werking treden, bv. een knipperlicht.

§ 8. De schietstand moet uitgerust zijn met tenminste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel.

§ 9. Een intern ordereglement wordt ter kennis gebracht van de plaatselijke politie of rijkswacht. Dit intern ordereglement bevat: de richtlijnen en verplichtingen in verband met de registratie van de schutters, de modaliteiten aangaande het laden en het ontladen van wapens, de modaliteiten van het schieten o.a. de schietdisciplines en de standplaatsen en aangaande het betreden en evacueren van de schietzone. Het reglement vermeldt uitdrukkelijk dat de schutters de bevelen in verband met de veiligheid van de verantwoordelijke persoon dienen na te leven.

Deze reglementering en andere veiligheidsvoorschriften worden ook ter kennis gebracht van de schutters en zijn op een voldoende aantal zichtbare plaatsen aangeplakt.

Art. 5.32.7.2.10.

- *Signalisaties.*

§ 1. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de schietstand goed zichtbaar zijn. Zij moeten tevens op kniehooft of lager aangebracht worden. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§ 2. De deuren en vluchtruimten die niet op een uitgang uitgeven moeten een goed leesbaar opschrift "GEEN NOODUITGANG", of een gelijkwaardig pictogram, dragen.

§ 3. Aanduidingen die een rookverbod opleggen, moeten op goed zichtbare plaatsen aangebracht worden.

Art. 5.32.7.2.11.

- Afval

§ 1. Na iedere schietbeurt moeten de lege hulzen ingezameld worden en in een afgesloten metalen doos worden bewaard.

§ 2. Het verzameld stof met onverbrand kruit moet bevochtigd gehouden worden in afwachting van evacuatie.

§ 3. De lege hulzen en kogelafval moeten ofwel afgegeven voor recycling ofwel afgevoerd en verwijderd overeenkomstig de ter zake van toepassing zijnde reglementering.

Zowel het verzamelde stof als de vervuilde filters (zowel van de afzuiging als van de stofzuiger) dienen afgevoerd overeenkomstig de ter zake van toepassing zijnde reglementering.

Art. 5.32.7.2.12.

- Exploitatiedossier

§ 1. De exploitant is ertoe gehouden een exploitatiedossier bij te houden, omvattende:

1° een veiligheidsdossier dat bevat:

a) het liggingsplan minimum op schaal 1/200 van alle lokalen met aanduiding van hun verbindingen, toegangen en uitgangen, alsmede de aard en plaats van de blustoestellen en de plaats van het elektrisch schakelbord;

b) het attest van het bevoegd brandweerkorps betreffende de aard, het aantal en de plaats van de blustoestellen, evenals met betrekking tot het in de schietruimte toegelaten aantal personen;

c) de attesten met betrekking tot de brandweerstand of zelfdovendheid van gebruikte bouwmaterialen;

d) de attesten betreffende de controles van de elektrische installatie en de blustoestellen;

e) de naam van de persoon verantwoordelijk voor de veiligheid.

2° het interne ordereglement;

3° een werkregister met de lijst van de aard en datum van de uitgevoerde nazichts- en onderhoudsbeurten en herstellingswerken;

4° de naam van de exploitant en de ledenlijst.

§ 2. Het exploitatiedossier wordt te allen tijde ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.32.7.3. - Schietstanden van categorie BArt. 5.32.7.3.1.

§ 1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie B.

§ 2. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§ 3. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§ 4. Het gebruik van kogels met hardstalen kern, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.3.2.- Bouw.

§ 1. De schietstand is ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 10 cm dik of uit vol metselwerk, minstens 19 cm dik of uit materialen met een gelijkwaardige kogelbestendigheid zijn.

§ 2. De vloer is afgewerkt met een laag in een zacht materiaal zoals een gelijkde plankenvloer met de nerfrichting van het hout in de schietrichting, rubber, cementzandbedlaag, e.d.. Het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden of waaronder zich stof kan ophopen, is verboden.

§ 3. De rechtstreeks aanschiepbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende kogelvanger als bedoeld in artikel 5.32.7.3.3.

§ 4. Het gedeelte van de aanschiepbare wand dat niet beschermd is door de kogelvanger, alsmede de zijwanden en het plafond, over een afstand van minimum 10 meter te rekenen vanaf de standplaats van de schutter, zijn bekleed met een materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden, zoals bv. met op regels aangebrachte houtwolcementplaten van een minimum dikte van 50 mm of met vurenhout ten minste 25 mm dik aangebracht op regels van ten minste 30 mm dik.

§ 5. Oneffenheden en uitstekende delen van constructies in de schietstand zoals balken, palen, aandrijfmechanisme van silhouetten, e.d., moeten maximaal vermeden worden. Indien ze constructief nodig zijn moeten ze:

1° ofwel bekleed zijn met materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden;

2° ofwel afgeschermd zijn door staalplaten, zodanig aangebracht dat de projectielen op een veilige wijze afketsen naar verder gelegen delen in de schietzone.

§ 6. Tussen de standplaatsen schutter en de rechtstreeks aanschiepbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen. Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.

Deze nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten open-draaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§ 7. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§ 8. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.3.3.

- *Kogelvanger*

§ 1. De kogelvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.3.2., § 3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:

1° de rechtstreeks aanschiepbare wand beschermen tegen de impacten;

2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkömen;

3° het produceren van loodhoudend stof bij de impact minimaliseren.

§ 2. De kogelvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:

1° een staalplaat uit één laag met dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek van 45° met zijwanden van staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;
op de bodem is voor het opvangen van de projectielen een lade geplaatst uit staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;

2° lamellen van staalplaat uit één laag met een dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek tussen 40° en 50°, met een omkasting met staalplaat met een dikte van ten minste 8 mm;

3° een stelsel van twee opeenvolgende rijen dicht bij elkaar, evenwel zonder elkaar te raken, kopshangende dikke rubberen strippen, met een minimum breedte per rij van 80 cm., waarbij de eerste rij strippen een zeer lichte hoek dient te vertonen met de as van de schietbaan en de tweede rij strippen een lichte verschuiving vertoont ten opzichte van de eerste; achter deze dubbele rij strippen dient een staalplaat met een minimum dikte van 8 mm aangebracht onder een hoek van minimaal 45° en maximaal 70°;

4° een kogelvanger bestaande uit een zandlichaam; het talud van het zandlichaam moet gevormd zijn door een laag zand met een dikte van ten minste 0,5 m en mag geen kleinere helling hebben dan 2 (verticaal) op 3 (horizontaal) en de breedte van de bovenzijde is ten minste 0,5 m;

5° een gebeurlijk ander type kogelvanger dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de Afdeling Milieuvergunningen.

§ 3. De kogelvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden op zijn goede staat nagezien.

Bij de uitvoeringen vermeld onder § 2, sub 1° en sub 2° dient nagegaan of er zich in de staalplaten putjes hebben gevormd en in voorkomend geval moeten de platen bijgeslepen worden.

Bij de uitvoering vermeld onder § 2, sub 3° en sub 4° moeten de kogels die eventueel in de rubber strippen of in het zandlichaam zijn blijven zitten regelmatig verwijderd worden. Beschadigde strippen moeten worden vervangen.

§ 4. De opvangbak van de kogelvanger wordt regelmatig geledigd derwijze dat geen koekvorming kan optreden en dat de veiligheid gegarandeerd blijft.

Art. 5.32.7.3.4.

Inzake de uitrusting van het gebouw, het onderhoud, geluid en trillingen, verluchting - luchtverontreiniging, de veiligheid, signalisaties, afval en het exploitatiedossier gelden de voorschriften van respectievelijk de artikelen:

5.32.7.2.4., 5.32.7.2.5., 5.32.7.2.6., 5.32.7.2.7.,
5.32.7.2.8., 5.32.7.2.9., 5.32.7.2.10., 5.32.7.2.11. en
5.32.7.2.12.

Subafdeling 5.32.7.4. - Schietstanden van categorie C

Art. 5.32.7.4.1.

§ 1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie C.

§ 2. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§ 3. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§ 4. Het gebruik van kogels met hardstalen kern, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.4.2.

- Bouw.

§ 1. De schietstand is ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 10 cm dik of uit vol metselwerk, minstens 14 cm dik of uit materialen met een gelijkwaardige kogelbestendigheid zijn.

§ 2. De vloer is afgewerkt met een laag in een zacht materiaal zoals een gelijkde plankenvloer met de nerfrichting van het hout in de schietrichting, rubber, cementzandbedlaag, e.d.. Het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden of waaronder zich stof kan ophopen, is verboden.

§ 3. De rechtstreeks aanschiepbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende kogelvanger als bedoeld in artikel 5.32.7.4.3.

§ 4. Het gedeelte van de aanschiepbare wand dat niet beschermd is door de kogelvanger, alsmede de zijwanden en het plafond, over een afstand van minimum 2 meter te rekenen vanaf de

standplaats van de schutter, zijn bekleed met een materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden, zoals bv. met op regels aangebrachte houtwolcementplaten van een minimum dikte van 50 mm of met vurenhout ten minste 25 mm dik aangebracht op regels van ten minste 30 mm dik.

§ 5. Oneffenheden en uitstekende delen van constructies in de schietstand zoals balken, palen, aandrijfmechanisme van silhouetten, e.d., moeten maximaal vermeden worden. Indien ze constructief nodig zijn moeten ze:

1° ofwel bekleed zijn met materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden;

2° ofwel afgeschermd zijn door staalplaten, zodanig aangebracht dat de projectielen op een veilige wijze afketsen naar verder gelegen delen in de schietzone.

§ 6. Tussen de standplaats van de schutter en de rechtstreeks aanschiepbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen. Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.

Deze nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten open draaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§ 7. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§ 8. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.4.3.

- *Kogelvanger.*

§ 1. De kogelvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.4.2., § 3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:

1° de rechtstreeks aanschiepbare wand beschermen tegen de impacten;

2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;

3° het produceren van loodhoudend stof bij de impact minimaliseren.

§ 2. De kogelvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:

1° een staalplaat uit één laag met dikte van ten minste 5 mm, geplaatst onder een hoek van 45° met zijwanden van staalplaat met een dikte van ten minste 3 mm; op de bodem is voor het opvangen van de projectielen een lade geplaatst uit staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;

2° lamellen van staalplaat uit één laag met een dikte van ten minste 5 mm, geplaatst onder een hoek tussen 40° en 50°, met een omkasting met staalplaat met een dikte van ten minste 3 mm;

3° een stelsel van twee opeenvolgende rijen dicht bij elkaar, evenwel zonder elkaar te raken, kopshangende dikke rubberen strippen, met een minimum breedte per rij van 80 cm., waarbij de eerste rij strippen een zeer lichte hoek dient te vertonen met de as van de schietbaan en de tweede rij strippen een lichte verschuiving vertoont ten opzichte van de eerste; achter deze dubbele rij strippen dient een staalplaat met een minimum dikte van 3 mm aangebracht onder een hoek van minimaal 45° en maximaal 70°;

4° een kogelvanger bestaande uit een zandlichaam; het talud van het zandlichaam moet gevormd zijn door een laag zand met een dikte van ten minste 0,5 m en mag geen kleinere helling hebben dan 2 (verticaal) op 3 (horizontaal) en de breedte van de bovenzijde is ten minste 0,5 m;

5° een gebeurlijk ander type kogelvanger dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de Afdeling Milieuvergunningen.

§ 3. De kogelvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden op zijn goede staat nagezien.

Bij de uitvoeringen vermeld onder § 2, sub 1° en sub 2° dient nagegaan of er zich in de staalplaten putjes hebben gevormd en in voorkomend geval moeten de platen bijgeslepen worden.

Bij de uitvoering vermeld onder § 2, sub 3° en sub 4° moeten de kogels die eventueel in de rubber strippen of in het zandlichaam zijn blijven zitten regelmatig verwijderd worden. Beschadigde strippen moeten worden vervangen.

§ 4. De opvangbak van de kogelvanger wordt regelmatig geledigd derwijze dat geen koekvorming kan optreden en dat de veiligheid gegarandeerd blijft.

Art. 5.32.7.4.4.

Inzake de brandbestendigheid, de uitrusting van het gebouw, het onderhoud, geluid en trillingen, verluchting - luchtverontreiniging, de veiligheid, signalisaties, afval en het exploitatiedossier gelden de voorschriften van respectievelijk de artikelen:

5.32.7.2.4., 5.32.7.2.5., 5.32.7.2.6., 5.32.7.2.7.,
5.32.7.2.8., 5.32.7.2.9., 5.32.7.2.10., 5.32.7.2.11. en
5.32.7.2.12.

Subafdeling 5.32.7.5. - Schietstanden van categorie D

Art. 5.32.7.5.1.

§ 1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie D.

§ 2. Het is verboden in de schietstand gebruik te maken van andere wapens dan luchtdrukgeweren en luchtdrukpistolen met een maximum kaliber van 5,6 mm, en kruisbogen.

§ 3. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

Art. 5.32.7.5.2.*- Bouw.*

§ 1. De schietstand is ondergebracht in een lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering voldoende projectielbestendig zijn.

§ 2. De rechtstreeks aanschiepbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende projectielvang-
ger.

§ 3. Tussen de standplaats voor de schutter en de rechtstreeks aanschiepbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieo-
peningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.

Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.

Eventuele nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten opendraaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§ 4. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§ 5. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.5.3.*- Uitrusting gebouw.*

§ 1. De verlichtingstoestellen en de elektriciteitsleidingen binnen de schietstand moeten op doeltreffende wijze tegen inslag van projectielen beschermd worden.

§ 2. De schietstand is uitgerust met een veiligheidsverlichting die automatisch in werking treedt bij het uitvallen van de hoofdverlichting.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 4. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in het schietlokaal of in de muren, zoldering en vloer ervan verboden.

Art. 5.32.7.5.4.*- Brandvoorkoming en -bestrijding*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige.

De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het veiligheidsdossier gevoegd worden dat ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar dient gehouden.

§ 2. De blustoestellen mogen zich niet in de schietzone bevinden.

§ 3. De aard, het aantal en de plaats van de blustoestellen moet, onafhankelijk van de milieuvergunning, bepaald worden in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 4. De blustoestellen worden jaarlijks op hun werkzaamheid gecontroleerd door de leverancier of een bevoegde deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het in artikel 5.32.7.5.7., § 1, sub 1° bedoelde veiligheidsdossier gevoegd worden.

§ 5. Het opslaan van brandbare of ontplofbare stoffen in de schietstand is verboden.

Art. 5.32.7.5.5.

- Geluid en trillingen

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. dienen de nodige maatregelen te worden getroffen om te verhinderen dat geluid of trillingen veroorzaakt binnen de schietstand een bron van ongemak zijn voor de buurt of voor aanpalende lokalen, vreemd aan de exploitatie van de schietstand.

Art. 5.32.7.5.6.

- Veiligheid

§ 1. Het is verboden wapens te laden of geladen wapens te dragen in lokalen of terreinen van de inrichting, buiten de schietstand.

§ 2. Er mag uitsluitend worden geladen, eventueel ontladen, en op doel geschoten worden vanaf de aangegeven standplaatsen voor de schutters.

§ 3. Er moeten steeds tenminste twee schutters aanwezig zijn gedurende de schietoefening.

§ 4. Op de buitenzijde van alle toegangsdeuren tot de schietstand wordt het volgende bericht aangebracht in duidelijk leesbare letters:

"OPGELET SCHIETSTAND - VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN".

§ 5. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de schietstand goed zichtbaar zijn. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§ 6. De schietstand moet uitgerust zijn met tenminste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel.

Art. 5.32.7.5.7.*- Exploitatiedossier*

§ 1. De exploitant is ertoe gehouden een exploitatiedossier bij te houden, omvattende:

1° een veiligheidsdossier dat bevat:

- a) het liggingsplan minimum op schaal 1/200 van alle lokalen met aanduiding van hun verbindingen, toegangen en uitgangen, alsmede de aard en plaats van de blustoestellen en de plaats van het elektrisch schakelbord;
- b) de attesten betreffende de controles van de elektrische installatie en de blustoestellen;
- c) de naam van de persoon verantwoordelijk voor de veiligheid.

2° het interne ordereglement;

3° een werkregister met de lijst van de aard en datum van de uitgevoerde nazichts- en onderhoudsbeurten en herstellingswerken;

§ 2. Het exploitatiedossier wordt te allen tijde ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.32.7.6.- Schietstanden van categorie EArt. 5.32.7.6.1.

§ 1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie E.

§ 2. Het is verboden in de schietstand gebruik te maken van jachtwapens alsmede van jacht- en oorlogsmunitie.

§ 3. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§ 4. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§ 5. Het gebruik van metalen kogels, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.6.2.*- Bouw.*

§ 1. De schietstand is ondergebracht in een lokaal, gebouwd volgens een code van goede praktijk, met wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 9 cm dik of uit materialen met een voor de toegelaten munitie voldoende projectielbestendigheid.

§ 2. Voor de vloer is het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden, of waaronder zich stof kan ophopen, verboden.

§ 3. De rechtstreeks aanschiefbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende projectielvanger, zoals bedoeld in artikel 5.32.7.6.3.

§ 4. Tussen de standplaatsen voor de schutter en de rechtstreeks aanschiefbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.

Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.

Art. 5.32.7.6.3.

- *Projectielvanger.*

§ 1. De projectielvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.6.2, § 3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:

1° de rechtstreeks aanschiefbare wand beschermen tegen de impacten;

2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;

§ 2. De projectielvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:

1° een rubberen of synthetisch voorhangscherm, geplaatst op 5 cm van de muur;

2° een zachte, houten wand van ten minste 2 cm dik, geplaatst op houten latten op 3 cm van de muur;

3° een gebeurlijk ander type projectielvanger die voldoet aan de voorwaarden bepaald bij § 1 en niet gemakkelijk brandbaar is.

§ 3. De projectielvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden, op zijn goede staat nagezien.

Art. 5.32.7.6.4.

- *Uitrusting gebouw.*

§ 1. Het is verboden wand- en plafond- en vloerbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.

Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. De verlichtingstoestellen en de elektriciteitsleidingen binnen de schietzone, die werken op een spanning hoger dan 24 V, moeten op doeltreffende wijze tegen inslag van de toegelaten projectielen beschermd worden.

§ 3. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 4. De verwarming van het lokaal mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 5. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen moeten beschermd worden met voor de toegelaten munitie voldoende kogelbestendig materiaal.

Art. 5.32.7.6.5.

- *Verluchting - Luchtverontreiniging*

§ 1. De schietstand is voorzien van een mechanische verluchting, zodanig dat de schadelijke stoffen die bij het schieten in de lucht vrijkomen op een doeltreffende wijze worden verwijderd. Het ventilatiesysteem is zodanig ontworpen dat verse lucht wordt aangevoerd achter de schutters en ter hoogte van de projectielvanger wordt weggezogen. De capaciteit is zodanig dat het volume van de lucht in het lokaal minimum zes maal per uur wordt verversd.

§ 2. De nodige maatregelen worden genomen om een abnormale stofemissie te voorkomen.

§ 3. De uitlaat wordt zodanig geplaatst dat de afgassen zich gemakkelijk voldoende kunnen verspreiden.

Art. 5.32.7.6.6.

- *Veiligheid*

§ 1. Op de buitenzijde van alle toegangsdeuren tot de schietstand wordt het volgende bericht aangebracht in duidelijk leesbare letters:

"OPGELET SCHIETLOKAAL - VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN".

§ 2. Boven elke toegangsdeur tot het schietlokaal bevindt zich langs de buitenzijde van het lokaal een rood lichtsignaal dat is aangestoken wanneer de schietstand in werking is.

Art. 5.32.7.6.7.

Inzake de bepalingen betreffende onderhoud, brandvoorkoming, geluid en trillingen, signalisatie, afval en het exploitatiedossier gelden de voorschriften van respectievelijk de artikelen 5.32.7.2.5., 5.32.7.2.6., 5.32.7.2.7., 5.32.7.2.10., 5.32.7.2.11. en 5.32.7.2.12.

Afdeling 5.32.8 - Schietstanden in open luchtSubafdeling 5.32.8.1.- Algemene bepalingenArt. 5.32.8.1.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.7 van de indelingslijst ondergebracht in open lucht of in een niet-gesloten lokaal.

§ 2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het gaaischieten met de handboog, andere dan kruisboog, zijnde handelingen die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.7 van de indelingslijst.

§ 3. In geval bepaalde voorschriften inzake de inrichting van de schietstand strijdig zijn met de regels geldend voor een algemeen erkende schietdiscipline (olympisch, universeel, skeet, enz.), mag de inrichting van de schietstand in afwijking van de bepalingen van deze afdeling geschieden overeenkomstig de eisen vervat in voormelde regels.

§ 4. Elke uitbating van een schietstand in open lucht is - verboden in natuur- en bosgebieden zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, in het bosdecreet van 13 juli 1990 en in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Art. 5.32.8.1.2.*- Geluid en trillingen*

Inzake geluid en trillingen gelden de voorschriften van artikel 5.32.7.2.7. van dit besluit.

Subafdeling 5.32.8.2. - KleiduivenschietstandenArt. 5.32.8.2.1.*- Het schietterrein*

§ 1. Het schietterrein is volledig eigendom van of op zijn geheel gehuurd door de exploitant van de schietstand. Het bewijs van de eventuele huurovereenkomst dient ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Op de hoekpunten van het schietterrein wordt vóór elke schieting een bord geplaatst waarop duidelijk leesbaar het volgende opschrift is aangebracht:

"GEVAAR - SCHIETTERREIN - HET ACHTERLIGGENDE TERREIN NIET BETREDEN".

§ 3. ~~Op de hoeken van het schietveld wordt een goed zichtbare rode vlag geplaatst.~~

Art. 5.32.8.2.2.*- Inrichting van de schietstand*

§ 1. De schietstand is ingericht overeenkomstig een code van goede praktijk en dient tenminste te voldoen aan de volgende voorschriften:

1° de schietplaats bevindt zich tenminste 10 meter achter de werpplaats, gerekend in horizontale projectie, behalve voor het skeetschieten;

2° de schietplaats is verhard; de plaats van iedere schutter wordt genummerd en daarnaast nog aangeduid door een duidelijk, niet gemakkelijk uitwisbaar teken;

3° nabij de schietplaats is er een visueel alarmtoestel.

4° nabij de schietplaats wordt ten minste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel geïnstalleerd.

§ 2. In geval van meer dan één werpmachine, worden de machines opgesteld in lijn, met een minimum afstand van één meter tussen de machines, behalve in het geval van SKEET-schieten.

§ 3. De machines zijn opgesteld in een schotvaste en waterdichte ruimte met verharde bodem, hetzij in een ondergrondse gracht, hetzij bovengronds achter voldoende hoge wanden, of op een lager gelegen plaats, of nog in 2 torens (SKEET). Om de schietvastheid te verzekeren wordt gebruik gemaakt van massieve materialen, zoals beton, metselwerk, staalplaat van 5 mm dikte op houten panelen.

Voor de torens mag men evenwel ook deskundig geassembleerde planken van minstens 2 cm dik, aan de binnenkant bekleed met een staalplaat van 1 cm dikte, gebruiken.

§ 4. Omheen de machines is er een vrije ruimte van minstens 80 cm behalve aan de uitwerpzijde. De hoogte van de werpplaats bedraagt minstens 1,5 m.

§ 5. In elke werpplaats dient een rode vlag aanwezig te zijn, waarmee de operator te kennen geeft dat hij de werpplaats wil verlaten.

Er mag ook gebruik worden gemaakt van een akoustisch signaal.

§ 6. De riem van de werpmachine is afgeschermd.

§ 7. In geval de machine vanop afstand bediend wordt, is zij uitgerust met een inrichting die de afstandsbediening kan onderbreken, en die bij elke herstelling gebruikt wordt. Tevens is zij voorzien van een aanvullende manuele bediening.

§ 8. De toeschouwers en de schutters, die niet aan de beurt zijn, bevinden zich achter een materiële hindernis, gelegen minstens 5 meter achter de schietplaats.

§ 9. In de inrichting zijn er voldoende wapenrekken.

§ 10. Zodra de kleiduiven en/of de brokstukken ervan ingevolge de weersomstandigheden buiten het schietveld kunnen terechtkomen, moet de schieting onmiddellijk stilgelegd worden.

Art. 5.32.8.2.3.*- De wapens*

§ 1. De gebruikte geweren zijn jachtgeweren met maximum kaliber 12 mm. Hun schouderriem is verwijderd.

§ 2. De patronen mogen niet langer zijn dan 70 mm, en hun vulling bedraagt ten hoogste 32 g. De diameter van de loodkorrels is ten hoogste 2,55 mm.
Het gebruik van zwart kruit en lichtpatronen is verboden.

§ 3. Automatische wapens zijn verboden.

§ 4. Op de wapens is de identiteit van hun eigenaar aangeduid.

§ 5. Wanneer de schutter niet op de schietplaats is, bevindt zijn wapen zich op een veilige plaats.

§ 6. Vóór de schieting legt de schutter zijn patronen ter controle aan de hoofdscheidsrechter of de verantwoordelijke persoon voor.

Art. 5.32.8.2.4.*- Het personeel*

§ 1. Het toezicht wordt uitgeoefend door de verantwoordelijke persoon, bijgestaan door één of meer medewerkers en door de wedstrijdleiding.

Hun functie is respectievelijk de volgende:

1° de verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) staan in voor het veilig verloop van de schieting; zij nemen alle beslissingen die daartoe nodig zijn;

2° de wedstrijdleiding, bestaande uit één of meer scheidsrechters en juryleden, staat in voor de controle van het schietverloop in enge zin, b.v. het beoordelen van de schoten, het toekennen van de punten; zo nodig roepen zij de hulp in van de verantwoordelijke persoon en/of zijn medewerker(s);

§ 2. De verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) alsmede de wedstrijdleiding dragen duidelijk zichtbare, onderling verschillende kentekens.

§ 3. De minimumleeftijd van de verantwoordelijk persoon en zijn medewerker(s) alsmede van de operator(en) is 18 jaar.

Art. 5.32.8.2.5.*- De schieting*

§ 1. Op de schietplaats vertoeven geen andere personen, dan de schutters die aan de beurt zijn, en eventueel, de scheidsrechter(s), de juryleden, en de werpleider.

§ 2. De wapens worden slechts geladen op de schietplaats.

§ 3. De schutters mogen de schietplaats slechts verlaten met een ongeladen wapen. Na hun schietbeurt dienen zij daartoe na te gaan of hun wapen wel degelijk ongeladen is.

§ 4. De schutter houdt zijn wapen steeds in de richting van het schietveld, tenzij het geopend is.

§ 5. Bij een defect aan een geladen geweer, legt de schutter zijn wapen neer in de richting van het schietveld. Hij meldt dit onmiddellijk aan de scheidsrechter, die zonodig de verantwoordelijke persoon verwittigt.

§ 6. De schieting mag slechts begonnen worden na de expliciete toelating van de verantwoordelijke persoon, die vooraf gecontroleerd heeft of de veiligheid verzekerd is. De verantwoordelijke persoon of zijn hiertoe aangeduide medewerkers houden verder permanent toezicht op het verloop van de schieting. Bij grote schietingen mogen deze geen andere taken uitvoeren.

§ 7. De schieting wordt onmiddellijk stilgelegd wanneer de verantwoordelijke persoon het in artikel 5.32.8.2.2., § 5 bedoelde alarmsein geeft. Dit kan het geval zijn wanneer de operator te kennen geeft de werpplaats te willen verlaten, er zich op de schietplaats abnormale incidenten voordoen, of wanneer de werpmachine defect raakt.

§ 8. De operator mag slechts de werpplaats verlaten na afgehaald te zijn door de verantwoordelijke persoon.

§ 9. In geval een herstelling nodig is aan de werpmachine, mogen slechts de hiervoor bevoegde personen het schietterrein betreden. Zij mogen niet plaats nemen vóór de uitwerpopening. In voorkomend geval schakelt de werpleider de automatische bediening van de werpmachines uit.

§ 10. Telkens het nodig is dat het schietveld betreden wordt, ontladen de schutters hun wapen en leggen dit neer.

§ 11. Er mag niet op andere doelen geschoten worden dan op kleiduiven.

§ 12. De schutters mogen elkaar op geen enkele manier hinderen.

§ 13. Iedereen die zich op een onverantwoordelijke manier gedraagt, wordt van het schietterrein verwijderd.

Art. 5.32.8.2.6.

- Algemene bepalingen

§ 1 De exploitant is er toe gehouden een exploitatiedossier bij te houden waarin voor elke schieting vermeld wordt:

1° de naam en leeftijd van de verantwoordelijke personen, de operatoren en de werpleiders;

2° de namen van de schutters; hiervoor mag ook worden verwezen naar een gedateerde deelnemerslijst;

3° de datum, het begin- en einduur en het nummer van de schieting;

4° het interne ordereglement.

§ 2. Het interne ordereglement met alle veiligheidsvoorschriften wordt schriftelijk medegedeeld aan de personen die deelnemen aan de schieting.

§ 3. Het in § 1 bedoelde exploitatiedossier wordt ten allen tijde ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 4. Bodemverontreiniging

Wanneer meer dan 5 dagen per jaar geschoten wordt dient de exploitant jaarlijks in overleg met de Afdeling Milieuinspectie over te gaan tot een bodemonderzoek van het schietveld.

Indien uit het bodemonderzoek blijkt dat bepaalde waarden de bodemkwaliteitsdoelstelling B overschrijden zijn alle schietingen verboden zolang geen door de Afdeling Milieuinspectie goedgekeurde sanering heeft plaatsgehad.

Afdeling 5.32.9. - Zwembaden

Subafdeling 5.32.9.1 - Algemene bepalingen

Art. 5.32.9.1.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.8 van de indelingslijst.

Art. 5.32.9.1.2.

Brandvoorkoming en -bestrijding.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige.

De attesten met datum en uitslag van deze controle worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. De bouw en inrichting van de gebouwen, alsmede de aard, het aantal en de plaats van de blustoestellen wordt, onafhankelijk van de milieuvergunning, bepaald in overleg met de bevoegde brandweer.

§ 3. Het uitgaan van al de personen kan geschieden langs toen- en uitgangswegen welke op de openbare weg uitgeven, zonder door café's, drankzalen of andere lokalen, welke bij de instelling horen, of door belendende eigendommen te gaan.

§ 4. De gangen, de deuren en de trapgangen van deze toe- en uitgangswegen zijn hoog genoeg om een gemakkelijk verkeer toe te laten. Deze hoogte bedraagt niet minder dan 2 m.

§ 5. De breedte van deze gangen, deuren en trappen staat in verhouding tot het aantal personen dat maximaal in de lokalen kan aanwezig zijn.

Zij bedraagt niet minder dan 80 cm en is minstens gelijk in centimeters aan het aantal personen dat maximaal in de lokalen kan aanwezig zijn voor de gangen en de deuren, aan dit aantal vermeningvuldigd met 1,25 voor de trappen welke naar de uitgangen afdalen, en aan dit aantal vermeningvuldigd met 2 voor de trappen die naar de uitgangen opstijgen.

§ 6. De zich in de lokalen bevindende personen kunnen alle uitgangen gebruiken.

§ 7. Elke uitgang of nooduitgang is aangegeven door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen zijn vanuit alle hoeken van de lokalen goed zichtbaar. De pictogrammen worden verlicht door de normale verlichting en door noodverlichting.

Art. 5.32.9.1.3.

- Elektrische installatie - Verlichting.

§ 1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Electriche Installaties worden de elektrische installaties regelmatig gecontroleerd door een ter zake erkend organisme. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. De natuurlijke en kunstmatige verlichting zijn van die aard dat de weerspiegeling van het licht in het water tot een minimum herleid wordt. De verlichting is derwijze uitgevoerd dat de zichtbaarheid van de bodem van het bad vanuit elke invalshoek gewaarborgd is.

§ 3. De verlichtingsinstallatie is uitgerust met twee van elkaar onafhankelijke stroombronnen. Deze bronnen leveren gelijktijdig stroom, tenzij een ervan automatisch stroom levert wanneer de tweede uitvalt.

Eén van voormelde stroombronnen voedt de lampen van een verlichting genoemd "algemene verlichting".

De andere bron voedt de lampen van een verlichting genoemd "noodverlichting".

§ 4. De verlichtingsinstallatie wordt derwijze ingericht dat het wegvallen van een van de in § 3 bedoelde stroombronnen op geen enkel ogenblik een zo grote duisternis kan teweeg brengen dat het buiten gaan van de toeschouwers en van het personeel er door kan gehinderd worden.

Art. 5.32.9.1.4.

- Meldingen aan de gezondheidsinspecteur.

§ 1. De exploitant meldt aan de toezichthoudende ambtenaar van de Administratie Gezondheidszorg:

- 1° de datum van de eerste ingebruikname;
- 2° de sluitingsperiode voor bv. onderhoud, aanpassingen, enz.,
- 3° de wederingebruikname van het bad;
- 4° alle bouwtechnische veranderingen ook indien deze intern worden doorgevoerd.

§ 2. De exploitant is eveneens verplicht om elke wijziging van de inrichting 3 maanden te voren voor goedkeuring voor te leggen en te bespreken met de toezichthoudende ambtenaar van de Administratie Gezondheidszorg, onverminderd de ter zake in titel I van het VLAREM voorgeschreven procedure.

Subafdeling 5.32.9.2. - Overdekte circulatiebaden

Art. 5.32.9.2.1.

- Architectonische normen.

§ 1. Bouw.

- 1° De lokalen zijn gebouwd uit hard en onbederfbaar materiaal.
- 2° De vloer is waterdicht. Hij is voorzien van een onbederfbare corrosieweerstandige niet water opslorpemde en gemakkelijk afwasbare bekleding, evenals de wanden tot op een hoogte van 3 m.
- 3° Alle interne uitrustingen zijn vervaardigd uit corrosieweerstandig en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
- 4° Tot op een hoogte van 2 m vanaf de begane grond, worden scherpe hoeken en uitstekende elementen vermeden ofwel afgeschermd met een niet kwetsende bekleding. Elke beglazing wordt duidelijk zichtbaar gemaakt en beveiligd.
- 5° Alle lokaalvloeren hebben een helling van 1 tot 2 %.

§ 2. Zwemhal en zwembad.

- 1° De zwemhal is gemakkelijk toegankelijk voor externe hulpdiensten.
- 2° De zwembadwand en -bodem bestaan uit hard materiaal en zijn voorzien van een waterdichte, onbederfbare, niet kwetsende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
- 3° De bodem van het zwembad is in zijn ondiep gedeelte ten minste tot op een diepte van 1.35 m slipwerend.
- 4° De aan- en afvoer van het water zijn zodanig uitgevoerd dat in het bad geen dode hoeken met stagnerend water aanwezig zijn. Zij vormen geen gevaar voor de baders.

De recyclage van het zwemwater gebeurt voor tenminste 30 % via de bovenafvoer.

Het diepste punt van de zwembadbodem is voorzien van een afvoer voor een volledige lediging van het bad.

§ 3. Kaden en vloeren.

- 1° Elke toegang tot de kaden van het zwembad gebeurt via de stortbaden en een voetwaadbak en/of voetsproeiers.
- 2° Het bad is volledig omringd door een kade met een minimum breedte van 1,5 m.

3° De rechtstreekse toegang tot de kaden vanuit de kleedkamers of de recreatiezones, bevindt zich bij voorkeur ter hoogte van het ondiepe gedeelte van het bad. Indien dit niet het geval is, belemmert een hindernis een directe toegang tot het diepe deel.

4° De kaden zijn zó aangelegd dat het water hiervan niet in het zwembad, noch in het recyclercircuit terecht kan komen. Dit water wordt afgevoerd via een voldoende aantal afvoerpunten met een minimale diameter van 15 cm zodat stilstaand water voorkomen wordt. Het water wordt afgevoerd, hetzij naar een openbare riolering, hetzij naar een oppervlaktewater met inachtna-me van de voorschriften van dit reglement en de eventueel in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden.

Om het reinigen met een waterslang mogelijk te maken, zijn er voldoende wateraftappunten voorhanden, alsmede de geschikte voorzieningen om het gebruikte water te verwijderen.

5° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, zijn alle vloeren waarop blootsvoets wordt gelopen, vervaardigd uit hard, waterdicht, onbederfbaar, slipwerend, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

6° De zone die door geschoeide personen wordt betreden is volledig gescheiden van de zone waarop blootsvoets wordt gelopen.

§ 4. Omkleedcabines.

1° De omkleedcabines en kleedkamers zijn van het wisseltype zodat de geschoeide en de ongeschoeide zone van elkaar gescheiden worden.

2° De omkleedcabines zijn vervaardigd uit hard, niet wateropslorpend, onbederfbaar, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§ 5. Sanitaire voorzieningen.

1° Er zijn afzonderlijke toiletten beschikbaar voor de baders en voor de geschoeide bezoekers. Deze toiletten zijn in voldoende aantal aanwezig.

Voor elke toilettenruimte wordt er ten minste één wastafel voorzien.

2° De vloer van de sanitaire voorzieningen heeft een helling van 1 tot 2 %, waardoor het afvalwater naar een afvoer wordt geleid die verbonden is met de lozingsinrichting.

3° De toiletten voor de ongeschoeide bezoekers zijn bevestigd aan de muur van de toiletruimten.

4° De stortbaden zijn voorzien van water met aangepaste temperatuur, afkomstig van een warmwaterinstallatie met water van ten minste 65°C. Het mengventiel is in de onmiddellijke nabijheid van het stortbad geplaatst.

5° De waadbakken zijn doorlopend gevuld met vers behandeld zwembadwater; de turnover mag ten hoogste tien minuten bedragen. Het vervuilde waadbakwater wordt rechtstreeks afgevoerd naar de lozingsinrichting of naar de zwembadwaterbehandelingsinstallatie.

§ 6. Recreatieve voorzieningen.

1° Elke recreatieve voorziening bestaat uit duurzaam en corrosieweerstandig en dampdicht materiaal. Hun oppervlak is onbederfbaar, gemakkelijk afwasbaar en niet kwetsend. De recreatieve voorzieningen mogen de veiligheid van de baders niet in gevaar brengen.

2° De constructie van de recreatieve voorzieningen strookt met de normen opgesteld door het Europees Comité voor Normalisatie (CEN).

3° In de onmiddellijke nabijheid is bijkomend toezichthoudend personeel aanwezig.

§ 7. Ventilatie en verwarming.

1° In de zwemhal heerst er een gemiddelde relatieve vochtigheid van 65 %. De temperatuur van de lucht is ten minste één graad Celsius hoger dan die van het bassin met het grootste wateroppervlak.

2° De bezoekers worden niet gehinderd door tocht.

3° Geen enkel afvoersysteem van lucht, damp of rook vormt hinder voor de burens.

4° In de zwemhal is er op een representatieve plaats een goed werkende thermometer en een hygrometer bevestigd.

5° De verse lucht wordt rechtstreeks van buiten aangezogen, op een plaats die ver genoeg verwijderd is van de opslagruimte voor chemicaliën. Er wordt geen verse lucht aangezogen via een technische ruimte, tenzij doorheen hermetisch gesloten leidingen.

§ 8. Waterbehandelingssysteem.

1° Elk circulatiebad is voorzien van een automatisch, efficiënt functionerend chloor- en pH-sturingsmechanisme.

2° Het waterbehandelingsprocédé omvat tenminste een voorfiltratie, een filtratie, een oxydatie/ desinfectie, een pH-aanpassing en een systeem voor aanvoer van vers water.

Elke filter heeft een minimum filterbedhoogte van 1 meter en is voorzien van een kijkglas en van drukmeters voor en na de filtratie. De maximum filtersnelheid bedraagt 30 m/h.

Als chemicaliën worden enkel die producten gebruikt die toegelaten zijn voor de behandeling van drinkwater overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989 betreffende technische reglementering inzake drinkwater.

3° De metingen van het gehalte aan desinfecterend agens en van de pH gebeuren op een efficiënte chloorspecifieke manier. De meetapparatuur en de methodiek is goedgekeurd en erkend door de gezondheidsinspecteur.

4° De werking van de pompen die voor de injectie van het desinfecterend agens en de pH-correctie zorgen wordt automatisch onderbroken zodra het debiet van het desbetreffende

circulatiesysteem tot minder dan 40 % van het normale daalt. In geval de injectie van het desinfectans en van de pH-correctie op dezelfde leiding geschieden, bevinden de injectiepunten zich op tenminste 2 m afstand van elkaar. De injectie van de pH-corrector gebeurt bij voorkeur vóór de filtratie. De chemicaliën worden niet rechtstreeks in het zwembad ingespoten.

5° De aftapkranen zijn goed toegankelijk en staan tenminste op volgende plaatsen:

- a) vóór de filtratie en de injectie van reagentia;
- b) achter de filtratie en de injectie van reagentia;
- c) zo dicht mogelijk bij de aanvoer van het water naar elk bad.

6° De circulatiepompen kunnen tenminste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water wordt minimum binnen de 4 uur volledig behandeld (turnover = 4 uur); voor een bad met een capaciteit van 100 m³ of lager is de turnover maximaal 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filtreerinstallatie wordt geplaatst in de deelstroom van elk bad en een doseerstop beveelt bij een daling van het debiet tot minder dan 40 % van het normale.

7° Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

Art. 5.32.9.2.2.

- Exploitatie.

§ 1. Procedures.

De exploitant beschikt over geschreven procedures waarin de werking onder normale en onder noodomstandigheden wordt beschreven. Deze procedures worden jaarlijks geëvalueerd en tijdig bijgewerkt. Elk personeelslid bezit een kopie hiervan en kent de inhoud. Voormelde procedures worden tevens ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Vooraleer het zwembad in gebruik wordt genomen, wordt het watercirculatiesysteem uitgetest evenals het doorstromingspatroon (kleurproef).

§ 2. Opslag chemicaliën.

1° De flessen, toestellen en leidingen die chloor in zuivere of in geconcentreerde toestand bevatten worden in een afzonderlijk lokaal geplaatst, dat op doeltreffende wijze aan de onder- en bovenzijde verlucht wordt. De toegang tot dit lokaal is verboden aan onbevoegden.

Bij nieuwe vergunningen wordt chloorgas geweigerd.

2° Alle flessen, toestellen en leidingen zijn vervaardigd volgens een code van goede praktijk uit materialen die inert zijn aan het betrokken middel. Daarenboven wordt een installatie die gasvormig chloor onder een druk van meer dan 10⁵ Pa

bevat, jaarlijks onderworpen aan een geslaagde waterdrukproef onder een druk gelijk aan anderhalf maal de dienstdruk. Een attest van deze beproeving wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar. De dichtheid van deze apparatuur wordt steeds verzekerd.

3° Aan de ingang van het lokaal worden een aangepast ademhalingsstoestel van een erkend type en aangepaste individuele beschermingsmiddelen voorzien, die steeds bereikbaar en gebruiksklaar zijn, om in geval van een lek of een incident de veiligheid te kunnen verzekeren.

4° De nodige voorzieningen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door uitwasemingen.

5° Produkten die met elkaar kunnen reageren, worden geplaatst in volledig van elkaar gescheiden lokalen, die uitsluitend daarvoor bestemd zijn; hun respectieve leidingen zijn voorzien van vulkoppelingen die niet met elkaar verenigbaar zijn.

6° De chemicaliën, zoals chloor, HCl, e.d., worden bewaard in gesloten vaten of houders, voorzien van de reglementaire etikettering. Deze bevinden zich in een inkuiping met een capaciteit die minimaal 110 % bedraagt van het grootste vat of houder. De vaten waaruit chemicaliën worden gedoseerd mogen niet meer produkt bevatten dan nodig voor een exploitatie van 2 dagen.

7° De exploitant houdt een register bij met gegevens die betrekking hebben op het beheer van de chemicaliën, met name hun benaming, hoeveelheid, leveringsdatum, eventuele incidenten, allé onderhoudswerken, controles, defecten, herstellingen en ongevallen.

8° De installaties worden tenminste éénmaal per dag door een bevoegd persoon nagekeken.

9° Elke levering van chemicaliën gebeurt onder toezicht van een bevoegd persoon die de conformiteit van de levering controleert. De levering van de chemicaliën is verboden tijdens de openingsuren voor de inrichtingen die, ten gevolge van een toegestane afwijking, de voorschriften vervat sub 5° van § 7 van artikel 5.32.9.2.1 niet hebben gerealiseerd.

§ 3. Veiligheid bezoekers.

1° De exploitant neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de bezoekers te verzekeren.

2° Het maximum toegelaten aantal baders - dit zijn personen die zich in het water bevinden - is nooit hoger dan 1 bader per 3 m² wateroppervlakte. Voor baden met een maximum diepte van 50 cm is één bader per 2 m² wateroppervlakte toegelaten. Weliswaar in functie van de evacuatiewegen, zal het maximum aantal aanwezige bezoekers in de zwembad nooit hoger zijn dan de som van het maximum toegelaten aantal baders, vermeerderd met maximum 1 persoon per 2,4 m² kade-oppervlakte.

3° De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van ten minste één redder, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt. Het toezicht is aangepast aan het type van installatie en aan de bezettingsgraad van het zwembad.

Het minimum aantal toezichthoudende personen, waarvan ten minste de helft redder zijn, wordt bepaald volgens de volgende formule (afronden naar beneden):

a) voor de eerste 150 baders:

$$\text{aantal toezichthoudende personen} = \frac{\text{aantal baders} + 1}{50}$$

b) daarboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudend persoon extra.

Tenminste de helft (afgerond naar boven) is redder. Deze regel geldt niet voor baders in baden van minder dan 50 cm diepte.

4° Bij ieder afzonderlijk bad of risicozone staat ten minste 1 toezichthoudend persoon, ongeacht het resultaat van de in deze paragraaf vermelde formule.

5° De redders zijn in het bezit van het hoger reddersbrevet van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO. Het afschrift van voormeld brevet of getuigschrift ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

6° De redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in reddings- en reanimatietechnieken. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie. Bedoelde bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO.

7° De diepte van het water wordt op regelmatige afstanden aangeduid. Elke plotse verandering van diepte wordt op een opvallende wijze zichtbaar gemaakt.

8° In het zwembad levert geen enkele aan- en afvoer van water, lucht of andere stoffen, gevaar op voor de baders.

9° De plaats waar de gebruiker van de glijbaan en/of de springtoren in het bad terecht komt, is ontruimd binnen een straal van 2,5 m.

10° De inrichting beschikt over een lokaal waar de eerste zorgen kunnen worden toegediend en dat uitsluitend uitgerust is met materiaal voor eerste hulp en reanimatie. Dit lokaal en materiaal is rechtstreeks en gemakkelijk toegankelijk voor de verantwoordelijken.

De reanimatieapparatuur bestaat ten minste uit een systeem voor zuurstoftoediening. Dit apparaat wordt wekelijks op zijn deugdelijkheid onderzocht.

De redder is vertrouwd met het gebruik van het aanwezige materiaal.

11° De inrichting is uitgerust met tenminste één telefoon-toestel dat een directe buitenlijn heeft. Dit toestel staat in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad en het lokaal voor eerste hulp bij ongevallen, en is gemakkelijk bereikbaar door de redders.

12° Elk overlijden of ernstig ongeval binnen het zwembadgebouw wordt binnen een termijn van 24 uur telefonisch of met telefax gemeld aan de gezondheidsinspecteur.

§ 4. Kwaliteitsvereisten van het water.

1° Het water van de overdekte circulatiebaden moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

parameter	eenheid	grenswaarde
-----------	---------	-------------

a) chemische parameters:

pH: Sørensen

- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6

vrij beschikbaar chloor
(HClO + ClO⁻):

- ondergrens	mg/l	0,5
- bovengrens	mg/l	1,5

gebonden chloor	mg/l	≤ 1,0
-----------------	------	-------

bicarbonaat	mg/l	≥ 60
-------------	------	------

ureum	mg/l	≤ 2,0
-------	------	-------

chloriden	mg/l	≤ 800
-----------	------	-------

Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water (≥ 2000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelectrolyse.

oxydeerbaarheid

(KMnO₄-verbruik in
verwarmde oplos-
sing en in zuur
milieu)

mg O ₂ /l	< 5
----------------------	-----

b) bacteriologische parameters:

totaal aantal kiemen

bij 37° C	n/ml	≤ 100
-----------	------	-------

coagulase positieve

stafylokokken	n/100 ml	0
---------------	----------	---

pseudomonas

aeruginosa	n/100 ml	0
------------	----------	---

c) fysische parameters:

temperatuur	° C	≤ 32; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
-------------	-----	--

helderheid

doorzichtig tot op de bodem van het bad

zichtbare verontreiniging	afwezig
geur	afwezig
schuim	afwezig
kleur	kleurloos
volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag) m ³	≥ 2

2° De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:

- a) vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
- b) tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren;

de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

3° Het zwembadwater wordt op kosten van de exploitant ten minste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle sub 1° vermelde parameters worden hierbij onderzocht.

De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.

De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

4° De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:

- a) de resultaten van de sub 2° bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
- b) de resultaten van de sub 3° bedoelde maandelijkse analyses;
- c) de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtermateriaal wordt vervangen;
- d) de dagelijkse bezetting van het zwembad;
- e) elke bijzonderheid, incident of ongeval;
- f) de maandelijkse notering van het waterverbruik;
- g) elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

Dit register, wordt ten minste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

5° Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door § 1 zijn bepaald waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het zwembad.

6° In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.2.1. § 8, 7° toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

§ 5. De inrichting is aangesloten op een openbaar distributienet met drinkbaar water. Indien het vul- en suppletiewater geen leidingwater is beantwoordt het toch aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Ter controle hiervan wordt dit water tenminste halfjaarlijks bemonsterd en geanalyseerd.

Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, is chloor het enig toegelaten ontsmettings- en oxydatiemiddel. Het gebruik van chloorstabilisatoren is niet toegelaten.

De filters worden tenminste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het zwembad en wel zo dat het filtermateriaal in fluidisatie komt.

Per bader en per dag worden minimaal 30 liter vers water toegevoegd, op een plaats in het circuit die een passage van dit suppletiewater doorheen de filters verplicht vooraleer in het zwembad terechtkomt.

§ 6. Onderhoud.

1° De bodem van het zwembad wordt tenminste om de twee dagen vóór de openingsuren gereinigd en gestofzuigd. De wanden van het bad zelf worden tenminste éénmaal per week buiten de openingstijden, gereinigd en gestofzuigd.

2° De bufferbak wordt minstens eenmaal per jaar gereinigd.

3° De toezichthoudende ambtenaar kan een volledige lediging van het bad eisen, wanneer de reinheid van het bad te wensen overlaat of wanneer de kwaliteit van het water niet in overeenstemming is met de voorschriften van artikel § 4 van dit artikel.

§ 7. Reglement van interne orde.

1° De exploitant voert een reglement van interne orde in om de goede exploitatie te verzekeren. Dit reglement wordt op voor de bezoekers duidelijk zichtbare plaatsen in de inrichting aangeplakt.

2° Het sub 1° bedoelde reglement omvat tenminste de volgende punten:

- a) de directie heeft het recht om elke persoon die een gevaar blijkt op te leveren voor de veiligheid en de gezondheid van de aanwezigen, de toegang tot de instelling te verbieden (dronkenschap, ordeverstoring, niet naleving van dit reglement, e.d.);

- b) dieren worden niet in de inrichting toegelaten;
- c) elke bader moet een stortbad nemen alvorens de zwemhal te betreden;
- d) kinderen van minder dan 6 jaar zijn steeds vergezeld van een toezichthoudende volwassene.

Subafdeling 5.32.9.3 - Niet overdekte circulatiebaden

Art. 5.32.9.3.1.

- Architectonische normen.

§ 1. Bouw.

- 1° De lokalen zijn gebouwd uit hard en onbederfbaar materiaal.
- 2° De vloer is waterdicht. Hij is voorzien van een onbederfbare corrosieweerstandige niet water opslorpende en gemakkelijk afwasbare bekleding, evenals de wanden tot op een hoogte van 3 m.
- 3° Alle interne uitrustingen zijn vervaardigd uit corrosieweerstandig en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
- 4° Tot op een hoogte van 2 m vanaf de begane grond, worden scherpe hoeken en uitstekende elementen vermeden ofwel afgeschermd met een niet kwetsende bekleding. Elke beglazing wordt duidelijk zichtbaar gemaakt en beveiligd.
- 5° Alle lokaalvloeren hebben een helling van 1 tot 2 ‰.

§ 2. Zwembad.

- 1° De zwembad is gemakkelijk toegankelijk voor externe hulpdiensten.
- 2° De zwembadwand en -bodem bestaan uit hard materiaal en zijn voorzien van een waterdichte, onbederfbare, niet kwetsende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
- 3° De bodem van het zwembad is in zijn ondiep gedeelte ten minste tot op een diepte van 1.35 m slipwerend. De wanden zijn ter hoogte van het diepe gedeelte voorzien van een grijprand of touw en van een staanrand.
- 4° De aan- en afvoer van het water zijn zodanig uitgevoerd dat in het bad geen dode hoeken met stagnerend water aanwezig zijn. Zij vormen geen gevaar voor de baders.

De recyclage van het zwemwater gebeurt voor tenminste 30 ‰ via de bovenafvoer.

Het diepste punt van de zwembadbodem is voorzien van een afvoer voor een volledige lediging van het bad.

§ 3. Kaden en vloeren.

- 1° Het bad is volledig omringd door een kade met een minimum breedte van 1,5 m en zijn zó aangelegd dat zij een vlotte evacuatie van de baders toelaten.

2° De rechtstreekse toegang tot de kaden vanuit de kleedkamers of de recreatiezones, bevindt zich bij voorkeur ter hoogte van het ondiepe gedeelte van het bad. Indien dit niet het geval is, belemmert een hindernis een directe toegang tot het diepe deel.

3° De kaden zijn zó aangelegd dat het water hiervan niet in het zwembad, noch in het recyclingscircuit terecht kan komen. Dit water wordt afgevoerd via een voldoende aantal afvoerpunten met een minimale diameter van 15 cm zodat stilstaand water voorkomen wordt. Het water wordt afgevoerd, hetzij naar een openbare riolering, hetzij naar een oppervlaktewater met inachtnaam van de voorschriften van dit reglement en de eventueel in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden.

Om het reinigen met een waterslang mogelijk te maken, zijn er voldoende wateraftappunten voorhanden, alsmede de geschikte voorzieningen om het gebruikte water te verwijderen.

4° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, zijn alle vloeren waarop blootsvoets wordt gelopen, zijn vervaardigd uit hard, waterdicht, onbederfbaar, slipwerend, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§ 4. Omkleedcabines.

De omkleedcabines zijn vervaardigd uit hard, niet wateropslorpend, onbederfbaar, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§ 5. Sanitaire voorzieningen.

1° De toiletten zijn in voldoende aantal aanwezig.

Voor elke toilettenruimte wordt er tenminste één wastafel voorzien.

2° De vloer van de sanitaire voorzieningen heeft een helling van 1 tot 2 %, waardoor het afvalwater naar een afvoer wordt geleid die verbonden is met de lozingsinrichting.

3° De stortbaden zijn voorzien van water met aangepaste temperatuur, afkomstig van een warmwaterinstallatie met water van tenminste 65° C. Het mengventiel is in de onmiddellijke nabijheid van het stortbad geplaatst.

4° De waadbakken zijn doorlopend gevuld met vers behandeld zwembadwater; de turnover mag ten hoogste tien minuten bedragen. Het vervuilde waadbakwater wordt rechtstreeks afgevoerd naar de lozingsinrichting of naar de zwembadwaterbehandelingsinstallatie.

§ 6. Recreatieve voorzieningen.

1° Elke recreatieve voorziening bestaat uit duurzaam en corrosieweerstandig en dampdicht materiaal. Hun oppervlak is onbederfbaar, gemakkelijk afwasbaar en niet kwetsend. De recreatieve voorzieningen mogen de veiligheid van de baders niet in gevaar brengen.

2° De constructie van de recreatieve voorzieningen strookt met de de normen opgesteld door het Europees Comité voor Normalisatie (CEN).

§ 7. Waterbehandelingssysteem,

1° Elk circulatiebad is voorzien van een automatisch, efficiënt functionerend chloor- en pH-sturingsmechanisme.

2° Het waterbehandelingsprocédé omvat tenminste een voorfiltratie, een filtratie, een oxydatie/ desinfectie, een pH-aanpassing en een systeem voor aanvoer van vers water.

Elke filter heeft een minimum filterbedhoogte van 1 meter en is voorzien van een kijkglas en van drukmeters voor en na de filtratie. De maximum filtersnelheid bedraagt 30 m/uur.

Als chemicaliën worden enkel die producten gebruikt die toegelaten zijn voor de behandeling van drinkwater overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989 betreffende technische reglementering inzake drinkwater.

3° De metingen van het gehalte aan desinfecterend agens en van de pH gebeuren op een efficiënte chloorspecifieke manier. De meetapparatuur en de methodiek moeten goedgekeurd en erkend zijn door de gezondheidsinspecteur.

4° De werking van de pompen die voor de injectie van het desinfecterend agens en de pH-correctie zorgen, wordt automatisch onderbroken zodra het debiet van het desbetreffende circulatiesysteem tot minder dan 40 % van het normale daalt. In geval de injectie van het desinfectans en van de pH-correctie op dezelfde leiding geschieden, moeten de injectiepunten zich op tenminste 2 m afstand van elkaar bevinden. De chemicaliën worden niet rechtstreeks in de zwemkom ingespoten. De injectie van de pH-corrector gebeurt bij voorkeur vóór de filtratie.

5° De aftapkranen zijn goed toegankelijk en staan tenminste op volgende plaatsen:

- a) vóór de filtratie en de injectie van reagentia;
- b) achter de filtratie en de injectie van reagentia;
- c) zo dicht mogelijk bij de aanvoer van het water naar elk bad.

6° De circulatiepompen kunnen ten minste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water uit een groot bad wordt minimum om de 4 uur volledig behandeld (turnover = 4 uur). Het water van een klein bad ten minste om de 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filtreerinstallatie wordt geplaatst in de deelstroom van elk bad en een doseerstop beveelt bij een daling van het debiet tot minder dan 40 % van het normale.

7° Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

Art. 5.32.9.3.2.*- Exploitatie.*

§ 1. Procedures.

De exploitant beschikt over geschreven procedures waarin de werking onder normale en onder noodomstandigheden wordt beschreven. Deze procedures worden jaarlijks geëvalueerd en tijdig bijgewerkt. Elk personeelslid bezit een kopie hiervan en kent de inhoud. Voormelde procedures worden tevens ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Vooraleer het zwembad in gebruik wordt genomen, wordt het watercirculatiesysteem uitgetest evenals het doorstromingspatroon (kleurproef).

§ 2. Opslag chemicaliën.

1° De flessen, toestellen en leidingen die chloor in zuivere of in geconcentreerde toestand bevatten worden in een afzonderlijk lokaal geplaatst, dat op doeltreffende wijze aan de onder- en bovenzijde verlucht wordt; de toegang tot dit lokaal is verboden aan onbevoegden.

Bij nieuwe vergunningen wordt chloorgas geweigerd.

2° Alle flessen, toestellen en leidingen zijn vervaardigd volgens een code van goede praktijk uit materialen die inert zijn aan het betrokken middel; daarenboven wordt een installatie die gasvormig chloor onder een druk van meer dan 10^5 Pa bevat, jaarlijks onderworpen aan een geslaagde waterdrukproef onder een druk gelijk aan anderhalf maal de dienstdruk. Een attest van deze beproeving wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar. De dichtheid van deze apparatuur wordt steeds verzekerd.

3° Aan de ingang van het lokaal worden een aangepast ademhalingsstoestel van een erkend type en aangepaste individuele beschermingsmiddelen voorzien, die steeds bereikbaar en gebruiksklaar zijn, om in geval van een lek of een incident de veiligheid te kunnen verzekeren.

4° De nodige voorzieningen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door uitwasemingen.

5° Produkten die met elkaar kunnen reageren, worden geplaatst in volledig van elkaar gescheiden lokalen, die uitsluitend daarvoor bestemd zijn. Hun respectieve leidingen zijn voorzien van vulkoppelingen die niet met elkaar verenigbaar zijn.

6° De chemicaliën, zoals chloor, HCl, e.d., worden bewaard in gesloten vaten of houders, voorzien van de reglementaire etikettering. Deze bevinden zich in een waterdichte inkuiping met een capaciteit die minimaal 110 % bedraagt van het grootste vat of houder. De vaten waaruit chemicaliën worden gedoseerd mogen niet meer produkt bevatten dan nodig voor een exploitatie van 2 dagen.

7° De exploitant houdt een register bij met gegevens die betrekking hebben op het beheer van de chemicaliën, met name hun benaming, hoeveelheid, leveringsdatum, eventuele incidenten, alle onderhoudswerken, controles, defecten, herstellingen en ongevallen.

8° De installaties worden tenminste éénmaal per dag door een bevoegd persoon nagekeken.

9° Elke levering van chemicaliën gebeurt onder toezicht van een bevoegd persoon die de conformiteit van de levering controleert.

§ 3. Veiligheid bezoekers.

1° De exploitant neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de bezoekers te verzekeren.

2° Het maximum toegelaten aantal baders - dit zijn personen die zich in het water bevinden - is nooit hoger dan 1 bader per 3 m² wateroppervlakte. Voor baden met een maximum diepte van 50 cm is één bader per 2 m² wateroppervlakte toegelaten.

3° De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van tenminste één redder, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt. Het toezicht is aangepast aan het type van installatie en aan de bezettingsgraad van het zwembad. Het minimum aantal toezichthoudende personen, waarvan tenminste de helft redder zijn, wordt bepaald volgens de volgende formule (afronden naar beneden):

a) voor de eerste 150 baders:

$$\text{aantal toezichthoudende personen} = \frac{\text{aantal baders} + 1}{50}$$

b) daarboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudend persoon extra.

Ten minste de helft (afgerond naar boven) is redder. Deze regel geldt niet voor baders in baden van minder dan 50 cm diepte.

4° Ieder afzonderlijk bad of risicozone ligt in het gezichtsveld van ten minste 1 toezichthoudend persoon.

5° De redders zijn in het bezit van het hoger reddersbrevet van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift erkend door het BLOSO. Het afschrift van voormeld brevet of getuigschrift ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

6° De redders worden tenminste éénmaal per jaar geoefend in reddings- en reanimatietechnieken. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie. Deze bijscholing moet erkend zijn door BLOSO.

7° De diepte van het water wordt op regelmatige afstanden aangeduid. Elke plotse verandering van diepte wordt op een opvallende wijze zichtbaar gemaakt.

8° In het zwembad levert geen enkele aan- en afvoer van water, lucht of andere stoffen, gevaar op voor de baders.

9° De plaats waar de gebruiker van de glijbaan en/of de springtoren in het bad terecht komt, is ontruimd binnen een straal van 2,5 m.

10° De inrichting beschikt over een lokaal waar de eerste zorgen kunnen worden toegediend en dat uitsluitend uitgerust is met materiaal voor eerste hulp en reanimatie. Dit lokaal en materiaal is rechtstreeks en gemakkelijk toegankelijk voor de verantwoordelijken. De reanimatieapparatuur bestaat ten minste uit een systeem voor zuurstoftoediening. Dit apparaat wordt wekelijks op zijn deugdelijkheid onderzocht. De redder is vertrouwd met het gebruik van het aanwezige materiaal.

11° De inrichting is uitgerust met tenminste één telefoon-toestel dat een directe buitenlijn heeft. Dit toestel staat in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad en het lokaal voor eerste hulp bij ongevallen, en is gemakkelijk bereikbaar door de redders.

12° Elk overlijden of ernstig ongeval binnen het zwembadgebouw wordt binnen een termijn van 24 uur telefonisch of met telefax gemeld aan de gezondheidsinspecteur.

§ 4. Kwaliteitsvereisten van het water.

1° Het water van de niet overdekte circulatiebaden voldoet aan de volgende kwaliteitsvereisten:

parameter	eenheid	grenswaarde
-----------	---------	-------------

a) chemische parameters:

pH: Sørensen

- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6

vrij beschikbaar chloor
(HClO + ClO⁻):

- ondergrens	mg/l	0,5
- bovengrens	mg/l	3

gebonden chloor	mg/l	≤ 1,0
-----------------	------	-------

bicarbonaat	mg/l	≥ 60
-------------	------	------

ureum	mg/l	≤ 2,0
-------	------	-------

chloriden	mg/l	≤ 800
-----------	------	-------

Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water (≥ 2000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelectrolyse.

oxydeerbaarheid (KMnO ₄ -verbruik in verwarmde oplos- sing en in zuur milieu)	mg O ₂ /l	< 5
--	----------------------	-----

b) bacteriologische parameters:

totaal aantal kiemen bij 37° C	n/ml	≤ 100
-----------------------------------	------	-------

coagulase positieve stafylokokken	n/100 ml	0
--------------------------------------	----------	---

parameter	eenheid	grenswaarde
pseudomonas aeruginosa	n/100 ml	0
c) fysische parameters:		
temperatuur	° C	≤ 32; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
zichtbare verontreiniging		afwezig
geur		afwezig
schuim		afwezig
kleur		kleurloos
volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag) m ³		≥ 2

2° De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:

- a) vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
- b) tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren;

de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

3° Het zwembadwater wordt op kosten van de exploitant tenminste tweemaal per maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle sub 1° vermelde parameters worden hierbij onderzocht.

De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.

De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

4° De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:

- a) de resultaten van de sub 2° bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
- b) de resultaten van de sub 3° bedoelde maandelijkse analyses;
- c) de data waarop de filters worden gespöeld en/of het filtreermateriaal wordt vervangen;

- d) de dagelijkse bezetting van het zwembad;
- e) elke bijzonderheid, incident of ongeval;
- f) de maandelijkse notering van het waterverbruik;
- g) elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

Dit register, wordt ten minste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

5° Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door sub 1° zijn bepaald waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het zwembad.

6° In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.3.1. § 7, 7° toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

§ 5. De inrichting is aangesloten op een openbaar distributienet met drinkbaar water. Indien het vul- en suppletiewater geen leidingwater is beantwoordt het toch aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Ter controle hiervan wordt dit water tenminste halfjaarlijks bemonsterd en geanalyseerd.

Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, is chloor het enig toegelaten ontsmettings- en oxydatiemiddel. Het gebruik van chloorstabilisatoren is niet toegelaten.

De filters worden tenminste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het zwembad en wel zo dat het filtermateriaal in fluidisatie komt.

Per bader en per dag worden minimaal 30 liter vers water toegevoegd, op een plaats in het circuit die een passage van dit suppletiewater doorheen de filters verplicht vooraleer in het zwembad terechtkomt.

§ 6. Onderhoud.

1° De bodem van het zwembad wordt tenminste dagelijks vóór de openingsuren gereinigd en gestofzuigd. De wanden van het bad zelf worden tenminste éénmaal per week buiten de openingsuren, gereinigd en gestofzuigd.

2° De bufferbak wordt minstens eenmaal per jaar gereinigd.

3° De toezichthoudende ambtenaar kan een volledige lediging van het bad eisen, wanneer de reinheid van het bad te wensen overlaat of wanneer de kwaliteit van het water niet in overeenstemming is met de voorschriften van § 4 van dit artikel.

§ 7. Reglement van interne orde.

1° De exploitant voert een reglement van interne orde in om de goede exploitatie te verzekeren. Dit reglement wordt op voor de bezoekers duidelijk zichtbare plaatsen in de inrichting aangeplakt.

2° Het in § 1 bedoelde reglement omvat tenminste de volgende punten:

- a) de directie heeft het recht om elke persoon die een gevaar blijkt op te leveren voor de veiligheid en de gezondheid van de aanwezigen, de toegang tot de inrichting te verbieden (dronkenschap, ordeverstoring, niet naleving van dit reglement, e.d.);
- b) dieren worden niet in de inrichting toegelaten;
- c) elke bader moet een stortbad nemen alvorens de kaden en het zwembad te betreden;
- d) kinderen van minder dan 6 jaar zijn steeds vergezeld van een toezichthoudende volwassene.

Subafdeling 5.32.9.4. - Hot whirlpools

Art. 5.32.9.4.1.

§ 1. Indien de ontsmetting van het water gebeurt op basis van chloor, is de hot whirlpool steeds aangesloten op een waterbehandelingssysteem dat deel uitmaakt van een inrichting met een circulatiebad of op een bufferbak met een nuttige inhoud van ten minste 20 m³.

Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

§ 2. De hot whirl pools zijn gemakkelijk te bereiken.

§ 3. De hot whirl pools worden ten minste dagelijks grondig gereinigd.

§ 4. Het aantal baders is beperkt tot het aantal zitplaatsen a rato van 50 cm per bader.

§ 5. Het water heeft een debiet van 3 m³ per bader per uur en een turnover van maximum 10 minuten.

De doorstroming is van die aard dat 100 % van het water via bovenafvoer verwijderd wordt.

Bij eenmalig gebruik van het badwater vervalt deze vereiste.

Art. 5.32.9.4.2.- Waterkwaliteitsvereisten.

§ 1. Het water van de whirlpools moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

<u>parameter</u>	<u>eenheid</u>	<u>grenswaarde</u>
------------------	----------------	--------------------

a) chemische parameters:

pH:	Sörensen	
-----	----------	--

- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6

vrij beschikbaar chloor (HClO + ClO ⁻):		
--	--	--

- ondergrens	mg/l	1
- bovengrens	mg/l	3

gebonden chloor	mg/l	≤ 1,0
-----------------	------	-------

bicarbonaat	mg/l	≥ 60
-------------	------	------

ureum	mg/l	≤ 2,0
-------	------	-------

chloriden	mg/l	≤ 800
-----------	------	-------

Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water (≥ 2000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelectrolyse.

oxydeerbaarheid (KMnO ₄ -verbruik in verwarmde oplos- sing en in zuur milieu)	mg O ₂ /l	< 5
--	----------------------	-----

b) bacteriologische parameters:

totaal aantal kiemen bij 37° C	n/ml	≤ 100
-----------------------------------	------	-------

coagulase positieve stafylokokken	n/100 ml	0
--------------------------------------	----------	---

pseudomonas aeruginosa	n/100 ml	0
---------------------------	----------	---

Legionella pneumophila	n/100 ml	0
---------------------------	----------	---

* Eén bepaling per jaar, gedurende de twee eerste maanden van het jaar

c) fysische parameters:

temperatuur	° C	≤ 36; behoudens afwijking
-------------	-----	---------------------------

toegestaan door de gezondheidsinspecteur

helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
------------	--	---

parameter	eenheid	grenswaarde
zichtbare verontreiniging		afwezig
geur		afwezig
schuim		afwezig
kleur		kleurloos
volumé circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag) m ³		≥ 2

§ 2. De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:

- 1° vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
- 2° tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren;

de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

§ 3. Het badwater wordt op kosten van de exploitant tenminste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle in § 1 vermelde parameters worden hierbij onderzocht.

De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.

De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

§ 4. De filters worden ten minste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het bad en wel zo dat het filtermateriaal in fluïdisatie komt.

§ 5. Indien op het circuit van de hot whirlpool een afzonderlijke bufferbak is voorzien, wordt deze tijdig en ten minste eenmaal per jaar gereinigd.

§ 6. De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:

- 1° de resultaten van de in § 2 bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
- 2° de resultaten van de in § 3 bedoelde maandelijks analyses;
- 3° de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtermateriaal wordt vervangen;

- 4° de dagelijkse bezetting van het zwembad;
- 5° elke bijzonderheid, incident of ongeval;
- 6° de maandelijkse notering van het waterverbruik;
- 7° elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

Dit register, wordt tenminste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 7. Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door § 1 zijn bepaald waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het bad.

§ 8. In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.4.1. § 1 toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

Subafdeling 5.32.9.5. - Dompelbaden

Art. 5.32.9.5.1

- Waterkwaliteitsvereisten.

§ 1. Het water van de dompelbaden moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

<u>parameter</u>	<u>eenheid</u>	<u>grenswaarde</u>
------------------	----------------	--------------------

a) chemische parameters:

pH:	Sørensen	
- ondergrens		6,8
- bovengrens		8

vrij beschikbaar chloor
(HClO + ClO⁻):

- ondergrens	mg/l	1
- bovengrens	mg/l	3

gebonden chloor	mg/l	≤ 1,0
-----------------	------	-------

bicarbonaat	mg/l	≥ 60
-------------	------	------

ureum	mg/l	≤ 2,0
-------	------	-------

chloriden	mg/l	≤ 800
-----------	------	-------

Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water (≥ 2000 mg Cl⁻/l) of bij gebruik van zoutelectrolyse.

oxydeerbaarheid (KMnO ₄ -verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)	mg O ₂ /l	< 5
---	----------------------	-----

<u>parameter</u>	<u>eenheid</u>	<u>grenswaarde</u>
b) bacteriologische parameters:		
totaal aantal kiemen bij 37° C	n/ml	≤ 100
coagulase positieve stafylokokken	n/100 ml	0
pseudomonas aeruginosa	n/100 ml	0
c) fysische parameters:		
temperatuur	° C	≤ 20
helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
zichtbare verontreiniging		afwezig
geur		afwezig
schuim		afwezig
kleur		kleurloos

§ 2. De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:

- 1° vóór de opening van het bad voor de bezoekers;
- 2° tweemaal tijdens het gebruik van het bad, evenredig gespreid over de openingsuren;
de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

§ 3. Het badwater wordt op kosten van de exploitant tenminste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle in § 1 vermelde parameters worden hierbij onderzocht.

De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.

De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

Art. 5.32.9.5.2.

§ 1. De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:

- 1° de resultaten van de in § 2 bedoelde dagelijkse badwateranalyses;
- 2° de resultaten van de in § 3 bedoelde maandelijkse analyses;

- 3° de dagelijkse bezetting van het bad;
- 4° elke bijzonderheid, incident of ongeval;
- 5° de maandelijkse notering van het waterverbruik;
- 6° elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het bad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

Dit register, wordt tenminste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door artikel 742, § 1 zijn bepaald waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het bad.

§ 3. Het verse water wordt ingevoerd via bodeminjectie. De afvoer van water gebeurt voor 100% langs de bovenzijde. Het overlopende water mag gebruikt worden als suppletiewater voor circulatiebaden op voorwaarde dat het voor de filter wordt toegevoegd.

De verversingsgraad bedraagt minimaal 1 m³/uur, de minimale turn-over =< 2 uur.

§ 4. Onderhoud.

Tenminste 1 x per dag wordt het bad geledigd en volledig gereinigd.

Subafdeling 5.32.9.6 - Plonsbaden

Art. 5.32.9.6.1.

§ 1. De aanvoer van het water is voorzien van een chlorings-systeem. Het bad wordt continu doorstroomd met vers suppletiewater. De verversingsgraad is zo bepaald dat een turnover van 1 uur wordt bereikt.

Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

§ 2. Waterkwaliteitsvereisten.

1° De verversingsgraad is zo bepaald dat een turn-over van 1 uur wordt bereikt.

2° De kwaliteit van het water beantwoordt aan de normen van zwembadwater van niet overdekte circulatiebaden, behalve voor:

pH: ondergrens:	6,8
bovengrens:	8.

Subafdeling 5.32.9.7 - TherapiebadenArt. 5.32.9.7.1.*- Architectonische normen*

§ 1. Bouw

- 1° De lokalen zijn gebouwd uit hard en onbederfbaar materiaal.
- 2° De vloer is waterdicht. Hij is tevens, evenals de zoldering en de wanden van de lokalen, voorzien van een onbederfbare corrosieweerstandige niet water opslorpende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
- 3° Alle interne uitrustingen zijn vervaardigd uit corrosieweerstandig en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
- 4° Tot op een hoogte van 2 m vanaf de begane grond, worden scherpe hoeken en uitstekende elementen vermeden ofwel afgeschermd met een niet kwetsende bekleding. Elke beglazing wordt duidelijk zichtbaar gemaakt en beveiligd.
- 5° Alle lokaalvloeren hebben een helling van 1 tot 2 %.

§ 2. Zwemhal en zwembad.

- 1° De zwemhal is gemakkelijk toegankelijk voor hulpdiensten.
- 2° De zwembadwand en -bodem bestaan uit hard materiaal en zijn voorzien van een waterdichte, onbederfbare, niet kwetsende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
- 3° De bodem van het zwembad is in zijn ondiep gedeelte ten minste tot op een diepte van 1.35 m slipwerend.
- 4° De aan- en afvoer van het water zijn zodanig uitgevoerd dat in het bad geen dode hoeken met stagnerend water aanwezig zijn. Zij vormen geen gevaar voor de baders.

De recyclage van het zwemwater gebeurt voor tenminste 30 % via de bovenafvoer.

Het diepste punt van de zwembadbodem is voorzien van een afvoer voor een volledige lediging van het bad.

§ 3. Kaden en vloeren.

- 1° Het bad is volledig omringd door een kade met een minimum breedte van 1,5 m.
- 2° De rechtstreekse toegang tot de kaden vanuit de kleedkamers bevindt zich bij voorkeur ter hoogte van het ondiepe gedeelte van het bad. Indien dit niet het geval is, belemmert een hindernis een directe toegang tot het diepe deel.
- 3° De kaden zijn zó aangelegd dat het water hiervan niet in het zwembad, noch in het recyclercircuit terecht kan komen. Dit water wordt afgevoerd via een voldoende aantal

afvoerpunten met een minimale diameter van 15 cm zodat stilstaand water voorkomen wordt. Het water wordt afgevoerd, hetzij naar een openbare riolering, hetzij naar een oppervlaktewater met inachtnaam van de voorschriften van dit reglement en de eventueel in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden.

Om het reinigen met een waterslang mogelijk te maken, zijn er voldoende wateraftappunten voorhanden, alsmede de geschikte voorzieningen om het gebruikte water te verwijderen.

4° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, zijn alle vloeren waarop blootsvoets wordt gelopen, vervaardigd uit hard, waterdicht, onbederfbaar, slipwerend, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

5° De zone die door baders wordt betreden is volledig gescheiden van de overige delen van de inrichting.

§ 4. Omkleedcabines.

1° Eventuele omkleedcabines en kleedkamers zijn van het wisseltype zodat de geschoeide zone (onrein) en de ongeschoeide zone (rein) van elkaar gescheiden worden.

2° De omkleedcabines zijn vervaardigd uit hard, niet wateropslorpend, onbederfbaar, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§ 5. Sanitaire voorzieningen.

1° Er zijn afzonderlijke toiletten beschikbaar voor de baders. Deze toiletten zijn in voldoende aantal aanwezig. Voor elke toilettenruimte wordt er tenminste één wastafel voorzien.

2° De vloer van de sanitaire voorzieningen heeft een helling van 1 tot 2 %, waardoor het afvalwater naar een afvoer wordt geleid die verbonden is met de lozingsinrichting.

3° De toiletten zijn bevestigd aan de muur van de toiletruimten.

4° De douches zijn voorzien van water met aangepaste temperatuur.

5° De waadbakken zijn doorlopend gevuld met vers behandeld zwembadwater. De turnover mag ten hoogste tien minuten bedragen. Het vervuilde waadbakwater wordt rechtstreeks afgevoerd naar de lozingsinrichting of naar de zwembadwaterbehandelingsinstallatie.

§ 6. Therapeutische voorzieningen.

Elke therapeutische voorziening bestaat uit duurzaam en corrosieweerstandig en dampdicht materiaal. Hun oppervlak is onbederfbaar, gemakkelijk afwasbaar en niet kwetsend.

§ 7. Ventilatie en verwarming.

1° In de zwemhal heerst er een gemiddelde relatieve vochtigheid van 65 %. De temperatuur van de lucht is ten minste één graad Celsius hoger dan die van het bassin met het grootste wateroppervlak.

- 2° De bezoekers worden niet gehinderd door tocht.
- 3° Geen enkel afvoersysteem van lucht, damp of rook vormt hinder voor de burenen.
- 4° In de zwemhal is er op een representatieve plaats een goed werkende thermometer en een hygrometer bevestigd.
- 5° De verse lucht wordt rechtstreeks van buiten aangezogen, op een plaats die ver genoeg verwijderd is van de opslagruimte voor chemicaliën. Er wordt geen verse lucht aangezogen via een technische ruimte, tenzij door hermetisch gesloten leidingen.

§ 8. Waterbehandelingssysteem.

1° Elk circulatiebad is voorzien van een automatisch, efficiënt functionerend chloor- en pH-sturingsmechanisme.

2° Het waterbehandelingsprocédé omvat tenminste een voorfiltratie, een filtratie, een oxydatie/ desinfectie, een pH-aanpassing en een systeem voor aanvoer van vers water. Elke filter heeft een minimum filterbedhoogte van 1 meter en is voorzien van een kijkglas en van drukmeters voor en na de filtratie. De maximum filtersnelheid bedraagt 30 m/h. Als chemicaliën worden enkel die producten gebruikt die toegelaten zijn voor de behandeling van drinkwater overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989 betreffende technische reglementering inzake drinkwater.

3° De metingen van het gehalte aan desinfecterend agens en van de pH gebeuren op een efficiënte chloorspecifieke manier. De meetapparatuur en de methodiek is goedgekeurd en erkend door de gezondheidsinspecteur.

4° De werking van de pompen die voor de injectie van het desinfecterend agens en de pH-correctie zorgen wordt automatisch onderbroken zodra het debiet van het desbetreffende circulatiesysteem op minder dan 40 % van het normale daalt. In geval de injectie van het desinfectans en van de pH-correctie op dezelfde leiding geschieden, bevinden de injectiepunten zich op tenminste 2 m afstand van elkaar. De chemicaliën worden niet rechtstreeks in de zwemkom ingespoten.

5° De aftapkranen zijn goed toegankelijk en staan tenminste op volgende plaatsen:

- a) vóór de filtratie en de injectie van reagentia;
- b) achter de filtratie en de injectie van reagentia;
- c) zo dicht mogelijk bij de aanvoer van het water naar elk bad.

6° De circulatiepompen kunnen tenminste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water uit een groot bad wordt minimum binnen de 4 uur volledig behandeld (turnover = 4 uur); het water van een klein bad tenminste om de 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filtreerinstallatie wordt geplaatst.

7° Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

Art. 5.32.9.7.2.*- Exploitatie*

§ 1. Procedures.

De exploitant beschikt over geschreven procedures waarin de werking onder normale en onder noodomstandigheden wordt beschreven. Deze procedures worden regelmatig bijgewerkt. Elk personeelslid bezit een kopie hiervan en kent de inhoud.

Voormelde procedures worden tevens ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Vooraleer het zwembad in gebruik wordt genomen, wordt het watercirculatiesysteem uitgetest evenals het doorstromingspatroon (kleurproef).

§ 2. Opslag chemicaliën.

1° De flessen, toestellen en leidingen die chloor in zuivere of in geconcentreerde toestand bevatten worden in een afzonderlijk lokaal geplaatst, dat op doeltreffende wijze aan de onder- en bovenzijde verlucht wordt; de toegang tot dit lokaal is verboden aan onbevoegden.

Bij nieuwe vergunningen wordt chloorgas geweigerd.

2° Alle flessen, toestellen en leidingen zijn vervaardigd volgens een code van goede praktijk uit materialen die inert zijn aan het betrokken middel. Daarenboven wordt een installatie die gasvormig chloor onder een druk van meer dan 10^5 Pa bevat jaarlijks onderworpen aan een geslaagde waterdrukproef onder een druk gelijk aan anderhalf maal de dienstdruk. Een attest van deze beproeving wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar. De dichtheid van deze apparatuur wordt steeds verzekerd.

3° Aan de ingang van het lokaal worden een aangepast ademhalingsstoestel van een erkend type en aangepaste individuele beschermingsmiddelen voorzien, die steeds bereikbaar en gebruiksklaar zijn, om in geval van een lek of een incident de veiligheid te kunnen verzekeren.

4° De nodige voorzieningen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door uitwasemingen.

5° Produkten die met elkaar kunnen reageren, worden geplaatst in volledig van elkaar gescheiden lokalen, die uitsluitend daarvoor bestemd zijn; hun respectieve leidingen zijn voorzien van vulkoppelingen die niet met elkaar verenigbaar zijn.

6° De chemicaliën, zoals chloor, HCl, e.d., worden bewaard in gesloten vaten of houders, voorzien van de reglementaire etikettering. Deze bevinden zich in een waterdichte inkuiping met een capaciteit die minimaal 110 % bedraagt van het grootste vat of houder. De vaten waaruit chemicaliën worden gedoseerd mogen niet meer produkt bevatten dan nodig voor een exploitatie van 2 dagen.

7° De exploitant houdt een register bij met gegevens die betrekking hebben op het beheer van de chemicaliën, met name hun benaming, hoeveelheid, leveringsdatum, eventuele incidenten, alle onderhoudswerken, controles, defecten, herstellingen en ongevallen.

8° De installaties worden tenminste éénmaal per dag door een bevoegd persoon nagekeken.

9° Elke levering van chemicaliën gebeurt onder toezicht van een bevoegd persoon die de conformiteit van de levering controleert.

§ 3. Veiligheid bezoekers.

1° De exploitant neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de bezoekers te verzekeren.

2° Het maximum toegelaten aantal baders - dit zijn personen die zich in het water bevinden - is nooit hoger dan 1 bader per 3 m² wateroppervlakte.

3° De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van tenminste één toezichthoudend persoon, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt.

4° De toezichthoudende personen zijn vertrouwd met de reanimatietechnieken en worden tenminste éénmaal per jaar in deze technieken geoefend. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

5° De diepte van het water wordt op regelmatige afstanden aangeduid en bedraagt maximaal 1.5 meter.

6° In het zwembad levert geen enkele aan- en afvoer van water, lucht of andere stoffen, gevaar op voor de baders.

7° De inrichting is uitgerust met tenminste één telefoontoestel dat een directe buitenlijn heeft. Dit toestel staat in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad en is gemakkelijk bereikbaar door de toezichthoudende persoon.

8° Elk overlijden of ernstig ongeval binnen het zwembadgebouw wordt binnen een termijn van 24 uur telefonisch of met telefax gemeld aan de gezondheidsinspecteur.

§ 4. Kwaliteitsvereisten van het water.

1° Het water van de overdekte circulatiebaden moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

<u>parameter</u>	<u>eenheid</u>	<u>grenswaarde</u>
------------------	----------------	--------------------

a) chemische parameters:

pH:	Sørensen	
- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6

parameter	eenheid	grenswaarde
vrij beschikbaar chloor (HClO + ClO ⁻):		
- ondergrens	mg/l	0,5
- bovengrens	mg/l	1,5
gebonden chloor	mg/l	≤ 1,0
bicarbonaat	mg/l	≥ 60
ureum	mg/l	≤ 2,0
chloriden	mg/l	≤ 800
Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water (≥ 2000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelectrolyse.		
oxydeerbaarheid (KMnO ₄ -verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)		
	mg O ₂ /l	< 5
b) bacteriologische parameters:		
totaal aantal kiemen bij 37° C		
	n/ml	≤ 100
coagulase positieve stafylokokken		
	n/100 ml	0
pseudomonas aeruginosa		
	n/100 ml	0
c) fysische parameters:		
temperatuur	° C	≤ 32; behoudens afwijking toegestaan door de gezond- heidsinspecteur
helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
zichtbare verontreiniging		afwezig
geur		afwezig
schuim		afwezig
kleur		kleurloos
volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openings- uren van één dag)		
	m ³	≥ 2

2° De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:

a) vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;

- b) tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren;

de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

3° Het zwembadwater wordt op kosten van de exploitant tenminste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle sub 1° vermelde parameters worden hierbij onderzocht.

De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.

De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

4° De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:

- a) de resultaten van de sub 2° bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
- b) de resultaten van de sub 3° bedoelde maandelijkse analyses;
- c) de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtermateriaal wordt vervangen;
- d) de dagelijkse bezetting van het zwembad;
- e) elke bijzonderheid, incident of ongeval;
- f) de maandelijkse notering van het waterverbruik;
- g) elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

Dit register, wordt ten minste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 5. In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.7.1. § 8 7° toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

Art. 5.32.9.7.3.

§ 1. Elke afwijking van de grenswaarden die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid in artikel 746, § 4 zijn aangegeven die binnen het half uur niet corrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het zwembad.

§ 2. De inrichting is aangesloten op een openbaar distributienet met drinkbaar water. Indien het vul- en suppletiewater geen leidingwater is beantwoordt het toch aan de bacterio-

logische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Ter controle hiervan wordt dit water tenminste halfjaarlijks bemonsterd en geanalyseerd.

§ 3. Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, is chloor het enig toegelaten ontsmettings- en oxydatiemiddel. Het gebruik van chloorstabilisatoren is niet toegelaten.

§ 4. De filters worden tenminste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het zwembad en wel zo dat het filtermateriaal in fluidisatie komt.

§ 5. Per bader en per dag worden minimaal 30 liter vers water toegevoegd, op een plaats in het circuit die een passage van dit suppletiewater doorheen de filters verplicht vooraleer in het zwembad terechtkomt.

§ 6. Onderhoud.

1° De bodem van het zwembad wordt tenminste om de twee dagen vóór ingebruikname gereinigd en gestofzuigd. De wanden van het bad zelf worden tenminste éénmaal per week buiten de gebruiksperiode, gereinigd en gestofzuigd.

2° De bufferbak wordt minstens eenmaal per jaar gereinigd.

3° De toezichthoudende ambtenaar kan een volledige lediging van het bad eisen, wanneer de reinheid van het bad te wensen overlaat of wanneer de kwaliteit van het water niet in overeenstemming is met de voorschriften van artikel 5.32.9.7.2, § 4.

Subafdeling 5.32.9.8. - Open zwemgelegenheden en waterrecreatie in meren, vijvers en dergelijke

I. Gemeenschappelijke bepalingen voor open zwemgelegenheden en watersportzones

Art. 5.32.9.8.1

§ 1. Hygiëne en ongediertebestrijding.

Het storten of lozen van (potentieel) vervuilende stoffen is verboden.

Dagelijks worden de cabines en het sanitair gereinigd en ontsmet. Het strand, de ligweide en de directe omgeving van het water worden dagelijks, onmiddellijk na sluiting, ontdaan van afval.

Een voldoende aantal vuilnisbakken zijn in de inrichting aanwezig op gemakkelijk te bereiken plaatsen. De inhoud van deze bakken wordt dagelijks, onmiddellijk na sluitingstijd afgevoerd.

§ 2. Reglement van inwendige orde.

Door de exploitant wordt een reglement van inwendige orde vastgelegd dat tenminste de volgende bepalingen omvat :

1° de toegang tot de zwemgelegenheden wordt verboden voor dronken personen ;

- 2° personen aangetast door of verdacht van besmettelijke ziekten worden niet tot het zwemwater toegelaten ;
- 3° het is verboden zeep te gebruiken op andere plaatsen dan onder het stortbad ;
- 4° honden of andere huisdieren worden niet toegelaten in het water of op het strand ;
- 5° kinderen van minder dan 6 jaar staan steeds onder het toezicht van een volwassene.

Dit reglement hangt uit op goed zichtbare plaatsen in de inrichting samen met de meest recente meetresultaten van de uitgevoerde bemonsteringen van het water.

Art. 5.32.9.8.2.

- Waterkwaliteit.

§ 1. Het zwemwater moet voldoen aan de milieukwaliteitsnormen zoals vermeld in bijlage 2.3.3.

§ 2. Indien er een verversing van het water is, gebeurt dit met water van betrouwbare kwaliteit.

§ 3. Tijdens de week die het uitbatingsseizoen voorafgaat en verder tenminste om de 14 dagen tijdens dit seizoen wordt op kosten van de exploitant een bacteriologisch onderzoek op een representatief staal van het zwemwater uitgevoerd door een laboratorium erkend voor de analyse van drinkwater. Een dubbel van deze analyseresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks naar de gezondheidsinspecteur gezonden.

II. Open zwemgelegenheden

Art. 5.32.9.8.3.

§ 1. Rond de zwemgelegenheid, op de plaatsen waar de baders het water betreden, is een strook zand aanwezig van tenminste 30 cm dikte en een breedte van 10 m.

§ 2. Ten einde het opwarrelen van slib te voorkomen en de helderheid te verbeteren is tot op een diepte van 2 m de bodem bedekt met een laag grof zand van minimum 10 cm dikte.

§ 3. Tot een diepte van 2 m helt de bodem van de zwemgelegenheid langzaam af met een maximum verval van 10 %.

§ 4. In de zwemgelegenheid is vissen, roeien of andere waterrecreatie verboden. Zo er op dezelfde vijver andere recreatie- of sportactiviteiten plaatsvinden, zijn deze zones volledig gescheiden van het zwemgedeelte.

Art. 5.32.9.8.4.

§ 1. Er zijn een voldoende aantal omkleedruimten in functie van de gebruikscapaciteit van de zwemgelegenheid. De cabines zijn gemaakt uit hard, glad en rottingsvrij materiaal. Vóór de cabines is een gaanpad aangebracht dat leidt naar de stortbaden, de toiletten en het strand rond de zwemgelegenheid.

§ 2. De vloer van de cabines en stortbaden zijn bekleed met hard, niet poreus, slip- en rottingsvrij materiaal.

§ 3. De toiletten zijn hygiënisch en aangepast aan leeftijd en geslacht. Ze zijn in voldoende hoeveelheid aanwezig in de onmiddellijke omgeving van de zwemgelegenheid. Bij de cabines zijn enkel stortbaden aanwezig. Het water voor de stortbaden voldoet aan de bacteriologische normen voor drinkwater.

Art. 5.32.9.8.5.

§ 1. De sport- en spelaccommodaties brengen de veiligheid van de baders niet in gevaar. Wanneer een duikplank aanwezig is, is deze, wat hoogte en veerkracht betreft, aangepast aan de diepte van het water.

§ 2. De plaatsen waar gedoken wordt zijn afgebakend en niet toegankelijk voor zwemmers. Er wordt niet gedoken in water met een doorkijk lengte van minder dan 1 m.

§ 3. De diepte van het water is op duidelijke en goed zichtbare wijze zijn aangegeven. Deze aanduiding is tenminste vereist op de niveaus 1,35 m.

§ 4. Op de bodem van de vijver zijn geen kwetsende voorwerpen aanwezig.

§ 5. De inrichting beschikt over een lokaal, waar de eerste zorgen kunnen worden toegediend en dat uitsluitend uitgerust is met materiaal voor reanimatie en eerste hulp. Dit lokaal is rechtstreeks en gemakkelijk toegankelijk voor de verantwoordelijken. De reanimatieapparatuur bestaat ten minste uit een systeem voor zuurstoftoediening. Dit apparaat wordt wekelijks op zijn deugdelijkheid onderzocht. De redder is vertrouwd met het gebruik van al het aanwezige materiaal.

§ 6. De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van tenminste één redder, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt. Het toezicht is aangepast aan het type van installatie en aan de bezettingsgraad van de zwemgelegenheid; het minimum aantal toezichthoudende personen, waarvan tenminste de helft redder zijn, wordt bepaald volgens de volgende formule (afronden naar beneden):

1° voor de eerste 150 baders:

$$\text{aantal toezichthoudende personen} = \frac{\text{aantal baders}}{50} + 1$$

2° daarboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudend persoon extra.

Ten minste de helft (afgerond naar boven) is redder

§ 7. De redders zijn in het bezit van een brevet van hogere redding of van een ander getuigschrift, goedgekeurd door BLOSO. Het afschrift van voormeld brevet of getuigschrift ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

§ 8. De redders worden tenminste éénmaal per jaar geoefend in reddings- en reanimatietechnieken. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezicht houdende ambtenaar op de plaats van de exploitatie. De bijscholing moet erkend zijn door BLOSO.

III. Watersportzones voor duiksport, surfen en waterskieën

Art. 5.32.9.8.6

In de onmiddellijke omgeving van de vijver of waterloop bevindt zich een lokaal, uitgerust voor eerste hulp bij ongevallen. Dit lokaal is aangesloten op het telefoonnet.

Daarenboven dienen eveneens omkleedcabines, toiletten en stortbaden met warm water voorzien.

Art. 5.32.9.8.7.

Op de bodem van de vijver zijn geen kwetsende voorwerpen aanwezig.

De sportbeoefenaars dragen een reddingsvest, aangepast aan de beoefende sport.

De sportbeoefenaars staan onder konstant toezicht van ten minste één persoon, vertrouwd met reddings- en reanimatietechnieken. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende sportdiscipline.

Bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Afdeling 5.32.10 - Omlopen voor motorvoertuigen

Art. 5.32.10.1

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.9 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op wedstrijden, test- en oefenritten met, of het recreatief gebruik van, motorvoertuigen die volledig op de openbare weg of de openbare waterweg plaatsvinden, zijnde activiteiten die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.9 van de indelingslijst.

Art. 5.32.10.2.

- Verbods- en afstandsregels

§ 1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.32.10.1, § 1 te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwin gebied, beschermingszone, woongebied, beschermingszone tot behoud van de Europese vogelstand, natuurgebied met wetenschappelijke waarde, natuurreservaat, natuurpark of bosreservaat;

2° waarvan de tot de omloop van klasse 1 en klasse 2 behorende rijpisten of waterwegen gelegen zijn op een afstand van 500 m of minder en de tot de omloop van klasse 2 behorende rijpisten of waterwegen gelegen zijn op een afstand van 350 m of minder.

van een stilte-behoevende inrichting, van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, van een natuurreservaat, van een parkgebied of van een gebied voor verblijfsrecreatie; deze verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op tijdelijke inrichtingen;

3° waarvan de tot de omloop behorende wegen of waterwegen gelegen zijn op een afstand van minder dan 75 m van individuele woningen, met uitzondering van de woning van de exploitant van de inrichting.

§ 2. De in § 1 vermelde afstanden worden gemeten vanaf de buitenste rand van de rijpiste of waterweg.

§ 3. In de milieuvergunning kunnen beperkingen worden opgelegd betreffende het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten tijdens de broedperiode.

§ 4. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Voor de bestaande inrichtingen die niet beantwoorden aan deze verbodsbepalingen moet er een evenwicht bestaan tussen de open en de gesloten dagen in de weekends. Dit evenwicht houdt in dat op maandbasis het aantal zaterdag, zon- en feestdagen met ingedeelde activiteiten niet hoger mag zijn dan het aantal zaterdag, zon- en feestdagen zonder ingedeelde activiteiten.

Art. 5.32.10.3.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mogen alleen motorvoertuigen die inzake geluidsemisatie voldoen aan de volgende voorwaarden worden toegelaten tot de omloop:

1° ofwel beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht;

2° ofwel een geluid van maximum 106 dB(A) voortbrengen; het geluid wordt hierbij gemeten als volgt:

a) het geluidsniveau wordt gemeten met een precisie-geluidsniveaumeter waarop de snelle dynamische karakteristiek (fast) en het A-wegingsnetwerk ingesteld worden; eventueel mag het windscherm worden gebruikt;

b) het geluidsniveau wordt gemeten op een afstand van 0,5 m van het einde van de uitlaat en onder een hoek van circa 45° ten opzichte van de as hiervan; de meetmicrofoon moet zich ter hoogte van de uitlaat maar nooit op minder dan 0,2 m van de grond bevinden;

c) het motorvoertuig met draaiende motor staat stil met de versnellingshendel in vrijloopstand; indien het ontkoppelen van de overbrenging onmogelijk is, moet het aangedreven wiel vrij draaien bv. door de motorfiets op zijn standaard te plaatsen;

d) het toerental van de motor moet gelijk zijn aan 70% van het toerental dat overeenkomt met het volle vermogen; het toerental wordt gemeten met een geijkte toerenteller;

- e) de motor bevindt zich op de normale bedrijfstemperatuur;
- f) het motorvoertuig moet zich op een plaats bevinden waar zich geen akoestische storingen voordoen en die sterk reflecteert, zoals bv. een met beton, asfalt of ander hard materiaal verhard vlak terrein;
- g) binnen een straal van 3 m rond de meetmicrofoon mag zich geen enkele hindernis bevinden, met uitzondering van de persoon die de metingen uitvoert en van de bestuurder;
- h) het achtergrondgeluidsniveau, met inbegrip van het windgeluid, te weten het geluidsniveau gemeten wanneer de motor van het te testen motorvoertuig is uitgeschakeld, moet tenminste 10 dB(A) lager liggen dan het volgens de bepalingen van dit artikel te meten geluidsniveau van het motorvoertuig.

§ 2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mogen alleen motorvoertuigen tot de omloop worden toegelaten:

1° die het voorwerp uitmaken van en/of voorzien zijn van een akoestische steekkaart en/of een immatriculatieplaat, opgesteld door de constructeur en/of de invoerder met vermelding van ten minste de volgende gegevens:

- a) de naam en het adres van de constructeur en/of de invoerder;
- b) de identificatiegegevens vermeld op het inschrijvingsbewijs (of het chassisnummer);
- c) de cilinderinhoud van de motor;
- d) het toerental dat overeenkomt met het volle vermogen;
- e) een beschrijving en/of de identificatie van de onderdelen (geluidsdemper ea) die het akoestisch gedrag van het motorvoertuig bepalen;
- f) het maximum voortgebracht geluid in dB(A) gemeten zoals bepaald in § 1, 2°;
- g) een verklaring van de constructeur en/of de invoerder of bij ontstentenis van een milieudeskundige, erkend in de discipline geluid en trillingen dat het beschreven motorvoertuig voldoet aan de bepalingen onder § 1, 1° of 2°;

2° waarvan de uitrusting die enige impact heeft op het akoestische gedrag, volledig conform is aan de beschrijving op de akoestische steekkaart en/of immatriculatieplaat bedoeld onder 1°.

Art. 5.32.10.4.

§ 1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. is het gebruik van de omloop met motorvoertuigen die niet beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht, verboden:

- 1° op zon- en feestdagen;

2° op de niet in onder 1° bedoelde dagen: van 17 uur tot 7 uur.

§ 2: Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. is het gebruik van de omloop met motorvoertuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht, verboden:

1° op zon- en feestdagen: van 0 uur tot 12 uur en van 17 uur tot 24 uur;

2° op de niet in onder 1° bedoelde dagen: van 19 uur tot 7 uur.

HOOFDSTUK 5.33. PAPIER

Art. 5.33.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 33 van de indelingslijst.

Art. 5.33.0.2.

§ 1. In de lokalen waarin meer dan 10 ton papier wordt opgeslagen is het verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.

Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie A0). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.33.0.3.

Brandvoorkoming en -bestrijding

§ 1. De verwarming van lokalen waarin papier wordt opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 2. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in lokalen waarin papier wordt opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan verboden.

§ 3. Het opslaan van andere brandbare, van ontvlambare of ontplofbare stoffen in lokalen waarin papier wordt opgeslagen is verboden.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste

jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten ter inzage worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaar .

Art. 5.33.0.4.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden op de werkdagen van 19 uur tot 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

HOOFDSTUK 5.34. REINIGINGSMIDDELEN EN POETSMIDDELEN

Art. 5.34.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 34 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.35. ROUWKAMERS

Afdeling 5.35.1. Algemene bepalingen

Art. 5.35.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 35 van de indelingslijst

Art. 5.35.1.2.

Bouw

§ 1. De inrichting bestaat uit tenminste de volgende ruimten:

- 1° een plaats bestemd voor het in- en uitladen van de lijken;
- 2° een lokaal bestemd voor de lijkverzorging, in voorkomend geval met inbegrip van de balseming;
- 3° een bewaarruimte voor de lijken, die ofwel is ingericht in het lokaal bedoeld in sub 2°, ofwel met dit lokaal in rechtstreekse verbinding staat;
- 4° een lokaal bestemd voor het opbaren van de lijken;
- 5° een wachtkamer voorzien van een vestiaire en een toilet ten behoeve van de bezoekers.

§ 2. De schikking van de plaats bedoeld in § 1, sub 1° is zodanig dat het laden en lossen van de lijken aan het zicht van derden is onttrokken.

§ 3. De lokalen bedoeld in § 1, sub 2°, sub 4° en sub 5° hebben een nuttige hoogte van tenminste 2,5 m.

§ 4. De inrichting wordt uitsluitend gebruikt voor het bewaren en opbaren van lijken. Elke andere activiteit die verband houdt met de begrafenisonderneming dient in lokalen te gebeuren die niet in rechtstreekse verbinding staan met de lokalen vermeld in § 1, sub 2° en sub 3°.

§ 5. De lokalen waar voedsel voorbereid en uitgedeeld wordt mogen niet in rechtstreekse verbinding staan met de lokalen vermeld in § 1, sub 1°, sub 2°, sub 3° en sub 4°.

§ 6. De lokalen en ruimten worden doeltreffend geventileerd. Deze ventilatie is geen bron van geur- of geluidshinder voor de omwonenden.

§ 7. Ventilatie- en andere openingen zijn voorzien van roosters en/of vliegengaas.

Art. 5.35.1.3.

Bewaarruimte voor lijken

§ 1. De bewaarruimte voor lijken is voldoende ruim om het aantal lijken te bevatten waarvoor de toelating in de milieuvergunning is verleend.

§ 2. De wanden van de in § 1 bedoelde ruimte zijn bekleed met een effen afwasbaar materiaal.

§ 3. De in § 1 bedoelde bewaarruimte laat toe de lichamen te bewaren op een temperatuur die lager ligt dan + 4 °C.

Art. 5.35.1.4.

Lokaal bestemd voor het opbaren van lijken

§ 1. Het lokaal bestemd voor het opbaren van de lijken heeft een afzonderlijke ingang voor de bezoekers, volledig gescheiden van de lokalen bestemd voor de lijkverzorging en de bewaarruimte.

§ 2. Het lokaal bestemd voor het opbaren van de lijken wordt bereikt langs de in artikel 5.35.1.2., § 1, sub 5° bedoelde wachtkamer.

Afdeling 5.35.2. Rouwkamers waar geen balseming wordt toegepast

Art. 5.35.2.1.

Lokaal bestemd voor lijkverzorging

§ 1. Het lokaal bestemd voor de lijkverzorging is voldoende groot om toe te laten dat alle manipulaties aan en met de lijken op een veilige manier kunnen worden uitgevoerd.

§ 2. De vloer van het in § 1 bedoelde lokaal bestaat uit een harde gemakkelijke afwasbare bedekking en is voorzien van een waterafvoerput vanwaar het water via een afvoerleiding met reukafsnijder naar de lozingsinrichting wordt afgevoerd. Voormelde vloer is vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

§ 3. De wanden van het in § 1 bedoelde lokaal zijn tot op een hoogte van tenminste 1,5 m voorzien van een effen, goed afwasbare bekleding. Deze wanden zijn vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

§ 4. Het in § 1 bedoelde lokaal is voorzien van een lavabo met stromend water.

Art. 5.35.2.2.*Bedrijfsvoering*

§ 1. Tijdens de exploitatie is de inrichting nooit zonder toezicht. Hiervoor is het noodzakelijk dat of de exploitant of zijn aangestelde in de onmiddellijke omgeving van de inrichting woont of dat er een elektronische inbraak- en koelgroepbeveiliging is.

§ 2. Dieren worden in de inrichting niet toegelaten.

§ 3. Elke activiteit bij de verzorging van de lijken gebeurt derwijze dat zij geheel aan het zicht van buitenuit is onttrokken.

§ 4. Behalve bij de verzorging en bij de opbaring tijdens de bezoeken, bevinden de lijken zich steeds in de bewaarruimte op een temperatuur van maximum + 4 °C.

§ 5. In alle lokalen heerst de nodige netheid. Werkzame reinigings- en ontsmettingsmiddelen moeten ter plaatse aanwezig zijn. Er mag geen bron van geurhinder of van aanwezigheid van ongedierte zijn.

Afdeling 5.35.3. Rouwkamers waar balseming wordt toegepastArt. 5.35.3.1.*Lokaal bestemd voor lijkverzorging en balseming*

§ 1. Het lokaal bestemd voor de lijkverzorging is voldoende groot om toe te laten dat alle manipulaties aan en met de lijken op een veilige manier kunnen worden uitgevoerd.

§ 2. De vloer van het in § 1 bedoelde lokaal bestaat uit een harde gemakkelijke afwasbare bedekking en is voorzien van een waterafvoerput vanwaar het water via een afvoerleiding met reukafsnijder naar de lozingsinrichting wordt afgevoerd. Voormelde vloer is vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

§ 3. De wanden van het in § 1 bedoelde lokaal zijn tot op een hoogte van tenminste 1,5 m voorzien van een effen, goed afwasbare bekleding. Deze wanden zijn vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

§ 4. Het in § 1 bedoelde lokaal is uitgerust met tenminste twee lavabo's voorzien van warm en koud stromend water, waarvan de ene is bestemd voor het wassen van de handen en de tweede is bestemd voor het reinigen van de instrumenten.

§ 5. Het in § 1 bedoelde lokaal is uitgerust met een tafel van hard, niet bederfelijk en gemakkelijk afwasbaar materiaal, voorzien van een helling opdat de vloeistoffen gemakkelijk naar een opening kunnen vloeien waar ze opgevangen worden in een recipiënt.

Art. 5.35.3.2.*Bedrijfsvoering*

§ 1. Tijdens de exploitatie is de inrichting nooit zonder toezicht. Hiervoor is het noodzakelijk dat of de exploitant of zijn aangestelde in de onmiddellijke omgeving van de inrichting woont of dat er een elektronische inbraak- en koelgroepbeveiliging is.

- § 2. Dieren worden in de inrichting niet toegelaten.
- § 3. Elke activiteit bij de verzorging van de lijken gebeurt derwijze dat zij geheel aan het zicht van buitenuit is onttrokken.
- § 4. In alle lokalen heerst de nodige netheid. Werkzame reinigings- en ontsmettingsmiddelen moeten ter plaatse aanwezig zijn. Er mag geen bron van geurhinder of van aanwezigheid van ongedierte zijn.
- § 5. Delen van organen dienen afzonderlijk te worden verpakt, opgeslagen en opgehaald en moeten worden verbrand in een inrichting vergund voor de verwerking van risicohoudend medisch afval.
- § 6. De organische vloeistoffen worden opgevangen in een recipiënt dat een werkzame hoeveelheid niet-formolhoudend ontsmettingsmiddel bevat. Vervolgens worden zij via een speciale voorziening voor de lozing van afvalwaters, uitgerust met een automatische spoeling, en via een afvoerleiding voorzien van een geurafsnijder, naar een afvalwaterbehandelingsinstallatie afgevoerd. Voormelde speciale voorziening bevindt zich in het lokaal bedoeld in artikel 5.35.1.2., § 1, sub 2°.
- § 7. Alle wegwerpmateriaal, zoals naalden, scalpels, watten, handschoenen, hechtingsdraad, dient te worden verpakt, opgeslagen, opgehaald en verbrand in een inrichting vergund voor de verwerking van niet-risicohoudend medisch afval.
- § 8. Alle produkten aangewend voor het bewaren van de lijken zijn biologisch afbreekbaar.

HOOFDSTUK 5.36. RUBBER

Art. 5.36.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 36 van de indelingslijst.

Art. 5.36.0.2.

§ 1. In de lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen is het verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.

Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie A0). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.36.0.3.

Brandvoorkoming en -bestrijding

§ 1. De verwarming van lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 2. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan verboden.

§ 3. Uitgezonderd hun verpakkingen is het opslaan van brandbare, ontvlambare of ontplofbare stoffen andere dan rubber of rubberen voorwerpen, in lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen is verboden.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.36.0.4.

Voorkoming en bestrijding luchtverontreiniging

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

HOOFDSTUK 5.37. SLOPERIJEN

Art. 5.37.0.1.

Voor de uitbating van sloperijen gelden, benevens de algemene en eventuele bijzondere voorwaarden, de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.2.

HOOFDSTUK 5.38. SPRINGSTOFFEN

Art. 5.38.0.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 38 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk laten onverlet de reglementaire bepalingen ter uitvoering van de wet van de wet van 28 mei 1956 betreffende de ontplofbare en voor deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen.

Art. 5.38.0.2.

§ 1. De constructie van gebouwen waarin springstoffen worden opgeslagen, bereid, behandeld of verwerkt is volgens een code van goede praktijk derwijze berekend en uitgevoerd dat de verticale wanden en muren ten aanzien van een overdruk binnen het gebouw een weerstandsvermogen hebben dat tenminste 3 maal hoger ligt dan het weerstandsvermogen van de zoldering en/of dak van het gebouw.

§ 2. In de lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen is het verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven. Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie A0). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 3. Boven de lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen, bereid, behandeld of verwerkt mogen geen andere lokalen of bedrijfsruimten worden ingericht.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.38.0.3.

Brandvoorkoming en -bestrijding

§ 1. De verwarming van lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 2. In de lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen, bereid, behandeld of verwerkt is het verboden te roken alsmede werkzaamheden met de open vlam of die vonken kunnen veroorzaken uit te voeren.

§ 3. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan verboden.

§ 4. Het opslaan van andere brandbare, ontvlambare of ontplofbare stoffen, in lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen is verboden.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

HOOFDSTUK 5.39. STOOMTOESTELLEN

Art. 5.39.0.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 39 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk laten onverlet de reglementaire bepalingen van het koninklijk besluit van 18 oktober 1991 betreffende de stoomtoestellen met betrekking tot de arbeidsveiligheid.

Art. 5.39.0.2.

Onverminderd voorschriften van het Koninklijk Besluit van 18 oktober 1991 betreffende de stoomtoestellen met betrekking tot de arbeidsveiligheid dienen de stoomtoestellen te beantwoorden aan de volgende voorschriften:

1° de toestellen en hun toebehoren zijn gebouwd volgens een code van goede praktijk, en weerstaan aan de mechanische, thermische of chemische invloeden die zij bij het gebruik kunnen ondergaan; dit wordt bevestigd door een attest afgeleverd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk, een bevoegd persoon of door de constructeur; in deze attesten wordt ondubbelzinnig verklaard dat de toestellen veilig kunnen gebruikt worden binnen de door de exploitant vooropgestelde bedrijfsomstandigheden;

2° de stoomtoestellen dienen derwijze opgesteld dat het gevaar voor de buurt tot een minimum wordt beperkt;

3° het gebruik van de toestellen en hun toebehoren gebeurt op een wijze dat geen gevaar of overdreven hinder door uitwasemingen, stof, reuk, geluid of trillingen ontstaat.

HOOFDSTUK 5.40. TABAKArt. 5.40.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 40 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.41. TEXTIELArt. 5.41.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 41 van de indelingslijst.

Art. 5.41.0.2.

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Art. 5.41.0.3.*Brandvoorkoming en -bestrijding*

§ 1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§ 2. De verwarming van lokalen waarin textiel wordt opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§ 3. Het opslaan van andere brandbare, ontvlambare of ontplofbare stoffen in lokalen waarin textiel of textielwaren worden opgeslagen is verboden.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoende aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten ter inzage worden gehouden van de toezicht houdende ambtenaar.

Art. 5.41.0.4.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden van 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen.

HOOFDSTUK 5.42. TRANSPORTMIDDELENFABRIEKEN

Art. 5.42.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 42 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.43. NIET IN RUBRIEK 2 BEGREPEN VERBRANDINGSINRICHTINGEN

Afdeling 5.43.1. Algemene bepalingen

Art. 5.43.1.1.

Toepassingsgebied

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 43 van de indelingslijst, behoudens voor wat de volgende installaties betreft:

- 1° installaties waarin de verbrandingsprodukten worden gebruikt voor directe verwarming, droging of enige andere behandeling van voorwerpen of materialen, bij voorbeeld herverhittingsovens en ovens voor warmtebehandeling;
- 2° naverbrandingsinstallaties, dat wil zeggen technische voorzieningen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;
- 3° installaties voor het regenereren van katalysatoren voor het katalytisch kraakproces;

- 4° installaties om zwavelwaterstof om te zetten in zwavel;
- 5° in de chemische industrie gebruikte reactoren;
- 6° cokesbatterijovens;
- 7° windverhitters van hoogovens.

§ 2. Installaties die worden aangedreven door diesel-, benzine- en gasmotoren, zijn ongeacht de gebruikte brandstof niet aan het bepaalde in deze afdeling onderworpen.

Wanneer twee of meer afzonderlijke nieuwe installaties zo worden geïnstalleerd dat hun rookgassen, naar het oordeel van de vergunningsverlener, overeenkomstig de best beschikbare technieken via één schoorsteen zouden kunnen worden geloosd, wordt dit samenstel van installaties voor de toepassing van deze afdeling als één installatie aangemerkt.

Afdeling 5.43.2. Voorwaarden met betrekking tot nieuwe grote stookinstallaties/verbrandingsovens

Art. 5.43.2.1.

§ 1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., moeten de rook- en uitlaatgassen afkomstig van nieuwe stookinstallaties/ verbrandingsovens voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO₂:

- 1° stookinstallaties/verbrandingsovens gevoed met vaste brandstoffen:
 - a) indien de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³		
	stof	SO ₂	NO _x
50 tot en met 100	50	2.000	650
meer dan 100 tot en met 300	50	1.200	650
meer dan 300	50	250	650

- b) indien de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1996:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
50 tot en met 100	50	2.000	400	250
meer dan 100 tot en met 300	50	1.200	200	250
meer dan 300	50	250	200	250

2° stookinstallaties/verbrandingsovens gevoed met vloeibare brandstoffen:

a) indien de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
50 tot en met 100	50	1.700	450	175
meer dan 100 tot en met 300	50	1.700	450	175
meer dan 300 tot en met 600	50	250	200	175
meer dan 600	50	150	200	175

b) indien de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1996:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
50 tot en met 100	50	1.700	150	175
meer dan 100 tot en met 300	50	1.700	150	175
meer dan 300 tot en met 600	50	250	150	175
meer dan 600	50	150	150	175

3° voor nieuwe installaties gevoed met gasvormige brandstoffen (met uitzondering van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties):

a) indien de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
hoogovengas	10	35	350	100
industriegas uit de ijzer- en staalindustrie	50	35	350	100
cokesovengas	5	100	350	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	350	100
andere gassen	5	35	350	100

- b) indien de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1996:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³			
	stof	SO ₂	NO _x	CO
hoogovengas	10	35	350	100
industriegas uit de ijzer- en staalindustrie	50	35	100	100
cokesovengas	5	100	100	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	100	100
andere gassen	5	35	100	100

- 4° voor nieuwe gasturbine- en stoom- en gasturbine-installaties (STEG):

nominiaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³	
	NO _x	CO
groter dan of gelijk aan 100	300	100
kleiner dan 100	350	100

§ 2. Installaties met gemengde brandstoffen.

- 1° Voor een nieuwe installatie die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, worden de emissiegrenswaarden als volgt vastgesteld:

- ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen in overeenkomst met het normale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in § 1;

- ten tweede, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, gedeeld door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;

- ten derde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

- 2° In stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, zelf verbruiken, zijn, niettegenstaande het bepaalde sub 1°, voorschriften inzake de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde (bepalende brandstof) onverminderd van toepassing, indien tijdens de werking van de installatie het aandeel van de door deze brandstof geleverde warmte tenminste 50 % bedraagt van de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen.

Indien het aandeel van de bepalende brandstof kleiner dan 50 % is, wordt de emissiegrenswaarde naar rato van de door elke brandstof geleverde warmte en gelet op de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen als volgt bepaald:

- ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in § 1;

- ten tweede, door de emissiegrenswaarde te berekenen voor de bepalende brandstof (de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde of, in geval van twee brandstoffen met dezelfde emissiegrenswaarde, de brandstof die de grootste hoeveelheid warmte levert): deze waarde wordt verkregen door de in § 1 vermelde emissiegrenswaarde voor deze brandstof met twee te vermenigvuldigen en van de uitkomst ervan de emissiegrenswaarde voor de brandstof met de laagste emissiegrenswaarde af te trekken;

- ten derde, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door de berekende emissiegrenswaarde van de bepalende brandstof te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door de bepalende brandstof geleverde warmte, en de uitkomst van elke vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;

- ten vierde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

3° In plaats van het bepaalde sub 2° kan voor zwaveldioxide een emissiegrenswaarde van 1.000 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle nieuwe installaties van de raffinaderij, worden toegepast ongeacht de gebruikte brandstofcombinaties, in zoverre de toepassing van deze bepaling niet tot een verhoging van de emissies van bestaande installaties leidt.

4° Voor een nieuwe installatie die beurtelings met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, zijn de in de in § 1 genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

§ 3. Bij uitbreiding van een stookinstallatie met ten minste 50 MW wordt de emissiegrenswaarde voor het nieuwe gedeelte vastgesteld gerelateerd aan het thermische vermogen van de gehele installatie. Deze bepaling geldt niet in de gevallen bedoeld sub 2° en sub 3° van § 2.

Art. 5.43.2.2.

§ 1. Bij een defect van de inrichting voor de zuivering van rook- en uitlaatgassen van een nieuwe stookinstallatie/verbrandingsoven dient de Afdeling Milieusinspectie onmiddellijk in kennis gebracht van het stilvallen van genoemde inrichting.

Mits toestemming van voormelde Afdeling kan de nieuwe stookinstallatie/verbrandingsoven zo nodig in bedrijf worden gehouden met weinig verontreinigende brandstof tot de zuiveringsinrichting weer in gebruik kan worden genomen.

De exploitant treft alle nodige maatregelen om de zuiveringsinrichting zo snel mogelijk weer in dienst te stellen.

De zuiveringsinrichting mag echter niet langer dan 10 opeenvolgende dagen of een totaal van 30 dagen per kalenderjaar inoperatief zijn.

§ 2. De vergunningverlenende overheid kan de verplichting tot het naleven van de in § 1 van artikel 5.43.2.1. bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waarin voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstoekt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof tengevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen.

§ 3. De vergunningverlenende overheid mag een ontheffing verlenen van de verplichting te voldoen aan de in § 1 van artikel 5.43.2.1. bedoelde emissiegrenswaarden, indien in een installatie waarin normaliter gasvormige brandstof gebruikt wordt, en die anders zou moeten uitgerust worden met een zuiveringsinstallatie voor rookgassen, bij wijze van uitzondering voor een korte periode andere brandstof moet worden gebruikt als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening. De exploitant dient de Afdeling Milieuspectie van elk afzonderlijk geval op de hoogte te brengen zodra het zich voordoet.

§ 4. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen onmiddellijk in kennis gesteld van de overeenkomstig de bepalingen van dit artikel genomen beslissingen.

Art. 5.43.2.3.

§ 1. Lozing van rook- en uitlaatgassen uit nieuwe stookinstallaties/verbrandingsovens dient op gecontroleerde wijze via een schoorsteen te geschieden.

De concentraties in de rookgassen van stof, zwaveldioxyde, stikstofoxyden en zuurstof dienen continu gemeten door middel van meetapparatuur goedgekeurd door een erkend milieudeskundige.

De meetresultaten dienen ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaren van de Afdeling Milieuspectie.

Voormelde continue metingen zijn niet vereist:

- 1° voor SO₂, wanneer het gaat om een in hoofdzaak met aardgas of andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties; wanneer het SO₂-gehalte wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof;
- 2° voor stof, wanneer het gaat om een in hoofdzaak met gasvormige brandstoffen gevoede stookinstallaties.

§ 2. De in § 1 bedoelde continue metingen kunnen vervangen worden door discontinue metingen en/of berekeningen op basis van geregistreeerde componenten of van relevante parameters volgens een code van goede praktijk.

§ 3. De schoorsteenhoogte mag niet meer dan 200 m bedragen.

De berekening van de vereiste schoorsteenhoogte gebeurt, ongeacht de emissiegrenswaarden, overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningsstelsel zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Art. 5.43.2.4.

§ 1. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. wordt aan de in artikel 5.43.2.1. bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn voldaan indien uit de evaluatie van de resultaten van de continumetingen voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat:

- 1° geen daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;

- 2° 97 % van de halfuurgemiddelden niet hoger ligt dan 6/5den van de emissiegrenswaarden, en;
- 3° geen halfuurgemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarden.

Met de in artikel 5.43.2.2.§ 1 bedoelde periodes wordt geen rekening gehouden.

§ 2. In afwijking van artikel 4.4.4.5. en indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingmethoden zijn vereist, wordt geacht aan de in artikel 5.43.2.1. bedoelde emissiegrenswaarden te zijn voldaan, indien de resultaten van alle meetcycli of van deze van andere methoden, die overeenkomstig artikel 5.43.2.3. zijn bepaald, de emissiegrenswaarde niet overschrijden.

Art. 5.43.2.5.

Immissiecontroleprocedures

§ 1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.4., treft de exploitant van een grote stookinstallatie/verbrandingsoven die volledig of gedeeltelijk is gevoed met vloeibare brandstoffen, telkens wanneer de weersomstandigheden, onder meer voortgaande op de vestigingsplaats, ongunstig lijken voor een goede verspreiding van de verbrandingsgassen, alle nodige schikkingen om de emissies van SO₂ alsmede van NO_x van deze installatie maximaal te beperken.

§ 2. Iedere verandering van brandstof, het zwavelgehalte van de vloeibare brandstof, alsmede de uren van buitengebruikstelling worden ingeschreven in een register dat de exploitant ter beschikking houdt van de met het toezicht belaste ambtenaar.

§ 3. Wanneer het totaal geïnstalleerde nominaal thermisch vermogen in eenzelfde vestiging meer dan 300 MW bedraagt worden, in de omgeving van stookinstallaties, toestellen voor het meten van de immissies van SO₂ en NO_x in de lucht bij de grond door en op kosten van de exploitant geïnstalleerd en onderhouden. Het type, de meetplaats, de wijze van controle en de overige gebruiksvoorwaarden van die toestellen worden bepaald in de milieuvergunning.

§ 4. Onverminderd de bepalingen van § 1, moet de exploitant van een met vloeibare brandstof gevoede stookinstallatie/verbrandingsoven telkens wanneer de gemiddelde immissiewaarde over 24 uren, gemeten met de in § 3 vermelde meetposten, meer bedraagt dan 300 µg/m³ voor SO₂ en/of 150 µg/m³ voor NO_x, de schikkingen nemen voorgeschreven in § 1, en deze handhaven zolang de gemeten gemiddelde immissiewaarden over 24 uren van SO₂ en van NO_x meer dan 300 µg/m³ voor SO₂ en/of 150 µg/m³ voor NO_x bedragen.

§ 5. Om de naleving van de emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden van artikel 5.43.2.1. te waarborgen, kunnen in de milieuvergunningen onder meer passende technische constructievoorschriften worden opgelegd.

Indien uit controlemetingen blijkt dat de emissiegrenswaarde wegens onvoorziene omstandigheden niet in acht wordt genomen, moet de exploitant alle passende primaire maatregelen nemen om zo spoedig mogelijk de naleving van de emissiegrenswaarden te waarborgen. De exploitant dient dit te melden aan de Afdeling Milieu-Inspectie samen met de mededeling van de genomen verbeteringsmaatregelen. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen, van dit gebeuren alsmede van de genomen verbeteringswerken, onmiddellijk in kennis gesteld.

Afdeling 5.43.3. Voorwaarden met betrekking tot nieuwe middelgrote stookinstallaties/verbrandingsovensArt. 5.43.3.1.

§ 1. Voor de nieuwe middelgrote stookinstallaties/verbrandingsovens gelden alle voorwaarden vermeld onder de afdeling 5.43.2. opgelegd aan de installaties met een vermogen van 50 tot en met 100 MW, behoudens de in artikel 5.43.2.3. vermelde verplichting tot continue metingen.

§ 2. In geval van continue metingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.43.2.3. gelden voor de middelgrote installaties de bepalingen van artikel 5.43.2.4.

§ 3. In geval niet wordt overgegaan tot continue metingen overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.43.2.3., dienen bedoelde emissiemetingen tenminste om de drie maanden te gebeuren hetzij met apparatuur goedgekeurd door een erkende milieudeskundige hetzij door een milieudeskundige en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid. De schouw dient dermate gebouwd dat bedoelde metingen mogelijk zijn. De resultaten van voormelde emissiemetingen dienen ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaren van de Afdeling Milieu-inspectie.

Afdeling 5.43.4. Voorwaarden met betrekking tot nieuwe kleine stookinstallaties/verbrandingsovensArt. 5.43.4.1.

§ 1. In afwijking van de bepalingen van artikel 5.43.2.1. gelden voor de nieuwe kleine stookinstallaties/verbrandingsovens de volgende emissiegrenswaarden:

1° installaties gevoed met vaste brandstoffen:

a) installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie vóór 1 januari 1996 werd verleend:

- voor stof: 150 mg/Nm³;
- voor zwaveldioxyde: 2.000 mg/Nm³;
- voor stikstofoxyden: 800 mg/Nm³;

b) installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie op of na 1 januari 1996 werd verleend:

- voor stof: 100 mg/Nm³;
- voor zwaveldioxyde: 1.700 mg/Nm³;
- voor stikstofoxyden: 500 mg/Nm³;
- voor koolmonoxyde: 250 mg/Nm³;

2° installaties gevoed met vloeibare brandstoffen:

a) installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie vóór 1 januari 1996 werd verleend:

- voor stof: 150 mg/Nm³;
- voor zwaveldioxyde: 1.700 mg/Nm³;
- voor stikstofoxyden: 450 mg/Nm³;
- voor koolmonoxyde: 200 mg/Nm³;

b) installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie op of na 1 januari 1996 werd verleend:

- voor stof: 150 mg/Nm³;
- voor zwaveldioxyde: 350 mg/Nm³;
- voor stikstofoxyden: 250 mg/Nm³;
- voor koolmonoxyde: 175 mg/Nm³;

3° voor de installaties gevoed met gasvormige brandstoffen gelden dezelfde emissiegrenswaarden als bepaald in artikel 5.43.2.1..

§ 2. De concentraties in de rookgassen van stof (voor installaties hoofdzakelijk gevoed met vloeibare of vaste brandstoffen), zwaveldioxyde, stikstofoxyden en zuurstof dienen tenminste jaarlijks door een erkend milieudeskundige te worden gemeten tijdens een periode van normale bedrijvigheid. De schouw dient hiertoe dermate gebouwd dat voormelde metingen mogelijk zijn.

De resultaten van voormelde emissiemetingen dienen ter inzage gehouden van de met het toezicht gelaste ambtenaren.

Subafdeling 5.43.5. Voorwaarden met betrekking tot bestaande stookinstallaties/verbrandingsovens

Art. 5.43.5.1.

§ 1. De voorwaarden vermeld in de afdelingen 5.43.2., 5.43.3. en 5.43.4. zijn eveneens van toepassing respectievelijk op de bestaande grote, middelgrote en kleine stookinstallaties/verbrandingsovens, behoudens wat de emissiegrenswaarden betreft. De voorwaarden vermeld in artikel 5.43.2.5., § 3 dienen nageleefd vanaf 1 januari 1996.

§ 2. In afwijking van de bepalingen van artikel 4.4.3.1. gelden voor de bestaande stookinstallaties/verbrandingsovens, tenzij anders vermeld, vanaf 1 januari 1995:

1° voor zwaveldioxyde:

a) voor kleine en middelgrote installaties:

- voor recuperatiebrandstoffen van Belgische oorsprong, zoals terillbrandstoffen : 2.000 mg/Nm³;
- voor andere brandstoffen: 1.700 mg/Nm³;

b) voor grote installaties, eveneens ongeacht de brandstof waarmee ze gevoed worden:

- voor recuperatiebrandstoffen van Belgische oorsprong, zoals terrillbrandstoffen: 2.000 mg/Nm³;
- voor andere brandstoffen: 1.700 mg/Nm³;

2° voor stikstofoxyden:

a) installaties gevoed met vaste brandstoffen : 950 mg/Nm³;

b) installaties gevoed met vloeibare brandstoffen : 575 mg/Nm³;

c) installaties gevoed met gasvormige brandstoffen: 425 mg/m³;

d) installaties oorspronkelijk gevoed met vloeibare brandstoffen en na 1 januari 1980 omgebouwd voor de voeding met vaste brandstoffen: 1.100 mg/Nm³.

3° voor stof:

- a) installaties gevoed met vaste brandstoffen:
- voor kleine en middelgrote installaties: 200 mg/Nm³;
 - voor grote installaties: 150 mg/Nm³;

de voormelde emissiegrenswaarden voor stof van 200 mg/Nm³, respectievelijk 150 mg/Nm³, mogen evenwel worden verhoogd tot:

- * 350 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog maximum 30.000 uren, herleid op uren bij een belasting van 100 %, in gebruik is;
- * 250 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog meer dan 30.000 uren en minder dan 60.000 uren, herleid op uren bij een belasting van 100 %, in gebruik is;

- b) installaties gevoed met vloeibare brandstoffen, die meer dan 1000 uren per jaar, herleid op uren bij een belasting van 100%, vloeibare brandstof gebruiken:

- voor kleine en middelgrote installaties: 200 mg/Nm³;
- voor grote installaties: 150 mg/Nm³.

§ 3. Voor de toepassing van de in § 2 vermelde emissiegrenswaarden wordt, in afwijking van artikel 1.1.2. (definitie "rookgassen"), het debiet van de gassen uitgedrukt in m³/uur herleid tot de genormaliseerde temperatuur (273°K) en druk (101,3 kPa) zonder aftrek van het waterdampgehalte.

§ 4. In afwijking van de bepalingen van artikel 4.4.4.5. wordt aan de in § 1 bedoelde emissiegrenswaarden voor NO_x en stof geacht te zijn voldaan indien uit de evaluatie van de resultaten van de continue metingen:

- 1° voor NO_x, blijkt dat het voortschrijdende dertigdaagse gemiddelde de waarde van de emissiegrenswaarde niet te boven gaat;
- 2° voor stof, blijkt dat het 24 uren-gemiddelde de waarde van de emissiegrenswaarde niet te boven gaat.

§ 5. Wat de exploitatie van gemengde stookinstallaties/verbrandingsovens betreft, worden de emissiegrenswaarden bepaald naargelang van het aandeel van iedere brandstof in het geleverde thermisch vermogen en op basis van de in onderhavig artikel voor de onderscheiden brandstoffen vermelde emissiegrenswaarden.

KOOFDSTUK 5.44. VETTEN, WASSEN, OLIEEN, PARAFINE, GLYCERINE, STEARINE, HARSEN EN ANDERE NIET VOOR VOEDING BESTEMDE SOORTGELIJKE PRODUCTEN

Art. 5.44.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 44 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.45. VOEDINGSNIJVERHEID EN -HANDEL

Afdeling 5.45.1. Algemene bepalingen

Art. 5.45.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 45 van de indelingslijst.

Art. 5.45.1.2.

Verbods- en afstandsregels

§ 1. Het is verboden een inrichting die overeenkomstig rubriek 45 van de indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied of -beschermingszone type I, II of III, in een woongebied of in een recreatiegebied;

2° waarvan de opslagplaatsen en/of bedrijfsgebouwen gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een van een woongebied of van een recreatiegebied.

§ 2. De verbodsbepalingen van § 1 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.45.1.3.

Voorkoming en bestrijding geurhinder

§ 1. De procesinstallaties met inbegrip van de opslagplaatsen waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten ruimten worden ondergebracht.

§ 2. De inrichting moet zorgvuldig en vakkundig worden bedreven. Alle vlees- en visverwerkende machines en gereedschappen moeten, na beëindiging van de werkzaamheden, worden ontdaan van vlees-, respectievelijk visresten en worden afgespoeld met water.

§ 3. Dierlijke afval moet, in afwachting van hun afvoer overeenkomstig de bepalingen van subafdeling 5.2.2.10. van hoofdstuk 5.2. naar een erkend verwerkingsbedrijf, worden verzameld en bewaard in gesloten recipiënten opgesteld in een gesloten ruimte die dermate is gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 ° C bedraagt.

§ 4. Op het terrein van de inrichting mag geen dierlijke afval worden begraven noch verbrand.

Art. 5.45.1.4.

§ 1. De lokalen, behalve deze van inrichtingen vallend onder subrubriek 45.14, moeten:

1° vloeren hebben met voldoende afloop en bestaande uit waterdicht, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten materiaal dat niet vatbaar is voor rotting; deze vloeren moeten uitgerust zijn met een aangepast waterafvoersysteem naar met een rooster en van stankafsluiting voorziene kolken;

2° ten minste 2,5 m hoog zijn;

3° wanden hebben die tot op een hoogte van tenminste 2 m voorzien zijn van een gladde en afwasbare bekleding;

4° van voldoende luchtverversing voorzien zijn;

5° beschikken over een verlichting door dag- of kunstlicht waardoor de kleurwaarneming niet wordt veranderd, behoudens wanneer de verlichting gebruikt wordt bij de opslag van melk.

§ 2. De werkplaatsen mogen geen rechtstreekse verbinding hebben met garages, stallen, toiletten of andere onreine lokalen.

Art. 5.45.1.5.

§ 1. In de werkplaats en de ontvangsthal mogen geen voorwerpen aanwezig zijn die geen betrekking hebben op de activiteiten van de inrichting.

§ 2. De toegang tot de inrichting voor dieren is verboden.

§ 3. De nodige voorzieningen dienen voorhanden te zijn voor het reinigen en ontsmetten van het gereedschap en de werktuigen. Gereedschap, tafels, vloeren en gebruikte recipiënten worden dagelijks gewassen. De werktuigen vertonen noch sporen van roest, noch van onzuiverheden. Het vlees komt alleen in contact met zuivere oppervlakten.

Art. 5.45.1.6.

§ 1. Er is een voldoende koelruimte aanwezig om het vlees, de vis en andere voedingswaren gepast op te slaan en in voorkomend geval te bevriezen.

§ 2. De deuren zijn tijdens de werkzaamheden steeds gesloten, behalve voor laden en lossen.

Afdeling 5.45.2. Slachthuizen en slachterijen

Art. 5.45.2.1.

§ 1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.1 van de indelingslijst.

§ 2. Het terrein van de inrichting moet, behoudens ter plaatse van de noodzakelijke toegangen, aan alle zijden afgesloten zijn door een ten minste 2 m hoge omheining. Elke geopende toegang moet onder het toezicht staan van een daartoe door de exploitant aangewezen persoon.

Art. 5.45.2.2.

§ 1. Tijdens het wassen en ontharen vrijgekomen haar en vuil, alsmede tijdens het spoelen vrijgekomen vlees- en beenderdeeltjes, moeten worden opgevangen in daartoe volgens een code van goede praktijk ingerichte apparatuur, die zo frequent moet worden gereinigd dat de goede werking blijft gewaarborgd. Varkenshaar voor gebruiksdoeleinden moet worden bewaard in gesloten bakken of vaten opgesteld in een ruimte die dermate is gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 ° C bedraagt.

§ 2. Mest en inhoud van magen, darmen en pensen moeten, in afwachting van de afvoer, worden opgeslagen overeenkomstig de bepalingen van afdeling 5.9.2. van hoofdstuk 5.9. voor opslag van dierlijke mest.

§ 3. Het afvalwater uit de stallen van de te slachten dieren en van de veewagenreiniging moet worden opgevangen en afgevoerd naar een waterbehandelingsinstallatie.

§ 4. Het bloed moet worden opgevangen en bewaard in een gesloten en bloedkelder of bloedtank die dermate zijn gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 ° C bedraagt. Bloed moet met een speciaal voor dit doel geschikte tankwagen uit de inrichting worden afgevoerd. Voormelde bloedkelder of bloedtank mag geen enkele rechtstreekse noch onrechtstreekse verbinding hebben met een besterfput, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een riool.

§ 5. Huiden moeten zo spoedig mogelijk na het vrijkomen worden gezouten of behandeld met formaline en moeten, in afwachting van hun afvoer uit de inrichting, worden bewaard in een uitsluitend daartoe bestemde koele gesloten ruimte.

§ 6. Darmvet en darmslijm die voor verdere verwerking worden weerhouden moeten in daarvoor bestemde vloeistofdichte bakken worden opgevangen die, in afwachting van hun afvoer uit de inrichting, in een gesloten en gekoelde ruimte worden opgesteld. Geschoonde darmen moeten onmiddellijk:

- 1° ofwel bij een temperatuur van maximum 10° C gekoeld worden bewaard;
- 2° ofwel gezouten in vaten worden verpakt.

Art. 5.45.2.3.

§ 1. De ontvangst- en slachtruimten moeten mechanisch worden geventileerd. De afgezogen lucht moet via een leiding waarvan de uitmonding tenminste 10 m boven het maaiveld moet zijn gelegen, in de buitenlucht worden afgevoerd.

§ 2. Alle destructiemateriaal moet worden opgeslagen in een daartoe bestemde silo of andere daartoe bestemde recipiënten; het materiaal moet dagelijks uit de inrichting worden afgevoerd. Elke geledigde silo of geledigd recipiënt moet worden gereinigd en ontsmet. Dit reinigingswater moet worden opgevangen en afgevoerd naar een waterbehandelingsinstallatie.

§ 3. De vetvanginrichting voor het afvalwater moet zo vaak als dat voor een goede werking daarvan noodzakelijk is, doch tenminste tweemaal per week, worden ontdaan van vet-, olie- of slibafzetting; deze afzetting moet onmiddellijk na het schoonmaken in luchtdichte verpakking worden bewaard in afwachting van de verwijdering ervan uit de inrichting.

Afdeling 5.45.3. Visverwerking

Art. 5.45.3.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.5 van de indelingslijst.

Art. 5.45.3.2.

§ 1. De te verwerken grondstoffen mogen zich, in afwachting van de verwerking, niet buiten de gebouwen van de inrichting bevinden. Langduriger opslag van grondstoffen is uitsluitend toegestaan in een diepvriesruimte bij een temperatuur tot - 25° C.

§ 2. Viskisten, vaten of kratten, e.d., mogen alleen in de open lucht worden bewaard, nadat deze deugdelijk zijn schoongemaakt en ontsmet. De visresten en -afval moeten worden verzameld en worden gedeponereerd in gesloten containers, bestemd voor het bewaren van visafval, die zijn opgesteld in een gesloten ruimte die dermate is gekoeld dat de erin heersende temperatuur maximum 10 ° C bedraagt.

Art. 5.45.3.3.

Met betrekking tot het roken van vis dienen de volgende voorschriften in acht genomen:

- 1° de rookkast moet volgens een code van goede praktijk zodanig zijn ingericht, dat de te roken produkten niet met vuur of met direct verwarmde metalen delen in aanraking kunnen komen;
- 2° met uitzondering van de daarvoor bestemde afvoerkanalen dient de rookkast onder normale bedrijfsomstandigheden rookdicht te zijn;
- 3° voor het opvangen van verbrandingsprodukten, welke tijdens het openen van de deur uit de rookkast ontwijken, moet boven die deur een kap zijn aangebracht, welke is aangesloten op het afvoerkanaal of -leiding voor de verbrandingsprodukten.

Afdeling 5.45.4. Branderijen voor koffie of cichorei

Art. 5.45.4.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.11 van de indelingslijst.

Art. 5.45.4.2.

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Afdeling 5.45.5. Bereiding van azijn

Art. 5.45.5.1.

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.15 van de indelingslijst.

Art. 5.45.5.2.

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

HOOFDSTUK 5.46. WASSERIJEN**Art. 5.46.0.1.**

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 46 van de indelingslijst.

Art. 5.46.0.2.

De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Art. 5.46.0.3.

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden op werkdagen van 19 uur tot 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

HOOFDSTUK 5.47. WINKELS VOOR KLEIN- EN/OF GROOTHANDEL**Art. 5.47.0.1.**

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 47 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.48. DOORVOEROPSLAGPLAATSEN IN ZEEHAVENGEBIEDEN**Art. 5.48.0.1.**

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 48 van de indelingslijst.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de doorvoeropslagplaatsen met kortstondige opslag gevestigd op de voor-kaaien, zijnde opslagplaatsen die niet onder de toepassing vallen van de indelingslijst noch van dit reglement.

§ 3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn evenmin van toepassing op de opslagplaatsen andere dan doorvoeropslagplaatsen die niet onder de toepassing vallen van rubriek 48 van de indelingslijst. Op deze opslagplaatsen zijn de voor de desbetreffende inrichtingen door dit reglement vastgestelde voorwaarden onverminderd van toepassing.

Art. 5.48.0.2.

Onverminderd de in de vergunning opgenomen bijzondere voorwaarden dienen de doorvoeropslagplaatsen gelegen in een zeehavengebied, te beantwoorden aan de algemene veiligheidseisen gesteld door de havenkapiteinsdienst.

HOOFDSTUK 5.49. ZIEKENHUIZENArt. 5.49.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de instellingen bedoeld in rubriek 49 van de indelingslijst.

Art. 5.49.0.2.

Voedselbereiding en -bedeling.

§ 1. Onverminderd de van toepassing zijnde hygiënische voedselnormen, dienen de nodige maatregelen getroffen om voedsel-toxi-infecties te voorkomen. Daartoe dienen inzonderheid:

1° groenten en aardappelen in een afzonderlijke uitsluitend daartoe bestemde ruimte worden opgeslagen en in een afzonderlijke keuken bereid;

2° rauw vlees afzonderlijk en koel bewaard en afzonderlijk bewerkt;

3° nauwgezette controles op de temperatuur van de koele ruimten, koelkasten, diepvriestoestellen, opwarmings- en warmhoudtoestellen uitgevoerd;

4° strenge handhygiëne toegepast.

§ 2. Een monstermaaltijd wordt gedurende 72 uur koel bewaard.

Art. 5.49.0.3.

Wasserij.

Onverminderd de andere reglementaire voorschriften van toepassing op de wasserij, moet het aangewende wasprocédé een volledige ontsmetting van het linnen en van het wasgoed waarborgen.

HOOFDSTUK 5.50. ZOUTArt. 5.50.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 50 van de indelingslijst.

Art. 5.50.0.2.

Bij het opslaan van zout worden de nodige maatregelen getroffen:

1° om grondwater-, oppervlaktewater- en bodemverontreiniging en stofverspreiding maximaal te voorkomen;

2° om de gevolgen van een grondwater-, oppervlaktewater- of bodemverontreiniging of stofverspreiding tot een minimum te beperken.

Daartoe wordt het zout ofwel opgeslagen in een gesloten lokaal met vloeistofdichte vloer ofwel opgeslagen in open lucht op een vloeistofdichte, kuipvormig aangelegde vloer, verbonden met een opvangsysteem. Het hierin opgevangen water wordt met inachtnaam van de voorschriften van dit reglement en de desgevallend in de milieuvergunning vastgestelde bijzondere voorwaarden geloosd of verwijderd. Om stofverspreiding en insijpeling van hemelwater zoveel mogelijk te voorkomen wordt het zout bedekt met een zeildoek of doek uit soortgelijk materiaal.

HOOFDSTUK 5.51. BIOTECHNOLOGIE

Afdeling 5.51.1. Algemene bepalingen

Artikel 5.51.1.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

- 1° de inrichtingen bedoeld in de rubriek 51 van de indelingslijst;
- 2° de activiteiten van categorie A of B, uitgevoerd in de onder 1° bedoelde inrichtingen die pathogene of genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen aanwenden behoudens de in artikel 5.51.1.2. bedoelde activiteiten.

Artikel 5.51.1.2.

§1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de activiteiten, waarbij gebruik wordt gemaakt van:

- a) niet genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen van risicoklasse 1, bedoeld in artikel 5.51.2.1., §2;
- b) micro-organismen of organismen van risicoklasse 1, die genetisch gemodificeerd zijn door de technieken bepaald in bijlage 5.51.1.B., op voorwaarde dat zij het voorwerp hebben uitgemaakt van een vrijstelling, bedoeld in afdeling 5.51.3.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het ingeperkte gebruik, het opslaan, de vernietiging of de verwijdering van genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen, die op de markt zijn gebracht overeenkomstig de Europese reglementering betreffende de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het leefmilieu.

§3. De artikels 5.51.3.1. tot 5.51.5.3. en 5.51.8.1. zijn niet van toepassing op het vervoer te land, per spoor, langs rivieren en kanalen, via de lucht en over zee van genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen. Voor het transport van GGM's en GGO's zijn de bepalingen van artikel 5.51.6.1. van toepassing.

Artikel 5.51.1.3.

Geen enkele in artikel 5.51.1.1. bedoelde activiteit mag worden aangevat zonder de toestemming te hebben gekregen volgens de in afdelingen 5.51.3., 5.51.4. en 5.51.5. bepaalde modaliteiten en procedures;

Afdeling 5.51.2. Risico- en inperkingsklassenArtikel 5.51.2.1.

§1. De potentiële risico's van activiteiten waarbij genetisch gemodificeerde of pathogene organismen of micro-organismen worden aangewend, worden geëvalueerd in functie van de identiteit van de micro-organismen, de organismen, de genen en de vectoren, alsmede de toegepaste technieken. Daartoe worden de micro-organismen en sommige organismen in vier risicoklassen ingedeeld.

§2. De risicoklassen worden als volgt gedefinieerd:

a) De risicoklasse 1 omvat de micro-organismen en organismen, die niet genetisch gemodificeerd, niet pathogeen of niet incidenteel pathogeen zijn, de GGM's die beantwoorden aan de criteria in bijlage 5.51.2. en de GGO's die voldoen aan gelijkaardige criteria en die zichzelf niet verspreiden.

b) de risicoklassen 2, 3 en 4 omvatten de micro-organismen en organismen andere dan in klasse 1, waarbij de graad van hun risico stijgt naargelang hun pathogeniteit. Deze risicoklassen worden toegelicht in bijlagen 5.51.4. en 5.51.8.

c) Tijdens elke fase van de proefnemingen voor de genetische modificatie van micro-organismen of organismen, zal de hoogste risicoklasse in overweging genomen worden, ongeacht of het die van de donor, die van de recipiënt of eventueel die van de vector of van de overeenkomstige bijlagen 5.51.4. en 5.51.6. vastgelegde insert is, op voorwaarde dat de genetische modificatie geen organisme van een hogere risicoklasse doet ontstaan.

Artikel 5.51.2.2.

§1. Om te vermijden dat het ingeperkte gebruik van pathogene micro-organismen of organismen, van GGM's of GGO's, negatieve effecten heeft op de volksgezondheid of op het leefmilieu, maakt de gebruiker een voorafgaande evaluatie van de biologische veiligheid van de doelstellingen, de methoden, de micro-organismen, de organismen, de GGM's, de GGO's, de genetische informatie en de eventuele combinatie van deze elementen in nieuw op te bouwen of te gebruiken GGM's of GGO's.

§2. Bij het maken van dergelijke evaluatie, moet de gebruiker rekening houden met de parameters, vastgelegd in de bijlagen 5.51.3., 5.51.6. en 5.51.8., voorzover zij pertinent zijn, en dit voor alle soorten micro-organismen, organismen, GGM's of GGO's, die voorspelbaar zijn en noodzakelijk om de doelstelling(en) van een specifieke activiteit te bereiken.

§3. De gebruiker houdt een dossier bij over deze evaluatie en verstrekt er een samenvatting van in het kader van het openbaar dossier, bedoeld in artikel 5.51.4.1., §5, c of het volledige dossier, op aanvraag van de bevoegde instantie.

Artikel 5.51.2.3.

§1. Voor GGM's en GGO's van risicoklasse 1, gelden de volgende microbiologische praktijkbeginselen en veiligheidsmaatregelen, onverminderd de naleving van andere geldende reglementeringen inzake de bescherming van de werknemers:

a) de blootstelling van de werkplaatsen en van het milieu aan elk fysisch, chemisch agens of menselijk pathogeen, zo laag mogelijk houden;

- b) maatregelen nemen voor de technische beheersing bij de bron en indien nodig deze aanvullen door het gebruik van passende persoonlijke veiligheidskleding en -uitrusting;
- c) de meet- en controle-instrumenten degelijk testen en in goede staat houden;
- d) indien nodig nagaan of er leefbare GGM's of GGO's aanwezig zijn buiten de primaire fysieke inperking;
- e) de opleiding van het personeel waarborgen;
- f) in de inrichtingen commissies of ondercommissies instellen voor de biologische veiligheid, om toe te zien op de toepassing van dit reglement;
- g) de inperkingsmaatregelen van risicoklasse 1, bepaald in bijlage 5.51.4., toepassen op het niveau van de betrokken praktijken, lokalen en gebouwen.

§2. Naast deze principes om een passend inperkingsniveau te waarborgen voor de geplande of uitgevoerde activiteiten, zijn de pertinente inperkingsmethoden voor de activiteiten, bepaald in bijlage 5.51.4., van toepassing op de handelwijze, de lokalen en de gebouwen waar activiteiten van de risicoklassen 2, 3 of 4 plaatsvinden en op toestellen voor lucht- en vloeistofverversing, alsmede voor de afvalverwerking.

§3. In het specifieke geval van activiteiten waarbij fytopathogenen en sommige zoöpathogenen worden gebruikt, houdt de definitie van de inperkingsmaatregelen rekening met de specifieke pathogeniteitsmechanismen, het gastheerspectrum, het bestaan van een efficiënte therapie en met de lokalisatie van de gebouwen waar de activiteiten plaatsvinden. Het organiseren van experimenten waarbij fytopathogenen van de klassen 2, 3 of 4 worden gebruikt of waarbij zoöpathogenen erkend als niet-pathogeen of minder pathogeen voor de mens worden gebruikt, kan ook worden toegelaten mits naleving van de inperkingsvoorwaarden van klasse 2 of minder, bepaald in bijlage 5.51.4., op voorstel van de exploitant of de gebruiker en na evaluatie, geval per geval.

§4. Experimenten voor genetische modificatie waarbij genetische informatie of genen afkomstig van micro-organismen of organismen van klasse 3 of 4 worden overgebracht naar prokaryotische of eukaryotische cellen van klasse 1, kunnen worden toegelaten mits naleving van de inperkingsvoorwaarden van klasse 2 of 1, gedefinieerd in bijlage 5.51.4., op voorstel van de exploitant of van de gebruiker, na evaluatie geval per geval.

§5. De activiteiten die met name veeteelt, vaccinatie, genterapie en kasculturen beogen of gebruiken, waarbij organismen of menselijke wezens betrokken zijn die drager zijn van GGO's, moeten worden verricht in de inrichtingen waarvan de inperking is aangepast aan de risicoklasse van het desbetreffende GGO, overeenkomstig de maatregelen, bepaald in bijlage 5.51.4..

§6. De toegepaste inperkingsmaatregelen worden regelmatig herzien door de gebruiker, zodat rekening wordt gehouden met de evolutie van de kennis inzake het beheer van de risico's, en inzake de verwerking, de recycling of de verwijdering van de afvalstoffen.

§7. De kennisgever moet een register bijhouden van de in de loop van de toegelaten activiteiten bewaarde of opgebouwde GGM's en GGO's en het op aanvraag van de bevoegde instantie voorleggen.

§8. De Vlaamse minister kan de bijlagen van dit hoofdstuk preciseren of aanpassen, afhankelijk van de opgedane ervaring, de wetenschappelijke of technische vooruitgang en de evolutie van de Europese reglementering.

De Vlaamse minister kan ten behoeve van de gebruikers formulieren ter beschikking stellen om het opstellen van de kennisgevingsdossiers te harmoniseren.

Afdeling 5.51.3. Waarmedering en vergunning voor vrijstelling

Artikel 5.51.3.1.

§1. GGM's of GGO's van risicoklasse 1 kunnen gewaarmerkt worden overeenkomstig de criteria van bijlage 5.51.2: van dit hoofdstuk en bijgevolg genieten van het G.I.L.S.P. (Good Industrial Large Scale Practice). Eveneens kunnen deze GGM's en GGO's vrijgesteld worden van de toepassing van dit besluit, uit hoofde van artikel 5.51.1.2., §1, b, of §2. Daartoe stuurt de exploitant of de gebruiker aan de bevoegde instantie een aanvraag om een waarmedering of een vrijstelling van toelating. Deze aanvraag omvat:

- het adres en de gegevens van de inrichting en van de verantwoordelijke gebruiker;
- de identiteit van de GGM's of de GGO's die het voorwerp uitmaken van de aanvraag;
- de biologische identiteit van de als donor en recipiënt gebruikte micro-organisme(n) en organisme(n);
- de bijkomende gegevens die de conformiteit bewijzen van de GGM's en GGO's aan de criteria van bijlage 5.51.2. of het gebruik van de technieken, vastgelegd in bijlage 5.51.1.B. voor de opbouw van deze GGM's en GGO's, hetzij de vergunningsattesten voor het op de markt brengen;
- het bewijs van betaling van de dossierrechten bedoeld in art. 5.51.8.1.

§2. De bevoegde instantie doet binnen de dertig dagen na de datum van ontvangst uitspraak op advies van de technische deskundige. Voor de berekening van de termijn, wordt geen rekening gehouden met de perioden, tijdens dewelke de bevoegde instantie of de technische deskundige wachten op bijkomende informatie van de kennisgever.

Afdeling 5.51.4. Eerste gebruik

Artikel 5.51.4.1.

§1. In het geval van een eerste gebruik van een installatie, waar het ingeperkte gebruik van pathogene en/of genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen hetzij een nieuwe activiteit vormt van een nieuwe inrichting, hetzij een nieuwe activiteit of de aanpassing aan de technische vooruitgang van een oude activiteit van een inrichting van klasse 2 die een vergunning bezit, moet de exploitant een milieuvergunning van klasse 1 aanvragen, overeenkomstig de bepalingen van Titel I van het Vlareem en van artikel 5.51.4.1., §§3 tot 6 en artikel 5.51.4.2.

§2. Indien het eerste gebruik wordt gepland in een inrichting met een vergunning van klasse 1, moet de exploitant een verandering van zijn milieuvergunning aanvragen, overeenkomstig de bepalingen van Titel I van het Vlareem en van artikel 5.51.4.1., §§3 tot 6 en artikel 5.51.4.2.

§3. Tijdens de voorbereiding van zijn vergunningsaanvraag, neemt de aanvrager contact op met de bevoegde instantie of rechtstreeks met de technische deskundige, om gezamenlijk de inhoud van het (de) dossier(s) te onderzoeken, afhankelijk van de specifieke eigenschappen van de inrichting en van de geplande activiteiten.

§4. Onverminderd de bepalingen van Titel I van het VLAREM omvat de aanvraag om een milieuvergunning of de verandering ervan een niet vertrouwelijk openbaar dossier en een technisch dossier dat eventueel vertrouwelijke informatie bevat.

§ 5. Is zeker geen vertrouwelijke informatie:

a) de beschrijving van de GGO's of GGM's, de naam en het adres van de kennisgever, het doel van het ingeperkte gebruik en de plaats van het gebruik;

b) de methoden en de plannen voor de controle van de pathogene micro-organisme(n) of organisme(n), de GGM's, GGO's en voor de noodinterventies;

c) de in artikel 5.51.2.2., §3, bedoelde samenvatting van de evaluatie van de voorspelbare risico's voor de gezondheid en het milieu, die wordt gemaakt vóór de tenuitvoerlegging van de geplande soorten activiteiten;

§ 6. Het openbaar dossier bevat:

a) een samenvatting van de doelstelling(en) van het ingeperkte gebruik, de vermelding van de geplande soort(en) activiteiten en het plan van de inrichting.

b) de samenvatting van het(de) kennisgevingsdossier(s) per activiteit zoals bepaald in § 8.

c) de naam en de gegevens van de algemene veiligheidsverantwoordelijke van de inrichting of van zijn afgevaardigde;

d) indien nog niet elders vermeld, de gegevens van § 5.

e) het betalingsbewijs van de dossierrechten bedoeld in artikel 5.51.8.1.

§7. Het technisch dossier omvat:

a) de naam van de exploitant, de naam en de gegevens van de maatschappelijke zetel van de inrichting of van de instelling, de exploitatieplaats van de inrichting waarvoor de vergunning wordt aangevraagd;

b) de algemene beschrijving van de inrichting, van de doelstellingen van het ingeperkte gebruik, van de interne organisatie van de activiteiten en van de biologische veiligheid;

c) de lijst van de micro-organismen of organismen, de vectoren, de genetische informatiesequensen, de soorten genen die gebruikt worden; zullen worden of zouden kunnen worden bij de activiteiten van ingeperkt gebruik;

d) een kennisgevingsdossier per activiteit

e) de eventuele vertrouwelijke informatie, samengebracht in een afzonderlijke bijlage.

§ 8. Een kennisgevingsdossier van een activiteit omvat:

- de algemene referentie van het dossier;

- de namen en de gegevens van de gebruiker die verantwoordelijk is voor de activiteit;

- de benaming en een beschrijving van de doelstelling(en) van de activiteit;

- de organisatie van de lokalen, toegewezen voor de uitoefening van de activiteit en de specifieke inperkingsmaatregelen die werden aangenomen;

- de methoden en plannen voor de controle van de pathogene micro-organisme(n) of organisme(n), GGM's, GGO's en voor de noodinterventies;

- de volgende inlichtingen in geval van activiteiten van:

1) categorie A in risicoklasse 1: de categorieën GGM's of GGO's waarvan de opbouw is gepland;

- 2) categorie A in risicoklasse 2, 3 of 4: de in bijlage 5.51.5., deel B bedoelde inlichtingen;
- 3) categorie B in risicoklasse 1: de in bijlage 5.51.5., deel A bedoelde inlichtingen; de bestemming van het afval, dat levende GGM's en GGO's bevat en die kunnen overleven in het leefmilieu;
- 4) categorie B in risicoklasse 2, 3 of 4: de in bijlage 5.51.5., deel C bedoelde inlichtingen;
- de lijst van pathogene organismen en de beschrijving van de inperkingsmaatregelen.

Artikel 5.51.4.2.

§1. Het openbaar dossier wordt samen met de vergunningsaanvraag overgemaakt volgens de bepalingen van Titel I van het Vlarem. Twee exemplaren van het openbaar dossier en het enige exemplaar van het technisch dossier worden overgemaakt aan de technische deskundige.

§2. Parallel met het verloop van de procedure voor het verlenen van de milieuvergunning, bevestigt de technische deskundige, binnen de vijf werkdagen na de registratie van de aanvraag op zijn dienst, ontvangst aan de aanvrager. Tegelijkertijd zendt de technische deskundige één exemplaar van het openbaar dossier naar de bevoegde instantie.

§3. Op basis van de verstrekte gegevens, zal de technische deskundige:

- a) bijkomende inlichtingen kunnen vragen aan de aanvrager, aan de verantwoordelijke voor de veiligheid of aan één van de gebruikers van de aanvragende inrichting;
- b) de conformiteit van de in het openbare en het technisch dossier verstrekte informatie kunnen nagaan, alsmede het vertrouwelijke karakter van de gegevens die als dusdanig worden aangegeven;
- c) binnen de acht dagen, per aangetekende brief een attest opsturen naar de bevoegde instantie betreffende de conformiteit van het openbare dossier met het technische dossier;
- d) de geschiktheid evalueren van de inrichtingen en de genomen inperkingsmaatregelen voor de geplande activiteiten;
- e) een, met redenen omkleed advies overmaken aan de bevoegde instantie binnen vijftien werkdagen na de datum van het in §2 bedoelde ontvangstbewijs;
- f) de bewaring van de archieven waarborgen, overeenkomstig de door de bevoegde instantie gestelde bepalingen.

§4. De bevoegde instantie deelt binnen de 15 werkdagen na de ontvangst van het advies van de technische deskundige haar beslissing mee aan de vergunningverlenende overheid.

§5. Voor de berekening van de termijnen, bedoeld in §§2, 3 en 4, wordt geen rekening gehouden met de perioden, tijdens dewelke de bevoegde instantie of de technische deskundige wachten op bijkomende informatie van de kennisgever of op de resultaten van het openbaar onderzoek.

§6. De bevoegde instantie geeft een afschrift van haar besluit aan de technische deskundige. Indien de milieuvergunning geweigerd wordt en geen beroep wordt ingesteld, stuurt deze laatste de eventuele bijlage met vertrouwelijke informatie, bedoeld in artikel 5.51.4.1., §6, b, 4°, via een aangetekende brief, naar de aanvrager terug.

Afdeling 5.51.5. Kennisgeving van nieuwe activiteit, wijziging van activiteit of vernieuwing van kennisgeving.

Artikel 5.51.5.1.

De gebruikers verantwoordelijk voor de activiteiten die toegelaten zijn in toepassing van de afdelingen 5.51.4., moeten een kennisgevingsdossier indienen bij de bevoegde instantie in geval van een nieuwe activiteit, een wijziging van activiteit of een vernieuwing van kennisgeving.

Artikel 5.51.5.2.

§1. In het geval van activiteiten van categorie A en risicoklasse 1, moeten de gebruikers van GGM's en GGO's een register bijhouden van de verrichte werkzaamheden en dit op aanvraag voorleggen aan de Afdeling Milieusinspectie.

In het kader van de activiteiten waarbij pathogenen worden aangewend moet er geen kennis worden gegeven van het gebruik van nieuwe pathogenen voor zover hun risicoklasse niet hoger is dan de klasse waarvoor de milieuvergunning wordt verleend en op voorwaarde dat een catalogus kan worden voorgelegd op verzoek van de Afdeling Milieusinspectie.

Zij dienen de bevoegde instantie niet in te lichten, vooraleer een nieuwe activiteit van categorie A wordt aangevat, waarbij doelstellingen, micro-organismen, organismen, GGM's, GGO's, vectoren of genen worden ingezet die reeds het voorwerp hebben gevormd van een kennisgeving in toepassing van de artikelen 5.51.4.1. en 5.51.4.2.

§2. In het geval van een nieuwe activiteit van categorie B in risicoklasse 1, waarbij GGM's of GGO's worden gebruikt, bevat het kennisgevingsdossier de inlichtingen, opgesomd in bijlage 5.51.5., deel A en het betalingsbewijs van de dossierrechten bedoeld in artikel 5.51.8.1.

§3. In het geval van een nieuwe activiteit van categorie A van risicoklasse 2 of hoger, bevat het kennisgevingsdossier de inlichtingen, opgesomd in bijlage 5.51.5., deel B en het betalingsbewijs van de dossierrechten bedoeld in artikel 5.51.8.1.

§4. In het geval van een nieuwe activiteit van categorie B van risicoklasse 2 of hoger, bevat het kennisgevingsdossier de inlichtingen, opgesomd in bijlage 5.51.5., deel C en het betalingsbewijs van de dossierrechten bedoeld in artikel 5.51.8.1.

§5. Indien de gebruiker kennis heeft van nieuwe pertinente elementen van informatie of indien hij een activiteit of de toegelaten inperkingsmaatregelen wijzigt op dusdanige manier dat er zware consequenties zouden kunnen voortvloeien, vanuit het standpunt van de risico's verbonden met het ingeperkte gebruik of op een manier die onverenigbaar is met de gegevens waarvan de bevoegde instantie kennis heeft, of indien een toegelaten activiteit van categorie A moet evolueren naar een activiteit van categorie B, dient hij zo snel mogelijk een kennisgevingsdossier in te dienen bij de bevoegde instantie, overeenkomstig de modaliteiten van §§2 of 3 of 4, afhankelijk van het geval. Drie maanden voor het verstrijken van de geldigheidstermijn van de beslissing over de kennisgeving, moet de aanvrager er de vernieuwing van vragen, overeenkomstig de bepalingen van §§2 tot 4.

Artikel 5.51.5.3.

§1. Met ingang van de datum van ontvangst van het dossier, in de dienst van de technische deskundige, evalueert deze de kennisgevingen en maakt hij zijn gemotiveerd advies over aan de bevoegde instantie

a) binnen dertig werkdagen in het geval van kennisgevingen bedoeld in artikel 5.51.5.2., §§2 of 3;

b) binnen vijfenveertig werkdagen in het geval van kennisgevingen bedoeld in artikel 5.51.5.2., §4.

§2. De activiteiten die het voorwerp hebben uitgemaakt van een kennisgeving overeenkomstig artikel 5.51.5.2., §§2, 3 of 6, mogen, behoudens andersluidendé aanwijzing van de bevoegde instantie, worden aangevat na een termijn van zestig dagen vanaf de datum van het ontvangstbewijs of vroeger, indien de toelating door de bevoegde instantie wordt verleend. De activiteiten die stilzwijgend zijn goedgekeurd, mogen gedurende drie jaar worden uitgevoerd en de gebruiker zal zich moeten houden aan de inperkingsmaatregelen die hijzelf heeft voorgesteld.

§3. De activiteiten die het voorwerp hebben uitgemaakt van een kennisgeving, overeenkomstig artikel 5.51.5.2., §4, mogen niet worden aangevat zonder de toestemming van de bevoegde instantie. Deze deelt haar beslissing schriftelijk mee, ten laatste negentig dagen na de datum van het ontvangstbewijs. De voorwaarden van de toelating zullen met name de geldigheidsduur van de toelating vastleggen; deze mag in geen geval vijf jaar overschrijden. Het uitblijven van een beslissing na deze termijn wordt gelijkgesteld met een weigering, waarna een beroep kan worden ingesteld bij de Vlaamse minister, volgens de proceduremodaliteiten voorzien in hoofdstuk XIII van Titel I van het VLAREM.

§4. Voor de berekening van de termijnen, bedoeld in §§2 en 3, wordt geen rekening gehouden met de perioden tijdens dewelke de bevoegde instantie of de technische deskundige wachten op aanvullende informatie van de kennisgever of overgaan tot raadplegingen.

§5. De bevoegde instantie stuurt een afschrift van de kennisgeving van haar beslissing naar de technische deskundige en naar het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente op wiens grondgebied de activiteit(en) moet(en) plaatsvinden, met vermelding van de referentie van de milieuvergunning, de genomen beslissing en de voorwaarden vermeld in de beslissing. Indien de toelating wordt geweigerd, stuurt de technische deskundige, per aangetekende brief, de eventuele vertrouwelijke bijlage bij het kennisgevingsdossier naar de aanvrager terug.

Afdeling 5.51.6. TransportArtikel 5.51.6.1.

Het vervoermiddel moet zodanig zijn ontworpen dat geen GGM's, GGO's of pathogene organismen, noch delen ervan tijdens het transport buiten het vervoermiddel kunnen geraken tenzij door tussenkomst van de mens of door een ongeval.

Onverminderd enige andere reglementering inzake bioveiligheid van het transport van GGM's, GGO's of pathogene organismen kan de Vlaamse minister richtlijnen opstellen voor het transport ervan.

Afdeling 5.51.7. Noodplannen en ongevallen

Artikel 5.51.7.1.

§1. Voor het begin van een nieuwe activiteit van categorie B van risicoklasse 2, 3 of 4, dient de gebruiker de bevoegde instantie de noodzakelijke inlichtingen te verstrekken, bedoeld in bijlage 5.51.5., deel C, f, om haar in staat te stellen noodplannen te ontwerpen of op te stellen, die buiten de inrichting moeten worden toegepast.

§2. Bij een ongeval, zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2. moet de gebruiker de bevoegde instantie onmiddellijk op de hoogte brengen en haar de in bijlage 5.51.7. opgesomde inlichtingen verstrekken.

Afdeling 5.51.8. Betaling van dossierrecht

Artikel 5.51.8.1.

Elke indiening van een kennisgevingsdossier geeft aanleiding tot het betalen van een recht waarvan het bedrag als volgt is vastgesteld:

- tienduizend frank voor een kennisgeving van een activiteit van categorie B;

- vijftuizend frank per kennisgeving van activiteiten van categorie A van risicoklasse 2 of hoger, per waarmeding van een GGM of GGO volgens de criteria van bijlage 5.51.2. en per vrijstelling van een GGM of GGO.

De betaling van de dossierrechten gebeurt via overschrijving op rekening 091-2226003-76 van het Minafonds met de vermelding: dossierrechten GGO.

HOOFDSTUK 5.52. GRONDWATER

Art. 5.52.0.1.

Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 52 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen (en in het bijzonder de voorschriften van hoofdstuk 4.3.) en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

DEEL 6 MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 6.1. TOEPASSINGSGEBIED VAN DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

Art. 6.1.0.1.

Deze voorwaarden zijn behoudens andersluidende bepaling van algemene toepassing. Ze zijn evenwel niet van toepassing op de ingedeelde inrichtingen zoals bedoeld in art. 2 van het decreet houdende de milieuvergunning.

Art. 6.1.0.2.

§ 1. De bepalingen van dit deel van dit besluit zijn getroffen in uitvoering van:

1° voor wat de bepalingen terzake de lozing van afvalwater betreft:

- art. 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

2° voor wat de bepalingen terzake verwarmingsinstallaties betreft:

- art. 1 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging

3° voor wat de bepalingen terzake bodem- en grondwaterverontreiniging (met name ondermeer stookolietanks) betreft:

- art. 3 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

4° voor wat de bepalingen terzake geluidshinder betreft:

- art. 1 van de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder

5° voor wat de bepalingen terzake lichthinder betreft:

- art. 2 en 3 van de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende straling, infrasonen en ultrasonen

6° voor wat de bepalingen terzake asbestbeheersing betreft:

- art. 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en art. 1 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Art. 6.1.0.3.

§ 1. De overtreding van de bepalingen van dit deel worden opgespoord en bestraft overeenkomstig de wettelijke bepalingen zoals vermeld in art. 6.1.0.2.

§ 2. Met het oog op het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit deel zijn de ambtenaren als bedoeld in art. 58, 1° en 2° van Titel 1 van het VLAREM aangeduid.

HOOFDSTUK 6.2. BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING

Afdeling 6.2.1. Lozing van niet-verontreinigd hemelwater en van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering; werking en onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties, zoals septische putten.

Art. 6.2.1.1.

§ 1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen en afkomstig van woongelegenheden, op de lozing van niet-verontreinigd hemelwater en niet-verontreinigd bemalingswater en op de werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties.

§ 2. De voorwaarden waaraan de lozing huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater, zoals bedoeld in rubriek 3.2. en van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen en afkomstig van andere dan woongelegenheden, zoals bedoeld in rubriek 3.3., moet voldoen, zijn opgenomen in deel 4 van dit besluit.

Art. 6.2.1.2.

§ 1. Het is verboden huishoudelijk afvalwater te lozen in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater. De lozing van hemelwater is verboden in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van afvalwater.

§ 2. Het is verboden hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

§ 3. Niet-verontreinigd bemalingswater dient bij voorkeur opnieuw in de bodem gebracht te worden. Wanneer het in de bodem brengen redelijkerwijze niet mogelijk is, moet dit niet-verontreinigd bemalingswater geloosd worden in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater. Het lozen in de openbare riolering is slechts toegestaan wanneer het technisch onmogelijk is zich op een andere manier van dit water te ontdoen.

Art. 6.2.1.3.

§ 1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, gelegen in een zuiveringszone A of B, is onderworpen aan de volgende algemene voorwaarden:

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastic, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten.

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:

a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;

- b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
- c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§ 2. In een zuiveringszone A of B wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§ 3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering in een zuiveringszone C moet beantwoorden aan de voorwaarden van art. 4.2.7.1.1.

§ 4. Voor bestaande lozingen moet de in art. 4.2.7.1.1. § 2 bedoelde installatie in werking zijn binnen de 5 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit.

§ 5. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A worden de bestaande septische putten in het veranderde gedeelte bij voorkeur afgekoppeld.

Art. 6.2.1.4.

De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:

1° de individuele voorbehandelingsinstallaties moeten, in het geval het gaat om een septische put, jaarlijks geruimd worden om de goede werking ervan te vrijwaren en de openbare gezondheid niet te schaden of de hygiëne en veiligheid niet in het gedrang te brengen.

2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolen of in de collectoren is verboden.

3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

HOOFDSTUK 6.3. BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT

Art. 6.3.0.1.

Onverminderd andere reglementaire bepalingen moet men de nodige maatregelen treffen om lichthinder te voorkomen.

Art. 6.3.0.2.

Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

Art. 6.3.0.3.

Klemtoonverlichting mag uitsluitende gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

Art. 6.3.0.4.

Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

HOOFDSTUK 6.4. BEHEERSING VAN ASBESTArt. 6.4.0.1.

Overeenkomstig de EG-richtlijn 87/217/EEG van 19 maart 1987 dienen bij het gebruik van asbest en werken met asbesthoudend produkten de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat emissies van asbest in het milieu en afvalstoffen van asbest voor zover dat met redelijke middelen mogelijk is aan de bron worden verminderd en voorkomen. Bij gebruik van asbest impliceren deze maatregelen dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technologieën, met inbegrip van recycling of behandeling waar zulks dienstig is.

Tevens dienen de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat:

1° tijdens het vervoer, het laden en het lossen van afvalstoffen die asbestvezels of asbeststof bevatten, deze vezels en stof niet vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels kunnen bevatten;

2° afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten, zodanig worden behandeld, verpakt zijn of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen;

3° activiteiten die verbonden zijn aan het werken met asbest bevattende produkten geen noemenswaardige milieuverontreiniging door asbestvezels of -stof veroorzaken;

4° bij de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, waarbij asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen geen asbest in het milieu terechtkomt. Tevens zijn hierop van toepassing de emissienormen zoals opgenomen in bijlage 4.4.2.15.

HOOFDSTUK 6.5. PARTICULIERE STOOKOLIETANKS MET EEN WATERINHOUD VAN MINDER DAN 5000 LITERAfdeling 6.5.1. Gemeenschappelijke bepalingen voor nieuwe opslaginstallatiesart. 6.5.1.1.

De opslaginstallaties en hun onderdelen zijn gebouwd, getransporteerd en geplaatst volgens de toepasselijke codes van goede praktijk.

art. 6.5.1.2.

De opslaginstallaties zijn beschermd tegen mechanische beschadigingen en elke vorm van aantasting o.a. door corrosie. De dichtheid van leidingen, koppelingen, kranen en toebehoren is ten allen tijde verzekerd. Niet toegankelijke leidingen zijn in een brandstofdichte greppel of buis geplaatst. Deze greppel of buis helt af naar een toegankelijke opvangput.

art. 6.5.1.3.

De houder is uitgerust met een waarschuwingssysteem of een beveiligingssysteem en een ontluchtingssysteem dat uitmondt op een plaats waar de mogelijke hinder voor de buurt zo beperkt mogelijk is.

art. 6.5.1.4.

Alle openingen en aansluitingen aan de houder zijn geplaatst boven het maximum peil van de opgeslagen brandstof, behalve voor bovengrondse tanks dienend voor verwarmingsinstallaties zonder aanzuiging, zoals kachels.

art. 6.5.1.5.

De houder mag alleen gevuld zijn met die brandstoffen waarvoor hij gebouwd is. De nodige maatregelen zijn genomen om het morsen van brandstof tijdens het vullen te voorkomen

Afdeling 6.5.2. Bepalingen voor opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houders toegankelijk is voor controle.art. 6.5.2.1.

Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones mag de opslag van brandstoffen in houders waarvan de buitenwand toegankelijk is voor controle slechts gebeuren in:

- 1° dubbelwandige of enkelwandige metalen houders geplaatst in een inkuiping
- 2° enkelwandige of dubbelwandige houders in gewapende thermohardende kunststoffen geplaatst in een inkuiping
- 3° houders in kunststoffen andere dan gewapende thermohardende, geplaatst in een inkuiping op voorwaarde dat zij na de plaatsing en voor het ingebruiknemen ervan een drukproef hebben doorstaan gedurende ten minste één uur bij een overdruk of een onderdruk van 30 Kpa
- 4° dubbelwandige metalen en dubbelwandige kunststofftanks.

Indien zich opgevangen hemelwater in de inkuiping kan bevinden zijn de nodige maatregelen getroffen om dit regelmatig te verwijderen zonder vervuiling van het milieu. Ongeacht de hoeveelheid water die zich eventueel in de inkuiping bevindt, moet deze steeds de totale maximale inhoud van de erin geplaatste houders kunnen opvangen.

art. 6.5.2.2.

Een inkuiping mag alleen de brandstofhouder(s) en zijn (hun) toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houder(s) mogen door de inkuiping gevoerd zijn en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de inkuiping gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders. Wanneer de houder een inhoud heeft van meer dan 2000 l., moet tussen de wanden van de houder en van de groeve een vrije ruimte bestaan om het onderzoek van de houder mogelijk te maken. Deze ruimte moet tenminste 50 cm. breed zijn. Indien de groeve volledig met een aangepast materiaal wordt opgevuld, moet tussen de houder en de wand van de inkuiping een minimale afstand van 30 cm. bestaan. Deze bepalingen zijn niet van toepassing indien een prefab-betonnen cilindrische houder wordt gebruikt.

Afdeling 6.5.3. Bepalingen voor opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houders ontoegankelijk is voor controleart. 6.5.3.1.

Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones mag de opslag van brandstoffen in houders waarvan de buitenwand ontoegankelijk is voor controle slechts gebeuren in:

- 1° dubbelwandige cilindrische metalen houders geplaatst in een groeve
- 2° enkelwandige metalen cilindrische houders geplaatst in een kelder
- 3° enkelwandige houders in gewapende thermohardende kunststoffen geplaatst in een groeve
- 4° dubbelwandige houders in gewapende thermohardende kunststoffen
- 5° dubbelwandige metalen houders
- 6° enkelwandige thermohardende kunststoftanks
- 7° prefab betonnen tanks

Het hoogste punt van ingegraven houder(s) moet minstens vijftig centimeter onder het maaiveld liggen. Het plaatsen van roerende of onroerende lasten boven een ingegraven houder moet vermeden worden. Indien dit toch gebeurt moeten alle maatregelen genomen zijn om beschadigingen aan de houder te voorkomen o.a. door een voldoende draagkrachtige afdekking die de lasten (met uitzondering van het eventuele opvullings- en afdekkingsmateriaal) niet overdraagt op de houder.

art. 6.5.3.2.

De aanvulling rond ingegraven houders gebeurt met inert materiaal dat geen gevaar oplevert voor beschadiging of aantasting van de houder, zijn bekleding en de groeve. Bij metalen houders dient bijzondere aandacht besteed aan de mogelijke corrosie. Het aanvullingsmateriaal moet voldoende doorlatend zijn t.o.v. de brandstof, hiervoor mag de doorval van het zeefmonster door een zeef met maaswijdte 1,25 mm niet meer bedragen dan 15% van zijn droge massa.

art. 6.5.3.3.

Ingegraven houders bevinden zich op tenminste één meter van de grenzen van de percelen van derden en op meer dan vijfenzeventig centimeter van ondergrondse constructies die niet tot de opslaginstallatie behoren. De onderlinge afstand tussen de houders bedraagt minstens vijftig centimeter. De groeve mag alleen de brandstofhouder(s) en hun toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houder(s) mogen door de inkuiping gevoerd zijn en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de inkuiping gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders, rekening houdend met het eventuele aanvullingsmateriaal. De afstand tussen de houders en de wanden van de groeve moet minstens 30 cm bedragen.

art. 6.5.3.4.

Voor zover er een risico van oplichting van de houder t.g.v. een onderdompeling in (grond)water bestaat, is de houder stevig en onvervormbaar bevestigd aan een fundering of ballast waarvan het gewicht groter is dan de grootst mogelijk optredende opwaartse kracht.

art. 6.5.3.5.

Ingegraven houders moeten afhellen onder een helling van minstens 1cm/m in de richting van het mangat of de vul- of peilopening. Van zodra de waterinhoud van de houder gelijk is aan of groter is dan drieduizend liter moet een mangat aanwezig zijn met een opening waarvan de ingeschreven cirkel een diameter van tenminste vijfhonderd mm heeft.

Afdeling 6.5.4. De plaatsing van een opslaginstallatieart. 6.5.4.1.

Opslaginstallaties mogen alleen geplaatst zijn ofwel door een installateur die gemachtigd is om hiervoor een certificaat af te leveren ofwel onder toezicht van een erkende technicus.

art. 6.5.4.2.

Voor de bouw van de opslaginstallatie mag enkel gebruik gemaakt zijn van producten en onderdelen waarvan ofwel de overeenkomst met de toepasselijke code van goede praktijk gecertificeerd is door een erkende certificeringsinstelling ofwel na een beproeving overeenkomstig de toepasselijke code van goede praktijk. Voor wat de geprefabriceerde houder en kelder betreft bestaat het certificaat op zijn minst uit een verklaring van de fabrikant welke hij gemachtigd is af te leveren na keuring van een prototype.

art. 6.5.4.3.

§ 1. Binnen de maand na de aanleg van een opslaginstallatie maakt de exploitant, of op zijn verzoek de installateur of de erkende technicus die toezicht gehouden heeft bij de plaatsing, hiervan melding bij de Afdeling Water van AMINAL. Deze dienst staat in voor het bijhouden van een register van de gemelde opslaginstallaties. De houder wordt gemerkt met een groene merkplaat zoals gedefinieerd in art. 1.1.2.

§ 2. Deze melding bevat volgende inlichtingen:

- de identificatie van de installateur of de erkende technicus
- een eenduidige plaatsbepaling van de opslaginstallatie
- een copie van het afgeleverde certificaat

art. 6.5.4.4.

Bij de oplevering van de opslaginstallatie bezorgt de installateur aan de eigenaar het certificaat van de installatie samen met de certificaten of de beproevingsverslagen van de onderdelen ervan. De eigenaar van de opslaginstallatie draagt er zorg voor dat de exploitant(en) in het bezit is (zijn) van een kopie van het certificaat van de installatie.

Afdeling 6.5.5. Periodieke controles, onderhoud en buitengebruikstelling

art. 6.5.5.1.

De eerste periodieke controle na de installatie moet plaatsvinden:

a) binnen een termijn van zes jaar voor de installaties met houders andere dan in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist

b) binnen een termijn van acht jaar voor de installaties met houders in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

c) binnen een termijn van tien jaar voor de installaties met houders waarvan de buitenwand visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

art. 6.5.5.2.

De eerstvolgende periodieke controles vinden plaats:

a) telkens binnen een termijn van drie jaar na de vorige controle voor de installaties met houders andere dan in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist

b) telkens binnen een termijn van vier jaar na de vorige controle voor de installaties met houders in thermohardende gewapende kunststoffen waarvan de buitenwand niet visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

c) telkens binnen een termijn van vijf jaar na de vorige controle voor de installaties met houders waarvan de buitenwand visueel geïnspecteerd kan worden zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist.

art. 6.5.5.3.

De controles bedoeld in de artikels 6.5.5.1. en 6.5.5.2. worden uitgevoerd door een erkende technicus en omvatten:

- een visuele controle van de opslaginstallatie m.i.v. een controle van de wanden van de houder indien mogelijk zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist
- een controle van de doeltreffendheid van het waarschuwings- of overvulbeveiligingssysteem
- een controle naar de aanwezigheid van water en slib in de houder
- een controle van de doeltreffendheid van het eventueel aanwezig lekdetectiesysteem
- een nazicht van het certificaat en het proces verbaal van de vorige controle.
- indien mogelijk een meting van het potentiaalverschil tussen de houder en de omhullende bodem of aanvulling (metalen houders).

Al naargelang het resultaat van de controle wordt de houder gemerkt met een groene of rode merkplaat. Een groene merkplaat betekend dat de installatie verder gebruikt mag worden. Een rode merkplaat betekend dat de houder niet meer mag bijgevuld worden en dat de exploitant alle nodige maatregelen moet treffen om de installatie terug in goede staat te brengen waarna ze opnieuw aan een controle onderworpen wordt. Binnen de veertien dagen nadat een rode merkplaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus hiervan melding bij de Afdeling Water van AMINAL. Deze houdt een register bij van de gecontroleerde opslaginstallaties met vermelding van het resultaat (groene of rode merkplaat).

art. 6.5.5.4.

De exploitant(en) van een opslaginstallatie dragen er zorg voor dat deze steeds in goede staat van werking en onderhoud verkeert en in het bijzonder dat elke verontreiniging van het milieu voorkomen wordt. Zij dragen er zorg voor dat de merkplaat steeds leesbaar blijft. Indien zich toch een verontreiniging voordoet of lekkage vastgesteld of vermoed wordt nemen zij onverwijld alle maatregelen om de schade en verstoring van het milieu te beperken. Indien verdere verontreiniging van bodem en grondwater niet onmiddellijk tegengehouden kan worden terwijl de installatie verder gebruikt wordt, wordt ze buiten gebruik gesteld, en wordt de houder geledigd. In dit laatste geval wordt de controlerende ambtenaar onmiddellijk verwittigd. Behalve in het geval van een ernstige verontreiniging en wanneer de voortschrijding ervan de saneringskosten sterk opdrijft mag het buiten gebruik nemen van de installatie enkele dagen uitgesteld worden in de periode tussen 1 november en 31 maart om de exploitant en de gebruikers de mogelijkheid te geven om te voorzien in een alternatieve verwarmingsbron.

art. 6.5.5.5.

Onverminderd de toepasselijke wettelijke bepalingen m.b.t. het beheer van afval wordt de houder van een opslaginstallatie die de eigenaar definitief buiten gebruik stelt, geledigd en wordt

de volledige opslaginstallatie verwijderd. Bij onmogelijkheid om de installatie te verwijderen wordt de houder gevuld met zand, schuim of enig ander inert materiaal. Alle nodige maatregelen worden genomen om milieuverontreiniging te voorkomen.

Afdeling 6.5.6. Erkende deskundigen

art. 6.5.6.1.

Onder gecertificeerde onderdelen van een installatie wordt verstaan de onderdelen waarvoor in uitvoering van ofwel de wet van 20 juli 1990 ofwel een andere door de Vlaamse regering goedgekeurde certificeringsprocedure een certificaat van overeenkomst met de code van goede praktijk of technische specificatie werd afgeleverd.

art. 6.5.6.2.

De gemachtigde installateur is een natuurlijke persoon die een kaderfunctie bekleedt binnen een eenmanszaak of een vennootschap die opslaginstallaties voor brandstof installeert en met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof:

- kenmerken van brandstoffen;
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
- begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
- de methodes en systemen voor lekdetectie;

Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs

Als kaderpersoneel wordt beschouwd het personeel bedoeld in art. 11 §3 van het koninklijk besluit van 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken.

art. 6.5.6.3.

De erkende technicus is een natuurlijke persoon die erkend is voor de controle van verwarmingsinstallaties in uitvoering van het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstoffen en met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof:

- kenmerken van brandstoffen;

- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
- de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
- begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
- de methodes en systemen voor lekdetectie;

Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs.

art. 6.5.6.4.

De inrichtingen die de opleiding zoals bedoeld in art 6.5.6.2. en 6.5.6.3. verschaffen kunnen erkend worden door de minister indien zij:

- voorzien in het onderwijs van de leerstof bedoeld in art. 6.5.6.2. en 6.5.6.3.;
- beschikken over een werkplaats voor praktische oefeningen met de nodige voorzieningen zodat dichtheidsbeproevingen, lekdetecties en controles over de goede staat van onderhoud van houders op werkelijke grootte kunnen worden uitgevoerd;
- examens organiseren over de onderwezen leerstof. De examens worden gehouden onder toezicht van een commissie bestaande uit minstens drie specialisten in de onderwezen vakken onder het voorzitterschap van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau. De minister kan zich in de examencommissie laten vertegenwoordigen.
- personeel in dienst hebben met een voldoende geachte kwalificatie en onder leiding van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau.

art. 6.5.6.5.

De inrichtingen bedoeld in art. 6.5.6.4. richten hun aanvraag tot erkenning aan de minister ter attentie van de directeur generaal van de administratie milieu natuur en landinrichting. De aanvraag bevat volgende gegevens:

- de bedrijfsgegevens;
- de personalia van het leidinggevend personeel en van de lesgevers;
- het programma van de lessen;
- een beschrijving van het beschikbare materieel voor demonstratie, metingen en oefening.

Afdeling 6.5.7. Overgangsmatregelen

art. 6.5.7.1.

Behalve voor de installaties waarvan de houders vergund werden in uitvoering van het titel I van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming of die vergund of gemeld werden in uitvoering van Titel 1 van het VLAREM waarvoor de vergunningsvoorwaarden of de milieuvorwaarden onverkort van toepassing blijven tot het

verval van de vergunning en uiterlijk 20 jaar na de aflevering van de vergunning of de datum van de melding, moeten al de bestaande houders binnen een termijn van zestig maanden na het in werking treden van dit besluit uitgerust zijn met een waarschuwings- of beveiligingssysteem.

art. 6.5.7.2.

Opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houder visueel kan geïnspecteerd zijn moeten binnen een termijn van vierentachtig maanden onderworpen zijn aan een controle door een erkende technicus.

Andere dan opslaginstallaties waarvan de buitenwand van de houder visueel kan geïnspecteerd zijn moeten binnen een termijn van zestig maanden onderworpen zijn aan een controle door een erkende technicus.

Deze controle omvat:

- een visuele controle van de opslaginstallatie
- een controle van de doeltreffendheid van het waarschuwings- of overvulbeveiligingssysteem
- een controle naar de aanwezigheid van water en slib in de houder
- een controle van de doeltreffendheid van het eventuele lekdetectiesysteem
- een visuele controle van de buitenwand van de houder voor zover mogelijk en zonder dat de houder uitgegraven is of de omhulling verwijderd moet zijn.
- indien mogelijk een meting van het potentiaalverschil tussen de houder en de omhullende bodem of aanvulling (metalen houders).

Al naargelang het resultaat van de controle is de houder gemerkt met een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene of rode merkplaat

Een groene merkplaat betekent dat de installatie verder gebruikt mag zijn. Een rode merkplaat betekent dat de houder niet meer mag bijgevuld worden en dat de exploitant alle nodige maatregelen moet treffen overeenkomstig het verslag van de erkende technicus om de installatie terug in goede staat te brengen waarna de installatie terug aan een controle onderworpen wordt. Binnen de veertien dagen nadat een rode merkplaat of rood plaatje aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus hiervan melding bij de Afdeling Water van AMINAL. Deze dienst houdt een register bij van de gecontroleerde opslaginstallatie met vermelding van het resultaat (groene of rode merkplaat)

HOOFDSTUK 6.6. NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN VOOR VERWARMING VAN GEBOUWEN.

Art. 6.6.0.1.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op installaties voor de verwarming van gebouwen, andere dan deze bedoeld onder rubriek 43 van de indelingslijst, die ten minste een ketel of een blaasluchtgenerator omvatten die gevoed wordt met vaste of met vloeibare brandstof, daarin begrepen vloeibaar petroleumgas dat in vloeibare staat ingespoten wordt.

Art. 6.6.0.2.

§ 1. De in artikel 6.6.0.1. bedoelde verwarmingsinstallaties moeten ieder jaar:

- 1° een onderhoudsbeurt krijgen;
- 2° onderworpen worden aan een controleproef, uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline "verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof".

§ 2. De in § 1 bedoelde onderhoudsbeurt en controleproef dienen uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstof.

DEEL 7 WIJZIGINGS-, OPHEFFINGS- EN SLOTBEPALINGENHOOFDSTUK 7.1. WIJZIGINGSBEPALINGAfdeling 7.1.1. Titel I van het VlaremArt. 7.1.1.1.

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 27 februari 1992, 28 oktober 1992 en 27 april 1994, wordt als volgt gewijzigd:

1° in de bepalingen van punt 3° wordt het woord "alfabetische" geschrapt;

2° de bepalingen van de punten 9° tot en met 12° worden vervangen door de volgende bepalingen :

"9° "afvalwater" : verontreinigd water waarvan men zich ontdoet, zich moet ontdoen of de intentie heeft zich van te ontdoen, met uitzondering van hemelwater dat niet in aanraking is geweest met verontreinigende stoffen;

10° "huishoudelijk afvalwater" : afvalwater dat enkel bestaat uit het water afkomstig van :

- normale huishoudelijke activiteiten;
- sanitaire installaties;
- keukens;
- het reinigen van gebouwen zoals woningen, kantoren, plaatsen waar groot- of kleinhandel wordt gedreven, zalen voor vertoningen, kazernen, kampeerterreinen, gevangenis- en onderwijsinrichtingen met of zonder internaat, klinieken, hospitalen en andere inrichtingen waar niet besmettelijke zieken opgenomen en verzorgd worden, zwembaden, hotels, restaurants, drankgelegenheden, kapsalons;
- afvalwater afkomstig van wassalons, waar de toestellen uitsluitend door het cliënteel zelf worden bediend;

11° "koelwater" : het water dat in de nijverheid voor afkoeling gebruikt wordt en dat niet in aanraking is gekomen met af te koelen stoffen of met andere verontreinigende stoffen;

12° "bedrijfsafvalwater" : alle afvalwater dat niet voldoet aan de bepalingen van huishoudelijk afvalwater of koelwater;"

3° de bepalingen van de punten 13° en 14° worden opgeheven;

4° de bepalingen van punt 15° worden vervangen door de volgende bepalingen :

"15° "afvalstoffen" : afvalstoffen zoals bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten. De definities zoals bepaald in dat decreet en zijn uitvoeringsbesluiten zijn eveneens geldig voor de toepassing van dit besluit ;"

5° de bepalingen van de punten 16° tot en met 22° worden opgeheven ;

6° de hiernavolgende definities worden toegevoegd :

" 28° "Verontreinigen" : het veroorzaken van een emissie die mens of milieu op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloedt of kan beïnvloeden;

29° "beste beschikbare techniek" : (BBT, in de angelsaksische terminologie ook als BAT afgekort) ; het meest geavanceerd ontwikkelingsstadium van activiteiten, processen en daarbij toegepaste werkwijzen, waarbij met name de praktische bruikbaarheid is aangetoond van bepaalde technieken als grondslag voor emissiegrenswaarden die emissies in het milieu als gehaal moeten voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, tot een minimum beperken, zonder vooruit te lopen op de keuze van specifieke technologieën of technieken.

Worden niet beschouwd als "best beschikbare technieken", de technieken die overmatige hoge kosten met zich meebrengen. Dit wil zeggen, kosten die :

- a) onredelijk zijn in verhouding tot hun resultaat op het vlak van de bescherming van mens of milieu, of,
- b) die uit economisch standpunt overmatig zijn voor een goed beheerd bedrijf uit de bedrijfstak."

Art. 7.1.1.2.

Artikel 5, § 2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 en 27 april 1994, wordt als volgt gewijzigd :

1° de bepalingen van punt 11° worden vervangen door de volgende bepalingen :

"11° de op basis van de beste beschikbare techniek voorziene maatregelen en/of installaties om :

- het verbruik van energie, water, grondstoffen en hulpstoffen te beperken;

- de gasvormige effluenten, afvalstoffen en afvalwaters te voorkomen, te herbruiken en/of te beperken;
- de hinder door lawaai, trillingen en stralingen te voorkomen en/of te beperken;
- lucht-, bodem- en waterverontreiniging alsmede het gevaar voor de mens buiten de inrichting en het leefmilieu te voorkomen en/of te beperken;
- te voldoen aan de algemene en sectorale milieuvorwaarden die van toepassing zijn op de inrichting;"

2° het punt 20° wordt hernummerd als punt 21° en een nieuw punt 20° wordt toegevoegd met volgende bepaling :

"20° in voorkomend geval, een afschrift van de beslissingen die werden getroffen met betrekking tot een verzoek tot afwijking van de milieuvorwaarden die van toepassing zijn op de exploitatie van de inrichting;"

Art. 7.1.1.3.

In § 1 van artikel 41 van hetzelfde besluit worden de woorden "rubriek nr. 3.5." vervangen door "rubrieken nr. 3.4 of 3.6.3."

Art. 7.1.1.4.

§1. In het opschrift van bijlage I bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992, worden de woorden "Alfabetische lijst" vervangen door het woord "Lijst".

§2. In de aanhef van dezelfde bijlage wordt het tweede lid vervangen door de volgende bepaling :

"Wanneer een inrichting onder de toepassing valt van verschillende indelingsrubrieken behorend tot verschillende klasse, geldt voor deze inrichting de procedure van de hoogste klasse."

Art. 7.1.1.5.

De lijst van bijlage I bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 en 27 april 1994, wordt als volgt gewijzigd :

1° de rubrieken 2 en 3 worden integraal vervangen als volgt :

" 2. AFVALSTOFFEN : inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

Opmerking :

opslagcapaciteit : waar opslagcapaciteit wordt gebruikt, wordt de som bedoeld van alle capaciteiten voor opslag, zowel van de afvalstoffen, de gerecupereerde afvalstoffen, de secundaire grondstoffen als de restfracties.

Uitzondering :

a. de voorlopige opslag van afvalstoffen op de plaats van produktie, voorafgaand aan elke inzameling, is geen inrichting voor het verwerken van afvalstoffen indien de opslag gebeurt in functie van een georganiseerde regelmatige afvoer van de afvalstoffen, tenzij anders bepaald in deze bijlage.

b. de opslag van afvalstoffen die ontstaan uit de aanvaardingsplicht of terugnameplicht van stoffen, is geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen indien aan beide volgende voorwaarden is voldaan :

- de opslag gebeurt bij de eindverkoper, tussenhandelaar, producent of invoerder van de stoffen;
- de opslag gebeurt in functie van een georganiseerde regelmatige afvoer van de afvalstoffen, tenzij anders bepaald in deze bijlage.

Deze opslag kan wel ingedeeld zijn volgens een andere rubriek.

c. de aanwending van afvalstoffen als secundaire grondstoffen overeenkomstig de terzake geldende reglementering en voorschriften is geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen.

Deze aanwending kan wel ingedeeld zijn volgens een andere rubriek.

d. kringloopcentra, m.n. inrichtingen waar tweedehands huishoudelijke goederen die in aanmerking komen voor produkthergebruik (zoals kleding, boeken, meubelen, huisraad, speelgoed, bruingoed en witgoed) worden opgeslaan, gesorteerd, gereinigd en/of hersteld, zijn geen inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen.

2.1. Opslag en overslag van afvalstoffen

2.1.1. Opslag van afvalstoffen niet aan een verwerking van de afvalstoffen verbonden

1 T,O

Uitzondering :

De hiernavolgende opslag is geen inrichting voor het verwerken van afvalstoffen :

a) de opslag van inerte bouw- en sloopafval op de bedrijfsterreinen van aannemers van bouw- en wegenwerken voor zover deze opgeslagen afvalstoffen nuttig worden toegepast of aangewend worden als secundaire grondstoffen bij de uitoefening van de normale bedrijfsactiviteit;

- b) de opslag van inerte bouw- en sloopafval op terreinen of bij installaties waarvoor een geldige milieu- of bouwvergunning werd afgeleverd en voor zover deze opslag bij-draagt tot het realiseren van het voorwerp van de vergunning;
- c) de opslag van gerecupereerde bouwmaterialen.

Deze opslag kan wel ingedeeld zijn volgens een andere rubriek (zie o.a. rubriek 30).

2.1.2. Overslag van afvalstoffen niet aan een verwerking van de afvalstoffen verbonden.

1 T,0

2.2. Opslag en nuttige toepassing van afvalstoffen

Zie het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende nadere omschrijving van de begrippen verwijdering en nuttige toepassing van afvalstoffen, B.S. 6 mei 1994.

Alle inrichtingen onder 2.2. zijn inrichtingen waarin handelingen gebeuren waardoor nuttige toepassing van althans een gedeelte van de afvalstoffen, mogelijk wordt.

Het verbranden van afvalstoffen als brandstof, als ander middel voor energieopwekking of met terugwinning van stoffen en het reinigen van recipiënten door uitbranden, zijn ingedeeld onder 2.3.

2.2.1. Opslag en sortering van :

Sorteren is de afvalstoffen manueel of met lichte gereedschappen soort bij soort voegen.

Indien het sorteren deel is van andere ingedeelde handelingen op afvalstoffen, valt 2.2.1. weg.

- a) inerte afvalstoffen
2 T,0
- b) selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen, met inbegrip van klein gevaarlijk afval (containerpark)
2 T,0

Het is een inrichting van een exploitant die belast is met de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen.

- c) niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier & karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw- en sloopafval, met een opslagcapaciteit van :

1° maximaal 100 ton 2 T,0
2° meer dan 100 ton 1 T,0

Niet gevaarlijke afvalstoffen zijn alle afvalstoffen die niet op de lijst van de gevaarlijke afvalstoffen staan.

- d) andere niet gevaarlijke afvalstoffen, met een opslagcapaciteit van :
- 1° maximaal 100 ton 2 T,0
2° meer dan 100 ton 1 T,0

- e) gevaarlijke afvalstoffen 1 T,G,O

Zie het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende bepaling van de gevaarlijke afvalstoffen, B.S. 6 mei 1994.

2.2.2. Opslag en mechanische behandeling van :

Mechanisch behandelen is het behandelen van de afvalstoffen met werktuigen, zonder de chemische eigenschappen van de afvalstoffen te veranderen. Het is o.m. het breken, demonteren, klieven, knippen, kuisen, persen, pletten, scheiden, shredderen, snijbranden, stralen, wassen, zagen, zeven.

- a) inerte afvalstoffen, met een opslagcapaciteit van :
1° maximaal 1000 m ³	2	T,O
2° meer dan 1000 m ³	1	T,O
- b) niet gevaarlijke afvalstoffen uit 2.2.1.c, met een opslagcapaciteit van :
1° maximaal 100 ton	2	T,O
2° meer dan 100 ton	1	T,O
- c) schroot, met een opslagcapaciteit van :
1° maximaal 10 ton	3	
2° meer dan 10 ton tot en met 100 ton	2	T,O
3° meer dan 100 ton	1	T,O
- d) voertuigwrakken, met een opslagcapaciteit van :
1° meer dan 2 tot en met 10 wrakken
of 10 ton	3	
2° meer dan 10 wrakken of 10 ton
tot en met 100 wrakken of 100 ton	2	T,O
3° meer dan 100 wrakken of 100 ton	1	T,O
- e) scheepssloperijen en sloperijen andere dan bedoeld onder c) en d)
	1	T,O
- f) andere niet gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van :
1° maximaal 100 ton	2	T,O
2° meer dan 100 ton	1	T,O
- g) gevaarlijke afvalstoffen
	1	T,G,O

2.2.3. Opslag en biologische behandeling van :

- a) aërobe compostering van uitsluitend tuin- en plantsoenafval, met een opslagcapaciteit van :
1° maximaal 1 ton	3	
2° meer dan 1 ton tot en met 100 ton	2	T,O
3° meer dan 100 ton	1	T,O
- b) groente-, fruit- en tuinafval (GFT)
1° aërobe compostering	1	T,G,O
2° anaërobe compostering met of zonder methaanwinning	1	T,G,O

uitzondering : de thuiscompostering van groente-, fruit- en tuinafval door particulieren is geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen.

c) aërobe of anaërobe compostering, met of zonder methaanwinning van andere niet gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O
d) andere biologische behandeling van niet gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O
e) biologische behandeling van gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O

2.2.4. Opslag en behandeling van dierlijke afvalstoffen

De verwijdering door verbranden of begraven is in deze context geen verwerking.

a) opslag en bewerking van laag-risico materiaal, met een opslagcapaciteit van :		
1° maximaal 10 ton	2	T,G,O
2° meer dan 10 ton	1	T,G,O
b) opslag en verwerking van laag-risico materiaal	1	T,G,O
c) opslag en be- of verwerking van hoog-risico materiaal	1	T,G,O

2.2.5. Opslag en fysisch-chemische behandeling al of niet in combinatie met mechanische behandeling, van :

Fysisch-chemisch behandelen van afvalstoffen is de chemische eigenschappen, de chemische samenstelling of de aggregatie-toestand van de afvalstoffen wijzigen. Het is o.m. het decanteren, distilleren, extraheren, mengen, neerslaan, neutraliseren, ontwateren, oxyderen, raffineren, reduceren, regenereren, smelten, solidifiëren.

Er kan overlapping zijn met rubriek 2.3.2.

a. niet gevaarlijke slibs	1	T,O
b. gevaarlijke slibs	1	T,G,O
c. afgewerkte olie	1	T,G,O
d. organische oplosmiddelen	1	T,G,O
e. andere niet gevaarlijke afvalstoffen	1	T,O
f. andere gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O

2.2.6. Opslag en reiniging van recipiënten (verpakkingen en containers) door in- en/of uitwendig wassen van :

Containers zijn laadkisten voor vervoer, maar ook tankwagens, bulkwagens, spoorwegwagens, scheepsruimen.

a) recipiënten die stoffen hebben bevat die als afvalstoffen bij de inerte afvalstoffen zijn gerangschikt	2	T,O
b) recipiënten die biologische stoffen hebben bevat die als afvalstoffen bij de niet gevaarlijke biologische afvalstoffen zijn gerangschikt	2	T,O

- c) recipiënten die stoffen hebben bevat die als afvalstoffen bij de andere niet gevaarlijke afvalstoffen zijn gerangschikt 1 T,0
- d) recipiënten die stoffen hebben bevat die als afvalstoffen bij de gevaarlijke afvalstoffen zijn gerangschikt 1 T,G,0

Uitzondering : het wassen -bij de vuller of gebruiker- van verpakkingen die bestemd en ontworpen zijn om binnen hun levensduur een aantal omlopen te maken, dat wil zeggen die opnieuw gevuld of gebruikt worden voor hetzelfde doel als waarvoor zij zijn ontworpen, is geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen.

2.3. Opslag en verwijdering van afvalstoffen

Zie het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende nadere omschrijving van de begrippen verwijdering en nuttige toepassing van afvalstoffen, B.S. 6 mei 1994.

Alle inrichtingen onder 2.3. zijn inrichtingen waarin handelingen gebeuren die leiden tot de vernietiging of de definitieve opslag in of op de bodem van afvalstoffen.

Het verbranden van afvalstoffen als brandstof, als ander middel voor energieopwekking of met terugwinning van stoffen en het reinigen van recipiënten door uitbranden, zijn gerangschikt onder 2.3. omdat dezelfde milieuvorwaarden gelden voor het nuttig toepassen als voor het verwijderen.

2.3.1. Opslag en mechanische behandeling van :

Mechanisch behandelen is het behandelen van de afvalstoffen met werktuigen, zonder de chemische eigenschappen van de afvalstoffen te veranderen. Het is o.m. het breken, demonteren, klieven, knippen, kuisen, persen, pletten, scheiden, shredderen, snijbranden, stralen, wassen, zagen, zeven.

Louter mechanische behandeling van afvalstoffen die leidt tot de vernietiging of definitieve opslag in of op de bodem van afvalstoffen, is een te ontmoedigen werkwijze. Het verhindert de nuttige toepassing van afvalstoffen.

- a) niet gevaarlijke afvalstoffen 1 T,0
- b) gevaarlijke afvalstoffen 1 T,G,0

2.3.2. Opslag en fysisch-chemische behandeling, al of niet in combinatie met mechanische behandeling, van :

Fysisch-chemisch behandelen van afvalstoffen is de chemische eigenschappen, de chemische samenstelling of de aggregatietoestand van de afvalstoffen wijzigen. Het is o.m. het decanteren, distilleren, extraheren, mengen, neerslaan, neutraliseren, ontwateren, oxyderen, raffineren, regenereren, reduceren, smelten, solidifiëren.

Er kan overlapping zijn met rubriek 2.2.5.

- a) niet gevaarlijke slibs 1 T,0

b) gevaarlijke slibs	1	T,G,O
c) afgewerkte olie	1	T,G,O
d) organische oplosmiddelen	1	T,G,O
e) andere niet gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O
f) andere gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O

2.3.3. Opslag en biologische behandeling van :

a) niet gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O
b) gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O

2.3.4. Opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen van :

- a) onbehandeld houtafval en houtafval ermee vergelijkbaar, in een inrichting met een nominale verbrandingscapaciteit van :

zie Vlarem II voor de definitie.

1° minder dan 1 ton/u	2	T,O
2° 1 ton/u of meer	1	T,O

uitzondering : het verbranden van onbehandeld stukhout in houtkachels met een nominale verbrandingscapaciteit van maximum 50 kg/u voor de verwarming van woonverblijven en werkplaatsen, is geen inrichting voor de verwerking van afvalstoffen.

b) niet gevaarlijk behandeld houtafval	1	T,G,O
--	---	-------

- c) afgewerkte olie die beantwoordt aan de criteria qua samenstelling, bepaald in de voorwaarden voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie, in een inrichting met een nominaal thermisch vermogen van:

zie Vlarem II voor de criteria.

1° minder dan 500 KW	2	T,O
2° 500 KW tot en met 10 MW	1	T,O
3° meer dan 10 MW	1	T,G,O
d) andere afgewerkte olie	1	T,G,O
e) niet gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen	1	T,G,O

f) niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen	1	T,G,O
g) vast niet-risicohoudend medisch afval	1	T,G,O
h) risicohoudend medisch afval en vloeibaar en pasteus niet- risicohoudend medisch afval	1	T,G,O
i) krenge in dierencrematoria	1	T,G,O
j) andere niet-gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O
k) andere gevaarlijke afvalstoffen	1	T,G,O

2.3.5. Opslag en reiniging van metalen recipiënten door uitbranden

1 T,G,O

2.3.6. Stortplaatsen van :

zie Vlarem II voor de categorieën van stortplaatsen.

a) categorie 3 :

1° inerte afvalstoffen	1	O,E
2° monostortplaats voor inerte afvalstoffen	1	O,E

b) categorie 2 :

1° niet-gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen	1	G,O,E
2° niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen	1	G,O,E
3° niet-gevaarlijke bijzondere afvalstoffen	1	G,O,E
4° monostortplaats voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, andere dan inerte	1	G,O,E

c) categorie 1 :

1° gevaarlijke afvalstoffen die, na de eventuele nodige voorbehandeling, aan de aanvaardingscriteria voldoen	1	G,O,E
2° niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen van anorganische aard of van organisch chemische aard en afvalstoffen ermee vergelijkbaar	1	G,O,E

- 3° monostortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen die, na de eventueel nodige voorbehandeling, aan de aanvaardingscriteria voldoen 1 G, O, E

3. AFVALWATER EN KOELWATER

Opmerkingen : 1. *In geval de lozing niet continu of uitzonderlijk gebeurt en bijgevolg niet kan ingedeeld worden volgens de hieronder vermelde debietsafrankelijke criteria, worden de volgende omrekeningseenheden toegepast om de klasse te bepalen :*

- indelingscriterium x 10 = m³/dag
- indelingscriterium x 200 = m³/maand
- indelingscriterium x 2000 = m³/jaar

2. *De hiernavermelde inrichtingen zijn niet ingedeeld :*

- a) *het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, voor zover dit afvalwater afkomstig is van woongelegenheden;*
- b) *afvalwaterzuiveringsinstallaties voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater die horen bij individuele woongelegenheden.*

3.1. Het lozen van niet in rubrieken 3.4 of 3.6 begrepen bedrijfsafvalwater, met een debiet :

1° tot en met 2 m ³ /u	3	
2° van meer dan 2 m ³ /u tot en met 100 m ³ /u	2	T, A, M
3° van meer dan 100 m ³ /u	1	T, M

3.2. Het lozen van niet in de rubrieken 3.3 en 3.6 begrepen huishoudelijk afvalwater. 3

3.3. Het lozen van niet in rubriek 3.6 begrepen huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen. 3

3.4. Het lozen van niet in rubriek 3.6 begrepen bedrijfsafvalwater dat één of meer van de in bijlage 2C bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen bevat in concentraties hoger dan de geldende milieukwaliteitsnormen voor het uiteindelijk ontvangende oppervlaktewater, met een debiet van :

1° tot en met 20 m ³ /u	2	T, A, M
2° meer dan 20 m ³	1	M

3.5. Het lozen van koelwater, met een debiet :

1° tot en met 2 m ³ /u	3	
2° van meer dan 2 m ³ /u tot en met 100 m ³ /u	2	T, A, M
3° van meer dan 100 m ³ /u	1	M

3.6. Afvalwaterzuiveringsinstallaties, met inbegrip van het lozen van het effluentwater

1. voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater. 3
2. voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat geen van de in bijlage 2C bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen bevat, met een effluent
 - 1° tot en met 5 m³/u 3
 - 2° van meer dan 5 m³/u tot en met 200 m³/u 2 T, A, O, M
 - 3° van meer dan 200 m³/u 1 T, O, M

3. voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat één of meer van de in bijlage 2C bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen bevat in concentraties hoger dan de geldende milieukwaliteitsnormen voor het uiteindelijk ontvangende oppervlaktewater, met een effluent van

- 1° tot en met 50 m³/u 2 T, A, O, M
- 2° meer dan 50 m³/u 1 O, M

4. voor de behandeling van afvalwater aangevoerd via open-bare riolen en/of collectoren

1 M";

2° de rubriek 4.3 wordt vervangen als volgt :

"4.3. Inrichtingen voor het mechanisch, pneumatisch of electrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen (uitgezonderd het aanbrengen van bedekkingsmiddelen met behulp van een kwast of borstel, het aanbrengen van bedekkingsmiddelen aan een gebouw of enige andere vaste constructie en het aanbrengen van wegmarkeringen) :

- a) inrichtingen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de adsorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, als-mede inrichtingen waar uitsluitend wateroplosbare verven worden aangebracht, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van

- 1° 5 kW tot en met 25 kW 3
- 2° meer dan 25 kW tot en met 200 kW 2 T
- 3° meer dan 200 kW 1 T

- b) andere dan sub a) bedoelde inrichtingen met een geïnstalleerde totale drijfkracht van

- 1° 5 kW tot en met 10 kW 3
- 2° meer dan 10 kW tot en met 200 k 2 T
- 3° meer dan 200 kW 1 T";

3° na rubriek 5 wordt de volgende tekst ingelast :

"BIOTECHNOLOGIE : zie rubriek 51";

4° de rubriek 6.2, inclusief de voetnoot, wordt vervangen als volgt :

"6.2. Opslagplaatsen voor vast brandstoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen) ;

1° in woon- en woonuitbreidingsgebieden, opslagplaatsen met een capaciteit van meer dan 5 ton en :

a) met een oppervlakte van maximaal 2,5 ha	2
b) met een oppervlakte van meer dan 2,5 ha	1

2° in andere gebieden, opslagplaatsen met een capaciteit van meer dan 20 ton en :

a) met een oppervlakte van maximaal 10 ha	2
b) met een oppervlakte van meer dan 10 ha	1";

5° aan de rubriek 9.2.2. worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a. rubriek 9.2.2. a) wordt vervangen als volgt :

"9.2.2. a) alle uitheemse zoogdieren, met uitzondering van deze bedoeld in rubriek 9.2.2.e, vanaf 1 dier 2 G";

b. rubriek 9.2.2. e) wordt vervangen als volgt :

"9.2.2. e) alle hierna(*) genoemde uitheemse zoogdieren :

1. vanaf 20 tot en met 100 dieren	2	G
2. van meer dan 100 dieren	1	G

(*) *Stekelmuis, Cavia, Chinese dwerghamster, Palmeekhoorn, Echte renmuizen, Perzische springmuis, Woestijnmuizen, Goudhamster, Afrikaanse dwergmuis, Degoe, Campbells dwerghamster, Roborovski dwerghamster, Dzoengarse dwerghamster, Aziat. gestreepte grondeekhoorn, Oostelijke wangzakeekhoorn*

c. de omschrijving van rubriek 9.2.2. f wordt gewijzigd als volgt :

"meer dan 20 papegaaiachtigen (Psittaciformes), met uitzondering van de grasparkiet (Melopsittacus undulatus).";

6° de rubrieken 9.3 tot en met 9.5 worden vervangen door de volgende rubrieken :

"9.3. Gevogelte :

9.3.1. Kippenstal, stal voor pluimvee en/of niet onder rubriek 9.2.2. f) begrepen gevogelte, waaronder verstaan wordt, één of meer gebouwen en/of installaties waarin leghennen en mestkippen respectievelijk pluimvee en/of gevogelte gefokt of gehouden.

worden, duiventillen met geringde duiven voor wedstrijddoeleinden uitgezonderd (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen)

- a) in een ander gebied dan deze vermeld onder b) of c) :
1° van 50 tot en met 20.000 kippen, stuks pluimvee of gevogelte ouder dan 3 weken	2	L
2° met meer dan 20.000 kippen, stuks pluimvee of gevogelte ouder dan 3 weken	1	G,L
- b) in een woongebied met landelijk karakter :
1° van 500 tot en met 20.000 kippen, stuks pluimvee of gevogelte ouder dan 3 weken	2	L
2° met meer dan 20.000 kippen, stuks pluimvee of gevogelte ouder dan 3 weken	1	G,L
- c) in een agrarisch gebied :
1° van 1.000 tot en met 20.000 kippen, stuks pluimvee of gevogelte ouder dan 3 weken	2	L
2° met meer dan 20.000 kippen, stuks pluimvee of gevogelte ouder dan 3 weken	1	G,L

9.3.2. Struisvogels en emoe's

Inrichtingen waarin struisvogels en/of emoe's worden gefokt of gehouden (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen)

- a) in een ander gebied dan deze vermeld onder b) en c)
	1	G,L
- b) in een woongebied met landelijk karakter
1° tot en met 10 dieren	2	G,L
2° meer dan 10 dieren	1	G,L
- c) in een agrarisch gebied
1° tot en met 25 dieren	2	G,L
2° meer dan 25 dieren	1	G,L

9.4. Inheemse zoogdieren, andere dan bedoeld onder de rubrieken 9.6., 9.7., 9.8. en 9.9.

9.4.1. Varkens

Varkensstal, waaronder verstaan één of meer gebouwen en/of installaties waarin varkens gefokt of gehouden worden (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen).

- a) in een ander gebied dan deze vermeld onder b) en c) :
1° van meer dan 5 tot en met 1000 zeugen, beren en/of gebruiksvarkens ouder dan 10 weken	2	L
2° van meer dan 1000 zeugen, beren en/of gebruiksvarkens ouder dan 10 weken	1	G,L

- b) in een woongebied met landelijke karakter :
1° van meer dan 10 tot en met 1000
zeugen, beren en/of gebruiksvarkens
ouder dan 10 weken	2	L
2° van meer dan 1000 zeugen, beren en/of
gebruiksvarkens ouder dan 10 weken	1	G,L
- c) in een agrarisch gebied :
1° van meer dan 20 tot en met 1000
zeugen, beren en/of gebruiksvarkens
ouder dan 10 weken	2	L
2° van meer dan 1000 zeugen, beren en/of
gebruiksvarkens ouder dan 10 weken	1	G,L

9.4.2. Mestkalveren

Stallen voor mestkalveren, waaronder verstaan één of meer gebouwen en/of installaties waarin mestkalveren gefokt of gehouden worden (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen) :

- a) in een ander gebied dan deze vermeld onder b) en c) :
1° van 5 tot en met 500 dieren	2	L
2° van meer dan 500 dieren	1	G,L
- b) in een woongebied met landelijk karakter :
1° van 10 tot en met 500 dieren	2	L
2° van meer dan 500 dieren	1	G,L
- c) in een agrarisch gebied :
1° van 20 tot en met 500 dieren	2	L
2° van meer dan 500 dieren	1	G,L

9.4.3. Inheemse grote zoogdieren :

Stallen voor inheemse grote zoogdieren, inzonderheid paarden, koeien, runderen, waaronder verstaan één of meer gebouwen en/of installaties waarin grote zoogdieren andere dan varkens of mestkalveren gefokt of gehouden worden (gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen) :

- a) in een ander gebied dan deze vermeld onder b) en c) :
1° van 5 tot en met 200 gespeende dieren	2	L
2° van meer dan 200 gespeende dieren	1	G,L
- b) in een woongebied met landelijk karakter :
1° van 10 tot en met 200 gespeende dieren	2	L
2° van meer dan 200 gespeende dieren	1	G,L
- c) in een agrarisch gebied :
1° van 20 tot en met 200 gespeende dieren	2	L
2° van meer dan 200 gespeende dieren	1	G,L

9.5. Gemengd bedrijf

Stallen voor dieren, waaronder verstaan één of meer gebouwen en/of installaties waarin dieren zoals bedoeld in rubrieken 9.3.1 en 9.4 gezamenlijk gefokt of gehouden worden.

Voor de toepassing van deze rubriek wordt verstaan onder:

A. het aantal stuks gevogelte (cfr. 9.3.1)

B. het aantal zeugen, beren en/of gebruiksvarkens ouder dan 10 weken (cfr. 9.4.1)

C. het aantal mestkalveren (cfr. 9.4.2)

D. het aantal inheemse grote zoogdieren (cfr. 9.4.3)

(gebieden bepaald volgens de begrippen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.)

a) in een gebied ander dan woongebieden met landelijk karakter en agrarische gebieden :

1° inrichtingen waarbij de som

$$((A/50) + (B/5) + (C/5) + (D/5)) > 1$$

$$\text{en de som } ((A/20.000) + (B/1000) + (C/500) + (D/200)) \leq 1$$

2 L

2° inrichtingen waarbij de som

$$((A/20.000) + (B/1000) + (C/500) + (D/200)) > 1$$

1 G, L

b) in een woongebied met landelijk karakter

1° inrichtingen waarbij de som

$$((A/500) + (B/10) + (C/10) + (D/10)) > 1$$

$$\text{en de som } ((A/20.000) + (B/1000) + (C/500) + (D/200)) \leq 1$$

2 L

2° inrichtingen waarbij de som

$$((A/20.000) + (B/1000) + (C/500) + (D/200)) > 1$$

1 G, L

c) in een agrarisch gebied :

1° inrichtingen waarbij de som

$$((A/1.000) + (B/20) + (C/20) + (D/20)) > 1$$

$$\text{en de som } ((A/20.000) + (B/1000) + (C/500) + (D/200)) \leq 1$$

2 L

2° inrichtingen waarbij de som

$$((A/20.000) + (B/1000) + (C/500) + (D/200)) > 1$$

1 G, L";

7° bij de rubrieken 9.8 b) en c) wordt in de kolom "bemerkingen" de letter "L" toegevoegd;

8° de rubrieken 11.1 en 11.2 worden vervangen als volgt :

"11.1. : Inrichtingen voor het drukken in de ruimste zin, inzonderheid hoogdruk, vlakdruk, diepdruk, flexodruk, zeefdruk, uitvlokken, fotocopie, microfilm, planafdruk, aanmaken van gedrukte schakelingen, elektronische druk, dit op papier, metaal, glas (behalve de versiering van hol glas), plastic, weefsel en alle andere metalen.

Met een geïnstalleerde totale drijfkracht van :

1° 5 kW tot en met 10 kW

3

2° meer dan 10 kW tot en met 200 kW

2

T

3° meer dan 200 kW

1

Een individueel in een lokaal opgesteld toestel voor fotocopie, planafdruk of elektronische druk is niet ingedeeld, ook niet wanneer de totale drijfkracht van alle dergelijk individueel opgestelde toestellen binnen een inrichting of een milieu-technische eenheid 5 kW of meer bedraagt.

11.2. : Zetten, voorbereidingen en afwerkingen van de grafische industrie zoals het grafisch ontwerpen, het zetten en opmaken, de fotoreprografie, de clicherie, het graveren van platen en stempels, het binden, het afwerken en de verdeling.

Met een geïnstalleerde totale drijfkracht van :

1° 5 kW tot en met 10 kW	3	
2° meer dan 10 kW tot en met 200 kW	2	T
3° meer dan 200 kW	1"	

9° De omschrijving van de rubriek 12.1 wordt vervangen als volgt :

"12.1 Electriciteitsproductie niet in rubriek 43.2 bedoelde inrichtingen voor elektriciteitsproductie, uitgezonderd de aspecten die betrekking hebben op de kernbrandstofcyclus, met een geïnstalleerd totaal elektrisch vermogen van :";

10° de rubrieken 15.2 en 15.3 worden vervangen als volgt :

"15.2. Werkplaatsen voor het herstellen van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden) andere dan bedoeld in rubriek 15.3.

15.3. Werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen met gebruik van meer dan één schouwput of brug (met inbegrip van carrosseriewerkzaamheden).

2":

11° de omschrijving van rubriek 16.3.1 wordt vervangen als volgt :

"16.3.1 Koelinstallaties voor het bewaren van voedingsmiddelen alsmede compressoren tijdelijk ingezet bij bouw- en sloopactiviteiten, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van :";

12° de omschrijving van rubriek 16.8 wordt vervangen als volgt :

"16.8 Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs, uitgezonderd deze van drukvaten deeluitmakend van compressoren, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen :";

13° aan rubriek 16.9.b) wordt in de kolom bemerkingsde letter "E" toegevoegd;

14° de rubriek 17.1 wordt opgeheven.

15° de rubrieken 17.2 en 17.3 worden vervangen als volgt :

"17.2. Industriële activiteiten en opslagplaatsen met risico's van zware ongevallen (EG-richtlijn 82/501/EEG van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten) :

17.2.1. Inrichtingen bedoeld in bijlage 5 bij titel I van het Vlarem die

1° onder de toepassing vallen van artikel 7 van titel I van het Vlarem	1	G
2° VR-plichtig zijn overeenkomstig artikel 7 §3 van titel I van het Vlarem	1	G

17.2.2. Opslagplaatsen van stoffen vermeld in bijlage 6, deel I en II van titel I van het Vlarem, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48 :

1° met minimaal aanwezige hoeveelheden vanaf deze vermeld in de eerste kolom van bijlage 6 (inrichtingen waarop artikel 7 van titel I van het Vlarem van toepassing is)	1	G
2° met minimaal aanwezige hoeveelheden vanaf deze vermeld in de tweede kolom van bijlage 6 (VR-plichtige inrichting overeenkomstig artikel 7 §3 van titel I van het Vlarem)	1	G

17.3. Niet onder 17.2 en 17.4 vallende inrichtingen of opslagplaatsen voor gevaarlijke stoffen. Voor de toepassing van deze rubriek worden als "gevaarlijke stoffen" beschouwd, de stoffen bedoeld in bijlage 7 bij Titel I van het Vlarem:

17.3.1. Inrichting voor de industriële produktie van zeer giftige, giftige, zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare, ontplofbare of milieugevaarlijke stoffen met een jaarcapaciteit van :

1° tot en met 10 ton	2	
2° meer dan 10 ton	1	G

17.3.2. Inrichtingen voor de opslag voor zeer giftige, giftige en ontplofbare stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48; met een opslagcapaciteit van :

1° meer dan 10 kg tot en met 100 kg	3	
2° meer dan 100 kg tot en met 1 ton	2	
3° meer dan 1 ton	1	G

17.3.3. Opslagplaatsen voor oxyderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van :

1° 200 kg tot en met 1.000 kg	3	
2° meer dan 1.000 kg tot en met 50.000 kg	2	
3° meer dan 50.000 kg	1	G

17.3.4. Opslagplaatsen voor zeer licht ontvlambare en licht ontvlambare vloeistoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van :

1° 50 l tot en met 500 l	3
2° meer dan 500 l tot en met 30.000 l	2
3° meer dan 30.000 l	1

17.3.5. Opslagplaatsen voor ontvlambare vloeistoffen, met uitzondering van deze bedoeld in rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van :

1° 100 l tot en met 5.000 l	3
2° meer dan 5.000 l tot en met 100.000 l	2
3° meer dan 100.000 l	1

17.3.6. Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van :

1° a) 5.000 l tot en met 20.000 l indien de inrichting behoort bij de woonfunctie van een onroerend goed dat hoofdzakelijk als woonegelegenheid wordt gebruikt	3
b) 100 l tot en met 20.000 l voor andere dan sub a) bedoelde inrichtingen	3
2° meer dan 20.000 l tot en met 500.000 l	2
3° meer dan 500.000 l	1

17.3.7. Opslagplaatsen voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100 °C, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een totaal inhoudsvermogen van :

1° 200 l tot en met 50.000 l	3
2° 50.000 l tot en met 5.000.000 l	2
3° meer dan 5.000.000 l	1

17.3.8. Opslagplaatsen voor milieugevaarlijke stoffen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, met een opslagcapaciteit van :

1° meer dan 100 kg tot en met 1 ton	3	
2° meer dan 1 ton tot en met 100 ton	2	G
3° meer dan 100 ton	1	G

17.3.9. Installaties voor het ontvangen, opslaan en laden van vloeibare koolwaterstoffen die als tussen- of eind-produkt zijn bestemd voor een verdeler of gebruiker (o.a. brandstofverdeelinstallaties)

1° inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 17.3.6 bedoelde vloeistoffen met maximaal 1 verdeelpomp	3
2° overige inrichtingen	2"

16° er wordt een rubriek 17.4 ingevoegd met volgende bepalingen:

"17.4. Opslagplaatsen, met uitzondering van deze bedoeld onder rubriek 48, en/of verkooppunten van in bijlage 7 bij titel I van het Vlarem bedoelde gevaarlijke stoffen, in verpakkingen met een inhoudsvermogen van maximaal 5 liter of 5 kilogram, voor zover de maximale opslag beperkt is tot 5.000 kg of 5.000 l (EG-richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen)

3";

17° In rubriek 18 wordt het woord "groeven" telkens vervangen door de woorden "groeven en graverijen" en wordt in de kolom "bemerkingen" telkens de letter O toegevoegd;

18° na rubriek 18 wordt de volgende tekst ingelast :

"GRONDWATER : zie rubriek 52";

19° in de rubriek 19.6 wordt na de woorden "20 ton" en "100 ton" resp. de volgende bepalingen ingelast :

"of 40 m³" en "of 200 m³"

20° de rubriek 20.1.4 wordt opgeheven.

21° de rubriek 20.3.2 a) wordt vervangen als volgt :

"a) Industriële activiteiten waarbij asbest wordt gebruikt, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van :

1° tot en met 200 kW	2	
2° meer dan 200 kW	1	G";

22° na de rubriek 21 wordt de volgende tekst ingelast :

"KOELINSTALLATIES : zie rubriek 16.3";

23° de rubrieken 24.2 en 24.3 worden opgeheven;

24° in de omschrijving van rubriek 28.1 wordt het woord "materialen" vervangen door "mineralen";

25° de rubriek 28.1 f) wordt vervangen als volgt :

"f) Opslagplaatsen van kunstmest, andere dan deze bedoeld in rubriek 48, met een opslagcapaciteit van :

1° meer dan 20 ton tot en met 100 ton	3
2° meer dan 100 ton	2";

26° de rubriek 28.3 wordt vervangen als volgt :

"28.3 Inrichtingen waar dierlijke mest bewerkt of verwerkt wordt

- a) Met een bewerkings- of verwerkingscapaciteit kleiner dan of gelijk aan 1.000 ton mest op jaarbasis
2 L
- b) Met een bewerkings- of verwerkingscapaciteit groter dan 1.000 ton dierlijke mest op jaarbasis
1 L";

27° de rubriek 29.5.1 wordt opgeheven;

28° de omschrijving van de rubriek 29.5.2 wordt vervangen als volgt :

"29.5.2 Smederijen en inrichtingen voor het mechanisch behandelen van metalen en het vervaardigen van voorwerpen uit metaal met een geïnstalleerde totale drijfkracht van:";

29° de rubrieken 29.5.3 en 29.5.4 worden vervangen als volgt:

"29.5.3 Inrichtingen voor het thermisch behandelen van metalen of voorwerpen uit metaal met een thermisch vermogen van :

- 1° 5 kW tot en met 10 kW 3
- 2° meer dan 10 kW tot en met 200 kW 2 T
- 3° meer dan 200 kW 1 T

29.5.4 Inrichtingen voor het fysisch behandelen van metalen of voorwerpen uit metaal of stralen met zand of andere produkten (uitgezonderd het stralen van een gebouw of enige andere vaste constructie) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van :

- 1° 5 kW tot en met 10 kW 3
- 2° meer dan 10 kW tot en met 200 kW 2 T
- 3° meer dan 200 kW 1 T";

30° in de omschrijving van de rubriek 30.10 wordt het woord "steenkolen," geschrapt;

31° de rubriek 32.1 wordt vervangen als volgt:

"32.1 Feestzalen en lokalen met een dansgelegenheid, met uitzondering van éénmalig georganiseerde dansactiviteiten in tenten of bij gelegenheden van kermissen, carnavals e.d., met een totale oppervlakte van de lokalen :

van 100 m² of meer 2 T";

32° in de rubriek 32.2 wordt de omschrijving sub 3° vervangen en wordt een sub 4° toegevoegd :

"3° Zalen voor niet-gemotoriseerde sportmanifestaties 3

4° Zalen voor gemotoriseerde sportmanifestaties (indoor-carting e.d.) 2 A,G,T";

33° bij de rubriek 32.4 wordt in de kolom "bemerkingen" de letter "T" toegevoegd;

34° de rubriek 32.8 wordt vervangen als volgt :

"32.8 Baden en waterrecreatie :

1° Baden : alle hierna vermelde inrichtingen, met uitzondering van inrichtingen verbonden aan privé-woningen die niet worden opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding, maar met inbegrip van baden verbonden aan of behorende tot privé-clubs, campings, hotels, appartementsgebouwen, scholen en dergelijke

1.1. Zwembaden, al dan niet overdekt :

a) met een oppervlakte van minder dan 200 m ²	2	G
b) met een oppervlakte van ten minste 200 m ²	1	G

1.2. Hot Whirlpools, zijnde circulatiebaden voorzien van zitbanken met maximale diepte van 1 meter, waarin er vanuit de bodem of wand lucht geïnjecteerd wordt en die gevuld wordt met water van meer dan 32° C

2 G

1.3. Dompelbaden, zijnde baden, continu doorstroomd met vers suppletiewater, met een maximale diameter met 2,5 m, met temperaturen beneden de 20° C met als doel een kortstondige, plotse afkoeling van de gebruiker door middel van onderdompeling

2 G

1.4. Plonsbaden, zijnde onverwarmde openluchtbaden zonder filtratiesysteem met een diepte van maximum 35 cm

3

1.5. Therapiebaden, zijnde baden welke uitsluitend aangewend worden voor medische behandelingsdoeleinden

2 G

2° Zwemgelegenheden en watersportzones in vijvers, meren en waterlopen evenals inrichtingen voor watersport waar één of meerdere van volgende activiteiten op regelmatige wijze worden beoefend :

- a) zwemmen;
- b) duiken;
- c) windsurfen;
- d) waterskieën (zie ook rubriek 32.9);

met uitzondering van zeebadzones 1 G";

35° de rubriek 32.9 wordt vervangen als volgt :

"32.9 Omloop voor wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen, met inbegrip van recreatief gebruikt, niet volledig gelegen op de openbare weg of op de openbare waterwegen :

- 1° omlopen waarop per jaar hoogstens één wedstrijd met bijhorende oefenritten op de dag zelf of de dag ervoor plaatsvinden of waarop met maximum één boot gelijktijdig wordt gevaren 3

2° omlopen waarop per jaar hoogstens drie wedstrijden met bijhorende oefenritten op de dag zelf of op de dag ervoor plaatsvinden

2 T

3° overige omlopen die :

- ofwel gebruikt worden voor recreatie;
- ofwel waarop test- en oefenritten worden georganiseerd;
- ofwel waarop meer dan drie wedstrijden per jaar en de erbijhorende oefenritten plaatsvinden;
- ofwel waarop één of meer van voormelde activiteiten plaatsvindt

1 ";

36° Na rubriek 36 wordt de volgende tekst ingelast :

"SLOPERIJEN : zie rubriek 2.2.2";

37° De rubriek 37 wordt opgeheven;

38° Na rubriek 38 wordt de volgende tekst ingelast :

"STOOKINSTALLATIES : zie rubriek 43";

39° de rubriek 39 wordt vervangen als volgt :

"39. Stoomtoestellen (vastgeplaatste)

(Begrippen overeenkomstig het KB van 18.10.1991 betreffende de stoomtoestellen) .

39.1 Stoomgeneratoren, andere dan lagedruk stoomgeneratoren, met een waterinhoud van

1° 25 l tot en met 500 l	3	
2° meer dan 500 l tot en met 5.000 l	2	T
3° meer dan 5.000 l	1	

39.2 Stoomvaten, met inbegrip van warmtewisselaars waarvan de primaire ruimte als stoomvat wordt beschouwd, met een waterinhoud van

1° 300 l tot en met 5.000 l	3	
2° meer dan 5.000 l	2	T

39.3 Lagedruk stoomgeneratoren, met een waterinhoud van 300 l of meer

3

39.4 Warmtewisselaars, andere dan deze vermeld onder rubriek 39.2 en deze voor op een stoomdistributienet aangesloten woningen, met een waterinhoud van de secundaire ruimte van

1° 25 l tot en met 5.000 l	3	
2° meer dan 5.000 l	2	T

39.5 Overige stoomtoestellen

stoommachines (zuigermachines, turbines) met een vermogen van

1° 1 tot en met 100 MW	2	
2° meer dan 100 MW	1	";

40° Na rubriek 41 wordt de volgende tekst ingelast :

"THERMISCHE CENTRALES : zie rubriek 43";

41° De rubriek 43 wordt vervangen als volgt :

"43. Verbrandingsinrichtingen

Verbrandingsinrichtingen waarin afvalstoffen worden verwerkt of worden gebruikt als brandstof zijn uitsluitend ingedeeld in rubriek 2.3.4.

Indien afvalstoffen worden gebruikt als hulp- of toevoegbrandstof zijn zowel de rubrieken 2.3.4 als 43 van toepassing.

43.1 Verbrandingsinrichtingen zonder elektriciteitsproductie (stookinstallaties e.d.), met een warmtevermogen van :

1°	300 kW tot en met 500 kW	3
2°	meer dan 500 kW tot en met 5.000 kW	2
3°	meer dan 5.000 kW	1

43.2 Verbrandingsinrichtingen met elektriciteitsproductie (thermische centrales), met inbegrip van het ombouwen ervan op een andere brandstof, met een warmtevermogen van:

1°	300 kW tot en met 5.000 kW	2
2°	meer dan 5.000 kW	1";

42° de rubriek 48 wordt vervangen als volgt :

"48 Zeehavengebieden

Doorvoeropslagplaatsen gelegen in zeehavengebieden, met uitsluiting van de doorvoeropslagplaatsen op de voorkaaien die uitsluitend worden benut voor kortstondige opslag in afwachting van de verscheping of van de uiteindelijke bestemming na lossing :

48.1. IMDG-goederen

48.1.1. Opslagplaatsen voor IMDG-goederen, waaronder gevaarlijke stoffen als bedoeld in bijlage 6 (deel I of deel II) bij titel I van het Vlarem, in minimale hoeveelheden.

1° zoals vermeld in kolom 1 van deze bijlage 6 (opslagplaatsen waarop artikel 7 van titel I van het Vlarem van toepassing is)

2 A

2° zoals vermeld in kolom 2 van deze bijlage 6 (VR-plichtige opslagplaats overeenkomstig artikel 7 §3 van titel I van het Vlarem)

1

48.1.2. Overige opslagplaatsen voor IMDG-goederen

2

48.2. Opslagplaatsen voor andere dan IMDG-goederen

3";

Art. 7.1.1.6.

De lijst van bijlage I bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 en 27 april 1994, wordt aangevuld met de rubrieken 51 en 52 met volgende bepalingen :

"51. BIOTECHNOLOGIE

Inrichtingen, met uitzondering van handelingen, waar micro-organismen of organismen genetisch worden gemodificeerd (GGM's of GGO's) of waar dergelijke genetisch gemodificeerde of pathogene micro-organismen of organismen worden gekweekt, opgeslagen, gebruikt, vernietigd of verwijderd en waarbij fysische barrières of een combinatie van fysische met chemische en/of biologische barrières worden benut om het contact van die micro-organismen of organismen met de bevolking in het algemeen en het milieu te beperken of te voorkomen.

1 G;

52. GRONDWATER

(Indirecte lozing in grondwater alsmede andere niet-elders ingedeelde handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen.)

Elke directe lozing in grondwater van gevaarlijke stoffen bedoeld in de bijlage 2B bij titel I van het Vlarem, alsmede elke indirecte lozing van gevaarlijke stoffen bedoeld in lijst I van dezelfde bijlage, is verboden krachtens het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluiten. Elke directe lozing in grondwater van andere dan gevaarlijke stoffen wordt beschouwd als een kunstmatige aanvulling van het grondwater.

Voor de winning van grondwater en het kunstmatig aanvullen van het grondwater geldt het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van de waterwingebieden en beschermingszones (B.S. 20/7/1985).

52.1. Handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszone type I, II of III, voor zover ze niet verboden zijn krachtens het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluiten, met uitzondering van de uitspreiding van meststoffen mits de opgelegde normen of toegelaten hoeveelheden worden nageleefd.

52.1.1. Indirecte lozing in grondwater van de gevaarlijke stoffen bedoeld in de bijlage 2B bij titel I van het Vlarem,

1° indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater

2 A

2° indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater

1

3° niet-elders ingedeelde handeling waarbij de voormelde gevaarlijke stoffen worden gebruikt, uitgestrooid of verwijderd of met het oog op de verwijdering ervan worden gestort en die een indirecte lozing tot gevolg zou kunnen hebben

1 0

52.1.2. Binnen de beschermingszones type III : niet-elders ingedeelde handelingen die krachtens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones verboden zijn binnen de beschermingszones type II

2 A

52.2. Handelingen buiten de waterwingebieden en de beschermingszones type I, II of III :

Indirecte lozing in grondwater van de gevaarlijke stoffen bedoeld in de bijlage 2B bij titel I van het Vlaamse, met uitzondering van de uitspreiding van meststoffen en andere stoffen voor gebruik in land- en tuinbouw mits de opgelegde normen of toegelaten hoeveelheden en/of de gebruiksaanwijzingen worden nageleefd :

1° indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater

3

2° indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater

2 A

3° niet-elders ingedeelde handelingen waarbij de voormelde gevaarlijke stoffen worden gebruikt, uitgestrooid of verwijderd of met het oog op de verwijdering ervan worden gestort en die een indirecte lozing tot gevolg zou kunnen hebben

1 0"

Art. 7.1.1.7.

De bijlage 4, gevoegd bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992, wordt als volgt gewijzigd :

1° Punt E wordt vervangen door de volgende bepalingen:

"E. PREVENTIEVE VOORZIENINGEN

Welke zijn de op basis van de best beschikbare techniek voorziene maatregelen en/of installaties om :

- a) het verbruik van energie, water, grondstoffen en hulpstoffen te beperken;
Bijl....
- b) de gasvormige effluenten, afvalstoffen en afval waters te voorkomen, te herbruiken en / of te beperken;
Bijl....
- c) de hinder door lawaai, trillingen en stralingen te voorkomen en / of te beperken ; Bijl....
- d) lucht-, bodem- en waterverontreiniging alsmede het gevaar voor de mens buiten de inrichting en het leefmilieu te voorkomen en / of te beperken ;
Bijl....
- e) te voldoen aan de algemene en sectorale milieuvorwaarden die van toepassing zijn op de inrichting;
Bijl....";

2° het punt G wordt aangevuld als volgt :

"3. Afwijkingen

Werd voor de inrichting een afwijking aan de algemene en/of sectorale milieuvorwaarden aangevraagd ?

(ja of neen) :

In voorkomend geval, een afschrift van de beslissing over voormelde aanvraag bijvoegen als bijlage"

Art. 7.1.1.8.

In de lijst bij bijlage 7 deel I, gevoegd bij hetzelfde besluit, wordt bij de stoffen nr. 124, 125 en 150 de vermelding "in de zin van bijlage IV, c)" vervangen door "in de zin van bijlage 7, deel III, c)";

Art. 7.1.1.9.

Deel II van bijlage 7 gevoegd bij hetzelfde besluit wordt vervangen door de volgende bepalingen

"2) DEEL II : GEVAARLIJKE STOFFEN EN PREPARATEN BEDOELD IN DE EG-RICHTLIJN 67/548/EEG VAN 27 JUNI 1967 BETREFFENDE DE AANPASSING VAN DE WETTELIJKE EN BESTUURS-RECHTELIJKE BEPALINGEN INZAKE DE INDELING, DE VERPAKKING EN HET KENMERKEN VAN GEVAARLIJKE STOFFEN

A. DEFINITIES

In de zin van deze bijlage wordt verstaan onder

- 1) "stoffen" : chemische elementen en hun verbindingen, zoals zij voorkomen in natuurlijke toestand of bij de produktie ontstaan, met inbegrip van alle additieven die nodig zijn voor het behoud van de stabiliteit van het produkt en alle onzuiverheden ten gevolge van het produktieprocédé, doch met uitzondering van elk oplosmiddel dat kan worden afgescheiden zonder dat de stabiliteit van de stof wordt aangetast of de samenstelling ervan wordt gewijzigd;
- 2) "preparaten" : mengsels of oplossingen die bestaan uit twee of meer stoffen;
- 3) "polymeer" : een stof die bestaat uit moleculen welke worden gekenmerkt door een opeenvolging van een of meer soorten monomeereenheden, en die een gewichtsmeerderheid van moleculen bevat die bestaan uit ten minste drie monomeereenheden die op covalente wijze aan ten minste een andere monomeereenheid of andere reactieve stof zijn gebonden en bestaat uit minder dan een gewichtsmeerderheid aan moleculen van hetzelfde molecuul-gewicht. Die moleculen moeten over een reeks molecuul-gewichten verdeeld zijn, waarbij de verschillen in molecuul-gewicht op de eerste plaats het gevolg zijn van verschillen in aantal monomeereenheden. "Monomeereenheid" in de zin van deze definitie betekent de gereageerde vorm van een monomeer in een polymeer;

- 4) "gevaarlijk" : de volgende stoffen en preparaten :
- a. ontplofbare : stoffen en preparaten in vaste, vloeibare, pasta- of gelatineachtige toestand, die ook zonder de inwerking van zuurstof in de lucht exotherm kunnen reageren, hierbij snel gassen ontwikkelen en onder bepaalde (proef)voorwaarden detoneren, snel explosief verbranden of door verhitting bij gedeeltelijke afsluiting ontploffen;
 - b. oxyderende : stoffen en preparaten die bij aanraking met andere stoffen, met name ontvlambare stoffen, sterk exotherm reageren;
 - c. zeer licht ontvlambare stoffen : stoffen en preparaten in vloeibare toestand met een uiterst laag vlampunt en een laag kookpunt, alsmede gasvormige stoffen en preparaten die bij normale temperatuur en druk aan de lucht blootgesteld kunnen ontbranden;
 - d. licht ontvlambare :
 - stoffen en preparaten die bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie, in temperatuur kunnen stijgen en tenslotte kunnen ontbranden, of
 - vaste stoffen en preparaten die na kortstondige inwerking van een ontstekingsbron gemakkelijk kunnen ontbranden en na verwijdering van de ontstekingsbron blijven branden of gloeien, of
 - vloeibare stoffen en preparaten met een zeer laag vlampunt, of
 - stoffen en preparaten die bij aanraking met water of vochtige lucht een gevaarlijke hoeveelheid van zeer licht ontvlambare gassen ontwikkelen;
 - e. ontvlambare : vloeibare stoffen en preparaten met een laag vlampunt;
 - f. zeer giftige : stoffen en preparaten waarvan reeds een zeer geringe hoeveelheid bij inademing of opneming via de mond of via de huid acute of chronische aandoeningen en zelfs de dood kan veroorzaken;
 - g. giftige : stoffen en preparaten waarvan reeds een geringe hoeveelheid bij inademing of opneming via de mond of via de huid acute of chronische aandoeningen en zelfs de dood kan veroorzaken;
 - h. schadelijke : stoffen en preparaten die bij inademing of opneming via de mond of via de huid acute of chronische gevaren en zelfs de dood kunnen veroorzaken;
 - i. bijtende : stoffen en preparaten die bij aanraking met levende weefsels daarop een vernietigende werking kunnen uitoefenen;

- j. irriterende : niet-bijtende stoffen en preparaten die bij directe, langdurige of herhaalde aanraking met de huid of de slijmvliezen een ontsteking kunnen veroorzaken;
- k. sensibiliserende : stoffen en preparaten die bij inademing of bij opneming via de huid aanleiding kunnen geven tot een zodanige reactie van hypersensibilisatie dat latere blootstelling aan de stof of het preparaat karakteristieke nadelige effecten veroorzaakt;
- l. kankerverwekkende : stoffen en preparaten die bij inademing of bij opneming via de mond of via de huid kanker kunnen veroorzaken of de frequentie daarvan doen toenemen;
- m. mutagene : stoffen en preparaten die bij inademing of bij opneming via de mond of via de huid erfelijke genetische afwijkingen kunnen veroorzaken of de frequentie daarvan doen toenemen;
- n. voor de voortplanting giftige : stoffen of preparaten die bij inademing of bij opneming via de mond of via de huid niet-erfelijke afwijkingen bij het nageslacht en/of aantasting van de mannelijke of vrouwelijke voortplantingsfuncties of -vermogens veroorzaken, dan wel de frequentie daarvan doen toenemen;
- o. milieugevaarlijke : stoffen en preparaten die, wanneer zij in het milieu terechtkomen, onmiddellijk of na verloop van tijd gevaar voor een of meer milieu-compartimenten opleveren of kunnen opleveren.

B. INDELING DER GEVAARLIJKE STOFFEN EN PREPARATEN

1. De algemene indeling gebeurt op elk moment volgens de meest recente bepalingen van de richtlijn 67/548/EEG dd. 27/6/67 zoals herhaardelijk gewijzigd en ook zoals deze in de toekomst nog verder zal worden aangepast;
2. Voor de preparaten gelden de meest recente bepalingen van de richtlijn 88/379/EEG dd. 7/6/88 zoals herhaardelijk gewijzigd en ook zoals deze in de toekomst nog verder zal worden aangepast;
3. De bepalingen van voornoemde richtlijnen en hun later nog komende aanpassingen worden tegen kostprijs ter beschikking gesteld door de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid en de Administratie, Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer. Deze administratie is ermee belast elke aanpassing bij uittreksel bekend te maken in het Belgisch Staatsblad onder de volgende vorm :

"VLAREM I, BIJLAGE 7, DEEL II, B, INDELING DER GEVAARLIJKE STOFFEN EN PREPARATEN

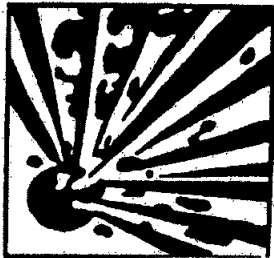
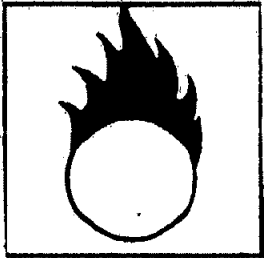

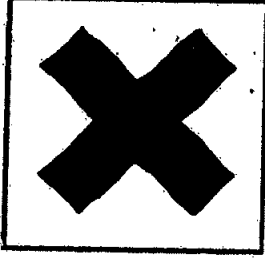
Ingevolge de wijziging van de richtlijn door richtlijn (PB), wijzigt de bijlage 7, deel II, B van titel I van het Vlarem van rechtswege vanaf de

eerste dag van de maand volgend op onderhavige publikatie. De gewijzigde tekst en/of de aanvullingen worden ter beschikking gesteld door de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de Administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer (volgt het adres en het telefoon en telefaxnummer)".

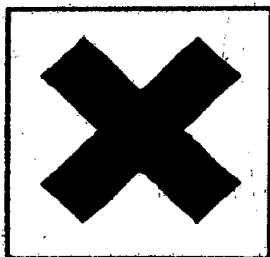
De aanpassing geldt vanaf de eerste dag van de maand volgend op deze bekendmaking.

C. GEVAARSYMBOLLEN EN -AANDUIDINGEN

Opmerking : De letters E, O, F, F+, T, T+, C, Xn, Xi en N maken geen deel uit van het gevaarssymbool.

E		ontploffbaar	O		oxiderend
F		licht ontvlambaar	F+		zeer licht ontvlambaar
T		giftig	T+		zeer giftig
C		bijtend	X		schadelijk

Xi

irriterend

N

milieugevaarlijk

D. AARD DER BIJZONDERE GEVAREN TOEGESCHREVEN AAN GEVAARLIJKE STOFFEN EN PREPARATEN

- R 1 : In droge toestand ontplofbaar
- R 2 : Ontploffingsgevaar door schok, wrijving, vuur of andere ontstekingsoorzaken
- R 3 : Ernstig ontploffingsgevaar door schok, wrijving, vuur of andere ontstekingsoorzaken
- R 4 : Vormt met metalen zeer gemakkelijk ontplofbare verbindingen
- R 5 : Ontploffingsgevaar door verwarming
- R 6 : Ontplofbaar met en zonder lucht
- R 7 : Kan brand veroorzaken
- R 8 : Bevordert de ontbranding van brandbare stoffen
- R 9 : Ontploffingsgevaar bij menging met brandbare stoffen
- R 10 : Ontvlambaar
- R 11 : Licht ontvlambaar
- R 12 : Zeer licht ontvlambaar
- R 14 : Reageert heftig met water
- R 15 : Vormt zeer licht ontvlambaar gas in contact met water
- R 16 : Ontploffingsgevaar bij menging met oxyderende stoffen
- R 17 : Spontaan ontvlambaar in lucht
- R 18 : Kan bij gebruik een ontvlambaar/ontplofbaar damp-luchtmengsel vormen
- R 19 : Kan ontplofbare peroxiden vormen
- R 20 : Schadelijk bij inademing
- R 21 : Schadelijk bij aanraking met de huid
- R 22 : Schadelijk bij opname door de mond
- R 23 : Giftig bij inademing
- R 24 : Giftig bij aanraking met de huid

- R 25 : Giftig bij opname door de mond
- R 26 : Zeer giftig bij inademing
- R 27 : Zeer giftig bij aanraking met de huid
- R 28 : Zeer giftig bij opname door de mond
- R 29 : Vormt giftig gas in contact met water
- R 30 : Kan bij gebruik licht ontvlambaar worden
- R 31 : Vormt giftige gassen in contact met zuren
- R 32 : Vormt zeer giftige gassen in contact met zuren
- R 33 : Gevaar voor cumulatieve effecten
- R 34 : Veroorzaakt brandwonden
- R 35 : Veroorzaakt ernstige brandwonden
- R 36 : Irriterend voor de ogen
- R 37 : Irriterend voor de ademhalingswegen
- R 38 : Irriterend voor de huid
- R 39 : Gevaar voor ernstige onherstelbare effecten
- R 40 : Onherstelbare effecten zijn niet uitgesloten
- R 41 : Gevaar voor ernstig oogletsel
- R 42 : Kan overgevoeligheid veroorzaken bij inademing
- R 43 : Kan overgevoeligheid veroorzaken bij contact met de huid
- R 44 : Ontploffingsgevaar bij verwarming in afgesloten toestand
- R 45 : Kan kanker veroorzaken
- R 46 : Kan erfelijke genetische schade veroorzaken
- R 48 : Gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling
- R 49 : Kan kanker veroorzaken bij inademing
- R 50 : Zeer giftig voor in het water levende organismen
- R 51 : Giftig voor in het water levende organismen
- R 52 : Schadelijk voor in het water levende organismen
- R 53 : Kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken
- R 54 : Giftig voor planten
- R 55 : Giftig voor dieren
- R 56 : Giftig voor bodemorganismen

- R 57 : Giftig voor bijen
- R 58 : Kan in het milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken
- R 59 : Gevaarlijk voor de ozonlaag
- R 60 : Kan de vruchtbaarheid schaden
- R 61 : Kan het ongeboren kind schaden
- R 62 : Mogelijk gevaar voor verminderde vruchtbaarheid
- R 63 : Mogelijk gevaar voor beschadiging van het ongeboren kind
- R 64 : Kan schadelijk zijn via de borstvoeding

Combinatie van R-zinnen

- R 14/15 : Reageert heftig met water en vormt daarbij zeer ontvlambaar gas
- R 15/29 : Vormt giftig en zeer ontvlambaar gas in contact met water
- R 20/21 : Schadelijk bij inademing en bij aanraking met de huid
- R 20/22 : Schadelijk bij inademing en opname door de mond
- R 20/21/22 : Schadelijk bij inademing, opname door de mond en aanraking met de huid
- R 21/22 : Schadelijk bij aanraking met de huid en bij opname door de mond
- R 23/24 : Giftig bij inademing en bij aanraking met de huid
- R 23/25 : Giftig bij inademing en opname door de mond
- R 23/24/25 : Giftig bij inademing, opname door de mond en aanraking met de huid
- R 24/25 : Giftig bij aanraking met de huid en bij opname door de mond
- R 26/27 : Zeer giftig bij inademing en bij aanraking met de huid
- R 26/28 : Zeer giftig bij inademing en opname door de mond
- R 26/27/28 : Zeer giftig bij inademing, opname door de mond en aanraking met de huid
- R 27/28 : Zeer giftig bij aanraking met de huid en bij opname door de mond
- R 36/37 : Irriterend voor de ogen en de ademhalingswegen
- R 36/38 : Irriterend voor de ogen en de huid
- R 36/37/38 : Irriterend voor de ogen, de ademhalingswegen en de huid
- R 37/38 : Irriterend voor de ademhalingswegen en de huid
- R 39/23 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing
- R 39/24 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij aanraking met de huid
- R 39/25 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij opname door de mond
- R 39/23/24 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing en aanraking met de huid
- R 39/23/25 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing en opname door de mond

- R 39/24/25 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij aanraking met de huid en opname door de mond
- R 39/23/24/25 : Giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing, aanraking met de huid en opname door de mond
- R 39/26 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing
- R 39/27 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij aanraking met de huid
- R 39/28 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij opname door de mond
- R 39/26/27 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing en aanraking met de huid
- R 39/26/28 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing en opname door de mond
- R 39/27/28 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij aanraking met de huid en opname door de mond
- R 39/26/27/28 : Zeer giftig : gevaar voor ernstige onherstelbare effecten bij inademing, aanraking met de huid en opname door de mond
- R 40/20 : Schadelijk : bij inademing zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 40/21 : Schadelijk : bij aanraking met de huid zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 40/22 : Schadelijk : bij opname door de mond zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 40/20/21 : Schadelijk : bij inademing en aanraking met de huid zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 40/20/22 : Schadelijk : bij inademing en opname door de mond zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 40/21/22 : Schadelijk : bij aanraking met de huid en opname door de mond zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 40/20/21/22 : Schadelijk : bij inademing, aanraking met de huid en opname door de mond zijn onherstelbare effecten niet uitgesloten
- R 42/43 : Kan overgevoeligheid veroorzaken bij inademing of contact met de huid
- R 48/20 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing
- R 48/21 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij aanraking met de huid
- R 48/22 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij opname door de mond
- R 48/20/21 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing en aanraking met de huid
- R 48/20/22 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing en opname door de mond
- R 48/21/22 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij aanraking met de huid en opname door de mond
- R 48/20/21/22 : Schadelijk : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing, aanraking met de huid en opname door de mond
- R 48/23 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing

- R 48/24 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij aanraking met de huid
- R 48/25 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij opname door de mond
- R 48/23/24 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing en aanraking met de huid
- R 48/23/25 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing en opname door de mond
- R 48/24/25 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij aanraking met de huid en opname door de mond
- R 48/23/24/25 : Giftig : gevaar voor ernstige schade aan de gezondheid bij langdurige blootstelling bij inademing, aanraking met de huid en opname door de mond
- R 50/53 : Zeer giftig voor in het water levende organismen; kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken
- R 51/53 : Giftig voor in het water levende organismen; kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken
- R 52/53 : Schadelijk voor in het water levende organismen; kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken

E. LIJST VAN DE INGEDEELDE GEVAARLIJKE STOFFEN

Als lijst van de ingedeelde gevaarlijke stoffen geldt de meest recente lijst zoals bepaald door de richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 (bijlage I), zoals herhaardelijk gewijzigd en ook zoals deze in de toekomst nog verder zal worden aangepast.

Wanneer stoffen nog niet in bijlage I zijn ingedeeld volgens voormelde EG-richtlijn, gelden de algemene beginselen volgens de criteria van bijlage VI van deze richtlijn.

De overeenkomstig voornoemde richtlijn vastgestelde lijst en criteria en de later nog komende aanpassingen worden tegen kostprijs ter beschikking gesteld door de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de Administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer.

Deze administratie is ermee belast elke aanpassing bij uittreksel bekend te maken in het Belgisch Staatsblad onder de volgende vorm:

"VLAREM I, BIJLAGE 7, DEEL II, E, LIJST VAN DE INGEDEELDE GEVAARLIJKE STOFFEN

Ingevolge de wijziging van de richtlijn 67/548/EEG dd. 27 juni 1967 door richtlijn ... (Pb) , wijzigt de bijlage 7, Deel II, E van titel I van het Vlarem van rechtswege vanaf de eerste dag van de maand volgend op onderhavige publikatie. De gewijzigde lijst en/of de aanvulling worden ter beschikking gesteld door de Afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de Administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer (volgt het adres en het telefoonnummer en faxnummer)"

De aanpassing geldt vanaf de eerste dag van de maand volgend op deze bekendmaking."

Art. 7.1.1.10.

Aan bijlage 7, gevoegd bij hetzelfde besluit, wordt een deel III toegevoegd met de volgende bepalingen :

"3) Deel III : INDICATIEVE CRITERIA

a) Zeer giftige stoffen

- stoffen welke overeenkomen met de eerste regel van onderstaande tabel;
- stoffen welke overeenkomen met de tweede regel van onderstaande tabel en die op grond van hun fysische en chemische eigenschappen gevaar voor ernstige ongevallen zoals die van de stoffen van de eerste regel kunnen opleveren.

	LD 50 (oraal) (1) mg/kg lichaam- gewicht	LD 50 (percutaan) (2) mg/kg lichaam- gewicht	LC 50 (inhala- toir)(3) mg/l
1	LD 50 ≤ 5	LD 50 ≤ 10	LC 50 ≤ 0,1
2	5 < LD 50 ≤ 25	10 < LD 50 ≤ 50	0,1 < LC 50 ≤ 0,5

- (1) LD 50 oraal bij ratten
 (2) LD 50 percutaan bij ratten of konijnen
 (3) LC 50 inhalatoir (4 uur) bij ratten

b) Andere giftige stoffen :

Stoffen met de volgende waarden van acute toxiciteit en met fysische en chemische eigenschappen die gevaar voor ernstige ongevallen mogelijk kunnen maken :

LD 50 (oraal) (1) mg/kg lichaam- gewicht	LD 50 (percutaan) (2) mg/kg lichaam- gewicht	LC 50 (inhalatoir)(3) mg/l
25 < LD 50 ≤ 200	50 < LD 50 ≤ 400	0,5 < LC 50 ≤ 2

- (1) LD 50 oraal bij ratten
 (2) LD 50 percutaan bij ratten of konijnen
 (3) LC 50 inhalatoir (4 uur) bij ratten

c) Ontvlambare stoffen :

i) ontvlambare gassen :

stoffen die in gasvormige toestand bij normale druk in een gas/luchtmengsel ontvlambaar worden en waarvan het kookpunt bij normale druk bij ten hoogste 20°C ligt;

ii) licht ontvlambare vloeistoffen :

stoffen met een vlampunt onder 21°C en met een kookpunt boven 20°C bij normale druk;

iii) ontvlambare vloeistoffen :

stoffen met een vlampunt onder 55°C die onder druk vloeibaar blijven, voor zover bepaalde gebruiksomstandigheden, zoals hoge druk en hoge temperatuur, het risico van een zwaar ongeval kunnen opleveren.

d) Ontploffbare stoffen

Stoffen die bij aanraking met een vlam kunnen ontploffen of voor stoten wrijving gevoeliger zijn dan dinitrobenzeen.

e) Oxyderende stoffen

Stoffen die bij contact met andere, met name onvlambare, stoffen een sterk exotherme reactie vertonen."

Art. 7.1.1.11.

In de artikelen van en de bijlagen bij hetzelfde besluit worden de begrippen "normaal huisafvalwater" en "ander dan normaal huisafvalwater" vervangen door resp. "huishoudelijk afvalwater" en "bedrijfsafvalwater".

Afdeling 7.1.2. Overige wijzigingsbepalingenArt. 7.1.2.1.

De artikelen 3 en 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones worden vervangen door de volgende bepalingen:

"Art. 3 In de beschermingszones type II zijn de volgende handelingen verboden :

1° het direct lozen van stoffen van lijst I of II ;

2° het indirect lozen, deponeren, opslaan op of in de bodem, uitstrooien en het vervoeren van stoffen van lijst I of II, uitgezonderd indien :

- bedoelde stoffen slechts in zulk een geringe hoeveelheid en concentratie de stoffen van lijst I of II bevatten, dat elk gevaar voor een verontreiniging van het ontvangende grondwater nu of in de toekomst is uitgesloten. De Vlaamse regering kan voor elke stof van lijst I of II deze hoeveelheid en concentratie vaststellen ;

- bedoelde stoffen nodig zijn voor de produktie van drinkwater ;

- het de opslag van koolwaterstoffen betreft, voor zover de opslagtank voldoet aan de bepalingen van titel II van het Vlaem ;
 - bedoelde stoffen nodig zijn voor een normale bemesting van landbouwgronden, voor zover de bemesting gebeurt overeenstemming de bepalingen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.
- 3° het besproeien en bevloeien met afvalwaters ;
 - 4° het inrichten van stortplaatsen ;
 - 5° het oprichten van begraafplaatsen ;
 - 6° het installeren van rioolwaterzuiveringsinstallaties of installaties voor verwerking van afval ;
 - 7° boringen, ontgrondingen, graafwerken van meer dan 2,50 m onder het maaiveld, uitgezonderd peilputten ;
 - 8° de opslag van drijfmest in ondergrondse of bovengrondse opslagruimten ;
 - 9° het gebruik van sleuf- en grondsilo's ;
 - 10° het aanleggen van mestvaalten ;
 - 11° het aanleggen van leidingen met een minimumlengte van 100 m voor het transport van stoffen van de lijst I of II.

Art. 4 In de beschermingszones type III zijn de volgende handelingen verboden :

- 1° het inrichten van stortplaatsen ;
- 2° het direct lozen van stoffen van lijst I of II ;
- 3° het indirect lozen, deponeren, opslaan op of in de bodem, uitstrooien en het vervoeren van stoffen van lijst I of II, uitgezonderd indien :
 - bedoelde stoffen slechts in zulk een geringe hoeveelheid en concentratie de stoffen van lijst I of II bevatten, dat elk gevaar voor een verontreiniging van het ontvangende

grondwater nu of in de toekomst is uitgesloten. De Vlaamse regering kan voor elke stof van lijst I of II deze hoeveelheid en concentratie vaststellen :

- bedoelde stoffen nodig zijn voor de produktie van drinkwater ;
- het de opslag van koolwaterstoffen betreft, voor zover de opslagtank voldoet aan de bepalingen van titel II van het Vlarem ;
- bedoelde stoffen nodig zijn voor een normale bemesting van landbouwgronden, voor zover de bemesting gebeurt overeenstemming de bepalingen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en zijn uitvoeringsbesluiten."

Art. 7.1.2.2.

Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen worden vervangen door de volgende bepalingen :

"Art. 3. Het direct lozen van stoffen van lijst I of II alsmede het indirect lozen van stoffen van lijst I is verboden."

HOOFDSTUK 7.2. OPHEFFINGSBEPALINGEN

Art. 7.2.0.1.

De volgende bepalingen worden met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit opgeheven:

1° het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 12 juli 1985 en 4 november 1987;

2° de koninklijke besluiten houdende vaststelling van sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van welbepaalde nijverheden in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging:

- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de inrichtingen voor het reinigen van wagens en binnenschepen welke vloeibare produkten transporteren, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen

- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de zuivelindustrie in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen

- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der visverwerkende nijverheid in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de steenkoolmijnen en de hieraan verbonden nevenbedrijven voor de voortbrengst en de valorisatie van de steenkolen in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de bierbrouwerijen, mouterijen en drankconditioneringsbedrijven en bottelarijen, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de glasnijverheid in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de slachthuizen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de pluimveeslachterijen in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der zetmeelproducerende en zetmeelverwerkende bedrijven in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de vlasroterijen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van bedrijven, die voor de produktie van oppervlakte-actieve stoffen, grondstoffen vervaardigen en/of verwerken voor technische doeleinden en van de zeepziederijen, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de private en openbare stortplaatsen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de grafische industrie in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der houtvezelplatenindustrie in de gewone oppervlaktewateren

- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der wolwasserij, in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de vilbeluiken in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de viscoseproductie, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 12 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der textielveredeling in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 12 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de chloornijverheid in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen gewijzigd bij koninklijk besluit van 3 februari 1988
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de laboratoria, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de aardappelverwerkende nijverheid, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der vruchten- en groenteconservenfabrieken, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de gelatine-industrie, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector meststoffenfabrieken, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 29 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector "ijzer- en staalwinning langs vloeibare weg"
- het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de non-ferrometalen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 maart 1987

- het koninklijk besluit van 15 januari 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector wasserijen
- het koninklijk besluit van 2 april 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector van de pulp-, papier- en kartonindustrie
- het koninklijk besluit van 4 augustus 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de titaandioxyde-industrie
- het koninklijk besluit van 4 augustus 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de ondernemingen die lak, verf, drukinkten en pigmenten produceren
- het koninklijk besluit van 4 augustus 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de inrichtingen voor het reinigen van vaten
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de suikerindustrie en de bietenrasperijen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de sector van de vleeswarenverwerking
- het koninklijk besluit van 7 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater dat hexachloorcyclohexaan bevat
- het koninklijk besluit van 13 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de pulpfabrieken die werken met calciumbisulfiet
- het koninklijk besluit van 19 februari 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de farmaceutische nijverheid
- het koninklijk besluit van 18 maart 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van cadmiumhoudend afvalwater en tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de non-ferrometalen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen

- het koninklijk besluit van 30 maart 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector van de petrochemie en van de daarvan afgeleide organische chemie

- het koninklijk besluit van 30 maart 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater dat kwik bevat en afkomstig is van bedrijven behorende tot andere sectoren dan de electrolyse van alkalichloriden

- het koninklijk besluit van 8 juli 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van bedrijven die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen vervaardigen of verwerken

- het koninklijk besluit van 11 augustus 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de opslagplaatsen van vloeibare koolwaterstoffen

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de sector van de varkenshouderijen en van het ophalen van varkensmengmest

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de sector van de produktie en de verwerking van plantaardige en dierlijke oliën en vetten

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector van de leer- en witlooierijen en pelterijen

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector der cokesfabrieken

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector der spiritus- en gistfabrieken

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector steengroeven, cementbedrijven, zandgroeven en ondernemingen van baggerwerken

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector van de petroleumraffinaderijen

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren van afvalwater afkomstig van de sector van de fabricatie van de peroxyden

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de sector van de kalvermesterijen

- het koninklijk besluit van 17 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de produktie van pentachloorfenol

- het koninklijk besluit van 17 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de produktie van DDT

- het koninklijk besluit van 22 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de produktie van chloorkoolwaterstoffen

- het koninklijk besluit van 29 december 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen van de sector van asbest

- het koninklijk besluit van 14 juni 1989 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector van de natriumcarbonaatproduktie

- het koninklijk besluit van 28 juni 1989 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de sector van de produktie van methylcellulose

- het koninklijk besluit van 11 juli 1989 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de bedrijven voor werktuigbouw, koudbewerking en oppervlaktebehandeling van metalen

3° het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van de basiskwaliteitsnormen voor de wateren van het openbaar hydrografisch net, en tot aanpassing van het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater;

4° de bepalingen sub 2° van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het

openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater, gewijzigd bij besluit van 28 oktober 1992, alsmede de bijlage 1 bij dit besluit.

5° het koninklijk besluit van 29 december 1988 inzake voorkoming en vermindering van verontreiniging van de lucht door asbest.

6° het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 betreffende de verontreiniging van de lucht door OZON

7° het koninklijk besluit van 1 juli 1986 tot vaststelling van de luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxyde;

8° het koninklijk besluit van 18 augustus 1986 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging veroorzaakt door nieuwe grote stookinstallaties, gewijzigd door het koninklijk besluit van 17 november 1987;

9° het koninklijk besluit van 3 oktober 1975 betreffende de voorkoming van oppervlaktewaterverontreiniging door afvalolie.

10° de bepalingen van Hoofdstuk II van Titel III van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, goedgekeurd door het besluit van de Regent van 27 september 1947, herhaalde malen gewijzigd, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsveiligheid;

Art. 7.2.0.2.

De volgende koninklijke besluiten zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor toepassing in het Vlaamse Gewest nog slechts van kracht voor zover zij de bepalingen van dit besluit aanvullen:

1° het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxyden en stofdeeltjes afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties, gewijzigd door het koninklijk besluit van 18 augustus 1986, en meer bepaald voor wat de bepaling betreft van de kwaliteit waaraan brandstoffen moeten voldoen;

2° het koninklijk besluit van 6 mei 1936 betreffende de bereiding van drankwater, gewijzigd bij de besluiten van de Regent van 28 december 1945 en de koninklijke besluiten van 14 mei 1951 en 5 juli 1972;

HOOFDSTUK 7.3. SLOTBEPALINGEN

Art. 7.3.0.1.

Dit besluit treedt in werking de eerste van de maand volgend op de datum van publikatie in het Belgisch Staatsblad.

Art. 7.3.0.2.

§ 1. Onverminderd artikel 3.2.1.2. en de in de vergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, gelden de in dit besluit vastgestelde algemene en sectorale voorwaarden in de plaats van deze die vermeld zijn in een voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit afgeleverde milieuvergunning.

§ 2. De overgangsbepalingen in de sectorale hoofdstukken (opgenomen in de delen 5 en 6) gelden vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 7.3.0.3.

Dit besluit wordt gebundeld als titel II van het VLAREM.

Art. 7.3.0.4.

De Vlaamse minister is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 juni 1995.

De minister-president van de Vlaamse regering,
L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,
N. DE BATSELIJER